FRAGMENTA
COMICORUM GRAECORUM.

COLLEGIT ET DISPOSUIT

AUGUSTUS MEINEKE.

VOLUMEN III

FRAGMENTA POETARUM COMOEDIAE MEDIAE CONTINENS.

BEROLINI.

TYPIS ET IMPENSIS G. REIMERI.

MDCCCXL.

FRAGMENTA POETARUM
COMOEDIAE MEDIAE.

COLLEGIT ET DISPOSUIT

AUGUSTUS MEINEKE.

BEROLINI.
TYPIS ET IMPENSIS G. REIMERI.
MDCCCXL.

INDEX POETARUM.

FRAGMENTA POETARUM COMOEDIAE MEDIAE.

ANTIPHANES.

(Hist. crit. p. 304 sqq.)

ΑΓΡΟΙΚΟΣ. *)

I.

Καὶ πρῶτα μὲν
αἴρω ποθεινὴν μᾶζαν, ἣν φερέσβιος
Δηὼ βροτοῖσι χάρμα δωρεῖται φίλον·
ἔπειτα πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη,
χλόην καταμπέχοντα, σάρκα νεογενῆ.
B. τί λέγεις; A. τραγῳδίαν περαίνω Σοφοκλέους.

Athenaeus IX p. 396 b. de πνικτοῖς κρεαδίοις disserens: Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ Καὶ πρῶτα μὲν κτλ. Vs. 3 pro Δηὼ ante Casaubonum legebatur Δημήτηρ. Eandem formam, mediae comoediae poetis frequentatam, habemus apud Aristophanem Plut. 515. Xenarchum Butal. vs. 5 et apud ipsum Antiphanem Aphrod. I, 9. Pro φίλον L habet φίλων. — Vs. 5 μέλη χλόην καταμπέχοντα Schweighaeuserus recte explicat de caprina carne variis herbis condita. — Vs. 6 pro λέγεις L habet λέγῃς. Pro περαίνω, quae Casauboni est emendatio, libri habent παραινῶ. Ἰαμβεῖον περαίνειν dixit Aristophanes Nub. 1170 et Philostratus V. Apoll. VII 8. ῥήσεις περαίνειν vel διαπεραίνεσθαι Semus Athenaei XIV p. 622 b et Pollux IV 113. Τελαμῶνα (cantum convivalem) περαίνειν ipse Antiphanes Diplas. IV. qui similiter hoc verbo usus esse videtur in Auleta vs. 5.

*) V. Hist. crit. p. 331.

II.

Ἔστιν δ' ἑταίρα τῷ τρέφοντι συμφορά·
εὐφραίνεται γὰρ κακὸν ἔχων οἴκοι μέγα.

Athenaeus XIII p. 567 d: Ἔστιν δ' ἑταίρα, ὡς Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀγροίκῳ, τῷ τρέφοντι κτλ.

III.

Ὡς δὴ σὺ τί
ποιεῖν δυνάμενος ὀρτυγίου ψυχὴν ἔχων;

Athenaeus IX p. 392 e: ὑποκοριστικῶς δὲ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν αὐτοὺς (τοὺς ὄρτυγας) κέκληκεν ὀρτύγια — Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ εἴρηκεν οὕτως Ὡς δὴ σὺ τί κτλ. In coturnicibus veteres timiditatem notabant. Idem opprobrium haerebat τῇ ὀρτυγομήτρᾳ. V. Alexander Myndius apud Athenaeum l. l. p. 393 a.

IV.

Ὅλην μύσας ἔκπινε. Β. μέγα τὸ φορτίον.
Α. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἐστιν ἐμπείρως ἔχων.

Athenaeus X p. 445 f: μετὰ ταῦτα Οὐλπιανὸς προπιὼν τινι τῶν ἑταίρων ἔφη, Ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, ὦ φιλότης, ὅς ἐν Ἀγροίκοις φησίν, Ὅλην μύσας κτλ. Vs. 1 ὅλη ην μύσας A. ὅλη κωμύσας B. ὅλη καμμύσας P. ὅλην καμμύσας VL. Emendavit Schweighaeuserus. Lobeckius, quoniam quid sit μύσας πίνειν non intelligatur, pro μύσας scribendum coniecit ἀμυστί. V. ad Phryn. p. 340. Eo pacto pro ἔκπινε scribendum fuerit πῖνε. Non puto tamen aliquid mutandum esse. Oculos claudunt qui adversus magnum aliquod periculum animum obfirmant. Similiter Sophocles Antig. 417: μύσαντες εἴχομεν θείαν νόσον. Menander inc. fab. I, 2: φέρειν μύσαντα προῖκα καὶ γυναῖκα δεῖ. Eiusdem generis est illud Hermippi comici p. 399: μύων ξυνέπλαττε Θετταλικὴν τὴν ἔνθεσιν.

V.

Ἁρμόδιος ἐπεκαλεῖτο, παιὰν ᾔδετο,
μεγάλην Διὸς σωτῆρος ἄκατον ἦρέ τις.

Athenaeus XV p. 692 f: τοὺς τούτων τῶν κράσεων (Διὸς σωτῆρος, Ὑγιείας aliarumque similium) μεμνημένους τῶν ποιητῶν ἔδοξε παρατίθεσθαι, ὧν καὶ αὐτῶν μνησθήσομαι. Ἀντιφάνης μὲν γὰρ Ἀγροίκοις ἔφη Ἁρμόδιος ἐπεκαλεῖτο κτλ. Vs. 1 ἐπεκαλεῖτο Koppiersius Observ. p. 31. Libri ἐκαλεῖτο. De Harmodio in conviviis cani solito vide Meursii Pisistr. XIV p. 102 et Berglerum ad Aristophanis Lysistr. 1264. Cfr Antiphanis locum Διπλασίων. — Vs. 2. ἄκατος de poculo navigii similitudinem referente primus dixisse videtur Telestes, notatus ideo a Theopompo, cuius vide Fragm. p. 793.

VI.

Κραμβίδιον ἑφθὸν χάριεν ἀστεῖον πάνυ.

Pollux VI 55: Ἀντιφάνης τὴν ῥάφανον κραμβίδιον λέγει ἐν Ἀγροίκῳ Κραμβίδιον κτλ.

VII.

Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον ἢ δοκεῖς.

Photius Lex. p. 480 20. Ῥαγδαίους: κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων τοὺς κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους. Ἀντιφάνης Ἀγροίκοις Ῥαγδαῖος κτλ. Eadem Suidas s. v. ῥαγδαῖος.

VIII.

Antiatticista p. 98 27. Ἐπίδημος: ἀντὶ τοῦ ἔνδημος. Ἀντιφάνης Ἀγροίκῳ. Ἐπίδημος enim sive quae usitatior forma est ἐπιδήμιος dicitur qui aliunde immigravit, ἔνδημος autem indigena. A primitiva significatione deflexit aliquantulum iam Sophocles Oed. Tyr. 495 ἐπίδημον φάτιν dicens *rumorem per populum sparsum, divulgatum*. Antiphanem fortasse respexit Pollux IX 9: τὸ ἔνδημον πλῆθος, τάχα δὲ καὶ τὸ ἐπίδημον. Ita enim recte Koppiersius Observ. phil. p. 18 correxit editum ἐπιδημεῖν.

IX.

Antiatticista p. 97 5. Ἐκ διαδοχῆς: τὸ ἐν μέρει. Ἀντιφάνης Ἀγροίκῳ. Cfr Koppiersium Observ. phil. p. 12.

X.

Antiatticista p. 105 5. Καθαρὸς δοῦλος: οἱονεὶ ἀπηκριβωμένος. Ἀντιφάνης Ἀγροίκῳ. Ita Aristophanes Av. 154 Τίμων καθαρός. Apud Dionem Chrysost. Orat. XLVIII p. 240 Rsk. παιδείᾳ διαφέροντας — καὶ τῷ ὄντι καθαρῶς ὄντας Ἕλληνας, pro καθαρῶς scribendum καθαρούς. Cfr Valcken. apud Koppiersium Observ. phil. p. 17.

XI.

Antiatticista p. 108 8: Μεῖζον μεῖζον, μικρὸν μικρόν. Ἀντιφάνης Ἀγροίκῳ. Compares μᾶλλον μᾶλλον, *magis magis*, de quibus vide ad Menandr. p. 286.

De alio huius fabulae fragmento v. ad Κουρίδος Fragm. II.

Α Δ Ε Λ Φ Α Ι.

Antiatticista p. 81 10. Ἀνακάμψει: ἀντὶ τοῦ ὑποστρέψαι ποιήσει. Ἀντιφάνης Ἀδελφαῖς. Koppiersius l. l. p. 7 citat Ἀδελφοῖς ex schedis Ruhnkenii.

Α Δ Ω Ν Ι Σ. *)

I.

Antiatticista p. 77 25. Ἀκληρίαν: Ἀντιφάνης Ἀδώνιδι. ὁ αὐτὸς εὐκλήρωμα ἀντὶ τοῦ κατόρθωμα. Recte Koppiersius l. l. p. 6 εὐκλήρημα. Prius illud ἀκληρία e Sophocle affert Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 367 15.

II.

Antiatticista p. 80 24. Ἀνὰ μέσον: ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ. Ἀντιφάνης Ἀδώνιδι.

---

*) V. Hist. crit. p. 314.

III.

Antiatticista p. 103 15. *Κατάλυσιν: καὶ ταύτην ἐπαιτιῶνται. Ἀντιφάνης Ἀδώνιδι.* **Pro** *ταύτην* **Ruhnkenius dissert. de Antiphonte p. 254 citat** *τοῦτο* *Κατάλυσις* **de diversorio aliquoties dixit Plato in Protagora, ex comicis poetis etiam Alexis Agon. I, 2.**

Α Θ Α Μ Α Σ.

Χλαμύδα καὶ λόγχην ἔχων,
ἀξυνακόλουθος, ξηρός, αὐτολήκυθος.

Pollux X 62: *καὶ αὐτοληκύθους δέ τινας Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος* **(p. 1261)** *ὀνομάζει, οὓς σαφέστερον ἂν τις ἐν τῷ Ἀντιφάνους Ἀθάμαντι κεκλῆσθαι λέγοι Χλαμύδα κτλ.* **Vs. 2** *ἀξυνακόλουθος* **Salmasii est emendatio pro** *ξυνακόλουθος.* **De** *αὐτολήκυθος* **i. e.** *πένης* **dixi ad Menandr. p. 41. Nunc addo Grammat. Bekk. An. p. 466 6.** *Αὐτόλυκοι: πένητες, οἷον αὐτοδιάκονοι.* **Lege** *αὐτολήκυθοι.*

Α Ι Γ Υ Π Τ Ι Ο Ι.

Antiatticista p. 81 15. *Ἀναβῆναι: ἀντὶ τοῦ ἀναχωρῆσαι. Ἀντιφάνης Αἰγυπτίοις.* **Legendum videtur** *ἀναδῦναι.* **Lexicon Bekkeri Anecd. p. 390 14.** *Ἀναδῦναι: ἀναχωρῆσαι. Ἀναδυόμενος: φεύγων, ἀναχωρῶν.* **V. intpp. Hesych. I 329.**

Α Ι Ο Λ Ο Σ.

I.

Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς
πληγείς, τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς

κατεῖχέ θ' αὐτόν· εἶτα παραλαβὼν ποτε
οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητοῖς ἄγει
τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας,
νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο.

Athenaeus X p. 444 c: ἐν δὲ Αἰόλῳ διαβάλλων ὅσα δεινὰ πράττουσιν οἱ πλέον πίνοντες φησὶ Μακαρεὺς ἔρωτι κτλ. Ex ipso dramatis prologo haec ducta esse suspicor. Expressit autem haud dubie Euripideam fabulam, cuius argumentum contineri videtur Sostrati verbis ex libro II Tyrrhenicorum servatis a Stobaeo Floril. LXIV 35: Αἴολος τῶν κατὰ Τυρρηνίαν βασιλεὺς τόπων ἔσχεν ἐξ Ἀμφιθέας θυγατέρας ἓξ καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἀρρένων παίδων, ὧν ὁ πρεσβύτατος Μακαρεὺς Κανάκης τῆς ἀδελφῆς ἐρασθεὶς ἐβιάσατο τὴν προειρημένην. Αἴολος δὲ περὶ τούτων μαθὼν τῇ θυγατρὶ ξίφος ἔπεμψεν· ἡ δὲ ὡς νόμον δεξαμένη τὸν σίδηρον αὐτὴν ἀνεῖλε. Μακαρεὺς δὲ τὸν γεννήσαντα προεξιλεωσάμενος *) ἔδραμεν εἰς τὸν θάλαμον, εὑρὼν δὲ τὴν ἀγαπωμένην αἱμορραγοῦσαν τῷ αὐτῷ ξίφει τὸν βίον περιέγραψε. Neglexit haec qui de Euripideo dramate scripsit Grauertus Mus. Rhen. II 1 p. 50. Duo priores versus ex ipso Euripide adscivisse Antiphanem haud improbabilis coniectura est Valckenarii ad Hippol. 1308. — Vs. 4 θνητοῖς PVL. θνητὸς B. θνητῶν AC. — Vs. 5 πρόσθε CP. πρόσθεν VL.

II.

Τοῦτον οὖν
δι' οἰνοφλυγίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος
ἀσκὸν καλοῦσι πάντες οὑπιχώριοι.

---

*) Verbum προεξιλεώσασθαι lexica ignorant. Usitatiorem formam ἐξιλάσασθαι restituo Grammatico Bekk. Anecd. p. 353 8. Ἄθετος Ἐριννύς: σκληρά, ἣν οὐχ οἷόν τε ἐξιλάσασθαι. Editur ἐξιάσασθαι. Pro ἄθετος scribe ἄθεστος a verbo θέσσασθαι i. e. ἱκετεῦσαι. V. intpp. Hesychii I p. 1704. Apud Photium p. 440 15: Πολύθετον τὸ πολύσεπτον, scribendum πολύθεστον.

Athenaeus XII p. 552 f: πολλῷ οὖν κάλλιόν ἐστι τοιοῦτόν τινα εἶναι τὴν ἰδέαν ἢ ὥς φησιν Ἀντιφάνης ἐν Αἰόλῳ Τοῦτον οὖν κτλ. Eustathius ad Odyss. p. 1646 14: ὅτι δὲ καὶ πάχους τοῦ κατὰ σῶμα γίνεται σκῶμμα ὁ ἀσκός, δηλοῖ Ἀθήναιος εἰπὼν ὅτι παχύν τινα ἐξ οἰνοφλυγίας γενόμενον ἀσκὸν ἐκάλουν οἱ ἐπιχώριοι. Versu tertio ante Dindorfium οἱ ἐπιχώριοι.

ΑΚΕΣΤΡΙΑ. *)

I.

Κρέα δὲ τίνος ἥδιστ' ἂν ἐσθίοις; Β. τίνος;
εἰς εὐτέλειαν. τῶν προβάτων μὲν οἷς ἔνι
μήτ' ἔρια μήτε τυρός. Α. ἀρνός, φίλτατε.
Β. τῶν δ' αἰγιδίων κατὰ ταὔθ' ἃ μὴ τυρὸν ποιεῖ.
Α. ἐρίφου. Β. διὰ τὴν ἐπικαρπίαν γὰρ τῶν ἀδρῶν
ταῦτ' ἐσθίων τὰ φαῦλ' ἀνέχομαι.

Athenaeus IX p. 402 d: τὰ δὲ παρὰ τοῖς κωμῳδιοποιοῖς λεγόμενα δεῖπνα ἡδίστην ἀκοὴν παρέχει τοῖς ὠσὶ μᾶλλον ἢ τῇ φάρυγγι, ὥσπερ τὰ παρ' Ἀντιφάνει μὲν ἐν Ἀκεστρίᾳ Κρέα δὲ τίνος κτλ. Vs. 1 pro ἥδιστ' C habet κύδιστ'. Pro τίνος expectabam οὗτινος. At vide Aristophanem Ran. 1423: ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; — τίνα; Av. 1234: τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς; — ποίοισιν; Eccles. 761: νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα — πῶς; — πῶς; ῥᾳδίως. — Vs. 2 εἰς εὐτέλειαν. Aristophanes Av. 806: εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ. — Vs. 4 αἰγιδίων Dobraeus Adv. II p. 328. Libri αἰγείων. Schweighaeuserus αἰγέων. Ibidem ταὔθ' Dindorfius: vulgo ταὐτά. Pro τυρὸν ποιεῖ PVL τυροποιεῖ. Illud habent ABC. — Vs. 5 ἀδρῶν AC. ἀνδρῶν PVL. — Vs. 6 φαῦλ' B. φαῦλα AP. φαυλότατ' CVL. Personarum vices distinxi ut praeivit Dobraeus.

---

*) V. Hist. crit. p. 333.

II.

Τῆς οἰκίας τὸ κλισίον,
ὃ πρότερόν ποτ' ἦν τοῖς ἐξ ἀγροῦ βουσὶ σταθμὸς
καὶ τοῖς ὄνοις, πεποίηκεν ἐγραστήριον.

Pollux IV 125: *τὸ δὲ κλίσιον ἐν κωμῳδίᾳ παράκειται παρὰ τὴν οἰκίαν παραπετάσματι δηλούμενον, καὶ ἔστι μὲν σταθμὸς ὑποζυγίων. καὶ αἱ θύραι αὐτοῦ μείζους δοκοῦσι καλούμεναι κλισιάδες, πρὸς τὸ καὶ τὰς ἁμάξας εἰσελαύνειν καὶ τὰ σκευοφόρα. ἐν Ἀντιφάνους Ἀκεστρίᾳ καὶ ἐργαστήριον γέγονε τὸ καλούμενον κλίσιον ὃ πρότερόν ποτ' ἦν κτλ.* Haec postrema in cod. Falck. ita leguntur: *τὸ καλούμενον κλίσιον. φησὶ γοῦν εἰ γὰρ δι' ἐργαστήριον οἰκίας τὸ κλίσιον ὃ πρότερον κτλ* Quibus ita usus sum' ut articulum ante *οἰκίας* adderem. Verbis *εἰ γὰρ δι' ἐργαστήριον* quid faciendum sit, fortasse alii eruent. Vs. 2 scribendum videtur aut *ὃ πρότερον ἦν*, aut cum Piersono ad Moer. p.229 *ὃ πρίν ποτ' ἦν.* De vocabulo *κλισίον*, quod apud Atticos primam producere et *παροξυτόνως* scribi Etymol. M. p. 520, 21 docet, praeter Piersonum l. l. vide Spohnium Comment. de Odyss. ult. p. 147 sq. Ceterum quod Antiphanes in hac fabula fecit, ut *τῷ κλισίῳ* pro officina, ipsius haud dubie sartricis, uteretur, idem eum probabile est fecisse in Aliptria.

III.

Athenaeus XIII p. 586 a: *μνημονεύει δ' αὐτῆς* (Sinopes meretricis) *Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκάδι καὶ ἐν Κηπουρῷ, ἐν Ἀκεστρίᾳ, ἐν Ἁλιευομένῃ, ἐν Νεοττίδι, καὶ Ἄλεξις ἐν Κλεοβουλίνῃ, καὶ Καλλικράτης ἐν Μοσχίωνι.*

IV.

Athenaeus VII p. 304 a. allatis ex Antiphanis *Κουρίδι* versibus, quos infra suo loco exhibui, ita pergit: *τούτων τῶν ἰαμβείων ἔνια ἔστιν εὑρεῖν καὶ ἐν Ἀκεστρίᾳ.*

ΑΚΟΝΤΙΖΟΜΕΝΗ.

Γείτων ἐστί τις
κάπηλος. οὗτος εὐθύς, ὅταν ἔλθω ποτέ
διψῶσα, μόνος οἶδ' ὥς γ' ἐμοὶ κεράννυται,
οὔθ' ὑδαρὲς οὔτ' ἄκρατον. οἶδα δ' ἐγώ ποτε
πιοῦσα.

Athenaeus X p. 441 b: οἴαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μεθύουσαι αἱ γυναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν τῇ Ἀκοντιζομένῃ οὕτω Γείτων κτλ. **Vs. 2** ἔλθω **Casaubonus pro** ἐλθών. ἦλθον **margo P. — Vs. 3 ante Casaubonum** οἶδεν. **B** εἶδεν. **Ibidem Schweighaeuserus** ὥς γ' ἐμοὶ **pro** ὥς γέ μοι.

ΑΛΕΙΠΤΡΙΑ. *)

Ἐὰν δὲ τοὐργαστήριον ποιῆτε περιβόητον,
κατασκεδῶ, νὴ τὴν φίλην Δήμητρα, τὴν μεγίστην
ἀρύταιναν ὑμῶν ἐκ μέσου βάψασα τοῦ λέβητος
ζέοντος ὕδατος· εἰ δὲ μή, μηδέποθ' ὕδωρ πίοιμι
ἐλευθέριον.

Athenaeus III p. 123 b: ὅτι γὰρ οἴδασιν (οἱ ἀρχαῖοι) θερμὸν ὕδωρ Εὔπολις μὲν ἐν Δήμοις παρίστησιν **(Fr. XXII)** Ἀντιφάνης δ' ἐν Ὀμφάλῃ **(Fragm. II)**· ἐν δ' Ἀλειπτρίᾳ, φέρεται τὸ δρᾶμα καὶ ὡς Ἀλέξιδος, Ἐὰν δὲ τοὐγαστήριον κτλ. **Haec dicebat ancilla** τῆς ἀλειπτρίας, **adolescentium qui comessabundi fores pulsabant petulantiam castigans, propriae infamiae metu. Ita recte Casaubonus. Vs. 1** ποιῆται **BP. — Vs. 2** καταπερδῶ **B. — Vs. 3** ἀρύταιναν βάψαι, *immersa trulla aquam haurire*, **illustravit Casaubonus ad Theophr. Char. IX p. 225 et quos Schweighaeuserus affert**

---

*) V. Hist. crit. p. 393.

Valcken. ad Eurip. Hipp. 128 et intpp. Hesychii v. *βάπταν*. — Vs. 4 *μὴ* addidit Piersonus ad Moerin p. 216 et ante Piersonum Casaubonus. Ibid. *πίοιμ'* BP. Quid sit *ἐλευθέριον ὕδωρ πίνειν* docuit Casaubonus allato Eustathio ad Odyss. p. 1747 10: *ἐν Ἄργει Κυνάδρα κρήνη, ἐξ ἧς ἔπινον οἱ ἐλευθερούμενοι. ὅθεν τὸ ἐν Κυνάδρᾳ ἐλευθέριον ὕδωρ παροιμιακῶς ἐπὶ τῆς κατ' ἐλευθερίαν ζωῆς*. Sed male idem ex his verbis colligit scenam dramatis a poeta Argos fuisse translatam. Nec dubitari potest quin *ἐλευθέριον ὕδωρ πίνειν* non minus Athenis quam apud Argivos usitatum dicendi genus fuerit de servis in libertatem vindicatis. Ipse Casaubonus attulit Pausan. Corinth. 17. Cfr Xenarchi Pentathl. Fragm. II. *ἐμοὶ γένοιτο ἐλευθέριον πιοῦσαν οἶνον ἀποθανεῖν*, ubi bibax muliercula vinum pro aqua nominavit. Ceterum confer Hesychium, *Ἐλεύθερον ὕδωρ: ἐν Ἄργει ἀπὸ τῆς συναγείας* (leg. *Κυνάδρας*) *πίνουσι κρήνης οἱ ἐλευθερούμενοι τῶν οἰκετῶν, διὰ τὸ καὶ τὸν Κέρβερον κύνα ταύτῃ διαδρᾶναι καὶ ἐλευθερωθῆναι*.

Α Λ Ι Ε Υ Ο Μ Ε Ν Η.

I.

Τὰς σηπίας δὸς πρῶτον. Ἡράκλεις ἄναξ,
ἅπαντα τεθολώκασιν. οὐ βαλεῖς πάλιν
εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; μὴ φῶσί σε,
Δωριάς, ἀλούτους σηπίας εἰληφέναι.
τὸν κάραβον δὲ τόνδε πρὸς τὰς μαινίδας
ἀπόδος· παχύς γε, νὴ Δί'. Ὦ Ζεῦ τίς ποτε,
ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδετ' ἄρτι τῶν φίλων;
οὐδεὶς ὃς ἂν μὴ κατατιθῇ τὰς συμβολάς.
ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιά
τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους·
κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὐσίαν.

καὶ τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας
ἔχοντ' ἀκάνθας τουτονὶ τίς λήψεται
πρῶτος προσελθών; Μισγόλας γὰρ οὐ πάνυ
τούτων ἐδεστής. ἀλλὰ κίθαρος οὑτοσί,
ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται.
καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κιθαρῳδοῖς ὡς σφόδρα
ἅπασιν οὗτος ἐπιπεφυκὼς λανθάνει.
ἀνδρῶν δ' ἄριστον κωβιὸν πηδῶντ' ἔτι
πρὸς Πυθιονίκην τὴν καλὴν πέμψαι με δεῖ·
ἁδρὸς γάρ ἐστιν. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται·
ἐπὶ τὸ τάριχός ἐστιν ὡρμηκυῖα γάρ.
ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρυγόνα
χωρὶς Θεανοῖ δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιρρόπους.

Athenaeus VIII p. 338 e: *Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἁλιευομένῃ φιληδοῦντάς τινας καταλέγων ἰχθύσι φησί Τὰς σηπίας κτλ.* **Piscatrix ancillae, cui Dorias nomen, pisces in foro vendendos tradit. Totam per eclogam poeta in similibus piscium certorumque hominum nominibus ingeniose ludit. Vs. 1** *τὰς σηπίας δός.* **Ita Casaubonus. Libri** *τῆς σηπιάδος.* **Sepia haud infrequens scortorum nomen fuit. Vid. Fragm. Antiqu. com. p. 719. — Vs. 4** *ἀλούτους* **Iacobsius Addit. p. 185.** *ἀλλ' οὔε* **A.** *ἀλλ' οὐκ* **B.** *ἀλλ' οὐδὲ* **PVL. Toupius scribebat** *ἑώλους.* **— Vs. 5** *κάραβος, locusta,* **notissimum Callimedontis oratoris cognomen est. Quem quum ad maenidas seponendum dicit, eo ipso indicare voluit, Callimedontem cum Maenide meretrice habere consuetudinem. Vidit hoc iam Schweighaeuserus. Recte autem legitur** *ἀπόδος,* **quod est** *suum illi locum assigna.* **Frustra igitur Coraes tentabat** *ἐπίδος.* **— Vs. 7** *κατέδετ'* **ABDPQV.** *κατεῖδετ'* **L. Ibid.** *ἄρτι* **cum futuro coniunctum labentis graecitatis est. Eius constructionis hoc nostro antiquius exemplum vix reperias. Cfr Lobeckium ad Phryn. p. 19 et Heindorf. ad Platon. Charm. p. 117. At scripsit haud dubie Anti-**

phanes κατέδεται̃ρα h. e. κατέδεται ἄρα eadem crasi, qua legitur nunc apud Aristoph. Thesmoph. 248 οἰμώξεται̃ρα et Acharn. 325 δήξομα̃ρα, ubi vide Dindorfium. *) Quod autem locustam a Callimedontis amicis comesum iri dicit, id satis apparet ad parasitos spectare quos Callimedontem aluisse probabile est. — Vs. 10. Callisthenes esse videtur ille Phalereus, qui fuit in octo oratorum numero, quos Alexander ad supplicium depoposcit. Eundem ridet novae comoediae poeta apud Suidam II p. 223: καὶ φθειριῶσαν ὡς ὁ πρὶν Καλλισθένης. — Vs. 11 meretriculam significari, cui *Trigla* vel *Triglis* nomen fuerit, annotavit Schweighaeuserus. — Vs. 12 respicit Athenaeus XIII p. 586 a: μνημονεύει δ' αὐτῆς (Sinopae) Ἀντιφάνης ἐν Ἁλιευομένῃ. Casaubonum γόγγρον in obscaenam partem de Sinopae pudendo intelligentem notavit Schweighaeuserus, qui verborum hanc structuram esse recte monuit, τὸν γόγγρον τὸν ἀκάνθας ἤδη παχυτέρας ἔχοντα Σινώπης. Cum vetere congro comparat poeta Sinopem, quae ne provecta quidem aetate scortari desierat. V. Athen. XIII p. 586. — Vs. 23 τουτονὶ τίς Schweighaeuseri est correctio: libri τοῦτον εἴτις. Idem Porsonus voluit. — Vs. 14 Μισγόλας AC. Σμιγόλας PVL. — Vs. 16 ὃν ἂν ἴδῃ. Athenaeus l. l. p. 339 b: πιθανώτατ' ἐπὶ τούτοις ὁ Ἀντιφάνης καὶ τὸν Μισγόλαν κεκωμῴδηκεν ὡς ἐσπουδακότα περὶ κιθαρῳδοὺς καὶ κιθαριστὰς ὡραίους. De Misgola pulcrorum citharoedorum amatore impotentissimo vide Hist. crit. p. 386. — Vs. 19 ἀνδρῶν δ' ἄριστον Casaubonus. ἄνδρωτ' ἄριστον A. ἀνδρωτάριστον. Casauboni codices ἀνδροτάριχον. Schweighaeuserus ἀνδρῶν τ' ἄριστον. Ibidem κωβιὸν L. κωβίον PV. — Vs. 21 ἐπὶ τὸ τάριχος. Chaerephili enim salsamentarii filios tum captos tenebat Pythionice amoribus

*) Eadem crasis restituenda Achaeo apud Diog. Laert. II 17 133, ubi vulgo editur:

Ἡλίσκετ' ἄρα καὶ πρὸς ἀσθενῶν ταχύς,
καὶ πρὸς χελώνης ἀετὸς βραχεῖ χρόνῳ.

Imperfecto in tali sententiae conformatione nullus locus est. Lege ἁλίσκετα̃ρα.

mis. Ita ipse Athenaeus l. l. p. 339 e: *Πυθιονίκην δέ φησι φιληδεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἐραστὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς. — πρὸ τούτων δ' ἦν ἐραστὴς αὐτῆς Κωβιός τις ὄνομα.* Simul notatur et Pythionicae gulositas et illorum Chaerephili filiorum stupor, quem ridet etiam Timocles Icar. II 7. *Τάριχος* enim de fatuis et insulsis hominibus passim dicitur. Cobii frequens apud mediae comoediae poetas memoria. — Vs. 23 *ἀφύας τε λεπτάς.* De meretricibus *Αpυα* cognominatis dixi vol. II p. 721 sq. Ac fortasse etiam Trygon scorti nomen erat. Pro *τρυγόνα* PV *τριγόνα.* — Vs. 24 *θεάνοι* BP. *θεάν οι* A. Quae sequuntur verba ABP ita exhibent *δ' εὑρέθη κ' ἀντιρρόπους* Correxit Iacobsius apud Schweighaeuserum. Idem postea ex Porsoni Adversariis editum est. *Θεανοῖ ἀντιρρόπους* recte Iacobsius interpretatur pisces pondere ipsi aequales. Gracilem Theanus fuisse staturam docet locus Anaxilae Neott. I 20:

ἡ Θεανὼ δ' οὐχὶ Σειρήν ἐστιν ἀποτετιλμένη;
βλέμμα καὶ φωνὴ γυναικός, τὼ σκέλη δὲ κοψίχου.

II.

Pollux IX 29: *ἀλλὰ μὴν καὶ δεκατώνια. κέχρηται δὲ τῷ ὀνόματι Ἀντιφάνης ἐν Ἁλιευομένῃ.* V. Boeckhii Oecon. Att. I p. 350. 360.

III.

Photius Lex. p. 348 8. *Ὁρμιάν: Ἀντιφάνης Ἁλιευομένῃ.* Pro *ὁρμιὰ* Atticistae requirebant, opinor, *λίνον.*

ΑΛΚΗΣΤΙΣ. *)

I.

Ἐπὶ τὸ καινουργεῖν φέρου,
οὕτως, ἐκείνως, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι

---

*) V. Hist. crit. p. 324.

phanes κατέδεταρα h. e. κατέδεται ἄρα eadem crasi, qua legitur nunc apud Aristoph. Thesmoph. 248 οἰμώζεταρα et Acharn. 325 δήξομαρα, ubi vide Dindorfium. *) Quod autem locustam a Callimedontis amicis comesum iri dicit, id satis apparet ad parasitos spectare quos Callimedontem aluisse probabile est. — Vs. 10. Callisthenes esse videtur ille Phalereus, qui fuit in octo oratorum numero, quos Alexander ad supplicium depoposcit. Eundem ridet novae comoediae poeta apud Suidam II p. 223: καὶ φθειριῶσαν ὡς ὁ πρὶν Καλλισθένης. — Vs. 11 meretriculam significari, cui *Trigla* vel *Triglis* nomen fuerit, annotavit Schweighaeuserus. — Vs. 12 respicit Athenaeus XIII p. 586 a: μνημονεύει δ' αὐτῆς (Sinopae) Ἀντιφάνης ἐν Ἁλιευομένῃ. Casaubonum γόγγρον in obscaenam partem de Sinopae pudendo intelligentem notavit Schweighaeuserus, qui verborum hanc structuram esse recte monuit, τὸν γόγγρον τὸν ἀκάνθας ἤδη παχυτέρας ἔχοντα Σινώπης. Cum vetere congro comparat poeta Sinopem, quae ne provecta quidem aetate scortari desierat. V. Athen. XIII p. 586. — Vs. 23 τουτονὶ τίς Schweighaeuseri est correctio: libri τοῦτον εἴτις. Idem Porsonus voluit. — Vs. 14 Μισγόλας AC. Σμιγόλας PVL. — Vs. 16 ὃν ἂν ἴδῃ. Athenaeus l. l. p. 339 b: πιθανώτατ' ἐπὶ τούτοις ὁ Ἀντιφάνης καὶ τὸν Μισγόλαν κεκωμῴδηκεν ὡς ἐσπουδακότα περὶ κιθαρῳδοὺς καὶ κιθαριστὰς ὡραίους. De Misgola pulcrorum citharoedorum amatore impotentissimo vide Hist. crit. p. 386. — Vs. 19 ἀνδρῶν δ' ἄριστον Casaubonus. ἄνδρωτ' ἄριστον A. ἀνδρωτάριστον. Casauboni codices ἀνδροτάριχον. Schweighaeuserus ἀνδρῶν τ' ἄριστον. Ibidem κωβιὸν L. κωβίον PV. — Vs. 21 ἐπὶ τὸ τάριχος. Chaerephili enim salsamentarii filios tum captos tenebat Pythionice amoribus

*) Eadem crasis restituenda Achaeo apud Diog. Laert. II 17 133, ubi vulgo editur:

Ἥλισκετ' ἄρα καὶ πρὸς ἀσθενῶν ταχύς,
καὶ πρὸς χελώνης αἰετὸς βραχεῖ χρόνῳ.

Imperfecto in tali sententiae conformatione nullus locus est. Lege ἁλίσκεταρα.

niis. Ita ipse Athenaeus l. l. p. 339 e: *Πυθιονίκην δέ φησι φιληδεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἐραστὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς. — πρὸ τούτων δ' ἦν ἐραστὴς αὐτῆς Κωβιός τις ὄνομα.* Simul notatur et Pythionicae gulositas et illorum Chaerephili filiorum stupor, quem ridet etiam Timocles Icar. II 7. *Τάριχος* enim de fatuis et insulsis hominibus passim dicitur. Cobii frequens apud mediae comoediae poetas memoria. — Vs. 23 *ἀφύας τε λεπτάς.* De meretricibus *Apua* cognominatis dixi vol. II p. 721 sq. Ac fortasse etiam Trygon scorti nomen erat. Pro *τρυγόνα* PV *τριγόνα.* — Vs. 24 *θεάνοι* BP. *θεάν οι* A. Quae sequuntur verba ABP ita exhibent *δ' εὑρέθη κ' ἀντιρρόπους* Correxit Iacobsius apud Schweighaeuserum. Idem postea ex Porsoni Adversariis editum est. *Θεανοῖ ἀντιρρόπους* recte Iacobsius interpretatur pisces pondere ipsi aequales. Gracilem Theanus fuisse staturam docet locus Anaxilae Neott. I 20:

ἡ Θεανὼ δ' οὐχὶ Σειρήν ἐστιν ἀποτετιλμένη;
βλέμμα καὶ φωνὴ γυναικός, τὼ σκέλη δὲ κοψίχου.

II.

Pollux IX 29: *ἀλλὰ μὴν καὶ δεκατώνια. κέχρηται δὲ τῷ ὀνόματι Ἀντιφάνης ἐν Ἁλιευομένῃ.* V. Boeckhii Oecon. Att. I p. 350. 360.

III.

Photius Lex. p. 348 8. *Ὁρμιάν: Ἀντιφάνης Ἁλιευομένῃ.* Pro *ὁρμιά* Atticistae requirebant, opinor, *λίνον.*

ΑΛΚΗΣΤΙΣ. *)

I.

Ἐπὶ τὸ καινουργεῖν φέρου,
οὕτως, ἐκείνως, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι

*) V. Hist. crit. p. 324.

ἓν καινὸν ἐγχείρημα, κἂν τολμηρὸν ᾖ,
πολλῶν παλαιῶν ἐστι χρησιμώτερον.

Athenaeus III p. 122 d: Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀλκήστιδι ἔφη Ἐπὶ τὸ κτλ. Hermanno Praef. ad Eurip. Alcest. p. XVII haec videntur verba esse hortantis vel Admetum vel Herculem ipsum, ut aliquam quamcunque viam novam recuperandae Alcestidis experiatur. Mihi poeta haec de se ipso dixisse videbatur in prologo, in quo semet ipsum cum comicae poeseos Musa colloquentem induxerit. Sed fateor hoc totum in coniectura esse positum. Vs. 1 ἐπὶ Casaubonus pro ἐπεί. Ibidem φέρον scripsi praeeunte Dindorfio. ABP φέρ'. VL φέρῃ. — Vs. 2 οὕτω P. ἐκείνως pro ἐκεῖνος Hermannus. — Vs. 4 παλαιῶν ἐστι PVL. ἐστι παλαιῶν ABC. Neque aliter Eustathius ad Hom. p. 1422 52.

II.

Athenaeus XII p. 553 c: Ἀντιφάνης δὲ ἐν μὲν Ἀλκήστιδι ἐλαίῳ τινὰ ποιεῖ χριόμενον τοὺς πόδας.

ΑΝΑΣΩΖΟΜΕΝΟΙ.

Antiatticista p. 89 2. Διαφέρον: ἀντὶ τοῦ συμφέρον. Ἀντιφάνης Ἀνασωζομένῳ. Titulum fabulae non Ἀνασωζόμενος fuisse, sed Ἀνασωζόμενοι, docent cognomines aliorum poetarum fabulae, Diphili, Eubuli, Hipparchi. Antiphaneae fabulae memoriam latere in titulo Corp. Inscr. I p. 354 acute vidit doctissimus editor. Cfr Hist. crit. p. 305. De verbo διαφέρειν v. Koppiersii Observ. p. 11.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ.

Antiatticista p. 106 24. Λείψας: ἀντὶ τοῦ λιπών. Ἀριστοφάνης Ἀνδρομέδᾳ. Fortasse Ἀντιφάνης legendum esse monui Hist. crit. p. 325. Cfr quae infra ad Metrophontem fabulam dixi.

ΑΝΤΑΙΟΣ.

Ὦ τᾶν, κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσὶ
ὁ γέρων; Β. ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως Ἑλληνικός·
λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωνίσκος καλός,
πιλίδιον ἁπαλόν, εὔρυθμος βακτηρία,
βαιὰ τράπεζα· τί μακρὰ δεῖ λέγειν; ὅλως
αὐτὴν ὁρᾶν γὰρ τὴν Ἀκαδημίαν δοκῶ.

Athenaeus XII p. 544 f: Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀνταίῳ περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων τρυφερότητος διαλεγόμενός φησιν Ὦ τᾶν κτλ. **Vs. 1** τᾶν B. τὰν PVL. **Ibidem B** οὗτος. — **Vs. 2** λέγων **pro** γέρων **B. Ibidem P** ἀποτηρῶν **pro** ἀπὸ τῆς. **Ibid.** Ἑλληνικὸς **pro** Ἕλλην, **ut** Λακωνικὸς **pro** Λάκων **apud Aristoph. Lysistr. 1226 et Pac. 212. — Vs. 3 Dobraeus Adv. II p. 340 pro** φαιὸς **coniicit** φανός. *) **Sed recte legi** φαιός, **docet Plutarchus V. Anton. 80:** Φιλόστρατος ἀνὴρ εἰπεῖν μὲν ἐξ ἐπιδρομῆς τῶν τότε σοφιστῶν ἱκανώτατος, εἰσποιῶν δὲ μὴ προσηκόντως ἑαυτὸν τῇ Ἀκαδημίᾳ. διὸ καὶ Καῖσαρ αὐτοῦ βδελυττόμενος τὸν τρόπον οὐ προσίετο τὰς δεήσεις. ὁ δὲ πώγωνα πολιὸν καθεὶς καὶ φαιὸν ἱμάτιον περιβαλόμενος ἐξόπισθεν Ἀρείῳ παρηκολούθει. — **Vs. 4** πιλίδιον **CL et codd. Casaub.** πολίδιον **APV. — Vs. 4** βαιὰ **L.** βεβαία **ABPV. quod unde ortum sit docet C, in quo** βαιατράπεζα **legitur, initio vocis superne scripto** βε. ***Brevem mensam*** **dicere videtur *tenuem coenam*, qua uti illum ex toto corporis habitu et quod Graecus erat coniicit. Ibidem pro** μακρὰ **C** μικρόν. — **Vs. 6 Dindorfius** Ἀκαδήμειαν. **Si vera sunt quae dixi ad Menandr. p. 169 (ac probavit Buttmannus Gramm. gr. I p. 89),** Ἀκαδήμιαν **scribendum est. De Academicorum** φιλοκαλίᾳ **vide Ephippum Naufr. 5 sqq. Ceterum ex secundo versu videtur colligi posse, scenam fabulae non fuisse Athenis: quam suspicionem etiam titulus dramatis confirmat. V. Hist. cr. p. 812.**

*) **Hesychius,** Φάλιον: λαμπρόν. **Corrige** φανόν.

ΑΝΤΕΙΑ. *)

I.

Ἐν ταῖς σπυρίσι δὲ τί ποτ' ἔνεστι, φίλτατε;
B. ἐν ταῖς τρισὶν μὲν χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικός.
A. οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστὸν εἶναί φασι δέ;
B. * * * * * τῆς Φοινίκης * * * *
σεμίδαλις, ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἐξηττημένη,

Athenaeus III p. 127 b: λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ χόνδρου Ἀντιφάνους παρατιθέμενος ἐξ Ἀντείας τάδε Ἐν ταῖς καὶ Vs. 1 ἔνεστι scripsi pro ἐστί. — Vs. 2 ante Dindorfium τρισί — Vs. 4 et ante et post τῆς Φοινίκης aliquid omissum esse annotavit Dindorfius, qui σεμίδαλις recte in sequentem versum detrusit. Etiam inter τῆς et Φοινίκης aliquid excidisse apertum est. — Vs. 5 Coraes πολλοῦ. Ibid. ἐξηττημένη PVL et Bekkero teste etiam A. ἐξητημένη Casauboni secunda. Dindorfius ex B ἐζητημένη.

II.

Πρὸς τῷ μυροπώλῃ γενόμενον κατελίμπανον
αὐτὸν περὶ μύρον * * * * * * * * *
* * * * μέλλει τε συνθεὶς σοι φέρειν
τὰ κινναμώμινα ταῦτα καὶ τὰ νάρδινα.

Athenaeus XV p. 690 a: μνημονεύει τοῦ μυροπώλου τούτου τοῦ Πέρωνος καὶ Θεόπομπος ἐν Ἀδμήτῳ καὶ Ἡδυχάρει. Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀντείᾳ Πρὸς τῷ μυροπώλῃ κτλ. Vs. 1 Schweighaeuserus tentabat πρὸς τῷ Πέρωνι γενόμενον, quod verum videtur. — Vs. 2 pro περὶ μύρον Canterus Πέρωνι. Lacunam Dindorfius ita indicavit:
αὐτὸν περὶ μύρον. * * μέλλει τε συνθεὶς σοι φέρειν.
Ego Clintonum sequutus cum Museo Philol. I p. 565, qui

*) V. Hist. crit. p. 32. 305. 321 sq. 393.

partem lacunae ita suppleri posse putabat αὐτὸν περὶ μύρον τῷ Πέρωνι. Th. Bergkius Comment. p. 407 locum ita redintegrare conatus est:

αὐτὸν Πέρωνι περὶ μύρον. μέλλει δέ σοι
συνθεὶς φέρειν τὰ κινναμώμινα ταῦτα καὶ
τὰ νάρδινα.

Vs. 3 κινναμώμινα pro κιννάμωνα scripsit Schweighaeuserus.

III.

Ταῖς δ' ἐνδυταῖς στολαῖσι τετραγῳδημέναις,
σκελέαις, τιάραις.

Pollux VII 59: τὰς δὲ ἀναξυρίδας καὶ σκελέας καλοῦσι. τὸ μὲν ὄνομα καὶ παρὰ Κριτίᾳ ἐστὶν ἐν ταῖς Πολιτείαις. Ἀντιφάνης δ' αὐτὸ ἐν Ἀντείᾳ παρεξηγεῖται Ταῖς δ' ἐνδυταῖς κτλ. Vulgo ταῖς δ' ἐν αὐταῖς. Correxi viam monstrante Porsono Adv. p. 283, qui scripsit ταῖς δ' ἐνδύτοις. Eo ducit sane cod. A in quo est ἐν αὐτοῖς. Ac tueri id licet exemplis apud Lobeckium ad Sophoclis Aiac. 224. De vestibus ἐνδυταῖς, quibus Antiphanes magnificam tragoedorum pallam significare videtur, v. Spanhemium ad Callim. in Apoll. 32. Altero versu vulgo σκελέαις καὶ τιάραις. Codd. A et V σκελέαι σπάραις, h. e. σκελέαις, τιάραις.

Α Ν Τ Ε Ρ Ω Σ Α.

Antiatticista p. 106 5. Λαγγάζει: ἀντὶ τοῦ ἐνδίδωσιν. Ἀντιφάνης Ἀντερώσῃ. Id vocabulum alii λογγάζειν scribebant. V. interpretes Hesychii II c. 407.

Α Π Ο Κ Α Ρ Τ Ε Ρ Ω Ν.

Pollux X 138: καὶ στρωματεῖς δὲ Ἀπολλόδωρός τε ὁ Γελῷος ἐν Ψευδαίαντι ἔφη — ὅ τε Ἀπολλόδωρος Καρύστιος. κέχρηται τῷ ὀνόματι καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀποκαρτεροῦντι. Cfr Lobeckius ad Phryn. p. 401.

' Α Ρ Κ Α Σ. *)

I.

Οὔτε γὰρ νήφοντα δεῖ
οὐδαμοῦ, πάτερ, παροινεῖν, οὔθ' ὅταν πίνειν δέῃ
νοῦν ἔχειν. ὅστις δὲ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ
* * * μικρῷ πεποιθὼς ἀθλίῳ νομίσματι,
εἰς ἄφοδον ἐλθὼν ὅμοιον πᾶσιν αὑτὸν ὄψεται,
ἂν σκοπῇ τὰ τῶν ἰατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια
τὰς φλέβας θ' ὅποι φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω
τεταμένας, δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος.

Athenaeus X p. 444 b: τὸ γὰρ παροινεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν γίνεται. διὸ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκαδίᾳ φησίν Οὔτε γὰρ κτλ. „Elegantissimi sane versiculi; quos proferebat filius cum patre austeritatis et tetricitatis nimiae viro disputans." Casaubonus. — Vs. 2 οὐδαμῶς C. — Vs. 3 φρονεῖν P. — Vs. 4 δηλαδὴ supplebat Grotius Exc. p. 603. ὦ πάτερ Iacobsius. — Vs. 5 αὐτὸν AC. αὑτὸν PVL. — Vs. 6 θ' addidit Dindorfius. Possis etiam τάς τε φλέβας. — Vs. 8 τεταμένας omittunt PVL. add. ABC. Ex coniectura, ut videtur, adiecit etiam Grotius.

II.

Athenaeus XIII p. 586 a: περὶ μὲν τῆς Σινώπης Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος ἐν ἕκτῳ Κωμῳδουμένων φησὶν ὅτι Ἄβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς εἶναι. μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκάδι καὶ ἐν Κηπουρῷ.

---

*) V. Hist. crit. p. 323.

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ. *)

Καὶ τότε
περιπατήσεις κἀπονίψει κατὰ τρόπον
τὰς χεῖρας, εὐώδη λαβὼν τὴν γῆν.

Athenaeus IX p. 409 d: *περὶ δὲ τοῦ εὐώδεσι χρίεσθαι τὰς χεῖρας Ἐπιγένης ἢ Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ οὕτως Καὶ τότε κτλ.* **Vs. 1 Iacobsius Addit. p. 219** *πτέριν πατήσεις* **ex Theocriti Idyll. V 51:** *ἁπαλὰν πτέριν ὧδε πατησεῖς.* **Dindorfius coniiciebat** *τότε | καὶ περιπατήσεις.* — **Vs. 2 Iacobsius tentabat** *λαβὼν πηγήν.* **Varias terrae species Graecos abstergendis sordibus adhibuisse docet Aristoph. Ran. 728:** *ψευδονίτρου κονίας καὶ Κιμωλίας γῆς.* **Nicochares p. 848** *σμηκτρὶς γῆ.* **Athenaeus VIII p. 351 e:** *τοῦ βαλανέως ῥύμμα μοχθηρὰν γῆν καὶ ἁλμυρὸν ὕδωρ παρέχοντος.* **Apud Hippocr. de morb. mul. II p. 284, 47 habemus** *γῆν σμηκτρίδα* **rosaceo unguento mixtam.**

ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗ.

Τίς δ' ἐγχέλειον ἂν φάγοι
ἢ κρανίον σινόδοντος;

Athenaeus VII p. 322 e: *σινόδοντα δὲ αὐτὸν (συνόδοντα) λέγει διὰ τοῦ ἰῶτα Δωρίων — Ἀντιφάνης δὲ ἐν Ἀρχιστράτῃ* **(fort.** *Ἀρχεστράτῃ*) *Τίς δ' ἐγχέλειον κτλ.* **Libri** *ἐγχέλιον.* **Correxit Schweighaeuserus.**

ΑΡΠΑΖΟΜΕΝΗ.

Λαβὼν ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν
τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

---

*) V. Hist. crit. p. 321. 354. 473.

Athenaeus IX p. 401 f: ἵν' οὖν μὴ καὶ σὺ ζητῶν τὸν σύαγρον ἀφανανθῇς, μάθε ὅτι Ἀντιφάνης μὲν ἐν Ἁρπαζομένῃ οὕτως ὠνόμασε Λαβὼν ἐπανάξω κτλ. Notum est Atticistas σύαγρος pro σῦς ἄγριος improbasse. V. Lobeckium ad Phryn. p. 381.

Α Ρ Χ Ω Ν.

Ἐν Λακεδαίμονι
γέγονας; ἐκείνων τῶν νόμων μεθεκτέον
ἐστίν. βάδιζ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὰ φιλίτια,
ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, ῥόφει, τοὺς βύστακας
μὴ καταφρόνει, μηδ' ἕτερ' ἐπιζήτει καλά,
ἐν τοῖς δ' ἐκείνων ἔθεσιν ἴσθ' ἀρχαϊκός.

Athenaeus IV p. 143 f: διακωμῳδῶν δ' Ἀντιφάνης τὰ Λακωνικὰ δεῖπνα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἄρχων φησὶν οὕτως Ἐν Λακεδαίμονι κτλ. Vs. 3 εἰς P. ἐς VL. Ibidem φιλίτια pro φειδίτια Toupius Emend. III p. 79. — Vs. 4 ῥόφει pro φόρει Ruhnkenius apud Wyttenbachium ad Plutarchum de S. N. V. p. 25 allato Aristoph. Equ. 51 ἔνθου, ῥόφησον, ἔντραγε. Quod sequitur praeceptum τοὺς βύστακας μὴ καταφρόνει, repugnat disertis aliorum scriptorum testimoniis, ex quibus barbam quidem Lacedaemoniis aluisse promissam, labia autem superiora (τὸν μύστακα) tonderi iussos esse intelligitur. V. Plutarchum l. l. et quem Wyttenbachius affert Aristotelem apud eundem Plutarch. Ag. et Cleom. p. 808 D. Nec tollit difficultatem allatus a Ruhnkenio Hesychius, Βύστακα: πώγωνα. Quis enim credat μύσταξ unquam de barba dictum esse? Itaque aut corrupta sunt verba μὴ καταφρόνει, aut versus excidit.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ.

Τὴν δὲ γραῦν τὴν ἀσθενοῦσαν πάνυ πάλαι, τὴν βρυτικήν,
ῥιζίον τρίψας τι μικρὸν διελεάσας τε γεννικῇ
τὸ μέγεθος κοίλῃ λεπάστῃ τοῦτ' ἐποίησ' ἐκπιεῖν.

Athenaeus XI p. 485 b: *'Αντιφάνης δ' ἐν 'Ασκληπιῷ Τὴν δὲ γραῦν κτλ.* „Loquitur de medico, qui aniculam aegrotantem fefellit, et vaegrandem vini lepastam ei propinans, potionem medicatam fecit haurire." Casaubonus. Vs. 1 *δὲ* Iacobsius. Libri *δή*. Ibid. *βρυτικὴν* Casaubonus mutabat in *βρυκτικήν*, quod ipse a *βρύκειν* deducens interpretatur *voracissimam*, Schweighaeuserus autem, ad *βρύχειν dentibus stridere* revocans, *febricitantem*, allato Etymol. M. p. 216, 25: *βρύττοντας οἱ 'Αθηναῖοι τοὺς πυρέττοντας ἔλεγον, παρὰ τὸν βρύχετον, ὅ ἐστιν ὁ πυρετός.* Nihil mutandum videtur, si quidem *βρυτικὴν* commode interpretari licet potus quem *βρῦτον* vocabant appetentem, h. e. bibaculam. De potu illo ex hordeo pomisve ad quandam vini similitudinem corrupto (Tacit. Germ. 23) praeter ea quae ad Cratini fragm. p. 76 attulimus, vide Archilochum Athen. X p. 447:

οὔπερ πρὸς αὐλὸν βρῦτον ἢ Θρῇϊξ ἀνὴρ
ἢ Φρὺξ ἔβρυζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

Quemadmodum autem a *πότος* formatur *ποτικὸς bibendi cupidus* (Alcaeus com. Gan. VIII), a *νόμος νομικὸς legum peritus* (Alexis Galat. IV) et similiter ab aliis alia, ita *βρυτικὸς* recte dici potest qui bryti potu impense delectatur. Ad sententiam loci autem hanc interpretationem accommodatissimam esse quivis viderit. — Vs. 2 Dindorfius *ῥιζίον*, Ibidem *γεννικῇ* pro *γεννητικῇ* Casaubonus. — Vs. 3 *ἐποίησ'* pro *ἐποίησεν* Iacobsius, Ibidem *λεπάστῃ* pro *λεπαστῇ* et hic et aliis locis scripsi, ubi *λεπάστη* substantivi vim induit.

Α Σ Ω Τ Ο Ι.

Antiatticista p. 86 14: *Γαμῶ ἡ γυνὴ λέγει, οὐ γαμοῦμαι. Ἀντιφάνης Ἀσώτοις. ἐγημάμην ὁ ἀνὴρ λέγει ἀντὶ τοῦ ἔγημα.* **Scilicet de intemperante dotatae uxoris imperio conquerebatur infelix ille maritus. Hinc igitur recte usus est Antiphanes medio** *γήμασθαι.* **Pari acumine Clemens Alex. Paed. III p. 226 B (ed. Col.) coniungit** *γαμουμένας καὶ γαμούσας γυναῖκας.* **Similia vide apud Valckenarium ad Ammonium p. 59 cll. Porsono ad Euripidis Med. 264.**

Α Υ Λ Η Τ Η Σ. *)

Ποίαν, φράσον γάρ, ἧδε τὴν συναυλίαν
ταύτην; ἐπίσταται γάρ, ἀλλ' ηὔλουν ἔτι
μαθόντες, ὥστε τοὺς αὐλοὺς σύ τε
αὐτὴ τελετῇ ψεθείθαμεν συντυγχάνεις
αὐλῶν πέραινε. δέξεται δὲ τἄλλα σοι.
ἡδύ τι κοινόν ἐστιν, οὐ χωρὶς πάλιν
συννεύματ' οὐ προβλήμαθ' οἷς σημαίνεται
ἕκαστα.

Athenaeus XIV p. 618 b: *ἀστείως δὲ αὐτὴν Ἀντιφάνης φανερὰν ποιεῖ ἐν τῷ Αὐλητῇ λέγων Ποίαν, φράσον γὰρ κτλ.* **De** *συναυλίᾳ* **dicit, quam ita definit Semus apud Athen. l. l.** *ἦν τις ἀγὼν συμφωνίας ἀμοιβαῖος αὐλοῦ καὶ ῥυθμοῦ, χωρὶς λόγου τοῦ προσμελῳδοῦντος.* **Ea sic interpretatur Petitus Misc. VII 12: „Quando alternis tibicen et cantor canebant et concentum efficiebant, ita tamen ut solos carminis rhythmos et sonos, ad quos modos suos faciebat tibicen, accineret et saltaret cantor, non autem ipsa verba. Nisi descripserit Semus certum aliquod** *συναυλίας* **genus in sacris Deliis adhibitum." Non haec sufficiunt: quamquam nec**

---

*) V. Hist. crit. p. 333.

Boeckhius de Metris Pind. p. 258 rem expedivit. Antiphanis verba insanabiliter corrupta sunt. Post μαθόντες vs. 3 plura videntur intercidisse. Vs. 1 . Petitus tentat ἡδέτην et vs. 2 Gallicus interpres ἐπίστασαι. — Vs. 4 „exitus versus fortasse fuit εἶθ' ἃ μὲν σὺ τυγχάνεις." Dindorfius. Vera haec puto. Itaque locus fortasse sit scribendus,

ὥστε τοὺς αὐλοὺς σύ τε
αὕτη τε λήψεσθ'· εἶθ' ἃ μὲν σὺ τυγχάνεις
αὐλῶν πέραινε.

Praeterea αὐτὴ fortasse ex Λυδὴ corruptum est. — Vs. 5 P δέλεται. — Vs. 6 ἡδύ τι κοινὸν AB. ἡδυτικὸν PVL. ἡδὺ Dindorfio ex ἤδη corruptum videtur. Fortasse fuit ἡδύ τι τὸ κοινόν ἐστιν. Id praecedentia suadere videntur, quibus uterque seorsim canere iubetur. Ibid. ἐστιν οὗ BPVL. ἐστιν ου A. — Vs. 7 προβλήμαθ' οἷς Casaubonus. προβλημάθοις PVL.

ΑΥΛΗΤΡΙΣ Η ΔΙΔΥΜΑΙ.

Ὁ μὲν Μενέλεως ἐπολέμησ' ἔτη δέκα
τοῖς Τρωσὶ διὰ γυναῖκα τὴν ὄψιν καλήν,
Φοινικίδης δὲ Ταυρέᾳ δι' ἔγχελυν.

Athenaeus VIII p. 343 d: Ἀντιφάνης ἐν Αὐλητρίδι ἢ Διδύμαις Φοινικίδην τινὰ ἐπ' ὀψοφαγίᾳ κωμῳδῶν φησιν Ὁ μὲν Μενέλεως κτλ. Vs. 1 μὲν additum a Koppiersio Observ. p. 81. Μενέλεως P. Μενελάως VL. Μενέλαος BC. ἐπολέμησ' pro ἐπολέμησεν Dindorfius. De Phoenicide et Taurea comicorum testimonia in graeco indice componentur.

ΑΥΤΟΥ ΕΡΩΝ.

I.

Τροφαλίδας τε λινοσάρκους, μανθάνεις; τυρὸν λέγω.

Athenaeus X p. 455 f. de griphis disserens: Ἀντιφάνης δ' ἐν Αὑτοῦ ἐρῶντί φησι Τροφαλίδας κτλ. Ita haec

scripta exhibet L. τρόφαλιν δ᾽ ἀστελινοσάρκους BP. τροφαλίδας στελινοσάρκους V. τροφαλίνδας A. Eustathius ad Odyss. p. 1889 17: καὶ τροφαλὶς δὲ κατὰ Ἡρωδιανὸν ἐπὶ τυροῦ, οὗ χρῆσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ Ἀντιφάνει ἐν τῷ Τροφαλίδας — τυρὸν λέγω· ἵνα εἴη αἰνιγματωδῶς λέγων λινοσάρκους ἤγουν λεπτὰς καὶ ἁπαλὰς τροφαλίδας τὸν τοιοῦτον τυρόν. Permirum tamen tenellum caseum vocari λινόσαρκον, nec minus mirum eius nominis primam syllabam produci: quamquam id fortasse defendi potest exemplo Aristophanis, qui Pac. 1178 λινοπτᾶσθαι dixit prima producta. Fortasse scribendum λιχνοσάρκους. Cfr ad Eubuli Ion. II, 2. Ceterum Antiphanis verba ad unum versum coniunxi. Vulgo verba τυρὸν λέγω alterum versum ordiuntur.

II.

Athenaeus XV p. 678 e: μνημονεύει δ᾽ αὐτοῦ (τοῦ χυλιστοῦ στεφάνου) καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἑαυτοῦ ἐρῶντι. Pollux VII 199: τὸν χυλιστὸν δὲ εἴρηκεν Ἀντιφάνης.

III.

Pollux VII 199: ἀρυβάλλους δὲ ἐπὶ τοῦ συσπάστου βαλλαντίου ἐν Ἀντιφάνους Αὑτοῦ ἐρῶντι.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ. *)

I.

Α. Πότερ᾽, ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, χύτραν λέγω,
ἢ τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος
πλαστὸν ἐκ γαίης, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπτηθὲν στέγῃ,
νεογενοῦς ποίμνης δ᾽ ἐν αὐτῇ πνικτὰ γαλατοθρέμμονα
τακεροχρῶτ᾽ εἴδη κύουσαν; Β. Ἡράκλεις, ἀποκτενεῖς
ἆρά μ᾽, εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάνυ φράσεις κρεῶν χύτραν.

---

*) V. Hist. crit. p. 324.

Α. εὖ λέγεις. ξουθῆς μελίσσης νάμασιν δὲ συμμιγῆ
μηκάδων αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον, ἐγκαθήμενον
εἰς πλατὺ στέγαστρον ἁγνῆς παρθένου Δηοῦς κόρης,
λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν;
ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράζω σοι; Β. πλακοῦντα βούλομαι.
Α. Βρομιάδος δ' ἱδρῶτα πηγῆς; Β. οἶνον εἰπὲ συντεμών.
Α. λιβάδα νυμφαίαν δροσώδη; Β. παραλιπὼν ὕδωρ φάθι.
Α. κασιόπνουν δ' αὔραν δι' αἴθρας; Β. σμύρναν εἰπέ, μὴ μακράν,
μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν, μηδὲ τοὔμπαλιν λέγων,
ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον, ὥς φασίν τινες,
αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν πυκνά.

Athenaeus X p. 449 b. de griphis disserens: Ἀντιφάνης — ἐν δὲ Ἀφροδισίῳ Πότερ' ὅταν κτλ. De hoc per aenigmatum ambages dicendi genere mediae comoediae poetis familiari vide quae attuli Hist. crit. p. 291 sqq. Vs. 1 πότερ' pro πότερον Koppiers. Observ. p. 88. Ibidem P σαι λέγειν. χύτραν ante λέγω addidit Casaubonus. — Vs. 2 τροχυρυμασίτευκτον BP. τρόχου ῥύμασι τευκτὸν AC epit. Hoesch. et MSS Casauboni. τροχορυμασίτευκτον VL. Correxit Koppiersius. Similis lychni descriptio apud Aristoph. Eccl. 4: τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο, et patinae apud Xenarchum Fragm. Butal. 10: τῆς τροχηλάτου κόρας | πίμπλησι λοπάδος στερροσώματον κύτος. — Vs. 3 γαίας. De forma γαῖα mediae comoediae poetis frequentata v. ad Theopomp. p. 798. Sed ionicae formae nulla excusatio. Itaque malim γαίας. — Vs. 4 Grotius Excerpt. p. 605 sine causa μαγειῆ. Pro ποίμνης cod. B ποίμνας. Ibidem pro αὐτῇ scripsi αὑτῇ. Quod sequitur πυκτὰ Gro-

tius mutabat in τέκνα, probante Gaisfordio ad Hephaest. p. 219. Recte vitii sedem Dindorfius in γαλακτοθρέμμονα esse vidit. Id ego olim Cur. crit. p. 8 ad similitudinem homericae formae γλακτοφάγος in γλακτοθρέμμονα mutabam, correpta vocali ante γλ, quode dixi Hist. crit. p. 294. Nunc sequutus sum Dindorfium ad Athen. p. 269 a. ubi eandem formam restituit Pherecrati Metall. I 18. Adiectivum γαλατοχρὰς servavit Arcadius p. 21 5. Cfr Eustath. ad Odyss. p. 1818 24 et Porson. ad Phot. p. 688. — Vs. 6 cod. A ταχεροχρῶτι δηκτύουσαν. Similiter ceteri. - Egregie restituit Porsonus. — Vs. 6 ἆρα pro ἄρα Grotius. V. ad Stratonis Phoenic. 21. Ibidem με pro μ' BP. Pro μοι PV καί. — Vs. 7 pro δὲ VL τε. συμμιγῆ Casaubonus; libri συμμιγής. — Vs. 9 ἁγνὴν παρθένον Δηοῦς κόρην farinam dicit. Cfr ad Strattin p. 764. Simillimam placentae circumscriptionem vide apud Philoxenum Athenaei XIV p. 643. — Vs. 10 λεπτοσυνθέτους PVL. λεπτοσυνθέτου B. Correxit Casaubonus. Eidem τρυφῶντα debetur: libri τρυφῶντας. — Vs. 13 vulgo λιβάδα δὲ φαίανδρον ᾠδή. Cod. A λιβάδα νῦν φαιὰν δροσώδη. Ac νῦν etiam B. Dindorfius λιβάδα νυν φαιὰν δροσώδη. Sed neque νυν aptum hoc loco, neque φαιὰ tolerabile aquae epitheton est, quod frustra Casaubonus comparat cum Homerico μέλαν ὕδωρ. Scripsi igitur λιβάδα νυμφαίαν δροσώδη, *limpidum liquorem*. Ita νυμφαῖον νᾶμα dixit poeta incertus apud Brunckium Anal. III p. 199. Ibid. παραλιπὼν Grotius; libri παράλιπον. — Vs. 14 „κασιόπνουν αὖραν interpretatur comicus *myrrham*. Mirum; nam aliud casia, aliud myrrha. Sed videtur myrrham lata notione posuisse pro quolibet aromate. Quare etiam a *mor*, quod Hebraeis *myrrham* significat, fecerunt μύρον, commune nomen omnium eius generis." Casaubonus. Videtur potius casia latiore sensu accipienda esse, ut κασιόπνους αὖρα sit myrrha casiae similem odorem spargens. αἴθρα pro ἀὴρ rarum quidem, nec tamen sine exemplis est. Similiter αἰθὴρ de aere dixit Dionysius Athenaei XV p. 668 f. Ibid. μοὶ Grotius pro μοι. — Vs. 15 libri τοιοῦτον. Correxit

Erfurdtius Observ. in Athen. p. 465. Praeterea Dobraeus Adv. II p. 328 scripsit: *Α. μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν; Β. μὴ ἀλλὰ τοὔμπαλιν λέγε* **vel** *λέγω.*

II.

Πενθεῖν δὲ μετρίως τοὺς προσήκοντας φίλους·
οὐ γὰρ τεθνᾶσιν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ὁδόν,
ἣν πᾶσιν ἐλθεῖν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον,
προεληλύθασιν. εἶτα χἠμεῖς ὕστερον
εἰς ταὐτὸ καταγωγεῖον αὐτοῖς ἥξομεν,
κοινῇ τὸν ἄλλον συνδιατρίψοντες χρόνον.

Stobaeus Floril. CXXIV 27 cum lemmate *Ἀντιφάνους ἐξ Ἀφροδισίου.* **Vs. 4** *προσεληλύθασιν* **A Voss. et Trinc. — Vs. 5 ante Gaisfordium** *καταγώγιον.* **— Vs. 6 Trinc.** *συνδιατρίψαντες.*

III.

Antiatticista p. 95 32. *Ἐνειματεῖν: Ἀντιφάνης Ἀφροδισίῳ.*

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΓΟΝΑΙ. *)

I.

Τουδὶ λέγω, σὺ δ' οὐ συνίης· κότταβος
τὸ λυχνίον ἐστί. πρόσεχε τὸν νοῦν· ᾠὰ μὲν
καὶ πέμμα καὶ τράγημα νικητήριον.
Β. περὶ τοῦ; γελοῖον. κοτταβιεῖτε τίνα τρόπον;
Α. ἐγὼ διδάξω καθ' ὅσον ἂν τὸν κότταβον
ἀφεὶς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν —
Β. πλάστιγγα ποίαν; Γ. τοῦτο τοὐπικείμενον
ἄνω τὸ μικρόν, τὸ πινακίσκιον, λέγει.

---

*) V. Hist. crit. p. 324.

τοῦτ' ἐστὶ πλάστιγξ. *A.* οὗτος ὁ χρυσοῦν γίγνεται.
B. πῶς δ' εἴσεταί τις τοῦτ'; *A.* ἐὰν θίγῃ μόνον
αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται καὶ ψόφος
ἔσται πάνυ πολύς. *B.* πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ
πρόσεστι καὶ μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης;

* * * *

* * * *

B. Ὧι δεῖ λαβὼν τὸ ποτήριον δεῖξον νόμῳ.
A. αὐλητικῶς δεῖ καρκινοῦν τοὺς δακτύλους,
οἶνόν τε μικρὸν ἐγχέαι, καὶ μὴ πολύν·
ἔπειτ' ἀφήσεις. *B.* τίνα τρόπον; *A.* δεῦρο βλέπε.
τοιοῦτον. *B.* ὦ Πόσειδον, ὡς ὑψοῦ σφόδρα.
A. οὕτω ποιήσεις. *B.* ἀλλ' ἐγὼ μὲν σφενδόνῃ
οὐκ ἂν ἐφικοίμην αὐτόσ'. *A.* ἀλλὰ μάνθανε.

Athenaeus XV p. 666 f. de cottabi ludo disserens: *Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς Τονδὶ λέγω κτλ.* **Antiphanis fragmentum ad eum cottabismi modum spectat, quo cottabium ad candelabri similitudinem formatum ex lacunari suspensum erat. De eodem genere praeter Eubulum apud Athen. l. l.** *ἄνω γὰρ ὥσπερ κοττάβειον αἴρομαι,* **cogitandum in fragmento Dionysii item ab Athenaeo p. 668 e. servato:**

Κότταβον ἐνθάδε σοι τρίτον ἱστάναι οἱ δυσέρωτες
ἡμεῖς προστίθεμεν γυμνασίῳ Βρομίου
κώρυκον —

Ubi vides cottabium cum *κωρύκῳ* **comparari, h. e. cum folle athletarum de lacunari dependente et concertantium manibus appetito. Tota tamen huius ludi ratio satis obscura est, nec rem expedivit qui Antiphanis locum interpretari conatus est Groddeckius in libro Antiquar. Versuche p. 163 sqq. — Vs. 1** *τονδὶ* **Schweighaeuserus.** *τονδεὶ* **A.** *τὸν δεῖ* **B.** *τὸν δὴ* **PVL. Ibidem** *συνίης* **VL.** *συνίεις* **P.** *συνεὶς* **AB. — Vs. 2** *τὸ λυχνίον.* **Athenaeus l. l. p. 666 e:** *ἐκάλουν δὲ καὶ κατακτούς τινας κοττάβους. ἔστι δὲ λυχνία ἀναγόμενα πά-*

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ. *)

Καὶ τότε
περιπατήσεις κἀπονίψει κατὰ τρόπον
τὰς χεῖρας, εὐώδη λαβὼν τὴν γῆν.

Athenaeus IX p. 409 d: *περὶ δὲ τοῦ εὐώδεσι χρίεσθαι τὰς χεῖρας 'Επιγένης ἢ 'Αντιφάνης φησὶν ἐν 'Αργυρίου ἀφανισμῷ οὕτως Καὶ τότε κτλ.* **Vs. 1 Iacobsius Addit. p. 219** *πτέριν πατήσεις* **ex Theocriti Idyll. V 51:** *ἁπαλὰν πτέριν ὧδε πατησεῖς.* **Dindorfius coniiciebat** *τότε | καὶ περιπατήσεις.* — **Vs. 2 Iacobsius tentabat** *λαβὼν πηγήν.* **Varias terrae species Graecos abstergendis sordibus adhibuisse docet Aristoph. Ran. 728:** *ψευδονίτρου κονίας καὶ Κιμωλίας γῆς.* **Nicochares p. 843** *σμηκτρὶς γῆ.* **Athenaeus VIII p. 351 e:** *τοῦ βαλανέως ῥύμμα μοχθηρὰν γῆν καὶ ἁλμυρὸν ὕδωρ παρέχοντος.* **Apud Hippocr. de morb. mul. II p. 284, 47 habemus** *γῆν σμηκτρίδα* **rosaceo ungueuto mixtam.**

ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗ.

Τίς δ' ἐγχέλειον ἂν φάγοι
ἢ κρανίον σινόδοντος;

Athenaeus VII p. 322 e: *σινόδοντα δὲ αὐτὸν (συνόδοντα) λέγει διὰ τοῦ ἰῶτα Δωρίων — 'Αντιφάνης δὲ ἐν 'Αρχιστράτῃ* **(fort.** *'Αρχεστράτῃ)* *Τίς δ' ἐγχέλειον κτλ.* **Libri** *ἐγχέλιον.* **Correxit Schweighaeuserus.**

ΑΡΠΑΖΟΜΕΝΗ.

Λαβὼν ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν
τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

---

*) V. Hist. crit. p. 321. 354. 473.

sed per interrogationem. — Vs. 10 *θίγῃ* Iacobsius pro *τύχῃ*. De Mane in cottabi ludo dixi supra vol. II p. 896. Post vs. 13 aliquid omisisse Athenaeum, ipse indicavit. — Vs. 15 attigi supra ad Cratin. p. 180. — Vs. 16 *ἐγχέας* B. nec male, si deleta in fine versus interpunctione *ἐγχέας* cum *ἐφήσεις* coniungas. — Vs. 18 *ὑψοῦ* pro *ὕψους* Coraes apud Schweighaeuserum et Porsonus. — Vs. 20 *αὐτόσ'* VL. *αὐτόσε* AB. *αὐτόγε* C. *αὐτὸς* P.

Β Α Κ Χ Α Ι.

Ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστι, κακοδαίμων σφόδρα
ὅστις γαμεῖ γυναῖκα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις·
ἐκεῖ μόνον γὰρ οὐχὶ φύετ' ἄμπελος.

Athenaeus X p. 441 d: *Ἀντιφάνης Βάκχαις Ἐπεὶ δὲ κτλ.* Vs. 1 *τοῦτ' οὐκ ἔστι* sc. mulieres abstinere a vino. — Vs. 3 *οὐχὶ* iam olim scripsi pro *οὐ*. Nunc idem Dobraeus Adv. II p. 327. Quod apud Scythas vitem non gigni dicit, affirmat etiam Anacharsis apud Aristotelem Analyt. post. I, 13: *ὅτι ἐν Σκύθαις οὐκ εἰσὶν αὐλητρίδες, οὐδὲ γὰρ ἄμπελοι.* Cfr Wyttenb. ad Plutarchi conv. sap. p. 150 d.

Β Α Τ Α Λ Ο Σ.

Plutarchus V. Demosth. cap. 4: *ἦν δ' ὁ Βάταλος, ὡς μὲν ἔνιοί φασιν, αὐλητὴς τῶν κατεαγότων· καὶ δραμάτιον εἰς τοῦτον, κωμῳδῶν αὐτόν, Ἀντιφάνης πεποίηκεν.* De Batalo sive Battalo dixi Hist. crit. p. 334, ubi fugit me Hedyli, poetae Alexandrini, locus inprimis memorabilis apud Athen. IV p. 176 d: *ηὔλει δὲ Γλαύκης μεμεθυσμένα παίγνια Μουσέων, | καὶ τὸν ἐν ἀκρήτοις Βάτταλον ἡδυπότην, | ἢ τὸν Κώταλον ἢ τὸν Πάγκαλον.* Ex quo loco manifestum est, lasciva quaedam carmina Batali nomen praeferentia a

tibicinibus cantata esse; nec dubito haec ipsa illa esse *Βαττάλεια*, quae l. l. ex Grammatico Segueriano commemoravi.

B O I Ω T I A.

I.

Καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν
ὥσπερ πρὸς ἀπλήστους. ἀλλὰ ταυτὶ λάμβανε,
παρθένε, τὰ μῆλα. B. καλά γε. A. καλὰ δῆτ', ὦ θεοί·
νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον
εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως.
B. παρ' Ἑσπερίδων, ᾤμην γε. Γ. νὴ τὴν Φωσφόρον,
φησὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι. B. τρία
μόνον ἐστίν. A. ὀλίγον ἐστὶ τὸ καλὸν πανταχοῦ
καὶ τίμιον.

Athenaeus III p. 84 a: *Ὅτι δ' ὄντως ἐκ τῆς ἄνω χώρας ἐκείνης κατέβη εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ φυτὸν τοῦτο, ἔστιν εὑρεῖν λεγόμενον καὶ παρὰ τοῖς τῆς κωμῳδίας ποιηταῖς, οἳ καὶ περὶ μεγέθους αὐτῶν τι λέγοντες τῶν κιτρίων μνημονεύειν φαίνονται. Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτίᾳ Καὶ περὶ μὲν ὄψου κτλ.* Vs. 2 *ταῦτα* B. — Vs. 7 *φησὶν* ABP. *φασὶν* VL. Hoc recepit praeeunte Schweighaeusero Dindorfius. Revocavi librorum scripturam et personarum vices paullo aliter distinxi; vulgo enim vs. 6 et 7 usque ad *εἶναι* ab una persona pronunciantur. At parum commode in eadem enunciatione coniunguntur *ᾤμην* et *φασίν*. Versantur in scena non duo sed plures interlocutores, quorum quum A dixisset citria mala ex Persia Athenas advecta esse, B ab Hesperidibus se illa apportata existimasse affirmat. Tum Γ (vel etiam A) ad convivas conversa ingerit: *Per Dianam, ista haec aurea mala esse credit.* Cfr ad Eriphi Melib. I, 7. Ibid. *ταῦτ' εἶναι* PVL. *ταυτὶ εἶναι* AB. — Vs. 8 *μόνον* ABP. *μόν'* VL. *ἐστὶ τὸ καλὸν* AB. *τὸ καλόν ἐστι* PVL. Ceterum hos

Antiphanis versus Eriphum transtulisse in Meliboeam, Athenaei constat testimonio.

II.

'Ἐνεγκεῖν ἐξ ἀγροῦ μοι τῶν ῥοῶν
τῶν σκληροκόκκων.

Athenaeus XIV p. 650 e: 'Αντιφάνης ἐν Βοιωτίᾳ 'Ενεγκεῖν κτλ. Ante Schweighaeuserum legebatur ῥοιῶν.

III.

Καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι
βολβούς.

Athenaeus IX p. 367 f: ἐπὶ σκεύους οὖν εἴρηκεν (τὸ παροψὶς) — 'Αντιφάνης ἐν Βοιωτίᾳ Καλέσας — παροψίδι. Habet etiam Pollux X 88, ubi recte καλέσας τε. Athenaeus τε omittit.

IV.

Athenaeus XI p. 474 e: ὅτι δὲ καὶ γυναικεῖον κοσμάριόν ἐστι κάνθαρος, 'Αντιφάνης εἴρηκεν ἐν Βοιωτίᾳ.

ΒΟΜΒΥΛΙΟΣ. *)

I.

'Αγγεῖον ἀλφιτήριον κόϊξ.

Pollux X 179: εἴη δ' ἂν καὶ κόϊξ ἕν τι τῶν πλεγμάτων, ὃν οἱ μὲν Δωριεῖς κόϊν καλοῦσι — οἱ δὲ 'Αττικοὶ κόϊκα, ὡς Φερεκράτης Κοριαννοῖ (Fragm. XII)· σαφῶς δὲ αὐτὸ 'Αντιφάνης ἐν Βομβυλίῳ δηλοῖ εἰπὼν 'Αγγεῖον ἀλφιτήριον ὁ κόϊξ ἐστίν. Correxi ut supra adscriptum est: ἐστὶν in uno MS omissum.

---

*) V. Hist. crit. p. 311. cll. Koppiersio Observ. phil. p. 28 sq.

II.

Athenaeus III p. 125 f: *τοῦ κνισολοίχου δὲ καὶ Ἀντιφάνης μνημονεύει ἐν Βομβυλίῳ.* **Rectius scribi videtur** *κνισολοιχοῦ.* **V. ad Amphidis** *Γυναικομ.* **Fragm. II.**

III.

Τὰς προσφόρους
ἡμῖν τροφάς, σκορόδια, τυρόν, κρόμμυα,
*κάππαριν * * * πάντα ταῦτ᾽ ἐστὶν δραχμῆς.*

Athenaeus IV p. 161 e: *ἐξὸν κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον ποιητὴν* **(praecedit locus ex Antiphanis** *Δραπεταγωγῷ*) *ἐν Θομβυκίῳ λέγοντα δραχμῆς ὀνήσασθαι τὰς προσφόρους ἡμῖν* (*ὑμῖν* **BC)** *τροφάς, σκόροδα, τυρόν, κρόμμυα, κάππαριν· πάντα ταῦτ᾽ ἐστὶν δραχμῆς.* **Probabile est locum ita fere a poeta scriptum fuisse ut supra posui.**

Β Ο Υ Σ Ι Ρ Ι Σ.

I.

Βότρυς, ῥόας, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα.

Athenaeus II p. 47 d: *Ἀντιφάνης Βουσίριδι Βότρυς, κτλ.* **Photius Lex. p. 306 22.** *Νωταλείματα* **(sic):** *Ἀραρὼς Καμπυλίωνι „τὰ κομψὰ δῆτα ταῦτα νωταλεύματα."* — *Ἀντιφάνης Βουσίριδι Βότρυς, ῥόας, φοίνικας, ἕτερα νωταλαῖν* **(sic). Idem versus alias Ephippo adscribitur, cuius vide Fab. inc. III.**

II.

Pollux X 65 de sacrificii apparatu dicens: *καὶ κανοῦν δὲ ἀναγκαῖον καὶ χέρνιβας καὶ χερνίβιον, εἰπόντος Ἀντιφάνους ἐν Βουσίριδι, καὶ τὸ χερνίβιον πρῶτον ἡ πομπὴ σαφής.* **Ald.** *καὶ τὸ χερνίβιον τοῦτο πρῶτον ἡ πομπῆς.* **Cod. Falckenb.** *πομπῆς ἀφεὶς,* **sed ita ut litteris** *ει* **superscriptum sit** *η.* **Nihil hic video nisi** *τὸ χερνιβεῖον* **scribendum esse, omisso** *καὶ* **quod abest a cod. Voss. Vero**

inveniendo fortasse conducit nota Kuhnii: „Plutarchus de Iside et Osiride observavit in pompis Osiridi adornatis τῶν ἱερῶν προπομπεύειν τὸ ὑδρεῖον. Poterat et Antiphanes in Busiride de eadem vel simili pompa loqui."

III.

Antiatticista p. 89 33. *Δρᾶμ' ἀκοῦσαι*: ἀντὶ τοῦ δράματος ἀκοῦσαι. Ἀντιφάνης Βουσίριδι. Pro δρᾶμ' ἀκοῦσαι quod in codice legisse videtur Ruhnkenius δραμακοῦσαι, negotia facessivit Koppiersio Observ. phil. p. 12.

ΒΟΥΤΑΛΙΩΝ. *)

Α. Καὶ μὴν ἑστιάσω τήμερον
ὑμᾶς ἐγώ· σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβών,
Πίστ', ἀργύριον. *Β.* ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι
χρηστῶς ἀγοράζειν. *Α.* φράζε δή, Φιλούμενε,
ὄψῳ τίνι χαίρεις; *Φ.* πᾶσι. *Α.* καθ' ἕκαστον λέγε,
ἰχθὺν τίν' ἡδέως φάγοις ἄν; *Φ.* εἰς ἀγρόν
ἦλθεν φέρων πότ' ἰχθυοπώλης μαινίδας
καὶ τριγλίδας, καὶ νὴ Δί' ἤρεσεν σφόδρα
ἡμῖν ἅπασιν. *Α.* εἶτα καὶ νῦν, εἰπέ μοι,
τούτων φάγοις ἄν; *Φ.* κἄν τις ἄλλος μικρὸς ᾖ·
τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα
ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. *Α.* τί φής, ὦ φίλτατε,
ἀνθρωποφάγους; πῶς; *Π.* ὧν γ' ἂν ἄνθρωπος φάγοι,
δῆλον ὅτι. ταῦτα δ' ἐστὶν Ἑλένης βρώματα,
ἅ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.

Athenaeus VIII p. 358 d: ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φίλιχθυς ὡς ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ (Antiphanem dicit)

---

*) V. Hist. crit. p. 331.

ἐν Βουταλίωνι, ὅπερ δρᾶμα τῶν Ἀγροίκων ἐστὶν ἑνὸς διασκευή. φησὶ γάρ Καὶ μὴν κτλ. Vs. 3 libri πιστέ. Correxit Porsonus, afferens Plauti Merc. II 2 7, ubi *Pistus* villici nomen est. Adde Helladium Photii Bibl. 279 p. 532, 40 de servorum nominibus agentem, ἀπὸ τρόπου δὲ (καλοῦσι) Παρμένωνα καὶ Πιστὸν (Πίστον) καὶ Δρόμωνα. In dorico titulo apud Boeckhium C. I. no. 1209 4 Πίστα mulieris nomen est. — Vs. 4 Φιλούμενε. Libri φιλούμενον. Iacobsius Anim. p. 193 coniiciebat φράζε δή, φίλος, μόνον, ὄψῳ τίνι χαίρεις. Suspicabar aliquando Φιλουμένη, probata Porsoni coniectura vs. 12 ὦ φιλτάτη scribentis. Sed is, quocum colloquitur, ipse ille Butalio esse videtur, a quo nomen fabulae inditum est. Itaque scripsi Φιλούμενε, cuius nominis exempla habemus apud Anonymum Montefalconii Bibl. Coisl. p. 598. Matthaeum in Medicis graecis p. 218 et apud Photium Bibl. 258 p. 478 Bekk. — Vs. 5 τίνι L. τινὶ VP. — Vs. 6 τίν' Schweighaeuserus. τιν' PVL. — Vs. 7 ἦλθεν L. ἦλθε V. ἦλθες BP. Ibidem B που τ' ἰχθυοπώλας. — Vs. 8 ἤρεσεν, sc. ὁ ἰχθυοπώλης, sive malis τὸ πρᾶγμα. Schweighaeuserus ἤρεσαν. — Vs. 10 κἄν τις. B κἂν εἴτις. P καὶ εἴ τις. Fortasse igitur κεἴτις scribendum; εἰ recte cum coniunctivo iungi nunc pervulgatum est. — Vs. 11—15 apposuit Athenaeus VII p. 313 b: Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίωνι Ἑκάτης βρώματα καλεῖ τὰς μαινίδας διὰ τὴν βραχύτητα λέγων οὕτως Τοὺς γὰρ μεγάλους κτλ. — Vs. 12 ἀνθρωποφάγους. Eustathius ad Hom. p. 1630 12: καθά τις καὶ ἰχθύας, οἳ πολλοῦ ἐτιμῶντο, ἀνθρωποφάγους εἶπεν — ὡς τὰς τῶν τρυφώντων περιουσίας κατασπῶντας. Sed praestat haud dubie interpretatio Schweighaeuseri, qui apposite comparat Archestrati locum apud Athenaeum VII p. 310 e:

> Ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα,
> οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν ὅσοι κεπφαττελεβώδη
> ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσίν τ' ἀπόπληκτοι,
> ὡς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος· ἅπας δὲ
> ἰχθὺς σάρκα φιλεῖ βροτέην, ἄν που περικύρσῃ.

Ceterum verba ἰχθῦς — ἀνθρωποφάγους, quae absunt hoc loco a codicibus omnibus, ex libro VII supplevit Casaubonus. — Vs. 13 πῶς; ὧν γ' ἄν. Ita Dobraeus correxit, praeeunte Iacobsio Anim. ad Athen. p. 178, qui πῶς; οὓς γ' ἄν. Cod. A πῶς ὡς. Casaubonus πῶς οὖν ἄν ἄνθρωπος φάγοι; Ibidem ἄνθρωπος φάγοι receptum ex libro VII. altero loco ABPV ἀνθρωποφάγοι. L ἀνθρώπους φάγοι. — Vs. 14 δῆλον ὅτι. Libro VII ante Dindorfium δηλονότι, ut VIII habet B. Ibidem L libro VII ταῦτα ἐστίν, errore, ut Dindorfius monuit, typothetae. Porsonus δηλονότι ταῦτά γ' ἐστίν. Sequuntur verba Ἑλένης βρώματα, pro quibus in prima fabulae editione Ἑκάτης βρώματα scriptum fuisse, diserto constat Athenaei testimonio. Sic enim ille VIII p. 358 f. allatis, quos nunc ipsum tractavimus, versibus scribit: ἐν δὲ τῷ Ἀγροίκῳ Ἑκάτης βρώματα ἔφη τὰς μαινίδας εἶναι καὶ τὰς τριγλίδας. Eamque lectionem etiam libro VII exhibuit. Cfr ad vs. 11. Quid autem moverit poetam ut Hecatae cibis vilissimis Helenae cibos substituerit, adeo non intelligitur, ut haud immerito Athenaeum vitioso codice usum esse suspiceris. Nisi forte, quod tamen vix credo, eam dicit Helenam, cuius voracitatem notavit Ptolemaeus Heph. apud Photium Bibl. 190 p. 149 22 (ed. Bekk.): καὶ ἡ τρεῖς ἐρίφους ἐσθίουσα Ἑλένη ἐκαλεῖτο. Eandem commemoraverat Heraclides comicus apud Athen. X p. 414 d. — Vs. 15 altero Athenaei loco VL μαινίδες καὶ τριγλίδες. Accusativi non pendent ab omisso participio λέγων, ut putabat Schweighaeuserus, sed appositionis loco illata sunt post ἅ. Ita Aristophanes Ran. 429: Σεβῖνον ὅστις ἐστὶν Ἀναφλύστιος. Alexis Pamph. 3: ἐρῶντι τί μᾶλλον συμφέρει, ὧν νῦν φέρων πάρειμι, κήρυκας, κτένας. Menander Stobaei Flor. LXX 7: δύ' ἔσθ' ἃ κρῖναι τὸν γαμεῖν μέλλοντα δεῖ, ἤτοι προσηνῆ γ' ὄψιν ἢ χρηστὸν τρόπον, quae a Bentleii coniectura vindicavit Hanovius Exerc. cr. I p. 144. Simylus apud Ioh. Damasc. Parall. p. 433 Lips. πέντ' εἰσὶν ἃς ἄνθρωπος αἰσθήσεις ἔχει, ἀφὴν ὅρασιν ἀκοὴν γεῦσιν ὄσφρησιν. Sophocles apud Stob. Flor. CV 39: οὐκ ἔστιν ὄντως ὄντιν' εὐ-

ρήσεις ἕνα. In Hecatae sacris vilissima quaeque, atque in his etiam *τρίγλας* et *μαινίδας* immolatas esse, plures tradidere. Cfr Spanhemius ad Arist. Plut. 596 et Hemsterh. ad Lucian. I p. 330. Hinc ipsa dea *Τριγλανθίνης* nomine Athenis culta est. V. Athen. VII p. 325 d.

Ceterum totam hanc eclogam etiam in *'Αγροίκῳ* positam fuisse probabile est, quo de admonere neglexi p. 6.

Β Υ Ζ Α Ν Τ Ι Ο Σ.

Pollux VII 170: *'Αντιφάνης δὲ ἐν Βυζαντίῳ κατὰ τὴν νῦν χρῆσιν εἴρηκε Πορφύρας ὀκτὼ κύκλοι.*

Γ Α Μ Ο Σ. *)

I.

Κογχίον τε μικρὸν ἀλλᾶντός τε προστετμημένον.

Athenaeus IV p. 160 d: *ἐπιστάμενος ὅτι κόγχος παρὰ προτέρῳ μνήμης τετύχηκεν 'Επιχάρμῳ ἐν τᾷ 'Εορτᾷ καὶ Νάσοις 'Αντιφάνει τε τῷ κωμικῷ, ὃς ὑποκοριστικώτερον αὐτὸν ὠνόμασεν ἐν Γάμῳ οὕτως Κογχίον κτλ.* Disputat de cibo ex fabis non fresis confecto.

II.

Πατάνια, σεῦτλον, σίλφιον, χύτρας, λύχνους,
κορίαννά, κρόμμυ', ἅλας, ἔλαιον, τρυβλίον.

Athenaeus IV p. 169 d: *πατάνιον δὲ διὰ τοῦ π 'Αντιφάνης ἐν Γάμῳ Πατάνια κτλ.* At Antiatticista p. 84 18. *Βατάνια: τὰς λοπάδας, ὡς 'Αλεξανδρεῖς. 'Αντιφάνης Γάμοις.*

---

*) V. Hist. crit. p. 324.

III.

'Εκτεμὼν χορδῆς μεσαῖον.

Athenaeus III p. 95 a. de *χορδῇ* disserens: *'Αντιφάνης ἐν Γάμοις 'Εκτεμὼν χορδῆς μεσαῖον.* Ante Dindorfium *μέσαιον.* Idem comparat ex Antiphanis Paederasta *θυννάδος μεσαῖον.*

ΓΑΝΥΜΗΔΗΣ.

I.

'Ορᾷς, ἐν τῇδε μὲν
ὁ τῶν Φρυγῶν τύραννος οἰκῶν τυγχάνει,
γέρων ἀπ' ὀργῆς, Λαομέδων καλούμενος.

Scholiasta Euripidis Troad. 822: *Τὸν Γανυμήδην καθ' Ὅμηρον Τρωὸς ὄντα παῖδα Λαομέδοντος νῦν εἶπεν, ἀκολουθήσας τῷ τὴν μικρὰν 'Ιλιάδα πεποιηκότι. — καὶ 'Αριστοφάνης* (sic) *Λαομέδοντος παῖδα τὸν Γανυμήδην φησὶ διὰ τὴν τῶν οἰκείων ὁρᾷς ἐν τῇδε μενόντων κτλ.* Ad Antiphanis Ganymedem haec recte revocavit Hermannus Opusc. V p. 186. Post *οἰκείων* in codice dimidii versus lacuna est. Priora ibidem sic scripta sunt: *ὁρᾷς ἐν τῇδε μενόντων φρυγῶν τύραννος ὤκων τυγχάνει.* Ea olim Quaest. sc. III p. 84 sic correxi ut supra adscripsi. Eodem modo postea Hermannus l. l. qui cetera ita refingere conatus est: *καὶ 'Αντιφάνης Λαομέδοντος παῖδα τὸν Γανυμήδην φησὶ διὰ τὴν τῶν οἰκιῶν κοινωνίαν·*

στέγας δὲ Γανυμήδους ὁρᾷς, ἐν τῇδε μὲν —

Fritzschius autem, indicante Hermanno, hunc in modum: *τὸν Γανυμήδην φησὶ διὰ τούτων·*

τὴν οἰκίαν
τὴν τοῦ Γανυμήδους οὐχ ὁρᾷς; ἐν τῇδε μὲν —

Ex neutra ratione apparet id quod scholiasta demonstrare vult, Laomedontis filium perhiberi Ganymedem ab Antiphane. Neque enim id ex sola tectorum communione colle-

gisse videtur. Suspicor igitur quod de Ganymede dicendum erat in fine fragmenti excidisse, ut ita procedat narratio: in hac quidem domo habitat Laomedon, in illa autem filius eius Ganymedes. Cetera Fritzschii coniectura adiutus ita scripserim: τὸν Γανυμήδην φησὶ διὰ τούτων·

Τῶν οἰκιῶν τούτων, ὁρᾷς, ἐν τῇδε μὲν —

Tertio versu L. Dindorfius pro ἀπ' ὀργῆς scribebat ἀποργῆς, Seidlerus apud Hermannum ἀπ' ἀρχῆς. Hoc quidem nimium mihi languere videtur; ἀποργὴς autem, quod Hermannus interpretatur *irascendo confectus*, *abgeaergert*, nec ipsum satis aptum est. Ipse ἀμοργῆς scribendum suspicabar, quo vetus et vietus senex haud inepte mihi significari posse videbatur. De voce ἀμόργη, qua languidus et insipidus olivarum humor denotatur, dixi ad Cratinum p. 76. Nisi forte περιοργὴς scribendum, qualem se praestat Laomedon fragmento sequenti. Ceterum videntur praesentes in scena agere Mercurius et alius quidam, cui Ganymedis rapinam Iuppiter mandaverat. Huic viam monstrabat Mercurius.

II.

Οἴμοι περιπλοκὰς
λίαν ἐρωτᾷς. Β. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.
τῆς ἁρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοισθά τι,
ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρέμασθαι. Α. πότερά μοι
γρῖφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν, δέσποτα,
τῆς ἁρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοιδά τι,
ἢ τί δύναται τὸ ῥηθέν; Β. ἔξω τις δότω
ἱμάντα ταχέως. Α. οἷον οὐκ ἔγνων ἴσως.
ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; μηδαμῶς·
ἅλμης δ' ἐχρῆν τι περιφέρειν ποτήριον.
Β. οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν; Α. ἐγὼ
κομιδῇ γε. Β. πῶς; Α. ἐνέχυρον ἀποφέροντά σου.
Β. οὐκ ἀλλ' ὀπίσω τὼ χεῖρε ποιήσαντα δεῖ
ἕλκειν ἀπνευστί.

Athenaeus XI p. 459 a: ἐπεὶ δὲ ἱκανὴν παράβασιν πεποιήμεθα περὶ τῶν γρίφων, λεκτέον ἤδη καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες τὸν προτεθέντα γρῖφον. ἔπινον οὗτοι ἅλμην παραμισγομένην τῷ αὐτῶν ποτῷ, καὶ ἔδει προσενέγκασθαι τὸ ποτήριον ἀπνευστί, ὡς Ἀντιφάνης δηλοῖ ἐν Γανυμήδει διὰ τούτων Οἴμοι περιπλοκάς κτλ. Laomedon de raptu Ganymedis iratus expostulat cum paedagogo, cui filii custodiam demandaverat. Vs. 1 explere conatus est, sed improspero successu, Valckenarius ad Phoeniss. p. 181. — Vs. 4 χρέμασθαι VL. κρεμᾶσθαι AP. — Vs. 5 προβάλλεις VL. προβαλεῖς ABP. — Vs. 6 ξύνοιδα BPVL. ἔξοιδα A. — Vs. 7 ἢ a Dindorfio additum latet in lectione A ἔξοιδά τιν τί δύναται. Vulgo εἰ ξύνοιδά τι δύναται. — Vs. 8 Dindorfius ἱμᾶντα, quam τόνωσιν fortasse nunc ne ipse quidem probabit. Ibidem Koppiersius Observ. p. 35 scripsit A. οἷον; B. οὐκ ἔγνως ἴσως, praeeunte Dalecampio, qui ita transtulit: *A. quale? B. fortasse id nescis.* Itaque ποῖον debebat Koppiersius. Hermannus ὅν γ' ἐγὼ οὐκ ἔγνων ἴσως. Potior videtur Dalecampii ratio, probata item Dobraeo Advers. II p. 329. — Vs. 10 Schweighaeuserus et Dindorfius παραφέρειν, praeeunte Villebrunio. Iis qui griphum non solvissent muriae poculum ebibendum fuisse tradidit etiam Pollux VI 107: ὁ μὲν λύσας γέρας ἔσχε κρεῶν τινα περιφοράν, ὁ δὲ ἀδυνατήσας ἅλμης ποτήριον ἐκπιεῖν. — Vs. 11 post ὅπως VL addunt γε. Ibidem τοῦτό σ' pro σε τοῦτ' Casaubonus. — Vs. 12 ἐνέχειρον PVL. Ibidem vulgo σοι, quod Hermanno praeeunte in σου mutavi. „Servus praecavens sibi ne loris caedatur, ita, inquit, me poculum ebibere oportet, ut id pro pignore a te auferam, quo meum sit, si tu me caedas. Minime vero, respondet senex: ne tanges quidem, sed reiectis in dorsum manibus uno spiritu trahes."

Γ Λ Α Υ Κ Ο Σ.

Pollux III 43 de verbo *διαπαρθενεύειν* agens: *Ἀριστοφάνης Γλαύκῳ Καλύψας καλύμματος τριβωνίῳ διεπαρθένευσα.* Hic etiam Aristophanis nomen pro Antiphane scriptum videtur. Apud Antiattic. p. 88 17: *Διαπαρθενεῦσαι: . . . . Δεδιῳκημένα: Ἀντιφάνης Μηναγύρτῃ,* post *διαπαρθενεῦσαι* fortasse excidit *Ἀντιφάνης Γλαύκῳ.* In poetae verbis pro *καλύψας καλύμματος* scribendum videtur *καλυψάμενος.*

Γ Ο Ρ Γ Υ Θ Ο Σ. *)

Ἧττόν τ' ἀποσταίην ἂν ὧν προειλόμην
ἢ Καλλιμέδων γλαύκου πρόοιτ' ἂν κρανίον.

Athenaeus VIII p. 340 c. de Callimedonte piscium helluone praecipuo poetarum testimonia afferens: *Ἀντιφάνης δ' ἐν Γοργύθῳ Ἧττόν τ' ἀποσταίην κτλ.* Vs. 2 *πρόοιτ'* L. *πρίοιτ'* PV.

Δ Ε Υ Κ Α Λ Ι Ω Ν.

I.

Τάριχος ἀνταχαῖον εἴ τις βούλετ' ἢ
Γαδειρικόν, Βυζαντίας δὲ θυννίδος
ὀσμαῖσι χαίρει.

Athenaeus III p. 118 d: *ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀντιφάνης ὁ ποιητὴς ἐν Δευκαλίωνι ταρίχων τῶνδε μέμνηται Τάριχος ἀνταχαῖον κτλ.* De salsamento Gaditano quae dixi ad Eupolidis Maric. p. 506. iis adde Libanium vol. IV p. 834. Vs. 2 Iacobsius *τε* pro *δέ.* Versu tertio ABP *εὐφροσύναισι χαίρει.*

---

*) V. Hist. crit. p. 327. Frustra Dobraeus Advers. II p. 318 titulum fabulae fuisse suspicatur *Γύργαθος.*

CVL *ὀσμαῖσι χαίρει.* **Certissimum est in optimorum codicum lectione aliud quid latere. Suspicabar** *εὐφραίνετ' ὀσμαῖς.*

II.

Σησαμίδας ἢ μελίπηκτα ἢ τοιοῦτό τι.

Athenaeus XIV p. 646 f: *σησαμίδες ἐκ μέλιτος καὶ σησάμων πεφρυγμένων καὶ ἐλαίου σφαιροειδῆ πέμματα. Εὔπολις Κόλαξιν* **(Fragm. XVII)** *'Αντιφάνης Δευκαλίωνι Σησαμίδας κτλ.* **Dindorfius tentat** *μελίπηκτον.* **Probabilius fortasse scribas:**

Σησαμίδας ἢ μελίπηκτα; Β. ναί, τοιοῦτό τι.

Δ Η Λ Ι Α.

Athenaeus IX p. 367 a: *οὕτως δὲ (κνιστὰ) εἴρηκεν 'Αριστοφάνης ἐν Δηλίᾳ τὰ σύγκοπτα λάχανα κνίστ' ἢ στέμφυλα.* **Fortasse scribendum** *'Αντιφάνης.* **Vid. Hist. crit. p. 329. Pro** *κνιστὰ* **Eustathius ad Iliad. p. 872 9 habet** *κνηστά,* **quod recte praeferre videtur Casaubonus. Cfr Photius v.** *κνηστά.*

Δ Ι Δ Υ Μ Ο Ι.

I.

'Απέλαυσα πολλῶν καὶ καλῶν ἐδεσμάτων,
πιὼν τε προπόσεις τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας
ἐστρηνίων πως, καταβεβρωκὼς σιτία
ἴσως ἐλεφάντων τεττάρων.

Athenaeus III p. 127 d: *τὰ δὲ ἐδέσματα ὠνόμασεν 'Αντιφάνης ἐν Διδύμοις οὑτωσί 'Απέλαυσα πολλῶν κτλ.* **Vs. 2 cod. A** *τρεῖς εἰς ἴσως.* **Post** *ἴσως* **B addit** *καί.* **— Vs. 3** *ἐστρηνίων.* **Hoc verbum novae comoediae poetis assignat Phrynichus Epit. p. 381. Ac sane nullus Antiphane antiquior scriptor eo usus est. — Vs. 4 pro** *ἐλεφάντων* **C habet** *ἐλεφάντινα.*

II.

Ὁ γὰρ παράσιτός ἐστιν, ἂν ὀρθῶς σκοπῇς,
κοινωνὸς ἀμφοῖν, τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου.
οὐδεὶς παράσιτος εὔχετ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους,
τοὐναντίον δὲ πάντας εὐτυχεῖν ἀεί.
ἔστιν πολυτελὴς τῷ βίῳ τις, οὐ φθονεῖ,
μετέχειν δὲ τούτων εὔχετ' αὐτῷ συμπαρών.
κἀστὶν φίλος γενναῖος ἀσφαλής θ' ἅμα,
οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος,
ὀργὴν ἐνεγκεῖν ἀγαθός· ἂν σκώπτῃς, γελᾷ·
ἐρωτικός, γελοῖος, ἱλαρὸς τῷ τρόπῳ,
πάλιν στρατιώτης ἀγαθὸς εἰς ὑπερβολήν,
ἂν ᾖ τὸ σιτάρχημα δεῖπνον εὐτρεπές.

Athenaeus VI p. 237 f. de parasitis comicorum poetarum testimonia apponens: *Καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Διδύμοις φησὶν Ὁ γάρ κτλ.* **Vs. 1** *ὁ γὰρ* **pro** *ὅρα γὰρ* **receptum ex emendatione Wakefieldi. Clintonus Museo crit. I p. 571** *ὁρᾷς;* **Similiter Grotius Excerptis p. 607** *ὅρα.* — **Vs. 9** *ἐνεγκεῖν* **ABC.** *ἀνενεγκεῖν* **PVL. — Vs. 10** *ἐρωτικὸς* **esse videtur** ***amabilis*****, ut apud Theocritum XIV 61** *εὐγνώμων, φιλόμωσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἡδύς.*

III.

Τὸ ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβών.
ἐπεχεάμην ἄκρατον, οὐχὶ παιδίου,
κνάθους θεῶν τε καὶ θεαινῶν μυρίους·
ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι τῆς σεμνῆς θεᾶς,
καὶ τοῦ γλυκυτάτου βασιλέως διμοιρίαν.

Athenaeus X p. 423 c: *ἀλλ' ἀκρατέστερόν μοι, ὦ παῖ, τῷ κνάθῳ πληρῶν ἔγχει εἰς τὴν κύλικα, μὴ κατὰ τὸν κωμῳδοποιὸν Ἀντιφάνην, ὅς ἐν Διδύμοις φησὶ Τὸ ποτήριον*

κτλ. Vs. 2 libri παιδίον. Correxit Koppiersius Observ. p. 37. παιδίων Iacobsius Addit. p. 230. παιδικὸν Dobraeus Adv. II p. 326. allato Aristoph. Lys. 416. Sed ibi est πέος παιδικόν. — Vs. 3 pro τε malim δέ. Hoc enim dicit, non in amati pueri honorem se libasse, sed in deorum honorem. — Vs. 4 ἔπειτ' pro εἶτ' Koppiersius. Vs. 4 τῆς σεμνῆς θεᾶς. Minervam intelligit Casaubonus. — Vs. 5 „perstringit foedam quorundam adulationem, qui singulos cyathos singulis diis libantes in conviviis, in honorem regis duos cyathos effunderent. Ita soliti Athenienses regibus adulari. V. ad VI p. 254 a. διμοιρία est dupla portio." Casaubonus. Regem dicere videtur Alexandrum Philippi filium.

IV.

Οἰνογευστεῖ, περιπατεῖ
ἐν τοῖς στεφάνοις.

Athenaeus IX p. 380 f: Ἀντιφάνης δ' ἐν Διδύμοις Οἰνογευστεῖ, περιπατεῖ ἐν τοῖς στεφάνοις. In his στέφανοι de foro coronario dictum esse intellexit Schweighaeuserus. Quamquam enim ἐν στεφάνοις περιπατεῖν recte dici potest qui *coronatus ambulat*, hoc tamen si voluisset poeta, non addidisset articulum.

V.

Antiatticista p. 114 4. Συμπάσχειν: τὸ ἐλεεῖν. Ἀντιφάνης ἐν Διδύμοις. V. Koppiersium Observ. phil. p. 22.

ΔΙΠΛΑΣΙΟΙ.

I.

Α. Τί οὖν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν; Β. οὐδὲ ἕν,
ἂν μὴ κεράσῃ τις. Α. ἴσχε, τὸν ᾠδὸν λάμβανε.
ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων
τούτων περάνῃς, τὸν Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν
παιῶνα, μηδ' Ἁρμόδιον.

Athenaeus XI p. 503 e: οὕτως (ᾠδὸς) ἐκαλεῖτο τὸ ποτήριον, φησὶ Τρύφων ἐν τοῖς Ὀνοματικοῖς, τὸ ἐπὶ τῷ σκολίῳ διδόμενον, ὡς Ἀντιφάνης παρίστησιν ἐν Διπλασίοις Τί οὖν ἐνέσται κτλ. Vs. 2 ante Dindorfium ἐάν. — Vs. 4 „τὸν τελαμῶνα ABP. τὸν τετελαμῶνα V; quod in τόν τε Τελαμῶνα mutarunt, Basil. L." Dindorfius. De Telamone cantilena v. Athen. I p. 28 e, et X p. 503 e. — Vs. 5 παιῶνα. Ne quis παιᾶνα requirat, vix usi sunt hac forma poetae comici. V. Elmsleius ad Aristoph. Ach. 1211. Ac fortasse etiam supra Ἀγροίκου fragm. V. scribendum παιών. Certe vana videtur harum formarum distinctio quam tradit scholiasta Platonis Bekk. p. 373: τοὺς λεγομένους παιᾶνας ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα — ἢ παιῶνας, ὡς νῦν, ᾠδὰς ἐπὶ εὐτυχίᾳ καὶ νίκῃ, διὰ τοῦ ω, ἐξ οὗ καὶ παιωνίζειν. Utramque formam eadem de re agnoscit schol. Aristidis p. 50 ed. Fromm. et Hesychius v. παίων. Si quid interest, παιὰν antiquius fuisse dicas.

II.

Οὐδεὶς πώποτε,
ὦ δέσποτ', ἀπέθαν' ἀποθανεῖν πρόθυμος ὤν,
τοὺς γλιχομένους δὲ ζῆν κατασπᾷ τοῦ σκέλους
ἄκοντας ὁ Χάρων εἰς τὸ πορθμεῖόν τ' ἄγει
σιτιζομένους καὶ πάντ' ἔχοντας ἀφθόνως.
ὁ δὲ λιμός ἐστιν ἀθανασίας φάρμακον.

Stobaeus Floril. CXXI 4 cum lemmate Ἀντιφάνους ἐκ Διπλασίων. Vs. 1 editur οὐθείς, quales formae vix ferendae in Antiphane ceterisque huius aetatis scriptoribus. — Vs. 4 libri ἐπὶ τόπον θεῖόν τ' ἄγει, in quo non offendebat Hemsterhusius ad Lucian. I p. 421. Verissime correxit Valckenarius Diatr. p. 280. — Vs. 6 λιμὸς AB et Arsenius. Vulgo λοιμός. Novam sententiam esse putat Grotius.

ΔΡΑΠΕΤΑΓΩΓΟΣ.

Κοσμίως ποιῶν τὴν ἔνθεσιν
μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ πρόσθε, μεστὴν δ' ἔνδοθεν
τὴν χεῖρα, καθάπερ αἱ γυναῖκες, κατέφαγεν
πάμπολλα καὶ ταχύτατα.

Athenaeus IV p. 161 d: λαλεῖτε περὶ ὧν οὐκ οἴδατε, καὶ ὡς κοσμίως ἐσθίοντες ποιεῖτέ τὴν ἔνθεσιν κατὰ τὸν ἥδιστον Ἀντιφάνη· οὗτος γὰρ ἐν Δραπεταγωγῷ λέγει Κοσμίως ποιῶν τὴν ἔνθεσιν — καθάπερ αἱ γυναῖκες, καταφάγετε πάμπολλα καὶ ταχύτατα. Suo consilio accommodavit verba Antiphanis. Vs. 1 κοσμικῶς P. — Vs. 2 πρόσθε pro πρόσθεν Schweighaeuserus. V. Lobeckius ad Phryn. p. 284. — Vs. 3 κατέφαγε Dindorfius. Athenaeus καταφάγετε. C κατεφάγετε.

ΔΥΣΕΡΩΤΕΣ.

Ἐκεῖσε διαπλέω
ὅθεν διεσπάσθημεν, ἐρρῶσθαι λέγων
ἅπασιν, ἵπποις, σιλφίῳ, συνωρίσιν,
καυλῷ, κέλησι, μασπέτοις, πυρετοῖς, ὀποῖς.

Athenaeus III p. 100 f: τοῦ δὲ ὀποῦ μέμνηται Ἀντιφάνης ἐν Δυσέρωσι περὶ Κυρήνης τὸν λόγον ποιούμενος Ἐκεῖσε κτλ. „Haec aliquis loquebatur, quem vis maior Cyrenen detulerat, unde pedem referens et navigationem in patriam instituens, *Ego*, inquit, *illuc navigio contendo hinc abiens, unde sumus divulsi: longum vale dicens omnibus quibus abundat Cyrenaica.*" Casaubonus. Vs. 1 vulgo ἐκεῖσε δ' ἐκπλέω ὅθεν. AP ἐκεῖσε διουπλέωθεν. Correxit Schweighaeuserus. — Vs. 4 μασπέτοις Casaubonus pro μαστοῖς. Pro πυρετοῖς Lennepius ad Phalarin p. 321 tentabat δίφροις.

Possis haud paullo probabilius πυροῖς, quorum felicissimum fuisse proventum in terra omnium fertilissima dubitari non potest. Cfr I. P. Thrige de rebus Cyren. p. 316. Fortasse tamen invito poeta febres expelluntur, non quod saluberrimum Cyrenaicae aerem (Theophrastus de caus. plant. VI 18) morbis fuisse credam obnoxium, sed quod qui haec loquitur fortasse ipse Cyrenae febri laboraverat. Pro ὀποῖς, quod exhibent VL, in ABP legitur ὀπίσω.

Δ Υ Σ Π Ρ Α Τ Ο Σ.

I.

Ὁρᾶν τε κείμενα
ἄμητας ἡμιβρῶτας ὀρνίθειά τε,
ὧν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,
ὥς φασιν αἱ γυναῖκες.

Athenaeus VI p. 262 c: καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Δυσπράτῳ φησὶν Ὁρᾶν τε κείμενα κτλ. Eosdem versus, docente Athenaeo, Epicrates in Δυσπράτῳ posuerat. V. Hist. crit. p. 321. 414. Vs. 2 ἡμιβρῶτας L. ἡμιβρώτους ABPV. Ibidem B ὀρνίθια. Ad ὀρνίθεια supple κρέα, ut apud Pherecrat. Δουλοδ. Fr. I. — Vs. 3 ληφθέντων B.

II.

Σικελῶν τε τέχναις ἡδυνθεῖσαι
δαιτὸς διαθρυμματίδες.

Athenaeus XIV p. 661 f: καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Δυσπράτῳ ἐπαινῶν τοὺς Σικελικοὺς μαγείρους λέγει Σικελῶν κτλ. Ita A. διαθριμματίδες PVL. δαιτός, nisi aliquid exciderit, delendum videtur Dindorfio. Supplere possis λιπαρᾶς.

ΔΩΔΩΝΙΣ. *)

Πόθεν οἰκήτωρ; ἤ τις Ἰώνων
τρυφεραμπεχόνων ἁβρὸς ἡδυπαθὴς
ὄχλος ὥρμηται;

Athenaeus XII p. 528 d: *κοινῶς δὲ περὶ πάντων τῶν Ἰώνων τρυφῆς Ἀντιφάνης ἐν Δωδώνῃ (B Δωδῶνι) τάδε λέγει Πόθεν οἰκήτωρ κτλ.* Schweighaeuserus et Dindorfius ex C *πόθεν οἰκήτωρ εἶ; τίς Ἰώνων κτλ.* numeris haud quaquam concinnis nec sententia satis perspicua. Nostrum exhibent PVL. Verte: *Unde hunc chorum venire dicam? an quidem non dubium est quin ex Ionia?* De *ἤ* in altera interrogatione v. Heindorf. ad Plat. Protag. p. 458. Priora *πόθεν οἰκήτωρ* eodem modo dicta sunt quo apud Sophoclem *τὸν ἐξ Ἅιδου πατέρα ἀναστάσεις* dictum est, et plurima eiusdem generis alia.

ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ. **)

I.

Ἐπαίζομεν μὲν ἀρτίως τοῖς ἀστρίχοις.

Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 454 32. *Ἀστράγαλοι: λέγουσι δὲ καὶ ἀστρίχους. Ἀντιφάνης Ἐπιδαυρίῳ Ἐπαίζομεν κτλ.* Pollux IX 99: *τὸ μὲν οὖν ἀστραγάλοις παίζειν ἀστραγαλίζειν καὶ ἀστρίζειν ἔνιοι τῶν ποιητῶν εἰρήκασιν· ἔτι καὶ τοὺς ἀστραγάλους καὶ ἄστριας εἰσὶν οἳ ὠνόμαζον, Ἀντιφάνης δὲ καὶ ἀστρίχους.* Ubi quod vulgabatur olim *Ἀριστοφάνης* ex codd. correctum est.

II.

Antiatticista p. 98 28. *Ἠχροᾶσο: ἀντὶ τοῦ ἠχροῶ. Ἀντιφάνης Ἐπιδαυρίῳ.* Cfr Koppiersii Observ. p. 16.

---

*) V. Hist. crit. p. 330. **) V. Hist. crit. p. 330.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ.

Ὦ γῆρας, ὡς ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἶ
ποθεινόν, ὡς εὔδαιμον, εἶθ' ὅταν παρῇς,
ἀχθηρόν, ὡς μοχθηρόν, εὖ λέγει τέ σε
οὐδείς, κακῶς δὲ πᾶς τις ὃς σοφῶς λέγει.

Stobaeus Floril. CXVI 28 cum lemmate Ἀντιφάνους ἐξ Ἐπικλήρου. Versu quarto δὲ omittunt A et Trinc. Pro σοφῶς Trinc. σοφός. Fort. σαφῶς, vere et aperte.

ΕΥΘΥΔΙΚΟΣ.

I.

Ἔπειτα πουλύπους τετμημένος
ἐν βατανίοισιν ἑφθός.

Athenaeus IV p. 169 d: βατάνιον δ' εἴρηκεν Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ Ἔπειτα πουλύπους κτλ. At Pollux X 107: καὶ πατάνη δὲ καὶ πατάνιόν τι ἐκπέταλον λοπάδιον, καὶ Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ Πολύπους (sic) τετμημένος ἐν πατανίοισιν ἑφθός.

II.

Ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατευόμην.

Photius Lex. p. 308 20. Ξενιτευομένους: ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας. Ἀριστοφάνης (sic) Εὐθυδίκῳ Ἐγὼ κτλ. Eadem Harpocr. p. 133 29. Grammaticus Crameri Anecd. II p. 497 10 et Suidas s. v. ξενιτεύομαι. Qui recte habent Ἀντιφάνης.

III.

Πάνυ συχνὴ σφύραινα. Β. κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν.

Athenaeus VII p. 323 16: καὶ οἱ Ἀττικοὶ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν σφύραιναν καλοῦσι κέστραν, σπανίως δὲ τῷ τῆς σφυραίνης ὀνόματι ἐχρήσαντο. — Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ Πάνυ συχνὴ κτλ.

Ε Υ Π Λ Ο Ι Α.

I.

Λύπη γὰρ ἀνθρώποισι καὶ τὸ ζῆν κακῶς
ὥσπερ πονηρῷ ζωγράφῳ τὰ χρώματα
πρώτιστον ἀφανίζουσιν ἐκ τοῦ σώματος.

Stobaeus Floril. XCIX 32 cum lemmate *τοῦ αὐτοῦ* (praecedit locus ex Antiphanis Medico) *ἐξ Εὐπλοίας.* Vs. 1 libri *λυπηρὸν ἀνθρώποισι* et vs. 2 *πονηρῷ ζωγράφῳ.* Correxit iam ante Dobraeum Adv. II p. 300 Toupius Emend. I p. 178. Grotium, qui *λυπηρὸν* intactum reliquit et vs. 2 *πονηροὶ ζωγράφοι* scripsit, miror sequutum esse Gaisfordium.

II.

Harpocratio p. 135 8. *Ξυστίς· γυναικεῖόν τι ἔνδυμά ἐστιν ἡ ξυστὶς πεποικιλμένον, ὡς δῆλον ποιοῦσιν ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν καὶ Ἀντιφάνης ἐν Εὐπλοίᾳ "Ὥσπερ ξυστίδα ὥσπερ τὸ ποικίλως ὑφασμένον.* Eadem Photius p. 312 10, sed omissis verbis Antiphanis, quae adscripsi ut leguntur in codicibus Bekkeri, nisi quod A habet *ποικίλον ἠμφιεσμένον.* Vulgo legitur *ὥσπερ ξυστίδα ἔνδυμα τῷ ποικίλον ἠμφιεσμένον.* Nisi aliquid magis reconditum latet, suspicari possis *ὥσπερ ξυστίδα | τῶν ποικίλως ὑφασμένων.*

Ε Φ Ε Σ Ι Α.

I.

Δύστηνος ὅστις ζῇ θαλάττιον βίον·
τῶν γὰρ πλεόντων ζητεῖν. στάδια ἑκατὸν
ἐλθεῖν που δὴ κρεῖττον ἢ πλεῦσαι πλέθρον.
πλεῖς τὴν θάλατταν σχοινίων πωλουμένων;

Stobaeus Floril. LIX 6 cum lemmate *Ἀντιφάνους Ἐφεσίας.* Versu quarto pro *που δὴ* codd. A et B habent

σπουδῇ. Vs. 2 et 3 Iacobsius Anim. ad Athen. p. 186 ita refingere conatus est:

τῶν γὰρ πλεόντων ζῇ τις; ἑκατὸν στάδια γὰρ
ἐλθεῖν ποσὶν δὴ κρεῖττον ἢ πλεῦσαι πλέθρον.

Ubi γὰρ a Iacobsio omissum supplevit Gaisfordius. Similiter Dobraeus Advers. II p. 358:

τῶν γὰρ πλεόντων ζῆν τίν' οἴει; στάδια γὰρ
ἑκατὸν περιελθεῖν κρεῖττον ἢ πλεῦσαι πλέθρον.

Denique Elmsleio, referente Gaisfordio, quattuor fragmenta hic in unum coaluisse videbantur. I δύστηνος etc. II τῶν γὰρ πλεόντων οὔτινα ζῆν οἴομαι. III ἑκατὸν στάδι' ἐλθεῖν κρεῖττον ἢ πλεῦσαι πλέθρον. IV πλεῖς τὴν θάλασσαν etc. Hanc rationem si inire placet, secundum et tertium versum etiam ita constituere possis:

Τῶν γὰρ πλεόντων ζῆν τιν' οὐ λέξω ποτε.
Ἑκατὸν ἐλθεῖν στάδια πολὺ δὴ κρεῖττον ἢ πλεῦσαι πλέθρον.

Sive malis iambicis numeris Στάδι' ἑκατὸν | ἐλθεῖν πολὺ δῆτα κτλ. Sed in huiusmodi fragmentis omnia sunt incerta. Quartum versum a reliquis separandum esse non dubito. Emendavit eum Salmasius: libri πλείστην. „Est autem loquutio proverbialis. Nam et Apollodorus dixerat, citante Donato, ὦ φίλε γαμεῖς σὺ σχοινίων πωλουμένων; quem sensum sic expressit Iuvenalis VI 30: *ferre potes dominam salvis tot restibus ullam?*" Grotius.

II.

Ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.

Apostolius VIII 37 cum lemmate Ἀντιφάνους τοῦ Λεσβίου, quod ex fabulae titulo corruptum. Versus plurimis commemoratus. V. Suidam I p. 785. Diogenianum Prov. IV 83. Proverb. Coisl. 184. Bodlei. 454. Etymol. M. p. 415 29. Crameri Anecd. I p. 189 4. ubi, ut apud Etymologum, ita scriptum est: κρεῖσσον ἐν γῇ πένεσθαι ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.

ΖΑΚΥΝΘΙΟΣ.

Εἶτ' οὐ δικαίως εἰμὶ φιλογύνης ἐγὼ
καὶ τὰς ἑταίρας ἡδέως πάσας ἔχω;
τουτὶ γὰρ αὐτὸ πρῶτον ὃ σὺ ποιεῖς παθεῖν,
μαλακαῖς καλαῖς τε χερσὶ τριφθῆναι πόδας,
πῶς οὐχὶ σεμνόν ἐστι;

Athenaeus XII p. 553 c: *Ἀντιφάνης δὲ ἐν μὲν Ἀλκήστιδι ἐλαίῳ τινὰ ποιεῖ χριόμενον τοὺς πόδας — καὶ ἐν Ζακυνθίῳ Εἶτ' οὐ δικαίως κτλ.*

ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Antiatticista p. 82 10: *Ἄγαλμα καὶ γραφὴν καὶ ἀνδριάντα ἀδιαφόρως. Ἀντιφάνης Ζωγράφῳ.* **Statuam et picturam pariter** *ἄγαλμα* **dici monet, ut indicavi ad Fragm. Menandri p. 58, allato Grammatico Bekk. p. 324:** *ἀγάλματα δὲ καὶ τὰς γραφὰς καὶ τοὺς ἀνδριάντας λέγουσι.* **Cfr Hermanni Opusc. V p. 208.**

ΗΝΙΟΧΟΣ. *)

Ἀνδρὸς διαφέρει τοῦτ' ἀνήρ· ὃ μὲν κακῶς
πράττων τὸ λυποῦν ἤγαγ' εἰς παράστασιν,
ὃ δ' ἐμφρόνως δεξάμενος ἤνεγκεν καλῶς.

Stobaeus Floril. CVIII 28 cum lemmate *Ἀντιφάνης Ἡνιόχῳ.* **Versu secundo Dobraeus Adv. II p. 360 tentat** *εἰς περίστασιν, luctum fovendo in calamitatem incidit.* **Grotius interpretatur,** *alter malo affectus id dum iactat accendit magis.* **Hoc dicere videtur:** *alter malis conflictans lu-*

***) V. Hist. crit. p. 326.**

ctum quem inde capit vertit in cupiditatem et insolentiam. Id enim fere significat παράστασις. Cfr quae attuli ad Menandri Inc. fab. XII p. 199. Apud Antigonum Athenaei XII p. 547 f: ἃ δὴ πάντα ἐφαίνετο λόγου μὲν ἀλλότρια καὶ φιλοσοφίας εἶναι, τρυφῆς δὲ καὶ περιστάσεως οἰκειότερα, legendum videtur παραστάσεως.

Θ Α Μ Υ Ρ Α Σ.

Καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν
Θρῄκης κατάρδων ποταμὸς ὠνομασμένος,
Στρυμών, μεγίστας ἐγχέλεις κεκτημένος.

Athenaeus VII p. 300 e: ὅτι δὲ καὶ αἱ Στρυμόνιαι ἐγχέλεις δι' ὀνόματος ἦσαν φησὶν ἐν Θαμύρᾳ Ἀντιφάνης Καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις κτλ. Non Thracen compellat quicunque haec dicit, ut putabat Schweighaeuserus, sed Strymonem, Thraces regem, de quo vide Apollodorum II 5 10 et Cononem Narr. 4. Vs. 2 malim Θρῄκην, ut κατάρδων habeat quo referatur. Θρῄκην autem dixit, non Θρᾴκην, quoniam tragicorum sermonem imitatur. De κατάρδειν confer Hesychium, Κατάρδειν: εὐφραίνειν, ποτίζειν, ubi pro εὐφραίνειν scribendum videtur ὑδραίνειν vel ὑγραίνειν. — Vs. 3 μεγίστας ἐγχέλεις. Strymonias anguillas cum Copaicis componit Archestratus Athenaei VII p. 298 f: οὐ μὴν ἀλλὰ κλέος γ' ἀρετῆς μέγα κάρτα φέρουσιν Κωπαΐαι καὶ Στρυμόνιαι. Cfr Aristoteles H. A. VIII 4 5: καὶ ἐν τῷ Στρυμόνι δὲ περὶ πλειάδας ἁλίσκονται (αἱ ἐγχέλεις).

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α.

Hoc nomine fabula Antiphani assignatur ab Irenaeo c. Haer. II 14. Sed vide Hist. crit. p. 310.

ΘΟΡΙΚΙΟΙ Η ΔΙΟΡΥΤΤΩΝ. *)

Λοῦται δ' ἀληθῶς; Β. ἀλλὰ τί;
ἐκ χρυσοκολλήτου γε κάλπιδος μύρῳ
Αἰγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη,
φοινικίνῳ δὲ τὰς γνάθους καὶ τιτθία,
σισυμβρίνῳ δὲ τὸν ἕτερον βραχίονα,
ἀμαρακίνῳ δὲ τὰς ὀφρῦς καὶ τὴν κόμην,
ἑρπυλλίνῳ δὲ τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα.

Athenaeus XII p. 553 d: *'Αντιφάνης δὲ ἐν μὲν 'Αλκήστιδι ἐλαίῳ τινὰ ποιεῖ χριόμενον τοὺς πόδας — καὶ ἐν Θορικίοις Λοῦται δ' ἀληθῶς κτλ.* **Idem XV p. 689 e:** *ὅτι δὲ διὰ σπουδῆς ἦν τοῖς παλαιοτέροις ἡ τῶν μύρων χρῆσις δῆλον ἐκ τοῦ καὶ ἐπίστασθαι ποῖόν τι ἑκάστῳ τῶν μελῶν ἡμῶν ἐστιν ἐπιτήδειον. 'Αντιφάνης γοῦν ἐν Θορικίοις ἢ Διορυττοντί φησι Λοῦται δ' ἀληθῶς κτλ.* **Vs. 1** *λοῦται δ' ἀληθῶς* **primo loco omnes; altero B** *λοῦτ αἴ δου ο ἀληθῶς.* **Cant. et L** *λοῦτ' αἶδου.* **Extuli haec per interrogationem et sequentia alteri interlocutori adsignavi. — Vs. 2 primo loco pro** *χρυσοκολλήτου δὲ* **ABP habent** *χρυσοκόλλη* **(***χρυσοκόλλη* **B)** *τε* **ABP.** *χρυσοκολλήτου γε* **VL. Id sequutus sum. — Vs. 3** *τὰ σκέλη* **altero loco, primo** *τὰς χεῖρας,* **pro quo VL scripserunt** *τὰς χέρας,* **qua forma non utuntur poetae comici. Pro** *τὰ σκέλη* **antiquae comoediae poeta scripsisset opinor** *τὼ σκέλη.* **Sed ut Antiphanes etiam Anaxilas Neott. I 21. — Vs. 4** *φοινικίνῳ* **altero loco et primo ABP.** *φοινικίῳ* **VL. — Vs. 5** *σισυμβρίνῳ* **altero loco, et primo AP.** *οἰσιμβρίνῳ* **B.** *σισυμβρίῳ* **VL. — Vs. 7 primo loco AB** *ἑρπυλίνῳ.* **Pro** *γόνυ* **A** *γύνι.*

*) V. Hist. crit. p. 331.

Ι Α Τ Ρ Ο Σ.

I.

Ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστιν ἀνθρώποις νόσος
ὀνόματ' ἔχουσα πολλά.

Stobaeus Floril. XCIX 31 cum lemmate *Ἀντιφάνους ἐξ Ἰατροῦ.*

II.

Athenaeus IV p. 175 a: *μνημονεύει τῶν γίγγρων αὐλῶν Ἀντιφάνης Ἰατρῷ.*

Ι Π Π Ε Ι Σ.

I.

Πῶς οὖν διαιτώμεσθα; Β. τὸ μὲν ἐφίππιον
στρῶμ' ἐστὶν ἡμῖν, ὁ δὲ καλὸς πῖλος καλὸς
ψυκτήρ· τί βούλει; πάντ', Ἀμαλθείας κέρας.

Athenaeus XI p. 503 b. de poculorum nominibus *ψυγεὺς ψυκτηρία ψυκτὴρ* **disserens:** *Ἀντιφάνης Ἱππεῦσι Πῶς οὖν κτλ.* **Vs. 1** *διαιτώμεσθα* **A.** *διαιτώμεθα* **PVL. — Vs. 2** *πῖλος* **VL.** *πιλὸς* **BP.** *καλὸς* **in fine versus om. B. Eleganter Dobraeus Adv. II p. 336 coniicit:** *ὁ δὲ καλὸς πῖλος, κάδος, ψυκτήρ, pileo utimur pro cado et psyctere.* **— Vs. 3** *Ἀμαλθίας* **B.**

II.

Τῶν δ' ἀκοντίων
συνδοῦντες ὀρθὰ τρία λυχνείῳ χρώμεθα.

Athenaeus XV p. 700 c. de *λυχνείῳ* **disserens:** *Ἀριστοφάνης δ' Ἱππεῦσι Τῶν δ' ἀκοντίων κτλ.* **Eadem ex Athenaeo apposuit Eustathius ad Odyss. p. 1571 19. Corrigendum esse** *Ἀντιφάνης* **et Porsonus monuit et ipse indicavi Curis crit. p. 75. Apertum est haec ab eodem dici equite, quem fragmento primo loquentem induxit Antiphanes.**

III.

Meletius apud Cramerum Anecd. III p. 88: *καὶ γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ κάπη φάτνη, παρὰ τὸ κάπτειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν. φησὶ γὰρ Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι Καπαῖον ἤτοι φάλτον Δία.* Quae utut corrupta in Aristophanis tamen Equitibus frustra quaeras; itaque ad Antiphanem rettuli. Verba *ἤτοι φάλτον*, in quibus pro *φάλτον* scribendum videtur *φατναῖον*, Meletii esse suspicor. *Καπαῖον Δία* autem Antiphanes dixisse videtur ludens et *παρὰ προσδοκίαν* pro *Καραῖον*, de quo dixi ad Cratini fragm. p. 85. De *κάπη* h. e. *φάτνη* vide Hesychium v. *καπαλαὶ* et *κάπας*. Cfr Etymol. Gud. p. 297 55.

ΚΑΙΝΕΥΣ.

Εἰ τῇ δῆλος φιάλην Ἄρεος,
κατὰ Τιμόθεον, ξυστόν τε βέλος.

Athenaeus X p. 433 c: *οὐκ ἂν ἁμάρτοι δέ τις καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ* (Nestoris) *λέγων φιάλην Ἄρεως, κατὰ τὸν Ἀντιφάνους Καινέα, ἐν ᾧ λέγεται οὕτως Εἰ τῇ δῆλος κτλ.* Quae post *φιάλην* vulgo inferuntur verba *τὸ ὅπλον*, in quibus participium *πάλλων* latere putabat olim Iacobsius, recte deleri iussit Koppiersius Observ. p. 40. Pro *εἰ τῇ δῆλος* Tyrwhittus ad Aristot. A. P. p. 176 tentabat *ᾔτει δ᾽ ἥρως*, Iacobsius *ἔστη δ᾽ Ἶλος* vel simile nomen. Ad *φιάλην Ἄρεως* Aristoteles l. l. *λέγω δὲ οἷον, ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διόνυσον, καὶ ἀσπὶς πρὸς Ἄρην· ἐρεῖ τοίνυν καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως, καὶ τὴν φιάλην ἀσπίδα Διονύσου.* Quibus similia habet Rhetor. III 4, ubi codd. *Ἄρεος* pro *Ἄρεως*, quam formam etiam Antiphani reddidi. Cfr Anaxandridis Fab. inc. XXI.

Κ Α Ρ Ε Σ.

Οὐχ ὁρᾷς ὀρχούμενον
ταῖς χερσὶ τὸν βάκηλον; οὐδ' αἰσχύνεται
ὁ τὸν Ἡράκλειτον πᾶσιν ἐξηγούμενος,
ὁ τὴν Θεοδέκτου μόνος ἀνευρηκὼς τέχνην,
ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων Εὐριπίδῃ.

Athenaeus IV p. 134 b: *μήποτε δὲ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Καρσὶ κατὰ τὸ Ἀττικὸν ἔθος τῆς ὀρχήσεως κωμῳδεῖ τινα τῶν σοφῶν ὡς παρὰ δεῖπνον ὀρχούμενον, λέγων οὕτως Οὐχ ὁρᾷς κτλ.* In celebrem aliquem virum multarumque litterarum laude insignem haec dicta esse apertum est. Socratem qui significari existimant Schweighaeuserus et Dindorfius Fragm. Aristoph. p. 21, non attenderunt ad aetatem Antiphanis. Aliquanto probabilior Max. Schmidtii v. cl. videri potest sententia, qui in Dissert. de tempore quo Aristotelis ars rhetorica scripta est (Halis 1837) p. 11 Aristotelem ab Antiphane notari arbitratur. Huius enim in prima adolescentia mollem et delicatum victum fuisse docere Aelianum V. H. III 19. Athenaeum VIII p. 354 et Eusebium Praep. evang. XV 2, ut recte *βάκηλος* vocari potuerit. Eundem in rebus physicis multam operam posuisse omnesque veterum philosophorum disciplinas perscrutatum esse, quo spectare Heracliti memoriam; denique quam condiderit Theodectes artem rhetoricam, eam hunc Aristoteli acceptam rettulisse, certe ita creditum esse ab antiquis, apparere ex Quintiliano. Haec speciose magis quam vere mihi disputata videntur: nam si philosopha Aristotelis studia significare voluit Antiphanes, mirum videri debet, prae ceteris commemorari Heraclitum, in quo explicando singulare quoddam studium posuisse Aristotelem a nemine traditum est. Nec postremus versus viri doctissimi coniecturae favet. Eius sententiam recte indicavit Casaubonus: *qui Euripidi fabulam componere aggressuro summa capita describit et primam faciem tragoediae deli-*

neat. Id vero minime convenit in Aristotelem. Existimo autem haec de Euripide minore dici, de quo cfr Boeckhius in libro de Tragicis graec. p. 226. Idem commemorari videtur ab Ephippo Epheb. II et Anaxandride Ner. II. Schmidtius autem, qui pro *Εὐριπίδῃ* scribendum existimat *Εὐριπίδου*, illo versu Aristotelis operam, quam tragicorum poetarum studio totiusque artis poeticae cognitioni impendit, indicari credidit. Sed tali interpretationi in verbis poetae nullum praesidium est. Itaque res in ambiguo relinquitur. Quod initio fragmenti legitur *ὀρχούμενον ταῖς χερσί*, quae verba etiam ab Eustathio ad Iliad. p. 159 45 afferuntur, non de saltatione sed de molli et delicata manuum gesticulatione sive *χειρονομίᾳ* intelligendum est. V. Schneiderum ad Xenoph. Symp. II 19. De *βάκηλος* cfr Lobeckium ad Phryn. p. 272. — Haec ita in chartam coniecta ostendi Trendelenbugio nostro, viro in historia philosophiae gnaviter versato. Is respondit mihi se Heraclidem Ponticum ab Antiphane notari existimare; simul Diogenis Laertii locos designabat, e quibus Heraclidem Heraclito interpretando multum operae impendisse *), libros de arte rhetorica condidisse, de Aeschylo Sophocle et Euripide commentatum esse **), denique elegantiae et corporis ornandi studiosissimum fuisse ***) intelligitur. Quae omnia, si rei summam spectas, in philosophum ab Antiphane irrisum ita conveniunt, vix ut de coniecturae veritate dubitare liceat.

*) Diog. Laert. IX 14: *πλεῖστοί τε εἰσὶν ὅσοι ἐξήγηνται αὐτοῦ* (Heracliti) *τὸ σύγγραμμα· καὶ γὰρ Ἀντισθένης καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς Κλεάνθης τε κτλ.* Idem V 88 in libris Heraclidis commemorat *Ἡρακλείτου ἐξηγήσεις δ'.*

**) Diog. V 87: *καὶ μουσικὰ δὲ περὶ τῶν παρ' Εὐριπίδῃ καὶ Σοφοκλεῖ α' β' γ'. — περὶ τῶν τριῶν τραγῳδοποιῶν α'. — ῥητορικὰ δὲ περὶ τοῦ ῥητορεύειν ἢ Πρωταγόρας.*

***) Diog. l. l. 86: *οὗτος ἐσθῆτί τε μαλακῇ ἐχρῆτο καὶ ὑπέρογκος ἦν τὸ σῶμα* (Hemsterh. *σχῆμα*), *ὥστε αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν* (Ruhnk. *ἀστικῶν*) *μὴ Ποντικὸν ἀλλὰ Πομπικὸν καλεῖσθαι, πρᾷός τε ἦν τὸ βάδισμα καὶ σεμνός.*

Κ Α Ρ Ι Ν Η. *)

I.

Τρίποδα καὶ κάδον
*παραθέμενος ψυκτῆρά τ' οἴνου * **
μεθύσκεται.

II.

*Πότος ἔσται * **
σφοδρότερος· οὐκοῦν, εἰ φράσαι τις, οὐκ ἔτι
*ἔξεστι κυαθίζειν γὰρ * * * **
τὸν δὲ κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβὼν
ἀπόφερε τἄλλα πάντα.

Athenaeus XI p. 503 b: *ἐν δὲ τῇ Καρίνῃ* (**praecedit Antiphanis ecloga ex Equitibus**) *σαφῶς δηλοῦται ὅτι τούτῳ (τῷ ψυκτῆρι) ἐχρῶντο οἰνοχοοῦντες κυάθῳ· εἰπὼν γὰρ Τρίποδα καὶ κάδον — μεθύσκεται, ἐν τοῖς ἑξῆς ποιεῖ αὐτὸν λέγοντα Πότος ἔσται σφοδρότερος κτλ.* **Prius fragmentum Dobraeus Adv. II p. 336 ita disposuit:**

τρίποδα καὶ
οἴνου κάδον παραθέμενος ψυκτῆρά τε —

Alterum fragmentum distinxi ut voluit Dindorfius. Dobraeus tentabat:

ἔσται πότος
σφοδρότερος. οὔκουν εἰ φράσων τις; οὐκέτι
ἔξεστι, κυαθίζειν γάρ —

Manifestum est ne hoc quidem satis facere.

Κ Η Π Ο Υ Ρ Ο Σ.

Athenaeus XIII p. 586 a: *καὶ περὶ μὲν τῆς Σινώπης Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος ἐν ἕκτῳ Κωμῳδουμένων φησὶν ὅτι Ἄβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς εἶναι, μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκάδι καὶ Κηπουρῷ.*

---

*) V. Hist. crit. p. 311.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ.

I. II.

Οὐ ψεῦδος οὐδέν φησιν.

* * * *

Ὀφθαλμὸν ὤρυττέν τις ὥσπερ ἰχθύος
Μάτων προσελθών.

Athenaeus VIII p. 342 d: *καὶ Μάτων δὲ ὁ σοφιστὴς ὀψοφάγος ἦν· δηλοῖ δὲ τοῦτ' Ἀντιφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ οὗ ἡ ἀρχή Οὐ ψεῦδος κτλ.* Vs. 2 *Μάτων* AP. *Μάτρων* VL. Quod exordium fabulae, ex qua testimonium de Matone afferre voluit, sibi commemorandum putavit Athenaeus, eius rei haud alia caussa fuisse videtur, quam quod duae Citharoedi editiones ferebantur, quarum alterutra testimonio de Matone carebat. Similiter Athenaeus XIII p. 559 f: *Καρκίνος δ' ὁ τραγικὸς ἐν Σεμέλῃ ἧς ἡ ἀρχὴ „ὦ νύκτες."* Quae eodem modo expedienda sunt. Alia ratio eorum quae idem scripsit XIV p. 658 c: *οὗ (τρομιλίου) καὶ Σιμωνίδης μνημονεύει ἐν ἰάμβῳ οὗ ἡ ἀρχὴ Ἦ πολλὰ μὲν δὴ προὔκπονῇ Τηλέμβροτε.*

III.

Εἰσδυόμενος εἰς πόρκον, ὅθεν ἔξω πάλιν
οὐ ῥᾳδίως ἔξειμι τὴν αὐτὴν ὁδόν.

Etymol. M. p. 683 26: *καὶ Δίφιλος δὲ μνημονεύει τοῦ πόρκου „θᾶττον πλέκειν κέλευε πόρκων πυκνοτέρους." καὶ Ἀντιφάνης Κιθαρῳδῷ Εἰσδυόμενος εἰς πόρκον κτλ.*

IV.

Στειλεά,
ῥαφανῖδα, σικύους τέτταρας.

Athenaeus III p. 74 a. omisso auctoris nomine affert verba *στελέω ῥαφανίδας σικύους τέτταρας.* Ita A. Pro *στελέω* PVL *στελέων.* Correxit et Antiphani vindicavit Porsonus Miscell.

p. 234 ductu et indicio Hesychii, *Στειλεάν: τὴν μακρὰν ῥάφανον. Ἀντιφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ.*

Κ Ι Θ Α Ρ Ι Σ Τ Η Σ.

Οὐκ ἐφύσων οἱ Λάκωνες ὡς ἀπόρθητοί ποτε,
νῦν δ' ὁμηρεύουσ' ἔχοντες πορφυροῦς κεκρυφάλους;

Clearchus apud Athenaeum XV p. 681 c: *ὅρα τοὺς τὸ κοσμοσάνδαλον ἀνευρόντας Λακεδαιμονίους, οἳ τὸν παλαιότατον τῆς πολιτικῆς κόσμον συμπατήσαντες ἐξετραχηλίσθησαν. διόπερ καὶ καλῶς περὶ αὐτῶν εἴρηκεν ὁ κωμῳδιοποιὸς Ἀντιφάνης ἐν Κιθαριστῇ Οὐκ ἐφύσων κτλ.* Vs. 1 *ὡς ἀπόρθητοι.* Id ipsum enim iactabant Lacedaemonii nullis unquam hostibus fines suos vastatos esse. Vide Wesselingium ad Diod. Sic. II 53. — Vs. 2 legebatur *ὁμηρείους*, quod quomodo corrigendum esset *) indicavi ad Euphor. p. 11. comparato Aeschinis loco Orat. c. Ctesiph. § 133: *Λακεδαιμόνιοι δ' οἱ ταλαίπωροι προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς περὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν, οἱ τὴν Ἑλλήνων ποτὲ ἀξιοῦντες ἡγεμόνες εἶναι, νῦν ὁμηρεύσοντες καὶ τῆς συμφορᾶς ἐπίδειξιν ποιησόμενοι μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι.* Idem factum respicit Harpocratio p. 137 5: *ὁμηρεύοντας Αἰσχίνης ἐπὶ τῶν ἀναπεμφθέντων Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρῳ. Κλείταρχος δέ φησιν ἐν τῇ ε' εἶναι τοὺς δοθέντας παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων ὁμήρους.* Alexandro in Asiam contra Darium belligerante quum Lacedaemonii Graecos sociatis opibus bellum ut repararent exhortati essent, Antipater horum conatus repressit obsidesque imperavit. Id factum est Olymp. CXII 2. V. Diodorus Sic. XVI 62. Eodem igitur tempore, i. e. brevi ante Antiphanis mortem (si verae sunt nostrae rationes Hist. crit. p. 305), Citharistam actum esse consentaneum est.

---

*) Idem coniecisse Elmsleium Diar. Edinburg. XIX p. 86 monuit Dindorfius.

ΚΛΕΟΦΑΝΗΣ.

Τὸ δὲ τυραννεῖν ἐστιν *
ἢ τί ποτε τὸ σπουδαῖον; ἀκολουθεῖν ἐρεῖς
ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν, νὴ Δία,
λεπτῶν ἀσίτων συκίνων, λέγονθ' ὅτι
τὸ πρᾶγμα τοῦτ' οὐκ ἔστιν εἴπερ γίγνεται·
οὐδ' ἔστι γάρ πω γιγνόμενον ὃ γίγνεται,
οὐδ' εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὅ γε νῦν γίγνεται·
ἔστιν γὰρ οὐκ ὂν οὐδέν· ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω,
οὐκ ἔστιν ὥσπερ γέγονεν, ὁ δὲ μὴ γέγονέ πω·
ἐκ τοῦ γὰρ εἶναι γέγονεν· εἰ δ' οὐκ ἦν ὅθεν,
πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; οὐχ οἷόν τε γάρ.
εἰ δ' αὐτόθεν πη γέγονεν, οὐκ ἔσται * *
κεἶποι δέ πω τις· εἴ ποθεν γενήσεται
τοὐκ ὄν, εἰς οὐκ ὂν γὰρ οὐ δυνήσεται.
ταυτὶ δ' ὅ τι ἐστὶν οὐδ' ἂν ἀπόλλων μάθοι.

Athenaeus III p. 98 f: *τί δὲ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη* (Alexarchi dicit epistolam abstrusae dictionis tenebris obscuratam) *δηλοῖ νομίζω 'γὼ μηδὲ τὸν Πύθιον διαναγνῶναι· κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνους Κλεοφάνη Τὸ δὲ τυραννεῖν κτλ.* Vs. 1 libri *τόδε.* — Vs. 2 L post *τί* addit *δή.* Articulum ante *σπουδαῖον* omittit P. In fine versus libri *ἔρις.* Scaliger apud Grotium Excerpt. p. 976 *ἀκολουθοῦν ἐρεῖς.* Recte haud dubie *ἐρεῖς,* quo recepto verba ita distinxi ut supra vides. Vulgo enim uno tenore haec continnantur *ἢ τί ποτε τὸ σπουδαῖοο ἀκολουθεῖν ἔρις* etc. quae alii aliter expedire conati sunt. Ex ea quam ipse sequutus sum ratione *ἀκολουθεῖν* coniungendum cum verbis *μετὰ σοφιστῶν,* de qua structura vide Lobeckium ad Phryn. p. 358. Rem confirmat ipse Athenaeus XIII p. 565 f: *οὐ δεῖ οὖν οὕτως ἐσταλμένους περὶ ἀργύριον ἐπτοῆσθαι καὶ ἐρωμένους περιάγεσθαι ξυ-*

ρουμένους τὴν ὑπήνην καὶ τὸν ὄρρον, τοὺς ἀκολουθοῦντας ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν νὴ Δία λεπτῶν ἀσίτων σκυτίνων, κατὰ τὸν Ἀντιφάνην. Itaque sententia loci haec est: *aut quid tandem est quod tu contentione dignum existimas? dicesne sophistas sectari in Lyceo meras nugas blaterantem?* Nam haec quoque melius per interrogationem efferuntur. Unum quod non satis intelligo est quod initio loci legitur τὸ τυραννεῖν, quod utrumne pro corrupto habendum an ita intelligendum sit ut tyrannide nihil magis expetendum esse dicatur, hodie discerni non potest. — Vs. 4 pro συκίνων Athenaeus altero loco σκυτίνων. Praestat sine dubio συκίνων. Theocr. X 45 σύκινοι ἄνδρες. Ac notum est proverbium συκίνη ἐπικουρία, de quo vide ad Fragm. Antiqu. com. p. 785. In sequentibus ridet dialecticas sapientum argutias. Parmenides ed. Fülleb. vs. 78:

πῶς δ' ἂν ἔπειτα πέλοι τὸ ἐόν, πῶς δ' ἄν κε γένοιτο;
εἴ γε γένοιτ', οὐκ ἔστ', οὐδ' εἴ ποτε μέλλοι ἔσεσθαι.

Aristoteles de Xenoph. etc. p. 974 ed. Bekk. ἀΐδιον εἶναί φησιν (Xenophanes) εἴ τί ἐστιν, εἴπερ μὴ ἐνδέχεται γενέσθαι μηδὲν ἐκ μηδενός· εἴτε γὰρ ἅπαντα γέγονεν εἴτε μὴ πάντα ἀΐδι' ἀμφοτέρως· ἐξ οὐδενὸς γὰρ αὐτῶν ἂν γινόμενα· ἁπάντων τε γὰρ γινομένων οὐδὲν προϋπάρχειν· εἴτ' ὄντων τινῶν ἀεὶ ἕτερα προσγίνοιτο, πλέον ἂν καὶ μεῖζον τὸ ἓν γεγονέναι etc. Nota sunt quae in eandem sententiam passim apud Platonem disputantur. — Vs. 5 libri γίνεται, ut vs. 6 et 7. — Vs. 6 sententiam indicavit Schweighaeuserus: *quod fit, id, dum fit, nondum est.* — Vs. 7 scripsi οὐδ' cum Grotio: libri οὔτ'. — Vs. 8 ἔστιν γὰρ οὐκ ὂν οὐδέν, *est enim nihil, quod non sit.* — Vs. 9 Dobraeus Adv. II p. 301 tentat οὐκ ἔσθ' ὥσπερ γέγονεν. Fortasse praestat οὐκ ἔστι· πῶς γὰρ γέγονεν ὅ γε (ita Schweighaeuserus pro ὃ δὲ) μὴ γέγονέ πω; — Vs. 12 αὐτόθεν, *ex se ipso natum.* Ibidem scripsi πῃ pro ποι. In fine VL addunt πάλιν. — Vs. 13 in C ita scriptus est: πόθεν γὰρ γενήσεται. In A sic: κηποι δε πο εἴη πόθεν γενήσεται, teste

Bekkero. Reliqui corruptam scripturam qualis est in VL. Pro *πω* **B** *πως* **Idem** *εἴς ποθεν* **pro** *εἴποθεν.* **— Vs. 14** *τοὐκ ὂν* **AC.** *τὸ οὐκ ὂν* **PVL. Ibid. verba** *εἰς οὐκ ὂν* **bis scripta habent ABCP, semel VL.**

Κ Ν Α Φ Ε Υ Σ.

Ὅστις τέχνην κατέδειξε πρῶτος τῶν θεῶν,
οὗτος μέγιστον εὗρεν ἀνθρώποις κακόν·
ὅταν γὰρ ἀπορῆταί τις, ἂν μὲν ἀργὸς ᾖ,
ἐλθὼν ἀπεκινδύνευσεν ἡμέραν μίαν,
ὥστ' ἢ γεγονέναι λαμπρὸν ἢ τεθνηκέναι.
ἡμεῖς δ' ἔχοντες ἀρραβῶνα τὴν τέχνην
τοῦ ζῆν, ἀεὶ πεινῶμεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν,
ἐξόν τε μικρὸν διαπορηθῆναι χρόνον,
τὸν βίον ἅπαντα τοῦτο δρᾶν αἱρούμεθα.

Stobaeus Floril. LXI 2 cum lemmate: *Ἀντιφάνους ἐκ Κναφέως.* **Videntur haec ipsius fullonis verba esse. Vs. 1 cod. A** *πρῶτος κατέδειξεν.* **— Vs. 3 scripsi** *ᾖ* **pro** *ἦν.* *Ἀργὸν* **dicit** ***artis*** **vel** ***opificii*** **expertem. — Vs. 4** *ἀπεκινδύνευσεν*, **scil. in bello. Convenit illud Horatii:** ***Quid enim? concurritur: horae momento cita mors venit aut victoria laeta.***

ΚΝΟΙΣΘΙΔΕΥΣ Η ΓΑΣΤΡΩΝ. *)

I.

Ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν
γρίφους παρὰ πότον ᾤόμην ληρεῖν σαφῶς
λέγοντας οὐδέν· ὁπότε προστάττοιτό τις

---

*) V. Hist. crit. p. 331.

εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
ἐγέλων νομίζων λῆρον· οὐκ ἂν γενόμενον
οὐδέποτέ γ' ᾤμην πρᾶγμα παντελῶς λέγειν,
ἐνέδρας δ' ἕνεκα. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔγνωχ' ὅτι
ἀληθὲς ἦν· φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα
ἔρανόν τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν
οὐδείς. σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
τοῦτ' ἔστιν, ἦν θ' ὁ γρῖφος ἐνταῦθα ζέπων.
καὶ τοῦτο μὲν δὴ κἄστι συγγνώμην ἔχον·
ἀλλ' οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι
οἱ τἀργύριον μὴ κατατιθέντες, ὡς σφόδρα
Φίλιππος. ἆρ' ἦν εὐτυχής τις νὴ Δία.

Athenaeus X p. 448 e: περὶ δὲ τῶν γρίφων Ἀντιφάνης μὲν ἐν Κνοιθιδεῖ ἢ Γάστρωνί φησιν Ἐγὼ πρότερον μὲν κτλ. Vs. 2 πῶτον pro πότον A. ᾠόμην VL. ᾤμην ABP. — Vs. 3 προστάττεταί τις AP. προστάτεξαί τις B. τις προστάττεται VL. Correxit Dindorfius. „Moris fuit, ut magister convivii aut alius e conviviis potestatem haberet iubendi, ut ad propositam quaestionem aenigmaticam singuli responderent. Ideo Clearchus (apud Athenaeum l. l.) in definitione griphi usus voce προσταχτικός. Respondebant autem eo quo accumbebant ordine: ideo ait vs. 4 εἰπεῖν ἐφεξῆς *deinceps, ordine continuo.*" Casaubonus. — Vs. 4 εἰπεῖν VL. εἰπὼν ABP. Ibidem ὅ om. A. — Vs. 5 distinxi praeeunte Dobraeo Advers. II p. 328. Vulgo λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον· οὐδέποτέ γ' οἶμαι etc. — Vs. 6 ᾤμην Grotius: libri οἶμαι. — Vs. 8 libri ἔρανόν τινα ἄνθρωποι δέκα. Correxit Scaliger apud Casaubonum, cuius haec est loci interpretatio: *decem sumus sodales qui eranum conferimus ad epulas: sed nemo nostrum est qui totum ferat eranum: omnes tamen ferre dicimur: ferimus igitur et non ferimus.* — Vs. 10 ante Dindorfium οὐδὲ εἷς. — Vs. 11 apposite Casaubonus comparat Aristophanem Plut. 51: οὐκ

ἔσθ᾽ ὅπως ὁ γρῖφος ἐνταῦθα ῥέπει. — Vs. 14 σφόδρα φίλιππος VL. σφοδροφίλιππος B. σφόδρ᾽ ὁ φίλιππος P. ἆρ᾽ ἦν VL. ἄρ᾽ ἦν BP. τις L. τισὶ BPV. Frustra locum emendare conati sunt critici. Dindorfius inter vs. 14 et 15 lacunae signa posuit.

II.

Ἄτοπόν γε κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν
κήρυγμ᾽, ὅπου καὶ νῦν τις ἐκκεκράγει μέγα
μέλιτος γλυκυτέρας μεμβράδας φάσκων ἔχειν.
εἰ τοῦτο τοιοῦτ᾽ ἐστίν, οὐδὲν κωλύει
τοὺς μελιτοπώλας αὖ λέγειν βοᾶν θ᾽ ὅτι
πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν ἰχθύων.

Athenaeus VII p. 287 e: ἐν δὲ ταῖς Εὐπόλιδος Αἰξὶν ἔστιν εὑρεῖν (τὸ βεμβρὰς) καὶ διὰ τοῦ μ γραφόμενον. Ἀντιφάνης δ᾽ ἐν Κνοιθιδεῖ Ἄτοπόν γε κτλ. Vs. 1 γε pro τε Schweighaeuserus. — Vs. 2 κήρυγμ᾽ ὅπου pro κήρυγμα οὗ Porsonus; nisi fortasse ἄτοπά γε — κηρύγμαθ᾽ οὗ legendum est, quod nescio an etiam praestet rationi Porsonianae. ἐκκεκράγει C. ἐκβεβράγει PVL. Cfr Piersonus ad Moerin p. 65. — Vs. 4 μεμβράδας C. Vulgo βεμβράδας. — Vs. 6 ante Dindorfium βεμβράδων.

ΚΟΡΙΝΘΙΑ.

Ἔπειτα κἀκροκώλιον
ὕειον Ἀφροδίτῃ. B. γελοῖον. A. ἀγνοεῖς.
ἐν τῇ Κύπρῳ δ᾽ οὕτω φιληδεῖ ταῖς ὑσίν,
ὦ δέσποθ᾽, ὥστε σκατοφαγεῖν ἀπεῖρξε τὸ
ζῷον * * * τοὺς δὲ βοῦς ἠνάγκασεν.

Athenaeus III p. 95 f: ἀκροκωλίων δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι — Ἀντιφάνης Κορινθίᾳ Ἔπειτα

κάκροκώλιον κτλ. Vs. 2 γελοῖον tribui personae B. Vulgo distingunt *A.* ἔπειτα κάκροκώλιον ὕειον Ἀφροδίτῃ, γελοῖον. *B.* ἀγνοεῖς. — Vs. 3 pro ὑσὶν B habet ὑεσίν. P ὕεσσιν. V ὕεσις. — Vs. 4 ὦ addidit vir doctus apud Schweighaeuserum. Idem ἀπείρξατο τὸ ζῷον. — Vs. 5 τοὺς δὲ βοῦς ἠνάγκασεν. De Cypriis bovibus stercore vescentibus nota sunt quae tradunt veteres. V. intpp. Hesychii s. Κύπριος βοῦς et ad Festum p. 385 ed. Lindem. Quibus adde Prov. Bodl. 222. Βοῦς Κύπριος εἶ: ἀντὶ τοῦ σκατοφάγος. Εὔδοξος γὰρ περὶ τούτων ἱστορεῖ ὅτι κοπροφάγοι εἰσίν.

ΚΟΡΟΠΛΑΘΟΣ.

Γύναι, πρὸς αὐλὸν ἦλθες. ὀρχήσει πάλιν
τὴν ἴγδιν. τὴν θυείαν ἀγνοεῖς;

Pollux X 103: καὶ ἴγδιν δὲ αὐτὴν (τὴν θυείαν) κεκλήκασι Σόλων τε ἐν τοῖς ἰάμβοις — καὶ ἔτι σαφέστερον Ἀντιφάνης Κοροπλάθῳ Γύναι — ἴγδιν. ἔστι μὲν οὖν ἴγδις καὶ ὀρχήσεως σχῆμα· ὁ δὲ παίζων πρὸς τοὔνομα κωμικὸς ἐπήγαγε, τὴν θυείαν ἀγνοεῖς; τουτέστιν ἡ ἴγδις. Apposite Hemsterhusius commemorat verba Etymol. M. p. 464, 49: ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως ἴγδισμα, ἐν ᾗ ἐλύγιζον τὴν ὀσφὺν ἐμφερῶς τῷ δοίδυκι, quae habet etiam Etymol. Gud. p. 271 15. Quod apud Suidam legitur II p. 94. ἴδισμα: λόγισμα, mirer equidem nisi iam alii ita corrigendum esse viderint, ἴγδισμα: λύγισμα. Fuit igitur ἴγδις vel ἴγδισμα commotioris saltationis genus, quale describit Aristophanes Vesp. 1485. Vs. 1 ὀρχήσει libri: vulgo ὀρχήσῃ. — Vs. 2 fortasse cum Toupio Emend. IV p. 235 supplendum οὐ γὰρ τὴν θυείαν ἀγνοεῖς, sublata interrogationis nota. Sed idem sententiam loci non perspexit; vertit enim: *istius modi enim saltationis haud imperita es.* Apertum est hoc dici: neque enim tu, utpote mulier rei culinariae perita, mortarium ignoras. Possis etiam servata interrogatione scribere ἆρα τὴν θυείαν ἀγνοεῖς; vel etiam probabilius:

Ὀρχήσει πάλιν
ἴγδιν Β. τίν' ἴγδιν; Α. τὴν θυείαν ἀγνοεῖς;
τοῦτ' ἐστὶν ἴγδις.

Nam haec quoque, vulgo vitiose scripta (*τουτέστιν ἡ ἴγδις*), non dubito quin Antiphanis verba sint. At rectius ea fortasse personae B assignantur, sed ut per interrogationem efferantur. Similis colloquii ratio in Aphrod. Nat. I 9. Hemsterhusii rationem, qui *αὐλὸν* de membro virili et *θυείαν* de figura meretricia interpretatur, verbo attigisse sufficiat.

Κ Υ Ρ Ι Σ.

I.

Ἐλθών τε πρὸς τὸν τεμαχοπώλην περίμενε,
παρ' οὗ φέρειν εἴωθα· κἂν οὕτω τύχῃ,
*Εὔθυνος * * ἀπολοπίζων αὐτόθι*
χρηστόν τι περιμένων κέλευσόν μοι τεμεῖν.

Athenaeus III p. 120 a: *Εὐθύνου δὲ τοῦ ταριχοπώλου μέμνηται Ἀντιφάνης ἐν Κουρίδι οὕτως Ἐλθὼν κτλ.* Vs. 3 libri *ἀπολογίζων*. Correxit Fritzschius Comment. de Aristoph. Daet. p. 106. — Vs. 4 vulgo *περίμεινον κέλευσον μὴ τεμεῖν*. Nec discrepant libri, nisi quod P habet *μήτ' ἐμεῖν*. Correxit Schweighaeuserus.

II.

Ὁ μὲν ἀγρῷ τρεφόμενος
θαλάττιον . . οὗτος οὐδὲν ἐσθίει,
πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἢ νάρκην τιν' ἢ
θύννης τὰ πρὸς τῇ Β. ποῖα; Α. τὰ κάτωθεν λέγω.
Β. τούτους φάγοις ἄν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νενόμικα
ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. Α. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεις;
τουτὶ κακόνωτα πλοῖα. Γ. Κωπᾶδας λέγεις.

B. ἀγρίως γε. *Γ.* παρὰ λίμνην γεωργῶν τυγχάνω·
τὰ δ' ἐγχέλεια γράψομαι λιποταξίου·
κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ

Athenaeus VII p. 303 f: τῆς θυννίδος τὸ οὐραῖον ἐπαινεῖ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Κουρίδι οὕτως Ὁ μὲν ἀγρῷ τρεφόμενος — οὐδαμοῦ. τούτων τῶν ἰαμβείων ἔνια ἔστιν εὑρεῖν καὶ ἐν Ἀκεστρίᾳ καὶ ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίωνι. Personarum vices distinxi ut praeivit Dobraeus Adv. II p. 316. qui collato fragmento superiore hunc locum ex scena apud salsamentarium fuisse suspicatur. *A* esse stupidum quendam Butalionem putat; *B* forsan salsamentarium; *Γ* agricolam Boeotum, forsan Atheniensem, ex Philippi κληρούχοις, cll. Demosth. de Cor. 239 28. Vs. 2 Dindorfius post θαλάττιον addidit μὲν ex BV. Casaubonus ὄψον θαλάττιον οὗτος. Iacobsius θαλάττιον οὗτος οὐδὲν ἐσθίειν θέλει. Verum videtur quod Casaubonus voluit; nisi quod ὄψον ante οὗτος inserere malim. — Vs. 3 πλὴν C. πρὶν PVL. — Vs. 4 vulgo τὰ πρὸς τῇ ποίᾳ. Cod. A τὰ πρὸς τῆς ποια (sic). Correxit et distinxit, viam monstrante Villebrunio, Schweighaeuserus. Ad τῇ intellige οὐρᾷ. — Vs. 5 τοὺς γὰρ ἄλλους — ἰχθῦς. Iisdem verbis usus est etiam Rustico I. — Vs. 6 δεῖνα δ' Schweighaeuserus. δ' ἵνα δ' AB. δ' ἵνα PVL. Pro ἐσθίεις AB ἐσθίῃς. — Vs. 7 κακόνωτα AB. κακὸν ὦτα PVL. Dobraeus *B.* τί τὸ κακόν; *A.* ᾧ τὰ πλοῖα; Quod non intellego, etsi fortasse verum est. — Vs. 8 ἀγρίως *cupide*. Aleatorem λίαν περὶ τὸ κυβεύειν ἐσπουδακότα Menandrum ἄγριον κυβευτὴν dixisse auctor est Harpocratio. V. Fragm. Menandri p. 280. Ibid. γὰρ quod libri post λίμνην habent delevit Iacobsius. Dindorfio potius παρὰ delendum videtur. — Vs. 9 ἐγχέλεια pro ἐγχέλια Schweighaeuserus. Cfr Eustathius ad Hom. p. 1240 22. — Vs. 9 γράψομαι λιποταξίου Porsonus, ut ipse etiam conieceram Curis crit. p. 27. Vulgo γράφομαι λειποταξίου. Erfurdtius γραφόμεθα λειποταξίου. Attici constanter λιποτάξιον. Grammaticus MS apud Bekkerum ad Apollon. Synt. p. 414: λέγει δὲ ὁ Ὧρος

ὅτι πάντα τὰ παρὰ τὸ λείπω διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, οἷον λειποστράτευτος, λειποταξία, λειποστράτιον. ὁ δὲ Ὠριγένης διὰ τοῦ ι. Recte Origenes. Cfr Choeroboscum apud Cramerum Anecd. Oxon. II p. 239, ubi λιποταξίου ex Aristophane affertur, pro quo fortasse Antiphanis nomen reponendum.

ΚΥΒΕΥΤΑΙ.

Pollux X 137: παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις ῥίσκοι, ὡς Ἀντιφάνης ἐν Κυβευταῖς Ῥίσκος ἦν ὃν εἶπε.

ΚΥΚΛΩΨ.

I.

Ἔστω δ' ὑμῖν κεστρεὺς τμητός,
νάρκη πνικτή, πέρκη σχιστή,
τευθὶς σακτή, συνόδων ὀπτός,
γλαύκου προτομή, γόγγρου κεφαλή,
βατράχου γαστήρ, θύννου λαγόνες,
βατίδος νῶτον, κέστρας ὀσφύς,
ψήττας κίσχος, μαινίς, καρίς,
τρίγλη, φυκίς·
τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω.

Athenaeus VII p. 295 f: Ἀντιφάνης δ' ἐν Κύκλωπι ὑπερακοντίζων τὸν τένθην Ἀρχέστρατόν φησιν Ἔστω δ' ὑμῖν κτλ. Vs. 1 ὑμῖν pro ἡμῖν C. Ibidem pro τμητός, quae Porsoni emendatio est, libri habent ὑμήττιος, quod in νῆστις mutabat Schweighaeuserus, probante Erfurdtio Observ. p. 463. — Vs. 2 νάρκα VL. νάρκη ABCP. — Vs. 7 et κίσχος vitiosum est et ψήττας, quod ψήττης scribi debebat, si esset genitivus. Nihil igitur proficimus Porsoni coniectura

ἰξὺς pro κίσχος tentantis. Scribendum videtur ψῆττα, ξίφιος vel ξιφίας. De xiphia pisce vide Archestratum Athenaei VII p. 314 e: ἀλλὰ λαβὲ ξιφίου τέμαχος Βυζάντιον ἐλθών. Propius etiam ad vulgatae lectionis ductus accedit σκίφιος, qua forma usus est Epicharmus apud Athenaeum VII p. 282 a. Ita σκίφος dictum pro ξίφος Etymolog. M. p. 718 11. Cfr Hesychius, Σκιφίζει: ξιφίζει. ἔστι δὲ σχῆμα μαχαιρικῆς ὀρχήσεως. Sed hae doricae fuerint formae et ab Atticorum usu alienae. Itaque acquiesco in ξιφίας vel, si hoc mavis, in ξίφιος. Hesychius, Ξιφίας: ἰχθὺς ποιός. ξίφιος ὁμοίως. — Vs. 7 pro μαινὶς BP μενίς. Hos versus haud longo intervallo excepisse videntur quae sequenti fragmento leguntur.

II.

Τῶν χερσαίων δ' ὑμῖν ἥξει
παρ' ἐμοῦ ταυτί·
βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ἠλιβάτας,
αἲξ οὐρανία, κριὸς τομίας,
κάπρος ἐκτομίας, ὗς οὐ τομίας,
δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι, * *
τυρὸς χλωρός, τυρὸς ξηρός,
τυρὸς κοπτός, τυρὸς ξυστός,
τυρὸς τμητός, τυρὸς πηκτός.

Athenaeus IX p. 402 e: τὰ δὲ παρὰ τοῖς κωμῳδιοποιοῖς λεγόμενα δεῖπνα ἡδίστην ἀκοὴν παρέχει τοῖς ὠσὶ μᾶλλον ἢ τῇ φάρυγι· ὥσπερ τὰ παρ' Ἀντιφάνει μὲν ἐν Ἀκεστρίᾳ — ἐν δὲ Κύκλωπί φησι Τῶν χερσαίων κτλ. Sunt Cyclopis verba. Vs. 3 ὑλιβάτης L. ὑλιβάτας PV. ὑληβάτας C. Suspicabar olim ὑψιβάτας. Sed verum est haud dubie quod reposui ἠλιβάτας ex Eustathio ad Hom. p. 1753 24: παρὰ δὲ Ἀντιφάνει ἐπαινῶν αἶγα ὁ Κύκλωψ λέγει οὐρανίαν αἶγα ἐν τῷ βοῦς ἀγελαῖος, ταῦρος (ita etiam C Athenaei) ἠλιβάτας, αἲξ οὐρανία κτλ. Pariter Anaxilae Circ. I 2 re-

stitui *δέλφακας ἠλιβάτας* pro edito *ὑλιβάτας*. *Ἠλίβατον* dicitur quidquid ingenti et enormi magnitudine excellit. Ita *ἠλίβατον κακὸν* de magno aliquo malo dixit Damoxenus Syntroph. 28. Sed *τράγος* et *δέλφαξ ἠλιβάτης* fortasse rectius interpreteris de apro et sue in montium summitatibus versante. Ceterum eandem emendationem in Antiphanis loco suopte ingenio et Eustathii ignarus repperit Lobeckius Paralip. grammat. I p. 80, allato schol. Ven. Iliad. *ό* 273: *ὁ αἴγαγρος τῶν ἠλιβατούντων ἐστί*. Quae meam adiectivi *ἠλιβάτης* interpretationem confirmant. — Vs. 4. 5. 7—9 affert Eustathius p. 1524 18: *ὁμοιοκαταληξία δὲ παιγνιώδης. καὶ τό „τυρὸς χλωρός, τυρὸς ξηρός" — ἔτι δὲ καὶ τὸ „αἶξ οὐρανία, κριὸς τομίας, κάπρος ἐκτομίας, ὗς οὐ τομίας."* De capra caelesti, quam comico lepore reliquis immiscuit, v. ad Cratini fragm. p. 161. — Vs. 6 lacunam indicavit Dindorfius. — Vs. 7 et 8 verba *κοπτὸς τυρὸς* et *τμητὸς τυρὸς* respicit Eustathius p. 872 11 et 1001 51.

III.

Pollux IX 88: *παρ' Ἀντιφάνει ἐν τῷ Κύκλωπι Κέρμα γάρ τι τυγχάνω.* Idem VII 170: *κέρματα δὲ πολλῶν πληθυντικῶς εἰρηκότων, κέρμα ἑνικῶς Ἄμφις εἴρηκεν ἐν Ἀμπελουργῷ καὶ Ἀντιφάνης Κύκλωπι.* Post *τυγχάνω* excidisse videtur *λαχὼν* vel *λαβών*.

ΚΩΡΥΚΟΣ. *)

I.

Ἐν ὅσῳ δ' ἀκροῶμαί σου, κέλευσόν μοί τινα
φέρειν ἀπονίψασθαι. Β. δότω τις δεῦρ' ὕδωρ
καὶ σμῆμα.

Athenaeus IX p. 409 c: *ἐχρῶντο δὲ εἰς τὰς χεῖρας, ἀποπλύνοντες αὐτάς, καὶ σμήματι ἀπορρύψεως χάριν, ὡς πα-*

---

*) V. Hist. crit. p. 337.

ρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Κωρύκῳ Ἐν ὅσῳ δ' ἀκροῶμαι κτλ. Vs. 1 μοι addidit Koppiersius Observ. p. 41. — Vs. 2 δότω τις — σμῆμα. Male PVL σμῆγμα. Eustathius ad Hom. p. 1401 6: χέρνιβα δὲ τὰ εἰς χειρὸς νίμμα καταχεόμενα, οἷς πολλάκις καί τι προσεδίδοτο καθαρτικὸν χειρῶν κατὰ τὸ δότω τις δεῦρ' ὕδωρ καὶ σμῆμα, ὥς φησιν Ἀντιφάνης. Eadem sed omisso poetae nomine habet Philemo Lex. p. 200, cuius verba mirifice perturbata Osannus facili opera restituere potuisset, si Eustathii locum cognitum habuisset.

II.

Τῶν θαλαττίων δ' ἀεὶ
ὄψων ἓν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ τοῦθ', ἅλας.
* * * * ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν
οἰνάριον εἶδος, νὴ Δί', οἰκίας τρόπον
Πόσειδος οἷον τοῖς παροῦσι συμφέρει
ἀπαξάπασιν ὀξυβάφῳ ποτηρίῳ.

Athenaeus IX p. 366 c: ἀνηδύντων δὲ ἁλῶν πλήρεις οἱ Κυνικοί, παρ' οἷς κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, λέγει δ' ἐν Κωρύκῳ τις ἄλλος κύων Τῶν θαλαττίων κτλ. Vs. 1 δαλαττίων B. — Vs. 2 ὄψον L. Ibidem ἓν ἔχομεν pro ἔνεχ' ὁ μὲν vel ἓν ἔνεχ' ὁ μὲν Schweighaeuserus. Idem τοῦθ' ἅλας pro τοῦτο ἅλα. — Vs. 3 lacunam indicavit Dindorfius. Sequentia nemo dum expedivit. — Vs. 4 pro εἶδος Schweighaeuserus probabiliter ἦδος correxit. οἰκείας D. τρόπον om. PVL. add. AB. — Vs. 5 πόσειδος ABP. πόσειδον VL. οἷον AB. οἷος PVL. — Vs. 6 ἀπαξάπασιν PVL. ἀπαξανάπασιν ABD.

III.

Πρῶτον μὲν ὥσπερ πυθαγορίζων ἐσθίει
ἔμψυχον οὐδέν, τῆς δὲ πλείστης τοὐβολοῦ
μάζης μελαγχρῆ μερίδα λαμβάνων λέπει.

Athenaeus IV p. 161 a: περὶ ὧν (Pythagoreos dicit) φησιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν Μνήμασι τάδε — κἂν τῷ κυρίως

Κωρύκῳ δ' ἐπιγραφομένῳ φησὶ Πρῶτον κτλ. Vs. 2 *τοὐβολοῦ* pro *τοῦ βολοῦ* Casaubonus. Eustathius ad Odyss. p. 1382 18: *ὁ κωμικὸς τοὺς πολλοὺς εἴτουν τοὺς χύδην διακειμένους ἄνδρας οὐχ ἁπλῶς εἶπε πολλούς, ἀλλὰ πολλοὺς τοῦ βολοῦ* (sic) *ἐκ μεταφορᾶς δηλαδὴ τῶν εὐτελῶν καὶ εὐώνων εἰδῶν* (ciborum). Respicit ad Aristoph. Equ. 941. Dicitur de re vili nulliusque pretii; contra *μικρὸν τοὐβολοῦ* de re magni pretii dixit quamvis corrupto loco Eupolis Mar. XX. — Vs. 3 *μελάγχρη* P. Rectius *μελαγχρῆ*. Vide quae ea de forma dixi ad Menandri fragm. p. 281. Atque ita etiam Eustathius ad Odyss. p. 1863 56: *τοῦ δὲ λέπειν χρῆσις μὲν καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι, ἔτι δὲ καὶ παρὰ τῷ εἰπόντι Μάζης μελαγχρῆ μερίδα λαμβάνων λέπει, ἤγουν ἐκλεπίζει.* Mazam *μελαγχρῆ* habemus item apud Poliochum Athenaei II p. 60 b: *μικρὰν μελαγχρῆ μᾶζαν ἠχυρωμένην.* Verbum *λέπειν*, quod proprio sensu hic non locum habet, simpliciter *edere* significare videtur. Apud Photium, *Λέπτει: κατεσθίει. οὕτως Εὔπολις* (p. 575), fortasse *λέπει* scribendum.

Λ Α Μ Π Α Σ.

Τράπεζα φυστημινεὶς ἀλλὰ μὴν δαίμονος
ἀγαθοῦ μετάνιπτρον, ἐντραγεῖν, σπονδή, κρότος.

Athenaeus XI p. 486 f. *Μετάνιπτρον: ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπὴν ἀπονίψωνται, διδομένη κύλιξ. Ἀντιφάνης Λαμπάδι Δαίμονος — κρότος.* Idem p. 487 b: *Ἀντιφάνης Λαμπάδι Τράπεζα — μετάνιπτρον.* Dindorfius edidit *τράπεζ' ἐφ' ἡμῖν ἐστιν, ἀλλὰ δαίμονος.*

Λ Α Μ Π Ω Ν.

I.

Κεστρεῖς ἔχων ἄλλους στρατιώτας τυγχάνεις
νήστεις.

Athenaeus VII p. 307 d: ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις Ἄρχιππος Ἡρακλεῖ γαμοῦντί φησιν — Ἀντιφάνης Λάμπωνι Κεστρεῖς κτλ. Pro νήστεις C habet νῆστις. Fortasse scribendum:

Α. κεστρεῖς ἔχων ἀλλ' οὐ στρατιώτας τυγχάνεις.
Β. νήστεις γε.

Hoc sensu, *mugiles*, *non milites conduxisti.* Quibus alter respondet, *sane famelici sunt.*

II.

Ὁ δεῖν' Ἰᾶπυξ, κέρασον εὐζωρέστερον.

Athenaeus X p. 423 d: πρότερον δέ μοι λέξεται περὶ τοῦ ζωρότερον. Ἀντιφάνης Μελανίωνι — ἐν δὲ Λάμπωνι Ὁ δεῖν' Ἰᾶπυξ κτλ. De ὁ δεῖνα, *heus tu*, vide ad Eupol. p. 522. Pro Ἰᾶπυξ ante Dindorfium scribebatur Ἰάπυξ. Iapyx servo nomen inditum, aut quod ex Iapygia oriundus erat, aut ut celeritatem eius in ministrando indicarent. Photius p. 100 14. Ἰᾶπυξ: ἄνεμος ἐλαφρός Malim λαβρός. Similiter ἄνεμος ad volatici hominis inconstantiam translatum ab Eupolide p. 570. De titulo fabulae cfr Hist. crit. p. 312.

ΛΕΠΤΙΝΙΣΚΟΣ.

Οἶνον Θάσιον πίνοις ἄν; Β. εἴ τις ἐγχέαι.
Α. πρὸς ἀμυγδάλας δὲ πῶς ἔχεις; Β. εἰρηνικῶς.
μαλακὰς σφόδρα, δι' ἃς μέλιτι προσπαίζειν βία.
Α. μελίπηκτα δ' εἴ σοι προσφέροι; Β. τρώγοιμι καὶ
ᾠὸν δὲ καταπίνοιμ' ἄν. Α. ἄλλου δεῖ τινος;

Athenaeus XIV p. 641 f: ἐδίδοτο δὲ καὶ ᾠὸν ἐν τῇ δευτέρᾳ τραπέζῃ, ὥσπερ καὶ λαγῷα καὶ κίχλαι κοινῇ μετὰ τῶν μελιπήκτων ἐφέρετο, ὡς Ἀντιφάνης ἐν Λεπτινίσκῳ φησὶν οὕτως Οἶνον κτλ. Hinc sumpsit Eustathius ad Hom. p. 1401 52. Vs. 2 Eustathius ἀμυγδαλᾶς. Post hunc versum aliqua excidisse suspicatur Dindorfius. — Vs. 3 pro

μαλακὰς Epit. et Eustath. *μᾶλλον*. Iidem *σφόδρα* omittunt. Pro *δι' ἃς* P habet *διας*. Tum *βία* in cod. Epit. ita scriptum est, ut in compendio scripturae *δεῖαν* agnoscere sibi videatur Schweighaeuserus. *δέδοται* Eustathius. — Vs. 4 *προσφέροι* AB. *προσφέρει* PVL. *τρώγοιμι καὶ* ABP. *τρώγοιμ' ἂν καὶ* VL. *τρώγοιμ' ἂν* sine *καὶ* Epit. et Eustathius. Suspicabar *τρώγοιμι, ναί*, et versum sequentem ita distinguebam: *Α. ᾠὸν δέ; Β. καταπίνοιμ' ἄν*. — Vs. 5 vulgo *ἄλλον δή τινος*. Omittunt haec C et Eustathius. Alteri personae haec adscribenda esse, *δή* mutato in *δεῖ*, vidit Dobraeus Adv. II p. 348.

ΛΕΥΚΑΔΙΟΣ. *)

I.

Ἀστάφιδος, ἁλῶν, σιραίου, σιλφίου, τυροῦ, θύμου,
σησάμου, νίτρου, κυμίνου, ῥοῦ, μέλιτος, ὀριγάνου,
βατανίων, ὄξους, ἐλαῶν, εἰς ἀβυρτάκην χλόης,
καππάριδος, ᾠῶν, ταρίχους, καρδάμων, θρίων, ὀποῦ.

Athenaeus II p. 68 a: *ἀρτύματα ταῦτα καταλέγει Ἀντιφάνης Ἀστάφιδος κτλ.* Pollux VI 66: *εἴη δ' ἂν ἐκ τῶν ἡδυσμάτων καὶ λίτρον. Ἀντιφάνης ἐν Λευκάδι (Λευκαδίῳ) Σησάμου λίτρου κυμίνου κτλ.* Vs. 2 Pollux *λίτρου*. Vid. Lobeckius ad Phrynichum p. 305 et Brunckius ad Arist. Ran. 712. Verba *ῥοῦ μέλιτος* desunt apud Athenaeum. — Vs. 3 *βατανίου, ὄξους, ἐλαίου* Pollux. — Vs. 4 omittit Pollux. *ταρίχους* BCD. *ταρίχων* VL.

II.

Ἐνταῦθ' ἀναρίστητος εὐθὺς κιθαριεῖ.

Suidas s. v. *ἀνάριστος* I p. 178. *Ἀνάριστος: μᾶλλον δ' ἀναρίστητος — Ἀντιφάνης Λευκαδίῳ Ἐνταῦθ' κτλ.*

---

*) V. Hist. crit. p. 330. cll. p. 323.

ΛΕΩΝΙΔΗΣ.

Ἀλλὰ πρὶν δεδειπνάναι
ἡμᾶς παρέσται.

Athenaeus X p. 422 e: *εἴρηκε δὲ οὕτως Ἄλεξις ἐν Κουρίδι „ἐπεὶ πάλαι διδείπναμεν" — καὶ Ἀντιφάνης ἐν Λεωνίδῃ Ἀλλὰ πρὶν κτλ.* **Pro** *πρὶν* **B habet** *πρό.*

ΛΗΜΝΙΑΙ.

I.

Παρετέθη τρίπους
πλακοῦντα χρηστόν, ὦ πολυτίμητοι θεοί,
ἔχων ἐν ἀργυρῷ τε τρυβλίῳ μέλι.

Athenaeus VI p. 230 d. de argenteorum vasorum usu agens: *καὶ Ἀντιφάνης δὲ ἐν Λημνίαις φησί Παρετέθη τρίπους κτλ.*

II.

Εἴτ' ἔστιν ἢ γένοιτ' ἂν ἡδίων τέχνη,
ἢ πρόσοδος ἄλλη τοῦ κολακεύειν εὐφυῶς;
ὁ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ πικραίνεται,
ὁ γεωργὸς ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνοις πάλιν.
προσεστι πᾶσιν ἐπιμέλεια καὶ πόνος.
ἡμῖν δὲ μετὰ γέλωτος ὁ βίος καὶ τρυφῆς·
οὗ γὰρ τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιά,
ἁδρὸν γελάσαι, σκῶψαί τιν', ἐκπιεῖν πολύν,
οὐχ ἡδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον.

Athenaeus VI p. 258 d: *Ἀντιφάνης δ' ἐν Λημνίαις τέχνην τινὰ εἶναι ὑποτίθεται τὴν κολακείαν ἐν οἷς λέγει Εἴτ' ἔστιν κτλ.* **Vs. 3 sine iusta caussa Grotius Excerptis**

p. 618 *πονεῖ τε.* Idem *πικραίνεται* interpretatur *sibi ipse irascitur*, Schweighaeuserus *amara et aspera multa patitur.* — Vs. 7 *οὐ* pro *οὗ* P. — Vs. 9 *ἡδὺ* PL. *ἡδύ γ'* V. De hiatu vide p. 81.

Λ Υ Δ Ο Σ.

Κολχὶς ἄνθρωπος πάροινος.

Athenaeus X p. 445 c: *ὁ δὲ πάροινος παρὰ τίνι κεῖται;* — *Ἀντιφάνης ἐν Λυδῷ εἴρηκε Κολχὶς ἄνθρωπος πάροινος.* De serva Colchica haec dixisse videtur.

Λ Υ Κ Ω Ν.

Καὶ τἄλλα δεινούς φασι τοὺς Αἰγυπτίους
εἶναι τὸ νομίσαι τ' ἰσόθεον τὴν ἔγχελυν·
πολὺ τῶν θεῶν γάρ ἐστι τιμιωτέρα·
τῶν μὲν γὰρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν,
τούτων δὲ δραχμὰς τοὐλάχιστον δώδεκα
ἢ πλέον ἀναλώσασιν ὀσφρέσθαι μόνον.
οὕτως ἔσθ' ἅγιον παντελῶς τὸ θηρίον.

Athenaeus VII p. 299 e: *Ἀντιφάνης δ' ἐν Λύκωνι κωμῳδῶν τοὺς Αἰγυπτίους φησί Καὶ τἄλλα κτλ.* Eustathius ad Iliad. p. 1240 29: *Ἀντιφάνης τά τε ἄλλα δεινούς φησι τοὺς Αἰγυπτίους εἶναι καὶ τὸ νομίσαι ἰσόθεον τὴν ἔγχελυν, ὃς καὶ εἰπὼν πολὺ τῶν θεῶν αὐτὴν τιμιωτέραν εἶναι, καὶ δῆθεν κατασκευάσας αὐτὸ ποιητικῶς ἐπάγει· οὕτως ἔσθ' ἅγιον παντελῶς τὸ θηρίον.* Vs. 3 *τιμιωτέρα.* Ludit in ambigua vocis significatione, quae et *cariorem* et *honoratiorem* notat. Monuit Casaubonus. Similis Aristophanis lusus Acharn. 758: *πῶς ὁ σῖτος ὤνιος; παρ' ἁμὲ πολυτίματος, ὥσπερ οἱ θεοί.* — Vs. 6 *ὀσφρέσθαι* pro *ὀσφρᾶσθαι* scripsit Elmsleius ad Aristophanis Acharn. 179. — Vs. 7

οὕτω 'στὶν ἅγιον Porsonus. Dindorfius, si Antiphanis haec verba sint, fortasse *οὕτως ἅγιόν τι* scribendum suspicatur. Sane quum non *οὕτω ἐστὶ* dicatur sed *οὕτως ἐστί*, sequitur etiam non dici potuisse *οὕτω 'στί*. Itaque facile credam Antiphanem scripsisse quod Dindorfius suspicatur. Similiter iam Koppiersius Observ. p. 48 *οὕτως ἅγιόν γε*. Sed praestat fortasse *οὕτως τι ἅγιον*. Nam quin Antiphanis illa sint, non dubitari posse videtur. Hiatum, qualis est in verbis *τι ἅγιον*, habemus in Malthace vs. 6: *ἂν δ' ἔχῃ τι ἀπάγχεται*. Lemn. II 9: *οὐχ ἡδὺ ἐμοί*. Alexis Paras. 4: *ἐπερωτῶντάς τι, ὥστε πολλάκις*. Idem *Λέβητι* vs. 2: *πνικτόν τι ὄψον*, et Atthid. vs. 8: *φωνήν τι ἢ ψυχὴν ἔχον*. Pariter etiam alia hiatus genera ab antiquioribus vitata mediae et novae comoediae auctores admisere, v. c. *πρὸ ἡμῶν* Posidippus Athenaei XIV p. 591 e, quod frustra in vitii suspicionem vocatum est, et *πρὸ ἡμέρας* Apollodorus Athenaei VII p. 281 et Diphilus ibid. X p. 417 e.

Μ Α Λ Θ Α Κ Η. *)

Ἔρχεται,
μετέρχεθ' αὕτη, προσέρχετ', οὐ μετέρχεται,
ἥκει, πάρεστι, ῥύπτεται, προσέρχεται,
σμῆται, κτενίζετ', ἐκβέβηκε, τρίβεται,
λοῦται, σκοπεῖται, στέλλεται, μυρίζεται,
κοσμεῖτ', ἀλείφετ'· ἂν δ' ἔχῃ τι ἀπάγχεται.

Clemens Alex. Paed. III 2 p. 218 Sylb.: *Τοῦτο αὐτὸ γάρ τοι καὶ Ἀντιφάνης ὁ κωμικὸς ἐν τῇ Μαλθακῇ τὸ ἑταιρικὸν τῶν γυναικῶν ἀποσκώπτει, τὰ κοινὰ πάσαις ῥήματα εἰς τὴν κατατριβὴν ἐξηυρημένα λέγων Ἔρχεται κτλ.* In

---

*) *Mollicella* transfert Grotius Excerptis p. 615. Mihi *Malthace* nomen proprium videbatur, cuius exemplum iis quae Hist. crit. p. 329 attuli, adde ex inscriptione apud Boeckh. C. I. II p. 260.

prioribus quae turbata sunt sine librorum ope restitui posse despero. Vs. 2 Grotius Exc. p. 615: μετέρχεται, προσέρχετ', οὐ μετέρχεται. Idem versum tertium delevit, rectius opinor facturus, si secundum versum, quem nemo desideraret, in suspicionem vocasset. — Vs. 4 vulgo σμήχεται, quod correxi. Ibid. ἐκβέβηκε pro ἐκβέβληκε ex codd. repositum est. Praeterea malim ἐκβέβηκ', ἐντρίβεται. — Vs. 5 vulgo λούεται, quod correxi. Ibid. σκοπεῖται scil. in speculo. — Vs. 6 ἔχῃ Sylburgius: vulgo ἔχοι. Recte transfert Grotius: *si quid displicet, se strangulat.* Nisi forte legendum est ἂν τύχῃ δ' ἀπάγχεται.

ΜΕΙΛΑΝΙΩΝ.

Τοῦτον ἐγὼ κρίνω μετανιπτρίδα τῆς Ὑγιείας
πίνειν ζωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ.

Athenaeus X p. 423 d: πρότερον δέ μοι λέξεται περὶ τοῦ ζωρότερον. Ἀντιφάνης Μειλανίωνι Τοῦτον κτλ. Libri μετὰ νιπτρίδα, quod correxit Valckenarius Diatr. p. 278. Ceterum cfr Hist. crit. p. 297. Titulus fabulae fortasse rectius scribitur Μελανίων, qua forma usus est Aristoph. Lys. 808: οὕτως *) ἦν νεανίσκος Μελανίων τις. Cfr ibid. 786. 797 et Pausan. III 12 7.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ. **)

Ἀσκοπυτίνην τινὰ
δίψους ἀρωγόν.

---

*) Ita enim haec distinguenda sunt; οὕτως fabulis, quas quis narraturus est, fere praemittitur. Schol. Aristoph. Vesp. 1177: τὸν μῦθον (leg. τῶν μύθων) προτάττουσιν „οὕτως". οἷον „ἦν οὕτω γέρων καὶ γραῦς". Tum affert Platonis Phaedr. § 29: ἦν οὕτω δὴ παῖς, μᾶλλον δὲ νεανίσκος. Aristoph. Vesp. l. l. οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ.

**) V. Hist. crit. p. 315.

Pollux X 73: ἀλλὰ καὶ ἀσκοπυτίνη· καὶ γὰρ τοῦτ' ἂν τις εὕροι ἐν Ἀντιφάνους Μελεάγρῳ Ἀσκοπυτίνην τινὰ δίψους ἀρωγόν. Ita ex codd. correctum pro ἀγωγόν. Voce ἀσκοπυτίνη, qua lagena corio obducta significatur, praeter Antiphanem usus est Menander apud Polluc. l. l. et auctor libri Iudith X 5.

ΜΕΛΙΤΤΑ.

Ἐπὶ χρήμασιν δ' ὢν ἔμπορος φρονεῖ μέγα,
ὧν ἐστι πάντων ἐνίοτ' ἄνεμος κύριος.

Stobaeus Floril. LIX 17 cum lemmate Ἀντιφάνους Μελίττης. De titulo fabulae dixi Hist. crit. p. 329. Vs. 1 vulgo ἐπὶ χρήμασ' ἰδών. Libri fere ἐπὶ χρήμασ' ἰνδῶν, in quo perspicue latet quod ex Dobraei coniectura (ad Porsoni Aristoph. p. 108) repositum est. Idem pro φρονεῖ probabiliter φρονεῖς.

ΜΕΤΟΙΚΟΣ.

Προσέλαβον ἐλθὼν τουτονὶ
τραπεζοποιόν, ὃς πλυνεῖ σκεύη, λύχνους
ἑτοιμάσει, σπονδὰς ποιήσει, τἄλλ' ὅσα
τούτῳ προσήκει.

Athenaeus IV p. 170 d: τῶν δὲ μαγείρων διάφοροί τινες ἦσαν οἱ καλούμενοι τραπεζοποιοί. εἰς ὃ δὲ οὗτοι παρελαμβάνοντο σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μετοίκῳ Προσέλαβον κτλ. Vs. 2 vulgo λύχνους θ'. A λύχνους τ'. Correxit Iacobsius Addit. p. 111. Cfr Menand. p. 94: στεφάνους ἑτοίμασον, σπονδὰς ποίησον.

ΜΗΔΕΙΑ.

Ἦν χιτὼν ἀμόργινος,
ἕτερος δὲ περιηγητός ἐστιν οὑτοσί.

Pollux VII 57: ἔστι δὲ καὶ χιτὼν ἀμοργικός. Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Μηδείᾳ Ἦν χιτὼν ἀμόργινος, ἕτερος δὲ περιηγητός ἐστιν. οὑτοσὶ δ' ἄρα ὁ περιηγητὸς εἶδος χιτῶνος. Verba χιτὼν ἀμόργινος fortasse ex hoc loco commemorat Steph. Byz. 120 B. Pro ἦν scribendum videtur ἥν, *en tibi tunicam amorginam.* Ita apud Menandrum p. 56 habemus ἀλλ' ἥν χιτών σοι, et p. 183 νῦν πῖθι, νῦν ἀφύβρισον. B. ἥν ἀφύβρικα. Vs. 2 οὑτοσὶ cum Antiphanis loco coniunxi. Ante δ' ἄρα in Pollucis verbis addendum videtur οὗτος.

ΜΗΤΡΑΓΥΡΤΗΣ. *)

I.

Τήν τε παῖδ' ἀλείμματα
παρὰ τῆς θεοῦ λαβοῦσαν εἶτα τοὺς πόδας
ἐκέλευ' ἀλείφειν πρῶτον, εἶτα τὰ γόνατα.
ὡς θᾶττον ἡ παῖς δ' ἥψατ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν
ἔτριψέ τ', ἀνεπήδησεν.

Athenaeus XII p. 553 c: Ἀντιφάνης δὲ ἐν μὲν Ἀλκήστιδι ἐλαίῳ τινὰ ποιεῖ χριόμενον τοὺς πόδας. ἐν δὲ Μητραγύρτῃ φησί Τήν τε παῖδ' κτλ. Vs. 3 ἐκέλευ' AB. ἐκέλευε P. ἐκέλευσεν VL. — Vs. 4 correxit Koppiersius Observ. p. 88. Libri fere ἡ παῖς διήψατο αὐτοῦ.

II.

Antiatticista p. 88 18. Δεδιῳκημένα: Ἀντιφάνης

---

*) V. Hist. crit. p. 338.

Μηναγύρτῃ, Altera forma διῳκημένος usus est in Poesi vs. 18. De duplice augmento apud recentiores haud vulgaria dedit Koppiersius Observ. phil. p. 9 sq. Cfr Eustathius ad Odyss. p. 1882 30.

ΜΗΤΡΟΦΩΝ.

Antiatticista p. 88 4. Διδοῦσιν: οὐ διδόασιν· Ἀριστοφάνης Μητροφῶντι. Suspicatus sum Ἀντιφάνης Hist. crit. p. 325. Bergkius ad Aristoph. fragm. p. 899 praefert Ἀριστοφῶν. Quod et mihi in mentem venerat, sed repudiaram, quoniam grammatici Aristophontis auctoritate non facile usi sunt. Aristophanis et Antiphanis nomina perpetuo commutantur.

ΜΙΔΩΝ.

Pollux X 152: ἀργυροθήκην δὲ Ἀντιφάνης ἐν Μίδωνι εἴρηκεν. De titulo fabulae v. Hist. crit. p. 401.

ΜΙΝΩΣ.

Athenaeus II p. 58 d: μαλάχαι. — ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις εὗρον τοῦ Ἀντιφάνους Μίνωος διὰ τοῦ ο γεγραμμένον· Τρώγοντες μολόχης ῥίζαν. Fortasse initium dactylici hexametri est: nisi τρώγοντι scribendum. Eustathius p. 1406 57 citat τρώγοντας.

ΜΙΣΟΠΟΝΗΡΟΣ.

Εἶτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσὶν οἱ Σκύθαι σφόδρα,
οἳ γενομένοισιν εὐθέως τοῖς παιδίοις
διδόασιν ἵππων καὶ βοῶν πίνειν γάλα;

οὐ μὰ Δία τιτθὰς εἰσάγουσι βασκάνους,
καὶ παιδαγωγοὺς αὖθις, ὧν μεῖζον [κακὸν
οὐκ ἔστιν οὐδέν, μετὰ] γε μαίας νὴ Δία·
αὗται δ' ὑπερβάλλουσι, μετά γε νὴ Δία
τοὺς μητραγυρτοῦντάς γε· πολὺ γὰρ αὖ γένος
μιαρώτατον τοῦτ' ἐστίν, εἰ μὴ νὴ Δία
τοὺς ἰχθυοπώλας βούλεταί γέ τις λέγειν,
μετά γε τοὺς τραπεζίτας· ἔθνος
τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον.

Athenaeus VI p. 226 d: *ἐμφανίζει δ' αὐτῶν (τῶν ἰχθυοπωλῶν) καὶ τὸ σκαιόν, ἔτι δὲ μισάνθρωπον Ἀντιφάνης ἐν Μισοπονήρῳ πρὸς τοὺς ἐν τῷ βίῳ κακίστους τὴν σύγκρισιν αὐτῶν ποιούμενος διὰ τούτων Εἶτ' οὐ κτλ.* **Vs. 3** *διδόασιν* **pro** *διαδιδόασιν* **Grotius Excerptis p. 615. — Vs. 4** *οὐ* **Hermannus Doctr. metr. p. 135. Libri** *οὐχί*. **Ante** *Δία* **B add.** *τόν*. **— Vs. 5 et 6 verba parenthesi inclusa adiecit Grotius,** *μείζω* **quod libri habent mutato in** *μεῖζον*. **— Vs. 8** *μητραγυρτοῦντάς γε* **Schweighaeuseri est emendatio. AP** *μητραρπατῶντας γυργοῦντας γε.* **B** *μηταρπαζῶντας γυργοῦντάς γε.* **VL** *μετραπατῶντας τοίς τ' ἀγυρτοῦντας.* **In his** *ἀπατῶντας* **esse interpretationem verbi** *μητραγυρτοῦντας* **ex Suida s. v.** *ἀγύρτης* **docuit Schweighaeuserus. Ibidem** *αὖ* **om. PVL. addunt AC. — Vs. 9** *τοῦτ'* **ABCP.** *τῶν τ'* **VL. — Vs. 10** *βούλεταί γέ τις.* **Ita scripsi pro vulgato** *τίς γε βούλεται.* **P** *τίς βούλεται.* **B** *βούλεταί τις*, **quod qui recepit Dindorfius coniecturis eo magis abstinendum monet, quod proximi versus initium exciderit. — Vs. 11 Schweighaeuserus** *μετὰ τούς γε νὴ Δία*, **non male si scribas** *νὴ τὸν Δία.* **Dobraeus Adv. II p. 310 initio versus supplebat** *μάλιστα* **vel** *ὀρθῶς γε*, **vel denique** *τοὺς ἰχθυοπώλας τοὺς θεοῖς ἐχθροὺς λέγειν | βούλοιτο, μετά γε τοὺς τραπεζίτας.*

Μ Ν Η Μ Α Τ Α.

Τῶν Πυθαγορικῶν δ' ἔτυχον ἄθλιοί τινες
ἐν τῇ χαράδρᾳ τρώγοντες ἅλιμα καὶ κακὰ
τοιαῦτα συλλέγοντες ἐν τῷ κωρύκῳ.

Athenaeus IV p. 161 a: *εἰ αὐτάρκειαν ἀσπάζῃ, φιλόσοφε, τί οὐ τοὺς Πυθαγορικοὺς ἐκείνους ζηλοῖς, περὶ ὧν φησιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν Μνήμασι τάδε Τῶν Πυθαγορικῶν κτλ.* **Vs. 1 libri** *δὲ τυχόν.* **Schweighaeuserus** *δ' ἐνέτυχον.* **Porsonus** *δ' ἔτυχον.* **Pro** *Πυθαγορικῶν* **Elmsleius apud Dindorfium Add. ad Athen. vol. I p. XX scribit** *Πυθαγοριστῶν,* **quod verum puto. V. Menagium ad Diogenem Laert. VIII 38. Reperiuntur tamen loci, in quibus** *Πυθαγορικοὶ* **etiam ii dicuntur qui non ipsius Pythagorae discipuli extiterunt, e. c. apud Artemid. Onir. II 69. — Vs. 2 C habet** *ἐν τῇ χαρᾷ διατρώγοντες.* **Pro** *τρώγοντες,* **quod habent AB,** *τρώγοντ'* **legitur in PVL.** *ἅλιμα* **pro** *ἄλιμμα* **vel** *ἄλιμα* **scripsit Bochartus Hieroz. I 3 p. 876. „De** *alimo* **nonnulla disputavit Casaubonus ad Athen. II p. 58 f. Plura Bochartus l. l. ubi contulit Antiphanem cum graeca versione Hiobi XXX 4." Schweighaeuserus. — Vs. 3 verba** *ἐν τῷ κωρύκῳ* **addidit Koppiersius Observ. p. 41. Sequitur enim apud Athenaeum:** *κἂν τῷ κυρίως Κωρύκῳ δ' ἐπιγραφομένῳ φησί κτλ.*

Μ Ο Ι Χ Ο Ι.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων
ἀτυχέστερον· τῷ μὴ γὰρ ἀποχρῆν ἀποθανεῖν
αὐτοῖς ἁλοῦσιν, εἶτα κατεδηδεσμένοις
εὐθὺς ταφῆναι, παραδοθέντες ἄθλιοι
τοῖς ἰχθυοπώλαις τοῖς κακῶς ἀπολουμένοις
σήποντ', ἕωλοι κείμενοι δύ' ἡμέρας

ἢ τρεῖς· μόλις δ' ἐάν ποτ' ὠνητὴν τυφλὸν
λάβωσιν, ἔδωκαν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν
τούτῳ· κομίσας δ' ἐξέβαλεν * * οἴκαδε,
τὴν πεῖραν ἐν τῇ ῥινὶ τῆς ὀσμῆς λαβών.

Athenaeus VI p. 225 d: ὅτι δὲ καὶ νεκροὺς πωλοῦσι τοὺς ἰχθῦς καὶ σεσηπότας, ἐπισημαίνεται ὁ Ἀντιφάνης ἐν Μοιχοῖς διὰ τούτων Οὐκ ἔστιν κτλ. **Vs. 2** μὴ γὰρ pro γὰρ μὴ Erfurdtius Observ. p. 455. τὸ pro τῷ P, ut voluit Coraes, qui τὸ μὴ ἀποχρῆν et ταφῆναι infinitivos indignantis esse arbitratur. Sed ea parum apta hoc loco structura est. In τῷ cum libris consentit Eustathius ad Iliad. p. 1179, 86 indicatus a Dindorfio. Nec videtur id sollicitandum esse: τῷ μὴ ἀποχρῆν i. q. διὰ τὸ μὴ ἀποχρῆν. — **Vs. 4** ταφῆναι. Notum est Gorgiae dictum vultures ἐμψύχους τάφους esse dicentis apud Longin. de Subl. III 2. Cfr Boeckhii Animadv. ad Sophoclis Ant. 1068. — **Vs. 7** δ' ἐὰν Porsonus Advers. p. 50. δ' ἂν ABP. δέ γ' ἂν VL. — **Vs. 8** Dindorfius λάβωσ'. — **Vs. 9** κομίσας δ' A. κομίσας ὁ δὲ VL. Recte Casaubonus post ἐξέβαλεν addidisse videtur εὐθύς. Quamquam possis etiam αὖθις. Minus bene scripsit Schweighaeuserus ὁ δ' ἐξέβαλλεν. Imperfecto nullus hic locus. Οἴκαδε cum κομίσας coniungendum. — **Vs. 10** scripsi ὀσμῆς pro edito ὀδμῆς.

Μ Υ Λ Ω Ν.

Pollux VII 211: Ἀντιφάνης δὲ ἐν τῷ Μύλωνι εἴρηκε *βιβλιδίου κόλλημα*. De titulo fabulae cfr Hist. crit. p. 325.

Μ Υ Σ Τ Ι Σ.

I.

Σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. Β. τοῦτο μέν σοι πείσομαι·
καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ὦ θεοί, τὸ σχῆμά πως

τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
τοῦ τῆς ἑορτῆς. οὗ μὲν ἦμεν ἄρτι γὰρ
ἐξ ὀξυβαφίων κεραμέων ἐπίνομεν·
τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ᾽ οἱ θεοὶ
τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὅς ἐποίησέ σε,
τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας οὕνεκα.

Athenaeus X p. 446 b. de imperativo *πῖθι* **disserens:** *Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι Σὺ δ᾽ ἀλλὰ κτλ.* **Idem XI p. 494 c:** *ὅτι δ᾽ ἐστὶ τὸ ὀξύβαφον εἶδος κύλικος μικρᾶς κεραμέας, σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι διὰ τούτων· γραῦς ἐστι φίλοινος, ἐπαινοῦσα κύλικα μεγάλην καὶ ἐξευτελίζουσα τὸ ὀξύβαφον ὡς βραχύ. εἰπόντος οὖν τινος πρὸς αὐτήν „Σὺ δ᾽ ἀλλὰ πῖθι" λέγει Τοῦτο μέν σοι κτλ.* **Vs. 1 libro X** *πείσομαι* **PVL.** *πίσομαι* **AB, „qua scriptura deceptus „epitomes auctor scripsit** *καὶ ὅτι ἐν χρήσει κεῖται παρὰ „Ἀντιφάνει τὸ πίσομαι ἀντὶ τοῦ πίω,* **relicuis verbis omis„sis: quem sequitur Eustathius p. 1258 57." Dindorfius. — Vs. 4 libro X cod. A** *ου μεν η μεν.* **B** *οὐ μενήμεν.* **PVL** *οὐ μέμνηται.* **Lib. XI cod. A** *οὐ μὲν οὐ μέν.* **B** *οὔμεν οὔμεν.* **PVL** *οὐ μέν.* **Sequutus sum Dindorfium. Fortasse tamen praeferendum quod Lobeckius Aglaoph. p. 628 coniecit** *οὗ ᾽τελοῦμεν.* **Minus placet ratio Dobraei Advers. II p. 327** *οὗ μενοῦμεν.* **Pro** *ἄρτι γὰρ* **XI omnes codd.** *ἀρτίως γάρ.* **VL** *ἀρτίως γάρον.* **— Vs. 5 propter** *ὀξυβάφια* **affertur a Polluce X 67:** *καὶ τὸ ἐν Ἀντιφάνους Μύστιδι Ἐξ ὀξυβαφίων κεραμέων ἐπίνομεν.* **— Vs. 6** *τέκνον* **penultima producta in huius aetatis poetis nihil habet offensionis. — Vs. 8** *ἀφελείας* **libro X habent AB.** *ἀσφαλείας* **PVL et lib. XI.**

II.

Ταῖς εὐτελείαις οἱ θεοὶ χαίρουσι γάρ·
τεκμήριον δ᾽· ὅταν γὰρ ἑκατόμβας τινὲς
θύωσιν, ἐπὶ τούτοις ἅπασιν ὕστατος

πάντων καὶ λιβανωτὸς ἐπετέθη,
ὡς τἄλλα μὲν τὰ πολλὰ παραναλούμενα
δαπάνην ματαίαν οὖσαν αὐτῶν οὕνεκα,
τὸ δὲ μικρὸν αὐτὸ τοῦτ' ἀρεστὸν τοῖς θεοῖς.

Porphyrius de Abstin. carn. II 17: *ὅθεν καὶ τῶν ποιητῶν τισι διὰ τὸ γνώριμον ἀποφαίνεσθαι ἐδόκει τὰ τοιαῦτα, ὡς Ἀντιφάνει ἐν Μύστιδι λέγεται* (fort. *λέγοντι*) *Ταῖς εὐτελείαις κτλ.* **Vs. 3 quo *ἐπὶ τούτοις ἅπασι* spectet vix intellegas; post *θύωσιν* videntur aliqua excidisse. Sequentia ita scribenda videntur:** *ὕστατον πόπανον ἁπάντων καὶ λιβανωτὸς ἐπετέθη*, **vel quod aeque expeditum est:** *ὕστατον πάντων πόπανόν τε καὶ λιβανωτὸς ἐπετέθη.* **Utrumque, *πόπανον καὶ λιβανωτός*, simillimo loco coniungitur a Menandro p. 50:**

ὁ λιβανωτὸς εὐσεβὲς
καὶ τὸ πόπανον· τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ
ἅπαν ἐπιτεθέν.

Cfr Boissonade ad Marini V. Proculi p. 64. — Vs. 5 scripsi *ὡς τἄλλα* pro edito *ὥστ' ἄλλα*.

III.

Βούλει καὶ σύ, φιλτάτη,
πιεῖν; Β. καλῶς ἔχοιμι. Α. τοιγαροῦν φέρε·
μέχρι γὰρ τριῶν δεῖν φασὶ τιμᾶν τοὺς θεούς.

Athenaeus X p. 441 c: *οἷαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μεθύουσαι αἱ γυναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν τῇ Ἀκοντιζομένῃ οὕτω — καὶ ἐν Μύστιδι* (*γυναῖκες δ' εἰσὶν αἱ διαλεγόμεναι*) *Βούλει καὶ σὺ κτλ.* **Vs. 1 Schweighaeuserus post *βούλει* excidisse suspicatur *δέ*. Sed fortasse versus ita distinguere praestat, ut secundus versus ordiatur a verbis *καλῶς ἔχοιμι*, in eoque aliquid excidisse statuatur. Vs. 2 pro *πιεῖν καλῶς* B habet *ποιεῖν καὶ ὡς*. Ad *ἔχοιμι* desidero *ἄν*. — Vs. 3 *καὶ* ante *τριῶν* inserunt PVL. Ibidem *δεῖν* additum ab Dindorfio.**

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ.

I.

Ἐγὼ τέως μὲν ᾠόμην τὰς Γοργόνας
εἶναί τι λογοποίημα, πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν
ἔλθω πεπίστευκ'· ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι
τοῖς ἰχθυοπώλαις, λίθινος εὐθὺς γίγνομαι,
ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ἔστ' ἀποστραφέντι μοι
λαλεῖν πρὸς αὐτούς· ἂν ἴδω γὰρ ἡλίκον
ἰχθὺν ὅσου τιμῶσι πήγνυμαι σαφῶς.

Athenaeus VI p. 224 c: *οἱ γὰρ ἐν Ῥώμῃ ἰχθυοπῶλαι οὐκ ὀλίγον ἀποδέουσι τῶν κατὰ τὴν Ἀττικήν ποτε κωμῳδηθέντων, περὶ ὧν Ἀντιφάνης μὲν ἐν Νεανίσκοις φησὶν Ἐγὼ τέως μὲν κτλ.* **Vs. 3 vulgo** *πεπίστευκ' εὐθύς· ἐμβλέπων γὰρ αὐτοῖς ἰχθυοπώλαις.* **Correxit Porsonus ad Toupii Emend. IV p. 501. — Vs. 4 ante Dindorfium** *γίνομαι* **et vs. 6** *ἐάν.*

II.

Ὁ πλοῦτός ἐστι παρακάλυμμα τῶν κακῶν,
ὦ μῆτερ, ἡ πενία δὲ περιφανές τε καὶ
ταπεινόν.

Stobaeus Floril. XCVII 8 cum lemmate *Ἀντιφάνους ἐκ Νεανίσκων.* **Vs. 2** *δὲ* **addidit Grotius.**

ΝΕΟΤΤΙΣ. *)

I.

Παῖς ὢν μετ' ἀδελφῆς εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε
ἀφικόμην ἀχθεὶς ὑπό τινος ἐμπόρου,

*) V. Hist. crit. p. 329.

Σύρος τὸ γένος ὤν· περιτυχὼν δ' ἡμῖν ὁδὶ
κηρυττομένοις ὀβολοστάτης ὢν ἐπρίατο,
ἄνθρωπος ἀνυπέρβλητος εἰς πονηρίαν,
τοιοῦτος οἷος μηδὲν εἰς τὴν οἰκίαν
μηδ' ὧν ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖνος ἤσθιεν
ὁ τρισμακαρίτης, εἰσφέρειν ἔξω θύμου.'

Athenaeus III p. 108 e: *τὰ ἐκ Νεοττίδος 'Αντιφάνους τάδε Παῖς ὢν κτλ.* **Vs. 1** *παῖς* **A. ceteri** *πῶς.* — **Vs. 3** *περιτυχὼν δέ μοι ὁδὶ* **B.** — **Vs. 4** *κηρυττομένοις* **AL.** *κηρυττομένης* **B.** *κηρυττόμενος* **PV.** *ὀβολοστήτης* **B.** *ἐπριᾶτο* **A. Vocem** *ὀβολοστάτης* **ex comicis affert Photius p. 314 16.** — **Vs. 8** *τρισμακάριστος* **vel** *τρισμακάριτος* **MSS Casauboni.**

II.

'Ο δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς
ἀπέλαβον ὥσπερ ἔλαβεν. Β. ἠγάπησεν ἂν
τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

Athenaeus VII p. 223 e: *Δημοσθένης Φιλίππου 'Αθηναίοις 'Αλόννησον διδόντος συνεβούλευε μὴ λαμβάνειν εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν, ὅπερ 'Αντιφάνης ἐν Νεοττίδι παιδιὰν θέμενος ἐρεσχηλεῖ τόνδε τὸν τρόπον 'Ο δεσπότης κτλ.* **Plutarchus V. Demosth. cap. 9:** *τῶν δὲ κωμικῶν ὁ μέν τις αὐτὸν* **(Demosthenem)** *ἀποκαλεῖ ῥωποπερπερήθραν, ὁ δὲ παρασκώπτων ὡς χρώμενον τῷ ἀντιθέτῳ, φησὶν οὕτως 'Απέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν κτλ.* **Vs. 1 pro** *ὥσπερ* **Dobraeus Adv. II p. 309** *ὅσαπερ*, **quo vix opus est.** — **Vs. 2** *ἠγάπησε γὰρ* **Plutarchus, unde Dobraeus ad Aristoph. Nub. 1382 tentabat** *ἠγάπησέ γ' ἄν.*

III.

Athenaeus XIII p. 586 a: *μνημονεύει δ' αὐτῆς* **(Sinopen dicit)** *'Αντιφάνης ἐν 'Αρκάδι καὶ ἐν Κηπουρῷ, ἐν 'Ακεστρίᾳ, ἐν Νεοττίδι.*

Ο Β Ρ Ι Μ Ο Σ. *)

Ἂν κελεύῃ με σταθμοῦχος — Β. ἢ σταθμοῦχος δ' ἐστι τίς;
ἀποπνίξεις δέ με καινὴν πρός με διάλεκτον λαλῶν.
Α. εἴ τι τάττοι μοι στέγαρχος —

Pollux X 21: εἴρηται τοίνυν ἐν Αἰσχύλου Σισύφῳ „σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος ἐγκατιλλώψας ἄθρει." Ἀντιφάνης δὲ ἐν Ὀβρίμῳ φησὶν Ἂν κελεύῃ με σταθμοῦχος κτλ. **Vs. 1** legebatur ἡ σταθμοῦχος. Bentleius Epist. ad Hemst. p. 52 ὁ σταθμοῦχος. Scripsi ἢ στ. Nec offensioni esse potest coniunctio particularum ἢ δέ, *num* σ τ α θ μ ο ῦ χ ο ς *vero quispiam est?* Aristoph. Av. 23: ἢ δ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι; Ceterum Ald. δ' omittit. — **Vs. 2** non tollit vitium coniectura Bentleii ἀποπνίξεις σὺ δή με κτλ. Ex libris nil varietatis enotatum est, nisi quod cod. Iungerm. habet ἀποπνήξεις, et super εις ab alia manu ϊς, et γὰρ pro δέ. Coniicias ἆρ' ἀποκτενεῖς με, vel ἀποκνίσεις γὰρ δή με. Ibid. πρός με cod. Iung. Vulgo πρὸς σέ. Ne forte πρὸς ἐμὲ requiras, v. Iacobsium Praef. Anthol. Palat. p. XXXII. — **Vs. 3** vulgo εἰ τέτακτό μοι στεγάρχων. Cod. Iungerm. ἤτε τακτοιμιστεγάρχον. Scripsi εἴ τι τάττοι μοι στέγαρχος. Bentleius εἰ 'πιτάττοι μοι στέγαρχος, crasi vix excusabili. Cfr Reisigii Syntagm. crit. p. 22. Sententiam loci indicavit Bentleius: „Binae sunt personae, quarum prior novo vocabulo utitur σταθμούχῳ pro οἰκοδεσπότῃ, quod altera se negat intelligere. Prior vero ineptire pergit, et quasi σαφέστερόν τι dicturus, aliud verbum adhibet aeque ignotum. Nam ἂν κελεύῃ με σταθμοῦχος et εἰ ἐπιτάττοι μοι στέγαρχος idem significant."

---

*) V. Hist. crit. p. 327.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ Η ΠΕΛΟΨ.

Τί δ' ἂν Ἕλληνες μικροτράπεζοι
φυλλοτρῶγες δράσειαν; ὅπου
τέτταρα λήψει κρέα μίκρ' ὀβολοῦ.
παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνοισιν ὅλους
βοῦς ὤπτων, σῦς, ἐλάφους, ἄρνας·
τὸ τελευταῖον δ' ὁ μάγειρος ὅλον
τέρας ὀπτήσας μεγάλῳ βασιλεῖ
θερμὴν παρέθηκε κάμηλον.

Athenaeus IV p. 180 e: *Ἀντιφάνης ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Οἰνομάῳ ἢ Πέλοπι διαπαίζων ἔφη Τί δ' ἂν Ἕλληνες κτλ.* **Vs. 1** *μακροτράπεζοι* **Eustathius ad Iliad. p. 245 24. — Vs. 2** *φυλλοτρῶγες* **ACL.** *φιλοτρῶγες* **Eustathius et BPV.** *φυλλεπιτρῶγες* **Dobraeus Adv. II p. 304. Sed in anapaestis recte videtur** *φυλλοτρῶγες* **secunda producta dici potuisse. Cratinus Plut. II 8:** *κατεβέβληντο δρυπεπεῖς.* **Anaxandrides Protes. I 87:** *τερενοχρῶτες μαζῶν ὄψεις.* **Si quid tamen mutandum, malim equidem** *φυλλιοτρῶγες* **— Vs. 3 libri** *λήψῃ* **et** *μικρά.* **— Vs. 5** *ὤπτων σῦς* **pro** *ὀπτῶσιν* **Iacobsius Addit. p. 88. nisi quod scripsit** *ὗς.* **— Vs. 6** *ὅλον τέρας, totum quantum est monstrum.* **B** *τέτταρας* **pro** *τέρας.* **— Vs. 8** *κάμηλον.* **Herodotus I 133:** *οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν (Περσῶν) βοῦν καὶ ὄνον καὶ ἵππον καὶ κάμηλον προτιθέαται ὅλους ὀπτοὺς ἐν καμίνοις.* **Hieronymus adv. Iov. II 17:** ***Arabes et Saraceni et omnis eremi barbaria camelorum lacte et carnibus vivit.***

Ο Μ Ο Ι Ο Ι. *)

I.

Εἶτ' ἐπεισῆγεν χορείαν ἢ τράπεζαν δευτέραν,
καὶ παρέθηκε γέμουσαν πέμμασι παντοδαποῖς.

*) V. Hist. crit. p. 338.

ὡς δ' ἐδείπνησαν, συνάψαι βούλομαι γὰρ τὰν μέσῳ,
καὶ Διὸς σωτῆρος ἦλθε θηρίκλειον ὄργανον,
τῆς τρυφερᾶς ἀπὸ Λέσβου σεμνοπότου σταγόνος
πλῆρες, ἀφρίζον, ἕκαστος δεξιτέρᾳ δ' ἔλαβεν.

Athenaeus XIV p. 642 a. de secundis mensis disserens: Ἀντιφάνης ἐν Λεπτινίσκῳ — ἐν δὲ Ὁμοίοις Εἶτ' ἐπεισῆγεν — παντοδαποῖς. Idem XI p. 471 c: μνημονεύει τοῦ ἐκπώματος (thericlei poculi) καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ὁμοίοις οὕτως Ὡς δ' ἐδείπνησαν — ἔλαβεν. Coniunxi haec ad unum fragmentum. Vs. 1 ἐπεισῆγ' εὐχορίαν P. — Vs. 3 τὰν μέσῳ pro τὰ μέσῳ Koppiersius Observ. p. 50. — Vs. 5 libri σεμνοπόνου. Correxit Casaubonus. — Vs. 4 et 5 Dindorfius non dubitari posse dicit quin ex Philoxeni Δείπνῳ sumpserit Antiphanes. Vereor ut recte, siquidem similibus quidem, nec tamen iisdem, quales apud Antiphanem habemus, numeris in illo carmine usus est Philoxenus. Hoc unum concedere licebit, Antiphanem ad Philoxeni imitationem se composuisse.

II.

Εὖ δ' ἐγίγνεθ' ὅτι φακῆν
ἕψειν μ' ἐδίδασκε τῶν ἐπιχωρίων τις εἷς.

Athenaeus IV p. 158 c. de φακῇ disserens: Ἀντιφάνης δ' Ὁμοίαις Εὖ δ' ἐγίγνεθ' ὅτι κτλ. A εὖ δὲ γίνεθ' η φακῆν. BD εὖ δὲ γύναι τὴν φακῆν. P εὖ δὲ γίνεθ' ἢ φ. VL εὖ δὲ γίνεθ' ἢ φακῆν. Sequutus sum cum Dindorfio Porsonum. Fortasse tamen praestat εὖ δὲ γίγνετ' εἰ φακῆν, et versu altero ἕψειν με διδάσκει. Versum alterum Porsonus emendavit, nisi quod ἑψεῖν scripsit, pro quo recte Dindorfius ἕψειν. Vulgo ἑψεῖν με δίδασκε. A ἑψειη με δίδασκε. P ἕψειη με διδασκε. Pro τις εἷς vulgo τί εἷς. A τισεις. BP τίσεις. Rarum autem illud τις εἷς pro εἷς τις. Habet tamen Sophocles Oed. T. 247 et ni fallit memoria, Thucydides.

ΟΜΟΠΑΤΡΙΟΙ.

Ἐν Ἡλίου μέν φασι γίγνεσθαι πόλει
φοίνικας, ἐν Ἀθήναις δὲ γλαῦκας, ἡ Κύπρος
ἔχει πελείας διαφόρους, ἡ δ' ἐν Σάμῳ
Ἥρα τὸ χρυσοῦν, φασίν, ὀρνίθων γένος,
τοὺς καλλιμόρφους καὶ περιβλέπτους ταὧς.

Athenaeus XV p. 655 b: *καὶ Ἀντιφάνης ἐν τοῖς Ὁμοπατρίοις φησὶν Ἐν Ἡλίου κτλ.* **Hinc sumpsit Eustathius ad Iliad. p. 1085 44. Vs. 1** *γίγνεσθαι* **Dindorfius. Libri** *γίνεσθαι* **et** *γενέσθαι.* — **Vs. 2** *δ'* **post** *Κύπρος* **addunt PVL. om. ABC. — Vs. 5** *ταὧς* **scripsi pro** *ταώς.* **Ceterum pavones dicit qui in templo Iunonis Samiae alebantur. V. Monodotum Athenaei p. 655 a.**

ΟΜΦΑΛΗ.

I.

Πῶς γὰρ ἄν τις εὐγενὴς γεγὼς
δύναιτ' ἂν ἐξελθεῖν ποτ' ἐκ τῆσδε στέγης,
ὁρῶν μὲν ἄρτους λευκοσωμάτους ἰπνὸν
καταμπέχοντας ἐν πυκναῖς διεξόδοις,
ὁρῶν δὲ μορφὴν κριβάνοις ἠλλαγμένους,
μίμημα χειρὸς ἀττικῆς, οὓς δημόταις
Θεαρίων ἔδειξεν.

Athenaeus III p. 112 c: *τῶν δ' ἀττικῶν ἄρτων ὡς διαφόρων μνημονεύει καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ὀμφάλῃ οὕτως Πῶς γὰρ ἄν τις κτλ.* **Videntur haec Herculis verba esse apud Omphalen voluptatibus dediti. Vs. 1** *γεγὼς* **VL.** *γεγονὼς* **ABP. — Vs. 2** *ποτ' εἰς τῆσδε στέγης* **Porsonus in Walpolii Com. p. 12 et Miscell. p. 178. ABP** *ποτε δ' ἐκ*

τῆς στέγης. V ποτὲ τῆσδ' ἐκ τῆς στέγης. L ποτε τῆσδ' ἐκ στέγης. — Vs. 3 A ὁρῶ μεν (sic). Ibid. τούσδε (A τοὺς δὲ) post ἄρτους delevit Porsonus. Tum A ἴπνον. — Vs. 4 κατεμπέχοντας ABP. Ibid. ἐν πυκναῖς διεξόδοις Koppiersius Observ. philol. p. 51 praeeunte Dalecampio interpretatur *panes densis ordinibus locatos*. Schweighaeuserus *frequenter sibi succedentes in furno, ut alii eximantur, alii rursus inferantur*. Hoc probandum videtur. Verbo καταμπέχειν ut hic ita etiam Agric. I 5 Antiphanes usus est in oratione tragicam gravitatem affectante. — Vs. 6 δημόταις pro δὴ γοναῖς Porsonus. A δη γοναις sine accentibus. Vulgata lectio obfuit Lobeckio Aglaoph. p. 438. De Thearione pistore celeberrimo vide intpp. Platonis Gorg. p. 518 b.

II.

Ἐν χύτρᾳ δέ μοι
ὅπως ὕδωρ ἕψοντα μηδέν' ὄψομαι··
οὐ γὰρ κακὸν ἔχω μηδ' ἔχοιμ'· ἐὰν δ' ἄρα
στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν,
παρὰ Φερτάτου δακτύλιός ἐστί μοι δραχμῆς.

Athenaeus III p. 123 b: ὅτι γὰρ οἴδασι θερμὸν ὕδωρ Εὔπολις μὲν ἐν Δήμοις παρίστησιν — Ἀντιφάνης δ' ἐν Ὀμφάλῃ Ἐν χύτρᾳ κτλ. Videntur Herculis verba esse. Vs. 4 ἐὰν στρέφῃ με, h. e. ἐὰν στρόφος με λαμβάνῃ; si tormen quodpiam me invadit. — Vs. 5 Φερτάτου δακτύλιος. Comparant Aristoph. Plut. 884: φορῶ γὰρ πριάμενος | τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς. De annulis physicis confer ad Eupol. p. 454. De Φέρτατος, nomine proprio, iniuria dubitabat Schweighaeuserus. Eiusdem generis sunt Ἀγαθός, Κάλλιστος, Ἐπιτήδειος, alia.

III.

Οὐ φιλοτάριχος οὐδαμῶς εἴμ', ὦ κόρη.

Athenaeus III p. 125 a: κεῖται μὲν ὁ φιλοτάριχος παρ' Ἀντιφάνει ἐν Ὀμφάλῃ οὕτως Οὐ φιλοτάριχος κτλ. For-

tasse Herculis verba sunt, quem in eandem sententiam loquentem induxit Eubulus in Amalthea. Ad eandem hanc fabulam referendum videtur Fragm. inc. XX.

ΟΜΩΝΥΜΟΙ.

Οἷα δ' ἡ χώρα φέρει
διαφέροντα πάσης, Ἱππόνικε, τῆς οἰκουμένης,
τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα. Β. σῦκα μὲν νὴ τὸν Δία
πάνυ φέρει. Α. βοσκήματ', ἔρια, μύρτα, θύμα, πυρούς,
ὕδωρ,
ὥστε καὶ γνοίην ἂν εὐθὺς Ἀττικὸν πίνων ὕδωρ.

Athenaeus II p. 43 b: οὐ γὰρ Ἀντιφάνει τῷ κωμικῷ πεπίστευκα λέγοντι κατὰ πολλὰ τὴν Ἀττικὴν διαφέρουσαν τῶν ἄλλων καὶ ὕδωρ κάλλιστον ἔχειν· φησὶ γάρ Οἷα δ' ἡ χώρα φέρει κτλ. Idem III p. 74 d: Ἀττικὸν μὲν (sc. σῦκον) οὗ μνημονεύει Ἀντιφάνης ἐν Ὁμωνύμοις· ἐπαινῶν γὰρ τὴν χώραν τὴν Ἀττικὴν τάδε λέγει Οἷα — οἰκουμένης. Vs. 2 πάσης, fortasse in πᾶσι mutandum, utroque Athenaei legitur. Porsonus διαφέροντα τῆς ἁπάσης, Ἱππόνικ', οἰκουμένης. Pro διαφέροντα Athenaeus videri possit legisse διαφέρουσα. — Vs. 4 θύμα pro θύματα correxit Dobraeus Adv. II p. 290. Eodem auctore delevi quod libri post ὕδωρ habent διαφέρον. — Vs. 4 πυροὺς BCD. τυροὺς VL. — Vs. 5 vulgo ὕδωρ πίνων. Correxi etiam Porsonus.

ΟΡΦΕΥΣ.

Βύστραν τιν' ἐκ φύλλων τινῶν.

Pollux X 172: τοῦτο (βῦσμα) βύστραν ἕτεροι κεκλήκασιν, ὡς Ἀναξανδρίδης Κιθαριστρίᾳ καὶ Ἀντιφάνης Ὀρφεῖ Βύστραν τιν' ἐκ φύλλων τινῶν. Postremum hoc τινῶν Falckenb. non habet.

Π Α Ι Δ Ε Ρ Α Σ Τ Η Σ.

Τῆς δὲ βελτίστης μεσαῖον θυννάδος Βυζαντίας
τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγάσμασιν.

Athenaeus VII p. 303 f: *Ἀντιφάνης ἐν Παιδεραστῇ Τῆς δὲ βελτίστης κτλ.* Vs. 1 *θυννάδος* ABPVL. *θυννίδος* (superscripto *α*) C.

Π Α Ρ Α Σ Ι Τ Ο Σ.

I.

Ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας
ἥξει τις ἰσοτράπεζος εὐγενής. Β. τίνα
λέγεις; Α. Καρύστου θρέμμα, γηγενής, ζέων.
Β. εἶτ' οὐκ ἂν εἴποις; ὕπαγε. Α. κάκκαβον λέγω.
σὺ δ' ἴσως ἂν εἴποις λοπάδ'. Β. ἐμοὶ δὲ τοὔνομα
οἴει διαφέρειν, εἴτε κάκκαβόν τινες
χαίρουσιν ὀνομάζοντες εἴτε σίττυβον;
πλὴν ὅτι λέγεις ἀγγεῖον οἶδα.

Athenaeus IV p. 169 e: *ἐν δὲ Παρασίτῳ ὁ Ἀντιφάνης καὶ τάδε λέγει Ἄλλος ἐπὶ τούτῳ κτλ.* Vs. 1 *ἰσοτράπεζος* fortasse ex Philoxeni Coena apud Athen. IV p. 147 b sumpsit. Vs. 3 *Καρύστου θρέμμα* dicit ollam Carystiam sive Euboicam. Cfr Matron apud Athenaeum IV p. 135 d. Similiter *μᾶζαν* Cereris filiam dixit Eubulus Orth. I, 10. et ventum a Scironiis petris flantem Scironis filium Sosicrates apud Athenaeum XI p. 474 a. Cfr vol. II p. 764. *Terrigenam*, *γηγενῆ*, quippe ex luto coctam. Ridet hoc affectatum dicendi genus Lucianus Lexiph. p. 332 ed. Wettst. *γηγενῆ πολλὰ οἷα Θηρικλῆς ὤπτα.* Quae versu quarto inde a verbis *κάκκαβον λέγω* sequuntur attulit etiam Pollux X 106: *καὶ κάκκαβον δὲ τὴν κακκάβην κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆ-*

σιν Ἀντιφάνης (A Ἀντιφῶν) κέκληκεν εἰπὼν Παρασίτῳ Κάκκαβον λέγω κτλ. Eustathius ad Iliad. p. 872 14: καὶ ἀρσενικῶς κάκκαβος λέγεται, οἷον κάκκαβον λέγω, σὺ δ' ἂν ἴσως εἴποις λοπάδα, τὴν καὶ σίττυβον, ὡς δηλοῖ ἐπαχθέν, ἐμοὶ δὲ τοὔνομα οὐ διαφέρει εἴτε κάκκαβον ὀνομάζουσί τινες εἴτε σίττυβον. De forma κάκκαβος ab Atticistis damnata v. Lobeckium ad Phryn. p. 427. — Vs. 5 Pollucis ed. Ald. καὶ ἴσως δ' ἂν εἴποις. Cod. A σὺ δ' ἂν εἴποις sine ἴσως. — Vs. 7 χαίρουσιν ὀνομάζοντες apud Athenaeum B. χαίροντες ὀνομάζουσιν PVL. Apud Pollucem ed. Ald. χαίρουσιν ὀνομάζειν. Cod. A χαίρουσιν ὀνομάζοντες. Tum pro σίττυβον Pollucis cod. V σύπτηβον. A πτύβην. Vocem σίττυβον aliunde hoc sensu non cognitam idem fere quod λοπὰς significare necesse est; σιττύβη autem, quod in lectione cod. A apud Pollucem latere videri possit, vestem coriaceam denotat et ab hoc loco prorsus alienum est. *) Docent hoc vel sequentia πλὴν ὅτι λέγεις ἀγγεῖον οἶδα, *hoc unum scio te vasculum dicere*, a quorum sententia mire aberravit Schweighaeuserus.

II.

Χοιρίων
σκέλη καπύρ'. *B.* ἀστεῖόν γε νὴ τὴν Ἑστίαν
ἄριστον. *A.* ἐφθὸς τυρὸς ἐπιδόνει πολύς.

Athenaeus III p. 96 b. de ἑφθοῖς ποσὶν disserens: Ἀντιφάνης Παρασίτῳ Χοιρίων κτλ. Ita Schweighaeuserus pro χοιρέων. Tum καπυρ' L. καπυρὰ ABPV.

III.

Τάριχος ἀνταχαῖον ἐν μέσῳ
πῖον, ὁλόλευκον, θερμόν.

Athenaeus III p. 118 d: Ἀντιφάνης ὁ ποιητὴς ἐν Δευκαλίωνι ταρίχων τῶνδε μέμνηται — καὶ ἐν Παρασίτῳ Τά-

---

*) Pro σιττύβη etiam σίττυβον in usu fuisse docet Arcadius de Acc. p. 122 14: προπαροξύνεται σίτταβον (leg. σίττυβον), τὸ μικρὸν δέρμα.

ριχος κτλ. Apertum est haec ex eadem fabulae parte ex qua superius fragmentum petita esse.

IV.

Ἐγὼ περὶ τὴν ὀψωνίαν μὲν οὐ πάνυ
ἐσπούδακ', οὐδ' αὖ συνέτεμον λίαν πάνυ,
ὡς ἄν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν ὅπου
τοῦ διαβάλοι κραιπάλην ἑλληνικῶς.

Athenaeus VIII p. 358 d: *ταῦτα καὶ παρ' ἡμῶν ἔχετε, ἄνδρες φίλοι, ὀψωνησάντων κατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτῶν ὑγιεινῶς. κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνους Παράσιτον Ἐγὼ περὶ τὴν — κραιπάλην Ἑλληνικῶς. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φίλιχθυς ὡς ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν Βουταλίωνι.* Vs. 1 quod post *πάνυ* inferunt libri *τι* delevit Casaubonus. — Vs. 2 *συνέτεμον* frustra tentari videtur. Hoc enim, opinor, dicit, se neque nimium nec parum operae in obsonandi arte ponere. — Vs. 3 Casaubonus *ἄλλοις ἐξενεχθεῖσιν πότου*, *reliquis triclinio elatis*. In his *πότου* verum videtur. Sententia loci tamen obscura est; *ἄλλως* fortasse est *frustra, immerito*. — Vs. 4 pro *τοῦ* suspicabar *τουδί*. Ibidem *διαβάλοι* scripsi pro *διαλάβοι*, praeeunte Abréschio Diluc. Thuc. p. 368 et Koppiersio Observ. phil. p. 52. Dindorfius locum ita exhibuit: *ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν * * | ὅπου * * * * τοῦ διαλάβοι κραιπάλην | Ἑλληνικῶς.*

V.

Οἷα δ' ἐστὶν οἶσθα σὺ
γύναι; σκόροδα, τυρός, πλακοῦντες, πράγματα
ἐλευθέρι', οὐ τάριχος, οὐδ' ἡδύσμασιν
ἄρνεια καταπεπλησμέν', οὐδὲ θρυμματὶς
τεταραγμένη καὶ λοπάδες, ἀνθρώπων φθοραί.
καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἕψουσι λιπαράς, ὦ θεοί,
ἔτνος θ' ἅμ' αὐτοῖς πίσινον.

Athenaeus IX p. 370 e: Ἀντιφάνης δ' ἐν Παρασίτῳ ὡς εὐτελοῦς βρώματος τῆς κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις Οἷα δ' ἐστὶν κτλ. Vs. 1 σὺ ex L additum in fine a Dindorfio: libri omittunt. ABP post γύναι adiiciant τοῖς. Fortasse igitur scribendum οἷα δ' ἔστ' οἶσθ', ὦ γύναι | τούτοις σκόροδα κτλ. Pro σκόροδα τυρὸς BP κοροδάτυρος. Tum πράγματα L. πράγματ' PQV. πέμματα vel πέμματ' BD et MSS Casauboni. Hoc quidem ex interpretatione natum videtur. Cfr Diphili Ἀπληστ. 4. *Res libero viro dignas* dicit quas non appetat homo mollis et delicatulus, ut recte monuit Schweighaeuserus. — Vs. 3 libri ἐλευθερίου. Correxit ante Schweighaeuserum iam Tyrwhittus ad Toupii Emend. IV p. 422. — Vs. 4 ante Schweighaeuserum ἀρνεῖα. Ibidem καταπεπλησμέν', οὐδὲ Tyrwhittus pro καταπεπλησμένου δέ. Iacobsius καταπεπασμέν' οὐδέ. Tum θρυμματὶς L. θριμματὶς V. θρίμματις BP. De verbo ταράττεσθαι eo quo hic legitur sensu vide ad Amipsiam II p. 708. — Vs. 6 ἕψουσι PVL. ἑψοῦσι A. — Vs. 7 θ' ἅμ' Casaubonus. Libri θαῦμ'. Pro αὐτοῖς malim αὐταῖς.

ΠΑΡΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ. *)

Ὄμνυμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, αὐτὸν τὸν θεὸν
ἐξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν ὑμῖν γίγνεται,
ἦ μὴν ἑλέσθαι τοῦτον ἂν ζῆν τὸν βίον
ἢ τὴν Σελεύκου τοῦ βασιλέως ὑπεροχήν.
ῥοφεῖν φακῆν ἐσθ' ἡδὺ μὴ δεδοικότα,
μαλακῶς καθεύδειν ἄθλιον δεδοικότα.

Athenaeus IV p. 156 c: κατὰ τὸν ἡδὺν Ἀντιφάνη, ὃς ἐν τῇ Παρεκδιδομένῃ ἔφη Ὄμνυμι δ' ὑμῖν κτλ. Vs. 2 libri γίνεται. — Vs. 3 ἦ μὴν pro ἡμῖν Casaubonus.

*) V. Hist. crit. p. 306. 478

Π Α Ρ Ο Ι Μ Ι Α Ι. *)

I.

Ἐγὼ γὰρ ἂν εἰ τῶν ὑμετέρων φάγοιμί τι,
μύκητας ὠμοὺς ἂν φαγεῖν ἐμοὶ δοκῶ
καὶ στρυφνὰ μῆλα κεἴ τι πνίγει βρῶμά τι.

Athenaeus II p. 60 e: Κηφισόδωρος ὁ Ἰσοκράτους μαθητὴς ἐν τοῖς κατὰ Ἀριστοτέλους — ἐπιτιμᾷ τῷ φιλοσόφῳ ὡς οὐ ποιήσαντι λόγου ἄξιον τὸ παροιμίας ἀθροῖσαι, Ἀντιφάνους ὅλον ποιήσαντος δρᾶμα τὸ ἐπιγραφόμενον Παροιμίαι, ἐξ οὗ καὶ παρατίθεται τάδε Ἐγὼ γὰρ ἂν κτλ. **Vs. 1 scripsi** ἂν εἰ **pro** ἄν τι. **Possis etiam** ἐγὼ γὰρ εἰ, **vel cum Porsono** ἔγωγ' ἂν εἰ, **quod recepit Dindorfius. In fine versus** τι **additum a Casaubono. — Vs. 2** ἐμοὶ **add. Casaubonus. — Vs. 3** καὶ εἴ τι **BC. Ibidem** πνίγει **pro** πνίγοι **Dind. ex C. Pro** βρῶμά τι **fortasse scribendum** βρωμάτων.

II.

Στῖμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους, κεκρυφάλους.

Photius Lex. p. 538 25. Στίμην καὶ στίμιν: ὅ τινες στίβην (στῖβι). Ἀντιφάνης Παροιμιαζομένῳ Στίμιν κτλ. **De** στίμη **dubitari potest: grammatici quidem non nisi duas formas agnoscunt,** τὸ στῖμι **vel** στίμμι **et** ἡ στῖμις **vel** στίμμις. **V. Crameri Anecd. Oxon. II p. 259. 418. Bekkeri Anecd. p. 1208 et Eustathius ad Odyss.** σ' **355.**

Π Λ Ο Υ Σ Ι Ο Ι.

Εὔθυνος δ' ἔχων
σανδάλια καὶ σφραγῖδα καὶ μεμυρισμένος
τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐλογίζετο

---

*) V. Hist. crit. p. 278. 339.

Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος,
ἄνδρες πάλαι ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες,
οἷοι καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη,
ὁρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι,
ἔφερόν τε δεινῶς τὴν ἀνοψίαν πάνυ.
κύκλους δὲ συναγείροντες ἔλεγον ἂν τάδε,
ὡς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν
τῆς μὲν θαλάττης ἀντιποιεῖσθαί τινας
ὑμῶν ἀναλίσκειν τε πολλὰ χρήματα,
ὄψου δὲ μηδὲν μήποτ' εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ.
τί οὖν ὄφελος τῶν νησιαρχῶν ἐστι; δεῖ
νόμῳ κατακλεῖσαι τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν
τῶν ἰχθύων. νυνὶ δὲ Μάτων συνήρπακεν
τοὺς ἁλιέας, καὶ Διογείτων νὴ Δία
ἅπαντας ἀναπέπεικεν ὡς αὐτὸν φέρειν,
κοὐ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾷ τοιαῦτα φλῶν.
γάμοι δ' ἐκείνοις καὶ πότοι νεανικοὶ
ἦσαν.

Athenaeus VIII p. 342 e: Ἀντιφάνης δ' ἐν Πλουσίοις κατάλογον ποιεῖται ὀψοφάγων ἐν τούτοις Εὔθυνος δ' ἔχων κτλ. De Euthyno Phoenicide et Taurea comicorum loca indicabuntur in indice. Vs. 2 σανδάλιον libri. Correxit Koppiersius Observ. p. 55. — Vs. 3 ἐλογίζετο, quod libri in initio versus habent, transposuit Dindorfius. Dobraeus Adv. II p. 318 coniiciebat ἐλογίζετ' ἰὼν τῶν etc. Koppiersius Observ. phil. p. 55 ἐλογίζετό τοι. — Vs. 5 retinui lectionem librorum ABP. πάλαι ὀψοφάγοι τοῖοί τινες VL. Iacobsius Addit. p. 190 παλαιὸν ὀψοφαγίστατοί τινες, quod verum videtur, sed pro παλαιὸν malim πάλαι πότ'. Nisi potius totus versus delendus est, quae Dobraei sententia est. — Vs. 8 citat Eustath. p. 867 58 sic: δεινῶς πάνυ τὴν ἀν. φέροντας. — Vs. 9 ἂν addidit Dobraeus ad Aristoph. Plut. 980. —

Vs. 11 et 12 Dobraeus pro *τινὰς ὑμῶν* conicit *πάλαι ἡμᾶς* (Athenienses) vel *τινας μάτην*, vel denique *τινας νήσων τ'*. Quorum nihil admodum placet; ac fortasse ne corrupta quidem est librorum lectio. — Vs. 13 pro *μηδὲν* AP *μηδέ*. Tum *μήποτ'* quo libri carent addidi ad Menandr. p. 181. — Vs. 14 praestat fortasse *νησιάρχων*. Ibid. *ἐστι δεῖ* VL. *ἔστι δὴ* AB. *ἔστιν δὴ* P. *ἐστιν, εἰ νόμῳ κατακλεῖσται* Porsonus. Cfr Demosth. Phil. I p. 40 15 Rsk. *κἂν — πᾶσαν τὴν δύναμιν νόμῳ κατακλείσητε ἐπὶ τῷ πολέμῳ μένειν.* — Vs. 16 *νυνὶ δὲ* pro *νῦν δὲ* Schweighaeuserus; *νυνδὶ* Dindorfius. Idem *Μάτων* pro *Μάτρων* (*Μακρῶ* ABP), quod primam producit. De Matone sophista et lurcone famosissimo cfr Anaxilae Monotr. 2 et Antiphanis Cithar. II. — Vs. 17 *Διογείτων* num recte prima longa dicatur dubito. Tentabam *καὶ δὴ Διογείτων*. Dobraeus *χἄμα Διογείτων*. — Vs. 18 *ἅπαντας* pro *πάντας* primus scripsit Muretus Var. Lect. XIX 8. — Vs. 19 *καὶ οὐ* BP. *τοσαῦτα* pro *τοιαῦτα* Iacobsius Addit. p. 190. — Vs. 20 libri *ἐκεῖνοι*, quod Muretus sic interpretabatur: *nuptialia convivia et adolescentium compotationes desierunt celebrari, ex quo illi divites omnia ad se trahere coeperunt.* At recte Koppiersius Observ. phil. p. 54 *ἐκείνοις* h. e. Matoni et Diogitoni. Recepit etiam Dindorfius. „*Γάμοι* non verae sunt nuptiae, sed epulae quales in nuptiis parari solent." Iacobsius. Ibidem *ποτοὶ* PVL. *νεανίσκοι* BP.

Π Ο Ι Η Σ Ι Σ. *)

Μακάριόν ἐστιν ἡ τραγῳδία
ποίημα κατὰ πάντ', εἴ γε πρῶτον οἱ λόγοι
ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι,
πρὶν καί τιν' εἰπεῖν· ὡς ὑπομνῆσαι μόνον
δεῖ τὸν ποιητήν· Οἰδίπουν γὰρ ἂν μόνον

*) V. Hist. crit. p. 339.

φῶ, τἄλλα πάντ' ἴσασιν· ὁ πατὴρ Λάϊος,
μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες,
τί πείσεθ' οὗτος, τί πεποίηκεν. ἂν πάλιν
εἴπῃ τις Ἀλκμαίωνα, καὶ τὰ παιδία
πάντ' εὐθὺς εἴρηχ', ὅτι μανεὶς ἀπέκτονεν
τὴν μητέρ', ἀγανακτῶν δ' Ἄδραστος εὐθέως
ἥξει πάλιν τ' ἄπεισι * * * *
ἔπειθ' ὅταν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι,
κομιδῇ δ' ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν,
αἴρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν,
καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει.
ἡμῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δεῖ
εὑρεῖν, ὀνόματα καινά, τὰ διῳκημένα
πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφήν,
τὴν εἰσβολήν. ἂν ἕν τι τούτων παραλίπῃ
Χρέμης τις ἢ Φείδων τις ἐκσυρίττεται·
Πηλεῖ δὲ ταῦτ' ἔξεστι καὶ Τεύκρῳ ποιεῖν.

Athenaeus VI p. 222 a: ὑπομνήσομεν τὰ παρ' Ἀντιφάνει λεγόμενα ἐν Ποιήσει τόνδε τὸν τρόπον˝Μακάριόν ἐστιν ἡ τραγῳδία κτλ. **V. Hist. crit. p. 272. — Vs. 2** οἱ λόγοι *argumenta.* **Metagenes Philoth. 1:** μεταβάλλω τὸν λόγον. **Aristoph. Vesp. 54:** φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον. **Comicus inc. apud Cramerum Anecd. IV p. 328:** ἤδη δὲ λέξω τὸν λόγον τοῦ δράματος. — **Vs. 5. 6** γὰρ ἂν μόνον φῶ, τἄλλα. **Ita Dindorfius, quem sequutus sum. ABC** γὰρ φῶ τὰ δ' ἄλλα. **VL** γὰρ ἄν γε φῶ τὰ δ' ἄλλα. **P** γὰρ ἂν φῶ τὰ δ' ἄλλα. **Fortasse igitur lenius corrigas** Οἰδίπουν γὰρ ἄν γε φῶ, καὶ τἄλλα πάντ' ἴσασιν. — **Vs. 9 Dindorfius** Ἀλκμέωνα, **quam formam ut legitimam agnoscere videtur Grammaticus Crameri Anecd. III p. 386:** τὰ διὰ τοῦ εων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτονα πεφύκασι φυλάττειν τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Γελέων Γελέωνος, Ἀλκμέων Ἀλκ-

μέωνος. Eandem ex marmore Sandvicensi afferunt Walpole Com. graec. fragm. p. 101 et Elmsleius ad Euripid. Bacch. 337, habentque codices cum aliis locis tum Aristot. Rhet. II 23. Clement. Alex. Str. I p. 144 Sylb. Hesychii v. Λαισποδίας. Stephani Byzant. s. v. Φοιτίαι. Cfr Wesselingius ad Herod. I 59. Schaeferus ad Plut. Vit. V p. 452 et quae infra attuli ad Timoclis Dionysiaz. vs. 12. — Vs. 12 et 13 ita editi sunt, ut in codd. se scriptos repperisse testatur Casaubonus. A ἥξει πάλιν ταπεισιϑ' ὅταν κτλ. Similiter ceteri. — Vs. 13 μηδὲν MSS Casaub. μηϑὲν PVL. — Vs. 14 ἀπειρήκωσιν Dindorfius. Vulgo ἀπειρήκασιν. ABP ἀπειρηκόσιν. — Vs. 15 αἴρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν. Deum ex machina eos introducere dicit. Similiter Plato Crat. p. 425 d: εἰ μὴ ἄρα δή, ὥσπερ οἱ τραγῳδοποιοί, ἐπειδάν τι ἀπορῶσιν, ἐπὶ τὰς μηχανὰς καταφεύγουσι ϑεοὺς αἴροντες. Quod expressisse constat Cicer. Nat. d. I 20: *ut tragici poetae, cum explicare argumenti exitum non potestis, confugitis ad deum.* Eodem artificio nonnunquam etiam poetas comicos usos esse colligas ex scholiasta Aristidis p. 75 ed. Fromm, ἔχομεν γὰρ πολλάκις ἐν τοῖς κωμικοῖς δράμασι ϑεοὺς φαινομένους διὰ μηχανῆς. Sed legendum videtur ἐν τοῖς τραγικοῖς δράμασιν. Verba αἴρουσιν ὥσπερ δάκτυλον recte interpretari videtur Grotius Excerptis p. 622: *tam facile quam digitulum tollunt machinam.* Quod enim Casaubonus existimat, respexisse Antiphanem morem quo pugiles victos se profitentes tollebant digitum, Romanorum is mos fuit non Graecorum, quos nec grammaticum Bekkeri Anecd. p. 357 30 respexisse credo haec scribentem, Αἶρε δάκτυλον: τίϑεται ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων ἐν τῇ ἀγωνίᾳ. ἐπαίρεσϑαι γὰρ τὴν χεῖρα σύμβολον τοῦ νενικῆσϑαι. — Vs. 18 κἄπειτα, quod post καινὰ in libris legitur, delevit Casaubonus. — Vs. 21 Φίδων AB.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ. *)

Ὅστις ὠψώνηκ' ἴσως
τούτους μεγαλείως ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις
ὑπογάστρι' ἐλθών, ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι.
τάττειν τε γεννικῶς παρασκευάζεται
πλευρὰν μετ' αὐτῶν.

Athenaeus VIII p. 302 f: *ἐπὶ ἰχθύων μὲν ὑπογάστριον λέγουσι, σπανίως δὲ ἐπὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων. ἄδηλον δὲ ἐπὶ τίνων ἔταξε τὸ ὑπογάστριον Ἀντιφάνης ἐν τῷ Ποντικῷ ὅταν λέγῃ Ὅστις ὠψώνηκ' ἴσως κτλ.* **Obscurissimum locum nec vitii immunem nemo adhuc expedivit. Vs. 1** *ὠψώνηκεν* **B.** *ὠψώνηκε* **P. — Vs. 2** *μεγαλείους* **B. — Vs. 3** *ἐλθὼν* **suspectat Casaubonus. Ibid.** *ἀπολέσαι* **AB.** *ἀπολέσει* **PVL. — Vs. 4** *γενικῶς* **PVL. Casaubonus coniiciebat** *γεννικὴν* ***latus vaegrande,*** **ut** *γεννικώτατον κρέας* **dixit Aristoph. Equ. 457.**

ΠΡΟΒΑΤΕΥΣ.

Βοιώτιαι μὲν ἐγχέλεις, μῦς Ποντικοί,
γλαῦκοι Μεγαρικοί, μαινίδες Καρύστιαι,
φάγροι δ' Ἐρετρικοί, Σκύριοι δὲ κάραβοι.

Athenaeus VII p. 295 c. de glauco disserens: *Ἀντιφάνης δ' ἐν Προβατεῖ φησὶν Βοιώτιαι μὲν κτλ.* **Similis recensus est Fragm. inc. fab. XI. Vs. 1** *Βοιώτιαι* **pro** *Βοιωτία* **Schweighaeuserus. Ibidem PVL** *ἔγχελυς.* *Ποντικὸς* **L. — Vs. 2** *γλαῦκοι* **Schweighaeuserus. PVL** *θύννοι.* **Idem C superscripto** *γλαῦκοι.* **Megaricos glaucos celebravit etiam Archestratus apud Athenaeum l. l.**

---

*) V. Hist. crit. p. 330.

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α. *)

Α. Ἰχθύσιν ἀμφίβληστον ἀνὴρ πολλοῖς ἐπιβάλλων,
οἰηθείς, μεγάλῃ δαπάνῃ μίαν εἵλκυσε πέρκην·
καὶ ταύτην ψευσθεὶς ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτὴν
ἦγεν. βουλομένῃ δ' ἕπεται πέρκῃ μελανούρῳ.
Β. κεστρεύς, ἀνήρ, μελάνουρος, οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις·
οὐδὲν λέγεις γάρ. Α. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.
ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκὼς
οἷσι δέδωκ', οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν ἐδεῖτο.
Β. διδοὺς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει;
οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. Α. οὐκοῦν ταῦτα καὶ
ὁ γρῖφος ἔλεγεν· ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν,
οὐδ' ὅσα δέδωκας, οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις.
τοιοῦτο τοῦτ' ἦν. Β. τοιγαροῦν κἀγώ τινα
εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γρῖφον. Α. λέγε.
Β. πίννη καὶ τρίγλη φωνὰς ἰχθῦ δύ' ἔχουσαι
πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὅν τ' ᾤοντο λέγειν τι
οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς ὃν μὲν
ἦν αὐταῖς ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας
αὐτὰς ἀμφοτέρας ἡ Δημήτηρ ἐπιτρέψει.

Athenaeus X p. 450 c. griphorum exempla ponens: Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Προβλήματί φησιν Ἰχθύσιν κτλ. Vs. 2 οἰηθεὶς *spe capturae elatus*. Casaubonus affert Dionis dictum apud Diogenem Laert. IV 50: οἴησίς ἐστιν ἐγκοπὴ προκοπῆς, *spiritus elatus progredientes facit regredi*. Atque ita passim οἴεσθαι dixit Thucydides. — Vs. 3 parum sincere scriptus est; nec tamen ferri potest Dalecampii et Casauboni coniectura καὶ ταύτης ψευσθέντ' ἄλλην κεστρεὺς

*) V. Hist. crit. p. 278.

ἴσον αὐτῇ (vel *αὐτῷ*) *ἦγεν.* Iidem aenigma ita interpretantur: Quidam libidinosus multis piscibus (feminis aut meretricibus) rete iniecerat magnoque sumptu unam percam extraxit. Cum et ab ista elusus fuisset, mugil (leno) aliam priori parem ei adduxit: volens autem sequitur perca melanurum h. e. scortum scortatorem. Haec non sufficere facile intelligitur. Nec ferri potest *ἴσον* pro *ἴσην*. — Vs. 4 *βουλομένη* AB et MSS Casaub. *βουλομένῳ* PVL. De proverbio *ἕπεται πέρκη μελανούρῳ*, quo Erasmus malorum societatem indicari arbitratur, vide Schweighaeuserum ad Athen. VII p. 319. — Vs. 7 *ἔστι τις* etc. Dobraeus Advers. II p. 328 haec fortasse explicari posse coniicit per Priapeia Scalig. p. 62 sq. ut puer se quidam prostituerit aenigmatum discendorum gratia. Casaubonus hoc gripho inanes et mente cassas sophistarum disputationes traduci existimabat. — Vs. 13 verba *τοιοῦτο τοῦτ' ἦν* fortasse interrogative efferenda et alteri personae tribuenda sunt. — Vs. 15 *ἰχθῦ δύ'* Schweighaeuserus ex sua ipsius coniectura, ut videtur. PVL *ἰχθύδι'*. B *ἰχθυδίων*. — Vs. 16 *πρὸς ὃν τ'* L. *προσσόν τ'* A. *πρόσσοντ'* B. *πρόσσοι* V. *προσσοι τ'* P. Ibid. pro *οὐδὲν* Dalecampius *οὐδείς*. Fortasse legendum *οὐδεὶς γὰρ ἐμάνθανεν, ἦν τε πρὸς ὃν μὲν ἦν αὐταῖς ὁ λόγος*, h. e. *ἐλάλουν πρὸς ὃν ἐλάλουν*. Dobraeus coniiciebat, *ὥστε πρὸς ὃν μὲν ἦν, οὐκ ἦν ὁ λόγος. πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσαις* etc. — Vs. 19 Casaubonus *ἐπιτρίψει*.

ΠΡΟΓΟΝΟΙ.

Τὸν τρόπον μὲν οἶσθά μου
ὅτι τῦφος οὐκ ἔνεστιν, ἀλλὰ τοῖς φίλοις
τοιοῦτοσί τίς εἰμι, τύπτεσθαι μύδρος,
τύπτειν κεραυνός, ἐκτυφλοῦν τιν' ἀστραπή,
φέρειν τιν' ἄραντ' ἄνεμος, ἀποπνῖξαι βρόχος,
θύρας μοχλεύειν σεισμός, εἰσπηδᾶν ἀκρίς,

δειπνεῖν ἄκλητος μυῖα, μὴ 'ξελθεῖν φρέαρ,
ἄγχειν, φονεύειν, μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον
τύχῃ τις εἰπών, ταῦτ' ἀπροσκέπτως ποιεῖν
ἅπαντα. καὶ καλοῦσί μ' οἱ νεώτερον
διὰ ταῦτα πάντα σκηπτόν· ἀλλ' οὐδὲν μέλει
τῶν σκωμμάτων μοι· τῶν φίλων γὰρ ὢν φίλος
ἔργοισι χρηστὸς οὐ λόγοις ἔφυν μόνον.

Athenaeus VI p. 238 d. de parasitis poetarum testimonia apponens: *'Αντιφάνης δ' ἐν Προγόνοις Τὸν τρόπον κτλ.* Vs. 2 libri *τοιοῦτός εἰμι δή τις.* Correxit Dobraeus ad Aristoph. Plut. 361. Ipse suspicabar *τοιοῦτός εἰμι δῆτα.* — Vs. 7 *μὴ 'ξελθεῖν φρέαρ* ita intellego: quemadmodum ei qui in puteum incidit non datur exitus, ita nec ego, etiam si iussus fuero, ex convivio abeo. Proprie igitur non puteo se comparare debebat, sed homini qui in puteum inciderit. Sed fortasse corruptum est *φρέαρ* — Vs. 8 libri *ἄρχειν.* Correxit Casaubonus. — Vs. 11 ante Dindorfium *οὐθέν.*

Π Υ Ρ Α Υ Ν Ο Σ.

'Ες κόρακας, ἥξω φέρων
δεῦρο τὸν Πάρνηθ' ὅλον.

Stephanus Byz. p. 619: *Πάρνης, Πάρνηθος, τὸ ὄρος τῆς 'Αττικῆς. τοῦτο καὶ ἀρσενικῶς λέγεται. 'Εμφανὴς ἐν Πυραυνῷ 'Ες κόρακας κτλ* Haud improbabili coniectura Antiphani adscripsisse mihi videor Hist. cr. p. 37 et 339. Dixisse ista aliquem qui ligna apportaret apertum est. Cfr schol. Aristoph. Acharn. 347: *Πάρνης ὄρος τῆς 'Αττικῆς χορηγίαν ἔχον πολλῶν ξύλων.* Versuum reliquias digessi ut potui: vix enim probaverim si quis mutato verborum ordine scribere vellet *ἐς κόρακας, ἥξω δεῦρο τὸν Πάρνηθ' ὅλον | φέρων.* Ceterum ex Stephano Musurum interpolasse schol. Aristoph. Nub. 323 vidit Dindorfius.

ΣΑΠΦΩ. *)

I.

Σ. Ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σώζουσ᾽ ὑπὸ κόλποις
αὑτῆς, ὄντα δ᾽ ἄφωνα βοὴν ἵστησι γεγωνὸν
καὶ διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπείρου διὰ πάσης
οἷς ἐθέλει θνητῶν, τοῖς δ᾽ οὐδὲ παροῦσιν ἀκούειν
ἔξεστιν, κωφὴν δ᾽ ἀκοῆς αἴσθησιν ἔχουσιν.

* * * *

Β. Ἡ μὲν φύσις γὰρ ἣν λέγεις ἐστὶν πόλις,
βρέφη δ᾽ ἐν αὑτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας.
οὗτοι κεκραγότες δὲ τὰ διαπόντια
τἀκ τῆς Ἀσίας καὶ τἀπὸ Θρᾴκης λήμματα
ἕλκουσι δεῦρο, νεμομένων δὲ πλησίον
αὐτῶν κάθηται λοιδορουμένων τ᾽ ἀεὶ
ὁ δῆμος οὐδὲν οὔτ᾽ ἀκούων οὔθ᾽ ὁρῶν.
Σ. πῶς γὰρ γένοιτ᾽ ἂν ὦ πάτερ ῥήτωρ
ἄφωνος, ἢν μὴ ἁλῷ τρὶς παρανόμων;
Β. καὶ μὴν ἀκριβῶς ᾠόμην ἐγνωκέναι
τὸ ῥηθέν· ἀλλὰ δὴ λέγε.

* * * *

Σ. Θήλεια μέν νύν ἐστι φύσις ἐπιστολή,
βρέφη δ᾽ ἐν αὑτῇ περιφέρει τὰ γράμματα·
ἄφωνα δ᾽ ὄντα ταῦτα τοῖς πόρρω λαλεῖ
οἷς βούλεθ᾽, ἕτερος δ᾽ ἂν τύχῃ τις πλησίον
ἑστὼς ἀναγιγνώσκοντος οὐκ ἀκούσεται.

Athenaeus X p. 450 e: Ἐν δὲ Σαπφοῖ ὁ Ἀντιφάνης αὐτὴν τὴν ποιήτριαν προβάλλουσαν ποιεῖ γρίφους τόνδε

---

*) V. Hist. crit. p. 278.

τὸν τρόπον, ἀπολυομένου τινὸς οὕτως. ἡ μὲν γάρ φησιν Ἔστι φύσις — αἴσθησιν ἔχουσιν. ταῦτά τις ἐπιλυόμενός φησιν Ἡ μὲν φύσις — ἀλλὰ δὴ λέγε. Ἔπειτα ποιεῖ τὴν Σαπφὼ διαλυομένην τὸν γρῖφον οὕτως Θήλεια κτλ. Ad Antiphanei griphi imitationem compositum est Basilii aenigma politicis versibus scriptum editumque a Boissonadio Anecd. Gr. III p. 450:

Ἔστι τις φύσις θήλεια, φωνήεσσα καὶ λάλος,
καὶ βρέφη περικόλπια σώζει καὶ περικρύπτει.
ἄγλωσσα δὲ καὶ λαλιᾶς ἀδίδακτα τὰ βρέφη·
ἀλλ' ὅμως ἔντρανον (εὔτρανον) αὐτοῖς καὶ γεγωνὸν τὸ φθέγμα
κἂν τοῖς ποντίοις ὕδασιν οἷς θέλουσι λαλοῦσι,
καὶ τοὺς ἐν νήσοις φθάνουσι καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἠπείροις.
πολλοῖς δὲ οὐκ ἔστιν αὐτῶν ἀκούειν καὶ παροῦσι·
τῆς δ' ἀκοῆς τὴν αἴσθησιν κωφὴν ἔχει τὰ βρέφη.

Vs. 2 ὄντα Porsoni est emendatio. Vulgo ταῦτα. A η τα. P ἣ τά. B κατά. — Vs. 3 διὰ πόντιον L. διαπόντιον PV. Mirum est poetam non scripsisse aut κατὰ πόντιον οἶδμα aut ἠπείρου διὰ πάσης. Nihil tamen mutandum videtur. — Vs. 4 legitur vulgo τοῖς δ' οὐ παρεοῦσιν. BP τοῖς δὲ οὐδὲν παρεοῦσι. Hinc scripsi τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν. Ac legit ita manifesto Basilius, qui recte locum intellexit: πολλοῖς δὲ οὐκ ἔστιν αὐτῶν ἀκούειν καὶ παροῦσι, nisi quod τοῖς male interpretatus est per πολλοῖς. Debebat ἄλλοις. Et hoc ipsum fortasse scripsit ille. Ipse Antiphanes vs. 20 ἕτερος δ' ἂν τύχῃ τις πλησίον. Video nunc τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσι etiam Dobraeum coniecisse Advers. II p. 328, qui aliam quoque coniecturam protulit, τοῖς δ' αὖ παρεοῦσιν ἀκοίειν οὐκ ἔστιν. — Vs. 5 ἔχουσιν ad alios illos, οἷς οὐκ ἐθέλει, referendum est. Male Basilius intellegebat τὰ βρέφη. — Vs. 13 ῥήτωρ, quod vulgo in sequentis versus initio ponitur, in hunc locum retraxi. In fine excidisse videtur ποτὲ vel ἄρα. — Vs. 14 ἣν μὴ VL. ἢ μὴ BP. Pro ἀλῷ BPV ἀλλῷ. Scribendum suspicor, ἥν τις μή γ' ἀλῷ τρὶς παρανόμων. Sed videntur haec e pluribus contracta. — Vs. 15 libri ᾤμην.

Correxit Casaubonus. — Vs. 16 verba ἀλλὰ δὴ λέγε videntur in fine versus posita fuisse. — Vs. 17 μέν νυν Erfurdtius Observ. p. 466. Libri μὲν οὖν. L μὲν γοῦν. — Vs. 19 ταῦτα addidit Grotius Excerptis p. 627. — Vs. 21 ante Dindorfium ἀναγινώσκοντος.

II.

Pollux VII 21: βιβλιογράφος παρὰ Ἀντιφάνει ἐν Σαπφοῖ. V. Lobeckium ad Phryn. p. 655.

ΣΚΛΗΡΙΑΙ.

Ἔστιν παρ' αὐτὴν τὴν δίφορον συκῆν κάτω.

Athenaeus III p. 77 d: διφόρου δὲ συκῆς μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης — καὶ Ἀντιφάνης ἐν Σκληρίαις Ἔστι γὰρ παρ' αὐτὴν τὴν δίφορον συκῆν κάτω Ita libri. Iacobsius tentabat ἔστη παρ' αὐτήν. Brunckius ἔστι δὲ παρ' αὐτήν. Clintonus Museo crit. I p. 592: ἔστι γε παρ' αὐτήν. Ipse Porsonum sequutus sum. De titulo fabulae dixi Hist. crit. p. 312. Legendum videtur aut Σκυρίαις aut Σκληρίᾳ.

ΣΚΥΘΑΙ Η ΤΑΥΡΟΙ.

I.

Ἐπὶ κῶμον, εἰ δοκεῖ,
ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν. Β. οὐκοῦν δᾷδα καὶ
στεφάνους λαβόντες Χαιρεφῶν οὕτως * *
μεμάθηκε κωμάζειν ἄδειπνος.

Athenaeus VI p. 243 c. de Chaerephonte comicorum ῥήσεις apponens: Ἀντιφάνης δ' ἐν Σκύθῃ Ἐπὶ κῶμον κτλ. Vs. 2 καὶ quod libri ante δᾷδα habent delevi Quaest. Menandr. p. 34. Sequutus est Dindorfius. Idem fecit nunc

etiam Dobraeus Adv. II p. 311. qui priorem fragmenti partem duplici coniectura tentavit: *Οὐκοῦν εἰ δοκεῖ | ἐπὶ κῶμον ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν, δᾷδα καὶ | στεφάνους λαβόντες. Χαιρεφῶν γὰρ οὑτοσὶ | μεμάθηκε κωμάζειν.* Vel *Οὐκοῦν δᾷδα καὶ | στεφάνους λαβ., ὥσπερ ἔχομεν, εἰ δοκεῖ, | ἐπὶ κῶμον ἴωμεν. Χαιρεφῶν* etc. — Vs. 3 fortasse scribendum *οὕτως ἄρα*, vel *οὕτως γε μήν*. — Vs. 4 *μεμάθηκ᾽ ἐγκωμιάζειν* PVL. *μεμάθηκ᾽ ἐγκωμάζειν* Ven. Correxit Casaubonus praeeunte Dalecampio.

II.

Ταχὺ γὰρ γίγνεται
κἀκκλησιαστὴς οἰκόσιτος.

Athenaeus VI p. 247 f: *καλεῖται δ᾽ οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῦ ἀλλὰ προῖκα τῇ πόλει ὑπηρετῶν. Ἀντιφάνης Σκύθῃ Ταχὺ γὰρ κτλ.* Libri *γίνεται καὶ ἐκκλησιαστής*. Post *οἰκόσιτος* Porsonus supplebat *ὢν προτοῦ*.

III.

Σαράβαρα καὶ χιτῶνας πάντες ἐνδεδυκότες.

Pollux VII 59: *ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις Ἀντιφάνης Σαράβαρα καὶ χιτῶνας πάντας ἐνδεδυκότας*. MSS *πάντες ἐνδεδυκότες*. Idem X 168: *Ἀντιφάνης ἐν Σκύθαις ἢ Ταύροις Σαράβαρα καὶ χιτῶνας πάντας* (MSS *πάντα*) *ἐνδεδυκότας*. De sarabaris, quo nomine Parthi sive Persae femorum tegumenta a principibus viris gestari solita significabant, vide interpretes Hesychii vol. II p. 1151. Initio versus *καὶ* addendum suspiceris; nisi forte in *σαράβαρα* prima et tertia syllaba producitur.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Η ΤΥΧΩΝ.

I.

Ὅστις ἄνθρωπος δὲ φὺς
ἀσφαλές τι κτῆμ᾽ ὑπάρχειν τῷ βίῳ λογίζεται,

πλεῖστον ἡμάρτηκεν· ἢ γὰρ εἰσφορά τις ἥρπακεν
τἄνδοθεν πάντ', ἢ δίκῃ τις περιπεσὼν ἀπώλετο,
ἢ στρατηγήσας προσώφλεν, ἢ χορηγὸς αἱρεθεὶς
ἱμάτια χρυσᾶ παρασχὼν τῷ χορῷ ῥάκος φορεῖ,
ἢ τριηραρχῶν ἀπήγξατ', ἢ πλέων ἥλωκέ ποι,
ἢ βαδίζων ἢ καθεύδων κατακέκοφθ' ὑπ' οἰκετῶν.
οὐ βέβαιον οὐδέν ἐστι, πλὴν ὅσ' ἂν καθ' ἡμέραν
εἰς ἑαυτὸν ἡδέως τις εἰσαναλίσκων τύχῃ.
οὐδὲ ταῦτα σφόδρα τι· καὶ γὰρ τὴν τράπεζαν ἁρπάσαι
κειμένην ἄν τις προσελθών· ἀλλ' ὅταν τὴν ἔνθεσιν
ἐντὸς ἤδη τῶν ὀδόντων τυγχάνῃς κατεσπακώς,
τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων μόνον.

Athenaeus III p. 103 e: *καὶ παρ' Ἀντιφάνει δὲ ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι παραινέσεις εἰσφέρων ἄνθρωπος τοιοῦτός ἐστιν, ὅς φησιν Ὅστις ἄνθρωπος δὲ φὺς κτλ.* Vs. 1 *δὲ* om. C. Valcken. ad Eurip. Phoen. 1275 scribebat *ἄνθρωπος γεγώς.* — Vs. 5 *ἢ* ante *χορηγὸς* addidit Casaubonus. — Vs. 6 *χρυσᾶ* Grotius Excerptis p. 627. *καὶ χρυσία* ABP. *καὶ χρυσᾶ* L. — Vs. 7 *ἀπήγξατο.* „Haud dubie propter sumptuum magnitudinem, qui totum saepe patrimonium funditus evertebant." Casaubonus. Ibid. pro *ποι* D habet *που*, ut voluit Dawesius Miscell. p. 282. Sed recte *ποι*, quod cum *πλέων* coniungendum. — Vs. 9 *οὐθὲν* AC. *οὐδὲν* PVL. — Vs. 10 *εἰσαναλίσκων* pro *εἰσαναλίσκειν* Casaubonus. *τύχῃ* pro *τύχοι* Porsonus. — Vs. 13 *τυγχάνῃς* Dindorfius ex C. Vulgo *τυγχάνῃ.* In postremis versibus respici proverbium *πολλὰ μεταξὺ πέλει κοτύλης καὶ χείλεος ἄκρου*, annotavit Schweighaeuserus, laudato Gellio N. A. XIII 7 et Athen. XI p. 478 e. Ceterum eosdem hosce versus, teste Athenaeo, Antiphanes in Hydria posuerat.

II.

Ἐν τῇ Κύπρῳ φῄς, εἰπέ μοι, διήγετε
πολὺν χρόνον; Β. τὸν πάνθ' ἕως ἦν ὁ πόλεμος.

Α. ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ. Β. ἐν Πάφῳ.
οὗ πρᾶγμα τρυφερὸν διαφερόντως ἦν ἰδεῖν
ἄλλως τ' ἄπιστον. Α. ποῖον; Β. ἐρριπίζετο
ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενός,
δειπνῶν ὁ βασιλεύς. Α. πῶς; ἐάσας τἄλλα γάρ
ἐρήσομαί σε τοῦτο· πῶς; Β. ἠλείφετο
ἐκ τῆς Συρίας ἥκοντι τοιούτῳ μύρῳ
καρποῦ σύχν' οἷόν φασι τὰς περιστερὰς
τρώγειν. διὰ τὴν ὀσμὴν δὲ ταύτου πετόμεναι
παρῆσαν, οἷαί τ' ἦσαν ἐπικαθιζάνειν
ἐπὶ τὴν κεφαλήν· παῖδες δὲ παρακαθήμενοι
ἐσόβουν. ἐπαίρουσαι δὲ μικρόν, οὐ πολύ,
τοῦ μήτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελῶς,
οὕτως ἀνερρίπιζον, ὥστε σύμμετρον
αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον, ποιεῖν.

Athenaeus VI p. 257 d: *'Αντιφάνης δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Στρατιώτῃ τὰ ὅμοια λέγει περὶ τῆς τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων τρυφῆς. ποιεῖ δέ τινα ἀναπυνθανόμενον στρατιώτου τάδε 'Εν Κύπρῳ κτλ.* **Vs. 1** *ἐν δὴ Κύπρῳ* **VL.** *δή,* **om. ABCP.** *ἐν τῇ Κύπρῳ* **Dindorfius. — Vs. 5 ante Dindorfium** *ἄλλως γ'.* **— Vs. 7** *τἄλλα* **pro** *τἀμὰ* **B. ut voluit Kiddius ad Porsoni Misc. p. 389. — Vs. 8 Iacobsius Add. p. 156 distinxit** *Β. πῶς; ἠλείφετο.* **Id quidem adeo non opus est, ut nunc dubitem an non quae supra p. 9 attuli exempla ad nostri loci rationem conformari debeant. — Vs. 10** *σύχν' οἷον* **Porsonus. Libri** *συχνοῦ ὄν.* **VL** *συχνοῦ γ' ὄν.* **— Vs. 15** *τοῦ μήτ' ἐκεῖσε κτλ.* **De hoc usu genitivi v. Schaeferum ad Lamberti Bosii Ellips. p. 708. Heindorf. ad Platonis Gorg. p. 89. Cfr Bernhardius Eratosth. p. 121.**

III.

Τῶν ταῶν μὲν ὡς ἅπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον,
σπάνιον ὂν τὸ χρῆμα, πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων,

χρηστὸν ἄνθρωπον δ' ἐάν τις ἕνα μόνον ζητῶν ἴδῃ,
ὄψετ' ἐκ τούτου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγονότας.

Athenaeus IX p. 379 a: *ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις (ταῶς) δηλοῖ Ἀντιφάνης ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι λέγων οὕτως Τῶν ταῶν — ὀρτύγων.* Duobus postremis versibus auctius legitur XIV p. 654 e: *τοσοῦτον γάρ ἐστι τὸ πλῆθος τούτων τῶν ὀρνίθων ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὡς δοκεῖν προμεμαντευμένον τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀντιφάνης ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι εἰρηκέναι τάδε Τῶν ταῶν κτλ.* Hinc sumpsit Eustath. ad Iliad. p. 1035 44. Vs. 1 *τῶν ταῶν* libro IX. Altero loco PV *τὸν ταών*, L *τὸν τάων*. — Vs. 2 Dobraeus Adv. II p. 349 *ὄν τι χρῆμα.* Ibid. *πλείους εἰσὶ* BCPV. *πλείους δ' εἰσι* L et libro IX.

IV.

Ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων ἐμβαλὼν
εἰς τοὔψον.

Pollux IX 48: *καὶ μαγειρεῖα τῶν πόλεως μερῶν οὐχ ἧπερ τὰ λοιπὰ τῶν ὑπὸ ταῖς τέχναις ἐργαστηρίων, ἀλλ' ὁ τόπος, ὅθεν μισθοῦνται τοὺς μαγείρους, ὡς Ἀντιφάνης* (cod. Iungerm. *Ἀριστοφάνης*) *ἐν Στρατιώτῃ ὑποδηλοῦν ἔοικεν Ἐκ τῶν μαγειρείων κτλ.* Cfr quae dixi Praef. ad Menandri fragm. p. XVII sq. Vulgo *ἐμβάλλων.* Correxit Seberus.

ΤΙΜΩΝ. *)

Ἥκω πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους,
λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς
πάσαισι, τοῖς δ' ἥρωσι τὰ ψαίστ' ἀπονέμων.
ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιούς.
ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρύχον,

*) V. Hist. crit. p. 275. 325.

τὸν ἰχθυοπώλην, Προστίθημι, φησί, σοί
τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ Φαληρικοί.
ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὡς ἔοικ', Ὀτρυνικούς.

Athenaeus VII p. 309 d: *Ἀντιφάνης δ' ἐν Τίμωνι ἐπαινῶν τοὺς κωβιοὺς καὶ ὁπόθεν εἰσὶ κάλλιστοι δηλοῖ διὰ τούτων Ἥκω κτλ.* Vs. 2 *θεοῖσι* A. — Vs. 3 Schweighaeuserus *ἀπονέμω.* — Vs. 6 *φησί, σοὶ* Casaubonus. *φημί σοι* PVL. *φησί μοι* C. — Vs. 8 *Ὀτρυνικοὺς* L. *τρυνίσκους* V. *ὀτρυνίσκους* P. qui in margine *ὀτρυνικούς*. Sententiam loci recte explicavit Casaubonus. „Cum in emendis gobiis iuberem piscarium, velut auctarii loco et *ἐπιδόσεως*, aliquid adiicere, ut fieri amat in foro; respondit scelestus piscarius: Ego vero auctarii loco adiicio tibi gobionum quos emisti patriam: sunt enim Phalerici: quo nomine carius iudicari debuerunt. Gobiones Phalerici tantum ceteris praestare credebantur, quantum Otrynici ab aliis vincebantur. Ideo subiicit *ἄλλοι δ' ἐπώλουν* etc. Putares, inquit, qui pisces emerat, solum hunc esse in toto foro piscario qui Phalericos gobiones venderet, alios omnes vendere Otrynicos." De *Otrynu* demo Attico idem affert Demosthenis orationem contra Lacharem. *Ὡς ἔοικε* ironice dictum est, *scilicet.*

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ.

I.

Μὴ μεστὰς ἀεὶ
ἕλκωμεν, ἀλλὰ καὶ λογισμὸς εἰς μέσον
παταξάτω τις, καί τι καὶ μελίσκιον,
στροφὴ λόγων παρελθέτω τις. ἡδύ τοι
ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλὴν ἑνός.
* * * *
* * * *Παραδίδου δ' ἑξῆς ἐμοί*

τὸν ἀρχεσίγυιον, ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης.
A. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; B. ἀλλὰ τίς;
A. Φιλόξενος δήπουθεν. B. οὐδὲν διαφέρει,
ὦ τᾶν· ἐλέγχεις μ' ἕνεκα συλλαβῆς μιᾶς.

Athenaeus X p. 446 a: *πῖθι οὖν, ὦ ἑταῖρε, καὶ Μὴ μεστὰς ἀεὶ ἕλκωμεν, ὁ αὐτός φησιν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματίᾳ, ἀλλὰ καὶ — πλὴν ἑνός. Παραδίδου δ' ἑξῆς ἐμοὶ οἶνον ἀρχεσίγυιον, ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης κτλ.* Vs. 3 suspicari possis *παραξάτω*. Sed etiam *πατάσσειν* intransitiva potestate dici potuit. — Vs. 4 *λόγων*, quod in *λέγων* corruptum libri vs. 5 post *μεταβολὴ* habent, huc retraxit Porsonus. Ibidem libri *ἡ αὐτή*, quod in *ἡδύ τι* Grotius Excerpt. p. 629, in *ἡδύ τοι* mutavit Porsonus. „Quod unum excipit Antiphanes, in quo non iucundam esse ait vicissitudinem, id de vitae cum morte commutatione accepit Grotius: mihi videbatur poeta unum illud ipsum *τὸ ἡδὺ* vel *τὴν ἡδονὴν* intellexisse: nempe non suave esse *τὴν μεταβολὴν τοῦ ἡδέος εἰς τὸ ἐναντίον*. Cfr schol. Eurip. Orest. 234 et Valcken. Diatr. p. 229." Schweighaeuserus. — Vs. 7 *τὸν* praeeunte Casaubono scripsi pro *οἶνον*. — Vs. 9 Philoxenus illud *ἀρχεσίγυιον* posuerat fortasse in *Δείπνῳ*. Ibidem *οὐδὲν* pro *οὐθὲν* Schweighaeuserus.

II.

Κατεσκευασμένος
λαμπρότατον ἰατρεῖον εὐχάλκοις πάνυ
λουτηρίοισιν, ἐξαλειπτροις, κυλιχνίσιν,
σικύαισιν, ὑποθέτοισιν.

Pollux IV 183: *ἐν δὲ Ἀντιφάνους Τραυματίᾳ καὶ ταῦτα τῶν ἰατρικῶν σκευῶν Κατεσκευασμένος λαμπρότατον ἰατρεῖον εὐλάμπροις* (cod. A *ἐν λαμπροῖς*) *πάνυ λουτηρίοις* (Falckenb. *λουτῆρσι*) *ἐξαλείπτροις*. Quibus Falckenb. addit haec: *κυλιχνίσι, συκύαισι, ὑποθέτῃσι*. Rursus Pollux X 46: *καὶ τοῦτο τοὔνομα* (*λουτήριον*) *ἐπὶ μὲν τῶν λουτρῶν Αἰ-*

σχύλος εἴρηκεν — ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τοῖς ἰατροῖς ἐκλούτρων ὀνομαζομένων Ἀντιφάνης ἐν Τραυματίᾳ Κατεσκευασμένος λαμπρότατον ἰατρεῖον ἐν χαλκοῖς παντολουτηριδίοις ἐξαλίπτροις κυλικίσιν σιτύεσιν (Falck. σικύεσσιν) ὑποθέτοισιν. Ita haec leguntur hoc loco in codicibus. Vs. 2 scripsi εὐχάλκοις, quo aperte ducunt librorum lectiones ἐν χαλκοῖς et εὐλάμπροις. — Vs. 3 λουτήρια Pollux interpretatur de ἐκλούτροις, in quibus eluuntur et purgantur vulnera. Tum ἐξάλειπτρα sunt vascula, in quibus medici unguenta servabant; κυλιχνίδες ceteris medicamentis servandis inserviebant. Hemsterhusius affert Hippocratem et Galeni Glossar. p. 511. κυλιχνίδα: τήν τε μικρὰν κύλικα καὶ τὴν ἰατρικὴν πιθάκνην. Cfr Hesychius, Κυλίχνη: ἰατρικὴ πυξὶς καὶ φιάλη. Nec altera forma κυλικὶς hoc sensu inusitata fuit. Athenaeus XIII p. 480 c: Ἀθηναῖοι καὶ τὴν ἰατρικὴν πυξίδα καλοῦσι κυλικίδα. Hinc sua duxit Eustathius ad Odyss. p. 1583 42.

ΤΡΙΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ.

Πολύ γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος
ὁ Φιλόξενος. πρώτιστα μὲν γὰρ ὀνόμασιν
ἰδίοισι καὶ καινοῖσι χρῆται πανταχοῦ·
ἔπειτα τὰ μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν
ὡς εὖ κέκραται. θεὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἦν
ἐκεῖνος, εἰδὼς τὴν ἀληθῶς μουσικήν·
οἱ νῦν δὲ κισσόπλεκτα καὶ κρηναῖα καὶ
ἀνθεσιπότατα μέλεα μελέοις ὀνόμασιν
ποιοῦσιν ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη.

Athenaeus XIV p. 643 d: ταῦτα καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος, ὃν ἐπαινῶν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τριταγωνιστῇ φησιν Πολύ γ' ἐστὶ πάντων κτλ. Vs. 2 libri πρῶτα. Correxit Dobraeus Advers. II p. 349. Casaubonus τὰ πρῶτα. — Vs. 3 libri ἰδίοις καὶ κοινοῖσι. Correxit Grotius Excerptis

p. 629. — Vs. 4 τὰ addidit Schweighaeuserus. — Vs. 6 τὴν ἀληθῶς pro τἀληθῶς Grotius. — Vs. 7 libri κισσόπληκτα, nisi quod A habet κισοπληκτα. Correxi multis abhinc annis Programm. schol. a. 1811 edito. Nunc idem ex Dobraei Advers. II p. 349 prolatum est. — Vs. 8 ἀνθεσιπότατα μέλεα Elmsleius ad Aristoph. Acharn. 1151. Cod. Ven. ἀνθεσιπότατα τε μέλεα. Ceterorum librorum corruptelas attulit Dindorfius.

ΤΥΡΡΗΝΟΣ.

I.

Ἀρετὴ τὸ προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν.
B. λέγεις ἔσεσθαι τὸν Τιθύμαλλον πλούσιον·
εἰσπράξεται γὰρ μισθὸν ἐκ τοῦ σοῦ λόγου
παρ' οἷς ἐδείπνει προῖκα σύλλεξιν συχνήν.

Athenaeus VI p. 240 f. de Tithymallo parasito comicorum χρήσεις afferens: Ἀντιφάνης Τυρρηνῷ Ἀρετὴ τὸ προῖκα κτλ. Vs. 1 codices fere γὰρ ἐτητὸ pro ἀρετὴ τό, quod reponendum esse vidit Erfurdtius Observ. p. 447. — Vs. 2 τὸν addidit Schweighaeuserus. — Vs. 3 εἰσπράξεται pro εὖ πράξεται Casaubonus. — Vs. 4 libri συλλέξειν. Casaubonus σύλλεξιν. Dindorfius παρ' οἷς τε δειπνεῖ προῖκα συλλέξει συχνήν. Sequutus sum Casaubonum, qui ita interpretatur locum: *nam, ut tua oratio est, exacturus est mercedem ab iis, apud quos coenaverit, collectam magnam.* Recte, ut videtur, rem expedivit Erfurdtius, cuius haec est annotatio. „Inest in hac argumentatione acumen sophisticum, quod partim vocis προῖκα ambiguitate, partim argutula quadam loquutionum, τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν et παρὰ τοῖς φίλοις δειπνεῖν, confusione continetur. Si virtus est, inquit, gratuito ministrare amicis, profecto non quaerenda ea est in Tithymallo, impudentissimo mensarum assecla et ab omni

liberalitate alieno. Nam quod ille gratis operam suam in comedendo collocat, i. e. non suis sed alienis sumptibus coenat, ne hoc quidem gratis, i. e. ut non accipiat mercedem, faciet, sed exiget ab iis, apud quos coenaverit, collectam magnam."

II.

Δήμου δ' Ἁλαιεύς ἐστιν. B. ἓν γάρ τοῦτό μοι
τὸ λοιπόν ἐστι, καὶ κακῶς ἀκούσομαι.
A. τί δῆτα τοῦτο; B. θρᾶτταν ἢ ψῆττάν τιν' ἢ
μύραιναν ἢ κακόν τί μοι δώσει μέγα
θαλάττιον.

Athenaeus VII p. 329 e: ὅτι δὲ θρᾶτταν ἔλεγον τὸ θαλάττιον ἰχθύδιον καὶ Ἀναξανδρίδης παρίστησι — καὶ Ἀντιφάνης ἐν Τυρρηνῷ Δήμου δ' Ἁλαεύς κτλ. Videtur poeta mulierculam induxisse pisces vehementer aversantem et Halaeensi civi, apud quos multam piscium capturam fuisse constat, invito animo nubentem. Personarum vices ita distinxi ut vs. 1 verba ἓν γάρ τοῦτό μοι etc. alteri personae, quam mulieris partes sustinuisse suspicatus sum, assignarem. Vs. 1 exspectatius esset δήμων. Sed nihil muto. Tum cod. A αλαιεύς. DQ ἀλαιεύς. L ἁλιεύς. Vide Praef. Menandri p. XV. Aspero spiritu nomen hoc ab antiquis Atticis scriptum esse et tituli docent et diserto testimonio constat Polemonis apud Suidam I p. 62: Ἀζηνιεὺς καὶ Ἑρχιεῖς καὶ Ἁλιεῖς (Ἁλαιεῖς vel Ἁλαιῆς) καὶ πάντα τὰ ὅμοια δασέως φασὶ φθέγγεσθαι τοὺς Ἀττικοὺς τοὺς παλαιούς. Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον. Cfr quae ad Menandri Ἁλαεῖς dicentur. De fabulae titulo cfr Hist. crit. p. 330.

ΥΔΡΙΑ.

I.

Οὗτος δ' ὃν λέγω
ἐκ γειτόνων αὐτῷ κατοικούσης τινὸς

ἰδὼν ἑταίρας εἰς ἔρωτ᾽ ἀφίκετο,
ἀστῆς, ἐρήμου δ᾽ ἐπιτρόπου καὶ συγγενῶν,
ἦθός τι χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης,
ὄντως ἑταίρας· αἱ μὲν ἄλλαι τοὔνομα
βλάπτουσι τοῖς τρόποις γὰρ ὄντως ὂν καλόν.

Athenaeus XIII p. 571 f: *Εὔβουλος δ᾽ ἐν Καμπυλίωνι κοσμίαν ἑταίραν παράγων φησὶν — . Ἀντιφάνης Ὑδρίᾳ Οὗτος δ᾽ ὃν λέγω κτλ.* Vs. 5 *ἦθος χρυσοῦν* cum Horatiano Carm. IV 2 *aureos mores* compararunt iam alii. — Vs. 7 *τρόποις γὰρ* libri scripti. *τρόποισιν* sine *γὰρ* VL. Cfr ad Menandri Fragm. p. 7.

II.

Athenaeus III p. 104 a: *καὶ παρ᾽ Ἀντιφάνει δὲ ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι παραινέσεις εἰσφέρων ἄνθρωπος τοιοῦτός ἐστιν, ὅς φησιν Ὅστις ἄνθρωπος δὲ φὺς — τῶν ὑπαρχόντων μόνον. τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ ἐν Ὑδρίᾳ.*

Υ Π Ν Ο Σ.

Fragmenta fabulae vide in Alexidis dramate cognomine.

Φ Α Ω Ν.

Pollux VII 192: *Ἀντιφάνης ἐν Φάωνι Στρώματα, κλίνας, καινὰς τύλας.* In his *καινὰς* utpote ex *διττογραφίᾳ* ortum delendum videtur, quo vitii genere in codicibus Pollucis nihil frequentius. Ac deest illud *καινὰς* libro X 40: *ἐν τῷ Ἀντιφάνους Φάωνι καὶ κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἔστιν εὑρεῖν τὰς τύλας, στρώματα, κλινάς.* Quae ita scribenda videntur, *ἔστιν εὑρεῖν τὰς τύλας· Στρώματα, κλίνας, τύλας.* Si vera sunt quae de mensura vocis *τύλη* dixi ad Eupolid. fragm. p. 496, probabile est verba haec ita fuisse disposita, ut vocabulum *στρώματα* ultimum versus locum occuparet, reliqua autem alterum versum ordirentur. De fabulae titulo cfr Hist. crit. p. 328.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ.

Κομψός γε μικρὸς κρωμακίσκος οὑτοσί
γαλαθηνός.

Athenaeus IX p. 396 d. de usu verbi *γαλαθηνὸς* **agens:** *Ἀντιφάνης Φιλεταίρῳ Κομψὸς κτλ.* **Ante Schweighaeuserum legebatur** *οὗτος.*

Φ Ι Λ Ι Σ Κ Ο Σ.

Pollux X 176: *καὶ σκεῦός τι ὁλοσίδηρον, ὡς ἐν Ἀντιφάνους Φιλίσκῳ.*

Φ Ι Λ Ο Θ Η Β Α Ι Ο Σ.

I.

Πάντ' ἐστὶν ἡμῖν· ἥ τε γὰρ συνώνυμος
τῆς ἔνδον οὔσης ἔγχελυς Βοιωτία
τμηθεῖσα κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης
χλιαίνετ', αἴρεθ', ἕψεται, παφλάζεται,
προσκάεθ'· ὥστε μηδ' ἂν εἰ χαλκοῦς ἔχων
μυκτῆρας εἰσέλθοι τις, ἐξελθεῖν πάλιν
εἰκῇ· τοσαύτην ἐξακοντίζει πνοήν.
Β. λέγεις μάγειρον ζῶντα; Α. πλησίον δέ γε
ταύτης ἄσιτος ἡμέραν καὶ νύχθ' ὅλην
κεστρεύς, λεπισθείς, πασθείς, στραφείς, χρωσθείς,
ὁμοῦ τι πρὸς τέλος μέρος δρόμου περῶν,
σίζει κεκραγώς, παῖς δ' ἐφέστηκε ῥανῶν
ὄξει, Λίβυς τε καυλὸς ἐξηρασμένος
ἀκτῖσι θείαις σιλφίου παραστατεῖ.
Β. εἶτ' οὐκ ἐπῳδούς φασιν ἰσχύειν τινές;

ἐγὼ γὰρ ἤδη τρεῖς ὁρῶ μασωμένους,
σοῦ ταῦτα συστρέφοντος. *A.* ἥ τε σύννομος
τῆς κυφονώτου σῶμ' ἔχουσα σηπίας,
ξιφηφόροισι χερσὶν ἐξωπλισμένη
τευθὶς μεταλλάξασα λευκαυγῆ φύσιν
σαρκὸς πυρωτοῖς ἀνθράκων ῥαπίσμασιν,
ξανθαῖσιν αὔραις σῶμα πᾶν ἀγάλλεται,
δείπνου προφήτην λιμὸν ἐκκαλουμένη.
* * * * ὥστέ γ' εἴσιθι·
μὴ μέλλε, χώρει· δεῖ γὰρ ἠριστηκότας
πάσχειν, ἐάν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέῃ.

Athenaeus XIV p. 628 f: πάντ' ἐστὶν ἡμῖν, κατὰ τὸν ἥδιστον Ἀντιφάνην, ὅς ἐν τῷ Φιλοθηβαίῳ φησίν Ἥτε γὰρ συνώνυμος κτλ. **Vs. 1—4 idem affert IV p. 169 c. de** κακκάβῃ **disserens:** Ἀντιφάνης δ' ἐν Φιλοθηβαίῳ Πάντ' ἐστὶν ἡμῖν κτλ. **Vs. 1** ἥ τε. **Illaturus erat alterum** τε **vel** καί, **sed mutavit deinceps structuram. — Vs. 2** συνώνυμος τῆς ἔνδον οὔσης. **Schweighaeuserus: „Quaenam sit ista mulier, quam dicit, eiusdem nominis cum anguilla Boeotia, haud apparet." Mulieri, quam intus esse dicit, nomen fuisse videtur aut *Boeotia* aut *Copais*. Correctori debetur quod libro IV habent PVL** Βοιωτίας. **— Vs. 3 libro IV vitiose** μιχθεῖσα **pro** τμηθεῖσα, **quod recte praefert Koppiers Observ. philol. p. 57. — Vs. 4 emendate scriptus est libro IV et altero loco in cod. A, nisi quod pro** αἴρεθ' ἕψεται **habet** αἴρεθέξεται. **Ceterorum librorum corruptelas vide, si tanti est, apud Schweighaeuserum et Dindorfium. — Vs. 5** προσκάεται *aduritur* **vix labis immune est.** χαλκοῦς **pro librorum lectione** χαλκεὺς **vel** χαλκεῖς **scripsit Schweighaeuserus. — Vs. 8 verba** λέγεις μάγειρον ζῶντα **per interrogationem efferenda esse vidit Schweighaeuserus, sed male ea primae personae tribuit. Dominum haec dicere monuit Dalecampius. Sensus igitur est: *num de vivo tu loqueris coquo?* tam**

egregia scilicet tu nec speranti mihi paras. — Vs. 10 πασθεὶς C et epit. Hoesch. σπασθεὶς AB. καὶ σπασθεὶς L. καὶ πασθεὶς V. Casaubonus καταπλυθείς, Dobraeus Adv. II p. 347 ἐκπλυθείς. Recepi πασθεὶς h. e. *conspersus*, scil. sale aliisque id genus ἀρτύμασιν. Cfr Cratetis Fer. I, 10 et Dorio Athenaei VIII p. 309 f. Ibidem στραφεὶς χρωσθεὶς ABC et epit. Hoesch. χρωσθεὶς στραφεὶς VL. χρωσθεὶς recte Dobraeus interpretatur *fried brown*. — Vs. 11 Dobraeus tentabat:

ὁμοῦ τι πρὸς τέλος δρόμου περῶν, μέλος
ᾄδει κεκραγώς.

Facilius credam μέρος depravatam lectionem esse vocis τέλος, et vss. 10 et 11 ita esse scribendos:

κεστρεύς, λεπισθείς, [ἐκπλυθείς,] πασθείς, στραφείς,
χρωσθείς, ὁμοῦ τι πρὸς τέλος δρόμου περῶν
σίζει κεκραγώς.

Pro περῶν σίζει, quod C habet, ex P enotatum προσήξει. VL περῶν ἥξει. Versui 12 similes numeros habet Aeschylus Pers. 515: Θρῄκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ, quibus aerumnosa longi itineris tarditas egregie exprimitur. — Vs. 12 ῥανῶν Dindorfius. Vulgo ῥάνων. BC ῥαίνων. Recte autem usus est futuro *aceto conspersurus*, scil. postquam piscem ab igne removerit. Dorio apud Athen. VIII p. 309 f: δεῖ αὐτοὺς (pisces) ὀπτᾶν — στρέφοντα δὲ ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἀλλ ὀλίγῳ, ἀφελόντα δὲ ὄξει ῥᾶναι. — Vs. 13 Λίβυς καυλός. V. ad Athen. I p. 28 d et II p. 63 d. — Vs. 15 heri esse intellexit Dalecampius qui recte vertit: *et sunt qui nihil posse incantatores putent?* Goethius Faust. p. 133 (Opp. IX ed. Vind.) *Nun sag mir Eins, man soll kein Wunder glauben.* Dobraeus: „Servus hero dicit, se alicunde parasse unde coenent οἱ τρεῖς, adolescens, amica, cui nomen erat Boeotia, et ipse servus. Miratus adolescens eum alloquitur ut magum et incantatorem." — Vs. 16 μασωμένους BC. μασσωμένους PVL. — Vs. 17 σοῦ ταῦτα συστρέφοντος, *dum tu haec contorques*, h. e. verborum ambagibus involvis. Antiphanes Aphrodis. I, 17: ἄλλα συ-

στρέφειν πυκνά. Eodem sensu *intortam orationem* dixit Plautus Cist. IV II 68. Cfr Cicero Tusc. III 26: *quas sententias colligit? quae verba contorquet?* — Vs. 18 libri *κουφονώτου.* Correxit Toupius Emend. III p. 121 praeeunte Dalecampio: *cuius corpus gibboso dorso prominet.* Pro *σῶμ'* Koppiersius Observ. p. 57 probabiliter *σχῆμ'*. Ibid. *σηπίας* C. *σηπία* PVL. — Vs. 19 *ξιφηφόρους χεῖρας* dicit anteriores manus in modum ensium prominentes. Ita Schweighaeuserus. — Vs. 20 *λευκαυγῆ* L. *λευκαγῆ* PV. — Vs. 21 *ῥιπίσμασι* tentabat Abreschius Add. ad Aristaen. p. 122. Ibid. *πυρωτοῖς* AC. *πυρωθεὶς* PVL. — Vs. 22 *ξανθαῖσιν αὔραις* Gesnerus de Aquat. p. 497 de *flammis* intellegebat. Piersonus Veris. p. 251 scribebat *αὐγαῖς*: Rectius vertas *flavo quodam nitore (Duft) exsplendescit.* Itaque *αὔρα* idem fere quod *αὐγή*, nisi quod illud magis poeticum et a vulgari dicendi usu remotum. Virgilius Aen. VI 204: *discolor inde auri per ramos aura refulsit.* Priscianus Perieg. 1020: *atque aura viridi legitur quae splendet iaspis.* Quae ex graeco fonte manarunt.

II.

Οὐ δεινόν ἐστι προσφάτους μὲν ἂν τύχῃ
πωλῶν τις ἰχθῦς, συναγαγόντα τὰς ὀφρῦς
τοῦτον σκυθρωπάζοντά θ' ἡμῖν προσλαλεῖν,
ἐὰν σαπροὺς κομιδῇ δέ, παίζειν καὶ γελᾶν;
τοὐναντίον γὰρ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν·
τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἕτερον οἰμώζειν μακρά.

Athenaeus VI p. 225 f. de piscariorum artibus et malitia poetarum testimonia apponens: *'Αντιφάνης ἐν Μοιχοῖς — ἐν δὲ Φιλοθηβαίῳ φησίν Οὐ δεινὸν κτλ.* Vs. 2 libri *συνάγοντα.* Correxit Grotius Excerptis p. 631. Scaliger apud Grotium scribebat *πωλεῖν τις ἰχθύας συνάγοντα τὰς ὀφρῦς.* — Vs. 4 *κομιδῇ δὲ* pro *δὲ κομιδῇ* Schweighaeuserus et Porsonus. — Vs. 6 *μακρὰν* C. Ita Athenaeus p. 385 c. dixit *μακρὰν χαίρειν.*

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει
τὸ γῆρας, ὡς δὴ πόλλ' ἰδόν τε καὶ παθόν.

Stobaeus Floril. CXV 15 cum lemmate *'Αντιφάνους ἐκ Φιλοκτήτου.* **V. Hist. crit. p. 316. Nisi forte nomen fabulae ex** *Φιλῶτις* **corruptum est.**

ΦΙΛΟΜΗΤΩΡ. *)

Ἔμμητρον ἂν ᾖ τὸ ξύλον, βλάστην ἔχει.
Μητρόπολίς ἐστιν οὐχὶ Πατρόπολις πόλις.
Μήτραν τινὲς πωλοῦσιν ἥδιστον κρέας.
Μητρᾶς ὁ Χῖός ἐστι τῷ δήμῳ φίλος.

Athenaeus III p. 100 d: *μνημονεύει τῆς μήτρας καὶ 'Αντιφάνης ἐν Φιλομήτορι οὕτως Ἔμμητρον κτλ.* **Vs. 1** *ἔμμητρον* **L.** *ἔνμητρον* **PV. De** *ξύλῳ ἐμμήτρῳ* **dixi ad Theocriti Idyll. XXV 209. Pro** *ἄν*, **quod reposuit Dindorfius, libri** *ἐάν*. **— Vs. 2 addidi in fine** *πόλις*, **et pro** *μητρόπολις* **et** *πατρόπολις* **scripsi** *Μητρόπολις* **et** *Πατρόπολις* **Non intellexerunt hunc versum interpretes, cuius iam plana est sententia. Cfr Hist. crit. p. 314. Metropoles urbes commemorat plures Stephanus Byz. p. 557, quarum celeberrimae fuerunt quae in Lydia et Phrygia sitae erant. Lydiacam commemorat praeter alios etiam Aelianus Hist. An. XVI 38. Phrygiacam, in cuius vicinia Alcibiadis sepulcrum ostendebatur, Athenaeus XIII p. 574 f. — Vs. 4** *Μητρᾶς* **h. e.** *Μητρόδωρος* **scripsi pro edito** *Μήτρας* **V. Etymol. M. p. 234, 29 et Arcadius de acc. p. 21 18. De homine ipso nihil mihi innotuit. Metrodorum Chium, Anaxarchi Abderitae Olymp. CX clari magistrum, commemorat Diogenes Laert.**

---

*) V. Hist. crit. p. 314.

IX 10, ubi v. Menagium. Num hunc forte dicit Antiphanes? Metrodorus quidam Chius commemoratur etiam in titulo apud Boeckhium C. I. II p. 201 20.

ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ.

Γεγάμηκε δήπου. Β. τί σὺ λέγεις; ἀληθινῶς
γεγάμηκεν, ὃν ἐγὼ ζῶντα περιπατοῦντά τε
κατέλιπον;

Athenaeus XIII p. 559 d: *Ἀντιφάνης ἐν Φιλοπάτορι Γεγάμηκε κτλ.* Similiter iocatur nescio quis apud Eustathium p. 1552 in: *τῶν τις παλαιῶν φίλον χθὲς μὲν ἄζυγα σήμερον δὲ γυναικὶ ἐκδοθέντα οἰκτισάμενος, οἴμοι, ἔφη, χθὲς ἔζη, ὡς δῆθεν σήμερον τεθνεώς.* Vs. 1 libri *σὺ τί.* Transposuit Dobraeus Advers. II p. 341. — Vs. 2 *γεγάμηκεν ὃν* ABC et Koppiersius Observ. p. 57 ex coniectura. Vulgo *γεγάμηκε νῦν.* In fine versus *τε* addidit Koppiersius.

ΦΙΛΩΤΙΣ.

Οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον ὥσπερ ἄλλοτε
ἕψειν ἐν ἅλμῃ; Β. φημί. Α. τὸ δὲ λαβράκιον;
Β. ὀπτᾶν ὅλον. Α. τὸν γαλεόν; Β. ἐν ὑποτρίμματι
ζέσαι. Α. τὸ δ' ἐγχέλειον; Β. ἅλες, ὀρίγανον,
ὕδωρ. Α. ὁ γόγγρος; Β. ταὐτόν. Α. ἡ βατίς; Β. χλόη.
Α. πρόσεστι θύννου τέμαχος. Β. ὀπτήσεις. Α. κρέας
ἐρίφειον; Β. ὀπτόν. Α. θάτερον; Β. τἀναντία.
Α. ὁ σπλήν; Β. σεσάχθω. Α. νῆστις; Β. ἀπολεῖ μ'
οὑτοσί.

Athenaeus XIV p. 662 b: *Ἀντιφάνης ἐν Φιλώτιδι τὴν σοφίαν τῶν μαγείρων ἐμφανίζων φησὶν Οὐκοῦν κτλ.* Eundem locum exceptis ultimis verbis *ἀπολεῖ μ' οὑτοσὶ* attulit etiam VII p. 295 d: *ὁ δ' αὐτὸς* (praecedit locus ex Anti-

phanis *Προβατεῖ*) ἐν *Φιλώτιδι καὶ ταῦτα λέγει Οὐκοῦν τὸ μέν κτλ.* Coquus inducitur dominum suum obtundens aegre et brevissime respondentem. Ita recte Dobraeus Advers. II p. 314. Personarum vices primus indicavit Schweighaeuserus, nisi quod vs. 2 minus recte coniunxit *ἕψειν ἐν ἅλμῃ φημί.* At *φημὶ* domini est. Intellexit hoc etiam Dobraeus. — Vs. 3 editio Dindorfii *γαλέον.* Ibid. A *ἐνυποτριμματίζεσθαι* AC. *ἐν ὑποτρίμματι ζέσθαι* BP. *ἐν ἀποτρίμματι ζέσθαι* L. Corrèxit Casaubonus. — Vs. 4 libri *ἐγχέλιον.* Illud Schweighaeuserus. Ibid. pro *ἅλες* libri XIV *ἅλας.* Nec male vide vol. II p. 860. — Vs. 7 sententiam indicavit Coraes apud Schweighaeuserum: *haedi caro assa esto: caro altera autem* i. e. *agnina* (nam opponuntur vulgo *τὰ ἐρίφεια τοῖς ἀρνείοις*) *elixa.* — Vs. 8. Schweighaeuserus „Quamvis nostro palato lien nec farctus nec nudus admodum sapiat, aliter de hoc viscere indicarunt veteres; apud quos etiam torreri et nescio quo exquisito condimento parari solitum reperias,' Athen. III p. 49 f. Ut hic sic etiam III 96 c. coniunctim nominantur *σπλὴν* et *νῆστις.*"

ΦΡΕΑΡΡΙΟΣ. *)

Σταχτὴ δυοῖν μναῖν οὐκ ἀρέσκει μ' οὐδαμῶς.

Athenaeus XV p. 691 d: *Ἀντιφάνης ἐν Φρεαρρίῳ στακτῆς τοῦ μύρου μνημονεύων φησί Σταχτὴ δυοῖν κτλ.*

ΧΡΥΣΙΣ.

I.

Τῷ σατραποπλούτῳ δ', ὡς λέγουσι, νυμφίῳ,
κεκτημένῳ τάλαντα, παῖδας, ἐπιτρόπους,
ζεύγη, καμήλους, στρώματ', ἀργυρώματα,

*) V. Hist. crit. p. 331.

φιάλας, τριήρεις, τραγελάφους, καρχήσια,
γαυλοὺς ὁλοχρύσους. *Β.* πλοῖα; *Α.* τοὺς κάδους μὲν οὖν
καλοῦσι γαυλοὺς πάντες οἱ προγάστορες.

Athenaeus XI p. 500 e. de τραγελάφῳ **poculi nomine disserens:** Ἀντιφάνης Χρυσίδι Σατραποπλούτῳ κτλ. **Vs. 1 libri** σαπροπλούτῳ **omisso articulo. Correxit Dobraeus Adv. II p. 335. Articulum addiderat etiam Schweighaeuserus. — Vs. 2** ἐπιτρόπους *procuratores.* **V. Salmasius ad Script. H. A. I p. 130. — Vs. 4** τριήρεις. **Athenaeus l. l.** ὅτι καὶ τριήρης εἶδος ἐκπώματος Ἐπίνικος ἐν Ὑποβαλλομέναις δεδήλωκε. **— Vs. 5 vulgo sine personarum vicibus scribitur** ὁλοχρύσους, πλοῖα, τοὺς κάδους μὲν οὖν **etc. Non recte factum esse docent particulae** μὲν οὖν. **Monui iam olim; nunc etiam Dobraeus. — Vs. 6** πάντες οἱ προγάστορες. **Inepte vertunt** *cados appellant mulctralia omnes gulosi.* **Scribendum videtur** πάντας οἳ προγάστορες, *cados omnes, qui ventricosi sunt*, *appellant* γαυλούς. **Cfr ad Fragm. Cratini p. 129. Sententiam loci perspexit etiam Dobraeus, qui** πάντες **servato, pro** οἳ **scripsit** ὅσοι. **Sed ita eadem relinquitur ambiguitas.**

II.

Τέτταρες δ' αὐλητρίδες
ἔχουσι μισθὸν καὶ μάγειροι δώδεκα,
καὶ δημιουργοὶ μέλιτος αἰτοῦσαι σκάφας.

Athenaeus IV p. 172 c: ὅτι δὲ ἐκεχώριστο τὰ τῆς ὑπουργίας, πεμμάτων μὲν προνοουσῶν τῶν δημιουργῶν, ὀψαρτυτικῆς δὲ τῶν μαγείρων, Ἀντιφάνης διεσάφησεν ἐν Χρυσίδι οὕτως Τέτταρες δ' αὐλητρίδες κτλ. **Describitur nuptiarum apparatus. Tertium versum affert Eustathius ad Odyss. p. 1858 53.**

INCERTARUM FABULARUM FRAGMENTA.

I. II. III.

Τὸ δεῖπνόν ἐστι μᾶζα κεχαρακωμένη
ἀχύροις, πρὸς εὐτέλειαν ἐξωπλισμένη,
καὶ βολβὸς εἷς τις καὶ παροψίδες τινές,
σόγχος τις ἢ μύκης τις ἢ τοιαῦθ' ἃ δή
δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλίοις.
τοιοῦτος ὁ βίος, ἀπύρετος, φλέγμ' οὐκ ἔχων.

* * * *

Οὐδεὶς κρέως παρόντος ἐσθίει θύμον,
οὐδ' οἱ δοκοῦντες πυθαγορίζειν.

* * * *

Τίς γὰρ οἶδ' ἡμῶν τὸ μέλλον ὅ τι παθεῖν
πέπρωθ' ἑκάστῳ τῶν φίλων; ταχὺ δὴ λαβὼν
ὄπτα μύκητας πρινίνους τουσδὶ δύο.

Athenaeus II p. 60 c. de *μύκαις* poetarum testimonia apponens: *Ἀντιφάνης Τὸ δεῖπνόν ἐστι μᾶζα — πυθαγορίζειν. καὶ προελθὼν Τίς γὰρ τὸ μέλλον κτλ.* Vs. 3 *τις* addidit Grotius Excerptis p. 687. — Vs. 7. Abhinc manifestum est novam citationem ordiri: separavi igitur a praecedentibus. Vidit etiam Dobraeus Adv. II p. 298. — Vs. 9 possis *τίς γάρ ποθ' οἶδ'*, aut inverso verborum ordine *τίς γὰρ τὸ μέλλον οἶδεν ἡμῶν.* — Vs. 11 *ὄπτα μύκητας πρινίνους.* Herodianus apud Cramerum Anecd. III p. 231 in. *καὶ σημαίνει (ὁ μύκης) τοὺς ἀμανίτας τοὺς περὶ τὰ δένδρα γινομένους, ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ φάγε δ' ὀπτὰ μύκητας πριννίνους.* In his *φάγε δ'* vitiata correctio est praecedentium syllabarum *μάχῳ.* Voluit igitur librarius *Ἀντιφάνει.*

IV.

Τοῦ γάρ τις ἄλλου πρὸς θεῶν οὕνεκα
εὔξαιτο πλουτεῖν εὐπορεῖν τε χρημάτων,

ἢ τοῦ δύνασθαι παραβοηθεῖν τοῖς φίλοις,
σπείρειν τε καρπὸν Χάριτος ἡδίστης θεῶν;
τοῦ μὲν πιεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς
ἔχομεν ὁμοίας· οὐχὶ τοῖς λαμπροῖσι δὲ
δείπνοις τὸ πεινῆν παύεται.

Athenaeus I p. 8 f: τοῦ γάρ τις ἄλλου — παύεται, Ἀντιφάνης φησίν. Vs. 1 post τοῦ addunt δὲ CDB. Ibidem post θεῶν VL addunt περ, quod nullius libri fide inniti adnotavit Dindorfius in Addendis p. 1897. Porsono vel τοῦ δ' ἄν τις ἄλλου πρὸς θεῶν, πάτερ, οὕνεκα, vel τοῦ γάρ τις ἄλλου, πρὸς θεῶν, πάτερ, οὕνεκ' ἂν scribendum videbatur. Reisigius Dissert. de partic. ἂν p. 138 tentabat τοῦ γάρ τις ἄλλου πρὸς θεῶν φέρ' οὕνεκα. Non male, si scripsisset οὕνεκ' ἄν. Denique Dindorfius l. l. τοῦ δ' ἄν τις ἄλλου πρὸς θεῶν | εὔξαιτο πλουτεῖν, eiecto οὕνεκα. — Vs. 6 libri οὐχὶ δὲ τοῖς λαμπροῖσι γάρ. Correxit Porsonus.

V.

Οὗτοι δὲ πρὸς τὰ δεῖπνα τῶν ἐν τῇ πόλει
ἀφορῶσι * * * καὶ πέτονται δεξιῶς
ἐπὶ ταῦτ' ἄκλητοι
οὓς ἐκ κοινοῦ
ἔδει τρέφειν τὸν δῆμον, ἀεί θ' ὥσπερεὶ
Ὀλυμπίασί φασι ταῖς μυίαις ποιεῖν
βοῦν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν πανταχοῦ.

Athenaeus I p. 4 f: οὗτοι δὲ — ἄκλητοι, Ἀντιφάνης φησί. καὶ ἐπάγει· οὓς ἐκ κοινοῦ — πανταχοῦ. Vs. 1 οὗτ' δὲ B. Ibidem addidi πρός. Salmasius et Porsonus transponere verba maluerunt sic Οὗτοι δὲ τῶν ἐν τῇ πόλει | τὰ δεῖπν' ἀφορῶσι. — Vs. 2 fort. ἀφορῶσιν ἀεὶ καί etc. — Vs. 3 pro ταῦτ' libri ταῦτα. ὄκλητος pro ἄκλητοι CD. Sequentia ex pluribus versibus contraxit auctor epitomes. κοινοῦ BCD. κοινῶν VL. — Vs. 5 ὡσπερεὶ scripsi praeeunte Sal-

masio. — Vs. 6 *'Ολυμπίασι* Schweighaeuserus pro *'Ολυμπιάσι*. Ibid. *ταῖς μυίαις* BCD. *τὰς μυίας* VL. — Vs. 7 *τοῖς ἀκλήτοις* BCD. *τοὺς ἀκλήτους* VL. Sententiam loci explicuit Casaubonus. „Ait poeta bonum factum fore, si parasiti isti alieno sumptu alantur, fiatque illis quod solet muscis Olympiae; hoc est, ut non prius ineantur ab iis, qui volunt una esse, convivia, quam in gratiam parasitorum bovem mactaverint. Hoc enim est quod fieri ait muscis Olympiae. Plinius XXIX 6 34 de muscis loquens: *nullum animal minus docile existimatur minorisve intellectus: eo mirabilius est, Olympiae sacro certamine nubes earum immolato tauro deo, quem Myiaden vocant, extra territorium id abire.* Religionis originem narrat Pausanias V 14: traditum ab Hercule institutum tenuisse Eleos, et Iovem cognomento *'Απόμυιον* coluisse, *ἐλαύνοντα τῆς 'Ηλείας 'Ολυμπίας τὰς μυίας*. Alius deus Myiagrus ab iisdem Eleis cultus, referente eodem Plinio X 28 40. Illud admodum suave, quod sacrificium in honorem Iovis muscarum fieri solitum sic Antiphanes interpretatur, quasi in illarum gratiam fieret, ut esset muscis unde laute et daptice excipiantur." De muscis Olympicis Schweighaeuserus addit Aelianum V 17 et XI 8. Vide etiam Eustath. ad Iliad. p. 1454 24.

VI.

Οἴμοι κακοδαίμων, τὸν τράχηλον ὡς ἔχω.

Athenaeus I p. 14 f: *πολὺ δὲ τὸ σύντονον καὶ καματηρὸν τῆς περὶ τὴν σφαιριστικὴν ἁμίλλης τό τε κατὰ τοὺς τραχηλισμοὺς ῥωμαλέον. 'Αντιφάνης Οἴμοι κτλ.* Casaubonus affert Galenum libello de parva pila Opp. vol. IV p. 301 Bas. *ὅταν γὰρ συνιστάμενοι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀποκωλύοντες ὑφαρπάσαι τὴν μεταξὺ διαπονῶσι, μέγιστον αὐτὸ καὶ σφοδρότατον καθίσταται, πολλοῖς μὲν τραχηλισμοῖς πολλαῖς δ' ἀντιλήψεσι παλαιστικαῖς ἀναμεμιγμένον, ὥστε κεφαλὴν καὶ αὐχένα πονεῖσθαι τοῖς τραχηλισμοῖς.* Cfr Cinnami verba Fragm. VII adscripta.

VII.

Σφαῖραν λαβὼν
τῷ μὲν διδοὺς ἔχαιρε, τὸν δ' ἔφευγ' ἅμα,
τοῦ δ' ἐξέκρουσε, τὸν δ' ἀνέστησεν πάλιν,
κλαγκταῖσι φωναῖς * * * *
ἔξω, μακράν, παρ' αὐτόν, ὑπὲρ αὐτόν, κάτω,
ἄνω, βραχεῖαν ἀπόδοσιν ἐγκαταστρέφει.

Athenaeus I p. 14 f: διηγεῖται δὲ τὴν φαινίνδα παιδιὰν οὕτως Ἀντιφάνης Σφαῖραν λαβὼν κτλ. Vs. 3 τοῦ δ' ἐξέκρουσεν, *huius ex manibus pilam excussit*. Frustra haec suspectavit Schweighaeuserus. Quae sequuntur τὸν δ' ἀνέστησεν obscura sunt. — Vs. 6 verba παρ' αὐτὸν et ὑπὲρ αὐτὸν esse videntur clamantis *prope quem* et *super quem* iacta pila ceciderit. — Vs. 7 Schottus ταχεῖαν. Ibid. Porsonus coniicit καταστρέφει. Vellem sensum explicasset. Dobraeus Adv. II p. 293 tentabat βραχεῖαν ἀπόδος· ἐγκαταστρέφει — *give me back a short ball.* Quod verum videtur, nisi quod malim ἐγκαταστρέφου, quo aliquis ludentium monetur ut suo se loco teneat. Ludi modum et rationem multi tradiderunt, nemo explicatius Cinnamo Hist. VI 5: νεανίαι τινὲς εἰς ἴσα διαιρεθέντες ἀλλήλοις σφαῖραν σκύτους μὲν πεποιημένην μήλῳ δὲ παρεμφερῆ τὸ μέγεθος εἰς χῶρόν τινα ὕπτιον ἀφιᾶσιν, ὃς ἂν δηλαδὴ συμμετρησαμένοις αὐτοῖς δόξῃ, ἐπ' αὐτήν τε οἷόν τι ἆθλον ἐν μεταιχμίῳ κειμένην ἀπὸ ῥυτῆρος ἀντιθέουσιν ἀλλήλοις, ῥάβδον ἐνδέξια χειριζόμενος ἕκαστος συμμέτρως μὲν ἐπιμήκη εἰς δὲ καμπήν τινα πλατεῖαν ἄνω τελευτῶσαν, ἧς τὸ μέσον χορδαῖς τισι χρόνῳ μὲν αὐανθείσαις, ἀλλήλαις δὲ δικτυωτόν τινα ξυμπεπλεγμέναις διαλαμβάνεται τρόπον. σπουδὴν μέντοι ἑκάτερον πεποίηται μέρος ὅπως ἂν ἐπὶ θάτερον προτερήσαντες μεταγάγωσι πέρας, ὃ δηλονότι ἀρχῆθεν αὐτοῖς ἀποδέδασται. ἐπειδὰν γὰρ ταῖς ῥάβδοις εἰς ὁποτερονοῦν ἐπειγόμενος ὁ σφαῖρος ἀφίκηται πέρας, τοῦτο ἡ νίκη ἐκείνῳ τῷ μέρει γίνεται.

VIII.

Φαινίνδα παίζων ἥεις ἐν Φαινεστίου.

Athenaeus l. l. *ἐκαλεῖτο δὲ φαινίνδα ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων, ἢ ὅτι εὑρετὴς αὐτῆς, ὥς φησιν Ἰόβας ὁ Μαυρούσιος, Φαινέστιος ὁ παιδοτρίβης. καὶ Ἀντιφάνης Φαινίνδα κτλ.* Pro *ἥεις ἐν* Valckenarius ad Phoen. p. 884 coniicit *ἧεν ἐς*. Porsonus Advers. p. 309 *παίσων ᾖας ἐκ Φαινεστίου.* Varias grammaticorum interpretationes vocis *φαινίνδα* collegit ad h. l. Schweighaeuserus. Phaenestium ludi istius inventorem nominat etiam Etymol. M. p. 790 27, ubi *Φενέστιος* scriptum est.

IX.

Ἐς μακαρίαν τὸ λουτρόν, ὡς διέθηκέ με.
ἑφθὸν κομιδῇ πεποίηκεν, ἀποκναίσειεν ἂν
κἂν ὁστισοῦν μου λαβόμενος τοῦ δέρματος.
οὕτω στερεόν τι πρᾶγμα θερμόν ἐσθ' ὕδωρ.

Athenaeus I p. 18 c: *ὧν* (*βαλανεῖα* dicit) *τὸ βλαπτικὸν Ἀντιφάνης δηλοῖ Ἐς μακαρίαν κτλ.* Vs. 1 libri *εἰς μακαρίαν.* Scripsi *ἐς*, qua forma et in hac et in cognata dictione *ἐς κόρακας* et *ἐς ὀλβίαν* constanter usi sunt Attici. Helladius Photii Bibl. p. 535 2: *οἱ Ἀττικοὶ κατά τι πάτριον ἔθος οὐ χρῶνται τῇ ει διφθόγγῳ ἐν τῷ λέγειν ἐς κόρακας ἢ ἐς μακαρίαν, ἀλλ' ἄνευ τοῦ διχρόνου ἐκφωνοῦσι τὴν πρόθεσιν.* Eodem spectat adnotatio schol. Vict. ad Iliad. *ψ'* 7. *μὴ δή πω: ἡ διπλῆ, ὅτι ἀντὶ τοῦ μηδέπω. ὡς τὸ εἰς κόρακας. Λοκροὶ δὲ οἱ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ χρῶνται τῷ η ἀντὶ τοῦ ε.* Non expedivit haec Heynius vol. VIII p. 356. Scribendum videtur *ἠς κόρακας* locusque ita interpretandus: ut Homerus *μὴ δή πω* dixit pro *μηδέπω*, vocali *ε* mutata in diphthongum *η*, ita Locrenses Epizephyrios *ἠς κόρακας* dixisse pro *ἐς κόρακας.* Vitiosum *εἰς κόρακας* tollendum etiam ex Hipparcho Athenaei XI p. 477 f. — Vs. 2 *πεποίηκεν* pro *πεποίηκ'* Dindorfius

ex B. Ibidem C *ἀποχνίσειεν*. — Vs. 3 *κἂν* Porsonus pro *καί*. — Vs. 4 *τι* addidit Casaubonus.

X.

Τὸ δὲ
ζῆν εἰπέ μοι τί ἐστί; B. τὸ πίνειν φήμ' ἐγώ.
ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα
δένδρων ἀεὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν
βρέχεται μέγεθος καὶ κάλλος οἷα γίγνεται,
τὰ δ' ἀντιτείνονθ' οἱονεὶ δίψαν τινά
ἢ ξηρασίαν σχόντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.

Athenaeus I p. 22 f: *ἡμῖν δὲ οὐ μόνον ὁ πνεύμων ἀπεξήρανται, κινδυνεύει δὲ καὶ ἡ καρδία. καί τοι Ἀντιφάνης λέγει Τὸ δὲ ζῆν κτλ.* Priora Dindorfius ita edidit *τὸ δὲ ζῆν εἰπέ μοι | τί ἐστί; τὸ πίνειν φήμ' ἐγώ*, ut in fine vs. 2 aliqua omissa sint ab Athenaeo. Articulus ante *πίνειν* fortasse delendus. Sequentia parodiam esse versuum Sophoclis Antig. 712: *ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα | δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται, | τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται*, vidit iam Eustathius ad Iliad. p. 1612 15: *δοκῶν ἐπαινεῖν Ἀντιφάνους ἀπορίαν, τὸ δὲ ζῆν εἰπέ μοι τί ἐστίν; ἧς λύσις, τὸ πίνειν φήμ' ἐγώ. καὶ παρῳδίαν ἐκείνην ἐκ τῶν τοῦ Σοφοκλέους, Ὁρᾷς κτλ.* Vs. 5 libri *γίνεται. σχόντ'* pro *ἔχοντ'* Grotius Exc. p. 685. Ceterum Dindorfius, si Antiphanis hi versus sint, inde ab *ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι — ἀπόλλυται* certe ex alio loco quam praecedentia sumptos sibi videri dicit. Sententia tamen satis bene procedit, si ad unum omnia locum referuntur.

XI.

Ἐξ Ἤλιδος μάγειρος, ἐξ Ἄργους λέβης,
Φλιάσιος οἶνος, ἐκ Κορίνθου στρώματα,
ἰχθῦς Σικυῶνος, Αἰγίου δ' αὐλητρίδες,

τυρὸς Σικελικός,
μύρον ἐξ Ἀθηνῶν, ἐγχέλεις Βοιώτιαι.

Athenaeus I p. 27 d: Ἀντιφάνης που ὁ χαρίεις τὰ ἐξ ἑκάστης πόλεως ἰδιώματα οὕτω καταλέγει Ἐξ Ἤλιδος μάγειρος κτλ. Similem recensum rerum cuique regioni propriarum vidimus supra. Versu quinto ante Dindorfium legebatur ἐγχέλυς. Ex Athenaeo partem loci repetivit Eustathius ad Iliad. p. 974 54.

XII.

Κρύψαι, Φειδία,
ἅπαντα τἄλλα τις δύναιτ' ἂν πλὴν δυοῖν,
οἶνόν τε πίνων εἰς ἔρωτά τ' ἐμπεσών.
ἀμφότερα μηνύει γὰρ ἀπὸ τῶν βλεμμάτων
καὶ τῶν λόγων ταῦθ', ὥστε τοὺς ἀρνουμένους
μάλιστα τούτους καταφανεῖς ποιεῖ.

Athenaeus II p. 38 b: Ἀντιφάνης Κρύψαι, Φειδία κτλ. Priora usque ad ἐμπεσὼν habet etiam Eustathius ad Odyss. p. 1770 8. — Vs. 2 ἅπαντα VL. πάντα BCD. — Vs. 5 ταῖθ' BCD. τ' αὖ VL. — Vs. 6 τούτους BCD. ταῦτα VL. qui post καταφανεῖς addunt πολλοῖς. Schweighaeuserus καταφανεῖς αὐτοὺς ποιεῖν.

XIII.

Οἴνῳ * * τὸν οἶνον ἐξελαύνειν,
σάλπιγγι τὴν σάλπιγγα, τῷ κήρυκι τὸν βοῶντα,
κόπῳ κόπον, ψόφῳ ψόφον, τριωβόλῳ δὲ πόρνην,
αὐθαδίαν αὐθαδίᾳ, Καλλίστρατον μαγείρῳ,
στάσιν στάσει, μάχῃ μάχην, ὑπωπίοις δὲ πύκτην,
πόνῳ πόνον, δίκην δίκῃ, γυναικὶ τὴν γυναῖκα.

Athenaeus II p. 44 a: Ἀντιφάνης δὲ Οἴνῳ τὸν οἶνον κτλ. Ecce perquam festivum homoeopathicae doctrinae fir-

mamentum! Vs. 1 post οἴνῳ Elmsleius ad Aristoph. Acharn. 717 inserit δὲ δεῖ. — Vs. 3 κόπῳ κόπον, quod libri post ἐξελαύνειν habent, huc retraxit Elmsleius. Ante ψόφῳ VL habent καί. Triobolum prostibuli pretium habemus etiam apud Platonem Fragm. Phaonis II 17, Epicratem Antil. 22 et Machonem Athenaei XIII p. 580 d. — Vs. 4 αὐθάδειαν αὐθαδείᾳ VL. Callistratum dicit Aphidnaeum, oratorem celeberrimum, de cuius luxuria vide ad Eubuli Antiop. II. Quod coquo eum comparat Antiphanes, ad gulositatem viri spectat. — Vs. 5 libri μάχην μάχῃ. Correxit Elmsleius. Idem vs. 6 δίκην δίκῃ.

XIV.

Μεταλλάξαι διάφορα βρώματα
ἔσθ' ἡδύ, καὶ τῶν πολλάκις θρυλουμένων
διάμεστον ὄντα τὸ παραγεύσασθαί τινος
καινοῦ, παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονήν.

Athenaeus II p. 45 a: μεταλλάξαι βρώματα διάφορα ἔσθ' ἡδὺ (φησὶν Ἀντιφάνης) καὶ τῶν κτλ. Vs. 1 libri βρώματα διάφορα. Transposuit Casaubonus, qui initio versus addit τὸ γάρ. — Vs. 2 ante Dindorfium θρυλλουμένων. — Vs. 4 ita vulgo legitur, καινοῦ· διπλασίαν παρέσχε τὴν ἡδονήν. Porsonus Adv. p. 106: διπλασίαν γὰρ παρέσχεν ἡδονήν, quod sequutus est Dindorfius. Ipse praetuli quod edidit Schweighaeuserus.

XV.

Ἄλλοι δὲ καὶ δὴ βακχίου παλαιγενοῦς
ἀφρῷ σκιασθὲν χρυσοκόλλητον δέπας
μεστόν, κύκλῳ χορεῦον, ἕλκουσι γνάθοις
ὁλκοῖς ἀπαύστοις, παντελῶς ἐστραμμένον
τἄνω κάτω δεικνύντες.

Athenaeus XI p. 781 d: Μένανδρος δέ πού φησι καὶ ποτήριον τορνευτὸν καὶ τορευτά. Ἀντιφάνης Ἄλλοι δέ κτλ.

Vs. 2 σκιασθὲν pro σκιὰ καὶ Valckenarius ad Callimachi Eleg. p. 258. — Vs. 3 κύκλῳ χορεῦον h. e. κυκλούμενον, in orbem ab alio deinceps ad alium convivam circumlatum. Lycophro apud Diog. Laert. II 140: ἡ βαιὰ κύλιξ αὐτοῖς κυκλεῖται. Euripides Cress. XII: κύλικος ἑρπούσης κύκλῳ. Eodem pertinet Nonni Dion. XIII 264 παλίννοστον κύπελλον. Plura attulit Valckenarius l. l. — Vs. 6 ἐστραμμένον pro ἐστραμμένοις Villebrunius. Valckenarius ἐστραμμένοι, quod non aptum hoc loco. Verba τἄνω κάτω cum ἐστραμμένον coniungenda sunt.

XVI.

Athenaeus I p. 28 d: ἐπαινεῖται ὄντως ὁ Ἀττικὸς κέραμος. Εὔβουλος δέ φησι „Κνίδια κεράμια, Σικελικὰ βατάνια, Μεγαρικὰ πιθάκνια." Ἀντιφάνης δέ Νᾶπυ Κύπριον, καὶ σκαμωνίας ὀπόν, κάρδαμον Μιλήσιον, κρόμμυον Σαμοθρᾴκιον, καυλὸν ἐκ Καρχηδόνος καὶ σίλφιον, θύμον Ὑμήττιον, ὀρίγανον Τενέδιον." Hunc locum aliquanto emendatius scriptum Pollux VI 67 ex Eubuli Glauco attulit, cuius inter fragmenta eum posuimus. In Athenaeo si quod erratum, quum is et Eubulo et Antiphane testibus utatur, Dindorfio haec maxime probabilis correctio videtur ut horum nominum sedes commutentur. Sed cfr Hist. crit. p. 360.

XVII. XVIII.

Ἐὰν μὲν ἄρα πέπερι φέρῃ τις πριάμενος,
στρεβλοῦν γράφουσι τοῦτον ὡς κατάσκοπον.

* * * *

Νῦν δεῖ περιόντα πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου
ζητεῖν.

Athenaeus II p. 66 d: ὅτι εἰς τὸ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐνεβάλλοντο, πέπερι, φυλλίς, σμύρνα, κύπειρον, μύρον Αἰγύπτιον. Ἀντιφάνης Ἐὰν μὲν ἄρα — κατάσκοπον. πάλιν Νῦν δεῖ κτλ. „Antiphanes in sycophantas Athenienses, nisi

fallor, invehebatur, qui suis calumniis urbis illius nomen reddebant exosum. Nam qui Athenas piper aliasque merces peregrinas in Asiae emporiis emtas importabant, per calumniam in periculum capitis soliti vocari, tamquam regis Persarum speculatores, non mercatores. Sic apud Aristophanem Megarenses et Boeoti, qui res suas venum Athenas deferebant, tanquam insidiatores deferuntur vexanturque." Casaubonus. Vs. 1 libri *ἂν μὲν ἄρα πέπερί τις φέρῃ*. Correxit Dindorfius. Postrema etiam sic possis corrigere *πριάμενος τις ἐσφέρῃ*, ut voluit Dobraeus Adv. p. 29. — Vs. 2 pro *γράφουσιν* expectabas *γράφονται*. Sed ita etiam Aristoph. Av. 1052: *γράφω σε μυρίας δραχμάς*. Indicavit hunc locum Schweighaeuserus; idem tamen, cum CD habeant *γράφῃ* pro *γράφουσι*, suspicatur *γράφῃ σύ*. — Vs. 3 ante Dindorfium *περιϊόντα*.

XIX.

Οὑτοσὶ δέ σοι
τοῦ λευκοτάτου πάντων ἐλαίου Σαμιακοῦ
ἔστιν μετρητής.

Athenaeus II p. 60 f: *Σαμιακοῦ ἐλαίου μνημονεύει Ἀντιφάνης ἢ Ἄλεξις Οὑτοσὶ δέ σοι κτλ.* Vs. 2 *Σαμιακοῦ* CD et MSS Casauboni. VL *σαμικοῦ*. Fragmentum hoc ex *Ὕπνῳ* petitum videtur, quae fabula ab aliis Alexidi ab aliis Antiphani tribuebatur.

XX.

Ἓν νόσημα τοῦτ' ἔχει·
ἀεὶ γὰρ ὀξύπεινός ἐστι. Β. Θετταλὸν λέγεις
κομιδῇ τὸν ἄνδρα.

Athenaeus II p. 47 b: *τὸ δὲ ὀξύπεινος παρὰ Διφίλῳ — καὶ Ἀντιφάνης Ἓν νόσημα κτλ.* De Hercule dicta esse conicias. Fortasse igitur ad Omphalen locus referendus est.

XXI.

Νήττας, σχαδόνας, κάρυ' ἐντραγεῖν, ᾤ', ἐγκρίδας,
ῥαφανῖδας ἀπλύτους, γογγυλίδας, χόνδρον, μέλι.

Athenaeus II p. 56 e: ὅτι δὲ τὸ ἄπλυτοι ἐπὶ τῶν ῥαφανίδων ἀκούειν δεῖ (scil. in Eupolidis loco) οὐκ ἐπὶ τῶν σηπιῶν, δηλοῖ Ἀντιφάνης γράφων Νήττας, σχαδόνας κτλ. Vs. 1 ἐντραγεῖν pro ἐντρώγειν Schweighaeuserus. Ibidem ante Dindorfium ᾠά, quod in οὖα vel ὄα mutabat Ruhnkenius ad Timaei Lex. p. 189.

XXII.

Ἀεὶ δὲ πρὸς Μούσαισι καὶ λόγοις πάρει,
ὅπου τε σοφίας ἔργον ἐξετάζεται.

Athenaeus I p. 3 b: διόπερ ἐκεῖνα τῶν Ἀντιφάνους ἐρεῖ τις εἰς αὐτόν (sc. Ptolemaeum Philadelphum) Ἀεὶ δὲ πρὸς Μούσαισι κτλ. Insolentiam dictionis παρεῖναι πρὸς λόγοις tollere licebit scribendo καὶ λόγοις ἄρ' εἶ. Demosthenes de fals. leg. p. 380: ὅλος ἦν πρὸς τῷ λήματι. Vs. 2 τε add. VL. om. BCD. Possis etiam et rectius fortasse τι.

XXIII. XXIV.

Βίος θεῶν γάρ ἐστιν ὅταν ἔχῃς ποθὲν
τἀλλότρια δειπνεῖν μὴ προσέχων λογίσμασιν.
* * * *
Μακάριος ὁ βίος· δεῖ μ' ἀεὶ καινὸν πόρον
εὑρεῖν ὅπως μάσημα ταῖς γνάθοις ἔχω.

Athenaeus I p. 8 d: Ἀντιφάνης δέ φησι Βίος θεῶν — λογίσμασιν. καὶ πάλιν Μακάριος ὁ βίος κτλ. Vs. 1 βίος θεῶν proverbii vim habet etiam apud Apollodorum Athen. VI p. 280 f: οὐ τοῦτο τὸ ζῆν ἐστι τὸν καλούμενον θεῶν ἀληθῶς βίον; — Vs. 3 libri μακάριος ᾧ βίος ᾧ δεῖ μ' ἀεί. Casaubonus μάκαρς ὁ βίος· οὐ δεῖ μ' ἀεί. Scripsi μακά-

ριος ὁ βίος· δεῖ μ' ἀεί. — Vs. 4 libri εὑρίσκειν ὡς. Casaubonus εὑρεῖν ποθ', ὡς. Scripsi εὑρεῖν ὅπως. Dobraeus Adv. II p. 298: δεῖ δ' ἀεὶ καινὸν πόρον | εὑρεῖν ἔμ', ὡς.

XXV. XXVI.

Ἄριστον ἐν ὅσῳ * * ὁ μάγειρος ποιεῖ.

* * *

Συνακρατίσασθαι πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ;

Athenaeus I p. 11 c. de prandio quod ἄριστον Homerus dicit: λέγει δὲ τὸ πρωινὸν ἔμβρωμα, ὃ ἡμεῖς ἀκρατισμὸν καλοῦμεν, διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσίεσθαι ψωμούς, ὡς Ἀντιφάνης Ἄριστον — ποιεῖ, εἶτ' ἐπάγει Συνακρατίσασθαι κτλ. Vs. 2 πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ; Casaubonus. πως ἔχεις μετ' ἐμοῦ. VL.

XXVII.

Οὐδ' ἧψεν κρέα
οὐδ' ἐγκέφαλον· ὤπτα δὲ καὶ τὰς κοιλίας.
οὕτω σφόδρ' ἦν ἀρχαῖος.

Athenaeus I p. 12 b: παρετίθεντο δὲ (apud Homerum) οἱ μὲν ἄρτοι σὺν τοῖς κανοῖς, τὰ δὲ δεῖπνα κρέα μόνον ἦν ὀπτά. „Ζωμὸν δὲ οὐκ ἐποίει Ὅμηρος θύων βοῦς, οὐδ' ἧψεν κρέα — οὕτω σφόδρ' ἦν ἀρχαῖος." Ἀντιφάνης φησί. Priorem fragmenti partem cum reliquis ita coniungere possis:

Ὅμηρος βοῦς θύων
οὐδέποτ' ἐποίει ζωμόν, οὐδ' ἧψεν κρέα —

In θύειν huius aetatis poetae primam syllabam nonnunquam corripiunt. Ad rem ipsam facit annotatio scholiastae Veneti ad Hom. Iliad. φ' 362: ὅτι οἶδεν ἕψησιν κρεῶν, χρωμένους δὲ τοὺς ἥρωας οὐ παρεισάγει.

XXVIII.

Ἔστιν ὄψον χρηστόν, ἐπαγωγὸν πάνυ,
οἶνός τε Θάσιος καὶ μύρον καὶ στέμματα.

Athenaeus I p. 28 f. de variis vini generibus agens: Ἀντιφάνης Ἔστιν ὄψον κτλ. Vs. 1 Iacobsius Addit. p. 26 πάρεστιν.

XXIX.

Στεφάνους ἐνεγκεῖν δεῦρο τῶν χρηστῶν δύο,
καὶ δᾷδα χρηστὴν ἡμμένην χρηστῷ πυρί.

Athenaeus XV p. 686 b: κἀγὼ δ' ἐπὶ τούτοις τοῦ λέγειν ἤδη παύσομαι τὸ τήμερον, παραχωρῶ τε τὸν περὶ τῶν μύρων λόγον τοῖς βουλομένοις διέρχεσθαί τι τῷ τε παιδὶ προστάττων (fort. προστάττω) ἐπὶ τῇ στεφανηφόρῳ ταύτῃ μου διαλέξει, κατὰ τὸν Ἀντιφάνη, Στεφάνους ἐνεγκεῖν κτλ. Ita enim legendum videtur. Vulgo κατὰ τὸν Ἀντιφάνους ἐνεγκεῖν κτλ. Schweighaeuserus et Dindorfius post Ἀντιφάνους lacunam indicarunt. Vocem στεφάνους excidisse vidit iam Casaubonus. Pro ἐνεγκεῖν Antiphanes scripsisse videtur ἔνεγκε.

XXX.

Μέλι, πέρδικες,
φάτται, νῆτται, χῆνες, ψᾶρες,
κίττα, κολοιός, κόψιχος, ὄρτυξ,
ὄρνις θήλεια.

Athenaeus II p. 65 e: Ἀντιφάνης δὲ καὶ ψᾶρας ἐν τοῖς βρώμασι καταλέγει Μέλι, πέρδικες κτλ. Describi videtur coenae apparatus, in quo etiam mella, secundis mensis propria, commemorari etsi non sine exemplo est *), hoc tamen loco parum apte cum ceteris coniunguntur; itaque aliud quid a poeta scriptum fuisse credibile est. Fortasse μελιπέρδικες scribendum, quemadmodum καρῖδες pisces a Philoxeno Cytherio μελικάριδες dicuntur apud Athen. IV p. 147 b:

*) Vide e. c. Philoxenum apud Athen. IV p. 147 e. ubi commemoratis altilibus (pro φάσιων lege φασσῶν) aliisque deliciis, in fine coenae mel et lac apponuntur.

τῷ δ' ἔπι παστοὶ τευθίδες *), ὦ φίλε, καὶ ξανθαὶ μελιχάριδες αἱ κυφαὶ (ita Schweigh. pro κουφαὶ) παρῆλθον.

XXXI. XXXII.

Τί φῄς; * * * ἐνθάδ' οἴσεις τι καταφαγεῖν
ἐπὶ τὴν θύραν, εἶθ' ὥσπερ οἱ πτωχοὶ χαμαί
ἐνθάδ' ἔδομαι * * * καί τις ὄψεται;
* * * *
Εὐτρέπιζε
ψυκτῆρα, λεκάνην, τριπόδιον, ποτήριον,
χύτραν, θυείαν, κάκκαβον, ζωμήρυσιν.

Athenaeus II p. 168 ed. Dind.: Ἀντιφάνης Τί φῄς; — καί τις ὄψεται. ὁ αὐτὸς Εὐτρέπιζε ψυκτῆρα κτλ. Vs. 1 τι fortasse delendum. — Vs. 4 Koppiersius Observ. philol. p. 58 εὐτρέπιζε δή. — Vs. 5 ποτήριον Ruhnkenius: codex πότερον. Th. Bergkius πτερόν. Hoc si verum est, aliud quid praeterea ante πτερὸν exciderit necesse est, veluti σπόγγον.

XXXIII.

Συνεχῶς γὰρ ἐμπιπλάμενος ἀμελὴς γίγνεται
ἄνθρωπος, ὑποπίνων δὲ πάνυ φροντιστικός.

Athenaeus II p. 40 c: συνεχῶς μὲν γὰρ ἐμπιπλάμενος ἄνθρωπος ἀμελὴς γίγνεται, ὑποπίνων δὲ πάνυ φροντιστικός, Ἀντιφάνης φησίν. Turbatum verborum ordinem restitui. Sententiam loci ita indicavit Schweighaeuserus: *Qui cibis continue ventrem implet, fit piger et negligens; qui vino se probe proluit, admodum fit industrius.* Rectius Grotius Excerptis p. 634:

Qui se cottidie implet, is fit marcidus:
at diligentiam acuit qui paulum adbibit,

Ὑποπίνειν haud raro dicuntur qui parcius bibunt.

---

*) Vulgo ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπυσται τευθίδες. Sed ἐπὶ in ἔπι mutandum et cum praecedente ἀτμίζων coniungendum videtur.

XXXIV.

Συναγαγὼν
τρεῖς ὄντας εἰς τρίκλινον ἡμᾶς.

Athenaeus II p. 47 f: *καὶ τρίκλινοι οἶκοι καὶ τετράκλινοι καὶ ἑπτάκλινοι καὶ ἐννεάκλινοι καὶ κατὰ τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἀντιφάνης Συναγαγὼν κτλ.*

XXXV.

Δεῖ γὰρ φαγόντας δαψιλῶς βρέχειν.

Athenaeus I p. 23 a. et Eustath. ad Iliad. p. 890 49: *εἴρηται δὲ τὸ βρέχειν καὶ ἐπὶ τοῦ πίνειν. Ἀντιφάνης Δεῖ γὰρ κτλ.* Non credibile est Antiphanem *βρέχειν* dixisse eo quo Athenaeus voluit sensu. Neque ita est in Eubuli quod adiicit fragmento, *βεβρεγμένος ἥκω καὶ κεκωθωνισμένος*. Speciosius afferas Philoxeni Cytherii locum apud Athen. XI p. 476 e: *ἔβρεχον δὲ κατὰ μικρόν.* Sed hunc corruptelae arguit numerorum perturbata ratio. Nec plus tribuendum Alexidis loco Fragm. inc. fab. IV 4. In Antiphanis versu scribendum videtur *βρέχεσθαι*, ut versus sit tetrameter initio duobus pedibus minor. Nisi forte locus luxatus est et ita fere redintegrandus *δεῖ γὰρ φαγόντας δαψιλῶς τὸν πλεύμονα | βρέχειν.*

XXXVI.

Ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους ἤρθη, κατὰ χειρῶν ἐχέομεν.

Athenaeus II p. 49 b. de tripodum usu in conviviis dicens: *Ἀντιφάνης Ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους κτλ.* Scripsi *χειρῶν ἐχέομεν* pro *χειρῶν τ' εἴχομεν*, et comma posui post *ἤρθη*. Ita Eustathius ad Iliad. p. 740 16: *παράγει* (Athenaeus) *καὶ Ἀντιφάνην εἰπόντα Ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους ἤρθη, τουτέστιν ἡ τράπεζα, κατὰ χειρῶν ἐχέομεν, ἤγουν ἐνιπτόμεθα.* Dindorfius edidit *ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους ἤρθη κατὰ χειρῶν τ' ἐχέομεν.* Ferrem hoc, si scripsisset *ἐχέαμεν.*

XXXVII.

'Ασπάραγος ἐπηγλαΐζετ', ὦχρος ἐξήνθηκέ τις.

Athenaeus II p. 63 a: *'Αντιφάνης δὲ διὰ τοῦ π φησὶν ἀσπάραγον 'Ασπάραγος κτλ.* Libri *ἠγλάϊζεν.* Correxit Porsonus. Hesychius, *'Αγλαΐζει: θάλλει.* Hic etiam scribendum videtur *ἀγλαΐζεται.* Formam *ἀσπάραγος* Atticistae reiiciunt. V. Phrynichum p. 110.

XXXVIII.

Athenaeus XIV p. 644 f. *"Αμης: πλακοῦντος γένος. 'Αντιφάνης "Αμητες, ἄμυλοι.*

XXXIX.

'Ο μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμου.

Stobaeus Floril. IX 16 cum lemmate *'Αντιφάνους*, ut recte A et Voss. At Trinc. *'Αντιφῶντος.* Antiphani tribuit etiam Arsenius Ion. p. 128. Pro *οὐδενὸς* A habet *οὐθενός.*

XL.

Τὰ πονηρὰ κέρδη τὰς μὲν ἡδονὰς ἔχει
μικράς, ἔπειτα δ' ὕστερον λύπας μακράς.

Stobaeus Floril. X 22. Hic etiam Antiphontis nomen adscriptum habet Trinc. Vs. 2 Voss. A et Trinc. *εἶτα δ' ὕστερον τὰς λύπας μακράς.* Habet etiam Maximus XLI p. 64.

XLI.

'Ως δυστυχεῖς, ὅσοισι τοῦ κέρδους χάριν
ἐπίπροσθε ταἰσχρὰ φαίνετ' εἶναι τῶν καλῶν.
ἐπισκοτεῖ γὰρ τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν.

Stobaeus Floril. XVI 4, ubi Trinc. *'Αντιφῶντος.* Vs. 1 *ὡς* Gaisf. ex A pro vulgato *ὦ.*

XLII a.

Εἰ θνητὸς εἶ βέλτιστε, θνητὰ καὶ φρόνει.

Stobaeus Floril. XXI 4, ubi Trinc. *'Αντιφῶντος.* Habet etiam Maximus LXXX p. 158.

XLII b.

Τὸ μὴ συνειδέναι γὰρ αὑτοῦ τῷ βίῳ
ἀδίκημα μηδὲν ἡδονὴν πολλὴν ἔχει.

Stobaeus Floril. XXIV 7, ubi Trinc. *Ἀντιφῶν*. Vs. 1 legebatur *αὐτοῦ*.

XLIII.

Δέσποιν', ὅταν τις ὀμνύοντος καταφρονῇ,
ᾧ μὴ σύνοιδε πρότερον ἐπιωρκηκότι,
οὗτος καταφρονεῖν τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκεῖ
καὶ πρότερον ὀμόσας αὐτὸς ἐπιωρκηκέναι.

Stobaeus Floril. XXVII 5. Vs. 2 ante Gaisfordium *ἐπιορκηκότι* et vs. 4 *ἐπιορκηκέναι*.

XLIV.

Ὁ διδοὺς τὸν ὅρκον τῷ πονηρῷ μαίνεται·
τοὐναντίον γὰρ νῦν ποιοῦσιν οἱ θεοί.
ἐὰν ἐπιορκήσῃ τις, αὐτὸς εὐθέως
ὁ διδοὺς τὸν ὅρκον, ἐγένετ' ἐμβρόντητος, ὡς
οἶμαι δικαίως, ὅτι πεπίστευκέν τινι.

Stobaeus Floril. XXVII 8, ubi Trinc. *Ἀντιφῶντος*. Vs. 3 *αὐτοὺς* A. — Vs. 4 *διδοὺς* pro vulgato *δοὺς* praebuit A. In fine versus *ὡς* ex coniectura addidit Gaisfordius. Salmasius scribebat *ἐμβροντήσιμος*.

XLV.

Τῆς ἐπιμελείας δοῦλα πάντα γίγνεται.

Stobaeus Floril. XXIX 51.

XLVI.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν λεγόμενον μακρῶς, ὅτε
ὁ λέγων ὑποτάττει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα.

Stobaeus Floril. XXXIV 4, ubi Trinc. *Ἀντιλόχου*. Gesnerus *Antilochi alias Antiphanis*. Pro *ὅτε* malim *ὅταν* et deinde *ὑποτάττῃ*.

XLVII.

Τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατον.

Stobaeus Floril. XXXVII 13 et Arsenius Ion. p. 129.

XLVIII.

Ἐπεὶ γὰρ ἀποθνήσκειν ἀνάγκη γίγνεται,
τὸ προῖκ' ἀποθανεῖν ἐστι φανερὰ ζημία.

Stobaeus Floril. LI 18.

XLIX.

Τίς δ' οὐχὶ θανάτου μισθοφόρος, ὦ φιλτάτη,
ὃς ἕνεκα τοῦ ζῆν ἔρχετ' ἀποθανούμενος.

Stobaeus Floril. LIII 9. Versu primo *μισθοφόρων* A. Voss. Trinc. *μισθοφόρος* Grotius. Iacobsius Lectt. Stob. p. 97 tentat *τί δ'; οὐχὶ θανάτῳ μισθοφορῶν ὀφείλεται, ὃς κτλ* *nonne mercenarius miles quum sit, morti debetur, qui ut vitam* (mercede) *tueatur morti se obiicit?* Argutior Grotianae lectionis sententia.

L.

Δούλῳ γὰρ οἶμαι πατρίδος ἐστερημένῳ
χρηστὸς γενόμενός ἐστι δεσπότης πατρίς.

Stobaeus Floril. LXII 9. Vs. 1 AB *δούλῳ* et vs. 2 *δ' ἔπος πατρίδος* pro *δεσπότης πατρίς.*

LI.

Εἴ τίς φησι τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν,
ἦ πού τίς ἐστι τοὺς τρόπους ἀβέλτερος.
εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς,
καταλείπετ' οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκέναι.

Stobaeus Floril. LXIII 12. Vs. 1 Grotius *ὅς φησι.* Gesneri margo *εἰ τοὺς ἐρῶντάς φησί τις νοῦν οὐκ ἔχειν.* Athenaeus XIII p. 563 a, ubi iidem hi versus ex Theophili Philaulo afferuntur, *τίς φησι τοὺς ἐρῶντας κτλ.* — Vs. 4 Voss. *καταλείποιτ'.* Ibidem Athenaeus *οὐδὲν ἄλλο πλὴν τεθνηκέναι.*

LII.

Ὡς ἔστι τὸ γαμεῖν ἔσχατον τοῦ δυστυχεῖν.

Stobaeus Floril. LXVIII 27 et Arsenius Ion. p. 130. Cod. A. τοῦ γαμεῖν et τὸ δυστυχεῖν.

LIII.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον τῶν φορτίων
ὄντως γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης.

Stobaeus Floril. LXXII 9. Vs. 2 pro ὄντως paullo melius opinor legeretur πάντων. Apud Arsenium, annotante Gaisfordio, hic versus ita scriptus extat: γυναικός, εἰ μὴ τὰς φρένας καλὰς ἔχῃ.

LIV.

Ἐγὼ γυναικὶ δ' ἕν τι πιστεύω μόνον,
ἐπὰν ἀποθάνῃ μὴ βιώσεσθαι πάλιν,
τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ' ἕως ἂν ἀποθάνῃ.

Stobaeus Floril. LXXIII 48. Trinc. Ἀντιφῶνου.

LV.

Ὀφθαλμιῶν ἄνθρωπος ἰσχυρῶς, κακὰ
πάμπολλα πάσχων, ἓν ἀγαθὸν πάσχει μόνον,
ὅτι οὐχ ὁρᾷ γυναῖκα τοῦτον τὸν χρόνον.

Stobaeus Floril. LXXIII 52 et Arsenius Ion. p. 129. Vs. 3 scripsi ὅτι pro ὅτ'. Voss. ὅταν.

LVI.

Μὴ χρώμασιν τὸ σῶμα λαμπρύνειν θέλε,
ἔργοις δὲ καθαροῖς καὶ τρόποις τὴν καρδίαν.

Stobaeus Floril. LXXIV 3. Vs. 1 libri ὄμμασιν. Gesnerus et Grotius χρώμασιν. V. Iacobsii Lectt. Stob. p. 115.

LVII.

Τί φῄς; λαθεῖν ζητῶν τι πρὸς γυναῖκ' ἄρα
ἐρεῖς τὸ πρᾶγμα; καὶ τί τοῦτο διαφέρει
ἢ πᾶσι τοῖς κήρυξιν ἐν ἀγορᾷ φράσαι;

Stobaeus Floril. LXXIV 9. Vs. 1 addidi ἄρα. Possis etiam σύ, ut voluit Iacobsius Animadv. ad Athen. p. 142. Grotius soloece γυναῖκά σου. Paullo audacius Porsonus Advers. p. 304 scribebat πρὸς γυναῖκ' ἐρεῖς | τὸ πρᾶγμα; καὶ τί τοῦτο διαφέρειν οἴει | ἢ πᾶσι κτλ Vs. 2 B habet τοῦτο λίαν διαφέρει, quod correctori versum utcunque supplere conanti deberi recte statuit Gaisfordius.

LVIII a. b. c.

Ὅστις δ' ἐρυθριᾷ τηλικοῦτος ὢν ἔτι
πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονέας, οὐκ ἔστιν κακός.
Ὅστις γὰρ ὁμόλογόν τι μὴ ποιεῖ πατρί,
πάντων ἂν οὗτος κατεφρόνησε τῶν θεῶν.
Τοῦ γὰρ πατρὸς κρατεῖν μὲν αἰσχύνην φέρει,
ἡσσημένῳ δὲ δόξα νικητήριος.

Stobaeus Floril. LXXIX 7. Tria in unum locum fragmenta coniuncta sunt. Vs. 2 γονέας penultima brevi dixit. V. Hist. crit. p. 295. — Vs. 3 ὁμολογῶν A et margo Gesn. Ibidem A ποιῇ. — Vs. 4 malim καταφρονῆσαι. — Vs. 5 et 6 a reliquis separavit Grotius. In A versui sexto Philemonis nomen adscriptum est. Si Antiphanis aliusve comici versus sunt, ἡττημένῳ scribendum est. Sed videntur tragici poetae esse.

LIX.

Υἱῷ γὰρ ἀγαπητῷ τι πράττων πρὸς χάριν
ἔρανον ἐμαυτῷ τοῦτον οἴομαι φέρειν.

Stobaeus Floril. LXXXIII 19.

LX.

Ἆρ' ἔστι λῆρος πάντα πρὸς τὸ χρυσίον;
μόνου γὰρ αὐτοῦ διαμένειν εἴωθ' ἀεὶ
τὸ χρῶμα ταὐτό· τῶν φίλων δὲ τοὺς τρόπους
οὐδέποθ' ὁμοίως ζωγραφοῦσιν αἱ τύχαι.

πλοῦτος δὲ βάσανός ἐστιν ἀνθρώπου τρόπων.
ὅταν εὐπορῶν γὰρ αἰσχρὰ πράττῃ πράγματα,
τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἂν οὐκ οἴει ποιεῖν;

Stobaeus Floril. XCI 14 et Arsenius Ion. p. 129. Vs. 2 *μόνον γὰρ αὐτοῦ* ex A receptum pro vulgato *μόνον γὰρ ἀεί.* — Vs. 3 *ταὐτὸ* pro *δ' αὐτὸ* B ut coniecerat Valckenarius apud Gaisfordium. — Vs. 5 ex B enotatum est *ἀνθρώποις.* — Vs. 6 post *αἰσχρὰ* A infert *τις*, quo vix carere licet. Verum videtur quod habet Stobaeus Floril. II 3, ubi duo postremi huius fragmenti versus iterum leguntur, sed omisso auctoris nomine, quod unus in margine adscripsit Gesnerus. Ibi igitur ita scriptum est *ὅταν εὐπορῶν τις αἰσχρὰ κτλ.* Neque aliter Antonius Mel. Serm. II p. 7 27 ed. Gesn. qui eosdem hos duo versus servavit addito Antiphanis nomine. Credo autem hos duo versus a reliquis esse separandos. Ac fortasse ne quintus quidem versus cum prioribus cohaeret, ita ut tria diversi loci fragmenta in unum coniuncta esse videantur. — Vs. 7 *τοῦτο* A et Trinc. *τούτων* Voss. *ποεῖν* pro *ποιεῖν* Trinc.

LXI a. b.

Οὐπώποτ' ἐζήλωσα πλουτοῦντα σφόδρα
ἄνθρωπον, ἀπολαύοντα μηδὲν ὧν ἔχει.
Ὁ δὲ πλοῦτος ἡμᾶς, καθάπερ ἰατρὸς κακός,
πάντας βλέποντας παραλαβὼν τυφλοὺς ποιεῖ.

Stobaeus Floril. XCIII 20 et Arsenius Ion. p. 120. Trinc. *Ἀριστοφάνους*. Antiphanis esse docet etiam Clemens Alex. Strom. IV p. 483 d: *ἔμπαλιν δὲ Ἀντιφάνης ὁ κωμικός, ὁ π λ ο ῦ τ ο ς, φησί, π λ έ ο ν θ α τ έ ρ ο υ β λ έ π ο ν τ α ς π α ρ α λ α β ὼ ν τ υ φ λ ο ὺ ς π ο ι ε ῖ.* De quo admonui ad Fragm. Menandri p. 228. Sed duo priores versus non Antiphanis sunt, sed Menandri. Itaque aut Menander eos ab Antiphane mutuo sumpsit, aut Antiphanis nomen non eo quo debebat loco positum est. Hoc certum videtur non coniun-

ctim hos versus scripsisse Antiphanem. Itaque duorum fragmentorum notas adscripsi. Versu quarto Clementis ductu scripsi πάντας βλέποντας παραλαβὼν τυφλοὺς ποιεῖ. Stobaeus τυφλοὺς βλέποντας παραλαβὼν πάντας ποιεῖ. Pro πάντας, quo facile caremus, fortasse πάντως scribendum, quo ducere videtur Clemens, qui sententiam non verba Antiphanis reddens scripsit πλέον θατέρου βλέποντας. Ceterum cfr Cicero de Amic. XV 22: *non enim solum ipsa Fortuna caeca est, sed eos etiam plerumque efficit caecos, quos complexa est.*

LXII.

Καλῶς πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῖν κακῶς·
τὸ μὲν γὰρ ἔλεον τὸ δ' ἐπιτίμησιν ποιεῖ.

Stobaeus Floril. XCVII 1. Deest locus apud Trincavellum. Antiphani eum tribuit etiam Arsenius Ion. p. 138.

LXIII.

Ψυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν· τὰ δὲ χρήματα
ταῦτ' ἔστιν ὄψις, παραπέτασμα τοῦ βίου.

Stobaeus Floril. XCIII 1. V. notas ad Menandri Fragm. p. 246 et Alexidis inc. XXXIX.

LXIV.

Λύπη μανίας ὁμότοιχος εἶναί μοι δοκεῖ.

Stobaeus Floril. XCIX 27. AB ὁμόστοιχος. Gaisfordius commode affert Aeschyli Agam. 974: νόσος γὰρ γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.

LXV.

Οἴ μοι τάλας, ὡς ἄδικον ὅταν ἡ μὲν φύσις
λίπῃ τινὸς τὴν τάξιν, ὁ δὲ τρόπος μένῃ.

Stobaeus Floril. CVII 5. Deest locus apud Trincavellum. Vs. 2 vulgo μένει. Cod. A μένῃ.

LXVI. LXVII.

Τὰ τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ.
Τὸ μὲν ἀτυχῆσαι παντὸς εἶναί μοι δοκεῖ,
ἀνδρὸς δ' ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν ὀρθοῦ τρόπου.

Stobaeus Floril. CVIII 29. Distinxi haec in duo fragmenta. Vs. 1 cod. B *τὰ τῆς τύχης*. Ibidem *γνησίως* pro vulgato *ἠπίως* Iacobsius Addit. ad Athen. p. 322 ex Menandri loco p. 71 ed. nostrae. Pro *εὐγενῆ* Trinc. *εὐμενῆ*. — Vs. 3 Grotius *ὀρθῷ τρόπῳ*.

LXVIII.

Σφόδρ' ἐστὶν ἡμῶν ὁ βίος οἴνῳ προσφερής·
ὅταν ᾖ τὸ λοιπὸν μικρόν, ὄξος γίγνεται.
πρὸς γὰρ τὸ γῆρας ὥσπερ ἐργαστήριον
ἅπαντα τἀνθρώπεια προσφοιτᾷ κακά.

Stobaeus Floril. CXVI 13. 14. Coniunxi haec ad unum fragmentum. Vs. 1 vulgo *Σφόδρα* | *τί ἐστιν*, quod correxi. Tum *ἡμῶν ὁ βίος* pro *ὁ βίος ἡμῶν* praebuit cod. A. Ad sententiam apposite poeta incertus Anthol. Palat. II p. 43: *ἂν περιλειφθῇ μικρὸν ἐν ἄγγεσιν ἡδέος οἴνου, εἰς ὀξὺ τρέπεται τοῦτο τὸ λειπόμενον. οὕτω ἀπαντλήσας τὸν ὅλον βίον, εἰς βαθὺ δ' ἐλθὼν γῆρας ὁ πρεσβύτης, γίγνεται ὀξίχολος.* — Vs. 3 et 4 habet etiam Arsenius Viol. p. 129.

LXIX.

Τὸ γῆρας ὥσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν·
πάντ' ἔστ' ἰδεῖν εἰς τοῦτο καταπεφευγότα.

Stobaeus Floril. CXVI 15 et Arsenius Ion. p. 180, qui post *ἰδεῖν* inserit *γάρ*. Simili imagine Bion apud Diogenem Laert. IV 48: *τὸ γῆρας ὅρμον εἶναι τῶν κακῶν· εἰς αὐτὸ γοῦν πάντα καταφεύγειν.*

LXX.

Ὦ γῆρας, ὡς ἅπασι τοῖς ζητοῦσί σε
ψέγειν ἀφορμὰς παραδίδως τοῦ πράγματος.

Stobaeus Floril. CXVI 16. Vs. 2 B *λέγειν* pro *ψέγειν*.

LXXI.

Οὐδεὶς τὰ πατρῷά πω γέρων κατεδήδοκεν,
ἀλλ' οὐδὲ κατεμώρανεν, οὐδ' ἐλύσατο
πορνίδιον, οὐδὲ θυροκοπῶν ὦφλεν δίκην.
οὕτω τὸ γῆρας σωφρονοῦν οὐκ εὐτυχεῖ.

Stobaeus Floril. CXVI 26. Antiphanis nomen ex codd. addidit Gaisfordius. Vs. 3 Gaisfordius tacite *θυροκόπων.*

LXXII.

Μάλιστα δ' ἐκπλήττει με τῶν συνειδότων
ὁ χρόνος, ὃν ἀεὶ λανθάνειν ἀμηχανῶ.

Stobaeus Eclog. phys. I p. 224 Heer. Vs. 1 *με* **a Cantero omissum Heerenius addidit ex codd.**

LXXIII.

Τὸ γὰρ πεπαιδεῦσθαι, μόνον ἄν τις τοῦτ' ἔχῃ,
ἀληθές ἐστι καὶ τὸ τῶν ἀδικημάτων
μὴ λαμβάνειν τὰς ἀξίας τιμωρίας,
ἐλεῖν δὲ πάντως.

Appendix Florent. Stobaei Gaisford. IV p. 401 Lips. Vs. 1 legebatur *ἔχοι.* **— Vs. 2** *τῶν* **addidisse videtur Gaisfordius. Cetera loci vitia sanare frustra allaboravi.**

LXXIV.

Ἐχθὲς μετὰ πέντ' ἔπινον, ἡμέραν τρίτην
μεθ' ἑπτά.

Zonaras Lex. II p. 1745: *τρίτην ἡμέραν χρὴ λέγειν, οὐχὶ τρεῖς ἡμέρας — Ἀντιφῶν Ἐχθὲς κτλ.* **Eundem locum ediderat Ruhnkenius de Antiph. p. 248, Antiphanis nomen reponendum fuisse monui Curis crit. p. 75.**

LXXV.

Μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα.

Plutarchus V. Orat. p. 845 B: *ὡς κωμῳδηθῆναι αὐτὸν* **(Demosthenem)** *ὑπὸ Ἀντιφάνους καὶ Τιμοκλέους Μὰ γῆν κτλ.* **V. ad Timoclis fragm. inc. IV.**

LXXVI.

Περίνησα καὶ περίλευκα καὶ πεντέκτενα.

Pollux VII 52: Ἀντιφάνης δέ πού φησι Περίνησσα (sic) καὶ περίλευκα καὶ πεντέκτενα. ἔστι δὲ τὰ μὲν πεντέκτενα χιτωνίσκοι περὶ τὴν ὤαν πορφύραν ἔχοντες πέντε κτένεσιν ἐνυφασμένοι. τὰ δὲ περίλευκα τοὐναντίον εἴη ἄν, ὕφασμα ἐκ πορφύρας ἢ ἄλλου χρώματος ἐν τῷ περιδρόμῳ λευκὸν ἐνυφασμένον. τὰ δὲ περίνησσα πρόκροσσόν ἐστι περίβλημα, ἔχον τὰ νήματα ἐξηρτημένα ἢ πορφύρα κύκλῳ τὰ τέλη τοῦ ὑφάσματος περιέρχεται νήσου σχῆμα ποιοῦσα τῇ περιρροῇ τοῦ χρώματος. De vestimento περινήσῳ cfr ad Menandr. p. 84.

LXXVII.

Pollux II 13: γεροντεῖαι παλαῖστραι παρὰ Ἀριστοφάνει. MS Falckenb. Ἀντιφάνει. Dindorfius Fragm. Aristoph. p. 229 comparat ἐφήβους παλαίστρας in titulo apud Boeckhium Corp. Inscr. I p. 374: εἰκόνα τήνδε Ποθεῖνος ἐν εὐφήβοισι παλαίστραις | τεύξας κοσμητοῦ θήκατο Νυμφιδίου. In his εὐφήβοις Dindorfius ab imperito poeta pro ἐφήβοις positum esse sibi persuasit. Mihi quidem illud εὐφήβοις lapidarii sive errori sive imperitiae deberi, poeta autem εὐήβους παλαίστρας dixisse videtur h. e. *iuventutis florem augentes.*

LXXVIII.

Pollux V 98: καὶ τριοπὶς δὲ ὅρμου εἶδος — καὶ ὡς Ἀντιφάνης, κάθημα. ἐκάλουν δὲ αὐτὸ καὶ καθετῆρα. H. Stephanus κάθεμα, cui simile est καθετὴρ in muliebri ornatu commemoratum.

LXXIX.

Hesychius, Αὐχένιοι: χιτῶνος εἶδος ὑπὸ Ἀντιφάνους.

LXXX.

Phrynichus Ecl. Att. p. 333: ἐπίτοκος ἡ γυνὴ ἀδοκίμως εἶπεν Ἀντιφάνης ὁ κωμῳδός, δέον ἐπίτεξ εἰπεῖν.

LXXXI.

Antiatticista p. 96 12. *Ἐπιστάτης: ἀντὶ τοῦ διδάσκαλος ὁμολογουμένως Ἀντιφάνης.* In his ὁμολογουμένως, in quo fabulae titulum latere putabat Koppiersius, significare videtur *communi dicendi consuetudini convenienter.* Nec male tamen Koppiersius. *Ὁμολογοῦσα* fabulae titulum habemus, ni fallit coniectura, apud Orionem Flor. V p. 47 cll. p. 184. Fabularum indices apud grammaticos poetarum nominibus nonnunquam praemitti docuit Valck. Diatr. p. 214 c.

LXXXII.

Antiatticista p. 98 15. *Ἤθη: πληθυντικῶς φασὶ μὴ δεῖν λέγειν, ἀλλ' ἑνικῶς. ἀλλ' Ἀντιφάνης εἶπε πληθυντικῶς.* V. Lobeckium ad Phryn. p. 364.

LXXXIII.

Antiatticista p. 112 24. *Πτωχεύειν: οὐ τὸ ἐπαιτεῖν ἀλλὰ τὸ πένεσθαι. Ἀντιφάνης.* V. Koppiersium Observ. philol. p. 21.

LXXXIV.

Antiatticista p. 116 8. *Χολᾶν: ὀργίζεσθαι. Ἀντιφάνης.* Χολᾶν i. q. *μελαγχολᾶν* apud Stratonem Phoenic. 7 et Epicratem Dyspr. 7. Atque ita etiam olim apud Moschum Carm. I 10 legebatur *ἦν δὲ χολᾷ νόος ἐστὶν ἀνάμερος*, ubi tamen recte mihi restituisse videor *ἐν δὲ χολᾷ νόος ἀνάμερος.* Cfr Koppiersium Observ. phil. p. 28.

LXXXV.

Antiatticista p. 116 11. *Χρήσασθαι: ἀντὶ τοῦ δανείσασθαι. Ἀντιφάνης.* Edidit haec etiam Montefalc. Bibl. Coisl. p. 482.

LXXXVI.

Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 405 32. *Ἀνόχαιον* (leg. *ἀνώγεων*): *τὸ ὑπερῷον οἴκημα. Ξενοφῶν ἐν Κύρου ἀναβάσει* (V 4 29) *καὶ τῶν κωμῳδοποιῶν οἱ περὶ Ἀντιφάνην.* Eadem Suidas s. v. *ἀνώγεων*, ubi legitur *Ἀριστοφάνην.*

LXXXVII.

Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 448 22. *Ἀρδεύειν παρ' Ἀντιφάνει μόνῳ· ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ ἄρδειν, οὐκ ἀρ-*

δεύειν, λέγουσι. Pro ἀρδείειν, quo optimi quique scriptores usi sunt, Lobeckius ad Phryn. p. 768 probabiliter corrigit ἀρδείαν.

LXXXVIII.

Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 427 9. *Ἀποδικεῖν*: ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι. οὕτως Ἀντιφάνης. Hoc loco qui usus est Ruhnkenius de Antiph. p. 247, non Ἀντιφάνης, sed Ἀντιφῶν in codice legit. Antiphanis nomen habet etiam Suidas s. v. ἀποδικεῖν.

LXXXIX.

Photius Lex. p. 188 17. *Κύδαροι*: πλοιάρια ἄττα, παρ' Ἀντιφάνει τὸ ὄνομα. V. intpp. Pollucis I 96 et Hesychii v. κύδαρος.

XC.

Photius Lex. p. 552 25. *Συνέλκειν τὰς ὀφρῦς*: ἀντὶ τοῦ συνάγειν. οὕτως Ἀντιφάνης. Hoc ipsum, συνάγειν ὀφρῦς, dixit Antiphanes Philotheb. I.

XCI.

Photius Lex. p. 605 22. *Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει*: ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν. οὕτως Ἀντιφάνης. Cod. ἀντιφα. Porsonus Ἀντιφῶν. Suidas s. v. τρίτῳ, ubi eadem leguntur, Ἀντιφάνης.

XCII.

Photius Lex. p. 624 16. *Ὑπέρχολος γενόμενος*: ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας. οὕτως Ἀντιφάνης. Eadem Suidas s. v. ὑπέρχολος. Omisso Antiphanis nomine habet etiam Antiattic. p. 115 2.

XCIII.

Suidas, *Ἀλουργιαῖον*: ἀντὶ τοῦ ἀλουργές. οὕτως Ἀντιφάνης. Eadem Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 818 14, ubi editur Ἀριστοφάνης. Usitatae nominis formae sunt ἀλουργὸς et ἀλουργής. V. Lobeckium ad Phryn. p. 185.

XCIV.

Suidas, *Ἀμαρτυρήτους*: ἀντὶ τοῦ ἀμαρτύρους. οὕτως Ἀντιφάνης. Eadem Zonaras Lex. I p. 141.

XCV.

Eustathius ad Iliad. p. 741 29: διὸ καὶ κασωρὶς ἡ πόρνη διὰ τὸ κάσαι ὅ ἐστι κοσμῆσαι τὴν ὥραν οὐ δεόντως. Ἀντιφάνης δέ, φασί, κασωρῖτιν ἔφη τὴν ἐπὶ τέγους προεστῶσαν. De etymo vocis ineptit. Meliora vide apud Lobeckium Paral. gramm. p. 30 sq.

XCVI.

Zenobius Cent. VI 34: Ἀλεκτρυὼν τις ἐγένετο Φιλίππου στρατηγός, ὃν ἀπέκτανεν, ὥς φασι, Χάρης ὁ Ἀθηναῖος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Ἡρακλείδης ὁ κωμικὸς καὶ Ἀντιφάνης. Vide infra ad Heraclidis fragm. p. 564.

XCVII.

Plutarchus Moral. p. 79 a: ὁ γὰρ Ἀντιφάνης εἶπε παίζων ἔν τινι πόλει τὰς φωνὰς εὐθὺς λεγομένας πήγνυσθαι διὰ ψῦχος, εἶθ' ὕστερον ἀνιεμένων ἀκούειν θέρους ἃ τοῦ χειμῶνος διελέχθησαν. Perfacetum hoc figmentum est, cuius haud dissimile apud Iohannem Paulum me legere memini.

XCVIII.

Maximus Conf. XLI p. 64: κύων μελετήσας σαρκῶν ἀπογεύεσθαι φυλάττειν οὐκέτι δύναται τὴν ἀγέλην. Si Antiphanis sunt, versus ita restituere licet:

Κύων μελετήσας * *
σαρκῶν ἀπογεύεσθαι φυλάττειν οὐκέτ' ἂν
δύναιτο τὴν ἀγέλην.

XCIX.

Boissonadii Anecd. I p. 125: Ἀντιφάνης Αἱ νέαι φιλίαι ἀναγκαῖαι μέν, αἱ δὲ παλαιαὶ ἀναγκαιότεραι. Eadem iisdem verbis in Apophthegm. Sylloge Vindob. a Ritschelio edita p. V 30. Antiphanis nomen fortasse ex Antisthene corruptum est, quae nomina etiam alias confunduntur. V. Hist. crit. p. 317.

De duobus aliis fragmentis probabili coniectura Antiphani assignandis dixi Hist. crit. p. 321 et ad Fragm. Antiquae Com. p. 247.

ANAXANDRIDES.

(Hist. crit. p. 367 sqq.)

ΑΓΡΟΙΚΟΙ.

I.

Τίνα δὴ παρεσκευασμένοι
πίνειν τρόπον νῦν ἐστε; λέγετε. B. τίνα τρόπον;
ἡμεῖς; τοιοῦτον οἷον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ.
A. βούλεσθε δήπου τὸν ἐπιδέξι'; B. ὦ πάτερ,
λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν ἐπιδέξια
λέγειν, Ἄπολλον, ὡσπερεὶ τεθνηκότι;

Athenaeus XI p. 463 f: *τοῦ δ' ἐπιδέξια πίνειν μνημονεύει καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγροίκοις οὕτως Τίνα δὴ κτλ.* **Vs. 2** *νῦν ἐστε* **scripsi pro** *ἐστε νυνί*, **et** *πίνειν* **quod libri post** *τίνα τρόπον* **habent delevi. Fecit hoc etiam Dobraeus Adv. II p. 330 male tamen relinquens** *ἐστὲ νυνί.* **Iacobsius locum ita constituit** *τίνα δὴ παρεσκευασμένοι πίνειν τρόπον | πάρεστε νυνί; λέγετε. B. τίνα πίνειν τρόπον;* **— Vs. 3 Iacobsius** *ἡμεῖς τοιοῦτον.* **— Vs. 4 pro** *δήπου* **Dindorfius coniicit** *δῆτ' οὖν.* **Ibidem** *ἐπιδέξι' ὦ* **B.** *ἐπιδεξιω* **A.** *ἐπιδέξια* **PVL. Reliqua personae B tribuenda esse vidit Dobraeus, qui vs. 5 pro** *λέγειν* **corrigit** *τί φῄς;* **et vs. 6** *λέγεις;*

II.

Μεγάλ' ἴσως ποτήρια
προπινόμενα καὶ μέστ' ἀκράτου κυμβία
ἐκάρωσεν ὑμᾶς. Β. ἀνακεχαίτικεν μὲν οὖν.

Athenaeus XI p. 481 f. de *κυμβίοις* disserens: *καὶ 'Αναξανδρίδης ἐν 'Αγροίκοις Μεγάλ' ἴσως κτλ.* Ex Athenaeo eundem locum sed foede corruptum apposuit Macrobius Saturn. V 21. *Anaxandrides etiam in fabula 'Αγροίκοις Μεγάλ' ἴσως κυμβία προπινόμενα καὶ μετ' ἀκράτου ἐκάκωσεν ὑμᾶς.* Vs. 2 *μέστ'*. Ita codices: vulgo *μετ'*. — Vs. 3 *ἀνακεχέτικεν* AB. *ἀνεχέτικεν* P.

III.

'Ως δ' ἐστεφανώθην, ἡ τράπεζ' ἐπήγετο,
τοσαῦτ' ἔχουσα βρώμαθ', ὅσα μὰ τοὺς θεοὺς
καὶ τὰς θεὰς οὐδ' ἔνδον ὄντ' ᾔδειν ἐγώ,
οὕτω παρέζων χρηστῶς οὐκ ἔζων τότε.

Athenaeus XIV p. 642 b: *'Αναξανδρίδης 'Αγροίκοις 'Ως δ' ἐστεφανώθην κτλ.* Vs. 3 *ἔνδον* ABPV. *εἶδον* L. Ibidem *ὄντ'* ABP. *οὔτ'* VL. — Vs. 4 *οὕτω.* A *οὕτως.* Tum pro *χρηστῶς* Villebrunius *χρηστός*, *sic fatuus ego et ineptus non ἔζων sed παρέζων*, ut interpretatur Iacobsius Addit. p. 340. Atqui ita aut *ὁ χρηστὸς* aut *χρηστὸς ὢν* dicendum erat. Diu est ex quo conieci *οὕτω παρέζων, Χρηστέ, κοὐκ ἔζων τότε.* Atque ita nunc Dobraeus Adv. II p. 349. *Chrestus* frequens servorum nomen.

Α Γ Χ Ι Σ Η Σ.

I.

Οὐκ ἔστι δούλων, ὦ 'γαθ', οὐδαμοῦ πόλις,
τύχη δὲ πάντα μεταφέρει τὰ σώματα.

πολλοὶ δὲ νῦν μέν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι,
εἰς ταὔριον δὲ Σουνιεῖς, εἶτ' εἰς τρίτην
ἀγορᾷ κέχρηνται· τὸν γὰρ οἴακα στρέφει
δαίμων ἑκάστῳ.

Athenaeus VI p. 263 b: καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγχίσῃ φησὶν Οὐκ ἔστι κτλ. **Vs. 1** δούλων πόλις. **De servorum urbe vide Cratini Seriph. II 2 et Eupolidis Mar. fragm. XIX. — Vs. 4 B** εἰς δ' αὔριον. **Dindorfius** εἰς αὔριον. **Ceterum ex his verbis haud inepte coniicias Sunienses in admittendis civibus admodum faciles fuisse. Fallitur Casaubonus, Sunienses ceu nobilissimos inter Athenienses cives commemorari existimans. — Vs. 5** ἀγορᾷ κέχρηνται **recte Schweighaeuserus interpretatur** *reipublicae administrandae participes fiunt.*

II.

Pollux VI 161: ἡμιχρύσους δὲ Ἀναξανδρίδης. **Idem IX 59:** εἰ μὲν χρυσοῦς εἴποις, προσυπακούεται ὁ στατήρ· εἰ δὲ στατὴρ εἴποις, οὐ πάντως ὁ χρυσοῦς· Ἀναξανδρίδης δὲ ἐν Ἀγχίσῃ καὶ ἡμιχρύσους λέγει. **Itaque Anaxandrides** ἡμιχρύσους στατῆρας **dixisse videtur.**

Α Ι Σ Χ Ρ Α.

Ἀρτίως διηρτάμηκε καὶ τὰ μὲν διανεκῆ
σώματος μέρη δαμάζετ' ἐν πυρικτίτοισι γᾶς·
Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι λέγων.

Athenaeus X p. 455 f: Ἀναξανδρίδης δὲ Αἰσχρᾷ Ἀρτίως κτλ. **Vs. 1** διανεκῆ **(superscripto** η**) A.** διηνεκῆ **PVL.** διηνεκῆ σώματος μέρη **quae sint haud satis apparet Schweighaeusero. Non dubito quin poeta** νῶτον διηνεκὲς **intelligi voluerit. Doricam formam** διανεκὴς **ne ab Atticorum quidem usu alienam fuisse et hic locus docet et Platonis Hipp. I p. 301 B.** διανεκῆ σώματα. **Sic enim ibi e libris scripsit**

Bekkerus. — Vs. 2 δαμάζετε AB. δαμάζατα (sic) V. δαμάζεται P, Basil. L. *Dindorfius*. Ibidem PVL ἐν πυρικτύποισι γῆς. A ἐν πυρικτύτοισι γᾶς (superscripto η). B ἐν πυρὶ κτιτισιγᾶς. Scripsi igitur ἐν πυρικτίτοισι γᾶς, quo terram igne coctam h. e. ollam, significari posse existimabam, eodem dicendi genere, quo λευκὰ παρηΐδων dicitur pro λευκαὶ παρηΐδες et alia huic similia. Dobraeus Adv. II p. 329 coniecit περικτίτοισι γαῖς. „Plurale γαῖ alicubi notavi, e Strabone ni fallor." Ingeniosum hoc; sed περικτίτοισι reiicio. Plurali γαῖ usus est Herodotus. Antiatticista p. 86 33: γῆν ἀξιοῦσιν ἀεὶ λέγειν ἑνικῶς, μηδέποτε δὲ πληθυντικῶς. Ἡρόδοτος τετάρτῳ. Ita enim haec correxit Bastius ad Greg. Cor. p. 155. Alia exempla vide apud Schaeferum Melet. cr. p. 15. — Vs. 3 οἶμαι pro librorum lectione εἶναι scripsi ex coniectura Boeckhii ante hos decem annos mecum communicata. Idem nunc Dobraeus.

ΑΝΤΕΡΩΝ.

Περιστέρια γὰρ εἰσάγων καὶ στρουθία.

Athenaeus XIV p. 654 b. exempla vocabuli περιστέριον apponens: Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀντερῶντι Περιστέρια κτλ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

Antiatticista p. 104 17. Κακομαθής: Ἀναξανδρίδης Ἀχιλλεῖ.

ΓΕΡΟΝΤΟΜΑΝΙΑ.

I.

Τὴν ἐκ Κορίνθου Λαΐδ' οἶσθα; Β. πῶς γὰρ οὔ;
τὴν ἡμετέρειον. Α. ἦν ἐκείνῃ τις φίλη
Ἄντεια. Β. καὶ τοῦθ' ἡμέτερον ἦν παίγνιον.

Α. νὴ τὸν Δί' ἤνθει τότε Λαγίσκιον, τότ' ἦν
καὶ Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλή,
ὑπέφαιν' ἐσομένη δ' Ὤκιμον λαμπρὸν πάνυ.

Athenaeus XIII p. 570 d: *μνημονεύει δὲ τῆς Λαΐδος καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Γεροντομανίᾳ καὶ ἄλλας ἑταίρας αὐτῇ συγκαταλέγει διὰ τούτων Τὴν ἐκ Κορίνθου κτλ.* **Vs. 2** *ἡμετέρειον.* **Ita Abreschius Diluc. Thucyd. p. 489·** *ἡμέρειον* **VL.** *ημεριον* **A.** *ἡμέριον* **B.** *ἡμερίον* **P. Forma** *ἡμετέρειος* **usus est Anacreon Fragm. LXXV. De accentu (***ἡμετερεῖος* **an** *ἡμετέρειος***) dixit Lobeckius Paral. gramm. p. 322. Frustra Casaubonus tentat** *τὴν Ἱμεραίαν,* **et Schweighaeuserus** *τὴν Ὑκκαρείαν.* **— Vs. 2** *φίλη* **VL.** *φιάλη* **B.** *φιάλη* **P. — Vs. 3** *Ἄντεια* **PVL.** *ἄντειαν* **B.** *ἄνθεια* **A: nisi hic Schweighaeuseri error est enotatam ex codice litteram** *ϑ* **ad** *Ἄντεια* **referentis, quum fortasse ad** *τοῦτ'* **debuerit.** *τοῦθ'* **V.** *ταῦθ'* **P.** *τοῦτ'* **Basil. L et Schweigh. editio.** ***Dindorfius.*** **— Vs. 4** *Λαγίσκιον, τότ' ἦν* **scripsi praeeunte Iacobsio, qui coniecit** *Λαγίσκιον, τότε.* **Libri** *Λαγίσκη.* *ἦν δὲ τότε.* **Dobraeus Adv. II p. 344:** *ἤνθει καὶ Λαγίσκη· καὶ τότε ἦν Θεολύτη,* **vel** *τότ' ἦν ἡ Θεολύτη.* **Pro** *Θεολίτη* **ex C enotatum** *Νεολύτη.* **— Vs. 6** *ἐσομένη δ' ὤκιμον* **AB.** *ἐσομένη ἦν δ' ὤκιμον* **VL. Pro** *λαμπρὸν* **malim cum Dobraeo** *λαμπρά.* **Dindorfius postremos versus ita edidit:**

νὴ τὸν Δί' ἤνθει τότε Λαγίσκη * *
* * * * * *ἦν δὲ τότε*
καὶ Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλή
ὑπέφαιν' ἐσομένη * * * *
* * *δ' Ὤκιμον λαμπρὸν πάνυ.*

Quarum lacunarum vix idonea caussa erat.

II.

Καί τοι πολύ γε πονοῦμεν.
τὸν ἀσύμβολον εὗρε γελοῖα λέγειν Ῥαδάμανθυς καὶ Παλαμήδης.

Athenaeus XIV p. 614 c: *Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Γεροντομανίᾳ καὶ εὑρετὰς τῶν γελοίων φησὶ γενέσθαι Ῥαδάμανθυν καὶ Παλαμήδην, λέγων οὕτως Καί τοι κτλ.* In his B verba *λέγων οὕτως* omittit, post *καί τοι* inferens *φησί*. Anaxandridis verba ex loco antistrophico desumpta videri possint, ut iambici versus cum anapaestico tetrametro coniunctio nihil offensionis habeat. Cfr Phrynichi fragm. p. 580. Quamquam priora illa quo consilio reliquis praemissa sint non intellegitur. Ceterum satis obscura sunt quae de hoc loco tradidit Aristoteles Rhet. III 12: *ἀνάγκη δὲ μεταβάλλειν τὸ αὐτὸ λέγοντας· ὅπερ ὡς προοδοποιεῖ τῷ ὑποκρίνεσθαι· „οὗτός ἐστιν ὁ κλέψας ὑμῶν, οὗτός ἐστιν ὁ ἐξαπατήσας, οὗτος ὁ τὸ ἔσχατον προδοῦναι ἐπιχειρήσας." οἷον καὶ Φιλήμων ὁ ὑποκριτὴς ἐποίει ἔν τε τῇ Ἀναξανδρίδου Γεροντομανίᾳ, ὅτε λέγει Ῥαδάμανθυς καὶ Παλαμήδης, καὶ ἐν τῷ προλόγῳ τῶν Εὐσεβῶν τὸ ἐγώ· ἐὰν γάρ τις ταῦτα μὴ ὑποκρίνηται, γίνεται ὁ τὴν δοκὸν φέρων.* In arte rhetorica quid fuerit *metabole* docuit Spaldingius ad Quintil. IX 3, 38. Nec minus constat de *hypocrisi*, de qua vide, ne longius abeam, Ernesti Lex. techn. p. 364. Philemon autem quid fecerit in recitandis verbis *Ῥαδάμανθυς καὶ Παλαμήδης*, non satis apparet. Num forte eadem verba in pluribus deinceps versibus repetebantur et alio atque alio vocis flexu et sono ab histrione recitabantur? Ita sane videtur, neque alia alterius loci fuerit ratio, in quo identidem repetebatur pronomen *ἐγώ*.

ΔΙΔΥΜΟΙ.

Antiatticista p. 85 19. *Βρέτας: ὁ ἀναίσθητος. Ἀναξανδρίδης ἐν Διδύμοις.* Hunc usum nominis *βρέτας* Cyrenensibus adscribit Etymol. M. p. 213 6.

Ε Λ Ε Ν Η. *)

Α. Ἄγκυρα, λέμβος, σκεῦος ὅ τι βούλει λέγε.
Β. ὦ Ἡράκλεις, ἀβελτερίου τεμενικοῦ.
Α. ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰπεῖν τὸ μέγεθος δύναιτό τις.

Suidas s. v. Ἀβέλτερος. λέγουσι δὲ καὶ ἀβελτήριον τὴν ἀβελτηρίαν. Ἀναξανδρίδης Ἑλένῃ Ἄγκυρα, λέμβος κτλ. **Apertum est haec non ab uno eodemque omnia homine recitari. Itaque adposui personarum vices. Vs. 2 libri** ἀβελτηρίου. **Toupius Emend. I p. 11** τἀβελτερίου γ' Ἑλληνικοῦ, **quod qui iure reiecit Reisigius Coni. p. 17 tentabat** ἀβελτερίου τεκμήριον, **Lobeckius ad Phryn. 519** ἀβελτερίου δηλουμένου, **alius denique referente Bernhardio,** ἀβελτερίου τοῦ ναυτικοῦ **vel** τριμορυχικοῦ. **Quorum omnium nihil est quod aliquam veritatis speciem habeat. — Vs. 3** τὸ μέγεθος **scil.** τοῦ ἀβελτερίου.

De alio fragmento probabiliter ad hanc fabulam referendo vide Hist. crit. p. 370.

Ε Υ Σ Ε Β Ε Ι Σ.

Laudatur ab Aristotele Rhetor. III 12 cuius verba supra ad Gerontom. II adscripsi.

ΖΩΓΡΑΦΟΙ Η ΓΕΩΓΡΑΦΟΙ. **)

I.

Πυξίον κάθου λαβών.

Pollux X 59: εἴρηται μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ ζωγράφου τὸ ὄνομα (πυξίον) ἐν Ἀναξανδρίδου Ζωγράφοις ἢ Γεωγράφοις, ἑκατέρως γὰρ ἐπιγράφεται τὸ δρᾶμα· Πυξίον κάθου

---

*) V. Hist. crit. p. 370. **) V. Hist. crit. p. 370.

λαβών. De glossa Antiatticistae p. 113 in. Πυξίον: ὅπου οἱ ζωγράφοι γράφουσιν. Ἁγίας Ζωγράφῳ, quam attigi Hist. crit. p. 371, nunc ita statuo ut ΑΓΙΑΣ ex ΑΝΑΞ h. e. Ἀναξανδρίδης corruptum credam.

II.

Antiatticista p. 104 32. Κιννάβαρις: ἀρσενικῶς Ἀναξανδρίδης Γεωγράφῳ. Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 1208: εὕρηται γὰρ παρὰ Ἀλεξανδρίδῃ ἡ αἰτιατικὴ τὸν κιννάβαριν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ὁ μὲν γὰρ εὐφυής τις εἶναι φαίνεται,
ὡς δ' εὐρύθμως λαβὼν τὸ μελετητήριον
εἶτ' ἐσχεδίασε δριμέως ἐν * * παπαῖ,
μεστὸς γενόμενος πρὸς τὸν Ἀργᾶν βούλομαι
κωδωνίσας πέμψαι σ' ἀγωνιούμενον,
ἵνα καὶ σὺ νικᾷς τοὺς σοφιστάς, ὦ φίλε.

Athenaeus XIV p. 638 d: τοῦ Ἀργᾶ μνημονεύει Ἄλεξις — καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἡρακλεῖ Ὁ μὲν γὰρ κτλ. Vs. 2 εὐρύθμως Schweighaeuserus. Libri εὔρυθμος. — Vs. 3 Casaubonus δριμέως παπαῖ παπαῖ. Possis etiam δριμέως εὖ μάλα, παπαῖ. Sed in talibus omnia sunt incerta. παπαῖ pro παπαὶ dedit Dindorfius. δριμέως, i. q. συνετῶς. Eustathius p. 1455 34: Εὐριπίδης ἐπὶ συνετοῦ εἴρηκε τὸ δριμύ, ὡς λέγει Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός. — Vs. 4 μεστὸς γενόμενος, Dobraeus Adv. II p. 348 interpretatur *quum satis cantaveris*. De Arga musico vide Hist. crit. — Vs. 5 B ἀγωνιούμενος. — Vs. 6 τοὺς σοφιστὰς *musicos*. Aeschylus Athen. p. 632 c: εἶτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν.

ΘΕΤΤΑΛΟΙ.

Antiatticista p. 106 10: λιθάζειν, οὐχὶ λεύειν καὶ καταλεύειν. Ἀναξανδρίδης Θετταλοῖς.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ.

I.

Ὁ τὸ σκόλιον εὑρὼν ἐκεῖνος, ὅστις ἦν,
τὸ μὲν ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ἦν,
ὠνόμασεν ὀρθῶς· δεύτερον δ' εἶναι καλόν,
τρίτον δὲ πλουτεῖν, τοῦθ', ὁρᾷς, ἐμαίνετο·
μετὰ τὴν ὑγίειαν γὰρ τὸ πλουτεῖν διαφέρει·
καλὸς δὲ πεινῶν ἐστιν αἰσχρὸν θηρίον.

Athenaeus XV p. 694 e: ᾀσθέντος τούτου καὶ πάντων ἡσθέντων ἐπ' αὐτῷ καὶ μνημονευσάντων, ὅτι καὶ ὁ καλὸς Πλάτων αὐτοῦ μέμνηται ὡς ἄριστα εἰρημένου, ὁ Μυρτίλος ἔφη Ἀναξανδρίδην αὐτὸ διακεχλευακέναι τὸν κωμῳδιοποιὸν ἐν Θησαυρῷ λέγοντα οὕτως Ὁ τὸ σκόλιον κτλ. **Scolion dicit illud nobilissimum Simonidis, de quo vide Schneidewinus ad Simon. p. 55. Ad idem carmen respicit incertus poeta apud Aristot. Rhet. II 21:** ἀνδρὶ δ' ὑγιαίνειν ἄριστόν ἐστιν, ὥς γ' ἡμῖν δοκεῖ. *) **Cfr Philemonis Inc. LXVIII p. 419:**

---

*) In his parum aptus est pluralis ἡμῖν, pro quo in tali loco nemo non singularem requireret. Iam attende ad haec scholiastae ad Platonis Gorg. p. 451 e: τὸ σκόλιον τοῦτο οἱ μὲν Σιμωνίδου φασίν, οἱ δὲ Ἐπιχάρμου. Nonne igitur pro ἡμῖν legendum ἐμίν, et ipse ille versus:

ἀνδρὶ δ' ὑγιαίνειν ἄριστόν ἐστιν, ὥς γ' ἐμὶν δοκεῖ,

Epicharmo tribuendus est? Quod enim scholiasta atque ipse adeo Anaxandrides de auctore illius scolii dubitatum esse dicunt, non ad ipsum carmen, sed ad sententiam carmini subiectam referendum est, quam similiter expresserat etiam Italus poeta Sclerias; unde factum est ut is quoque in auctoribus Simonidei carminis nominaretur. V. Stobaeum

αἰτῶ δ' ὑγίειαν πρῶτον, εἶτ' εὐπραξίαν, τρίτον δὲ χαίρειν, εἶτ' ὀφείλειν μηδενί. Vs. 5 *ὑγίειαν.* Ita B. *ὑγιείαν* Cant. L. *ὑγεῖαν* C.

II.

'Αναλαβὼν μόναυλον ηὔλουν τὸν ὑμέναιον.

Athenaeus IV p. 176 a. de *μοναύλῳ* disserens: *'Αναξανδρίδης δ' ἐν Θησαυρῷ 'Αναλαβὼν κτλ.* Pro *μόναυλον* B *μέναυδρον.* Apertum est versuum reliquias etiam ad iambicos numeros revocari posse.

Θ Η Σ Ε Υ Σ. *)

I.

"Οτε τὰς μορίας ἔτρωγεν, ὡσπερεὶ Πλάτων.

Diogenes Laert. III 26: *τοιοῦτος δ' ὢν* (Platonem dicit) *ὅμως ἐσκώφθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν κωμικῶν — 'Αναξανδρίδης ἐν Θησεῖ "Οτε τὰς μορίας κτλ.* In his *ὡσπερεὶ* scripsi pro *ὥσπερ.* Quamquam possis etiam *ὥσπερ καί,* ut voluit Hermannus. De Platone oleas Sicularum mensarum deliciis praeferente v. Diogenes Laert. VI 25.

II.

Παρθένοι παίζουσι πρὸς ἐλάφρ' ἐξαλλάγματα.

Antiatticista p. 96 5. *'Εξαλλάγματα: 'Αναξανδρίδης Θησεῖ Παρθένοι παίζουσι πρὸς ἐλάφρ' ἐξαλλάγματα.* Post *παίζουσιν* fortasse excidit *εὐθύς.* De *ἐξαλλάσσειν* i. e. *τέρπειν* v. ad Menandri fragm. inc. CCV.

Flor. CIII 9. His scriptis afferuntur mihi Crameri viri de litteris nostris meritissimi Anecdota Parisiensia, in quorum vol. I p. 290 hoc edidit ad Aristotelis rhetoricam scholion: *τὸ „ἀνδρὶ δ' ὑγιαίνειν ἄριστον" Σιμωνίδου ἐστὶν ἀπὸ τῶν σκολιῶν αὐτοῦ ἐπῶν. οἱ δ' 'Επιχάρμου.*

*) V. Hist. crit. p. 371.

ΚΑΝΗΦΟΡΟΣ.

*Ἅπαντές ἐσμεν πρὸς τὰ θεῖ' ἀβέλτεροι
κοὐκ ἴσμεν οὐδέν.*

Stobaeus Ecl. phys. II 1 p. 6 cum lemmate *Anaxandridis*. At codd. VA notante Heerenio *Ἀλεξανδρίδης Κανηφόρῳ*.

ΚΕΡΚΙΟΣ.

Ἐρυθρότερον καρῖδος ὀπτῆς σ' ἀποφανῶ.

Athenaeus III p. 106 a. de mensura nominis *καρὶς* disserens: *Ἀναξανδρίδης ἐν Κερκίῳ Ἐρυθρότερον κτλ.* Hinc petiit Eustathius p. 1220 58. Minus recte AV *ἐρυθρώτερον*. Pro *ὀπτῆς*, quod e C et Eustathio primus commendavit Casaubonus, ABPVL habent *ὀπτῶν*. De fabulae titulo cfr Hist. crit. p. 371.

ΚΙΘΑΡΙΣΤΡΙΑ.

Pollux X 172: *τοῦτο δὲ (βύσμα) βύστραν ἕτεροι κεκλήκασιν, ὡς Ἀναξανδρίδης Κιθαριστρίᾳ καὶ Ἀντιφάνης Ὀρφεῖ.*

ΚΥΝΗΓΕΤΑΙ.

Υἱὸς γὰρ οἰκόσιτος ἡδὺ γίγνεται.

Athenaeus VI p. 247 e: *μνημονεύει δὲ (τοῦ οἰκοσίτου) Ἀναξανδρίδης ἐν Κυνηγέταις, Υἱὸς γὰρ κτλ.* Pro *ἡδὺ* ex P enotatum *ἤδη*.

ΚΩΜΩΙΔΟΤΡΑΓΩΙΔΙΑ.

Antiatticista p. 87 28. *Γελασίνην: τὴν πολλὰ γελῶσαν. Ἀναξανδρίδης ἐν Κωμῳδοτραγῳδίᾳ.* De titulo fabulae v. Hist. crit. p. 247.

ΛΟΚΡΙΔΕΣ.

Antiatticista p. 106 25: *Λῆμμα καὶ ἀνάλωμα.* *Ἀναξανδρίδης Λοκρίσιν.*

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

Καὶ συμπαίζει καριδαρίοις
μετὰ περκιδίων καὶ θραττιδίων,
καὶ ψητταρίοις μετὰ κωθαρίων,
καὶ σκινδαρίοις μετὰ κωβιδίων.

Athenaeus III p. 105 f. de mensura nominis *καρὶς* disserens: *Ἀναξανδρίδης Λυκούργῳ Καὶ συμπαίζει κτλ.* Non male Dalecampius rideri aliquem suspicatur, qui deminutivis eiusmodi vocibus uti solitus esset, in quo Anaxandridi praeivisse videri potest Aristophanes apud Aristot. Rhet. III 2 15 (Fragm. Babyl. XXX). Vs. 2 libri *περδικίων καὶ θριττιδίων*. Utrumque correctum ex Athen. VII p. 329 e: *ὅτι δὲ θρᾶτταν ἔλεγον τὸ θαλάττιον ἰχθύδιον καὶ Ἀναξανδρίδης παρίστησιν ἐν Λυκούργῳ λέγων οὕτως Καὶ συμπαίζειν* (libri *συμπλιάζειν* et *συμπλησιάζειν*) *κορακινιδίοις* (sic) *μετὰ περκιδίων καὶ θραττιδίων*. Quod vulgo editur *περδικίων* apud Atticos antepenultimam ducit. *) Non negligendum autem quod hoc altero loco *κορακινιδίοις* legitur pro *καριδαρίοις*. Fortasse enim locus ita constituendus est, *καὶ συμπαίζει | καριδαρίοις μετὰ περκιδίων, | κορακινιδίοις μετὰ θραττιδίων*. Quo quidem membrorum concinnitati aliquantum consuleretur. — Vs. 3 *ψητταρίοις*. AVL *ψιτταδίοις*. P *ψηττυδίοις*. Correxit Lobeckius ad Phryn. p. 74. quod

*) Nam alii quidem poetae corripuerunt. Herodianus Crameri An. III p. 285: *Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης φησίν, ὡς τῆς πέρδικος — ἡ μέση συστέλλεται, πεισθεὶς Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ καὶ τοῖς οὕτω χρησαμένοις ποιηταῖς διὰ μέτρον.* Eius rei unum exemplum habemus apud Philoxenum Athen. IV p. 147 e: *Περδίκων φασσῶν τε χύδαν.*

me fugiebat ad Menandrum p. 181. Quod sequitur *κωθαρίων* debetur Schweighaeusero. Libri *κωβιδαρίων*. — Vs. 4 *σκινδαρίοις*. Schweighaeuserus ex Gesnero de Aquat. p. 887 et 1031: „*umbra* piscis, quae plerumque *σκίαινα* vocatur (Athen. VII p. 322 f) etiam *σκινὶς* dicebatur, teste Galeno de Facult. Alim. III 30. Inde igitur per syncopen formatum *σκινδάριον*." Haec si vera est obscuri nominis explicatio, praestabit haud dubie scribere *σκινιδαρίοις*. Sed illud *σκινὶς* apud Galenum recte, opinor, Schneiderus ex *σκιαινὶς* corruptum esse statuit. Itaque amplius quaerendum est. Ibid. *κωβιδίων* antepenultima brevi dixit, quae producitur a Sotade Athenaei VII p. 293 d: *κωβίδι᾽ ἄττα καὶ πετραῖα δή τινα*. Nec video qua ratione correptio eius syllabae excusari possit. Fortasse *κωβιδίων* ex praecedente versu, ubi libri *κωβιδαρίων* habent, ortum eiusque in locum *καρκινίων* vel simile quid sufficiendum est.

ΜΕΛΙΛΩΤΟΣ.

I.

Οὐ μανικόν ἐστ᾽ ἐν οἰκίᾳ τρέφειν ταῶς,
ἐξὸν τοσουτουὶ δύ᾽ ἀγάλματ᾽ ἀγοράσαι;

Athenaeus XIV p. 655 a: *ὅτι δὲ καὶ τιθασοὺς εἶχον αὐτοὺς* (pavones) *ἐν ταῖς οἰκίαις — παρίστησιν — Ἀναξανδρίδης ἐν Μελιλώτῳ Οὐ μανικὸν κτλ.* Vs. 1 *οὐ* Hermannus: libri *οὐχί*. Ibid. *οἰκίδᾳ* AP. — Vs. 2 *τοιούτους ἰδὼν* A. *τουτοισὶ δύ᾽* C. *τοιούτους δύο* P. *τοιούτους δύ᾽* V. *τοιούτους ἢ δύ᾽* L. Coraes apud Schweighaeuserum *τοσοῦτον νὴ Δί᾽*. Recte Dobraeus Advers. II p. 350 *τοσουτουί*, *cum tanti pluris constarent duae statuae*. Idem hoc annotavit „interim et hoc cogito, annon hic rideatur Euripides Electr. 388 *ἀγάλματ᾽ ἀγορᾶς*, et legendum *οὐ μανικόν ἐστ᾽ ἐν οἰκίᾳ τρέφειν ταώς, ἐξὸν τοσουτουὶ λαβεῖν δύ᾽ ἀγάλματα ἀγορᾶς*." Quae certe ingeniosa coniectura est.

II.

Athenaeus X p. 466 e: ἔστι (τὸ κυλικεῖον) καὶ παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Μελιλώτῳ.

ΝΗΡΕΥΣ.

I.

Ὁ πρῶτος εὑρὼν πολυτελὲς τμητὸν μέγα
γλαύκου πρόσωπον, τοῦ τ' ἀμύμονος δέμας
θύννου τά τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὑγρᾶς ἁλός,
Νηρεὺς κατοικεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον.

Athenaeus VII p. 295 e. de glauco pisce disserens: Ἀναξανδρίδης Νηρεῖ Ὁ πρῶτος εὑρὼν κτλ. Versu secundo ἀμύμονος Dobraeus Advers. II p. 315. Libri ἀκύμονος. De Nereo coquo et caupone celebri v. Hist. crit. p. 372.

II.

Antiatticista p. 87 5. Γογγυσμός: ἀντὶ τοῦ τονθορυσμοῦ. Ἀναξανδρίδης Νηρεῖ. Phrynichus App. Soph. p. 67 2: τονθορύζειν σημαίνει τὸ γογγύζειν.

ΝΗΡΗΙΔΕΣ. *)

Δὸς δὴ τὸν χόα
αὐτῷ σύ, Κῶμε, καὶ τὸ κυμβίον φέρων.
B. Εὐριπίδης τις τήμερον γενήσεται.

Athenaeus XI p. 482 d: μνημονεύει δ' αὐτοῦ (Euripidis) καὶ Ἀναξανδρίδης Νηρηΐσι **) Δὸς δὴ τὸν χόα κτλ. De Euripide vide Ephippi Epheb. II. Vs. 1 vulgo χό'. χοᾶ Iacobsius p. 261. χόα Dindorfius. — Vs. 2 libri σύγ-

---

*) V. Hist. crit p. 372. **) Praestat fortasse Νηρεΐσι. Cfr Eustathius ad Od. p. 1954 8. Sed et alteram formam habes in titulo apud Boeckhium Urkunden etc. p. 355 17.

κωμε. Iacobsius σὺ δ' ἐγκόνει. Diu est quod correxi σύ, Κῶμε, ubi Κῶμος servi nomen est, neque id insolitum nomen fuisse docet Theodoridas in Brunckii Anal. II p. 42, ubi commemoratur puer Κῶμος ὁ τετραιτής. Eandem emendationem sed dubitanter proposuit Dobraeus Adv. II p. 338 addita annotatione hac „An deus aut daemon aliquis apud veteres audierit Comus, non vacat quaerere. Sed potuit induci ut persona allegorica." De persona allegorica ut hoc loco cogitemus nihil caussae est. Comum daemonem habemus apud Philostr. Imag. I 2, ubi vide tamen Welckerum. Versum tertium, in quo τήμερον pro σήμερον Dindorfius reposuit, alteri interloquutori assignavi.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

I.

Τῶν ζωγράφων μὲν ἡ καλὴ χειρουργία
ἐν τοῖς πίναξι κρεμαμένη θαυμάζεται.
αὕτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἁρπάζεται,
ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται.
ἐπὶ τίνα δ' ὧδ' ἄλλην τέχνην, ὦ χρηστὲ σύ,
τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάετ', ἢ
ὠθισμός ἐστι δακτύλων τοιουτοσί
ἢ πνιγμός, ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν;
ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ
εὔοψος ἀγορά; τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν,
φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνους ὠνίους
ἢ μαινίδ'; ὡραῖον δὲ μειρακύλλιον
ποίαις ἐπῳδαῖς, ἢ λόγοις ἁλίσκεται
τίσιν, φράσον γάρ, ἂν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην
τὴν τῶν ἁλιέων; ἥδε γὰρ δαμάζεται,
ἑφθοῖς προσώποις ἰχθύων χειρουμένη,

ἄγουσ' ὑπ' αὐτὰ τὰ σώματ' ἀρίστου πύλας,
ἀσύμβολον κλίνειν τ' ἀναγκάζει φύσιν.

Athenaeus VI p. 227 b: καὶ οἱ ἁλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν. παράγει γοῦν τινα τούτων Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ περὶ τῆς ἁλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα Τῶν ζωγράφων κτλ. Vs. 3 αὕτη Schweighaeuserus. Vulgo αὐτή. — Vs. 4 ἀπὸ τοῦ ταγήνου. Hoc ad *frixa*, illud autem ἐκ λοπάδος ad *elixa* pertinere monuit Schweighaeuserus. — Vs. 5 ὧδ' addidit Erfurdtius, Porsonus suspicabatur τῶν τεχνῶν pro τέχνην. Possis etiam ἐπὶ τίνα δ' ἄλλην φέρε τέχνην. — Vs. 6 vulgo κατακάεται et ἢ in versu sequente. Correxit Dobraeus ad Arist. Plut. 861. — Vs. 7 τοιουτοσὶ Dobraeus. τοιοῦτος CL. τοιούτων APV. Ut Anaxandrides ita etiam allatus ab interpretibus Polybius IV 58 coniunxit ὠθισμὸν καὶ πνιγμόν. — Vs. 8 ante Dindorfium ἐάν. Ibidem μὴ ταχὺ ABCP. ταχὺ μὴ VL. — Vs. 9 ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ — ἀγορά; Ita Casaubonus. A ἄλλου μόνονη γάρ. V ἀλοὶς μόνον ἡ γάρ. PL ἄλλου μόνον ἡ γάρ. Dindorfius ἀλλ' οὖν μόνη γὰρ — ἀγορά. — Vs. 11 Casaubonus φρυκτ' οὐ καταλαβὼν hac sententia: *quis est mortalium qui convivium instituere velit, si nulli reperiantur venales pisces aut saltem pisciculi.* Eiusdem haec est annotatio. „φρυκτὰ vel φρυκτούς, omis-„sis vocibus ἰχθύδια vel ἰχθῦς, vocabant pisces minutos qui „et edebantur et venum exponebantur fricti. Hesychius: „φρυκτά, ξηρὰ ἰχθύδια εὐτελῆ. Meminit autem poeta „phryctorum, coracinorum et maenidum, hoc significans: si „meliores et laudatiores pisces nequeant reperiri, κατὰ δεύ-„τερον πλοῦν etiam istos expeti; alioqui magna istorum erat „vilitas." Haec Casaubonus, in quibus acquiescerem nisi linguae ratio non οὐ, sed μὴ requirere videretur. Itaque retinui librorum lectionem: viles istos pisciculos opponere videtur εὐόψῳ illi ἀγορᾷ, qua delicatissimos quosque pisces, in quibus capiendis vel maxime piscariorum ars cernitur, significat. — Vs. 12 μαινίδ' Casaubonus: libri μηδέν. —

Vs. 14 ante Dindorfium *ἐάν*. — **Vs. 15** *τὴν* **additum a Porsono et Iacobsio. — Vs. 16** *προσώποις ἰχθύων*. **Ita** *γλαύκου πρόσωπον* **dixit Anaxandrides Ner. 2. — Vs. 17 Erfurdtius** *οἴγουσ᾽ ὑπ᾽ αὐτὰ τὰ σώματ᾽ Εὐρύτου πύλας*, **in quibus** *Εὐρύτου πύλας* **Iacobsio debetur, similiter in Eurotae et Eurytionis nomine ludi monenti a Rufino Epigr. VI:** *τὸν δ᾽ ὑπεροιδαίνοντα κατέσκεπε πεπταμένη χεὶρ οὐχ ὅλον Εὐρώταν, ἀλλ᾽ ὅσον ἠδύνατο.* **Cfr Eustathius ad Hom. p. 1478 40. Sententiam non dubito quin perspexerit Iacobsius; verba an assequutus sit dubitare licet. Ceterum huc faciunt quae de Theseo et Tlepolemo ex Lynceo Samio refert Athenaeus VII p. 295 a:** *καὶ γὰρ τὸν Θησέα, φησί, γεγονότα καλὸν ὑπολαμβάνω, τοῦ Τληπολέμου τὸν ἰχθὺν τοῦτον (γαλεὸν) αὐτῷ παρασχόντος, παρεσχηκέναι.* **— Vs. 18 Dindorfius** *κλίνειν ἀναγκάζει*, **fortasse operarum errore.**

II.

Ὑμεῖς γὰρ ἀλλήλους ἀεὶ χλευάζετ᾽, οἶδ᾽ ἀκριβῶς·
ἂν μὲν γὰρ ᾖ τις εὐπρεπής, ἱερὸν γάμον καλεῖτε·
ἐὰν δὲ μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον, σταλαγμόν.
*λαμπρός τις ἐξελήλυθ᾽, * * ὄλολυς οὗτός ἐστι·*
λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς, ζωμὸς κατωνόμασται.
χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν, κονιορτὸς ἀναπέφηνεν.
ὄπισθεν ἀκολουθεῖ κόλαξ τῳ, λέμβος ἐπικέκληται·
τὰ πόλλ᾽ ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρῖνός ἐστι νῆστις.
εἰς τοὺς καλοὺς δ᾽ ἄν τις βλέπῃ, καινὸς θεατροποιός·
ὑφεῖλετ᾽ ἄρνα ποιμένος παίζων, Ἀτρεὺς ἐκλήθη·
ἐὰν δὲ κριόν, Φρίξος· ἂν δὲ κωδάριον, Ἰάσων.

Athenaeus VI p. 242 d: *τῶν δὲ τοιούτων ἐπιθέτων, ἃ ἐπὶ χλεύῃ Ἀθηναῖοι παίζοντες ἔλεγον, μνημονεύει Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ οὕτως Ὑμεῖς γὰρ ἀλλήλους κτλ.* **Hinc derivavit Eustathius p. 1642 59. Versus hos imperitissime in prioribus Athénaei editionibus distinctos primus quo**

metro scripti essent vidit Porsonus App. ad Toupii Emend. p. 499. Vs. 2 *ἐὰν* BP. Ibid. ad *ἱερὸν γάμον* Casaubonus annotavit „quasi dicas *alicuius dearum sponsum: γάμος* pro *sponso* aut *marito*, ut apud Romanos *coniugium* et *matrimonium* pro *uxore*." Rectius fortasse de Hymenaeo interpreteris. Philoxenus Cyth. apud Athen. I p. 6 a: *Γάμε θεῶν λαμπρότατε.* Probabile est in festo, quo Athenienses Iovis et Iunonis nuptias (*τὸν ἱερὸν γάμον*) imitabantur, Hymenaeum singulari quodam modo ornatum fuisse: atque hinc factum est ut hominem venustulum atque inprimis elegantem *ἱερὸν γάμον* vocarent. — Vs. 3 *ἀνθρώπινον* P. *Stalagmus* servuli nomen est apud Plautum. — Vs. 4 *λαμπρότης* C. Indicavi lacunam. Fortasse *εὐθὺς* excidit, quod Porsonus Miscell. p. 237 post *οὗτος* inserebat. *ἐξελήλυθ', ὄλολυς* AC. *ἐξελήλυθε, λόλυς* B. *ἐξελήλυθ', ὀλολυγμὸς* VL. *ἐξελήλυθ' ὀλολυσμὸς* P. *Dindorfius*. *εὐθὺς* ante *ὄλολυς* inserendum esse etiam Schweighaeuserus coniecerat Tom. VIII p. 485. Vocabulum *ὄλολυς* eodem sensu quo Anaxandrides posuisse videtur Menander apud Photium Lex. p. 329. *ὄλολυν: Μένανδρος τὸν γυναικώδη καὶ κατάθεον καὶ βάκηλον.* Cfr Herodianus dict. sol. p. 32 35: *Ὄλολυς τὸ προσηγορικόν, εἴτε τὸ κύριον.* Itaque *Ὄλολυς* etiam nomen proprium fuit. — Vs. 5 „Democles noti hominis nomen, parasiti et assentatoris Dionysii; de quo Athen. l. l. p. 250 et XIII p. 584 f. Eundemne ipsum, an alium quempiam obeso corpore hominem hic dixerit poeta, non definiam." *Schweighaeuserus*. — Vs. 6 *κονιορτός*. V. ad Aristophontis Fragm. — Vs. 7 *τῷ λέμβος* ABC et Eustathius. *τῷ λέμβρος* P. *τήλεμβρος* VL. *τῷ* ex DQ, *λέμβος* ex D memorat Villebrunius. *Dindorfius*. Ad *λέμβος* iterum respicit Eustathius p. 1761 49. — Vs. 8 affert Athenaeus VII p. 307 f. — Vs. 9 *ὅταν* pro *ἄν τις* C. *καινὸς* ABC et Epit. Hoeschel. *κενὸς* PVL. *Καινεὺς* Casaubonus. Hunc versum omisit Eustathius. *Dindorfius*. De Caenei nomine restituendo parum apte cogitavit Casaubonus. Quod Schweighaeuserus cll. Aristophontis loco proposuit, *καπνός*, nec ipsum hic ferri posse

videtur. De sequenti θεατροποιός nihil dum coniecturae vel interpretationis allatum est. — Vs. 10 pro Atreo potius Thyestem commemorari expectes. Vid. Euripid. El. 717. Pausan. II 18. Schol. Euripidis Orest. 999. — Vs. 11 libri ἐάν.

ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ. *)

I.

Μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγαν.

Athenaeus IV p. 182 d: ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλὸς — ἐν ταὐτῷ ὀξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς Ἀναξανδρίδης ἐν Ὁπλομάχῳ φησί Μάγαδιν κτλ. Quae ex Tryphone ducta esse apparet e XIV p. 634 e: Τρύφων δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ὀνομασιῶν λέγει οὕτως „μάγαδις ἐν ταὐτῷ ὀξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς Ἀναξανδρίδης ἐν Ὁπλομάχῳ φησίν Μάγαδιν — μέγαν.". Λαλεῖν de cantu dixit etiam auctor carminis quod in Theocriteis est XX vs. 29: κἂν αὐλῷ λαλέω κἂν δώνακι κἂν πλαγιαύλῳ. Th. Bergkius ad Anacr. p. 84 eum qui loquitur apud Anaxandridem nihil aliud dicere existimat, quam se una et acutam et gravem tibiam inflare. Sane duabus tibiis tibicines utebantur, quibus vicissitudo sonorum exprimeretur. Tryphonis tamen verba indicare videntur, magadin tibiam ita fuisse comparatam, ut simul acutum et gravem sonum ederet. De variis formis nominis μάγαδις dixit Bergkius l. l. p. 86 sq. Neglexit tamen eam, qua Sophocles usus est in Thamyra (Fragm. 228 Dind.) πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγαδῖδες τά τ' ἐν Ἕλλησιν ξόαν' ἡδυμελῆ. Ita enim scribendum pro μαγάδιδες. Itaque μαγαδὶς μαγαδῖδος, ut ἀγαθὶς ἀγαθῖδος, πλοκαμὶς πλοκαμῖδος. Quam Anacreonti verissime Bergkius restituit formam μαγάδης, eandem reddere licet etiam Telestae apud Athen. XIV p. 637 a, cuius locus ita scribendus videtur:

---

*) V. Hist. crit. p. 372.

ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἱείς
κερατόφωνον ἐρέθιζε μαγάδην,
ἐν πενταράβδῳ χορδᾶν ἀριθμῷ
χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος. *)

II.

Antiatticista p. 106 18. Λεπτοτέρως: Ἀναξανδρίδης Ὁπλομάχῳ.

ΠΑΝΔΑΡΟΣ.

I.

Οὐκ ἐπικεκυφὼς ὀρθός, ὦ βέλτιστ', ἔσει·
αὕτη δὲ καριδοῖ τὸ σῶμα καμπύλη
ἄγκυρά τ' ἐστὶν ἄντικρυς τοῦ σώματος.

Athenaeus III p. 106 a: ὁ δ' αὐτὸς (praecessit Anaxandridis ecloga e Lycurgo) κἀν Πανδάρῳ φησίν Οὐκ ἐπικεκυφὼς κτλ. Affert Athenaeus haec eo consilio ut καρῖδες penultima longa dici doceret, quod quamquam verum est ex hoc tamen loco non apparet. Vs. 1 ἐπικεκυφώς. Ita Casaubonus praeeunte Dalecampio, qui verterat *si te curves*. PV ἐπικεκρυφῶς. L ἐπικεκρυφώς. Ibidem ante Dindorfium ἔσῃ. — Vs. 2 καρίδος B. Ibid. καμπύλη ἄγκυρά τ' VL. καμπύλη τ' ἄγκυρα C et Eustathius p. 1220 49. καμπίλη τ' ἄγκυρά τ' ABP. *Dindorfius*. Possis καμπύλη τ' ἄγκυρ' ἅτ' ἐστιν, *et incurva est ancorae instar*. De τὲ vel δὲ in fine trimetri eliso v. Aristoph. Av. 1716 et Eccl. 351. Magis tamen placeret καμπύλον, ut sensus verborum esset αὕτη δὲ καριδοῖ τὸ σῶμα ὥστε γίγνεσθαι καμπύλον. Quod versu tertio legitur σώματος non dubito quin corruptum sit.

---

*) Quorum versuum secundus ex paeonibus constat. Pro πενταράβδῳ (ita scripsi ex Ven.) C habet πενταράβῳ (ab ἄραβος): nec male si legas ἐν πενταράβῳ χορδᾶν ῥυθμῷ. Sed edita lectio satis bene convenit sermonis dithyrambici tumori.

II.

Suidas s. v. *Ἀρεοπαγίτης. καὶ Ἄρεος νεοττός, καὶ Ἄρεος παιδίον, ἐπὶ τῶν θρασυτάτων. κέχρηται τῷ μὲν πρώτῳ Πλάτων Πεισάνδρῳ· τῷ δὲ δευτέρῳ Ἀναξανδρίδης Πανδάρῳ.* Ita enim haec scribenda sunt. Cfr Hist. crit. p. 378. Ad *Ἄρεος παιδίον* cfr Nicetas Hist. p. 307, ubi est *Ἄρεος τρόφιμοι.*

Π Ο Λ Ε Ι Σ.

Οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ·
οὔθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμονοοῦσ' οὔθ' οἱ νόμοι
ἡμῶν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ διέχουσιν πολύ.
βοῦν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς·
τὴν ἔγχελυν μέγιστον ἡγεῖ δαίμονα,
ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολύ.
οὐκ ἐσθίεις ὕει', ἐγὼ δέ γ' ἥδομαι
μάλιστα τούτοις· κύνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγώ,
τοὔψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω.
τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν ὁλοκλήρους νόμος
εἶναι, παρ' ὑμῖν δ', ὡς ἔοικεν, ἀπηργμένους.
τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἐὰν ἴδῃς,
κλάεις, ἐγὼ δ' ἥδιστ' ἀποκτείνας δέρω.
δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὔ.

Athenaeus VII p. 299 f: *Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πόλεσι πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους ἀποτεινόμενος τὸν λόγον φησίν Οὐκ ἂν δυναίμην κτλ.* Quod Eupolis fecit, ut in *Πόλεσι* fabula Graecas civitates personatas in scenam produceret, idem haud sibi in cognomine dramate instituit Anaxandrides. Cfr Hist. crit. Qui nescio an rem ita instituerit ut praesentibus in scena Civitatibus Aegyptiorum legatos induceret foedus et auxilia Atheniensium petentes. Ad horum preces Athenien-

sium Civitas respondisse videtur ea quae ex Athenaeo attulimus. Vs. 5 ἡγεῖ A. ἡγῇ PVL. — Vs. 6 C περιπολύ. — Vs. 10 et 11 affert Eustathius p. 1183 18: ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ἀπάρχεσθαι σκῶμμά τι εὐνουχικὸν προΐκυψε παρά τινι λογίῳ Αἰγυπτίῳ ἀνδρί *), εἰπόντι ὡς τοὺς Αἰγυπτίους ἱερεῖς εὐνούχους δηλαδὴ ὄντας σκώπτει τις εἰπὼν ἀπῆρχθαι διὰ τὸ ἐξ αὐτῶν ὡς οἷά τινα προδεδόσθαι ἀπαρχὴν τὴν τμῆσιν τῶν αἰδοίων, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μέν, ἤγουν ἐν Ἕλλησιν, ὁλοκλήρους εἶναι κατὰ νόμον, παρ' ἡμῖν (sic) δ', ὡς ἔοικεν, ἀπηργμένους. De ceteris Aegyptiorum sacerdotibus nihil eiusmodi me legere memini, Nilum autem δι' ἀνδρογύνων coli tradidit Gregorius Nazianz. Orat. IV p. 128 B et Carm. 61 in Nemes. vs. 277, quae verba non cum Nonno Synag. hist. ad invect. sec. § 35 p. 169 vel cum Elia Cretensi ad Orat. IV 41 p. 469 de libidinosis sed de eviratis hominibus intelligi debere, docet Eusebius Vita Const. IV 28 p. 587 b, ubi de legibus Constantini adversus superstitionem paganam latis haec scribit: τοῖς δὲ Αἰγυπτίοις τὸν παρ' αὐτοῖς ποταμὸν δι' ἀνδρῶν ἐκτεθηλυμμένων θεραπεύειν ἔθος ἔχουσι νόμος ἄλλος καταπέμπεται, πᾶν τὸ τῶν ἀνδρογύνων γένος ὥσπερ τὶ κίβδηλον ἀφανὲς γίνεσθαι τοῦ βίου, μηδ' ἐξεῖναί που ὁρᾶσθαι τοὺς τὴν ἀσέλγειαν ταύτην νενοσηκότας. — Vs. 11 Dindorfius ὡς ἔοικ'. — Vs. 12 τὸν ABCP. σὺ μὲν τὸν VL αἰέλουρον A. αἴλουρον CPVL. ἐὰν ABCP. ἢν VL. — Vs. 13 ante Dindorfium κλαίεις. — Vs. 14 μυγαλὴ L. μυγάλη P. Recte V μυγαλῆ, ut constat testimonio Herodiani de dictione solit. p. 7 23.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ.

I.

Κἂν ταῦτα ποιῇς ὥσπερ φράζω,
λαμπροῖς δείπνοις δεξόμεθ' ὑμᾶς,

*) Athenaeum Naucratitam dicit.

οὐδὲν ὁμοίοις τοῖς Ἰφικράτους
τοῖς ἐν Θρᾴκῃ· καί τοι φασὶν
βυβακάλους αὐτὰ γενέσθαι.
κατὰ τὴν ἀγορὰν μὲν ὑπεστρῶσθαι
στρώμαθ᾽ ἁλουργῆ μέχρι τῆς ἄρκτου·
δειπνεῖν δ᾽ ἄνδρας βουτυροφάγας,
αὐχμηροκόμας μυριοπληθεῖς·
τοὺς δὲ λέβητας χαλκοῦς εἶναι
μείζους λάκκων δωδεκακλίνων·
αὐτὸν δὲ Κότυν περιζῶσθαι
ζωμόν τε φέρειν ἐν χοῒ χρυσῇ,
καὶ γευόμενον τῶν κρατήρων
πρότερον μεθύειν τῶν πινόντων.
αὐλεῖν δ᾽ αὐτοῖς Ἀντιγενίδαν,
Ἀργᾶν δ᾽ ᾄδειν καὶ κιθαρίζειν
Κηφισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθεν,
μέλπειν δ᾽ ᾠδαῖς
τοτὲ μὲν Σπάρτην τὴν εὐρύχορον,
τοτὲ δ᾽ αὖ Θήβας τὰς ἑπταπύλους
τὰς ἁρμονίας μεταβάλλειν.
φέρνας τε λαβεῖν δύο μὲν ξανθῶν
ἵππων ἀγέλας, αἰγῶν τ᾽ ἀγέλην,
χρυσοῦν τε σάκος
* * * φιάλην τε λεπαστήν,
χιόνος τε πρόχουν, κέγχρων τε χύτραν,
βολβῶν τε σιρὸν δωδεκάπηχυν,
καὶ πουλυπόδων ἑκατόμβην.
ταῦτα μὲν οὕτως φασὶ ποιῆσαι
Κότυν ἐν Θρᾴκῃ, γάμον Ἰφικράτει.
τούτων δ᾽ ἔσται πολὺ σεμνότερον

καὶ λαμπρότερον παρὰ δεσποσύνοις
τοῖς ἡμετέροις. τί γὰρ ἐκλείπει
δόμος ἡμέτερος ποίων ἀγαθῶν;
οὐ σμύρνης καὶ Συρίας ὀδμαί
λιβάνου τε πνοαί; τερενοχρῶτες
μαζῶν ὄψεις, ἄρτων, ἀμύλων,
πουλυποδείων, χολίκων, δημοῦ,
φυσκῶν, ζωμοῦ, τεύτλων, θρίων,
λεκίθου, σκορόδων, ἀφύης, σκόμβρων,
ἐνθρυμματίδων, πτισάνης, ἀθάρης,
κυάμων, λαθύρων, ὤχρων, δολίχων,
μέλιτος, τυροῦ, χορίων, πυρῶν,
καρύων, χόνδρου. κάραβοι ὀπτοί,
τευθίδες ὀπταί, κεστρεὺς ἑφθός,
σηπίαι ἑφθαί, μύραιν' ἑφθή,
κωβιοὶ ἑφθοί, θυννίδες ὀπταί,
φυκίδες ἑφθαί, βάτραχοι, πέρκαι,
συνόδοντες, ὄνοι, βατίδες, ψῆτται,
γαλεός, κόκκυξ, θρίσσαι, νάρκαι,
ῥίνης τεμάχη, σχαδόνες, βότρυες,
σῦκα, πλακοῦντες, μῆλα, κράνειαι,
ῥόαι, ἕρπυλλος, μήκων, ἀχράδες,
κνῆκος, ἐλᾶαι, στέμφυλ', ἄμητες,
πράσα, γήτειον, κρόμμυα, φύστη,
βολβοί, καυλοί, σίλφιον, ὄξος,
μάραθ', ᾠά, φακή, τέττιγες, ὀποί,
κάρδαμα, σήσαμα, κήρυκες, ἅλες,
πίνναι, λεπάδες, μύες, ὄστρεια,
κτένες, ὄρκυνες· καὶ πρὸς τούτοις
ὀρνιθαρίων ἀφάτων πλῆθος,

νηττῶν, φαττῶν· χῆνες, στρουθοί,
κίχλαι, κόρυδοι, κίτται, κύκνοι,
πελεκάν, κίγκλοι, γέρανος — τουδὶ
τοῦ χάσκοντος διατειναμένη
διὰ τοῦ πρωκτοῦ καὶ τῶν πλευρῶν
διακόψειεν τὸ μέτωπον.
οἶνοι δέ σοι λευκὸς * * *
γλυκὺς αὐθιγενὴς ἡδὺς καπνίας.

Athenaeus IV p. 131 a sqq.: *Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πρωτεσιλάῳ διασύρων τὸ τῶν Ἰφικράτους γάμων συμπόσιον, ὅτε ἤγετο τὴν Κότυος τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως θυγατέρα, φησίν Κἂν ταῦτα κτλ.* Iphicratis in Thracia commorationem sive exilium voluntarium commemorat Theopompus Athenaei XII p. 532 b. Cfr Aristotelis Oecon. II p. 1351 Berol. Eius cum Thressa, Cotyos filia, matrimonium unus praeterea commemorat Cornelius Nep. Iphicr. 3 ex Theopompo, ut videtur. Cotyn Iphicratis *κηδεστὴν* ambigui sensus vocabulo appellat Demosthenes c. Aristocr. p. 663 R. Vs. 1 *κἀνταῦθα* P. Pro *ποιῇς* Th. Bergkius in Zimmermanni Diar. stud. ant. 1837 p. 42 scribebat *ποιῆσθ'*. — Vs. 2 *δεξόμεθ'* Wakefieldus Silv. crit. II p. 89. *δέχεθ'* VL. *δέξεθ'* ABDP et Casauboniani. *Dindorfius.* Possis etiam cum Iacobsio *δέξονθ' ὑμᾶς* sc. *δεσπόσυνοι οἱ ἡμέτεροι* (vs. 33), quos fortasse in antecedentibus commemoraverat. Erfurdtius *δέξεται.* Pro *ὑμᾶς* Q apud Villebr. *ἡμᾶς.* — Vs. 3 vulgo *ὁμοίως.* P *ὁμοίους.* Iacobsius *ὁμοίοις. Ἰφικράτει* P. — Vs. 4 *καὶ τοῖς* ABP. *φασὶν* A. *φασὶ* PVL. — Vs. 5 *βυβαχάλους αὐτὰ* BDPQ. Neque aliter A, ut disertim annotavit Bekkerus. Falsum igitur est, quod Schweighaeuserus narrat, in codice legi *βύβαχας αὐτά.* VL *φιλοχάλως αὐτά.* Dindorfius coniiciebat *πάνυ καὶ καλὰ ταῦτα.* Th. Bergkius *βαύβακας ταῦτα, et tamen dicunt illas epulas fuisse nuptias,* confisus Hesychio, *Βάβακα: τὸν γάμον.* Sed id recte corrigunt critici *τὸν γάλλον.* Et languet ipsa sen-

tentia. Comicam aliquam vocem latere certum est. Suspicabar *βύβα καὶ καλὰ ταῦτα*. Etymol. M. p. 216 56: *Σώφρων βύβα ἀντὶ τοῦ μεστὰ καὶ πλήρη καὶ μεγάλα*, (*ἀπὸ τοῦ*) *βύζειν*. Sed nec hoc satis facit. — Vs. 7 *στρώμαθ' ἁλουργῆ* Wakefieldus l. l. Libri *στρώματα μὲν ἁλουργά*. Ibid. *μέχρι τῆς ἄρκτου ad ursam usque* parum apte interpretatur Casaubonus. Fortasse *τῆς ἄκρας* scribendum *inde a foro usque ad arcem*, in qua habitabat Cotys. *Ἄκρα* prima longa ut infra vs. 64 *κίχλαι* et *κύκνοι*. — Vs. 8 vulgo *βούτυρον φασ'*. ABP *βούτυρον φασίν*, pro quo *βουτυροφάγους* scribendum esse monueram ad Euphorion. p. 84, nescius idem iam voluisse virum doctum in Diario Edinburg. fasc. V p. 191. Sed rectius utroque nostrum Dobraeus App. ad Arist. p. 180 *βουτυροφάγας* scribendum esse monuit. — Vs. 9 *μυριοπλήθεις* P. — Vs. 11 *λάκκων δωδεκακλίνων*. Proprie non *λάκκοι* sed oeci dicuntur *δωδεκάκλινοι*, lectos duodecim capere. *Casaubonus*. Simili hyperbole Cratinus Pericli tribuit caput *ἑνδεκάκλινον*. — Vs. 12 *περιεζῶσθαι*. Moris erat ut qui in conviviis ministrarent, alte cingerentur, quo essent expeditiores. *Casaubonus*. Atqui *περιζώννυσθαι* non est *alte cingi*, sed significat *ζῶμα ἔχειν*, quale coquorum proprium erat. Hegesippus apud Athen. VII p. 290 b: *οὐ γὰρ περιέργως ἔμαθον ἐν ἔτεσιν δυοῖν ἔχων περίζωμ' ἀλλ' ἅπαντα τὸν βίον*. Alexis Pannych. III 10: *διακενῆς δ' ἕστηκ' ἐγὼ ἔχων μάχαιραν, προσέτι περιεζωσμένος*. Hegesander Athenaei VIII p. 340 f: *ἕψοντι αὐτῷ γόγγρων λοπάδα καὶ περιεζωσμένῳ*. — Vs. 13 B *ἐν χοὶ χρυσεῖ*. Philemon Lex. p. 204: *χοῦς ὁ αὐτὸς χοεύς, καὶ οὐ μόνον ἀρσενικῶς ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς, οἷον ζωμόν τε φέρει ἐν χοῒ χρυσῇ*. Fallitur Osannus Syll. Inscr. p. 125. Eadem quae ex Philemone attuli habet indicatus a Dindorfio Eustathius ad Odyss. σ' 17. At idem immemor fuit Anaxandridis ad Odyss. α' 53: *ὁ χοῦς τὸ μέτρον ἀεὶ ἀρσενικῶς, ὁ δέ γε τῆς γῆς καὶ θηλυκῶς εὕρηται παρὰ τῷ γεωγράφῳ*. — Vs. 15 Schweighaeuserus *Ἀντιγενείδαν*. Dixit de his formis Lobeckius Paral. gramm. I p. 5, ubi quod ex Aristophane

Acharn. 220 affert *Λακρατίδης* penultima producta, rectius fortasse *Λακρατείδης* scribitur, ut legitur in titulo apud Wordsworth. Itin. 28 p. 224. Ceterum Antigenides tibicen, quem hic commemoratum videmus, haud dubie is est, quem Lysias apud Harpocrat. p. 43 Dionysii filium dicit. Diversus igitur fuit a Satyri filio, de quo ita Suidas scribit vol. I p. 221: *Ἀντιγενίδης Σατύρου Θηβαῖος μουσικός, αὐλῳδὸς Φιλοξένου. οὗτος ὑποδήμασι Μιλησίοις πρῶτος ἐχρήσατο καὶ κροκωτὸν ἐν τῷ Κωμαστῇ περιεβάλλετο ἱμάτιον.* Iacobsius ad Anth. Gr. I 2 p. 57, qui illum Lysiae Antigenidem non diversum fuisse censet a Satyri filio, Harpocrationis locum mutilum esse et Dionysii nomen ad Siciliae tyrannum, apud quem Antigenides cum Philoxeno versatus sit, spectare coniicit. Non puto haec recte disputata esse, nec dubito, quin pater Antigenidae iunioris idem fuerit Dionysius, quo in musica arte magistro usus est Epaminondas. V. Cornel. Nep. XV 2. Accedit testimonium Grammatici Bekk. Anecd. p. 410: *Ἀντιγενίδης ἐνδοξότατος γέγονεν αὐλητής, υἱὸς Διονύσου (Διονυσίου).* Dionysium tibicinem commemorat Plutarchus de Mus. p. 1142 B. Cephisodotum citharistam h. l. commemoratum Dobraeus Advers. I p. 243 eundem esse suspicatur cuius mentionem facit Lysias Apol. *δωροδ.* p. 162 2. At vide Hist. crit. p. 267. — Vs. 19 *μέλπειν.* BP *πέμπειν.* — Vs. 20 *εὐρύχωρον* AP et epit. Hoesch. — Vs. 22 *μεταβάλλειν.* Constructionis rationem facile restituas scribendo *μεταβάλλοντας.* Sed aegre caremus paroemiaco. Itaque suspicabar olim *μεταβάλλων,* eadem constructionis ratione qua legitur in exemplo schematis Asiani apud Lesbonactem p. 188: *λέγεται Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα στρῶσαι τοὺς Πέρσας, ἐλθὼν εἰς χωρίον τῆς Περσίδος.* Ita enim haec correxit Valcken. ad Euripid. Phoen. 481. Sed Attici scriptoris exemplum desidero. Malim igitur *τάς θ' ἁρμονίας μεταβάλλειν.* Totum versum omittit C. verba *τὰς ἁρμονίας* addunt APL. absunt a V. Quid sit *μεταβολὴ ἁρμονίας* praeter alios docuit Phrynichus Bekk. p. 15 25: *ἡ μὲν γὰρ μεταβολή ἐστιν ἐξ ὁμοίου τό-*

νου εἰς ἀνόμοιον μετάβασις, οἷον εἴ τις ἐν ἑνὶ ποιήματι ἢ κρούματι τὴν μελοποιίαν, τυχὸν Δώριον οὖσαν, Ὑποδώριον ποιεῖ, μιγνὺς τῇ Δωρίῳ τὴν Ὑποδώριον. Antigenidam multiplicem modorum varietatem consectatum esse docent ea quae tradit Theophrastus H. P. IV 12. Cfr Salmasius Exercit. Plin. p. 85 B. — Vs. 23 φρένας B. — Vs. 24 ἀγέλας VL. ἀγέλην ABP. αἰγῶν τ' (malim δ') ἀγέλην addita ex AC. om. PVL. *Dindorfius.* — Vs. 26 lacunam indicavit Dindorfius. Pro φιάλην AP φίλην. Illud habent Philemo et Eustath. l. l. — Vs. 27 κέρχνων. Vulgo κέγχρων. Illud recepi ex AP. Eam formam commemorat Pollux VI 61. Cfr Hesychius s. v. κέρχνη. Similiter variatur in κεγχρώματα et κερχνώματα. V. Hoffmann. Var. Lect. III 22 et Valcken. ad Eurip. Phoen. 1395. De his litterarum traiectionibus alio loco dicam explicatius. *) Ibid. σιρὸν fovea in usum apothecae cavata, quarum apud Thracas frequentem usum commemorat Varro R. rust. I 57. Cfr schol. Demosthenis Phil. IV p. 135. Praeterea βολβῶν et κέγχρων transponebat Dobraeus Adv. II p. 304 allato Aristoph. Eccl. 1083, ubi est βολβῶν χύτρα. — Vs. 28 δωδεκάπηχεων C. — Vs. 29 πουλυπόδων ἑκατόμβην. Ita Toupius ad Long. § 43 pro πολυπόδων. Ceterum ut πουλυπόδων ἑκατόμβην Anaxandrides, ita ᾠῶν ἑκατόμβην dixit Ephippus Athenaei XIV p. 642 e. — Vs. 30 ποιεῖσθαι C. — Vs. 36 vix ferri potest καὶ inter σμύρνης et Συρίας; et abest a C et epit. Hoesch. Nec tulit Casaubonus, qui οὐχὶ σμύρνης Συρίας scribebat; rectius fortasse ἄρ' οὐ σμύρνης. Pro ὀδμαὶ fortasse praestat ὀσμαί. Sed ὀδμὴ in anapaestis etiam Mnesimachus Hippotr. 60. — Vs. 37 πνοαὶ Dindorfius. πνοιαὶ Schweighaeuserus. ποῖαι ABPV. πνοῖαι L. — Vs. 39

---

*) In versu incerti auctoris apud Diogen. Prov. III 97 lego γραῦς ἀνακορτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει. Vulgo ἀνακροτήσασα. V. Hesychium v. κορτεῖν et κόρτος. Ac fortasse etiam Dionysius apud Steph. Byz. p. 331 scripsit καὶ κενεὸν κόρτησε λέβης ἀνὰ Δώτιον Ἄργος. Hic etiam editur κρότησε.

πουλυποδείων. PVL πολυποδείων. BC πολυποδίων. Nostrum Schweighaeuserus. Pro χόλίκων BC κολλίκων. — Vs. 43 ὤχρων Casaubonus et C. ὠχρῶν APVL. — Vs. 44 pro πυρῶν Schweighaeuserus ad VII p. 311 d. praeter necessitatem tentat πυῶν vel πυοῦ. — Vs. 48 ἑφθαὶ pro ὀπταὶ C. Aut hoc probandum aut versu sequenti scribendum φυκίδες ὀπταί. Ceterum inde a vs. 45 locus ita distinguendus erat:

καρύων, χόνδρου·
κάραβοι ὀπτοί, τευθίδες ὀπταί,
κεστρεὺς ἑφθός, σηπίαι ἑφθαί,
μύραιν' ἑφθή, κωβιοὶ ἑφθοί,
θυννίδες ἑφθαί, φυκίδες ἑφθαί,
βάτραχοι, πέρκαι.

Vs. 52 ῥίνης Schweighaeuserus. ῥείνης VL. ῥήνης P. — Vs. 54 ῥόαι A. Vulgo ῥοαί. Tum ἕρπυλλος L. ἕρπυλλοι APV. μήκων add. AL. om. PV. — Vs. 55 ἐλαίαι P. — Vs. 56 πρασὰ PVL. πράσα Schweighaeuserus. Tum γήτειον Dindorfius pro γήτεια. B κρόμια. Pro φίστη Dindorfius φυστὴ Herodianum apud schol. Aristoph. Vesp. 608 sequutus. — Vs. 58 μαραθ', ᾠὰ A. μαραθῶα BPV. μάραθρον L. Ibidem B φαγοί. P φακή. Tum τέττιγες, ὀποὶ correxi iam olim ad Euphor. p. 84. Vulgo τέττιγες ὀπτοί. Quod ut de metrico vitio taceam etiam ideo ferri non potest, quod pisces assatos iam supra vs. 45 sqq. commemoravit. De ὀπῷ attulisse sufficiat Salmasium Exerc. Plin. p. 256 et Casaubonum ad Athen. III p. 100 f. — Vs. 59 κήρυκες, ἅλες. Mirum est sal hoc loco commemorari. At similiter vs. 58 pisces τέττιγες commemorantur inter condimenta. — Vs. 60 μύες pro μῦες Erfurdtius. Schweighaeuserus μῦς. Idem ὄστρεια pro ὄστρεα. — Vs. 61 ὄρκυνες P. — Vs. 62 ἄφατον probabiliter Schweighaeuserus. — Vs. 67 τουδὶ scripsi ad Euphor. p. 85 pro vulgato τουτουί. AP τουτί. — Vs. 66 τοῦ χάσκοντος. Digito monstrabat histrio, qui haec recitabat, unum ex spectatoribus, quem propter εὐρυπρωκτίαν notare vellet, de quo admonuit iam Casaubonus. — Vs. 66 διατινομένου B. — Vs. 68 διακόψειεν

ABP. διακόψειε CVL. Fuit qui διακόψει' ἂν scribi mallet; sed recte legitur διακόψειεν. Utinam, inquit, grus illa toto corpore perforato frontem impudici illius pertundat. — Vs. 69 οἶνοι ACP. οἶνος VL. unde Iacobsius οἶνος δ' ἔσται λευκός. Erfurdtius οἶνοι δ' ἔτι σοι λευκός Lacunam Iacobsius per μαλακός, Erfurdtius per ἐρυθρός explebant. Minus probabiliter Dobraeus οἶνοι δέ γέ σοι γλυκύς — ut λευκὸς sit varia lectio.

II.

Μύρῳ δὲ παρὰ Πέρωνος, οὗπερ ἀπέδοτο
ἐχθὲς Μελανώπῳ πολυτελοῦς Αἰγυπτίου,
ᾧ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου.

Athenaeus XII p. 553 d. de more pedes unguentis delibuendi disserens: 'Αναξανδρίδης δ' ἐν Πρωτεσιλάῳ Μύρῳ κτλ. Eundem locum attulit XV p. 690 a. ubi vs. 1 legitur μύρον τε ex AB. μύρον δὲ Cant. L. Πέρωνος AB et altero loco Athenaeus, ubi addit: μνημονεύει τοῦ μυροπώλου τούτου τοῦ Πέρωνος καὶ Θεόπομπος ἐν 'Αδμήτῳ καὶ 'Ηδυχάρει. PVL Πάρωνος. — Vs. 2 Αἰγυπτίου, ᾧ νῦν ἀλείφει restitutum ex 690. ἐν αἰπτίῳ συναλείφει A. ἐν αιπτιώω συναλείφει P. ἐν αἰγυπτίῳ ᾧ συναλείφει B. ἐν αἰγυπτίῳ συναλείφει VL. *Dindorfius*. Melanopus, cuius mollitiem hoc loco tangit Anaxandrides, una cum Callistrato Aphidnaeo, oratore celeberrimo, quocum perpetuas simultates exercebat, at ita tamen ut aliis temporibus rursus in eius partes concederet eique adularetur, a Xenophonte Hellen. VI 3 2 commemoratur in legatis Spartam missis Olymp. CII 2. Callistrati in eum orationem memorat Aristoteles Rhetor. I 15 et Plutarchus V. Demosth. cap. 13. De eo plura vide apud Droysenium de Psephism. in Demosth. orat. de cor. p. 182 et Th. Bergkium Comment. p. 405, qui postremum fragmenti versum recte de Melanopi in Callistratum obsequio interpretatur.

Σ Α Μ Ι Α.

Τὸ γὰρ κολακεύειν νῦν ἀρέσκειν ὄνομ' ἔχει.

Athenaeus VI p. 255 a: *ταύτην δὲ τὴν κολακείαν τινὲς ἐκτρεπόμενοι τοὔνομα ἀρέσκειαν* (**B** *ἀρέσκειν*) *προσαγορεύουσιν, ὡς καὶ Ἀναξανδρίδης Τὸ γὰρ κτλ.* **In Anaxandridis versu legebatur olim** *ἀρέσκειαν* **pro** *ἀρέσκειν*. **Correxit iam Canterus Nov. Lect. IV 5. De** *κολακείᾳ* **et** *ἀρεσκείᾳ* **optime dixit Casaubonus ad Theophrasti Char. V p. 62 Lips.**

Σ Α Τ Υ Ρ Ι Α Σ. *)

Athenaeus III p. 95 c: *ὠτάρια δ' ὠνόμασε καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Σατυρίᾳ.*

Σ Ω Σ Ι Π Π Ο Σ. **)

Scholiasta Homeri Iliad. *ψ'* **1.** *πτόλιν: πόλιν. Κυπρίων τῶν ἐν Σαλαμῖνι ἡ λέξις. κεῖται δὲ καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Σωσίππῳ* **Heraclides apud Eustath. p. 842 62** *πτόλεμος* **et** *πτόλις* **Cypriorum et Atticorum (?) propria dicit. Eadem forma sed in composito usus est Aristophanes Lysistr. 285:** *μὴ νῦν ἔτ' ἐν τετραπτόλει* **(ita recte Brunckius pro** *τετραπόλει***)** *τοὐμὸν τροπαῖον εἴη*, **et Eupolis Fragm. inc. LXX p. 696** *ἀμφιπτολεμοπηδησίστρατος*.

Τ Η Ρ Ε Υ Σ.

I.

Ὄρνις κεκλήσει. B. διὰ τί, πρὸς τῆς Ἑστίας;
πότερον καταφαγὼν τὴν πατρῴαν οὐσίαν

---

*) V. Hist. crit. p. 373. **) V. Hist. crit. p. 373.

ὥσπερ Πολύευκτος ὁ καλός; *A.* οὐ δῆτ', ἀλλ' ὅτι
ἄρρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπης.

Athenaeus IV p. 166 d: Πολύευκτον δ' Ἀναξανδρίδης ἐν Τηρεῖ κωμῳδῶν Ὄρνις κεκλήσει (φησί). B. διὰ τί κτλ. **Polyeuctum intellige Sphettium, nobilem oratorem, de quo Ruhnkenius Hist. cr. orat. p. LXXXI. Obesitatis opprobrium, quod in eum coniectum fuisse ex Plutarchi loco apud Ruhnkenium intellegitur, ad provectiorem viri aetatem spectare videtur. Ceterum in Anaxandridis verbis ita demum acumen inest, si Polyeuctum ludibrii causa** Ὄρνις **appellatum fuisse statuas, quod nomen Athenienses volaticis et inconstantis animi hominibus indidisse constat. Vs. 4** ἄρρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπης. **Gallinaceorum a gallinis pugna victorum mentionem facere Aristotelem Hist. anim. IX 49 et Aelianum de Nat. an. V 5 monet Schweighaeuserus. Idem apposite affert Aristoph. Av. 285:** αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ **(Calliae)** τὰ πτερά.

II.

Ὀχευομένους δὲ τοὺς κάπρους
καὶ τὰς ἀλεκτρυόνας θεωροῦσ' ἄσμενοι.

Athenaeus IX p. 373 f: τὸν ἀλεκτρυόνα — οἱ ἀρχαῖοι καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι — Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ Ὀχευομένους κτλ.

III.

Ἀλλ' οἷα νύμφη βασιλὶς ὠνομασμένη
μύροις Μεγαλλίοισι σῶμ' ἀλείφεται.

Athenaeus XV p. 691 a: τοῦ Μεγαλλίου δὲ μύρου μνημονεύει καὶ — Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ Ἀλλ' οἷα κτλ. **Toupius Add. ad Theocr. p. 402.** Βασιλὶς **scribendum esse praecipit, ut sit meretricis nomen, cll. Hesychio s. v.** Ἀριστόδημος, **et** νύμφη ὠνομασμένη **interpretatur de sponsa opibus et genere clara, quae notio non inest illi** ὠνομασμένη.

Nec *Βασιλὶς* meretricis nomen fuisse ipse satis clare indicat Hesychius, muliebria membra dici referens *Φορμισίους*, *Βασιλίδας* et *Λαχάρας* *), ubi *Βασιλίδας* pro *Βασιλείδας* scriptum est. Nisi aliquid vitii subest, *ὠνομασμένη* pro *κατωνομασμένη* *desponsata* dictum putaverim.

Υ Β Ρ Ι Σ.

Οὔκουν λαβὼν τὸν φανὸν ἅψεις μοι λύχνον;

Athenaeus XV p. 700 a: *'Αναξανδρίδης δ' ἐν "Ὕβρει Οὔκουν κτλ.* *"Ὕβρει οὔκουν* Porsonus. *ὑβρίου κοβυ* (*κόβυ* B) EPVL. *"Ὕβρει* etiam Casaubonus emendabat. *ἅψεις* ABP. *ἅψοις* VL. *Dindorfius.* Veram lectionem restituit etiam Iacobsius Addit. p. 870.

ΦΑΡΜΑΚΟΜΑΝΤΙΣ.

I.

"Ὅτι εἴμ' ἀλαζών, τοῦτ' ἐπιτιμᾷς; ἀλλὰ τί;
νικᾷ γὰρ αὕτη τὰς τέχνας πάσας πολὺ
μετὰ τὴν κολακείαν. ἥδε μὲν γὰρ διαφέρει.

Athenaeus VI p. 261 f: *τῇ δ' ἀλαζονείᾳ μετὰ τὴν κολακείαν χώραν δίδωσιν 'Αναξανδρίδης ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φαρμακομάντει λέγων οὕτως "Ὅτι εἴμ' κτλ.* Sunt haec ipsa *φαρμακομάντεως* verba, qui *ἀλαζονείαν* huic hominum generi propriam — vid. Ruhnk. et Hemsterh. ad Tim. Lex. p. 21 — excusare studet. Vs. 2 *ἀλλὰ τί; νικᾷ* Casauboni est emendatio. Vulgo *ἀλλὰ τίνι καί.*

II.

'Ασφάραγον σχῖνόν τε τεμὼν καὶ ὀρίγανον, ὅς δὴ
σεμνύνει τὸ τάριχον ὁμοῦ μιχθεὶς κοριάννῳ.

---

*) In his Phormisius et Lachares notorum hominum sunt nomina: Basilidem autem qui commemoraverit praeterea scio neminem.

Athenaeus II p. 68 b: ὅτι εἴρηται ἀρσενικῶς ὁ θύμος καὶ ὁ ὀρίγανος. Ἀναξανδρίδης Ἀσφάραγον κτλ. Ad Pharmacomantin haec rettuli propter Etymol. M. p. 630 49: θηλυκῶς μὲν εὕρηται (ὀρίγανος) παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἐκκλησιαζούσαις (vs. 1030), ἀρσενικῶς δὲ παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Φαρμακομάντει. Ex Athenaeo eosdem versus repetiit Eustathius ad Hom. p. 1148 26. Vs. 1 τεμὼν Casaubonus. Libri τέμνων. — Vs. 2 τάριχον Athenaeus. Eustathius τάριχος. Rarior altera forma, qua usus est etiam Axionicus Athenaei VIII p. 342 c: σὺ μὲν ἀμφὶ σῦκα καὶ τάριχ' ἀγάλλει. Eandem ex Aelio Dionysio attulit Eustathius ad Odyss. p. 1390 59 ususque ea est Antiattic. p. 102. Mirum est eam formam prorsus ignorasse Helladium Photii 279 p. 533 38 Bekk.: τὸ τάριχος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μὲν λέγουσιν οὐδετέρως οἱ Ἀττικοί, ἐπ' ἔλαττον δὲ καὶ ἀρσενικῶς. οἱ δὲ γραμματικοὶ τεχνολογοῦντες ἀναλογώτερόν φασι τὸν τάριχον λέγεσθαι. Tum μιχθεὶς repositum ex Eustathio. VL μιχθέν. μι cum lacuna B.

ΦΙΑΛΗΦΟΡΟΣ.

Τὸν ἐμὸν μόναυλον ποῖ τέτροφας; οὗτος Σύρε.
B. ποῖον μόναυλον; A. τὸν κάλαμον.

Athenaeus IV p. 176 a. de μοναύλῳ disserens: Ἀναξανδρίδης — ἐν Φιαληφόρῳ Τὸν μόναυλον κτλ. Vs. 1 libri τὸν μόναυλον. Porsonus τὸν σὸν μόναυλον. Schweighaeuserus καὶ τὸν μόναυλον. Mihi ante μόναυλον facillime ἐμὸν excidere potuisse visum est. — Vs. 2 Dindorfius malebat καλάμινον, sine iusta causa opinor. Eustathius ad Hom. p. 1157 36: παλαιὸν ὁ αὐλὸς καὶ πολυειδὲς καὶ ὡς ἐπιπολὺ καλάμινος· παρὰ γοῦν Ἀλεξανδρεῦσιν ἦν μόναυλος κάλαμος. In his pro Ἀλεξανδρεῦσιν aut scripsit aut scribere debuit Ἀναξανδρίδῃ.

INCERTARUM FABULARUM FRAGMENTA.

I.

Ὅστις γαμεῖν βουλεύετ', οὐ βουλεύεται
ὀρθῶς, διότι βουλεύεται χοὔτω γαμεῖ.
πολλῶν κακῶν γάρ ἐστιν ἀρχὴ τῷ βίῳ.
ἢ γὰρ πένης ὢν τὴν γυναῖκα χρήματα
λαβὼν ἔχει δέσποιναν, οὐ γυναῖκ' ἔτι,
ἧς ἐστι δοῦλος καὶ πένης. ἢν δ' αὖ λάβῃ
μηδὲν φερομένην, δοῦλος αὐτὸς γίγνεται·
δεῖ γὰρ τὸ λοιπὸν ἀνθ' ἑνὸς τρέφειν δύο.
ἀλλ' ἔλαβεν αἰσχράν· οὐ βιωτόν ἐστ' ἔτι,
οὐδ' εἴσοδος τὸ παράπαν εἰς τὴν οἰκίαν.
ἀλλ' ἔλαβεν ὡραίαν τις· οὐδὲν γίγνεται
μᾶλλόν τι τοῦ γήμαντος ἢ τῶν γειτόνων·
ὥστ' οὐδαμῶς κακοῦ γ' ἁμαρτεῖν γίγνεται.

Stobaeus Floril. LXVIII 1 cum lemmate Ἀναξανδρίδου. Vs. 1 βουλεύετ'. Voss. et Arsen. βούλεται. — Vs. 4 legebatur ἤν. Correxi ἢ ex A et Voss., orationis conformatione simili ei qua usus est Menander Fragm. inc. I: ἢ μὴ γαμεῖν γάρ, ἂν δ' ἅπαξ λάβῃς, φέρειν, ubi similia attuli p. 185. Vulgatum qui servare volet, post ὢν incidere debebit, ut hic sensus sit: ἢν γὰρ πένης ὢν γαμῇ, τὴν γυναῖκα ἔχει δέσποιναν. — Vs. 6 καὶ πένης non sincerum videtur: nec tamen probari potest quod scripsit Grotius ἧς ἐστι δοῦλος· καὶ πένης ἢν αὖ λάβῃ. — Vs. 7 pro αὐτὸς Scaliger apud Grotium αὔτως. Verum videtur αὖθις quod habet Gesn. marg. — Vs. 13 οὐδαμοῦ B.

II.

Οὔτοι τὸ γῆράς ἐστιν, ὡς οἴει, πάτερ,
τῶν φορτίων μέγιστον, ἀλλ' ὃς ἂν φέρῃ

ἀγνωμόνως αὐθ', οὗτός ἐστιν αἴτιος·
ἂν δ' εὐκόλως, ἐνίοτε κοιμίζειν ποιεῖ,
μεταλαμβάνων ἐπιδέξι' αὐτοῦ τὸν τρόπον,
λύπην τ' ἀφαιρῶν ἡδονήν τε προστιθείς·
λύπην δὲ ποιῶν, εἴτι δυσκόλων ἔχει.

Stobaeus Floril. CXVII 1 cum lemmate *Ἀναξανδρίδου*. Ita certe A et Trinc. Gesnerus incerto tribuit, Anaxandridae nomen superiori fragmento adscribens: *ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς γῆρας εὐπροσήγορον*, quod tragico poetae tribuit Valcken. ad Eurip. Hipp. 96. Vs. 2 A *φροντίδων* pro *φορτίων* —. Vs. 4 *ἂν δ' εὐκόλως* ex Arsenio recepi. Vulgo *οὐδ' εὐκόλως*. B *οὐ δυσκόλως* pro v. l. Gesnerus coni. *ὅδ' εὐκόλως*. Voluit *ὁ δ' εὐκόλως*. Tum *κοιμίζειν ποιεῖ* Trinc. *κομίζειν ποεῖ* A. Grotius scribebat *σὺ δ' εὐκόλως κόμιζε καί σε νέον ποίει*. Iacobsius Addit. Athen. p. 81: *σὺ δ' εὐκόλως ἔνεγκε καὶ μεῖον ποίει*. His omnibus praestat quod Arsenius praebuit. Dobraeus Adv. II p. 300 *ὅς δ' εὐκόλως*. — Vs. 6 *λύπην τ'* scripsi ex Voss. Vulgo *λύπην*. — Vs. 7 libri *εἴτις*. Gaisfordius *εἴ τι δυσκόλως ἔχεις*, ita ut exciderit quid in fine. Brunckius *λύπην δ' ἐποίησ' ὅστις εἶχε δυσκόλως*. Recte, ut videtur, Dobraeus *κοῦφον δὲ ποιῶν εἴτι δυσκόλως ἔχει*.

III.

Ἡδονὴν ἔχει,
ὅταν τις εὕρῃ καινὸν ἐνθύμημά τι,
δηλοῦν ἅπασιν· οἱ δ' ἑαυτοῖσιν σοφοὶ
πρῶτον μὲν οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτήν,
εἶτα φθονοῦνται· χρὴ γὰρ εἰς ὄχλον φέρειν
ἅπανθ' ὅσ' ἂν τις καινότητ' ἔχειν δοκῇ.

Athenaeus V p. 222 b: *κατὰ γὰρ τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀναξανδρίδην Ἡδονὴν ἔχει κτλ.* Vs. 3 *δ' ἑαυτοῖσιν* Porsonus. VL *δὲ γ' αὑτοῖσιν*. ABC *δ' αὑτοῖσι*. P *δὲ αὑτοῖσιν*. — Vs. 6 *ὅσ' ἂν* PL. *ὅτ' ὅσ' ἂν* V.

IV.

Οστις λόγους παρακαταθήκην γὰρ λαβὼν
ἐξεῖπεν, ἄδικός ἐστιν ἢ ἀκρατὴς ἄγαν·
ὁ μὲν διὰ κέρδος, ἄδικος· ὁ δὲ τούτου δίχα,
ἀκρατής· ἴσον δέ γ' εἰσὶν ἀμφότεροι κακοί.

Stobaeus Floril. XLI 2 cum lemmate *Ἀναξανδρίδου*. Eundem locum servavit Maximus Sent. 93 p. 154, ubi margo „Alexandri al. Anaxandridae." Vs. 1 *γὰρ* a Maximo omissum vulgo ante *παρακαταθήκην* legitur. Transposuit Porsonus Miscell. p. 249 et Reisigius Coni. I p. 86. — Vs. 2 Trinc. *ἐξεῖπεν* omittit. — Vs. 4 Trinc. *ἴσον* et *κακοῦ*. Ita etiam cod. B. *ἴσον* et *κακοῦ* A. Grotius *ἴσως* et *κακοί*. Reisigius *ἴσον* — *κακόν*, quod verum videtur.

V.

Χαλεπή, λέγω σοι, καὶ προσάντης, ὦ τέκνον,
ὁδός ἐστιν, ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
παρ' ἀνδρός, ἥ τις ἐστὶ κοσμία γυνή.
ὁ γὰρ δίαυλός ἐστιν αἰσχύνην ἔχων.

Stobaeus Floril. LXXIV 1 cum lemmate *Ἀναξανδρίδου*. - Vs. 3 *ἥτις* A et Trinc. Vulgo *εἴτις*.

VI.

Ἐὰν λούσησθε νῦν
ῥάφανόν τε πολλὴν ἐντράγητε, παύσετε
τὸ βάρος, διασκεδᾶτε τὸ προσὸν νῦν νέφος
ἐπὶ τοῦ προσώπου.

Athenaeus I p. 34 d. de *ῥαφάνῳ* ebrietatis remedio disserens: *Ἀναξανδρίδης Ἐὰν λούσησθε κτλ.* Vs. 2 vulgo *ἐντρώγητε*. Correxit Schweighaeuserus monitu Hermanni de metris p. 165. Versu tertio nonnihil molestiae facit oratio asyndetos. Fortasse tertium aliquid sequebatur apud poe-

tam, ab Athenaeo omissum. Apud Euripidem Phoen. 751 nescio an legendum sit λόχων ἀνάσσειν χἀπτὰ προσκεῖσθαι πύλαις, rara quidem crasi nec tamen magis insolita quam qua Anacreon usus est πέντε τε χἠκατόν. Vulgo ἑπτά, pro quo codd. Flor. αὐτά.

VII.

Τὸ νέκταρ ἐσθίω πάνυ
μάττων διαπίνω τ' ἀμβροσίαν, καὶ τῷ Διὶ
διακονῶ, καὶ σεμνός εἰμ' ἑκάστοτε
Ἥρᾳ λαλῶν καὶ Κύπριδι παρακαθήμενος.

Athenaeus II p. 39 a: οἶδα δ' ὅτι Ἀναξανδρίδης τὸ νέκταρ οὐ ποτόν, ἀλλὰ τροφὴν εἶναι λέγει θεῶν Τὸ νέκταρ κτλ. Partem loci servavit etiam Eustathius ad Hom. p. 1632 62: παρὰ δέ τισι τῶν παλαιῶν τὸ νέκταρ ξηρὰ ἦν θεία τροφή. προφέρεται γοῦν Ἀναξανδρίδης γράφων οὕτω· τὸ νέκταρ πάνυ μάττων ἐσθίω, διαπίνω τ' ἀμβροσίαν καὶ τῷ Διὶ διακονῶ. Eodem spectant haec Photii p. 293: νέκταρ θεῶν πόμα· καὶ οἶνος, οὕτως, ὡς Ἀναξανδρίδης. καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός. Quae eadem habet Suidas s. v. νεκτάρεον. Nectar de cibo dixit etiam Archestratus apud Athen. VII p. 305 e. aprum piscem νέκταρος ἄνθος dicens. De ambrosia potu memorabilis Pausaniae glossa apud Eustath. p. 1525 48. Ἀμβροσία: γένος τι συνθέσεως ἐξ ὕδατος ἀκραιφνοῦς καὶ μέλιτος καὶ ἐλαίου παγκαρπίας. Versu primo ante Casaubonum legebatur πάνυ μάττων ἐσθίω. Non credo tamen haec persanata esse. Articulus certe ante νέκταρ inutilis est. Ceterum Ganymedis quin ista verba fuerint vix dubitari licet.

VIII.

Ὦ πονηρὰ καρδία,
ἐπιχαιρέκακον ὡς εἶ μόνον τοῦ σώματος·
ὀρχεῖ γὰρ εὐθύς, ἂν ἴδῃς δεδοικότα.

Athenaeus XV p. 688 b: Ἀναξανδρίδης δὲ τὸν ἀγωνιῶντα παράγει λέγοντα Ὦ πονηρὰ κτλ. Vs. 2 frustra

Valckenarius Animadv. ad Ammonium p. 83 conilcit *ἐπιχαιρέκακον ὡς ἔμμονον τοῦ σώματος*, quod vertit: *aliorum infortuniis insultandi libido, tibi innata veluti et per totum corpus diffusa, indesinenter adhaerescit.* Voce *ἐπιχαιρέκακος* primus usus esse videtur Anaxandrides, post hunc Alexis apud Antiattic. p. 91 21 et Timocles, de cuius fabula *'Επιχαιρέκακος* inscripta cfr Hist. crit. p. 428. Nec improbasse videtur eam Phrynichus, cuius vide Praep. soph. p. 41. — Vs. 3 libri *ἀρχή*. Canterus *ὀρχῇ*. Dindorfius *ὀρχεῖ*. Verbo *ὀρχεῖσθαι* de cordis trepidatione usus est etiam Aeschylus Choeph. 161 *ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ*. Cfr Ion apud Athen. I p. 21 a: *ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὤρχησεν φρένας* h. e. *commovit animum.* Ibidem *ἦν* pro *ἂν* Muretus. Toupius ad Longinum p. 179 *ἄν μ' ἴδῃς*.

IX.

Μηδέποτε δοῦλον ἡδονῆς σαυτὸν ποίει·

λάγνης γυναικός ἐστιν οὐκ ἀνδρὸς τόδε.

Stobaeus Floril. VI 28 cum lemmate *'Αναξανδρίδου*.

X.

Ἔρως σοφιστοῦ γίγνεται διδάσκαλος

σκαιοῦ πολὺ κρείττων πρὸς τὸν ἀνθρώπων βίον.

Stobaeus Floril. LXIII 10 cum lemmate *'Αναξανδρίδου*. Vs. 2 A *κρεῖττον*.

XI.

Ὑπὲρ σεαυτοῦ πρᾶτθ' ὅτιοῦν ἄν σοι δοκῇ,

ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ.

Antiatticista p. 92 16: *ἐμὲ ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν, σὲ ἀντὶ τοῦ σαυτὸν — 'Αναξανδρίδης 'Υπὲρ σεαυτοῦ πρᾶτθ' ὅτι ἄν σοι δοκῇ, ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ.* Correxi ut supra adscripta sunt.

XII.

Τὸ συνεχὲς ἔργον παντὸς εὑρίσκει τέλος.

Stobaeus Floril. XXIX 12 cum lemmate *'Αναξανδρίδης*.

XIII.

Κόρης ἀπαλλαττόμεθα ταμιείου πικροῦ.

Stobaeus Floril. LXVIII 7 cum lemmate *Ἀναξανδρίδου.*

XIV.

Ἀρκτῇ λεοντῇ παρδαλῇ μοσχῇ κυνῇ.

Pollux V 16: *καὶ μοσχῇ ἡ τοῦ μόσχου (δορά), ὡς Ἀναξανδρίδης εἴρηκεν Ἀρκτῇ κτλ.*

XV.

Οὐχὶ παρὰ πολλοῖς ἡ χάρις τίκτει χάριν.

Io. Damascenus p. 398 Lips. cum lemmate *Ἀναξανδρίδου.*

XVI.

Ἡ πόλις ἐβούλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει.

Aristoteles Ethic. Nicom. VII 11: *ἔοικε δὴ ὁ ἀκρατὴς πόλει ἣ ψηφίζεται μὲν ἅπαντα τὰ δέοντα καὶ νόμους ἔχει σπουδαίους, χρῆται δὲ οὐδέν, ὥσπερ Ἀναξανδρίδης ἔσκωψεν Ἡ πόλις κτλ.* Pro *ἐβούλεθ'* quattuor codd. Bekkeri *ἐβουλεύετο.* Idem versus apud Cyrillum de Trin. II p. 96. Anaxandrides imitatus esse videtur Euripidem apud Aelianum H. A. IV 54: *Ὅμηρος μὲν οὖν ἔδωκεν ἵππῳ φωνήν, ἀσπίδι δὲ ἡ φύσις, ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει, φησὶν Εὐριπίδης.* Quae comparavit iam Gatakerus Adv. posth. p. 490. Ceterum cfr Hist. crit. p. 368.

XVII.

Ὑπερήμεροί μοι τῶν γάμων αἱ παρθένοι.

Aristoteles Rhet. III 10 metaphorarum exempla afferens: *καὶ τὸ Ἀναξανδρίδου ἰαμβεῖον ὑπὲρ τῶν θυγατέρων πρὸς τὸν γάμον ἐγχρονιζουσῶν Ὑπερήμεροι κτλ.*

XVIII.

Καλόν γ' ἀποθανεῖν πρὶν θανάτου δρᾶν ἄξιον.

Aristoteles Rhet. III 11: *καὶ τὸ Ἀναξανδρίδου ἐπαινούμενον Καλόν γ' ἀποθανεῖν πρὶν θανάτου δρᾶν ἄξιον.*

ταὐτὸν γάρ ἐστι τῷ εἰπεῖν ἄξιον γὰρ ἀποθανεῖν μὴ ὄντα ἄξιον ἀποθανεῖν, ἢ ἄξιόν γ' ἀποθανεῖν μὴ θανάτου ἄξιον ὄντα ἢ μὴ ποιοῦντα θανάτου ἄξια. Et paullo infra: δεῖ δ' ἀεὶ προσεῖναι ἢ τὸ πρὸς ὃν λέγεται ἢ τὸ ὀρθῶς λέγεσθαι, εἰ τὸ λεγόμενον ἀληθὲς καὶ μὴ ἐπιπόλαιον· ἔστι γὰρ ταῦτα χωρὶς ἔχειν, οἷον Ἀποθνήσκειν δεῖ μηδὲν ἁμαρτάνοντα, ἀλλ' οὐκ ἀστεῖον· Τὴν ἀξίαν δεῖ γαμεῖν τὸν ἄξιον, ἀλλ' οὐκ ἀστεῖον; In his qui latet senarius, ita ille scribendus:

τὴν ἀξίαν ἔδει γαμεῖν τὸν ἄξιον,

fortasse et ipse Anaxandridis est. Huius enim fabulis ut plurimum delectatus esse videtur Aristoteles. Cfr Spengelii Synag. techn. p. 20.

XIX.

Τρίκλινον δ' εὐθέως συνήγετο
καὶ συναυλίαι γέροντι.

Athenaeus II p. 48 a: Ἀναξανδρίδης Τρίκλινον κτλ.

XX.

Athenaeus I p. 28 f: μέμνηται δὲ οὗτος (Eubulus) καὶ ψιθίου οἴνου — καὶ Ἀναξανδρίδης Χοῦς κεκραμένος ψιθίου. De vino psithio vide ad Eubuli Fragm. inc. fab. VI.

XXI.

Athenaeus II p. 57 e: διὰ τεσσάρων δ' αὐτὰ (τὰ ᾠὰ) προενήνεκται Ἀναξανδρίδης ᾠάρια εἰπών.

XXII.

Athenaeus XI p. 502 b: Ἀναξανδρίδης δὲ φιάλας Ἄρεος καλεῖ τὰ ποτήρια ταῦτα, scil. τὰς καρυωτὰς φιάλας. Cfr ad Antiphanis Fragmenta p. 58.

XXIII.

Antiatticista p. 111 27. Πληγὴν ἔχων: ἀντὶ τοῦ τετρωμένος. Ἀναξανδρίδης.

XXIV.

Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 357 20: ἀκόλαστος ὄχλος Εὐριπίδης ἔφη, ἀκόλαστον δὲ σῶμα Σοφοκλῆς, ἀκο-

λαστάματα δὲ λέγουσι καταχόρως οἱ Ἐπικούρειοι. πλὴν καὶ Ἀναξανδρίδης κέχρηται τῇ λέξει καὶ Ἀριστοφάνης. Ἀκολαστάσματα Aristophani Lysistr. 398 restituit Dobraeus; ac probabile est etiam Anaxandridem ea forma usum esse.

XXV.

Hesychius, Ἀμφίδυσις: ἐπίθετον φιάλης παρὰ Ἀναξανδρίδῃ. Corrigunt ἀμφίθετος, de quo Hesychius infra haec habet, Ἀμφίθετος: φιάλη ἑκατέρωθεν τίθεσθαι δυναμένη. Sed recte habere videtur ἀμφίδυσις φιάλη h. e. quae ab utraque parte δύσιν seu στόμα habet. Significatur ἀμφικύπελλον, de quo vide Buttmanni Lex. I p. 160.

XXVI.

Ὡς δὴ παχεῖαν τὴν περιζώστραν ἔχει.

Pollux II 166: καὶ περιζώστραν Ἀναξανδρίδης εἴρηκεν Ὡς δὴ παχεῖαν κτλ. Legebatur ὡς δέ.

XXVII.

Pollux VI 43: Ἀναξανδρίδης δὲ καὶ χορτασμὸν εἴρηκε, καὶ τὸ χορτάζειν Ἀριστοφάνης.

XXVIII.

Photius p. 572 2. Τάχα: ἀντὶ τοῦ ἔπειτα. οὕτως Ἀναξανδρίδης.

E U B U L U S.

(Hist. crit. p. 355)

ΑΓΚΥΛΙΩΝ. *)

I. II. III.

Καὶ γὰρ πάλαι πέττει τὰ νικητήρια.

* * * *

᾿Εξεπήδησ᾿ ἀρτίως πέττουσα τὸν χαρίσιον.

* * * *

Εἶεν, γυναῖκες· νῦν ὅπως τὴν νύχθ᾿ ὅλην
ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύσετε.
θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας
καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ᾿ ἐννέα.

Athenaeus XV p. 668 d: *ἐγίνετο δὲ καὶ πεμμάτιά τινα ἐν ταῖς παννυχίσιν, ἐν αἷς πλεῖστον ὅσον χρόνον διηγρύπνουν χορεύοντες. καὶ διωνομάζετο τὰ πεμμάτια τότε χαρίσιοι — μνημονεύει Εὔβουλος ἐν ᾿Αγκυλίωνι λέγων οὑτωσί Καὶ γὰρ — νικητήρια. εἶθ᾿ ἑξῆς φησιν ᾿Εξεπήδησ᾿ — χαρίσιον. ὅτι δὲ καὶ φίλημα ἦν ἆθλον ἑξῆς λέγει ὁ Εὔβουλος Εἶεν κτλ.* **Vs. 1** *πέττει* **AB.** *πέπτει* **PVL.** *νικητήρια* **dicit** *τοὺς χαρισίους.* — **Vs. 2 iterum affert Athenaeus XIV p. 646 b:** *Εὔβουλος δ᾿ ἐν ᾿Αγκυλίωνι ὡς περὶ ἄρτου αὐτοῦ (τοῦ χαρισίου) ὄντος οὑτωσὶ λέγει ᾿Εξεπήδησ᾿ κτλ.* **ubi libri**

*) V. Hist. crit. p. 359.

habent ἐξεπίλησας. ἀρτίως utroque loco praebuit A. PVL priore loco ἀρτίω, altero (p. 668) ἄρτι ὡς. Pro πέττουσα PVL habent πέπτουσα. Illud priore loco libri omnes, altero ABC et Eustathius ad Hom. p. 1848 27. — Vs. 3 εἶεν et hic et apud Platonem Phaonis Fragm. II 1: εἶεν, γυναῖκες, ὡς ὑμῖν κτλ. exhortandi vim habere videtur, *eia*. Pro ὅπως male Valesius ad Harpocr. p. 110 scribebat ὅμως. — Vs. 4 τῇ δεκάτῃ. „*Decimum diem* dicit ex quo natus est infans: quo die natalitia infantis celebrabantur sacrificio et epulo cognatis exhibito. Vide quos laudarunt Hesychii interpretes in v. δεκάτην θύειν: praesertim vero Suidam in δεκατεύειν et in δεκάτην ἑστιάσειν." Schweighaeuserus.

IV.

Ὀπτήσιμον γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω.

Athenaeus IX p. 369 e: ταύτης (γογγυλίδος) μνημονεύει Εὔβουλος ἐν Ἀγκυλίωνι οὕτως Ὀπτήσιμον κτλ.

ΑΓΧΙΣΗΣ.

I.

Pollux VI 10: ὅτι καὶ πτίλοις τὰ κνέφαλα ἐφήπλουν Εὔβουλος ἐν Ἀγχίσῃ διδάσκει. καὶ πτερωτὰ καὶ πτιλωτὰ προσκεφάλαια ὀνομάζουσι. De cervicalibus plumis suffertis vide Toupium Emend. I p. 106.

II.

Pollux IX 76: ὅθεν τὸ νόμισμα τοῦτο Εὔβουλος ἐν Ἀγχίσῃ καλεῖ Παλλάδας. Numos dicit quibus Palladis facies insculpta est. Praeter Eckhelium vide Begeri Thes. Palat. p. 258.

Α Μ Α Λ Θ Ε Ι Α.

Θερμότερον ἢ κραυρότερον ἢ μέσως ἔχον,
τοῦτ᾽ ἔσθ᾽ ἑκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν ἑλεῖν.
κἀγὼ γὰρ οὐ καυλοῖσιν οὐδὲ σιλφίῳ
οὐδ᾽ ἱεροσύλοις καὶ πικραῖς παροψίσι
βολβοῖς τ᾽ ἐμαυτὸν χορτάσων ἐλήλυθα.
ἃ δ᾽ εἴς τ᾽ ἐδωδὴν πρῶτα καὶ ῥώμης ἀκμὴν
καὶ πρὸς ὑγίειαν ,πάντα ταῦτ᾽ ἐδαινύμην,
κρέας βόειον ἑφθὸν ἀσόλοικον μέγα,
ἀκροκώλιόν τε γεννικόν, ὀπτὰ δελφάκια
ἀλίπαστα τρία.

Athenaeus II p. 63 d: τούτων (βολβῶν) Ἡρακλῆς ἐσθίειν παραιτεῖται ἐν Ἀμαλθείᾳ Εὐβούλου λέγων Θερμότερον ἢ κραυρότερον κτλ. Aversatur cibos condimentorum artificio corruptos nec quidquam ad augendum corporis robur conferentes. Vs. 1 κραυρότερον, quod Schweighaeuserus de arido vel de tenero cibo interpretatur, ego de carne paullo durius assata intelligam. Photius Lex. p. 177: κραυρότερον, εὐθραυστότερον, σκληρότερον. Videtur ad hunc ipsum Eubuli locum respicere. Male Casaubonus et Ruhnkenius ad Tim. p. 168 tentant κρυερώτερον, pro quo ψυχρότερον dicendum fuisset. Sententia loci haec est: *Meliusne cibus sapiat, si calidior an si durior an si mediocriter sese habens* (h. e. nec nimium nec parum vel calidus vel durus) *apponatur, id vero delicatuli nostri maioris momenti esse putant quam Troiam cepisse.* Spectant haec ad praecepta artis culinariae multis modis a coquis comicorum iactata. Alexis Pannych. 1: θερμοτέροις χαίρεις ἀεὶ τοῖς ὀψαρίοις ἢ τὸ μέσον ἢ κατωτέρω; Sosipater apud Athen. IX p. 378 f:

καὶ πότε
εὔκαιρον αὐτῶν ἐστι τῶν ὄψων τὰ μὲν
θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ᾽ ἐπανέντα, τὰ δὲ μέσως,
τὰ δ᾽ ὅλως ἀποψύξαντα.

Apte comparari possunt etiam quae ex incerto poeta affert Plutarchus Mor. p. 461 b:

ὁ δ' οὔτ' ἄγαν ὀπτοῖσιν οὔθ' ἑφθοῖς ἄγαν
οὔθ' ἧττον οὔτε μᾶλλον οὔτε διὰ μέσου
ἠρτυμένοις χαίρων (leg. ἔχαιρεν) ὥστ' ἐπαινέσαι.

Quae et ipsa fortasse de Hercule interpretanda sunt. — Vs. 2 ex Euripidis Androm. 369: εὖ δ' ἴσθ' ὅτου τις τυγχάνει χρείαν ἔχων, τοῦτ' ἔσθ' ἑκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν ἑλεῖν. Attulit haec iam Casaubonus. Post secundum versum nescio an nonnihil omiserit Athenaeus. — Vs. 3 „καυλοὶ sunt *silphii caules* edules: σίλφιον *laserpitium* seu succus ipse silphii qui Cyrenaicus dicitur. Inde παροψίδας i. e. *obsonia* (Athen. IX p. 367 c. d.) quae cum silphio parantur, ἱεροσύλους *sacrilega obsonia* vocat, quia silphium frutex est generis ferulacei, Theophr. H. P. VI 3, Plin. H. N. XIX 3 15, et πικρὰς *misera*, *luctuosa;* quod nimiae deliciae multorum morborum sint causae." Schweighaeuserus. Ἱερόσυλοι παροψίδες sunt *deliciae detestabiles*, *nefandae*. Similiter τοιχωρύχον λαγύνιον dixit Diphilus Adelph. et incertus poeta apud Plutarch. Praec. sanit. p. 125 A: τὰ πανοῦργα ταῦτ' ὀψάρια χἰποτρίμματα. Pro πικραῖς Dobraeus Adv. II p. 298 tentat μιαραῖς. Si sanum est vulgatum, verterim *invisa obsonia;* Sophocles Phil. 254 ὦ πικρὸς θεοῖς. Nisi potius cibos dicit condimentis acres et quasi acutos, quo sensu muria dicitur πικρά, et πικρὰ φάρμακα in versu proverbiali πικρὰν πικροῖς κλύζουσι φαρμάκοις χολὴν apud Plutarch. Mor. p. 923 a. — Vs. 8 κρέας ἀσόλοικον recte Toupius Emend. III p. 96 de carne nullo artis lenocinio corrupta interpretatur. — Vs. 9 γεννικὸν L. γενικὸν V. δελφάκια VL. δελφάκι' BCD. Eleganter Dindorfius in Zimmermanni Diario Stud. antiqu. (1839) coniecit: ἀκροκώλιόν τε δελφάκειον γεννικόν, | ὀπτὰ δ' ἀλίπαστα τρία. Fortasse leniore manu refingendum: ἀκροκώλιον τε γεννικὸν ὀπτοῦ δέλφακος, | ἀλίπαστα τρία. Nec dubito quin id etiam Dindorfio in mentem venerit, sed sprevit propter numerorum levitatem in loco ad tragicam gravitatem composito. Vide

tamen Aristoph. Eccl. 8. Nec dactylum in hac trimetri sede ab Eubuli consuetudine abhorrere docet Fragm. inc. fab. XV 1: *κόκκον λαβοῦσα κνίδιον* (a *κνίδη*) *ἢ τοῦ πεπέριδος.* Pro *τρία* requiro aut *κρέα* aut adiectivum quod magnitudinem *τῶν ἀλιπάστων* indicet, ut paullo ante *κρέας βόειον μέγα* et *ἀκροκώλιον γέννικὸν* commemoraverat. Suspicabar *ἀλίπαστά τε τριπάλαιστα*, vel *ἀλίπαστα τρία μέγιστα.*

ΑΝΑΣΩΖΟΜΕΝΟΙ.

Ἕτεροι δὲ θεοῖσι συμπεπλεγμένοι
μετὰ Καράβου σύνεισιν, ὃς μόνος βροτῶν
δύναται καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίων
ἄθρους τεμαχίτας, ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἕν.

Athenaeus VIII p. 340 d. de Callimedonte, cui Carabi nomen inditum, disserens: *Εὔβουλος δ' ἐν Ἀνασωζομένοις Ἕτεροι δὲ θεοῖσι κτλ.* Vs. 1 *ἑταῖροι* ABDQ. Ibidem articulum ante *θεοῖς* e coniectura addidit Casaubonus, fortasse recte; quamquam sensum verborum *τοῖς θεοῖσι συμπεπλεγμένοι* non perspicio. — Vs. 2 *μόνος βρότων μόνος* AB. — Vs. 4 pro *ἄθρους* Dindorfius suspicabatur *ἁδρούς*, quod propter ea quae statim inferuntur, vix probari potest. *τεμαχίτας* C et codd. Casaub. *τεμαχήτας* PVL. *μηδὲ ἓν* PL. *μηδεὶν* C. *μηδὲν* V. Pro *ἐνεῖναι* Coraes tentat *ὥστε μεῖναι* i. e. *λειφθῆναι*, quod graecum esse iure negat Dobraeus Adv. II p. 318, qui ipse conicit *ὥστ' ἀνεῖναι μηδὲ ἕν*, *sine intermissione.* Id aliter dicturum fuisse poetam crediderim.

ΑΝΤΙΟΠΗ. *)

I.

Πονεῖν μὲν ἄμμες καὶ φαγεῖν μὲν ἀνδρικοί
καὶ καρτερῆμεν, τοὶ δ' Ἀθηναῖοι λέγειν
καὶ μικρὰ φαγέμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα.

Athenaeus X p. 417 b: *καὶ ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμῳδεῖτο, ὡς τὸ Βοιωτόν. Εὔβουλος γοῦν ἐν Ἀντιόπῃ φησί Πονεῖν μὲν ἄμμες κτλ.* A Boeotio haec dici existimat Eustath. p. 954 33: *Εὔβουλος, παρ' ᾧ φησί τις Βοιωτός, ὅτι πονεῖν ἄμμες καὶ φαγεῖν ἀνδρικοί.* Rectius Laconis verba esse statuas cum Dobraeo Advers. II p. 325, versu primo pro *φαγεῖν* aliud quid quod ad laudes Lacedaemoniorum spectat merito requirente. Pro *πονεῖν μὲν* scribendum videtur *πονῆμεν* ut vs. 2 habemus *καρτερῆμεν*. Eiusdem generis infinitivum latere in *φαγεῖν μὲν* monuit Dobraeus. Dindorfius ex correctione Porsoni edidit *φαγεῖν μάλ' ἀνδρικοί*. Tale quid si sufficeret, praeferrem utique *μέγ'* pro *μέν*, quod conieci olim Curis crit. p. 87. *ἄμμες* CVL. *ἄμες* AP. *ἅμες* B. — Vs. 2 *καρτερῆσαι* VL. *καρτερῆσαι μὲν* BP. *καρτερῇ μὲν* A. in quo latere *καρτερῆμεν* vidit etiam Dobraeus. Tum *τοὶ δ' Ἀθηναῖοι* L. *τοῖς δ' Ἀθηναίοις* ABP. *τοῖς δ' Ἀθηναίον* V.

II.

Ζῆθον μὲν ἐλθεῖν ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον
οἰκεῖν κελεύει· καὶ γὰρ ἀξιωτέρους
πωλοῦσιν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἄρτους ἐκεῖ·
σὺ δ' ὀξύπεινος· τὸν δὲ μουσικώτατον
κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα.
οὗ ῥᾷστ' ἀεὶ πεινῶσι Κεκροπιδῶν κόροι
κάπτοντες αὔρας ἐλπίδας σιτούμενοι.

*) V. Hist. crit. p. 359.

Athenaeus II p. 47 b. exempla vocis ὀξύπεινος afferens: καὶ Εὔβουλος Ζῆθον μὲν ἐλθεῖν κτλ. Ad Antiopen haec satis probabili coniectura rettulisse mihi videor. Vs. 1 Iacobsius ἐλθόνθ', quod etsi a poeta scriptum esse non credo, edita tamen lectio haud dubie corrupta est. Suspicor ἔνθενδ' vel ἔνθεν scribendum esse: οἰκεῖν ἐς Θήβης πέδον nihil insolentiae habet. Similiter dicitur ἕζεσθαι εἰς τόπον. — Vs. 2 Iacobsius coniicit κελεύω. — Vs. 3 Grotius Excerptis tentabat ὁ δ' ὀξύπεινος. Quo non opus est si Zethum in scena praesentem affuisse statuas. — Vs. 6 ῥᾷστ' ἀεὶ A. ῥᾷστα δὴ VL.

III.

Καλλίστρατος τίς ἐστιν * * * οὗτος οὖν
πυγὴν μεγάλην εἶχ' ὦ Χαριάδη καὶ καλήν.
B. τοῦτον καταλεκτέ' ἐστὶν ἐς τοὺς κόλλοπας
τοὺς ἐκδρομάδας.

Eustathius ad Odyss. p. 1915 17: ἄλλοι δὲ γράφουσιν οὕτως: κόλλοψ ταύρου ἐπαυχένιον δέρμα, ἐξ οὗ καὶ οἱ τῶν ὀργάνων πάλαι ποτὲ κόλλαβοι· ἐξ αὐτοῦ δέ, φασί, κόλλοψ ὁ σκληρὸς ὑπὲρ τὴν ἀκμὴν πάσχων, καὶ κολλοποδιῶκται οἱ ἄγριοι περὶ τοιαῦτα. ἐν δὲ τοῖς τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους φέρεται ταῦτα· Κόλλοπα τὸ παχὺ δέρμα φασι λέγεσθαι καὶ τὸν τῶν ὀργάνων κόλλαβον, παρατιθέμενοι Ὅμηρον καὶ ἄλλους τινάς. ἕτεροι δὲ οὕτω καλοῦσι τὸν περιτρέχοντα καὶ ἑταιροῦντα, ὡς καὶ Εὔπολις ἐν τῷ Καλλίστρατος τίς ἐστι κτλ. Haec ab Eupolide scribi non potuisse atque adeo Eupolidi *Eubuli* nomen substituendum esse monui Quaest. scen. III p. 28. Ex Antiopa locum desumptum esse docent quae ad vs. 3 adscripsi verba Antiatticistae. De Callistrati nobilissimi oratoris mollitie et luxurie praeter ipsum Eubulum in Sphingocarione, ubi ipsam illam hominis πυγὴν acerbissime ridet, vide Anaxandridis Protes. II et Theopompum Chium Athenaei IV p. 166 e. cuius haec verba sunt: Καλλίστρατος δὲ ὁ Καλλικράτους δημαγωγὸς καὶ αὐ-

τὸς πρὸς μὲν τὰς ἡδονὰς ἦν ἀκρατής, τῶν δὲ πολιτικῶν πραγμάτων ἦν ἐπιμελής. *) Eubuli versus adscripsi ut correxi eos l. l. Nam apud Eustathium ita vulgantur: *Καλλίστρατός ἐστί τις· οὗτος οὖν μεγάλην πυγὴν εἶχεν ὦ Χαριάδη καὶ καλήν· τοῦτον καταλεκτέον ἐς τοῦ κόλλοπας τοὺς ἐκδρομάδας.* Priora Bergkius ita constituit: *A. Καλλίστρατος δ' ἔστιν τίς; B. ὅστις; A. οὗτος ὃς κτλ.* — Vs. 3 *κόλλοπας* h. e. *ἀνδρογύνους*, *exoletos*, *pathicos*. Antiatticista p. 102 31: *κόλλοπάς φασι δεῖν κυρίως λέγειν τοὺς τῶν ὀργάνων, οὓς καλοῦσι κολλάβους, οὐ τοὺς ἀνδρογύνους. Εὔβουλος Ἀντιόπῃ ἐπὶ τοῦ ἀνδρογύνου.* Diphilus Pictore II 22: *Ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοψι μαστροποῖς ποιῶν.* Eadem vis verbi *κολλοπεύειν* apud Platonem apud Stobaeum Ecl. phys. II p. 20: *κεκολλόπευκας· τοιγαροῦν ῥήτωρ ἔσει.* Similis etiam aliorum nominum, quibus *corium* significatur, ad impudicitiam translatio. V. Lobeckii Paral. gramm. p. 81 19. — Vs. 4 *ἐκδρομάδες* Eustathius l. l. interpretatur *οἱ ἀκολασταίνοντες ὑπέρακμα, λεγόμενοι ἐκδρομάδες, ὡς παραδεδραμηκότες τὴν ὥραν καὶ ἀνάπαλιν ὄντες τοῖς πρῶτον ὑπηνήταις.*

IV.

Antiatticista p. 111 21. *Περὶ πρώτους ὕπνους: Εὔβουλος ἐν Ἀντιόπῃ.*

Α Σ Τ Υ Τ Ο Ι.

Μὴ παρατίθει μοι θριδακίνας, ὦ γύναι,
ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἢ σεαυτὴν αἰτιῶ.
ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ γάρ, ὡς ὁ λόγος, ποτὲ
τὸν Ἄδωνιν ἀποθανόντα προὔθηκεν Κύπρις·
ὥστ' ἐστὶ νεκύων βρῶμα.

---

*) Transscripsi haec de Callistrato ex Quaest. scen. III p. 23, quorum ignarus fuit Th. Bergkius in Zimmermanni Diar. Antiqu. stud. 1837 p. 44.

Athenaeus II p. 69 c: *Καλλίμαχος δέ φησιν ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τὸν Ἄδωνιν ἐν θριδακίνῃ κρύψειεν, ἀλληγορούντων τῶν ποιητῶν ὅτι ἀσθενεῖς εἰσι πρὸς ἀφροδίσια οἱ συνεχῶς χρώμενοι θρίδαξι. καὶ Εὔβουλος δ' ἐν Ἀστύτοις φησί Μὴ παρατίθει κτλ.* Ingeniose Dobraeus Advers. II p. 299 epitomatoris errorem esse suspicatur, quod Eubulus *ἐν Ἀστύτοις* laudatur. Athenaeum dixisse, Eubulum *ἐν ἀστύτοις* h. e. inter cibos Venerem extinguentes, numerasse lactucam; idque pro nomine comoediae accepisse epitomatorem. Vs. 1 *παρατίθει* L. *περιτίθει* V. Porsonus *μὴ παρατίθει μοι τὰς θριδακίνας* vel *μή νυν παρατίθει μοι θριδακίνας*. Possis etiam *μὴ μὴ παρατίθει*. V. Aristoph. Lysistr. 740. Vesp. 1418. Ita etiam *ναὶ ναὶ* Equ. 749. Ceterum cfr ad Amphidis Ial. 1. — Vs. 3 *ὡς λόγος* B. — Vs. 4 *τὸν Ἄδωνιν προὔθηκεν.* In lactucis Venerem mortuum Adonidem composuisse pervulgata fuit apud veteres opinio. Hinc lactuca *Ἀδωνίς* dicta teste Etymologo M. p. 19 16: *Ἀδωνιὶς* (sic) *χελιδών, θρίδαξ*, ubi duae glossae in unam conflatae esse videntur, *Ἀδονίς: χελιδών. Ἀδωνίς: θρίδαξ.* — Vs. 5 *νεκύων βρῶμα.* Etiam apud Romanos multis religionem fuisse vesci lactucis ex Plinii H. N. XIX 8 38 docuit Casaubonus, afferens ille etiam Galenum de fac. med. simpl. III lactucae succo tam facile aliquem tolli quam cicutae testantem.

Α Υ Γ Η.

Τί, ὦ πόνηρ', ἕστηκας ἐν πύλαις ἔτι,
ἀλλ' οὐ βαδίζεις; τοῖς δὲ γενναίως πάλαι
διεσπάρακται θερμὰ χηνίσκων μέλη,
διερράχισται σεμνὰ δελφάκων κρέα,
κατηλόηται γαστρὸς ἐν μέσῳ κύκλος,
κατῃσίμωται πάντα τἀκροκώλια,
ἐνωγάλισται σεμνὸς ἀλλᾶντος τόμος,

παρεντέτρωκται τευθὶς ἐξωπτημένη,
παρεγκέκαπταί τ᾽ ἀρνί᾽ ἐννέ᾽ ἢ δέκα.
ὥστ᾽ εἴ τι βούλει τῶν λελειμμένων φαγεῖν,
ἔπειγ᾽ ἔπειγε, μή ποθ᾽ ὡς λύκος χανὼν
καὶ τῶνδ᾽ ἁμαρτὼν ὕστερον συχνὸν δράμῃς.

Athenaeus XIV p. 622 e: *Σόφων — μάγειρος γεγωνότερον ἐφθέγγετο, ὡς πάντας ἀκούειν, τὰ ἐξ Αὔγης ἔπη Εὐβούλου Τί ὦ πόνηρ᾽ κτλ.* Vs. 1 *πύλαις* ABC et epitome Hoeschelii. *πάλαις* VL. *πύλαις πάλαις* P deleta *πάλαις*. *Dindorfius*. — Vs. 5 *κατηλόηται* VL. *κατηλόκται* C. *κατηλοισται* AB. *κατηλισται* (superscripto *ο*) P. — Vs. 6 *κατησίμωται*. B *κατασίμωται*. — Vs. 7 *ἐνωγάλισται* agnoscit hoc loco Eustathius ad Homer. p. 1168 23: *ἀναλογία δὲ τοῦ ἐνωγάλισται κατὰ τὸ κέκτηται ἔκτηται — καὶ τὸ ἐκπέπηξε ἐφέπηξε* (fort. *ἐκπεπίακε ἐξεπίακε*) *παρὰ τῷ κωμικῷ, καὶ τέθλασται ἔθλασται*. Hoc postremum exemplum et alia ibidem ab Eustathio allata, multis similibus facile augenda *), nihil commune habent cum mirabili illo *ἐνωγάλισται*, quod non magis dici potuit quam quod idem Eustathius alio loco p. 759 43. 46. 49 et p. 1570 25 ex incertis scriptoribus et ex Cratino attulit *ἐχάλκευται*, *ἐβούλευκε*, *ἐξεπίακεν* et *ἐπατταλευμένος* (Cratini fragm. p. 107) vel quo Hermippus Phormoph. VIII p. 418 usus esse dicitur *ἀπεδημηκὼς* pro *ἀποδεδημηκώς*. Apud Hermippum fortasse barbarus aliquis loquebatur. Eubulus autem non dubito quin scripserit *νενωγάλισται*. Ceteris exemplis ab Eustathio allatis non prius fidem habebo, nisi postquam ipsa scriptorum loca reperta fuerint. — Vs. 9 *παρεγκέκαπται* Valck. Anim. ad Ammon. p. 21. Libri *παρεκκέκαπται*. Ibid. praeeunte Dalecampio cum Dindorfio scripsi *τ᾽ ἀρνί᾽*. Cod. A *στέρανι᾽*. B *στεράνι᾽*. PVL *στάρνι᾽*. Nec tamen sine offensione est, novem vel decem

*) Ex rarioribus est quod in vetusto titulo Corp. Inscr. I no. 11 legitur *ἔγραμμαι*, ubi vide Boeckhium.

agnos a convivis devoratos dici. Casaubonus coniiciebat *στερνία*, quod nec ipsum ferri potest. Probarem igitur cum Schweighaeusero Valckenarii coniecturam *σταμνί'*, nisi id propter *φαγεῖν* versu sequente minus commodum esset. Fortasse *πτερνία* scribendum est. — Vs. 10 *εἴ τι*. Ita Valckenarius emendavit librorum lectionem *ἐπεί*. — Vs. 12 *τῶνδ' ἀμαρτών*. B *τῶν δι' ἁμαρτῶν*. Tum *συχνὸν* dederunt PVL. *συχνω* A. *συχνῶ* B. Pro *δράμης*, quod habent VL, *δραχμῆς* praebent ABP. Proverbio *λύκος χαίνει* de eo qui spe frustratus est utitur etiam Euphro Fratr. I 30: *τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν λύκον διακενῆς σὺ μόνος εὕρηκας τέχνην*.

Praeterea Auge fabula omisso auctoris nomine laudatur a scholiasta Euripidis Rhes. 406: *ἄμυστιν οἱ μὲν ποτηρίου εἶδος ἐπιτηδειότητα ἔχον πρὸς τὰς ἀμυστὶ πόσεις, ὡς ἐν Αὔγῃ Σὺν τῷ βαθείας καὶ πυκνὰς | ἕλκουσι τὰς ἀμύστιδας*. Ita enim verissime Hermannus correxit quod codex habet *ὡς ἐν αὐτῇ*. Sed Eubuli, an Philyllii, an ipsius denique Euripidis Augen scholiasta laudaverit, incertum est.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ.

Τίς ἂν λάβοιτο τοῦ σκέλους κάτωθέ μοι;
ἄνω γὰρ ὥσπερ κοττάβειον αἴρομαι.

Athenaeus XV p. 666 e: *ἐκάλουν δὲ καὶ καταχτούς τινας κοττάβους, ἔστι δὲ λυχνία ἀναγόμενα πάλιν τε συμπίπτοντα. Εὔβουλος Βελλεροφόντῃ Τίς ἂν κτλ.* Sunt Bellerophontis verba Pegaso in altum elati. Vs. 1 *κάτω θέμενος* B. *κάτω θέμενοι* P.

ΓΑΝΥΜΗΔΗΣ.

I.

Ὕπνος αὐτὸν ὄντα κακόσιτον τρέφει.

Athenaeus VI p. 248 c: *κακοσίτου δὲ μέμνηται Εὔβουλος ἐν Γανυμήδει Ὕπνος κτλ.* Porsonus *Ὕπνος γὰρ αυτόν*.

Somnum Ganymedis amatorem finxit etiam Licymnius apud Athen. XIII p. 564 c: *Λικύμνιος ὁ Χῖος τὸν Ὕπνον φήσας ἐρᾶν τοῦ Γανυμήδους οὐδὲ καθεύδοντος αὐτοῦ καταχαλύπτει τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ' ἀναπεπταμένων τῶν βλεφάρων κοιμίζει τὸν ἐρώμενον, ὅπως διὰ παντὸς ἀπολαύῃ τῆς τοῦ θεωρεῖν ἡδονῆς. λέγει δὲ οὕτως Ὕπνος δὲ χαίρων | ὀμμάτων αὐγαῖς ἀναπεπταμένοις ὄσσοισιν ἐκοίμισε κοῦρον.* Ita enim haec scribenda sunt.

II.

Διπύρους τε θερμούς. B. οἱ δίπυροι δ' εἰσὶν τίνες;
A. ἄρτοι τρυφῶντες.

Athenaeus III p. 110 a: *δίπυρον. Εὔβουλος Γανυμήδει Διπύρους — τρυφῶντες. Ἀλκαῖος Γανυμήδει.* Cfr ad Alcaei Ganymedem.

Γ Λ Α Υ Κ Ο Σ.

I.

Καὶ νᾶπυ Κύπριον καὶ σκαμωνίας ὀπόν,
καὶ κάρδαμον Μιλήσιον, καὶ κρόμμυον
Σαμοθρᾴκιον, καὶ καυλὸν ἐκ Καρχηδόνος,
καὶ σίλφιον θύμον τε τῶν Ὑμηττίων,
ὀρίγανόν τε Τενέδιον.

Pollux VI 67: *ἔνια δὲ τῶν ἡδυσμάτων ἐπῃνεῖτο ἐκ χωρίων, ὡς Εὔβουλος ἐν Γλαύκῳ φησί Καὶ νᾶπυ Κύπριον κτλ.* Antiphani haec tribuuntur apud Athen. I p. 28 d, ubi allato Eubuli loco, quem vide in fragmentis incertis, ita pergit *Ἀντιφάνης δὲ Νᾶπυ Κύπρου, καὶ σκαμωνίας ὀπόν, κάρδαμον Μιλήσιον, κρόμμυον Σαμοθρᾴκιον, καυλὸν ἐκ Καρχηδόνος καὶ σίλφιον, θύμον Ὑμήττιον, ὀρίγανον Τενέδιον.* Eustathius ad Iliad. p. 867 45: *περιᾴδεται ἐν κρομμύοις τὸ Σαμοθρᾴκιον παρὰ Ἀντιφάνει, καθὰ καὶ τὸ Κυ-*

πρων νᾶπυ, καὶ τὸ Μιλήσιον κάρδαμον, καὶ ὁ Ὑμήττιος θύμος, καὶ τὸ Τενέδιον ὀρίγανον. Vs. 1 Pollux Κύπριον. Athenaeus Κύπρου at C ut videtur Κύπριον. Tum σκαμμωνίας Athenaei cod. L. quae vulgaris est forma. Alteram, qua usus est Eubulus, reperio apud Nicandrum Alexiph. 484 νείμειας τοτὲ δάκρυ νεοβλάστοιο κάμωνος. *) Eandem tuetur nomen proprium Σκάμων apud Suidam v. Ἑλλάνικος et Athen. XIV p. 630 b et 637 b. Postrema verba ὀρίγανόν τε Τενέδιον ex Athenaeo accesserunt. Particulam τε adiecit Porsonus.

II.

Ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπείσαμεν
λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα
καὶ σιτί' ἐπὶ μύρμηκας ἡμερῶν τριῶν,
ὡς χρυσοτεύκτου ψήγματος πεφηνότος.

Harpocratio p. 185 21: ἔπεσέ τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλῆθος Ἀθηναίων, ὡς ἐν Ὑμηττῷ ψῆγμα χρυσοῦ πολὺ φανείη καὶ φυλάττοιτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων. οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὅπλα ἐξέθεον ἐπ' αὐτούς· ἄπρακτοι δὲ ὑποστρέψαντες καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες, ἔσκωπτον ἀλλήλους λέγοντες „σὺ δέ γ' ᾤου χρυσοχοήσειν." — ἐχλευάζοντο δὲ καὶ ὑπὸ τῶν κωμικῶν. Εὔβουλος γοῦν ἐν Γλαύκῳ φησίν Ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας κτλ. Versum primum et secundum habet etiam omisso fabulae titulo Suidas v. χρυσοχοεῖον. Similia de Indorum expeditione contra formicas auri custodes fabulatur Herodotus III 102 et Dio Chrysost. Orat. XXXV p. 73 Rsk. Vs. 1 malim ἄνδρες. — Vs. 3 σιτί' Valesius: codd. σὺος et σύ. Erasmus σῖτον. Aristophanes Pac. 843: σιτί' ἡμερῶν τριῶν.

---

*) Κάμων pro σκάμων dixit eadem licentia qua Κάμανδρος sequioris aetatis epici dixerunt pro Σκάμανδρος. Quam formam fuerunt qui etiam in Homerum inferrent.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ.

I.

Ἐθέλει δ' ἄνευ
μισθοῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν ἐπισίτιος.

Athenaeus VI p. 247 a. de voce *ἐπισίτιος* agens: *Εὔβουλος δ' ἐν Δαιδάλῳ Ἐθέλει κτλ.*

II.

Antiatticista p. 108 14: *μήχι, ὡς ναίχι καὶ οὐχί. Εὔβουλος Δαιδάλῳ.*

III.

Themistius ad Aristot. de Anim. I 3: *Δημόκριτος παραπλησίως λέγων Φιλίππῳ τῷ κωμῳδοδιδασκάλῳ· φησὶ γὰρ τὸν Δαίδαλον κινουμένην ποιῆσαι τὴν ξυλίνην Ἀφροδίτην ἐγχέαντα ἄργυρον χυτόν.* V. Hist. crit. p. 342. 360. Philippi sive Eubuli versus fortasse fuit hic: *ξυλίνην Ἀφροδίτην ἐγχέας χυτὸν ἄργυρον.*

ΔΑΜΑΛΕΙΑ. *)

*Καὶ πρός γε τούτοις ἀσκὸν εἰς μέσον * **
καταθέντες εἰσάλλεσθε καὶ καχάζετε
ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν ἀπὸ κελεύσματος.

Scholiasta Aristoph. Plut. 1130: *κυρίως δὲ ἀσκωλιάζειν ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἄλλεσθαι ἕνεκα τοῦ γελωτοποιεῖν. ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκοὺς πεφυσημένους καὶ ἀληλιμμένους, εἰς οὓς ἐναλλόμενοι ὠλίσθανον. καθάπερ Εὔβουλος ἐν Δαμαλείᾳ φησὶν οὕτως Καὶ πρός γε τούτοις κτλ.* Eadem habet Suidas s. v. *ἀσκωλιάζειν* (ubi fabu-

*) V. Hist. crit. p. 360. Nomen fabulae ex *Ἀμαλθείᾳ* corruptum esse statuenti Hemsterhusio accedit Dindorfius.

lae nomen Δαμαλία scribitur) et qui fabulae nomen omittit Cod. Marc. Harpocrat. p. 87 Bekk. Vs. 1 τούτοις schol. et Suidas. τοῦτο Harpocratio. Ibidem ἀσκοὺς Suidas. In fine versus Bentleius addebat χαμαί, Dindorfius τινά. Possis etiam τάχα. — Vs. 2 εἰσάλλεσθε schol. et Harpocratio. Suidas ἐνάλλεσθε. Ibid. καχάζετε Dindorfius. Schol. et Suidas καγχάζετε, qua forma Attici non utuntur. V. Dindorfius ad Sophocl. Aiac. 199. Harpocratio κάκχέζετε omisso καί. — Vs. 3 ἀπὸ κελεύσματος, ab Harpocratione omissum, cum καχάζετε coniungendum esse monuit Hemsterhusius.

ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ.

Ἠπάτια, νῆστις, πλεύμονες, μήτρα.

Athenaeus III p. 100 e. de μήτρᾳ agens: Εὔβουλος δ' ἐν Δευκαλίωνι 'Ηπάτια κτλ. Idem p. 107 f: ἡπάτιον δ' εἴρηκεν — Εὔβουλος ἐν Δευκαλίωνι.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ. *)

I.

'Αλλ' ἔστι τοῖς σεμνοῖς μὲν αὐθαδέστερος,
καὶ τοῖς κόλαξι πᾶσι τοῖς σκώπτουσί τε
εἰς αὐτὸν εὐόργητος· ἡγεῖται δὲ δὴ
τούτους μόνους ἐλευθέρους, κἂν δοῦλος ᾖ.

Athenaeus VI p. 260 c: τὰ παραπλήσια (Philippo Amyntae filio) ἐποίει καὶ ὁ Σικελιώτης Διονύσιος, ὡς Εὔβουλος ὁ κωμῳδιοποιὸς παρίστησιν ἐν τῷ τοῦ τυράννου ὁμωνύμῳ δράματι 'Αλλ' ἔστι κτλ. Vs. 1 σεμνοῖς μὲν ABC. omisso μὲν VL σεμνοῖσιν, P σεμνοῖς. — Vs. 2 pro καὶ τοῖς requirebam

*) V. Hist. crit. p. 362.

τοῖς δ' αὖ κόλαξιν. — Vs. 3 ante αὐτὸν addidi εἰς. Casaubonus et Dindorfius ἑαυτόν, quod quamquam defendi potest, habet tamen hic aliquid offensionis. εὐόργητος ABP. ἀόργητος CVL. Ibidem AC ἡγεῖται δή. PVL ἡγεῖται δέ. Schweighaeuserus ἡγεῖται δὲ δὴ vel ἡγεῖταί τε δή.

II. III.

Εὐριπίδου δ' ἔσωσας ὡς ἴσασί σοι.

* * * *

Παρθενεύσεις ἕξεις μοι χάριν,
καὶ τοῖς ἐμοῖσιν ἐγγελῶσι πήμασιν
τὰ σῖγμα συλλέξαντες, ὡς αὐτοὶ σοφοί.

Scholiasta Euripidis Med. 478: ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι ταὐτὸν ξυνεισέβησαν Ἀργῷον σκάφος: Πλεονάζει ὁ στίχος τῷ σ. ὅθεν καὶ ὁ Πλάτων ἐν ταῖς Ἑορταῖς φησι Ἔσωσας ἐκ τῶν σῖγμα τῶν Εὐριπίδου. καὶ Εὔβουλος Διονυσίῳ Εὐριπίδου δ' ἔσωσας, ὡς ἴσασί σοι· καὶ Παρθενεύσῃς ἕξει μοι χάριν κτλ. Ita codd. Florent. pro vulgato Εὔβουλος ἐν δ' ἔσωσας. Priora ad similitudinem loci Platonici (Antiquae Com. fragm. p. 620) fortasse ita redintegranda sunt:

Ἐκ τῶν σῖγμα τῶν Εὐριπίδου
ἔσωσας, ὡς ἴσασ' ὅσοι —.

Vs. 2 exhibui lectionem codd. Florent. Vulgo παρθενεύῃς et ἕξει. Marklandus ὦ παρθέν' εἰ σώσαιμί σ' ἕξει μοι χάριν; qui Euripidis versus est ex Andromeda apud Diogen. Laert. IV 29, ubi εἴσῃ legitur pro eo, quod Eubulus posuit, ἕξεις. — Vs. 3 et 4 fortasse a reliquis separandi. ἐγγελῶσι scripsi praeeunte Porsono ad Euripidis l. l. pro ἀγγέλουσι. Elmsleio ad Med. p. 156 locus Eubuli ita scribendus videbatur:

ἔσωσά σ' ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι·
καί, παρθέν', εἰ σώσαιμί σ' εἴσει μοι χάριν.
καί, τοῖς ἐμοῖσιν ἐγγελῶσι κτλ.

Quae cognitis Florentinorum codicum lectionibus sine dubio ipse postea refecit. Ceterum quod de Platonis versu scripsit Aelius Dionysius (Fragm. Platon. p. 626) rideri eo poetas tragicos, qui proprium tragicae poesi sigmatismum evitassent, idem de Eubuli fragmento dicendum est. Ac nescio an utriusque poetae irrisio ad Dionysium referenda sit, quem Eubulus gloriantem induxisse videtur, quod Euripidis sigmatismo Graecos liberasset. Ac fortasse ἄσιγμον tragoediam in certamen commiserat, cuiusmodi lusum ne Pindarum quidem et Lasum Hermionensem aversatos esset constat. V. Casaubonus ad Athen. X p. 448 c. d. *) De Dionysii tragoediis dixi Hist. crit. p. 524.

IV.

Χαὶ Προκλέους ἵπποι χλωρὰν ψαλάκανθαν ἔδουσιν.

Ptolemaeus Heph. apud Photium Bibl. 190 p. 150: *ὅτι τὸ Χαὶ Προκλέους — ἔδουσιν, ἀγνοηθὲν Καλλιμάχῳ, Εὐβούλου ἐστὶ τοῦ κωμικοῦ εἰς Διονύσιον κωμῳδία. καὶ περὶ τῆς παρῳδήσεως τοῦ στίχου. ἡ δὲ ψαλάκανθα βοτάνη ἐστὶν Αἰγυπτία, ἥτις ἵπποις περιαπτομένη νίκην παρέχει καὶ εὐδαιμονίαν.* Non dubitari potest quin hunc ipsum Ptolemaei locum de psalacanthe respiciat Suidas III p. 228: *Πτολεμαῖος Κυθήριος, ἐποποιός οὗτος ἔγραψε περὶ ψαλακάνθης. ἐν τούτῳ δέ φησιν, ὅτι βοτάνη ἐστὶ θαυμαστήν τινα δύναμιν ἔχουσα.* Ex quo intelligitur quae de Ptolemaeo Cytherio grammaticus scripserat excidisse, reliquis autem *οὗτος ἔγραψε* etc. praefigendum esse *Πτολεμαῖος Ἡφαιστίωνος*. Versum illum ex Eubuli fabula servatum ad Dionysii contumeliam (*κωμῳδία*) spectasse ipse indicavit Ptolemaeus: verum ratio irrisionis haud satis aperta est. Id unum scimus Proclem istum fuisse imperatorem Naxiorum patriamque prodidisse Dionysio Olymp. XCIV 2. V. Hist. crit. p. 361. Callimachus quo scripto locum attigerit nescimus. Ad *πίνακας* dubitanter rettulit Bentleius p. 221 ed.

*) Tryphiodori Odysseam *ἄσιγμον* commemorat Eustathius p. 1379 55.

Blomf. Ceterum exhibui locum ut correctus est ex cod. Ven. a Bekkero: vulgo καὶ pro χαί et ἔχουσιν pro ἔδουσιν, quod reponendum esse monuerat iam Bentleius.

V.

Photius Lex. p. 200. *Κωφότερος κίχλης: παρ' Εὐβούλῳ ἐν Διονυσίῳ λέγεται (καὶ) ἀφωνότερος κίχλης.* Eadem Suidas II p. 367 et incertus Crameri An. Par. I 396. Zenobius IV 66. *Κωφότερος κίχλης: ταύτης Εὔβουλος ἐν Διωνύσῳ* (sic) *μέμνηται. φασὶ γὰρ κωφεύειν τὸ ζῷον.*

Δ Ο Λ Ω Ν. *)

I.

Ἐγὼ κεχόρτασμαι μέν, ἄνδρες, οὐ κακῶς,
ἀλλ' εἰμὶ πλήρης, ὥστε καὶ μόλις πάνυ
ὑπεδυσάμην ἅπαντα δρῶν τὰς ἐμβάδας.

Athenaeus III p. 100 a. de verbo *χορτάζειν* exempla afferens: *Εὔβουλος δ' ἐν Δόλωνι Ἐγὼ μὲν κτλ.* Notum est convivantes discalceatos accubuisse.

II.

Διένιψα δ' οὐδὲν σκεῦος οὐδεπώποτε·
καθαρώτερον γὰρ τὸν κέραμον εἰργαζόμην
ἢ Θηρικλῆς τὰς κύλικας, ἡνίκ' ἦν νέος.

Athenaeus XI p. 471 d. de Thericleis poculis disserens: *καὶ Εὔβουλος ἐν μὲν Δόλωνι Διένιψα κτλ.* Vs. 1 Schweighaeuserus tentabat *ὧδε πώποτε*, Iacobsius *ὧδ' οὐπώποτε*. Neutro opus est. Puta gulosi servuli vel *τραπεζοποιοῦ* verba esse, nullum unquam vas se eluisse dicentis; catinos enim elingendo se effecisse ut puriores essent quam pocula quae

---

*) V. Hist. crit. p. 363.

Thericles iuvenis confecisset. His scriptis video Dobraeum Adv. II p. 331 similiter locum intellexisse, nisi quod parasitum illa dicere existimat: *adeo diligenter omnia absumebam, ut fictilia redderem puriora quam* etc. Versum secundum et tertium, attulit etiam Moeris Attic. p. 188 et ex Moeride Thomas Mag. p. 182 omissis tamen postremis ἡνίκ' ἦν νέος. — Vs. 2 Thom. καθαρώτερον δὲ τῶν κεράμων εἰργάσμην, quemadmodum haec legi etiam in scholiasta Platonis inedito narrat Harlesius Bibl. gr. II p. 444. — Vs. 3 τὰς κύλικας. Moeris, Thom. et schol. Plat. τὰκπώματα. Eundem hunc versum in mente habuit Etymol. M. p. 451 29. Θηρικλέους τέκνον: κύλιξ, ἣν λέγουσι (scr. λέγεται) πρῶτος κεραμεὺς Θηρικλῆς ποιῆσαι, ὥς φησιν Εὔβουλος ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητής. In his verba Θηρικλέους τέκνον ad Theopompi Nem. vs. 1 referenda sunt. De postremis verbis ἡνίκ' ἦν νέος cfr Bentleium Respons. ad. Boyl. p. 217 Lips., contra quem qui nuper disputavit in doctissima de Thericleis poculis dissertatione Welckerus (Mus. Rhen. 1839) iis usus est argumentis, quae, ut mihi quidem videtur, labefactari possunt tantum non omnia.

III.

Photius Lex. p. 463 13. πρὸς φθεῖρα κείρασθαι: Εὔβουλος Δούλῳ (Δόλωνι). Pollux II 29: ἔλεγον δὲ καὶ πρὸς φθορὰν ἢ φθεῖρα κείρεσθαι τὴν πένθιμον κουράν, ὡς Εὔβουλος ὁ κωμικός. In his pro πρὸς φθορὰν cod. A habet προσφορὰν omissis ἢ φθεῖρα. Cod. Iungerm. autem nonnisi πρὸς φθεῖραν (sic). Quid sit πρὸς φθορὰν κείρασθαι nescio; at πρὸς φθεῖρα κείρασθαι comice dici potuit *tonderi ad cutem usque*. Pollux fortasse scripsit καὶ πρὸς φθεῖρα κείρασθαι, omissis illis φθορὰν ἤ.

Ε Ι Ρ Η Ν Η.

Antiatticista p. 86 30; γέμειν τὴν ναῦν μόνον φασὶ δεῖν λέγειν, τὰ δ' ἄλλα μεστὰ λέγειν. ἐλέγχει δ' αὐτοὺς Εὔβουλος Εἰρήνῃ.

Ε Υ Ρ Ω Π Η.

Κτίζε Βοιωτῶν πόλιν
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας.

Athenaeus X p. 417 c. de voracitate Boeotorum agens: καὶ ἐν Εὐρώπῃ Κτίζε Βοιωτῶν κτλ. Eadem Eustathius p. 954 34. Apertum est haec Cadmo dici, fortasse ab oraculo. Pro κτίζε C et Eust. κτίζω. Versum secundum posuit eodem modo scriptum in Mysis.

Η Χ Ω.

Νύμφα δ' ἀπειρόγαμος τεύτλῳ περὶ σῶμα καλυπτὰ
λευκόχρως παρέσται,
ἔγχελυς, ὢ μέγα μοι μέγα σοι φῶς * * ἐναργές.

Athenaeus VII p. 300 b: ὅτι δ' ἤσθιον τὰς ἐγχέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες πολὺ μέν ἐστι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς, καὶ Εὔβουλος δέ φησιν ἐν Ἠχοῖ Νύμφα κτλ. Antistrophicos huius fragmenti versus fortasse servavit Athenaeus III p. 118 e. quem locum infra exhibui Fragm. fab. inc. XII. Vs. 1 addidi δ'. Ibid. pro ἀπειρόγαμος ex C enotatum ἀπειρόγαμε. — Vs. 2 παρέσται ABPV. πάρεστι L. — Vs. 3 libri ᾧ. Illud Schweighaeuserus. Pro φῶς B σοφῶς. Totus versus fortasse ita refingendus: ἔγχελυς, ἃ μέγ' ἐμοὶ μέγα σοὶ φῶς ἔσσετ' ἐναργές, vel φάος ἔσται ἐναργές.

Ι Ξ Ι Ω Ν.

Ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις
ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ' ἑκάστοτε
ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας
καὶ κάρδαμ' ἐσκευασμένα.

Athenaeus VIII p. 347 d: *καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις, φησὶν ἐν Ἰξίονι Εὔβουλος, ἀμύλων — ἐσκευασμένα, οὕτω μοι δοκεῖ καὶ ὁ λεβητοχάρων Οὐλπιανὸς μηδὲν μὲν ἐσθίειν τῶν ἀνδρὶ προσηκόντων.* Dindorfius etiam verba *καθάπερ γάρ*, quae Athenaei esse videntur, Eubulo attribuit.

Ι Ω Ν.

I.

Τρυβλία δὲ καὶ βατάνια καὶ κακκάβια καὶ
λοπάδια καὶ πατάνια πυκνὰ ταρφέα
κοὐδ' ἂν λέγων λέξαιμι.

Athenaeus IV p. 169 f: *Εὔβουλος δ' ἐν Ἴωνι καὶ βατάνια καὶ πατάνια λέγει ἐν τούτοις Τρυβλία κτλ.* Partem loci apposuit Pollux X 106: *καὶ κακκάβην τὴν λοπάδα ἐξ ἧς, εἰπόντος Ἀριστοφάνους, τὴν κακκάβην γὰρ κάε τοῦ διδασκάλου. ἐν δ' Εὐβούλου Ἴωνι εἴρηται Τρυβλία δὲ καὶ πατάνια* (sic) *καὶ κακκάβια καὶ λοπάδια. ὡς ἕτερον ὂν παρὰ τὴν λοπάδα τούτῳ τῷ σχήματι.* Permirum autem est *βατάνια* et *πατάνια* tanquam diversa pocula coniungi ab Eubulo. Vs. 1 *καί*, quod initio secundi versus legebatur, in finem primi versus reduxi Curis crit. p. 20. Neque enim recte Erfurdtius eam voculam abiecit, siquidem *κακκάβιον* antepenultimam corripit. Reisigii rationem Coniect. p. 27 merito improbavit Hanovius Exerc. crit. p. 125. — Vs. 3 frustra Fritzschius Dissert. de Aristoph. Daet. p. 18: *κοὐδ' ἂν λέγων λήξαιμι*, quod ne sententiae quidem aptum est. Vide quae dixi ad Alexidis Lebet. V 19.

II.

Μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει
ὑπογάστρι' ὀπτῶν, αἵτε λιμνοσώματοι
Βοιώτιαι παρῆσαν ἐγχέλεις θεαί
τεῦτλ' ἀμπεχόμεναι.

Athenaeus VII p. 300 c: ὅτι δ' ἥσθιον τὰς ἐγχέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες πολὺ μέν ἐστι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς, καὶ Εὔβουλος δέ φησιν ἐν Ἠχοῖ — καὶ ἐν Ἴωνι Μετὰ ταῦτα κτλ. Idem VII p. 302 d: ἐπαινεῖται δὲ τοῦ ἰχθύος τούτου τὰ ὑπογάστρια, ὡς καὶ Εὔβουλός φησιν ἐν Ἴωνι Μετὰ ταῦτα — ὀπτῶν. Vs. 1 loco priore pro ἐπεισέπλει libri ἐπί σε πλεῖ, quod ex altero loco correctum est. — Vs. 2 λιμνοσώματοι explicant λιμνώδεις. Requiro λιχνοσώματοι h. e. quae λίχνον σῶμα *delicatam carnem* habent. Huic simile est quod Antiphani p. 26 restitui τροφάλιδες λιχνόσαρκοι. Λίχνην ἐδωδὴν dixit Oppianus Hal. III 446.

III.

Οὕτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιώτιος,
ὥστ' οὐδὲ δειπνῶν, ὥς λέγουσ', ἐμπίμπλαται.

Athenaeus X p. 417 c. de Boeotorum voracitate comicorum exempla afferens: καὶ ἐν Ἴωνι Οὕτω σφόδρ' ἐστὶ κτλ. Vs. 1 Βοιώτιος. B Βοιώτιοι. — Vs. 2 ὥστ' BC. ὡς PVL. δειπνῶν Casaub. pro δείπνων. Tum ἐμπίμπλαται pro ἐμπίπλαται Dindorfius.

ΚΑΛΑΘΗΦΟΡΟΙ.

Ammonius Differ. verb. p. 50: ἔσω — ἀντὶ τοῦ ἔνδον. Εὔβουλος ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Καλαθηφόροις Ὅπως δὲ σπεύσεσθ' ὅτε τις γέρων ἔσω, δέον εἰπεῖν ἔνδον. Etymol. Gud. p. 186 50 sive apud Huschkium Anal. crit. p. 257 habet ὅπως δὲ ὀπεύσεσθαι ὅτι τις γέρων ἔσω. Hinc legendum videtur ὅπως δ' ὀπεύσεσθ' εἴτε τὶς γέρων ἔσω, si constaret de usu verbi ὀπεύεσθαι. Dubiae enim fidei sunt Hesychii glossae, Ὀπεύει: περισκοπεῖ, βλέπει. Ὀπήσασθαι (leg. ὀπεύσασθαι) θεωρῆσαι. Certe a comicorum usu hae formae alienae sunt. Itaque malim ὅπως δὲ πεύσεσθ'. Ceterum fugit hic locus diligentiam

Elmsleii ad Eurip. Med. 88 *ἔσω* pro *εἴσω* a comicorum usu abiudicantis. In Hermippi versu Artopol. fragm. I p. 383: *φέρε νῦν ἀγήλω τοὺς θεοὺς ἰοῦσ' ἔσω*, idem probat Suidae lectionem *ἐγώ*, quod ad illum locum adnotare neglexi.

ΚΑΜΠΥΛΙΩΝ. *)

I.

Τήν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα τοῦ θαλαττίου
γλαύκου φέρουσαν εὐγενέστερον * *
λάβρακά θ' ἑφθὸν * * *ἅλμῃ μίαν.*

Athenaeus VII p. 295 e. de glauco pisce disserens: *Εὔβουλος Καμπυλίωνι Τήν τ' εὐπρόσωπον κτλ.* Vs. 1 legebatur *τοῦδε τοῦ θαλαττίου.* Dindorfius haec ita edidit:
τήν τ' εὐπρόσωπον * * * *
* * *λοπάδα τοῦδε τοῦ θαλαττίου.*
Vs. 2 indicavi lacunam praeeunte Dindorfio. Cum de capite glauci agatur fortasse *μέρος* addendum est, quamquam possis etiam *φέρουσαν τέμαχος εὐγενέστερον*, sive potius *εὐγενέστατον*. Ita Amphis Athenaei p. 295 f: *γλαυκινιδίου κεφάλαια καὶ λαβρακίου τεμάχια.* — Vs. 3 edidi ad exemplum Dindorfii. Suspicabar *ἑφθὸν λιπαρὸν ἅλμῃ νὴ Δία*, vel *ἑφθὸν μαλακὸν ἅλμῃ νὴ Δία.* Sotades *'Εγκλειομ.* I 8 sq. *λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα· ἔσται δι' ἅλμης λιπαρὸς ἑφθὸς ἐν χλόῃ.* Archestratus de labrace disserens apud Athenaeum p. 311 b: *ὀπτήσας μαλακοὺς χρηστῶς προσένεγκε δι' ἅλμης.* Video nunc Dobraeum Adv. II p. 315 priorem fragmenti partem ita constituisse:
τήν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα τοῦ θαλαττίου
αὐτοῦ φέρουσαν γλαῦκον εὐγενέστερον,
Glaucum nobiliorem ipso Glauco, deo marino.

---

*) V. Hist. crit. p. 363.

II.

Ὦ γαῖα κεραμί, τίς σε Θηρικλῆς ποτε
ἔτευξε κοίλης λαγόνος εὐρύνας βάθος;
ἦ που κατειδὼς τὴν γυναικείαν φύσιν
ὡς οὐχὶ μικροῖς ἥδεται ποτηρίοις.

Athenaeus XI p. 471 e. de poculis Thericleis disserens: Ἀραρὼς δ' ἢ Εὔβουλος ἐν Καμπυλίωνι Ὦ γαῖα κεραμὶ κτλ. Vs. 1 γαῖα κεραμί, τίς σε Porsonus Miscell. p. 212. κεραμιτιος ε A. κεραμῖτι σὲ BC et Eustath. p. 1153 45. κεραμίτιος σ' εἰ PV. κεραμῖτι σ' εἰ L. *Dindorfius*. Γῆ κεραμίς, quae forma rarior est prae altera κεραμῖτις, commemoratur a Polluce X 185. Quod Welckerus in dissertatione de poculis Thericleis (Museo Rhen. 1839) existimat, ex verbis τίς σε Θηρικλῆς clarissime vim collectivam nominis Θηρικλῆς elucescere, non memor fuit vir doctissimus frequentissimae figurae rhetoricae, ex qua τίς Θηρικλῆς nihil aliud est quam *ne Thericles quidem*. Anaxilas Neott. I 3 sqq. τίς Χίμαιρα πυρπνόος, ἢ Χάρυβδις ἢ τρίκρανος Σκύλλα, ποντία κύων, εἰς ὑπερβολὴν ἀφῖκται τοῦ καταπτύστου γένους; Apuleius Apol. p. 325: *Quis Eurybatus, quis Sisyphus, quis Phrynondas talem excogitasset?* Sophocles apud Plutarchum V. Timol. cap. 36 ὦ θεοί, τίς ἄρα Κύπρις ἢ τίς Ἵμερος τοῦδε ξυνήψατο; Cfr A. G. Lange Opusc. p. 95.

III.

Τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος ἀνθρώπων ἄρα
ἢ κηροπλαστήσας Ἔρωθ' ὑπόπτερον;
ὡς οὐδὲν ᾔδει πλὴν χελιδόνας γράφειν,
ἀλλ' ἦν ἄπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ.
ἔστιν γὰρ οὔτε κοῦφος, οὔτε ῥᾴδιος
ἀπαλλαγῆναι τῷ φέροντι τὴν νόσον,
βαρὺς δὲ κομιδῇ· πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερά
τοιοῦτο πρᾶγμα; λῆρος, εἰ κἄφησέ τις.

Athenaeus XIII p. 562 c. de Amore disserens: *Ἀραρὼς δ' ἢ Εὔβουλος ἐν Καμπυλίωνι Τίς ἦν ὁ γράψας κτλ.* Imitationem veteris poetae gallici Ronsard Opp. I p. 678 indicavit Boissonadius:

Quiconque soit le peintre, qui a fait
Amour oiseau, et lui a fait des ailes,
celui n'avoit au paravant poustrai,
comme il croit, si non des arondelles.

Vs. 8 *εἰ* (B *εἶ*) *κἂν φήσειέ τις* AB. *ἦν κἂν φήσειέ τις* PVL. Restitui crasin quae corruptelas peperit. *Dindorfius.* Verba *τοιοῦτο πρᾶγμα*, quae recte Grotius superioribus iunxit, vulgo cum sequentibus cohaerent, unde Porsonus coniecerat *τοιοῦτο πρᾶγμα λῆρον ἂν φήσειέ τις.* Praestat sine dubio quod Dindorfius edidit, quamquam nec Schweighaeuserus male *λῆρος εἰ φήσειέ τις.* Possis etiam *λῆρος, εἰ καὶ φησί τις.*

IV.

Ὡς δ' ἐδείπνει κοσμίως.
οὐχ ὥσπερ ἄλλαι, τῶν πράσων ποιούμεναι
τολύπας, ἔσαττον τὰς γνάθους καὶ τῶν κρεῶν
ἀπέβρυκον αἰσχρῶς, ἀλλ' ἑκάστου μικρὸν ἂν
ἀπεγεύεθ' ὥσπερ παρθένος Μιλησία.

Athenaeus XIII p. 571 f: *Εὔβουλος δ' ἐν Καμπυλίωνι κοσμίαν ἑταίραν παράγων φησὶν Ὡς δ' ἐδείπνει κτλ.* Vs. 3 ne quis *ἔσαττεν* requirat et sequenti versu *ἀπέβρυκεν*, eodem attractionis genere usus est Eubulus Orth. II 3. — Vs. 4 *ἂν ἀπεγεύεθ'.* Ita Piersonus ad Moer. p. 101 *ἀναπέτευε* ABP. *ἀνεπέτευ'* VL. — Vs. 5 *ὥσπερ παρθένος Μιλησία.* Quod temperantiam et modestiam virginum Milesiarum laudat, eodem spectat, monente Schweighaeusero, quod tradit Theophrastus Athenaei X p. 429 b: *τὰς γυναῖκας ὑδροποτεῖν ἐν Μιλήτῳ νόμιμον εἶναι.*

V.

Τραγημάτων δ' ἔσθ' ἡ τράπεζά σοι πλέα.
B. οὐ φιλοτραγήμων εἰμί πως ἑκάστοτε.

Athenaeus XIV p. 642 c. de bellariorum usu in conviviis disserens: *Εὔβουλος Καμπυλίωνι Τραγημάτων κτλ.* Vs. 2 *οὐχὶ* PVL. *οὐ* C.

VI.

Suidas, *Ἀνιακκάς: ᾠδῆς ὄνομα ὁ Περιμανὼς καὶ Μανέρως. Εὔβουλος Καμπυλίωνι.* Cod. B et edit. pr. *ἀνιακκεύς.* Lexicon Seguer. p. 405 7 nihil ex hac glossa habet nisi *Ἀνιακκάς.* Probabiliter Bernhardius *Ἀνιακκάς, Περιμανὼς καὶ Μανέρως ὀνόματα ᾠδῆς.* Fortasse nil mutandum nisi *ὁ* in *ὡς.* Verba *Περιμανὼς* et *Μανέρως* ex Campylione iterum affert Suidas in his ipsis vocibus.

Reliqua huius fabulae fragmenta vide in Ararotis Campylione.

ΚΑΤΑΚΟΛΛΩΜΕΝΟΣ. *)

I.

Ἀλλὰ παραλαβὼν ἀκράτῳ κροῦε καὶ δίδου πυκνὰς
καὶ βότρυς τρώγειν ἀνάγκαζ' αὐτὸν ἐξ οἴνου συχνάς.

Athenaeus XIV p. 653 e: *οἴδασι δὲ οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ τοὺς ἐν οἴνῳ συντιθεμένους βότρυς. Εὔβουλος γοῦν ἐν Κατακολλωμένῳ φησίν· Ἀλλὰ παραλαβὼν ἀκράτῳ κτλ.*

II.

Καὶ πνικτὰ Σικελὰ πατανίων σωρεύματα.

Athenaeus IX p. 396 a. de *πνικτοῖς κρεαδίοις* disserens: *καὶ Εὔβουλος Κατακολλωμένῳ Καὶ πνικτὰ κτλ.* Libri *Σικελικὰ παντανίων.* Pollux X 107: *καὶ πατάνη· δὲ καὶ πα-*

***) V. Hist. crit. p. 363.**

τάνιόν τι ἐκπέταλον λοπάδιον, ὅ τινες καλοῦσι πατέλλιον. ἡ μὲν πατάνη (λέγεται) Σώφρονος εἰπόντος — τὸ δὲ πατάνιον Εὐβούλου ἐν Κατακολλῶντι Καὶ πνικτὰ Σικελικὰ πατανίων σωρεύματα. In his *πνικτὰ σωρεύματα* sunt *suffocatarum carnium struices.*

III.

Ἀλλ' εἰσὶ φιάλαι πέντε, τραγέλαφοι δύο.

Athenaeus XI p. 500 e: οὕτω (τραγέλαφοι) τινὰ καλεῖται ποτήρια, ὧν μνημονεύει Ἄλεξις μὲν ἐν Κονιάτῃ — Εὔβουλος δ' ἐν Κατακολλωμένῳ Ἀλλ' εἰσὶ κτλ.

IV.

Athenaeus X p. 442 e: Μιλησίους δ' Εὔβουλος ἐν Κατακολλωμένῳ ὑβριστὰς εἶναί φησι μεθυσθέντας.

V.

Antiatticista p. 89 20. Διατοιχεῖν: ἀντὶ τοῦ ἀνατοιχεῖν. Εὔβουλος Κατακολλωμένῳ. Horum utro Eubulus usus sit non satis liquet. Ἀνατοιχεῖν verbis ἰδιωτικοῖς adscribit Pollux I 114. Διατοιχεῖν *obliquare cursum, laviren.* V. intpp. Pollucis I 114 et Lobeckius ad Phryn. p. 161.

VI.

Antiatticista p. 114 25: τροποῦσθαι κώπην. Εὔβουλος Κατακολλωμένῳ. V. Blomfieldium Gloss. Aeschyli Pers. 385.

ΚΕΡΚΩΠΕΣ. *)

I.

Κόρινθον ἦλθον· ἡδέως ἐνταῦθά πως
λάχανόν τι τρώγων ὤκιμον διεφθάρην.
κἀνταῦθα κατιλήρησα τὴν ἐξωμίδα.

---

*) V. Hist. crit. p. 363.

Athenaeus XIII p. 567 c: οὐδ' ἐγκαλύπτεται, ἀλλ' ἀναφανδὸν τὰ Εὐβούλου ἀεὶ ἐκ Κερκώπων λέγει Κόρινθον ἦλθον κτλ. Vs. 2 consuetudinem cum Ocimo meretrice, de qua Athenaeus XIII p 587 c, subindicari vidit iam Casaubonus. Cum illis κατελήρησα τὴν ἐξωμίδα, *tunicam nugando perdidi*, comparandum quod Antiphanes dixit καταμωραίνειν τὰ πατρῷα. Probabile est cum his proxime sequens fragmentum coniungendum: certe non longo dissita erant intervallo.

II.

Μετὰ ταῦτα Θήβας ἦλθον, οὗ τὴν νύχθ' ὅλην
τήν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι καὶ κοπρῶν' ἔχει
ἐπὶ ταῖς θύραις ἕκαστος, οὗ πλήρει βροτῷ
οὐκ ἔστι μεῖζον ἀγαθόν· ὡς χεζητιῶν
μακρὰν βαδίζων, πολλὰ δ' ἐσθίων ἀνήρ,
δάκνων τὰ χείλη, παγγέλοιός ἐστ' ἰδεῖν.

Athenaeus X p. 417 d: καὶ ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμῳδεῖτο, ὡς τὸ Βοιωτόν. Εὔβουλος γοῦν ἐν Ἀντιόπῃ φησὶν — ἐν δὲ Κέρκωψι Μετὰ ταῦτα κτλ. Priora usque ad δειπνοῦσι habet Eustath. p. 954 33. Vs. 1 Θήβας C et Eustathius Θήβαζ'. — Vs. 2 κοπρῶν' HSt. Thesauro III p. 845 c. κόπρων AB. κόπρον P. κόπρον γ' VL. Cfr Fragm. Mysorum. — Vs. 3 βροτῷ Casaubonus pro βροτῶν. Toupius Emend. III p. 78 βοτῶν. — Vs. 5 πολλὰ δ' ἐσθίων. Non male Dobraeus Adv. II p. 325 πολλὰ δὲ στένων coniicit. Ipse suspicabar πολλὰ δ' ἀσθμαίνων h. e. πνευστιῶν. Vulgatum sane ferri non potest. — Vs. 6 δάκνων AB. δάκνει PVL.

ΚΟΡΥΔΑΛΟΣ.

Ἴθι δεῦρ' ἀφελοῦ τ' ὦ λάγνα ταχὺ τὰ ποικίλα.

Grammaticus Bekkeri Anecd. III p. 1189: σημειούμεθα τὸ λάγνης ὦ λάγνα παρ' Εὐβούλῳ ἐν Κορυδαλῷ. ἔχει δὲ

οὕτως· Ἴθι δεῦρο ἀφελοῦ λάγνου ταχυπακιλα. Emendavi locum Hist. crit. p. 364.

K Y B E Y T A I. *)

I.

Ἄρτι μὲν μάλ' ἀνδρικὴν
τῶν Θηρικλείων ὑπεραφρίζουσαν παρά,
κωθωνόχειλον, ψηφοπεριβομβήτριαν,
μέλαιναν, εὐκύκλωτον, ὀξυπύνδακα,
στίλβουσαν, ἀνταυγοῦσαν, ἐκνενιμμένην,
κισσῷ κάρα βρύουσαν, ἐπικαλούμενος
εἷλκον Διὸς σωτῆρος.

Athenaeus XI p. 471 d. de Thericleis poculis disserens: *καὶ Εὔβουλος — ἐν Κυβευταῖς Ἄρτι μὲν μάλ' κτλ.* Vs. 1 *μάλ' ἀνδρικὴν* C et epit. Hoesch. *μαλανανδρικὴν* A. *μέλαν ἀνδρικὴν* B. *μελανδρικὴν* P V L. — Vs. 2 *ὑπεραφρίζουσαν* L. *ὑπεραφρίζουσα* PV. Quod sequitur *παρὰ* ABCP et epit. Hoesch. cum sequenti voce ita coniungunt *παρακωθωνόχειρον*. Similiter V *παρακωθωνόχειρος*. L *παρὰ κωθωνόχειρος*. Praepositioni quid faciam non habeo, nisi forte *ὑπεραφρίζουσαν κάρα* legendum, *poculum super oram spumens*. Cfr ad vs. 6. Dobraeus Adv. II p. 331 dubitanter scribebat *πάνυ*. Versu sequente *κωθωνόχειρον* iam olim Quaest. scen. III p. 18 in *κωθωνόχειλον* mutandum esse conieci, in quo vocabulo *τὰ χείλη* sunt superciliosae prominentiae *ὀφρυώδεις ἐπαναστάσεις* sive *ἄμβωνες*, quos in cothone Laconico commemorat Critias apud Plutarchum Lyc. 9 et Athenaeum XI p. 483 b et Pollux VI 97. Quod sequitur *ψηφοπεριβομβήτρια*, subindicat quandam similitudinem, quam poculum illud cum clepsydra habebat, in quam demissi calculi iudiciales

---

*) V. Hist. crit. p. 364.

argutum sonum efficiebant; τῆς δικαστικῆς ψήφου ἦχον ὡς ὁ τῆς κλεψύδρας commemorat Hesychius s. v. κόγξ, de quo loco disseruit Lobeckius Aglaoph. p. 776. Nec male compares τὸν βόμβον τοῦ ληκυθίου, a quo ληκύθειον Μοῦσαν de carmine inani verborum strepitu molesto dixit Callimachus Fragm. 319. — Vs. 4 ὀξυπύνδακα scripsit Schweighaeuserus pro ὀξυπίνδακα. — Vs. 5 ἐκνενιμμένην AC. ἐκνενιγμένην PVL. — Vs. 6 χάρα βρύουσαν Porsonus allato Sophoclis Oed. Col. 474: ὧν (κρατήρων) κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους. Cfr ad vs. 2. Libri καταβρύουσαν. Tum ἐπικαλούμενος C et epit. Hoesch. ἐπικαλούμενοι L. ἐπικαλούμενον PV. — Vs. 7 εἷλκον L. εἶκον V. εἶκος P.

II.

Κεντρωτός, ἱερός, ἅρμ' ὑπερβάλλον πόδας,
κήρυνος, εὐδαίμων, κυνῶτας, ἄρτια,
Λάκωνες, ἀντίτευχος, Ἀργεῖος, δάκνων,
Τιμόκριτος, ἐλλείπων, πυαλίτης, ἐπίθετος,
σφάλλων, ἀγύρτης, οἶστρος, ἀνακάμπτων, δορεύς,
Λάμπων, Κύκλωπες, ἐπιφέρων, Σόλων, Σίμων.

Pollux VII 205 de variis nominibus iactuum in ludo talario disserens: καὶ ἄλλοι δὲ πολλοί εἰσιν, οὓς ὀνομάζει Εὔβουλος ἐν Κυβευταῖς Κεντρωτός κτλ. Vs. 1 ἅρμ' ὑπερβάλλον πόδας. Ita vulgo, quod recte tenuit Bentleius Epist. ad Millium p. 486 Lips. iactum intelligens, qui aliis iactibus tanto anteiret, quanto qui pedibus iter faceret a curru vinceretur; πεζός, ut aiunt, ὁδεύων παρὰ Λύδιον ἅρμα. Libri ὑπερβάλλων ποδίας. — Vs. 2 κήρυνος quid sit nescio. MS Iungerm. κήρυννος, et alius κήδρυνος. Pro κυνῶτας Flor. κυνῶτες. MS Iungerm. κυνωτός, quod fortasse verum est. Theognostus Crameri Anecd. II p. 21 22: κυνωτός, βώλου ὄνος. Lege βόλου ὄνομα. Bentleius κυνῶτος. Possis etiam κυνώτας dorica forma pro κυνώτης. Quicquid est, illud dubitari non potest, quin ille iactus a canis auribus nominatus

fuerit. Similis huic est a testiculis caninis denominatus, *κυνορχίας*, quem in iactibus talariis recenset Hesychius. *Ἄρτια* deest in MS Iungerm., post quam vocem quod vulgo legitur *ἁρματία*, sive ut MS habet *ἀρμάτια*, delendum esse vidit Bentleius. — Vs. 3 *Λάκωνες* Cod. Seberi et Iungerm. Vulgo *Λάκων*. Photius Lex. p. 205. *Λάκωνες: κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα*. Post *ἀντίτευχος* legitur vulgo *ἀντίτυπος*, quod delevit Bentleius. A MS Iungerm. abesse dicitur *ἀντίτευχος*. Argeum iactum commemorat etiam Hesychius s. v. *Ἀργείης: κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα*, ubi lego *Ἀργεῖος*. — Vs. 4 *πυαλίτης* pro magis Attico *πυελίτης* dictum addi potest iis quae Hemsterhusius ad Thomam M. p. 868 et Lobeckius ad Phryn. p. 309 de forma *πύαλος* pro *πύελος* dixerunt. — Vs. 5 *ἀγύρτης*. Etymol. M. p. 14 32 et Hesychius, *Ἀγύρτης: καὶ ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ*. Tum *ἀνακάμπτων* editiones; libri *ἀνακαλύπτων*. — Vs. 6 *Λάμπων*. Respicit Photius Lex. p. 207. *Λάμπων: κυβιστικὸς* (leg. *κυβευτικὸς*) *βόλος. οὕτως Εὔβουλος*. Tum *ἐπιφέρων* obtulit MS Iungerm. pro *ἐπιφενών*. Ab eodem abest quod vulgo post *ἐπιφενὼν* insertum legitur *ἐπιφόρων*. Nec *Σίμων* in codd. repertum est. Si recte habet *Σίμων*, de infelici iactu intellexerim, a Simone illo veteratore famosissimo nominatum. V. Zenobius V 41 et Tzetzes Chil. VII 125 emendatus a Lobeckio Aglaoph. p. 1199.

III.

Hesychius, *Μάνης: κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα, καθάπερ Εὔβουλος ἐν Κυβευταῖς παρίστησι, καὶ ἄλλων καταλέγων ὀνόματα βόλων*. Ad cuius loci normam refingere licet quae ab eodem Grammatico referuntur s. v. *Μάγνης*, ubi sine sensu legitur, *Μάγνης: κυβευτικοῦ βόλου προσηγορία. καὶ ἄλλων πολλῶν λεγομένων ὀνόματα βόλων*.

IV.

Proverbia Bodlei. 642. *Μίδας ἐν κύβοις εὐβολώτατος: βόλου ὄνομα ὁ Μίδας, οὗ καὶ Εὔβουλος ἐν Κυβευταῖς μέμνηται*. Priora si Eubuli sunt, senarium facile

restituas, *Μίδας μὲν ἐν κύβοισιν εὐβολώτατος.* Ad eandem hanc fabulam fortasse pertinet glossa Hesychii, *Ξανθιμίας: βόλου ὄνομα.* Ubi lege *Ξανθίας.* Ac probabile est, omnium iactuum nomina, quae triginta quinque fuerunt, ab Eubulo enumerata fuisse. Eustathius ex antiquis grammaticis ad Iliad. p. 1289 57: *ἦσαν δέ, φασίν, αἱ πᾶσαι πτώσεις τῶν ἀστραγάλων παραλαμβανομένων, ὡς ἔθος, πέντε καὶ τριάκοντα, ὧν αἱ μὲν θεῶν ἐπώνυμοι, αἱ δὲ ἡρώων, αἱ δὲ ἐνδόξων ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἑταιρίδων, αἱ δὲ ἀπό τινων συμβεβηκότων κατὰ τιμὴν ἢ χλεύην προσηγόρευνται.*

ΛΑΚΩΝΕΣ Η ΛΗΔΑ. *)

I.

Πρὸς τούτοισιν δὲ παρέσται σοι
θύννου τέμαχος, κρέα δελφακίων,
χορδαί τ' ἐρίφων, ἧπάρ τε κάπρου,
κριοῦ τ' ὄρχεις, χόλικές τε βοός,
κρανία τ' ἀρνῶν, νῆστίς τ' ἐρίφου,
γαστήρ τε λαγώ, φύσκη, χορδή,
πνεύμων, ἀλλᾶς τε.

Athenaeus VII p. 330 c: *παραθήσομέν σοι καὶ ἃ Εὔβουλος εἴρηκεν ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδᾳ Πρὸς τούτοισιν κτλ.* Vs. 1 *τούτοισιν* pro *τούτοις* Kusterus apud Schweighaeuserum. Eidem debetur quod vs. 7 legitur *ἀλλᾶς.* B *ἀλάς.* P *ἀλλάς.* VL *ἄλλας.*

II.

Οὐκ ᾤου σύ με
χολὴν ἔχειν, ὡς δ' ἡπάτῳ μοι διελέγου,
ἐγὼ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι.

---

*) V. Hist. crit. p. 115. 365.

Athenaeus III p. 108 a: ἔστι δὲ καὶ ἰχθύς τις ἥπατος καλούμενος, ὅν φησιν ὁ αὐτὸς Εὔβουλος ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδᾳ οὐκ ἔχειν χολήν Οὐκ ᾠὸν σύ κτλ. Vs. 1 σὺ post ᾠὸν addendum esse vidit Porsonus.

III.

'Αλλ' ἠκούσαμεν
καὶ τοῦτο, νὴ τὴν 'Εστίαν, οἴκοι ποθ' ὡς
ὅσ' ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτῃ, τύπτεται,
ὥς φασιν, αὐλητὴς παρ' ἡμῖν.

Athenaeus IX p. 380 f: ἐπὶ τούτοις ὁ μάγειρος ἔφη, λέξω τοίνυν κἀγὼ οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν, ἀλλ' εὕρεσιν ἐμήν, ἵνα μὴ ὁ αὐλητὴς πληγὰς λάβῃ· ὁ γὰρ Εὔβουλος ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδᾳ ἔφη 'Αλλ' ἠκούσαμεν κτλ. Vs. 1 ἀλλ' omittunt VL. addunt ABP. — Vs. 2 τοῦτο VL. τοῦτον P. τούτων B. — Vs. 3 ὅσ' a Dindorfio additum, praeeunte quodammodo Corae, qui ὡς ἂν in ὅσ' ἂν mutari voluerat. Nimirum sequebatur ille impressorum librorum lectionem τύπτεσθαι, pro quo Dindorfius ex BC recte reposuit τύπτεται. Iacobsius apud Schweigh. Anim. vol. VIII p. 466 servato ὡς pro ἂν malebat ἐάν. Sed ὅσ' ἂν elegantius, ut in sequenti Philyllii loco legitur ὅ τι ἂν τύχῃ μάγειρος ἀδικήσας, τὸν αὐλητὴν λαβεῖν πληγάς De proverbio illo vide vol. II p. 862. ἐξαμάρτῃ AB. ἐξαμαρτάνῃ C. ἐξαμαρτάνον VL. — Vs. 4 libri habent φησὶν et ἡμῖν, quorum utrumque correxit Grotius Excerptis p. 653. Idem ante αὐλητὴς delevit articulum, qui tamen necessarius esse videtur; itaque scripsi αὐλητής.

IV.

'Ωσπερεὶ σπονδὴν διδοὺς
ἐν τῷ κυλικείῳ συντέτριφεν τὰ ποτήρια.

Athenaeus XI p. 460 e: εἴρηται δὲ οὕτως (κυλικεῖον) ἡ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη — Εὔβουλος δ' ἐν Λήδᾳ 'Ωσπερεὶ κτλ. Ita Porsonus pro ὥσπερ. Tum B συντέτριφε.

ΜΗΔΕΙΑ.

Τεῦτλ' ἀμπεχομένης παρθένου Βοιωτίας
Κωπᾴδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν.

Athenaeus VII p. 300 c: *ὅτι δ' ἥσθιον τὰς ἐγχέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες πολὺ μέν ἐστι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς, καὶ Εὔβουλος δέ φησιν ἐν Ἠχοῖ — καὶ ἐν Μηδείᾳ Τεῦτλ' ἀμπεχομένης κτλ.* **Verba** *τεῦτλ' ἀμπεχομένης* **addenda esse vidit Casaubonus.**

ΜΥΛΩΘΡΙΣ.

Καὶ πιεῖν χωρὶς μέτρῳ
ὀξύβαφον εἰς τὸ κοινόν. εἶθ' ὑπώμνυτο
ὁ μὲν οἶνος ὄξος αὐτὸν εἶναι γνήσιον,
τὸ δ' ὄξος οἶνον αὐτὸ μᾶλλον θατέρου.

Athenaeus XI p. 494 e: *μνημονεύει δὲ τοῦ ὀξυβάφου ὡς ποτηρίου καὶ Εὔβουλος ἐν Μυλωθρίδι Καὶ πιεῖν κτλ.* **Vs. 1 Schweighaeuserus** *μετρῶ.* **Dobraeus Adv. II p. 331 vertit: (in eo erat quidam, ut)** ***publice ebiberet certam mensuram utriusque*** **(vini et aceti)** ***seorsim.*** **— Vs. 2 Dindorfius nescio quam ob caussam** *εἶτ' ἐπομνύτω*, **quo multum festivitatis loco detrahitur. Editae lectionis haec est sententia:** ***utrumque,*** **(vinum et acetum)** ***dilationis veniam petebat iure iurando interposito*** **etc. Notum est quid fuerit in Attico foro** *ὑπωμοσία.* **Sed recte idem vs. 3** *αὐτὸν* **pro** *αὑτὸν* **et vs. 4** *αὐτὸ* **pro** *αὐτόν.* **Sensum perspexit iam interpres Gallicus:** ***ensuite le vin jura qu'il n'étoit que de vrai vinaigre; et le vinaigre, de son coté, jurait qu'il étoit plutôt du vin, que l'autre.***

Μ Υ Σ Ο Ι.

Σὺ μὲν τὸ Θήβης, ὡς λέγεις, πέδον λιπών,
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας
ὅλης τραχήλους καὶ κοπρῶνος πλησίον.

Athenaeus XI p. 417 d: *ἐν δὲ τοῖς Μυσοῖς πρὸς τὸν Ἡρακλέα ποιεῖ τινα τάδε λέγοντα Σὺ μὲν κτλ.* Vs. 2 posuit etiam in Europa. — Vs. 3 legebatur *ὅλους*. Dalecampius vertit *qui toti quanti guttura sunt*, quod praeter alios sequutus est Bernhardius Eratosth. p. 200. At non apparet unde pendeant accusativi. Neque *τράχηλοι guttura* sunt sed *cervices*. Mitto reliquorum vel coniecturas vel interpretationes. Codd. ABP et Hurald. pro *ὅλους* habent *ὅλης*, idque revocandum duxi; *τραχήλους* autem intelligo cervices purpurarum, quae seorsim coquebantur et stomacho inprimis utiles esse putabantur. Icesius apud Athenaeum III p. 87 f: *ἑψόμενοι δὲ τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ οἱ τράχηλοι τῶν πορφυρῶν, εὐθετοῦσι πρὸς τὰς τῶν στομάχων διαθέσεις.* Plura de his cervicibus dixi ad Posidippi Locrides, ubi coniunguntur *πίνναι, τράχηλοι, μύες.* Tum *κοπρῶνος* edidit Schweighaeuserus. A *κοπρῶνας*. PVL *τοὺς κοπρῶνας*. Ceterum cfr Fragm. Cercop. 1 2.

Ν Α Ν Ν Ι Ο Ν.

Ὅστις λέχη γὰρ σκότια νυμφεύει λάθρᾳ,
πῶς οὐχὶ πάντων ἐστὶν ἀθλιώτατος;
ἐξὸν θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον,
γυμνὰς ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας,
ἐν λεπτοπήνοις ὕφεσιν ἑστώσας, οἵας
Ἠριδανὸς ἁγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας,
μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν,

καὶ μὴ λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην νόσων
πασῶν, διώκειν, ὕβρεος οὐ πόθου χάριν.
Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω,
ἣ Κυδίαν ναύαρχον ἐξεπέμψατο.

Athenaeus XIII p. 568 f: *καὶ ἐν Ναννίῳ, εἰ Εὐβούλου τὸ δρᾶμα καὶ μὴ Φιλίππου, φησίν* "Ὅστις λέχη κτλ. De Philippo vide Hist. crit. p. 340. Vs. 4—7 etiam in Pannychide posuit. — Vs. 5 *λεπτοπήνοις* A. ceteri *λεπτοπτήνοις* vel *λεπτονήτοις*. Pro *ὕφεσιν* libri *ὑμέσιν*. Correxit Porsonus Misc. p. 243. — Vs. 6 Phaethontiadas dicit in populos mutatatas. Comparatio ad corporis gracilitatem et membrorum concinnitatem spectat. — Vs. 8 *νόσων* Casaubonus; libri *ὅσων*. Praestat fortasse *νόσον*. Duo postremi versus, quorum primum ex Euripidis Iphig. Aul. 370 derivatum esse plures observarunt, quo consilio ceteris adiuncti sint, non intellegitur. — Vs. 10 post *ταλαιπώρου* libri addunt *πέρι*, quod delendum esse vel sine Euripidis loco quivis vidisset. Cydiam ultimo versu commemoratum eundem esse suspicor de quo egit Ruhnkenius Hist. crit. orat. p. LXXIV.

ΝΑΥΣΙΚΑΑ.

Ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται
νῆστιν πονήρου κεστρέως τρίβων βίον.

Athenaeus VII p. 307 f. exempla apponens in quibus *κεστρεὺς* dicitur *νῆστις*: *Εὔβουλος Ναυσικάᾳ* "Ὃς νῦν κτλ. Hinc sumpsit Eustathius ad Hom. p. 1178 4, qui primo versu habet *ὡς νῦν* et altero *νῆστις*. Ibidem libri *πονηροῦ*: „Non *pravus* mugil, sed *innocens* potius et simul *miser* ex vulgi opinione habebatur. V. Zenobius IV 52 et ceteri paroemiographi. Quare recte Gesnerus Aquat. p. 562 *πονήρου aerumnosi*." Schweighaeuserus. Ceterum de Ulixe ista dici videntur.

ΝΕΟΤΤΙΣ.

Μισῶ κάκιστον γραμματικὸν ἔκπωμ' ἀεί,
ἀτὰρ ὡς ὅμοιον οὑμὸς υἱὸς ᾤχετο
ἔχων φιάλιον· τῷ δὲ πολλὰ γίγνεται
ὅμοια.

Athenaeus XI p. 467 c: *μνημονεύει δὲ τοῦ γραμματικοῦ ἐκπώματος ὡς οὕτως καλουμένου Εὔβουλος ἐν Νεοττίδι οὕτως Μισῶ κτλ.* **Vs. 1 probabiliter Dobraeus Advers. II p. 330 corrigit** *κάκιστα* **cll. Aristoph. Ran. 1504. Tum legebatur** *ἔκπομα* **(A** *ἔκπωμα*) *εἶα τ' ἄρ' ὡς.* **Correxit Porsonus. Praeterea Dobraeus** *ἀτὰρ ᾧ γ' ὅμοιον,* **supplens** *φιλῶ* **vel** *δός.* **De poculis litteratis copiose disseruit Athenaeus. Aristophanes Fragm. 521 :** *γίγνωσκε τὸν ἀλεισόν τε καὶ τὰ γράμματα.* **Eubuli locum attigit Eustathius p. 1960 13.**

ΞΟΥΘΟΣ.

Scholiasta Euripidis Med. 610: *σύμβολα] οἱ ἐπιξενούμενοί τισιν ἀστράγαλον κατατέμνοντες θάτερον μὲν αὐτοὶ κατεῖχον μέρος θάτερον δὲ κατελίμπανον τοῖς ὑποδεξαμένοις ἵνα, εἰ δέοι πάλιν αὐτοὺς ἢ τοὺς ἐκείνων ἐπιξενοῦσθαι πρὸς ἀλλήλους, ἐπαγόμενοι τὸ ἥμισυ ἀστραγάλιον ἀνανεοῖντο τὴν ξενίαν· Εὔβουλος Ξούθῳ Τί ποτ' ἐστὶν ἅπαντα διαπεπρισμένα ἡμίσεως, ἀκριβῶς περ εἰς τὰ σύμβολα. οὕτως Ἑλλάδιος.* **„Legendum videtur:**

*τί ποτ' ἐστὶν * ἅπαντα διαπεπρισμένα*
ἡμίσε'· ἀκριβῶς ὥσπερεὶ τὰ σύμβολα.

Agitur de rebus quibusdam accuratissime in duas partes divisis. Illud autem dubium est, *σύμβολα* **Eubulus utrum de hospitali an nummaria tessera intelligi voluerit. Eadem enim utriusque erat ratio, docente Polluce IX 71." Haec scripsi olim Programm. schol. 1811. Easdem correctiones Eubuli**

loco postea adhibuerunt Reisigius Coniect. p. 278 et Elmsleius ad Euripidis l. l. Pollucis verba adscripsi ad Hermippi fragm. p. 385 sq.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ Η ΠΑΝΟΠΤΑΙ. *)

Ὁ δ' ἱερεὺς εὐήγορος
ἐν μέσοις αὐτοῖσιν ἑστὼς τὴν καλὴν σκευὴν ἔχων
οἶνον ἐξέσπενδε κοτύλῳ.

Athenaeus XI p. 478 c. de usu vocis κότυλος disserens: Εὔβουλος δὲ ἐν Ὀδυσσεῖ ἢ Πανόπταις Ὁ δ' ἱερεὺς κτλ. Vs. 1 fortasse Εὐήγορος scribendum. Sacerdotem dicere videtur Dionysi. Pollux VI 99: ἔστι δέ τι καὶ ὁ κότυλος Διονυσιακὸν ἔκπωμα, ὥσπερ καὶ ὁ κοτυλίσκος. Pro αὐτοῖσι nescio an ἀστοῖσι scribendum sit, quorum verborum perpetua est in libris confusio. **)

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Ὁ πρῶτος εὑρὼν τἀλλότρια δειπνεῖν ἀνὴρ
δημοτικὸς ἦν τις, ὡς ἔοικε, τοὺς τρόπους.
ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον
καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο,
φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών.

Athenaeus VI p. 239 a: Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ μελλόντων γίνεσθαι γάμων παράσιτον ποιεῖ λέγοντα τάδε — Εὔβουλος δ' ἐν Οἰδίποδι Ὁ πρῶτος εὑρὼν κτλ. Vs. 1 respicere videtur Euripidis locum quem ridet Theopompus Ulixe III p. 806: Εὐριπίδου τἄρ' ἐστὶν οὐ κακῶς ἔχον, ἀλ-

*) V. ad Cratinum p. 103.

**) Apud Moschionem Stobaei Eclog. phys. I p. 244 ed. Heer. pro αὐτὴ δ' ἐπυργώσαντο scribendum ἄστη.

λότρια δειπνεῖν, τὸν καλῶς εὐδαίμονα, ubi vide quae notavimus. Cfr Diphilus in Synor. vs. 7. Ex eodem poeta etiam postremum fragmenti versum derivatum esse suspicor.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ Η ΠΕΛΟΨ.

Περιφοραῖς κυκλούμενος,
ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος.

Athenaeus XV p. 678 f: μνημονεύει δ' αὐτοῦ (κυλιστοῦ στεφάνου) καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἑαυτοῦ ἐρῶντι. Εὔβουλος δ' ἐν Οἰνομάῳ ἢ Πέλοπι Περιφοραῖς κτλ. „Eubuli verba omisso περιφοραῖς attulit Eustathius p. 1538 42, ubi scriptum ὥσπερ τις." Dindorfius.

Ο Λ Β Ι Α.

Ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται
ἐν ταῖς Ἀθήναις· σῦκα, κλητῆρες, βότρυς,
γογγυλίδες, ἄπιοι, μῆλα, μάρτυρες, ῥόδα,
μέσπιλα, χόρια, σχαδόνες, ἐρέβινθοι, δίκαι,
πύος, πυριάτη, μύρτα, κληρωτήρια,
ὑάκινθος, ἄρνες, κλεψύδραι, νόμοι, γραφαί.

Athenaeus XIV p. 640 b: καὶ ὡς ὁ Εὔβουλος δ' ἐν Ὀλβίᾳ ἔφη Ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ κτλ. „Ingeniosus poeta Athenas laudare simulans ut omnium rerum ad victum necessariarum copia abundantes, simul ea commemorat, ex quibus veteratorium eorum ingenium appareat. Eo spectant insertae voces singulae singulis versibus κλητῆρες, μάρτυρες, δίκαι, κληρωτήρια, κλεψύδραι, νόμοι, γραφαί. Quae omnia forensia sunt vocabula." Casaubonus. Similis diversissimarum rerum compositio apud Aristophanem Pluto vs. 190 sq. — Vs. 2 σῦκα, κλητῆρες Piersonus ad Moer. p. 368. libri οὐκ ἀκλητῆρες. Casaubonus οὐχὶ κλητῆρες cum interroga-

tione post βότρυς. — Vs. 4 χόρια ABV. χοίρια P. χώρια L. — Vs. 5 πῦος Porsonus pro πυός. Ibid. πυριάτη AB. πυρεία τε VL. Utrumque πῦον et πυριάτην coniunxit etiam Aristoph. Vesp. 707 et Pollux VI 54.

ΟΡΘΑΝΗΣ.

I.

Πᾶσα δ᾽ εὔμορφος γυνὴ
ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνων τε σύντροφα,
τριβαλλοπανόθρεπτα μειρακύλλια·
ὁμοῦ δὲ τευθὶς καὶ Φαληρικὴ κόρη
σπλάγχνοισιν ἀρνείοισι συμμεμιγμένη
πηδᾷ χορεύει, πῶλος ὣς ἀπὸ ζυγοῦ.
ῥιπὶς δ᾽ ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας,
θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου πνοῇ.
ὀσμὴ δὲ πρὸς μυκτῆρας ἠρεθισμένη
ᾄσσει. μεμαγμένη δὲ Δήμητρος κόρη
κοίλην φάραγγα δακτύλου πιάσματι
σύρει, τριήρους ἐμβολὰς μιμουμένη,
δείπνου πρόδρομον ἄριστον.

Athenaeus III p. 108 a: *ταγηνιστῶν δ᾽ ἰχθύων μνημονεύει — Εὔβουλος Ὀρθάνῃ Πᾶσα δ᾽ εὔμορφος κτλ.* Conveniunt mulierculae et adolescentuli libidinosi Orthanae sacra facturi. Vs. 1 in libris ita scriptus est *ἐρεῖος ἀπῄδει* (A *απηδει*. B *ἀπήδη*) *τηγάνων τε σύντροφα.* Recte scriptus legitur apud Athen. VI p. 228 f. nisi quod ibi *τηγάνῳ τε συντρυφᾷ* scriptum est, quod ferri non potest, quum epulae nondum initium ceperint. Recte contra *μειρακύλλια* illa vocantur *τηγάνων σύντροφα* h. e. *adolescentuli delicatis opsoniis adsueti.* Herod. VII 102: *τῇ Ἑλλάδι πενίη αἰεὶ σύντροφός ἐστι.* Nec genitivum *τηγάνων* damnandum fuisse

praeter alios docet Antipater Sidon. Anal. Brunck. II p. 26, ubi Anacreon vocatur *φιλακρήτου σύντροφος ἁρμονίης*. Itaque revocavi codicis lectiones. — Vs. 3 libri *τριβαλλοπανόθρεπτα*. Correxit Casaubonus. Possis etiam *τριβαλλομαμμόθρεπτα*. Triballis autem comparantur illi adolescentuli ut apud Demosthenem iam ab aliis indicatum Orat. in Con. II p. 1269 Rsk. ubi commemorantur *μειράκιά ὄντες καὶ Τριβαλλοὺς ἐπωνυμίαν ἔχειν τούτους τά τε Ἑκατεῖα κατεσθίειν καὶ τοὺς ὄρχεις ἐκ τῶν χοίρων, οἷς καθαίρουσιν, ὅταν εἰσιέναι μέλλωσι, συλλέγοντας ἑκάστοτε συνδειπνεῖν ἀλλήλοις*. Plura Lobeckius Aglaoph. p. 1037 et Th. Bergkius Comment. p. 25. — Vs. 4 *Φαληρικὴ κόρη* Dalecampius. Libri *φαληρὶς ἡ κόρη*. Phalericarum apuarum frequens apud comicos memoria. — Vs. 6 *ἀπὸ* pro *ὑπὸ* Iacobsius allato Eurip. Orest. 45: *πηδᾷ δρομαῖος πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ*. Cfr idem Hypsip. I, 3: *πηδᾷ χορεύων παρθένοις σὺν Δελφίσιν*. — Vs. 7 et 8 afferuntur ab Athenaeo VI p. 228 f, ubi pro *φύλακας* BC habent *φλόγας*. Cfr ad Alexidis Miles. I 15. Pro *τηγάνου* ex A Bekkerus enotavit *πηγάνῳ*. Ibid. fortasse scribendum *θερμὴν — πνοήν*, *fervidum sartaginis halitum accelerans*. Certe editam scripturam nemo dum explicuit. — Vs. 10 *Δήμητρος κόρη* est *farina*, ut apud Antiphan. Aphrod. I 9. Cfr ad Strattidis fragm. p. 764. — Vs. 11 libri *κοίλη φάραγγος*. Correxit Dobraeus Adv. II p. 302. Dicit autem cavitates, quae in massa, dum magna vi subigitur, existere soleant easque comparat cum sulcis quos in mari arant naves. Ita recte Schweighaeuserus. Pro *πιάσματι* Valckenaerius schol. in N. T. vol. I p. 377 corrigit *πιέσματι*. Sed *πιάζειν* pro *πιέζειν* sequiores Attici eodem iure dicere potuerunt, quo eos *πύαλος* pro *πύελος*, *μύαλος* pro *μύελος* et alia eiusdem generis dixisse constat.

II.

Δεινὸν μὲν ἰδόντα παριππεῦσαι
Κυπρίους ἄρτους· μαγνῆτις γὰρ
λίθος ὣς ἕλκει τοὺς πεινῶντας.

Athenaeus III p. 112 f: *Κυπρίων δ' ἄρτων μνημονεύει Εὔβουλος ὡς διαφόρων ἐν Ὀρθάνῃ διὰ τούτων Δεινὸν μὲν ἰδόντα κτλ.* Vs. 2 expectabas *ἕλκουσιν*. Sed vide supra Campyl. Fragm. II 3.

III.

Ὡς εὖ νεναυάγηκεν ἐπὶ τοῦ τηγάνου
ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς Μυρτίλος.

Athenaeus III p. 108 d: *ἐπὶ τούτοις οὐχ ἡσθεὶς ὁ Οὐλπιανός, ἀνιαθεὶς δέ, ἀποβλέψας ὡς ἡμᾶς καὶ τὰ ἐξ Ὀρθάνου Εὐβούλου ἰαμβεῖα εἰπὼν Ὡς εὖ νεναυάγηκεν ἐπὶ τοῦ τηγάνου ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς Μυρτίλος.* „Ulpianus cum ait de *Myrtilo*, *convivarum uno*, qui modo de sartagine et frixis in sartagine veterum loca recitavit, Eubuli versibus alludit ad fabulam de Myrtilo, Oenomai filio." Casaubonus. De verbis *ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς Μυρτίλος* quae Hist. crit. p. 357 dixi, indicta esse volo. Pro Myrtilo tamen Eubulus fortasse aliud nomen posuerat.

IV.

Καρῖδα καθῆκε κάτω κἀνέσπασ' αὖθις.

Athenaeus III p. 105 f: *ἐκτεταμένως δ' εἴρηκε καρῖδα Ἀραρὼς μὲν ἐν Καμπυλίωνι — καὶ Εὔβουλος ἐν Ὀρθάνῃ Καρῖδα καθῆκα κάτω κἀνέσπασ' αὖθις.* Pro *καθῆκα κάτω* A *καθῆκα τω*. B *καθήκατο*. P *καθήκατο*.

V.

Athenaeus X p. 424 b: *μνημονεύει τοῦ κυάθου — καὶ Εὔβουλος ἐν Ὀρθάνῃ.*

ΠΑΜΦΙΛΟΣ.

I. II. III.

Ἐγὼ δέ, καὶ γὰρ ἔτυχεν ὂν κατ' ἀντικρὺ
τῆς οἰκίας καινὸν καπηλεῖον μέγα,

ἐνταῦθ' ἐπιτήρουν τὴν τροφὸν τῆς παρθένου
κεράσαι κελεύσας τὸν κάπηλόν μοι χόα
ὀβολοῦ, παραθεῖναι θ' ὡς μέγιστον κάνθαρον.

* * * *

Ὁ δὲ κάνθαρος πάλαι κενὸς ὡς ξηραίνεται.

* * * *

Ἅμα δὲ λαβοῦσ' ἠφάνικε πηλίκον τινὰ
οἴεσθε μέγεθος, Ἀρεσία; μέγαν πάνυ,
καὶ ξηρὸν ἐποίησ' εὐθέως τὸν κάνθαρον.

Athenaeus X p. 478 e: *Εὔβουλος δ' ἐν Παμφίλῳ πολλάκις μεμνημένος τοῦ ὀνόματος* (*κάνθαρος*) *φησίν Ἐγὼ δὲ — κάνθαρον, καὶ πάλιν Ὁ δὲ κάνθαρος — ξηραίνεται. καὶ ἔτι Ἅμα δὲ κτλ.* **Vs. 6 vulgo** *πάλαι δὴ κενός.* **Delevit** *δὴ* **Schweighaeuserus. Pro** *ὡς* **suspicabar** *ὤν.* **— Vs. 8** *Ἀρεσία* **Dobraeus App. Arist. p. 183.** *ἀρεσίαν* **ABP et cod. Hucald.** *ἀρεσίας* **VL. — Vs. 9** *ἐπόησε* **A.**

IV.

Πρῶτον μὲν αὐτοῦ παραλαβὼν τὼ χαλκίω
τὸν ἰὸν ἐκ τῆς χειρὸς ἐξεσπόγγισεν.

Pollux IX 90: *τὸν δὲ νῦν χαλκὸν* **(monetam aeneam)** *οἱ Ἀττικοὶ χαλκίον εἰώθασι καλεῖν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀργύρου ἀργύριον καὶ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ χρυσίον, ὥσπερ Ἀριστοφάνης μὲν ἐν Βατράχοις* **(736)** *ἔφη τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις, σαφέστερον δ' Εὔβουλος ἐν Παμφίλῳ Πρῶτον μὲν αὐτοῦ κτλ.* **Vs. 1 vulgo** *παραβάλλων τοῦ χαλκίου.* **Codd.** *παραλαβὼν τῷ χαλκίῳ.* **Correxit Kuhnius.**

ΠΑΝΝΥΧΙΣ.

Φιλῳδοὺς κερμάτων παλιντρίας,
* * * *πώλους Κύπριδος ἐξησκημένας,*

γυμνάς, ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας,
ἐν λεπτοπήνοις ὕφεσιν ἑστώσας, οἵας
Ἠριδανὸς ἁγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας·
παρ' ὧν βεβαίως ἀσφαλῶς τ' ἔξεστί σοι
μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν.

Athenaeus XIII p. 568 e: *ἢ οὐκ οἶδας κατὰ τὴν Εὐβούλου Παννυχίδα τὰς φειδωλοὺς κερμάτων παλευτρίας* κτλ. In his *φιλῳδοὺς* scripsi ex emendatione Dobraei Advers. II p. 348. Versu quarto libri *ὕφεσιν* et *ὅσας*. Correxit Porsonus Miscell. p. 248. Ceterum vide fragmentum Nannii.

ΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΣ.

I.

Pollux X 98: *μαγείρου δὲ σκεύη καὶ τορύνη, καὶ ἐόργη καὶ εὐέργη. τὸ δὲ ῥῆμα τετορύνηκας ἔστιν ἐν Εὐβούλου Παρμενίσκῳ.*

II.

Ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυντατώτατα.

Photius Lex. p. 188 20: *κυντερώτερα καὶ κυντατώτατα λέγουσιν. Εὔβουλος Παρμενίσκῳ Ἀπὸ τῶν* κτλ. Antiatticista p. 101 30. *Κυντερώτερον καὶ κυντατώτατον: Εὔβουλος Παρμενίσκῳ.*

ΠΛΑΓΓΩΝ. *)

Harpocratio s. v. *μετοίκιον* p. 127 2: *ἐδίδοντο δὲ ὑπ' αὐτῶν (τῶν ξένων) καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμαὶ ιβ', ὅπερ ὠνόμαστο μετοίκιον, ὡς δηλοῖ Εὔβουλος ἐν τῇ Πλαγγόνι.*

*) V. Hist. crit. p. 365.

ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ.

I.

Τρέφει με Θετταλός τις, ἄνθρωπος βαρύς,
πλουτῶν, φιλάργυρος δὲ κἀλιτήριος,
ὀψοφάγος, ὀψωνῶν δὲ μέχρι τριωβόλου.

Athenaeus III p. 108: *ὅτι γὰρ οὐδὲν τούτων πριάμενός ποτε ἔφαγεν* **(Myrtilus, unus convivatorum)** *εὖ οἶδα τῶν τινος οἰκετῶν αὐτοῦ εἰπόντος μοί ποτε τὰ ἐκ Πορνοβοσκοῦ Εὐβούλου ἰαμβεῖα τάδε Τρέφει με κτλ.*

II.

Οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά·
παρὰ Γναθαινίῳ γὰρ ἄρτι κατέφαγον
ἕψουσαν αὐτὴν καταλαβὼν γηθυλλίδας.

Athenaeus IX p. 371 e: *τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα (γηθυλλίδες) μνήμης εὑρίσκω τετυχηκὸς παρὰ μὲν Εὐβούλῳ ἐν Πορνοβοσκῷ οὕτως Οὐκ ἂν δυναίμην κτλ.* **Vs. 3** *ἕψουσαν* **Dalecampius. Libri** *ἕψευσαν.*

ΠΡΟΚΡΙΣ.

I.

Οὐκοῦν ὑποστορεῖτε μαλακῶς τῷ κυνί;
κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε τῶν Μιλησίων
ἐρίων, ἄνωθεν δ' ἐπιβαλεῖτε ξυστίδα.
Β. Ἄπολλον. Α. κᾆτα χόνδρον αὐτῷ δεύσετε
γάλακτι χηνός. Β. Ἡράκλεις. Α. καὶ τοὺς πόδας
ἀλείψατ' αὐτοῦ τῷ Μεγαλλίῳ μύρῳ.

Athenaeus XII p. 553 b: *ἐν δὲ Πρόκριδι *) λέγει τις πῶς δεῖ ἐπιμελεῖσθαι τοῦ τῆς Πρόκριδος κυνός, ὡς περὶ*

---

*) Scripsi ubique *Πρόκρις Πρόκριδος* pro *Προκρὶς Προκρίδος*. V. Arcad. p. 33 19.

ἀνθρώπου τοῦ κυνὸς τὸν λόγον ποιούμενος Οὐκοῦν ὑποστορεῖτε κτλ. De Procridis cane multum in veterum fabulis celebrato vide Ovidium Metam. VII 754. Antoninum Liber. fab. XLI. Schol. Germanici Arat. p. 60 ed. Buhl. et cuius classicus de eo locus est Pollucem V 39 ex Nicandro haec tradentem: Χαονίδας καὶ Μολοττίδας ἀπογόνους εἶναί φησι κυνός, ὃν Ἥφαιστος ἐκ χαλκοῦ Δημονησίου χαλκευσάμενος „καὶ ψυχὴν ἐνθεὶς δῶρον ἔδωκε Διί", κἀκεῖνος Εὐρώπῃ, αὕτη δὲ Μίνῳ καὶ Μίνως Πρόκριδι καὶ Πρόκρις Κεφάλῳ. Vs. 3 fortasse ἀλείψετ'.

II. III.

Ἡμεῖς δ' οὐδέπω δεδείπναμεν.

Ὃν χρὴ δεδειπνάναι πάλαι.

Athenaeus X p. 422 e: εἴρηκε δὲ οὕτως (δεδειπνάναι) Ἄλεξις ἐν Κουρίδι „ἐπεὶ πάλαι δεδείπναμεν." Εὔβουλος Πρόκριδι Ἡμεῖς δ' οὐδέπω δεδείπναμεν, καὶ πάλιν Ὃν χρὴ δεδειπνάναι πάλαι.

ΠΡΟΣΟΥΣΙΑ Η ΚΥΚΝΟΣ. *)

Ἀγαπῶν τε κἂν ἑψητὸν ἐν τεύτλοις ἕνα
διὰ δωδεκάτης ἑψόμενον ἡμέρας ἴδῃ.

Athenaeus VII p. 301 a: ἑψητὸς ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυδίων — Εὔβουλος ἐν Προσουσίᾳ ἢ Κύκνῳ Ἀγαπῶν τε κτλ. Vs. 2 ἴδῃ BP et codd. Casaub. ἤδη VL.

ΣΕΜΕΛΗ Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

I.

Τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω
τοῖς εὖ φρονοῦσι· τὸν μὲν ὑγιείας ἕνα,

*) V. Hist. crit. p. 366.

ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι, τὸν δὲ δεύτερον
ἔρωτος ἡδονῆς τε, τὸν τρίτον δ' ὕπνου,
ὃν ἐκπιόντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι
οἴκαδε βαδίζουσ'. ὁ δὲ τέταρτος οὐκ ἔτι
ἡμέτερός ἐσθ', ἀλλ' ὕβρεος· ὁ δὲ πέμπτος βοῆς·
ἕκτος δὲ κώμων· ἕβδομος δ' ὑπωπίων·
ὁ δ' ὄγδοος κλητῆρος· ὁ δ' ἔνατος χολῆς·
δέκατος δὲ μανίας, ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ·
πολὺς γὰρ εἰς ἓν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεὶς
ὑποσκελίζει ῥᾷστα τοὺς πεπωκότας.

Athenaeus I p. 36 b: *Εὔβουλος δὲ ποιεῖ τὸν Διόνυσον λέγοντα Τρεῖς γὰρ μόνους κτλ.* Ex Athenaeo locum adscivit Suidas s. v. *οἶνος*. Ad Semelen vel Dionysum rettuli Grotii Excerpt. p. 649 coniecturam sequutus. Vs. 2 libri *ὑγείας*. In fine versus pro *ἕνα* Suidas *ἕνεκα*. — Vs. 3 *δὲ* deest apud Suidam. — Vs. 5 *ἐκπιόντες* Dindorfius e C. Vulgo *εἰσπίνοντες*. Suidas *ἐκπίνοντες*. — Vs. 6 *ἔτι* Suidas; Athenaeus *ἔθ'*. — Vs. 7 *ὕβρεος* Dindorfius pro *ὕβρεως*. — Vs. 9 *ὁ δ'* addidit Casaubonus. Ibidem *κλητῆρος* pro *κλήτορος* Florens Christianus ad Aristoph. Vesp. 1384, adnotante Dindorfio. Tum *ἔνατος* V et Suidas. *ἔννατος* L. — Vs. 10 *δὲ* deest apud Suidam. Idem *ὥστ' ἐκβάλλειν*. Iacobsius Animadv. ad Athen. p. 85 coniiciebat *ὥστε καὶ σφάλλειν πόδας* propter sequentia: verum in his *ὑποσκελίζει* improprie dictum est, *bibentes evertit, mentes eorum labefactat.* Cfr Aristoph. Vesp. 1253: *ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται καὶ θυροκοπῆσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν.*

II.

Ἑρμῆς ὁ Μαίας λίθινος, ὃν προσεύγμασιν
ἐν τῷ κυλικείῳ λαμπρὸν ἐκτετριμμένον.

Athenaeus XI p. 460 e: *εἴρηται οὕτως (κυλικεῖον) ἡ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη. — Εὔβουλος δ' ἐν Σεμέλῃ ἢ*

Διονύσῳ Ἑρμῆς ὁ Μαίας κτλ. Lapideum Mercurium de marmoreo dei signo simul cum poculis in *κυλικείῳ* exposito interpretatur Schweighaeuserus. Cetera obscura sunt, fortasse etiam corrupta. Versu primo *ὃν* A. *ὧν* PVL. *προσ-εύγμασιν* V. *πρὸς εὔγμασιν* PL.

III.

Πρῶτρν μὲν ὅταν ἐμοί τι θύωσίν τινες,
αἷμα, κύστιν, μὴ καρδίαν μηδ' ἐπιπόλαιον.
ἐγὼ γὰρ οὐκ ἐσθίω γλυκεῖα οὐδὲ μηρίαν.

Clemens Alex. Strom. VII p. 716 ed. Col.: *Εὔβουλος δὲ ὁ καὶ αὐτὸς κωμικὸς ὧδέ πως περὶ τῶν θυσιῶν γράφει* (Fragm. inc. XVIII), *καὶ παραγαγὼν τὸν Διόνυσον ἐν Σεμέλῃ διαστελλόμενον πεποίηκε Πρῶτον κτλ.* Haec frustra coniecturis tentantur, nisi quod recte Sylburgius vs. 2 ante *αἷμα* excidisse suspicatur *θύουσιν.* Post *κύστιν* plura videntur excidisse. Pro *ἐπιπόλαιον* fortasse scribendum *ἐπίπλοον*, *omentum*, quode dixi ad Philetaeri Ter. II.

ΣΤΕΦΑΝΟΠΩΛΙΔΕΣ.

I.

Μὰ Δί' οὐχὶ περιπεπλασμέναι ψιμυθίοις,
οὐδ' ὥσπερ ὑμεῖς συκαμίνῳ τὰς γνάθους
κεχριμέναι. κἂν ἐξίητε τοῦ θέρους,
ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ὑδρορρόαι δύο
ῥέουσι μέλανος, ἐκ δὲ τῶν γνάθων ἱδρὼς
ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα μιλτώδη ποιεῖ,
ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι
εἴξασι πολιαῖς, ἀνάπλεῳ ψιμυθίου.

Athenaeus XIII p. 557 f: *αἱ δὲ γαμεταὶ ἡμῶν γυναῖκες οὐκ εἰσὶ τοιαῦται, οἵας Εὔβουλός φησιν ἐν Στεφανο-*

πώλισιν Μὰ Δί' κτλ. Hinc sumpsit Eustathius ad Homer. p. 976 56. Vs. 1 ψιμυθίοις ABP. duplici μ VL et cum Epit. Eustathius, qui ψιμμυθίῳ. — Vs. 3 κεχρισμέναι C et Eust. — Vs. 4 τῶν μὲν AB. μὲν τῶν margo P Epit. et Eustathius. τῶν sine μὲν PVL. Tum B ὑδροῤόαι. „Ad rem ipsam quod spectat, v. Hesychium in ὑπογράμματα, et Pollux. V 101. Scilicet stibio (antimonio) supercilia et ipsa cilia oculorum denigrabant quae bellae haberi cupiebant." Schweighaeuserus. — Vs. 5 ἱδρὼς prima brevi dixit ut Aristoph. Ach. 695: θερμὸν ἀπομορξάμενον ἀνδρικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολύν. Sophocles Ai. 10: στάζων ἱδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους. Pherecrates Thalass. VII: τὸν ἱδρῶτα καὶ τὴν ἄρδαν ἀπ' ἐμοῦ σπόγγισον. Ion apud Athen. X p. 451 d: δρυός μ' ἱδρὼς | καὶ θαμνομήκης ῥάβδος ἤ τ' Αἰγυπτία κτλ. Ita enim legendum. Atque ita Attici, ni fallor, constanter. — Vs. 8 ψιμυθίου ABPV, ceteri ψιμμυθίου.

II.

Ὦ μάκαρ ἥτις ἔχουσ' ἐν δώματι
* * στρούθιον ἀεροφόρητον
λεπτότατον περὶ σῶμα συνίλλεται τε
ἡδυπότατον περὶ νυμφίον εὔτριχα,
κισσὸς ὅπως καλάμῳ περιφύεται
αὐξόμενος ἔαρος ὀλολυγόνος
ἔρωτι κατατετηκώς.

Athenaeus XV p. 679 b: τὸν στρούθιον καλούμενον στέφανον, οὗ μέμνηται μὲν Ἀσκληπιάδης, παρατιθέμενος τὰ ἐκ τῶν Εὐβούλου Στεφανοπωλίδων. ταῦτα Ὦ μάκαρ ἥ τις — κατατετηκώς Πλέκεται δ' οὗτος ἐκ τοῦ στρουθίου καλουμένου ἄνθους. Nullis haec vulgo versibus distincta sunt. Vs. 1 ὦ μάκαρ ἥ τις cur monstrosa dicat Dobraeus Adv. II p. 352 non perspicio, si quidem μάκαρ genere feminino haud infrequens est. V. Elmsleium ad Euripidis Bacch. 565, cuius exemplis adde Meleagrum Epigr. VII 8: τρὶς μάκαρες

νᾶες, τρὶς δ' ὄλβια κύματα πόντου. Ibidem δώματι scripsi pro δωματίῳ. — Vs. 2 posui lacunae indicium. Pro ἀεροφόρητον fortasse ἀβροφόρητον. Ceterum ludere videtur in ambigua significatione vocis στρούθιον vel στρουθίον, quod et corollam ex flore struthio factam et passerculum i. e. hominem salacem denotat. Hesychius, Στρουθός: καταφερὴς καὶ λάγνος. — Vs. 3 Schweighaeuserus tentabat συνίλλεται, deleta τε. Quod si verum est vs. 1 malim ὦ μάκαρ vel ἆ μάκαρ. Verba περὶ σῶμα cum ἔχουσα coniungenda videntur. — Vs. 4 pro ἡδυπότατον scribendum videtur ἡδύτατον. Ibid. libri περινύμφιον. Adiectivo εὔθριξ ex atticis poetis usus est etiam Cratinus Cleobul. III p. 69. — Vs. 6 fortasse εἴαρος αὐξομένου. Quamquam ne hoc quidem offensione caret. Ingeniose Bergkius αὐξομένας ὥρας. Sequentia ad incognitam nobis fabulam spectare videntur de Cisso (Nonnus XII 97. Pausan. I 31) Ololygonis nymphae amore tabescente.

III. IV.

Αἰγίδιον, σὺ δὲ τόνδε φορήσεις
στέφανον πολυποίκιλον ἀνθέων,
χρυπότατον, χαριέστατον, ὦ Ζεῦ.
τί γάρ; αὐτὸν ἔχουσα φιλήσει.
* * * *
Στεφάνους ἴσως βούλεσθε· πότερ' ἑρπυλλίνους
ἢ μυρτίνους ἢ τῶν διεξηνθισμένων;
Β. τῶν μυρτίνων βουλόμεθα τουτωνί· σὺ δὲ
τά γ' ἄλλα πώλει πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων.

Athenaeus XV p. 679 d: καταλέγει δ' Εὔβουλος καὶ ἄλλους στεφάνους Αἰγίδιον — φιλήσει. κἂν τοῖς ἑξῆς τάδε φησί Στεφάνους κτλ. Vs. 1 'Αργίδιον B. Capra (Αἴξ) cognomen fuit Nannii, teste Photio p. 286 18. Ναννίον: 'Απολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν Αἶγα λέγεσθαί φησι ταύτην τὴν ἑταίραν διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφα-

γεῖν· χαίρουσι γὰρ αἱ αἶγες τῷ θαλλῷ. ἔστι δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Quae eadem de Nicone Samia meretricula (Athen. V p. 220 f) narrat Machon apud Athen. XV p. 582 f. — Vs. 2 ἀνθέων bisyllabum in hoc metri genere nihil offensionis habet. — Vs. 3 γρυπότατον haud dubie corruptum est. — Vs. 4 libri τίς γὰρ αὐτὸν etc. Correxit Bergkius Comment. p. 12. Ibid. fort. φιλήσεις. — Vs. 5 πότερ' Canterus: libri πότερον. Nimium delicatae fuerunt aures Reisigii Coniect. p. 61. — Vs. 6 libri διηνθημένων. Correxit Porsonus. — Vs. 7 libri τούτων σύ τ' ἄλλα. Hermannus de metr. p. 162: τούτων, ἀλλὰ σὺ | τά γ' ἄλλα πώλει. Dobraeus ad Aristoph. Plut. 861: τουτωνί· σὺ δὲ | ἅπαντα πώλει τἄλλα κτλ. Ex utroque assumsi quod mihi commodum videbatur. Sensus: *myrteas volumus corollas; ceteras vendas licet.* In quo quid inepti insit (Hanov. Exerc. crit. p. 162) non video. Bergkius tentabat: τούτων τῶν καλῶν· | σὺ δὲ τἄλλα etc.

V.

Εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἧπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις.

Athenaeus IX p. 384 c: χηνείων δ' ἡπάτων — μνημονεύει Εὔβουλος ἐν Στεφανοπώλισι λέγων οὕτως Εἰ μὴ κτλ.

VI.

Αἰγυπτίῳ ψάγδανι τρὶς λελουμένη.

Athenaeus XV p. 690 e: Εὔβουλος δ' ἐν Στεφανοπώλισιν Αἰγυπτίῳ κτλ.

VII.

Λῦε τἀλαβάστια

θᾶττον σὺ καὶ τῇ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου

καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον.

Pollux X 120: Εὔβουλος ἐν ταῖς Στεφανοπώλισι τοῦτο μὲν σπαθίδα τοὺς δ' ἀλαβάστους ἀλαβάστια εἴρηκε Λῦε τἀλαβάστια κτλ. Vs. 2 libri σὺ θᾶττον. Correxit Iungermannus.

VIII.

Εὔχρων τι κιλλόν, μανθάνεις; θερίστριον.

Scholiasta Iliad. π' 234: *τὰ εἰς λος ἑτέρῳ λ παραληγόμενα, οὗ τὸ α μὴ προηγεῖται, ὀξύνεται. κιλλός, εἶδος χρώματος ἐν Στεφανοπώλισιν Εὐβούλου Εὔχρων κτλ.* **De** *θεριστρίῳ* **vide Valckenarium ad Theocriti Adon. p. 368 c.**

ΣΦΙΓΓΟΚΑΡΙΩΝ. *)

I.

Ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄρρενι θῆλυς,
οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασύς, ἄλλοτε λεῖος,
ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἕλκων.
ἓν δ' ἐστὶν καὶ πολλά, καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτρωτος.
Β. τί ἐστὶ τοῦτο; Α. τί ἀπορεῖς; Β. Καλλίστρατος.
Α. πρωκτὸς μὲν οὖν οὗτος. Β. σὺ δὴ ληρεῖς ἔχων.
Α. οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλωττος, λάλος,
ἓν ὄνομα πολλοῖς, τρωτός, ἄτρωτος, δασύς,
λεῖος· τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ.
Ἀττελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος, ἀμφικέφαλλος,
αἰχμητής, παίδων ἀγόνων γόνον ἐξαφανίζων.
ἰχνεύμων Αἰγύπτιος.
τῶν γὰρ κροκοδείλων οὗτος ᾠὰ λαμβάνων,
πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον καταγνύει,
ἔπειτ' ἀφανίζει· διότι δ' ἔστ' ἀμφίστομος,
κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνει.
Οἶδ' ἐγὼ ὃς νέος ὢν ἐστὶν βαρύς, ἂν δὲ γέρων ᾖ,
ἄπτερος ὢν κούφως πέτεται καὶ γῆν ἀφανίζει.

---

*) V. Hist. crit. p. 366.

πάππος ἀπ' ἀκάνθης· οὗτος γὰρ
νέος μὲν ὢν ἕστηκεν ἐν τῷ σπέρματι·
ὅταν δ' ἀποβάλῃ τοῦτο, πέτεται κοῦφος ὤν,
δήπουθεν ὑπὸ τῶν παιδίων φυσώμενος..
Ἔστιν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνός,
εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετρημένον, ὀξὺ διαπρό,
ἀνθρώπους τίκτον κατὰ τὴν πυγὴν ἕν' ἕκαστον·
ὧν οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βίου, οἱ δὲ πλανῶνται.
αὐτὸ δ' ἕκαστος ἔχων αὐτόν, καλέω δὲ φαλάττειν.

Athenaeus X p. 449 e: Εὔβουλος δ' ἐν Σφιγγοκαρίωνι τοιούτους γρίφους προβάλλει, αὐτὸς καὶ ἐπιλύων αὐτούς Ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος κτλ. **Recepit haec Brunckius Anal. III p. 320, ubi annotavit nonnulla Iacobsius Animadv. XII p. 348. Primum aenigma quod Cario servus proponit ad Callistrati contumeliam spectat, hominis in re publica administranda strenui et diligentis, sed luxurie et voluptatibus dediti. Vide quae supra attuli ad Antiopae Fragm. II. Vs. 1** λεῖος **VL.** δεῖος **AC. Ibid.** ὁμώνυμος ἄρρενι θῆλυς, **podicem sive maris sive feminae idem nomen habere dicit. Quae ad Callistratum translata quid significent haud obscurum est. — Vs. 3** ἀξύνετα ξυνετοῖσι **C et epit. Hoeschelii.** ἀξύνετ' ἀξυνέτοισι **PVL. Opportune Iacobsius comparat Eurip. Phoen. 1510:** δυσξυνέτου ξυνετὸς μέλος ἔγνω Σφιγγός, **et Iphig. Taur. 1092:** εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοάν. **Ibidem** νόμον ἐκ νόμου ἕλκων **ut reliqua ambigue dictum est. Apte Casaubonus advocat Aristophanis Nub. 389:** ἀτρεμὰς πρῶτον παππὰξ παππάξ, κἄπειτ' ἐπάγει παπαπαππάξ. **— Vs. 4 spectat ad versatile et callidum Callistrati ingenium. — Vs. 5 personarum vices distinxi ut fecit Schweighaeuserus. Dindorfius verba** τί ἐστὶ τοῦτο **Carioni, reliqua alteri interlocutori assignavit. — Vs. 9** τί βούλει; πνευμάτων **Casaubonus. Libri fere** τι βουλεπινευμάτων. **Post hunc versum, ut infra post 11. 16. 18 et 22, omisisse quaedam Athenaeum et poetae verba in arctius contraxisse apertum est. — Vs. 10** ἀτ-

τελεβόφθαλμος. „Locustis de insectorum classe, quarum ad genus ἀττέλεβος refertur, oculi sunt pro ratione capitis satis magni torvique (et magnos esse ichneumonis oculos, testatur Buffon H. N. T. XI p. 148): quaenam autem sit potissimum species locustarum, quas ἀττελέβους Graeci vocarunt, haud satis constat inter eruditos, ut iudicare nobis liceat quonam potissimum respectu ἀττελεβόφθαλμος in hoc gripho adpelletur ichneumon.” Schweighaeuserus. De sequenti ichneumonis nota, μὴ πρόστομος, dubitationem movit Casaubonus: acutissimum enim esse ichneumonis os sive potius rostrum. Itaque, dubitanter tamen, aut καὶ πρόστομος aut μικρόστομος suspicatur. Rectius fortasse scribas πικρόστομος, cll. Buttmanno Lex. I p. 17. Ἀμφικέφαλλος, quamquam dubitanter, scripsi praeeunte Schweighaeusero. Libri ἀμφικέφαλος. V ἀμφικνάφαλλος. Casaubonus aut ἀμφικέφαλος penultima producta aut ἀμφικάρηνος scribendum putat. Τετρακέφαλλος habes in vetere epigrammate apud Eustathium ad Od. p. 1858 5. Cfr mea ad Menandri fragm. p. 11 et Dindorfium ad Arist. Equ. 418. Bicipitem autem ichneumonem vocat, quod cauda eius speciem aliquam capitis prae se fert. Vide laudatum a Casaubono Oppian. Cyneg. III p. 436 sq. Quae post vs. 11 sequuntur verba, in C ita scripta sunt ἔστιν δ' ἰχνεύμων Αἰγύπτιος. — Vs. 13 A λαμβάνω. — Vs. 14 θηριοῦσθαι ad perfectae belluae aetatem et magnitudinem pervenire recte interpretatur Schweighaeuserus. Eodem modo homines dicuntur ἀνδροῦσθαι. Ibid. καταγνύει pro κατάγνυσι Porsonus ad Eurip. Med. 743. — Vs. 15 libri δὲ ἀμφίστομος. Correxit Grotius Excerptis p. 655. — Vs. 16 δάκνει CVL. δάκνων ABP. — Vs. 18 pro κούφως C κοῦφον. Grotius κοῦφος. Ibid. γῆν ἀφανίζει Iacobsius interpretatur deciduus terram obducit. Rectius transferas terramque abscondit, h. e. in altum evehitur, ut terrae adspectus ipsi subducatur. Notum est illud Virgilii Aen. III 291: protenus aerias Phaeacum abscondimus arces. Cui simile est quod Seneca Epist. LXX p. 184 dixit pueritiam et adolescentiam abscondere de iis, qui pueri et adolescentes esse desinunt. Ac

plane ita Plato Protag. p. 338 a. de eo qui nautae instar in altum sermonum mare evectus est: φεύγειν εἰς τὸ πέλαγος τῶν λόγων ἀποκρύψαντα γῆν. — Vs. 22 φυσώμενος. Apte comparant Sophoclis versum Fragm. 748 γραίας ἀκάνθης πάππος ὡς φυσώμενος. — Vs. 24 διαπρὸ Lobeckius ad Phryn. p. 614. διάτρωτον ABCP, membranae Casauboni et epit. Hoeschelii. διάτρες VL. *Dindorfius.* — Vs. 25 τίκτον epit. Hoeschelii. τίκτειν PVL. τίκτει Schweighaeuserus. Ibid. πηγὴν P. Ibid. ἔν' C et epit. Hoesch. ἓν PVL. — Vs. 26 μοίρας AC. Ceteri fere μοῖραν. — Vs. 27 καλέω δὲ ABP. καλέουσι VL. Ceterum hoc postremo aenigmate *instrumentum sortiendi* indicari ipse dicit Athenaeus, post vs. 25 haec addens: ταῦτα δ' ὅτι κληρωτικὸν σημαίνει ὑμεῖς διακρίνατε, ἵνα μὴ πάντα παρὰ τοῦ Εὐβούλου λαμβάνωμεν. Singula quo spectent copiosa annotatione docuit Casaubonus: supersunt tamen nonnulla, quorum difficilis est explicatus, ex quo genere postremus versus est, quem vel emendare vel interpretari critici frustra conati sunt.

II.

Ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον. ἐν δὲ κύκλῳ νιν
παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλανίσιν μαλακαῖς κατάθρυπτοι
τὸν πόδ' ἀμαρακίνοισι μύροις τρίψουσι τὸν ἐμόν.

Athenaeus XII p. 553 a: ἔθος δ' ἦν Ἀθήνησι καὶ τοὺς πόδας τῶν τρυφώντων ἐναλείφειν μύροις — Εὔβουλος δ' ἐν Σφιγγοκαρίωνι Ἐν θαλάμῳ κτλ. Vs. 1 post κατακείμενον Dindorfius punctum sustulit. Tum ἐν δὲ κύκλῳ νιν dederunt AP. ἐν δὲ κύκλωνιν VL. — Vs. 2 vulgo παρθενικὰ τρυφερὰ χλανίδια μαλακά. Correxit Iacobsius. Pro χλανίδια AB habent χλανίδανα. P χλανίδινα. Quod sequitur κατάθρυπτοι ex AB receptum est pro κατάθρυπτε. — Vs. 3 μύροις pro μύροισι Iacobsius. Ibidem pro ἐμὸν Th. Bergkius tentabat αἰνόν, totum griphum de Callistrato interpretatus. Iacobsius ἀμόν, quod recepit Dindorfius.

III.

Νὴ τὸν Δί' ἠσθένουν γάρ, ὦ βέλτιστε σύ,
φαγοῦσα πρώην σῦκα τῆς μεσημβρίας.

Athenaeus III p. 80 b: *ἄλλοι δέ φασιν ὅτι μὴ δεῖ σῦκα προσφέρεσθαι τῆς μεσημβρίας — καὶ Εὔβουλος ἐν Σφιγγοκαρίωνι Νὴ τὸν Δί' ἠσθένουν γάρ κτλ.*

Τ Ι Τ Θ Α Ι. *)

I.

Μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως ὅ τι ἂν ᾖ,
ὁσίας ἕνεκα, σηπίδι' ἢ τευθίδια,
πλεκτάνια μικρὰ πουλύποδος, νῆστίν τινα,
μήτραν, χόρια, πῦον, λάβρακος κρανίον
εὐμέγεθες.

Athenaeus VII p. 311 d: *ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου, καθάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. καὶ Εὔβουλος δ' ἐν Τιτθαῖς φησι Μὴ πολυτελῶς κτλ.* Compara simillimum Ephippi locum ex Obeliaphoris apud Athen. VIII p. 359. Vs. 1 ante Schweigh. *καθαρίως.* — Vs. 3 libri *τὰ* ante *μικρά.* Delevit Schweighaeuserus. Ibid. ante Dindorfium *πολύποδος.* — Vs. 4 *χόρια, πυὸν* Casaubonus. Libri *χωριάπυον.* *πῦον* Dindorfius.

II.

Ὡς γὰρ εἰσῆλθε τὰ γερόντια τότ' εἰς δόμους,
εὐθὺς ἀνεκλίνετο· παρῆν στέφανος ἐν τάχει·
ᾔρετο τράπεζα. παρέκειθ' ἅμα τετριμμένη
μᾶζα χαριτοβλέφαρος.

---

*) V. Hist. crit. p. 367.

Athenaeus XV p. 685 e: *Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐωχίας. — Εὔβουλος Τιτθαῖς· Ὡς γὰρ εἰσῆλθε κτλ.* Metri rationem primus perspexit Erfurdtius Observ. in Athen. p. 457. Versu secundo libri *ὁ στέφανος*. Correxit Erfurdtius. Vs. 3 *ἠρέτο* hoc loco esse *εἰσῄρετο* recte annotavit Schweighaeuserus, afferens Platonem comicum p. 630: *φέρε τὴν θυείαν, αἶρ' ὕδωρ*. V. Valcken. ad Theocriti Adon. p. 326.

III.

Antiatticista p. 108 28. *Μύστακα: βραχέως. Εὔβουλος Τιτθῇ.* V. ad Strattidis Fragm. p. 789.

IV.

Athenaeus III p. 106 a: *Εὔβουλος Τιτθαῖς Καρῖδας δὲ τῶν κυφῶν.* Alter versus ordiebatur a *κυφῶν*.

Τ Ι Τ Α Ν Ε Σ. *)

Προσγελῶσά τε
λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι,
πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις.

Athenaeus VII p. 229 a. de usu vocis *τήγανον* exempla afferens: *καὶ ἐν Τιτᾶσι Προσγελῶσά τε κτλ.* Praecedit locus ex Eubuli Orthane. Alterum versum ita scriptum, *λοπὰς παφλάζει βαρβάροις λαλήμασιν,* affert et Pherecrati tribuit Eustathius ad Iliad. p. 1290 45. Tertium versum Eubuli nomine adscripto affert idem ad Odyss. p. 1862 17.

Φ Ο Ι Ν Ι Ξ.

Καὶ γὰρ ὁ ταὧς διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται.

Athenaeus IX p. 397 a: *ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις* (pavo) *δηλοῖ Ἀντιφάνης — καὶ Εὔβουλος ἐν Φοίνικι Καὶ γὰρ ὁ ταὧς κτλ.*

---

*) V. Hist. crit. p. 367.

ΧΑΡΙΤΕΣ.

Καὶ γὰρ πόσῳ κάλλιον, ἱκετεύω, τρέφειν
ἄνθρωπον ἔστ' ἄνθρωπον, ἂν ἔχῃ βίον,
ἢ χῆνα πλατυγίζοντα καὶ κεχηνότα,
ἢ στρουθὸν, ἢ πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν.

Athenaeus XII p. 519 a. postquam de Masinissae regis erga infantes amore dixit, ita pergit: *τὰ δὲ αὐτὰ ἔφη καὶ Εὔβουλος ὁ κωμικὸς ἐν Χάρισιν οὕτως Καὶ γὰρ πόσῳ κάλλιον κτλ.* Videntur haec de homine intelligenda esse, qui matrimonium pertinaciter respueret, aviculis autem et similis quos alebat mirifice delectaretur. Vs. 3 *πλατυγίζοντα* ABC. *πλαταγίζοντα* PVL.

ΧΡΥΣΙΛΛΑ. *)

I. II.

Κακὸς
κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις γυναῖκα δεύτερον
ἔγημε· τὸν γὰρ πρῶτον οὐκ ἐρῶ κακῶς·
ὁ μὲν γὰρ ἦν ἄπειρος, οἶμαι, τοῦ κακοῦ,
ὁ δ' οἷον ἦν γυνὴ κακὸν πεπυσμένος.
* * * *
Ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', εἶτ' ἐγὼ κακῶς ποτε
ἐρῶ γυναῖκας; νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα,
πάντων ἄριστον κτημάτων. εἰ δ' ἐγένετο
κακὴ γυνὴ Μήδεια, Πηνελόπεια δὲ
μέγα πρᾶγμ'. ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακή·
Ἄλκηστιν ἀντέθηκα χρηστήν. ἀλλ' ἴσως

---

*) V. Hist. crit. p. 367.

Φαίδραν ἐρεῖ κακῶς τις· ἀλλὰ νὴ Δία
χρηστὴ τίς ἦν μέντοι, τίς; οἴμοι δείλαιος,
ταχέως γέ μ' αἱ χρησταὶ γυναῖκες ἐπέλιπον,
τῶν δ' αὖ πονηρῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω.

Athenaeus XIII p. 559 b: *Εὔβουλος δ' ἐν Χρυσίλλᾳ Κακὸς — πεπυσμένος. καὶ προελθών φησιν Ὦ Ζεῦ κτλ.* **Vs. 5** *πεπυσμένος* **Porsonus: libri** *πεπεισμένος.* **— Vs. 6 libri** *ποτε κακῶς.* **Correxit Iacobsius. — Vs. 13 scribebatur** *χρηστή τις.* **Cfr Plato Phaedr. p. 340 f:** *ὄμνυμι γάρ σοι τίνα μέντοι, τίνα θεῶν;* **aliique a Wyttenbachio ad Ioh. Damasc. Parall. p. 420 ed. Lips. indicati.**

Ψ Α Λ Τ Ρ Ι Α.

Τὰ κυλικεῖα δὲ
ἐξεῦρεν ἡμῖν.

Athenaeus XI p. 460 e: *εἴρηται οὕτως (κυλικεῖον) ἡ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη. — Εὔβουλος ἐν Λήδᾳ — κἀν Ψαλτρίᾳ δὲ ἔφη Τὰ κυλικεῖα δὲ ἐξεῦρεν ἡμῖν.*

INCERTARUM FABULARUM FRAGMENTA.

I.

Εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων δύο
ἐπὶ δεῖπνον ἄμαχοι, Φιλοκράτης καὶ Φιλοκράτης.
ἕνα γὰρ ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι,
μεγάλους, μᾶλλον δὲ τρεῖς.
ὅν φασί ποτε κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρός φίλος τινός
εἰπόντος αὐτῷ τοῦ φίλου, ὁπηνίκ' ἂν
εἴκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοιχεῖον ᾖ,
ἥκειν ἕωθεν αὐτὸν εὐθὺς ἡλίου

μετρεῖν ἀνέχοντος μακροτέρας δ' οὔσης ἔτι,
πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν παρεῖναι τῆς σκιᾶς,
ἔπειτα φάναι, μικρὸν ὀψιαίτερον
δι' ἀσχολίαν ἥκειν, παρόνθ' ἅμ' ἡμέρᾳ.

Athenaeus I p. 8 b: *Εὔβουλος ὁ κωμικός φησί που Εἰσὶν ἡμῖν κτλ.* Vs. 1 Iacobsius *πάρεισιν.* — Vs. 2 *Φιλοκράτης καὶ Φιλοκράτης* L cum Turnebo et Mureto. *φιλοκράτης καὶ φιλοκτήτης* BCDV. *Dindorfius.* — Vs. 5 *πότε κληθέντ'* Schweighaeuserus. *ποι κληθέντ'* BC. *παρὰ κληθέντ'* VL. Ibid. pro *πρὸς* BC *ὡς.* Mox *φίλου τινὸς* BVL. *φίλου αὐτοῦ τινος* C. *φίλου . . . τινος* D. — Vs. 4—6 in brevius contraxit epitome, quare parum probabilis est Porsoni coniectura:

ὅν φασι παρακληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρός τινος
εἰπόντος αὐτῷ τῶν φίλων —

Dindorfius. — Vs. 7. De more tempus ex umbrae longitudine definiendi vide quae attuli ad Menandri fragm. p. 129. — Vs. 10 *πλεῖον* C. — Vs. 11 libri *φᾶναι.* Porsonus *φάναι δ' ἔπειτα.* Dindorfius *ἔπειτα δὲ φάναι*, monens tamen et hic et plurimis in locis priorum Athenaei librorum coniecturis abstinendum esse, quoniam non constare, quid aut omiserit aut mutaverit epitomes scriptor. Alioqui possis etiam *φῆσαι* coniicere. Vulgatum *φᾶναι* fortasse defendi posse perperam statuebat Buttmannus Gramm. gr. I p. 543. — Vs. 12 libri *παρόνθ' ἥκειν.* Transposuit Hermannus de metris p. 165.

II.

Ἰχθὺν δ' Ὅμηρος ἐσθίοντ' εἴρηκε ποῦ
τίνα τῶν Ἀχαιῶν; κρέα δὲ μόνον ὤπτων, ἐπεὶ
ἕψοντά γ' οὐ πεποίηκεν αὐτῶν οὐδένα.
ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἄλλην ἑταίραν εἶδέ τις
αὐτῶν, ἑαυτοὺς δ' ἔδεφον ἐνιαυτοὺς δέκα.
πικρὰν στρατείαν δ' εἶδον, οἵτινες πόλιν

μίαν λαβόντες, εὐρυπρωκτότεροι πολὺ
τῆς πόλεος ἀπεχώρησαν, ἧς εἷλον τότε.

Athenaeus I p. 25 c: ὅτι δὲ καὶ ἰχθῦς ἤσθιον (heroes Homerici) Σαρπηδὼν δῆλον ποιεῖ ὁμοιῶν τὴν ἅλωσιν παναγρου δικτύου θήρᾳ· καί τοι Εὔβουλος κατὰ τὴν κωμικὴν χάριν φησὶ παίζων Ἰχθὺν δ' Ὅμηρος κτλ. Respicit Eustath. p. 1720 30. Vs. 1 vulgo ἰχθῖν δὲ ποῦ γ' Ὅμηρος et in fine εἴρηκέ γε, ubi γε omittunt BCD et Eustathius. Correxit Grotius Excerptis p. 659, nisi quod ἰχθῦν reliquit. — Vs. 2 ante Dindorfium τινά. Ibidem ἄλλην ex noto usu dicendi additum. Vide quos laudat Passovius ad Parthen. Erot. p. 50. Pro εἶδε fortasse εἶχε et vs. 6 εἶχον pro εἶδον. — Vs. 7 probabiliter Dobraeus Adv. II p. 294 βίᾳ λαβόντες. — Vs. 8 libri πόλεως.

III. IV.

Ἄτοπόν γε τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν ἀεί
παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιόν, ἄνδρα δέ
μὴ τὸν παλαιὸν ἀλλὰ τὸν νεώτερον.

Athenaeus I p. 25 f: Εὔβουλος δέ φησιν Ἄτοπόν γε κτλ. Hinc sumpsit Eustathius p. 1422 48. Iisdem propemodum versibus usum esse Alexin docet Athenaeus. Versu primo ἄτοπόν γε scripsi ex Eustathio. BCD ἄτοπον δέ. VL ἄτοπόν τε. Ceterum his versibus fortasse praeponenda sunt haec ab eodem Athenaeo I p. 28 f servata:

Θάσιον ἢ Χῖον λαβὼν
ἢ Λέσβιον γέροντα νεσταγοσταγῆ.

Quae si a meretricula amatori dicta sunt, iam aptissime ab altero inferuntur superiora.

V.

Σίκων ἐγώ
βεβρεγμένος ἥκω καὶ κεκωθωνισμένος.
B. πέπωκας οὗτος; A. ναὶ μὰ Δία πέπωκ' ἐγὼ
Μενδαῖον.

Athenaeus I p. 28 d: *Εὔβουλος Σίκων ἐγὼ κτλ.* Secundum versum cum dimidia parte tertii affert Eustathius p. 890, 50. Vs. 1 *Σίκων* servile nomen est apud Sosipatrum *Καταψευδ.* vs. 14, Pseudo-Alexin Asotod. vs. 4 et Aristophanem in composito *Αἰολοσίκων.* At fuit etiam atticorum civium nomen, ut docet titulus apud Boeckh. Corp. Inscr. I p. 292 53. In nova comoedia Sicon hominis liberaliter prodigi partes sustinuisse videtur. Themistius Orat. XXXIV p. 462 ed. Dind.: *τὸ δὲ καὶ τοῖς χρήσασθαι δεηθεῖσι δοῦναι δωρεὰν καὶ πλείονός γε δοῦναι δωρεὰν ἢ ὅσῳ χρῆσθαι ᾔτησε — τίνα Ἀλκιβιάδην οὐχ ὑπερβαίνει; τίνα Σίκωνα οὐκ ἀποφαίνει Σμικρίνην.* Ita enim recte codex exhibet. Sicon, cui Maius et Dindorfius Cimonis nomen substituerunt, opponitur Smicrinae homini sordide avaro. V. ad Menandrum p. 49.

VI.

Οἶνον γάρ με Ψίθιον γεύσας
ἡδὺν ἄκρατον, διψῶντα λαβὼν
ὄξει παίει πρὸς τὰ στήθη.

Athenaeus I p. 28 f: *μέμνηται δὲ οὗτος* (Eubulus) *καὶ Ψιθίου οἴνου Οἶνον κτλ.* Vs. 1 *Ψιθίου* BCD. *Ψυθίου* VL. Ita scribitur hoc nomen apud Plinium H. N. XII 27, Statium Silv. IV 9 38 aliisque locis. Alteram scripturam habemus apud Nicandrum Alex. 181, Hesychium s. v. *ψιθία* et Columellam R. R. III 2 24. Verborum sensus, a quo mirifice aberravit I. H. Vossius ad Virgilii Georg. II 89 p. 298, hic est: cum Psythium vinum mihi degustandum dedisset, nunc sitientem videns acetum h. e. vile vinum mihi infundit. Similiter, sed figurate, Theopompus Fab. inc. p. 819 *ἐλευθερίας γεύσαντες ὄξος ἐνέχεαν.* Atque ita etiam alii. Recte etiam *ὄξει παίειν* vili vino percutere, ut Eubulus supra p. 228 dixit *ἀλλὰ παραλαβὼν ἀκράτῳ κροῦε καὶ δίδου πυκνάς.* Eodem sensu dicitur *σοβεῖν* et *πατάσσειν τινὰ ποτηρίοις.* Timocles Conis. I: *πατάξω σε μεγάλοις ποτηρίοις.* Amphis *Ἐρίθων* fragm. II: *ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις πυκνοῖς.* Athe-

naeus p. 168 b: *διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου*. *Multo tempora quassa mero* dixit Ovid. Rem. Am. 145. *Se percussit flore Liberi* Plautus Cas. III 5 16. Denique *γεύειν* cum accusativo personae et rei coniunxit ut Theopompus l. l. *τοὺς Ἕλληνας ἥδιστον ποτὸν ἐλευθερίας γεύσαντες*.

VII.

Athenaeus I p. 28 d: *Εὔβουλος δέ φησι Κνίδια κεράμια, Σικελικὰ βατάνια, Μεγαρικὰ πιθάκνια*. In his *κεράμια* L. *κεράμεια* BCV. Pro *βατάνια* C habet *βοτάνια*. *) Megarica *πιθάκνια*, fortasse ex leucargilla (Plin. H. N. XIX 17) fabricata, amphorae species fuit. Vid. scholiasta ad Aristoph. Nub. 1204 et ad Odyss. *β* 290. Cfr T. Hemsterh. ad Plut. p. 274. Versuum reliquias ita digerere licebit:

Κνίδια κεράμια, Σικελὰ βατάνια,
Μεγαρικὰ πιθάκνια.

Σικελὸς et *Σικελικὸς* etiam supra permutata vidimus.

VIII.

Ὁ Λευκάδιος πάρεστι καὶ Μιλήσιος
οἰνίσκος οὔπω πότιμος.

Athenaeus I p. 29 a. de variis vini generibus disserens: *Εὔβουλος Ὁ Λευκάδιος κτλ.* Articulum vix erit qui explicare possit. Suspicor *οὐ Λευκάδιος πάρεστι*, hoc sensu: *Bibe: neque enim Leucadium hoc vinum est nec Milesium.* Hoc si verum est, malim praeterea *γάρ ἐστι* pro *πάρεστι*. Leucadium vinum in vilibus numeratum esse videtur. Pro *Μιλήσιος*, quod ex L receptum est, BCD habent *μιλίττιος*, V *μιλήσσιον*. Milesium vinum nusquam commemoratur. Nec dubito quin aliud nomen lateat. Vs. 2 *οὕτω* BCV. scripsi ex L

*) Eadem lectionis varietas est apud Matronem Athen. IV p. 136 d. ubi lego *ἔπειθ' ὥρμαινον ἐπ' ἄλλα. Κεῖτο δέ τις βατάνη, τῆς οὐδεὶς ἥπτετο δειπνῶν.* Vulgo *ἐπὶ δ' ὅρμαινον*, et *βατάνη, ἧς οὐδεὶς ἥπτετο δείπνῳ.*

οὔπω, quod necessarium videtur propter οἰνίσκος, quo recens necdum satis potabile vinum indicatur, ut apud Cratinum Pyt. III p. 117.

IX.

Γύναι,
ῥάφανόν με νομίσασ' εἰς ἐμὲ σὺ τὴν κραιπάλην
μέλλεις ἀφεῖναι πᾶσαν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖς.

Athenaeus I p. 34 d: Εὔβουλος δέ πού φησι Γύναι ῥάφανόν με κτλ. „Compellatur his verbis mulier vini iraeque plena. Quae cum vehementer invecta esset in hominem nescio quem, ille, videris, inquit, me pro brassica habere, in quam omnem tuam effundas crapulam." Iacobsius. Brassica crapulam sedari creditum esse multis scriptorum locis probavit Athenaeus. Vs. 1 με νομίσασ' BCD. γε κομίσασ' VL. Ibid. Dobraeus Adv. II p. 295 σου coniicit pro σύ.

X.

Ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἠμείψαμεν,
ὕδωρ τε ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν,
καὶ ἡμῶν δὲ πᾶσα δύναμις ὑδάτων ἄρδεται.

Athenaeus II p. 43 c: τὸ ὕδωρ ποταμοῦ σῶμα φησί που Εὔβουλος ὁ κωμῳδιοποιὸς εἰρηκέναι Χαιρήμονα τὸν τραγικὸν Ἐπεὶ δὲ σηκῶν κτλ. „Perturbavit haec epitome. Athenaeus hoc voluit, opinor, aquam ποταμοῦ σῶμα dixisse Chaeremonem, Ἐπεὶ —. Tum pergit καὶ Εὔβουλος Ἡμῶν δὲ πᾶσα δύναμις ὑδάτων ἄρδεται." Dindorfius. Duo priores versus Chaeremonis esse vix dubitare licet. Eubuli autem locum, in quo ipsum illud ποταμοῦ σῶμα riserat, excidisse suspicor. Tertius versus fortasse neque Chaeremonis neque Eubuli est. In eo quod ante ὑδάτων vulgo legitur ἐξ, delevit Schweighaeuserus. Ceterum confer Eustath. p. 1545 48: τὸ δὲ ἐς ποταμοῦ προχοὰς ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ σῶμα τοῦ ποταμοῦ. — ἐνταῦθα δὲ χρήσιμον τὸ Ἐπεὶ δὲ σηκῶν — διεπεράσαμεν, ὃ δὴ Χαιρήμονος λέγεται εἶναι τοῦ τραγικοῦ.

XI.

Athenaeus II p. 43 f: *Εὔβουλος εὑρετικούς φησι τὸ ὕδωρ ποιεῖν τοὺς πίνοντας αὐτὸ μόνον, τὸν δ' οἶνον ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν. τὰ αὐτὰ δ' ἰαμβεῖα καὶ Ὠφελίων φησίν.* In postremis facile senarium agnoscas: Ὁ δ' οἶνος ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖ. Apposite Plinius H. N. XXIII 1 23: *in proverbium cessit sapientiam vino obumbrari.* Ab eodem aquae potore recitata fuisse videntur quae servavit Hyginus Astron. XXIX p. 404: *Eubulus autem Cecropem demonstrat esse (aquarium), antiquitatem generis commemorans et ostendens antequam vinum traditum sit hominibus, aqua in sacrificiis deorum usos esse, et ante Cecropem regnasse quam vinum sit inventum.* Si tamen haec recte ad Eubulum comicum rettulimus.

XII.

Α. Θὲς ἑπτάκλινον. *Β.* ἑπτάκλινος οὑτοσί.
Α. καὶ πέντε κλίνας Σικελικάς. *Β.* λέγ' ἄλλο τι.
Α. Σικελικὰ προσκεφάλαια πέντε.

Athenaeus II p. 47 f: *ὅτι δὲ καὶ τρίκλινοι οἶκοι καὶ τετράκλινοι καὶ ἑπτάκλινοι καὶ κατὰ τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. — Εὔβουλος Θὲς ἑπτάκλινον κτλ.* Ex eadem fabulae scena petita esse videntur quae Athenaeus II p. 49 e. servavit, ubi de tripodibus agit: *Εὔβουλος Τρίποδες οὗτοι πέντε σοι καὶ πέντε. Β. πεντηκοστολόγος γενήσομαι.* Quae vide an ita coniungi possint:

Α. Θὲς ἑπτάκλινον. *Β.* ἑπτάκλινος οὑτοσί.
Α. καὶ πέντε κλίνας Σικελικάς. *Β.* λέγ' ἄλλο τι.
Α. Σικελικὰ προσκεφάλαια πέντε. *Β.* λέγ' ἕτερον.
Α. καὶ πέντε τρίποδας. *Β.* τρίποδες οὗτοι πέντε σοι.
Α. καὶ πέντε — *Β.* πεντηκοστολόγος γενήσομαι;

Quod versu tertio supplevi *λέγ' ἕτερον* eodem modo in variarum rerum recensu posuit Alexis *Ἀπεγλαυκ.* Fragm. I, 4: *ἔστ' ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν. Β. λέγ' ἕτερον.* Et vs. 15: *γόγγρον δέκ' ὀβολῶν. Β. οὐχὶ πολλοῦ· λέγ' ἕτερον.* Vocem *πεντηκοστολόγος* ex Demosthene affert Pollux II 124.

XIII.

Φηγούς, κάρυα Καρύστια.

Athenaeus II p. 52 b. de *καρύοις* disserens: *Εὔβουλος Φηγούς, κάρυα Καρύστια.*

XIV.

Athenaeus II p. 65 e: *Ὅτι τὸ στρουθάριον παρ' ἄλλοις τε καὶ παρ' Εὐβούλῳ· Περδίκια λάβε τέτταρ' ἢ καὶ πέντε, δασύποδας τρεῖς, στρουθάριά θ' οἷον ἐντραγεῖν, ἀκανθυλλίδας, βιττάκους, σπίνια, κερχνῇδας, τά τ' ἄλλ' ἅττ' ἂν ἐπιτύχῃς.* In his pro *λάβε* etc. ex C enotatum *λάβετε τέταρ' ἢ πέντε.* In fine *ἅττ'* BDC. *ἅτ* VL. Possunt illa facili opera ad trimetros revocari, sed aut exigua aut nulla veri specie. Priora tamen satis integra sunt:

Περδίκια λάβε τέτταρ' ἢ καὶ πέντε, καὶ
τρεῖς δασύποδας, στρουθάριά θ' οἷον ἐντραγεῖν.

Ante *ἀκανθυλλίδας* plura videntur excidisse. Cetera ita constituere possis:

καὶ βιττάκους καὶ σπίνια καὶ κερχνῄδια,
ἄλλ' ἅττ' ἂν ἐπιτύχῃς.

Βίτταχος vel *βιτταχὸς* avis eadem est quae a plerisque *ψιττακός*, a nonnullis etiam *σιττακὸς* dicitur. Eadem nominis forma usus est Ctesias Photii Bibl. 72 p. 45 35 ed. Bekk. *περὶ τοῦ ὀρνέου τοῦ βιττάκου.*

XV a.

Ἀμφιδρομίων ὄντων, ἐν οἷς νομίζεται
ὀπτᾶν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμον,
ἕψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαϊσμένην,
πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια,
τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις,
ὁμοῦ τε χναύειν μαινίσιν σηπίδια,
πιλοῦν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρεφῶς,
πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.

' Athenaeus II p. 65 c: *Σπίναι. Εὔβουλος Ἀμφιδρομίων ὄντων κτλ.* Eosdem versus Athenaeus ex Ephippi Geryone affert IX p. 370 d. non sine aliqua lectionis diversitate, quam suo loco indicavi. Vs. 1 *νομίζηται* B. *ὀνομάζεται* V. — Vs. 2 *χερρονησίτου* BC. *χερσονησίτου* L. *χεροννησίτου* V. — Vs. 3 *εὐζωρεστέρας* Schweighaeuserus. VL *εὐζωρεστέρους*.

XV b.

Κόκκον λαβοῦσα κνίδιον ἢ τοῦ πεπέριδος
τρίψασ' ὁμοῦ σμύρνῃ διάπαττε τὴν ὁδόν.

Athenaeus II p. 66 d: *εἰς τὸ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐνεβάλλοντο, πέπερι, φυλλίς, σμύρνα, κύπειρον, μύρον Αἰγύπτιον — Εὔβυλος Κόκκον κτλ.* Vs. 1 *κνίδιον* VL. *κνίδειον* BCD. Minuscula litera hoc nomen rectius scribi, utpote a *κνίδη urtica*, non a Cnido urbe derivandum, docuit Schweighaeuserus, laudans ille Plinium XIII 21. XVII 9 et Bodaeum ad Theophr. p. 1184. Tum *πεπέριδος*, pro quo alii habent *πεπέριος*, ex CV scripsi propter grammaticum Crameri Anecd. IV p. 388 10: *τὸ δὲ πεπέριδος Εὔβουλος εἶπε.* Praeterea malim *ἤτοι πεπέριδος*. — Vs. 2 *διάπαττε* L. *διαπάτε* V. Ceterum non de vino condiendo loqui poetam, quod ex Athenaei verbis coniicias, docent vel postrema illa *διάπαττε τὴν ὁδόν.* In *ὁδὸν* tamen vitium latere suspicor.

XVI.

Οὗτοι ἀνιπτόποδες χαμαιευνάδες ἀερίοικοι,
ἀνόσιοι λάρυγγες,
ἀλλοτρίων κτεάνων παραδειπνίδες, ὦ λοπαδάγχαι
λευκῶν ὑπογαστριδίων.

Athenaeus III p. 113 e: *πρὸς ὃν ὁ Μάγνος φιλοτράπεζος ὢν καὶ τὸν γραμματικὸν τοῦτον ὑπερεπαινῶν διὰ τὴν ἐκτένειαν, ἔφη οὗτοι ἀνιπτόποδες χαμαιευνάδες ἀερίοικοι, κατὰ τὸν κωμικὸν Εὔβουλον, ἀνόσιοι λά-*

ρυγγες, ἀλλοτρίων κτεάνων παραδειπνίδες, οὐ χὠ προπάτωρ ὑμῶν Διογένης — ἔλεγεν ἄρτον ἐσθίειν καλῶς πεποιημένον; ὑμεῖς δ' ὦ λοπαδάγχναι, κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν Εὔβουλον, λευκῶν ὑπογαστριδίων, ἑτέροις οὐ παραχωροῦντες φθέγγεσθαι τὰς ἡσυχίας οὐκ ἄγετε. Disiecta poetae membra a Porsono ad trimetros revocata ita consociavi ut versus ithyphallicus medius inter duos hexametros positus sit, plane ut factum est ab Euripide Androm. 117. Locus fortasse ad Echo fabulam referendus est, in cuius dramatis fragmento quod p. 222 apposui, eadem est numerorum consociatio. Priora usque ad παραδειπνίδες, omisso tamen pronomine οὗτοι, apposuit etiam Eustathius p. 1058 12. Verba ἀνιπτόποδες χαμαιευνάδες ex Homerico loco Iliad. π' 235 a Sellis ad parasitos translata sunt. Παραδειπνίδες, nisi (quod non puto) opprobrii causa parasiti feminino genere compellantur, mutandum in παραδειπνίδαι, de quo nominum genere docta extat annotatio Lobeckii ad Sophoclis Aiac. p. 389. Cfr quae ipse composui ad Cratini Archil. IX p. 22. Denique λοπαδάγχαι pro λοπαδάγχναι scripsi e Dalecampii coniectura, qui vertit *patinarum strangulatores*. Versu tertio possis articulum praefigere τῶν λευκῶν. Sed fortasse λευκῶν corruptum est.

XVII.

Πολλοί, φυγόντες δεσπότας, ἐλεύθεροι
ὄντες πάλιν ζητοῦσι τὴν αὐτὴν φάτνην.

Stobaeus Floril. LXXII 32 cum lemmate Εὐβούλου.

XVIII.

Αὐτοῖς δὲ τοῖς θεοῖσι τὴν κέρκον μόνην
καὶ μηρὸν ὥσπερ παιδερασταῖς θύετε.

Clemens Alex. Strom. VII p. 716 ed. Col.: Εὔβουλος δὲ ὁ καὶ αὐτὸς κωμικὸς ὧδέ πως περὶ τῶν θυσιῶν γράφει Αὐτοῖς δὲ τοῖς θεοῖσι κτλ.

XIX.

Ταῖς ξυστίσιν ταῖς χρυσοπάστοις στρώννυται.

Pollux VI 10: *ξυστίδες χρυσόπαστοι, ὡς Εὔβουλος Ταῖς ξυστίσιν κτλ.* Cod. Iung. *στόρνυται*, quod fortasse praeferendum est.

XX.

Crameri Anecd. I p. 369: *τριακοστὸς τριακοσταῖος. οὕτως καὶ παρὰ τὸ πολλὸς πολλοστὸς καὶ πολλοσταῖος, παρὰ Εὐβούλῳ Καὶ μὴν οἴκαδε τι πολλοσταῖος ἀποτρέχω γύναι.* Distingue:

καὶ μὴν οἴκαδε
* * *πολλοσταῖος ἀποτρέχω, γύναι.*

In *τι* quid lateat alii videant. *Τριακοσταῖος* et *πολλοσταῖος* aliunde non cognita.

XXI.

Antiatticista Bekkeri p. 90 1: *δεδιὼς ὄντος τοῦ ἀρσενικοῦ, δεδινῖα τὸ θηλυκόν. Εὔβουλος.*

XXII.

Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 488. *ἀπορησία: ἀντὶ ἀπορία. οὕτως Εὔβουλος.* Eadem Suidas. V. Lobeckius ad Phryn. p. 514.

XXIII. XXIV.

Photius p. 84 1: *Εὐκερματεῖν. Εὔβουλός που κέχρηται τῷ ὀνόματι.* — Idem p. 511 17. *Σικύαν: τὴν τῶν ἰατρῶν. οὕτως Εὔβουλος.*

XXV.

Photius p. 538 9. *Στήνια: ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δημητρός. ἐλοιδοροῦντο δ' ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις. οὕτως Εὔβουλος.*

XXVI.

Photius p. 593 15. *Τοκάδα: Εὔβουλος τὸ κηρύκειον, ἢ τὴν μάχαιραν. λεγόμενόν τι.* Eadem Etymol. M. p. 761 38. Manifestum est hic duas glossas in unam esse confusas:

Τοκάδα: [*τὴν γεννῶσαν*] *Εὔβουλος*.

Τὸ κηρύκειον ἢ τὴν μάχαιραν: *λεγόμενόν τι*. Monuit etiam Dobraeus Adv. I p. 610. In harum glossarum prima supplevi *τὴν γεννῶσαν* ex Suida, *Τοκάς*: *ἡ γεννῶσα*. Proverbium *τὸ κηρύκειον ἢ τὴν μάχαιραν* h. e. *pacem aut bellum*, vulgo ita effertur *δόρυ ἢ κηρύκειον*, quode dicetur ad Aelii Dionysii lexicon rhetoricum.

XXVII.

Etymol. M. p. 235 46: *γλωττοκομεῖον*. *εἴρηται δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ὑπὸ Εὐβούλου φοινικιστὴν σκώπτοντος*. In his *φοινικιστής* non purpuratum denotare videtur, sed hominem foede impudicum. Hesychius, *Σκύλαξ*: *σχῆμα ἀφροδισιακόν, ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων*.

XXVIII.

Pollux II 96: *ὁ δὲ μὴ ἔχων ὀδόντας νωδός, ὡς Εὔβουλος λέγει καὶ Φρύνιχος ὁ κωμικός*.

XXIX.

Pollux III 21: *Εὔβουλος ὁ κωμικὸς τὸ λαθρίδιον γέννημα καταγελάστως παρθένου ἀνάσυρμα εἶπε*. Notum est quid *ἀνασύρεσθαι* sit sensu obscaeno. V. Casaubonum ad Diog. Laert. VI 97 et Wesselingium ad Diodorum Sic. I p. 96. Apud Grammaticum Bekk. Anecd. p. 399 8. *Ἀνερύσατο*: *ἐγύμνωσεν*, lege *ἀνεσύρατο*,

XXX.

Pollux VII 86: *ἱστόπους, ὡς Εὔβουλος λέγει*.

Denique commemorare iuvat schol. Ven. Iliad. *χ'* 162. *περὶ τέρματα*: *ἀντὶ τοῦ διὰ τὰ τέρματα. εἰς γὰρ τούτους τὸ τέλος τῆς νίκης ἀπόκειται, ἐπεὶ εἰ περὶ τὰ τέρματα δραμοῦσιν, εὐφυῶς κάμπτειν οὐ δύνανται. οὕτως Εὔβουλος*. Quae an ad Eubulum comicum referenda sint, pro certo non affirmaverim.

A R A R O S.

(Hist. crit. p. 348)

Α Δ Ω Ν Ι Σ.

I.

Ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος εἰς ἡμᾶς στρέφει.

Athenaeus III p. 95 e: *καὶ Ἀραρὼς Ἀδώνιδι Ὁ γὰρ θεὸς κτλ.* Antiatticista p. 113 9. *Ῥύγχος: τὸ πρόσωπον, Ἀραρὼς Ὁ γὰρ θεὸς κτλ.* Cfr Toupius ad Suid. II p. 140. De Marte in aprum transformato haec interpretanda videri monui Hist. crit. p. 344.

II. III.

Antiatticista p. 81 9. *Ἄλλος ἄλλον παρεκάλει: ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους. Ἀραρὼς Ἀδώνιδι.* Eodem respicit Grammaticus Bekkeri p. 379 9. *Ἄλλος ἄλλον: ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους.* — Idem p. 104 3. *Κολοβωθῆναι: Ἀραρὼς Ἀδώνιδι.*

Κ Α Ι Ν Ε Υ Σ.

I.

Παρθένος δ' εἶναι δοκεῖ
φορῶν κροκωτοὺς καὶ γυναικείαν στολήν.

Pollux VII 65: *τοὺς δὲ θυσάνους καὶ σίλλυβα οἱ ποιηταὶ καλοῦσι. καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ κροσσοὶ δοκοῖεν ἂν ὠνομάσθαι Ἀραρότος εἰπόντος ἐν Καινεῖ Παρθένος δ' εἶναι*

δοκεῖ, φορῶν κροσωτοὺς καὶ γυναικείαν στολήν. ἔνιοι γὰρ οὕτω γράφουσιν ἀντὶ τοῦ κροκωτούς. Hoc ipsum *κροκωτοὺς* haud dubie verum est; alterum ad *κροσσὸς* revocandum esset, qua forma an nemo unquam usus sit vehementer dubito. Locum de ipso Caeneo intelligendum esse conieci Hist. crit. p. 344.

II.

Antiatticista p. 81 32: *Ἀνεμιαῖον ᾠόν. Πλάτων Θεαιτήτῳ, Ἀραρὼς Καινεῖ.* Platonis loci sunt Theaet. p. 118 C et 122 B. De ovis *ἀνεμιαίοις* v. ad Menandri fragm. p. 40.

III.

Antiatticista p. 99 30. *Θυγατριδεῖν: ἀντὶ τοῦ θυγατέρα καλεῖν. Ἀραρὼς Καινεῖ.* Legendum videtur *θυγατρίζειν.* Similiter dicitur *ἀδελφίζειν* pro *ἀδελφὸν καλεῖν.* V. ad Apolloph. Iphiger. II p. 880.

IV.

Ἡ σὴ θυγάτηρ, ὅτ' ἐκεῖνος αὐτὴν ἐπελέκα.

Antiatticista p. 112 18. *Πελεκᾶν: εὕρηται καὶ ἐπὶ τοῦ κακεμφάτου. Ἀραρὼς Καινεῖ Ἡ σὴ θυγάτηρ κτλ.* Caenidem dicere videtur a Neptuno compressam. Cfr Hist. crit. p. 345.

ΚΑΜΠΥΛΙΩΝ. *)

I.

Τὰ κομψὰ μὲν δὴ ταῦτα νωγαλεύματα,
κόγχαι τε καὶ σωλῆνες, αἵ τε καμπύλαι
καρῖδες ἐξήλλοντο δελφίνων δίκην
εἰς σχοινόπλεκτον ἄγγος.

Athenaeus II p. 47 d: *νωγαλεύματα ἐκάλουν τὰ ἡδέα βρώματα. Ἀραρὼς Τὰ κομψὰ — νωγαλεύματα.* Idem III

---

*) V. Hist. crit. p. 345.

p. 86 d: Ἀραρὼς δὲ Καμπυλίωνί φησιν Τὰ κομψὰ — δίκην. Idem III p. 105 e: ἐκτεταμένως δ' εἴρηκε καρῖδα Ἀραρὼς ἐν Καμπυλίωνι Αἵ τε καμπύλαι — ἄγγος. Photius Lex. p. 306 22. Νωταλεύματα (sic): Ἀραρὼς Καμπυλίωνι Τὰ κομψὰ δῆτα (cod. δὴ τὰ) ταῦτα — καρῖδες.

II.

Βαυκά, μαλακά, τερπνά, τρυφερά.

Aspasius ad Aristot. Eth. Nicom. IV p. 58 Ald.: βαῦκον ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸν τρυφερόν, ὡς ὁ ποιητὴς Ἀραρὼς ἐν Καμπυλίωνι Βαυκά, μαλακά, τερπνά, τρυφερά.

III.

Antiatticista p. 83 16. Ἀναλοῦν: ἀναλίσκειν. Ἀραρὼς Καμπυλίωνι.

IV.

Antiatticista p. 99 32. Θεώσειν καὶ θεῶσαι: κατ' ἔνδειαν τοῦ ι, τὸ περιενεγκεῖν θεῖον καὶ καθῆραι· Ἀραρὼς Καμπυλίωνι. **Eadem formà usus est Menander p. 42:** καὶ περιθεωσάτωσαν. **Hesychius,** Θεώματα: περικαθάρματα.

V.

Grammaticus Bekk. Anecd. p. 444 14. Ἀριστῆσαι: Ἀραρὼς Καμπυλίωνι. **Reliqua fabulae fragmenta vide in Eubuli Campylione.**

ΠΑΝΟΣ ΓΟΝΑΙ.

I.

Ἁρπάσας μόναυλον εὐθύς, πῶς δοκεῖς;
κούφως ἀνήλλετο.

Athenaeus IV p. 175 d: Ἀραρὼς δ' ἐν Πανὸς γοναῖς Ἁρπάσας μόναυλον κτλ. **De ipso Pane haec intelligenda videri indicavi Hist. crit. p. 282. Versu primo Valcken. ad Eurip. Hipp. 446** ὁ δ' ἁρπάσας. **Possis etiam** ἀναρπάσας.

II. III.

Antiatticista p. 82 8. *Ἄθικτος: ἡ παρθένος. Ἀραρὼς Πανὸς γοναῖς.* — Idem p. 106. *Λαμπρόψυχος: ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος. Ἀραρὼς Πανὸς γοναῖς.*

ΥΜΕΝΑΙΟΣ.

I.

Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ παράσιτος, φίλτατε,
ὁ δ' Ἰσχόμαχος ὁ διατρέφων σε τυγχάνει.

Athenaeus VI p. 237 a: *τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ παρασίτου μνημονεύει Ἀραρὼς ἐν Ὑμεναίῳ διὰ τούτων Οὐκ ἔσθ' ὅπως κτλ.* Versu secundo articulus ante *διατρέφων* nonnihil molestiae habet, quamquam defendi posse videtur.

II.

Ὅπως δὲ τὴν νύμφην, ἐὰν ὁ καιρὸς ᾖ,
μετέωρον ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀναθήσεις φέρων.

Suidas, *Ἀναθεῖναι καὶ ἐπαναθεῖναι τὸ αὐτό. Ἀραρὼς Ὑμεναίῳ Ὅπως κτλ.* Vs. 1 legebatur *ἐὰν καιρὸς ᾖ.* Kusterus *ἐπειδὰν καιρὸς ᾖ.* Bernhardius *τὴν νύμφην τις ὅταν ὁ καιρὸς ᾖ.* Poterant haec minori opera expediri. De producta ultima particulae *ἐάν* nunc res pervulgata est. Vide Dindorfium ad Aristoph. Vesp. 228. — Vs. 2 libri *ἀναθήσει συμφέρειν,* correxit Toupius Emend. I p. 44. Videntur patris verba esse filiam sponsam sollenni ritu, comitantibus sponso et parocho, deduci iubentis. Etymol. M. p. 409 34: *ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλινίδα ἥ ἐστιν ὁμοία δένδρῳ τὴν τῆς νύμφης μέθοδον ποιοῦνται. παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς πατρῴας ἑστίας ἐπὶ τὴν ἅμαξαν ἄγουσιν εἰς τὰ τοῦ γαμοῦντος ἑσπέρας ἱκανῆς. κάθηνται δὲ τρεῖς ἐπὶ τῆς ἁμάξης, μέση μὲν ἡ νύμφη, ἐξ ἑκατέρου δὲ ὁ νυμφίος καὶ ὁ πάροχος. οὗτος δέ ἐστι φίλος ἢ συγγενὴς ὁ μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος.* Cfr Boettigeri Nuptt. Aldobr. p. 141.

EX INCERTIS FABULIS.

I.

Athenaeus II p. 50 b: *Ἀραρὼς δὲ κοκκυμηλέαν καλεῖ τὸ δένδρον, κοκκύμηλον δὲ τὸ ἀκρόδρυον.* BCD *κοκκυμηλίαν.* Pollux I 232: *κοκκύμηλον μὲν οὐδετέρως ὁ καρπός, ἀρσενικῶς δὲ τὸ δένδρον καλεῖ ἡ μέση κωμῳδία ὁ κοκκύμηλος.* Haec satis probabiliter Casaubonus ita inter se conciliare conatus est, ut apud Athenaeum scribendum coniiceret: *Ἀραρὼς τὸν κοκκύμηλον καλεῖ τὸ δένδρον, τὸ κοκκύμηλον δὲ τὸ ἀκρόδρυον.*

II. III.

Photius p. 47, 17. *Ἑωθώς: χωρὶς τοῦ ι. Ἄρχιππος. καὶ Ἀραρὼς ἕωθας. καὶ Θουκυδίδης ἡ ἑώθεσαν.* Eadem Suidas v. *ἑωθώς.* — Pollux VI 48: *Ἀναξανδρίδης δὲ καὶ χορτασμὸν εἴρηκε, καὶ τὸ χορτάζειν Ἀριστοφάνης, καὶ τὸ χορτάζεσθαι Ἀραρώς.*

NICOSTRATUS.

De Nicostrato et, cuius fragmenta proxime post Nicostratum sequuntur, Philetaero prorsus nova mihi accidit Personi coniectura, quam his verbis rettulit Rob. Walpole Comic. graec. fragm. p. 99. „Quicunque accurate Suidam in vocibus *Φιλέταιρος* et *Νικόστρατος* lectitaverit, is liquido deierare posset ista duo nomina ad unam eandemque personam respicere. Hanc Personi coniecturam extra omnem dubitationis aleam ponit scholion quantivis pretii, quod ex MS Platonis dialogorum nobiscum perbenigne communicavit vir eruditissimus." Neque alia Clintoni sententia est Praef. ad Fast. Hell. p. XLV ed. Krüg. qui allato scholiastae Platonici loco „Itaque, inquit, utroque nomine unus idemque homo significatur." Ego quem sensum scholiastae verbis subesse existimem, indicavi Hist. crit. p. 346. Neque in Suidae verbis quidquam video, quod illam opinionem commendare possit. Quod enim de fabulis quibusdam dubitatum est uter earum auctor habendus esset, id etiam in aliis poetis accidisse constat, quode passim admonui in Historia comicorum.

Α Β Ρ Α.

I.

Πίναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγάλων ἡγήσεται,
ἔχων ἐχῖνον, ὠμοτάριχον, κάππαριν,
θρυμματίδα, τέμαχος, βολβὸν ἐν ὑποτρίμματι.

Athenaeus IV p. 133 c. de cibis adpetentiam irritantibus disserens: *Νικόστρατος δ' ἐν Ἅβρᾳ Πίναξ κτλ.* Versu primo P *ἡγήσαται* (superscripto ε), unde Dindorfius *ἡγήσατο* coniiciebat. — Vs. 2 *ὠμοτάριχον*, *crudum salsamentum*, non coctum aut assatum. Dioscor. II 33: *ὁ δὲ ὠμοτάριχος λεγόμενος σάρξ ἐστι θύννου τεταριχευμένου.* Commemoratur etiam ab Alexide *Ἀπεγλ.* I 4 et Archestrato Athenaei IV p. 135 a: *ὠμοτάριχον ἐῶ χαίρειν, Φοινίκιον ὄψον.*

II.

Ταῦτ' ἀξιῶ.
εἶτ' ὀρνιθάριον, τὸ περιστέριον, τὸ γάστριον.

Athenaeus XIV p. 654 b: *περιστέριον οὕτως ἔστιν εὑρεῖν εἰρημένον παρὰ Μενάνδρῳ — ὁμοίως Νικόστρατος Ἅβρᾳ Ταῦτ' ἀξιῶ κτλ.* Dindorfius proposuit *ταῦτ' ἀξιοῖ. τοὐρνιθάριον.* Dobraeus Advers. II p. 349: *ταῦτ' ἄξι' ἦν· τοὐρνιθάριον.*

ΑΝΤΕΡΩΣΑ.

Μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς ὑγιείας ἔγχεον.

Athenaeus XI p. 487 b. de *μετανιπτρίδι* disserens: *Νικόστρατος Ἀντερώσῃ Μετανιπτρίδ' αὐτῷ κτλ.* Eodem versu usus est Nicostratus in Pandroso.

ΑΝΤΥΛΛΟΣ. *)

I. II.

Βυζάντιόν τε τέμαχος ἐπιβακχευσάτω,
Γαδειρικόν θ' ὑπογάστριον παρεισίτω.

* * * * *

Ἀλλ' ἐπριάμην παρ' ἀνδρός, ὦ γῆ καὶ θεοί,

*) V. Hist. crit. p. 347. 349.

ταριχοπώλου πάνυ καλοῦ τε κἀγαθοῦ
τιλτὸν μέγιστον, ἄξιον δραχμῆς, δυοῖν
ὀβολοῖν, ὃν οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν
τριῶν ἤδη κατεσθίοντες δώδεκα·
ὑπερμέγεθες γάρ ἐστι.

Athenaeus III p. 118 e. de *ταρίχῳ* disserens: *Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ Βυζάντιον — παρεισίτω. καὶ προελθὼν Ἀλλ' κτλ.* Vs. 1 *τε* addidit Schweighaeuserus. Byzantiorum salsamentorum frequens memoria, rarior Gadicorum, de quibus dixi ad Eupol. p. 506 et ad Antiph. p. 43. — Vs. 5 *τιλτὸν* Schweighaeuserus, *τίλτον* L et Dindorfius. *τίλιτον* BPV. *τιλιτον* sine accentu A. *τίλτον* tueri videtur Hesychius, *Τίλτον: εἶδος ταριχίου*. Sed nec in aliis verbalibus substantivorum vim assumentibus accentus mutatur, v. c. in *φρυκτοί, ἑψητοί.* Non recte autem Casaubonus *τιλτὸν* explicat de *salsamento squamato;* debebat potius *desquamatum* interpretari. — Vs. 6 recte Casaubonus *ὅ γ' οὐκ ἄν*, nisi vs. 8 *ὑπερμεγέθης* scribendum. — Vs. 7 in A ex collat. Bekkeri ita scriptus est *τριῶν ἤδη κατεσθίοντες δεδωκάγε.* PVL *τριῶν ἤδη κατεσθίοντες οὐ δώδεκά γ'.* Porsonus Advers. p. 67: *τριῶν κατεσθίοντες οὐδὲ δώδεκα.* Id sequutus est Dindorfius. Videtur aliud quid latere, v. c. *νὴ Δία τριῶν.*

III.

Τί οὖν ἀγοράζω; φράζε γάρ.
Β. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως, δασύποδα,
ἐὰν περιτύχῃς, ἀγόρασον καὶ νηττία,
ὁπόσα σὺ βούλει, καὶ κίχλας καὶ κοψίχους,
ὀρνιθάριά τε τῶν ἀγρίων τούτων συχνά·
χάριεν γάρ.

Athenaeus II p. 65 d: *Κόψιχοι. Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος Τί οὖν ἀγοράζω κτλ.* Vs. 2 *καθαρείως* libri Casauboni et CD. Vulgo *καθαρίως*. Eadem forma usus est in

eadem dictione Eubulus Nutric. 258: μὴ πολυτελῶς ἀλλὰ καθαρείως ὅ τι ἂν ᾖ. Quo versu etiam Ephippus usus est Obeliaph. 3. Adde quae dixi ad Menandri fragm. p. 271. His locis καθαρείως fere munditei cum frugalitate coniunctae notionem habet, ut apud Strabon. III p. 154 c. καθαρίως καὶ λιτῶς. — Vs. 3 νηττία B. νήττια C. — Vs. 5 ὀρνιθάρια AC. ὀρνιθίων VL. — Vs. 6 χάριεν γάρ. Ita Casaubonus, nisi quod minus recte χαρίεν scripsit, de quo admonuit Dindorfius. Vulgo χαίρειν absque γάρ, quod in Stephani codice repperit Casaubonus.

IV.

Οὔποτ' αὖθις
σηπίαν ἀπὸ τηγάνου
τολμήσαιμι φαγεῖν μόνος.

Athenaeus III p. 108 c: ἥσθιον δὲ καὶ τηγανιστὰς σηπίας. Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος ἐν 'Αντύλλῳ φησὶν Οὔποτ' αὖθις κτλ. Ita distinxit haec Seidlerus V. D. p. 410, qui versu primo οὔποτ' αὖ, et Porsonus, qui tentabat οὔποτ' ἂν αὖθις αὖ Possis etiam οὐδέποτ' αὖθις ἄν. Certe ἂν necessarium est. Bernhardius Eratosth. p. 142 locum ad trimetros revocabat: ὀπτὴν οὔποτ' αὖθις σηπίαν | ἀπὸ τηγάνου 'τόλμησ' ἂν ἐμφαγεῖν μόνος, quod esset „nunquam ego rursum ausus essem."

ΑΠΕΛΑΥΝΟΜΕΝΟΣ. *)

Εὖ γ' ἄνδρες, εὖ σφόδρ'· ἀλλὰ μὴν τῇ ματτύῃ
οὕτω διαθήσω τὰ μετὰ ταῦθ', ὥστ' οἴομαι
οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἔτι.

Athenaeus XIV p. 664 b: Ὅτι δὲ ὕστατον καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰσεφέρετο (sc. ἡ ματτύη), Νικόστρατός φησιν ἐν 'Απε-

*) V. Hist. crit. p. 349.

λαυνομένῳ. μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ διηγούμενος ὡς λαμπρὰν καὶ εὔτακτον παρεσκεύασεν εὐωχίαν, προδιηγησάμενός τε οἷον ἦν τὸ ἄριστον καὶ τὸ δεῖπνον καὶ τρίτης μνησθεὶς παραθέσεως ἐπιφέρει Εὖ γ' ἄνδρες κτλ. Vs. 1 libri εὖ γέ τ' ἄνδρες. Correxit Casaubonus.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Λοιπή τις ὀξίς ἐστι καὶ ψυκτήριον
τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον.

Athenaeus VI p. 230 d: τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Νικοστράτῳ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Βασιλεῖς. ἀλαζὼν δ' ἐστὶ στρατιώτης περὶ οὗ λέγει· Λοιπὴ — λεπτότερον. ἐξήλαυνον γάρ τινες τὸν ἄργυρον καὶ τότε εἰς ὑμένος ἰδέαν. Versu primo Piersonus ad Moer. p. 281 pro λοιπὴ tentabat λεπτή.

ΔΙΑΒΟΛΟΣ.

Α. Ἡ ναῦς δὲ πότερ' εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος,
ἢ κάνθαρος; τουτὶ γὰρ ἐὰν πύθωμ' ὅ τι,
αὐτὸς περανῶ τὰ πάντ'. Β. ἀμέλει κυκνοκάνθαρος.
[ἐξ ἀμφοτέρων τούτων κεκεραμευμένος]

Athenaeus XI p. 474 b. de cantharo disserens: Νικόστρατος Διαβόλῳ Ἡ ναῦς κτλ. Vs. 1 libri πότερον, quo servato Stephanus App. Thes. v. κύκνος in fine versus scripsit ἐστ' ἢ κύκνος. Ego Dindorfii rationem praetuli. εἰκόσορος praebuit Laur. et Basil. PV εἰκὸς ὅρος. B εἰκὸς κέρκουρος ὅρος. — Vs. 2 ὅ τι Erfurdtius pro ὅτι. Iacobsius ἔτι. Pro πύθωμ' vulgo πύθωμαι. Correxit Iacobsius. ἐὰν Dindorfius mutavit in ἄν. — Vs. 3 περανῶ Iacobsius. Vulgo περιάγω. ABP περιάνω. Quae post κυκνοκάνθαρος sequuntur verba ἐξ ἀμφοτέρων τούτων κεκεραμευμένος, ut

grammatici explicationem seclusi praeeunte Dindorfio. Dobraeus Advers. II p. 332 suspicatur *τι κεκεραμευμένον*, addens tamen „nisi delendus versus."

Ε Κ Α Τ Η.

I. II.

Α. Τῶν κατεσταμνισμένων
ἡμῖν λαγύνων πηλίκοι τινές; Β. τρίχους.
* * * *
Τὸν μεστὸν ἡμῖν φέρε λάγυνον.

Athenaeus XI p. 499 c: *ἀρσενικῶς δὲ εἴρηκε τὸν λάγυνον Νικόστρατος μὲν ἐν Ἑκάτῃ Τῶν — τρίχους. καὶ πάλιν Τὸν μεστὸν κτλ. Κατασταμνίζειν* est *vinum e dolio in lagenas diffundere.* Vide quos Schweighaeuserus affert intpp. Pollucis VII 162 et Toupium Cur. nov. p. 299. Alterum versum primus recte scripsit et distinxit Schweighaeuserus. In libris enim post *πηλίκοι* repetuntur verba *ἀρσενικῶς δὲ εἴρηκε τὸν λάγυνον*, et nullis personarum distinctionibus continuantur. Ceterum Pollux X 72. *τὸν λάγυνον* per errorem e Diphili Hecate commemorat, de quo admonuit Dindorfius. Nisi forte Diphilus Nicostrati Hecaten denuo edidit.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Σ.

Βεμβράδ', ἀφύην, ἑψητόν.

Athenaeus VII p. 301 c: *πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἑψητοὺς κατὰ πλεῖστον. — ἑνικῶς δὲ Νικόστρατος ἐν Ἡσιόδῳ Βεμβράδ' ἀφύην ἑψητόν.* Ita VL. *βαμβράδ'*. ABP.

Ι Ε Ρ Ο Φ Α Ν Τ Η Σ.

Athenaeus III p. 110 a: *τούτου* (*ἐγκρυφίαν ἄρτον* dicit) *μνημονεύει Νικόστρατος ἐν Ἱεροφάντῃ καὶ ὁ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος.*

Κ Λ Ι Ν Η.

I.

Ναστὸς τὸ μέγεθος τηλικοῦτος, δέσποτα,
λευκός· τὸ πάχος γὰρ ὑπερέκυπτε τοῦ κανοῦ.
ὀσμὴ δέ, τοὐπίβλημ' ἐπεὶ περιῃρέθη,
*ἐβάδιζ' ἄνω καὶ μέλιτι * μεμιγμένη*
ἀτμίς τις εἰς τὰς ῥῖνας· ἔτι γὰρ θερμὸς ἦν.

Athenaeus III p. 111 c: *ναστὸς ἄρτος ζυμίτης καλεῖται μέγας, ὥς φησι Πολέμαρχος· Ἡρακλέων δὲ πλακοῦντος εἶδος. Νικόστρατος δ' ἐν Κλίνῃ Ναστὸς κτλ.* **Vs. 2 libri** *τὸ γὰρ πάχος.* **Correxit Porsonus, improbante Hanovio Exerc. crit. I p. 150, qui coniicit** *τὸ δὲ πάχος.* — **Vs. 5 aut** *διαμεμιγμένη* **scribendum aut cum Brunckio** *συμμεμιγμένη.*

II.

Καὶ δυσχερὴς λάγυνος οὗτος πλησίον
ὄξους.

Athenaeus XI p. 499 c: *ἀρσενικῶς δὲ εἴρηκε τὸν λάγυνον Νικόστρατος — καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Κλίνῃ Καὶ δυσχερὴς κτλ.*

Μ Α Γ Ε Ι Ρ Ο Σ.

Ὃς μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἠπίστατο,
θρῖον δὲ καὶ κάνδαυλον ἢ τούτων τι τῶν
εἰς ματτύην οὐδ' ἕτερον εἶδε πώποτε.

Athenaeus XII p. 517 a: *μνημονεύει τοῦ κανδαύλου — καὶ Νικόστρατος ἐν Μαγείρῳ Ὃς μέλανα — κάνδαυλον.* **Idem XIV p. 664 c. de mattya disserens:** *Νικόστρατος καὶ ἐν Μαγείρῳ Θρῖον δὲ καὶ — πώποτε.* **Coniunxi haec in unum fragmentum. Vs. 2 altero Athenaei loco libri habent** *κάνδυλον.* — **Vs. 3 vulgo** *οὐδέτερον.*

ΟΙΝΟΠΙΩΝ.

Suidas, *Ἀμφίας: μέτριος οἶνος. Νικόστρατος Οἰνοποιῷ* (sic) *καὶ Σωσικράτης.* Cetera fabulae fragmenta vide in Philetaeri Oenopione.

ΠΑΝΔΡΟΣΟΣ.

I.

Ἔπειτα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ πρὸς Ἀερόπην
ἐλθοῦσα πέμψαι στρώματ' αὐτὴν αὐτίκα·
κέλευε καὶ παρ' Ὤκιμον χαλκώματα.

Athenaeus XIII p. 587 d. de Ocimo, famosi nominis scorto, disserens: *Νικόστρατος δὲ ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Πανδρόσῳ οὑτωσὶ λέγων Ἔπειτα κτλ.* Vs. 1 *Ἀερόπην* prima correpta tuetur quodammodo Sophocleum illud *ἰσόμοιρος ἀὴρ* Electr. 87, ubi vide Hermannum. — Vs. 2 et 3 libri *αὐτὴν κέλευ' ἔφη καί.* Emendavit Iacobsius. His scriptis video Dobraeum Advers. II p. 345 totum fragmentum fortasse rectius ita constituisse:

Ἔπειτα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ
πρὸς Ἀερόπην ἐλθοῦσα πέμψαι στρώματα
αὐτὴν κέλευε, φησί, καὶ παρ' Ὤκιμον
χαλκώματα.

II.

Κἀγώ, φιλτάτη,
μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς ὑγιείας ἔγχεον.
B. λαβὲ τῆς ὑγιείας δὴ σύ. φέρε, τὐχἀγαθῇ.
τύχη τὰ θνητῶν πράγμαθ', ἡ πρόνοια δὲ
τυφλόν τι κἀσύντακτόν ἐστιν, ὦ πάτερ.

Athenaeus XV p. 693 a. de *ὑγιείας ποτηρίῳ* in epulis posci solito disserens: *Νικόστρατος Πανδρόσῳ Κἀγὼ κτλ.* Vs. 1 legendum videtur *ἄγ' ὦ φιλτάτη.* Iacobsius *κἄτ' ὦ φιλτάτη.* — Vs. 2 vulgo *μετανιπτρίδα δ' αὐτῷ.* A *μετα-*

νίπρια δ' αὐτῷ. Recte scriptus legitur hic versus in Ἀντερώσῃ, unde h. l. correctus est. — Vs. 3 libri τύχᾳ ἀγαθῇ. Schweighaeuserus τύχῃ 'γαθῇ. V. Dindorfium ad Aristoph. Thesm. 283. — Vs. 4 τύχη τὰ θνητῶν πράγματα. Haec e Chaeremonis versu apud Stobaeum Eclog. phys. I 7 p. 196: τύχη τὰ θνητῶν πράγματ' οὐκ εὐβουλία, assumpsit. Latine vertit Cicero Quaest. Tusc. V 9: *vitam regit fortuna non sapientia*. Eundem versum omisso auctoris nomine servavit Plutarchus de fortuna p. 97 c. Cfr Theodorum Prodr. MS apud Dobraeum Adv. II p. 66: τὸ „τύχη τὰ θνητῶν πράγματα" τῆς τραγῳδίας ἀποτεμνόμενοι. Libanius de servit. vol. II p. 67 Rsk.: ἐπαινοῦσι δὴ τὸν εἰπόντα „τύχη τὰ θνητῶν πράγματα." Adde Eumathium VIII p. 317 Gaulm. Ceterum vulgo legitur πράγματα· πρόνοια, quod correxit Iacobsius. A quarto versu fortasse altera persona loquitur.

III.

Ἀλλ' ἐγχέασα θᾶττον ἀγαθοῦ δαίμονος
ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκ ποδῶν·
ἱκανῶς κεχόρτασμαι γάρ. ἀγαθοῦ δαίμονος
δέχομαι. λαβοῦσ' ἀπένεγκε ταύτην ἐκ ποδῶν.

Athenaeus l. l. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ δράματι καὶ τῆς ἀγαθοῦ δαίμονος κράσεως μνημονεύει, ἧς καὶ σχεδὸν πάντες οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί. ἀλλ' ὅ γε Νικόστρατος οὕτως φησίν Ἀλλ' ἐγχέασα κτλ.

ΠΑΤΡΙΩΤΑΙ.

Ὁ κάπηλος γὰρ οὐκ τῶν γειτόνων
ἄν τ' οἶνον ἄν τε φανὸν ἀποδῶταί τινι
ἄν τ' ὄξος, ἀπέπεμψ' ὁ κατάρατος δοὺς ὕδωρ.

Athenaeus XV p. 700 b. de nomine φανός disserens: Νικόστρατος ἐν Πατριώταις Ὁ κάπηλός κτλ. Vs. 2 ἄν τε φανόν. Ita B et Schweigh. AP ἂν στέφανον. VL ἄν τ' ἔλαιον. — Vs. 3 ἀπέπεμψ' VL. ἀπέπεμψεν ABP.

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

Athenaeus VI p. 247 e. de parasiti partibus in comicorum fabulis agens: *καὶ Ἄλεξις ἐν Ὀρέστῃ Νικόστρατός τε ἐν Πλούτῳ.*

Σ Υ Ρ Ο Σ. *)

Κηφισόδωρον οὐ κακῶς μὰ τὸν Δία
τὸν πλάνον φασὶ στενωπὸν εἰς στενὸν στῆσαί τινας
ἀγκαλίδας ἔχοντας, ὥστε μὴ παρελθεῖν μηδένα.

Athenaeus XIV p. 615 f: *μνημονεύει δ' αὐτοῦ* **(Cephisodorum scurram dicit)** *καὶ Νικόστρατος ἐν Σύρῳ Κηφισόδωρον κτλ.*

Τ Ο Κ Ι Σ Τ Η Σ.

Καταλαμβάνομεν τὸν πορνοβοσκὸν καὶ δύο
ἑτέρους κατὰ χειρὸς ἀρτίως εἰληφότας
καὶ στέφανον. Β. εἶεν· καλὸς ὁ καιρός, Χαιρέφων.

Athenaeus XV p. 685 e: *τοῦτο δ' ἦν ἔθος* **(sc.** *τὸν στέφανον ἀρχὴν ποιεῖσθαι τῆς εὐωχίας***)** *καὶ παρ' Αἰγυπτίοις, ὡς Νικόστρατός φησιν ἐν Τοκιστῇ. Αἰγύπτιον γὰρ ὑποστησάμενος τὸν τοκιστήν φησι Καταλαμβάνομεν κτλ.*

ΨΕΥΔΟΣΤΙΓΜΑΤΙΑΣ.

Καὶ σὺ μέν
τὴν δευτέραν τράπεζαν εὐτρεπῆ ποίει.
κόσμησον αὐτὴν παντοδαποῖς τραγήμασιν,
μύρον, στεφάνους, λιβανωτόν, αὐλητρίδα λαβέ.

---

*) V. Hist. crit. p. 349.

Athenaeus XV p. 685 c: ἡ δὲ τῶν στεφάνων καὶ μύρων πρότερον εἴσοδος εἰς τὰ συμπόσια ἡγεῖτο τῆς δευτέρας τραπέζης, ὡς παρίστησι Νικόστρατος ἐν Ψευδοστιγματίᾳ διὰ τούτων Καὶ σὺ μὲν κτλ. Vs. 2 libri εὐπρεπῆ. Correxit Hemsterhusius ad Luc. I p. 316.

INCERTARUM FABULARUM FRAGMENTA.

I.

Εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν
ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον, αἱ χελιδόνες
ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν σωφρονέστεραι πολύ.

Stobaeus Floril. XXXVI 8 cum lemmate Νικοστράτου. Legitur etiam in sententiis a Boissonadio Anecd. I p 114 editis et apud Antonium Mel. XCV p. 157, ubi post εἰ inseritur ἐπί. Iidem vs. 3 ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν φρονιμώτεροι sine πολύ.

II.

„Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ."
νὴ τὴν Ἀθηνᾶν συντόμως γε, φίλτατε
Εὐριπίδη, τὸν βίον ἔθηκας εἰς στίχον.

Stobaeus Floril. CV 48 et Arsenius Ion. p. 372 cum lemmate Νικοστράτου.

III. IV.

Πάλιν χρόνῳ τἀρχαῖα καινὰ γίγνεται.
Οὐκ ἔστι δυσαρεστότερον οὐδὲ ἓν χρόνου·
οὐδέποτ' ἀρέσκει ταὐτὰ τούτῳ τῷ θεῷ.

Stobaeus Ecl. phys. I p. 228: „Primum versum Nicostrato tribuit Canterus et Grotius. In codd. VAE Nicostrati nomen ad proximum trahitur. Legitur autem is in codd. continuo cum primo, unde probabile est utrumque locum Nicostrati esse." Heeren.

V.

Ἆρ' οἶσθ' ὅτι τῆς πενίας ὅπλον
παρρησία; ταύτην ἐάν τις ἀπολέσῃ,
τὴν ἀσπίδ' ἀποβέβληκεν οὗτος τοῦ βίου.

Stobaei App. Flor. p. 396 Lips. cum lemmate Νικοστράτου. Delevi articulum ante παρρησία. Primus versus fortasse usque ad παρρησίᾳ continuandus, et post ἀπολέσῃ aliquid excidisse statuendum est.

VI.

Μειράκιον δὲ κατὰ τύχην
ὑποσκαφιόκαρτόν τι κεχλαμυδωμένον
κατάγεις ἀναγκόσιτον.

Athenaeus II p. 47 e: ἀναγκόσιτον δὲ Κράτης, καὶ Νικόστρατος δὲ Μειράκιον κατὰ τύχην ὑποσκαφιόκαρτόν τι καὶ κεχλαμυδωμένον κατὰ γῆς ἀναγκόσιτῳ. Emendavit Porsonus Miscell. p. 234.

VII.

Ἀλύσεις, καθετῆρας, δακτυλίους, βουβάλι', ὄφεις,
περισκελίδας, ἐλλέβορον.

Clemens Alex. Paed. II p. 209 D. de muliebri ornatu disserens: λέγει γοῦν ὁ κωμικὸς Νικόστρατος Ἀλύσεις κτλ. Quod vs. 2 legitur ἐλλέβορον; frustra Sylburgius in ἐλλόβιον mutavit. Hesychius, Ἐλλέβορος: βοτάνη ἣν ἐσθίουσιν οἱ ὄρτυγες, ἢ κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς, ubi Nicostrati haud immemor fuit Alberti. Nomen huic ornatus generi inditum fuisse videtur a forma et specie floris ellebori nasturtii campanulae haud dissimili. Βουβάλια habemus in Diphili versu apud Etymol. M. p. 216 15: βουβάλια καρπῶν παρθένου φορήματα. Περισκελίδας ex hoc loco commemorat etiam Pollux V 100.

VIII.

Ῥήτορες
ἐξωρμενικότες δυσχερεῖς παλιναίρετοι.

Photius p. 348 4. Ὄρμενα: τὰ τῆς κράμβης. Ποσείδιππος Συντρόφοις „ἔνδοθε προνομεύειν ὄρμενα." παρὰ δὲ παλαιοῖς οὐχ εὕρομεν· Νικοστράτῳ (leg. Νικόστρατος) Ῥήτορες κτλ. Ita correxit Porsonus lectionem codicis ῥήτορι ἐξωρμενηκότες. Verbo ἐξορμενίζειν proprio sensu utitur Sophocles apud Athen. II p. 296 d. Cfr Hesychius, Ἐξορμενίζεις: ἐκκέκαυληκας, ἐκκέχυσαι. Nicostratus eodem fere sensu quo παλιναίρετοι dixisse videtur. Quod autem nomen ὄρμενα Photius apud veteres Atticos reperiri negat, refragatur Phrynicho Praep. soph. p. 38 17. Ἐξορμενίζειν: τὸ ἐξανθεῖν, ὅπερ οἱ πολλοὶ ἐκβάλλειν λέγουσιν. ὄρμενα γὰρ καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν τὰ τῶν λαχάνων ἐξανθήματα. οἱ δὲ πολλοὶ καὶ ἀμαθεῖς ταῦτα ἀσπαράγους καλοῦσι. Cfr Eustathium ad Iliad. p. 899 17. Tum pro edito πάλιν αἱρετοὶ scripsi παλιναίρετοι, quode vide Ruhnkenium ad Tim. p. 204.

IX.

Νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ὦ ξένη,
βλοσυράν γε τὴν ψυχὴν ἔχεις.

Eustathius ad Iliad. p. 677 4: οἱ δὲ παλαιοὶ βλοσυρόν φασι καὶ τὸ σεμνόν, παρ' οἷς καὶ χρῆσις Νικοστράτου φέρεται αὕτη Νὴ τὴν Ἀφροδίτην κτλ. De hac potestate vocis βλοσυρὸς vide Heindorfium ad Platonis Theaet. p. 304.

X.

Photius p. 48, 2. Ζιγγαοῦν: τὸ ὑποπίνειν Κίλικες. οὕτως Νικόστρατος. Antiatticista p. 98 6: Ζιγοῦν· ἀντὶ τοῦ πίνειν Κίλικες λέγουσιν.

XI.

Photius p. 538 12. Στήριγμα: τὸ ὑποτιθέμενον τῇ ἁμάξῃ δίκρουν. οὕτως Νικόστρατος.

XII.

Photius p. 569 19. Ταραντῖνον: λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον, οὐ πάντως πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον.

οὕτως Νικόστρατος. Eadem Suidas, nisi quod rectius *Ταραντινίδιον* habet.

XIII.

Scholiasta Euripidis Phoen. 1010: Σωσιφάνης ὁ τραγικὸς ὑπὸ τοῦ Λαΐου φησὶ τεθνηκέναι τὸν Μενοικέα, Νικόστρατος δὲ ὑπὸ τῆς Σφιγγός. Si tamen is comicus Nicostratus est.

XIV.

Grammaticus Bekk. Anecd. p. 342, 17 de Adrastea: ἔνιοι μέντοι ὡς διαφέρουσαν συγκαταλέγουσιν αὐτὴν τῇ Νεμέσει, ὡς Μένανδρος καὶ Νικόστρατος. Eadem Suidas s. v. Ἀδράστεια, ubi ὡς μὴ διαφέρουσαν legitur, et codices Harpocrat. p. 6 Bekk.

PHILETAERUS.

(Hist. crit. p. 349)

ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ. ΑΝΤΥΛΛΟΣ.

Vide Philippidis et Nicostrati fragmenta fabularum cognominum.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ.

I.

Ἐνέσεισε μεστὴν ἴσον ἴσῳ μετανιπτρίδα
μεγάλην ἐπειπὼν τῆς Ὑγιείας τοὔνομα.

Athenaeus XI p. 487 a. de *μετανιπτρίδι* disserens: *Φιλέταιρος Ἀσκληπιῷ Ἐνέσεισε μεστὴν κτλ.* Vs. 2 libri *ὑπειπών.* Correxit Schweighaeuserus.

II.

Athenaeus VII p. 342 a: *Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ τὸν Ὑπερείδην πρὸς τῷ ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτόν φησι.* Aleae lusus quam ignominiosus sit habitus ab antiquis notum est. V. Hist. crit. p. 364. Fortasse tamen Philetaerus *κυβεύειν* latiore sensu de voluptuosa Hyperidis vita intelligi voluit. Theopompus com. p. 818: *παῦσαι κυβεύων, μειράκιον, καὶ τοῖς βλίτοις διαχρῶ τὸ λοιπόν.* Cfr ad Axionici Phileuripidem.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ.

Κἂν δῇ, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου,
τὸν Ταυρέαν δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ,
τὸν Κτησίαν δὲ τῷ φαγεῖν ὑπερδραμῶ.

Athenaeus X p. 416 f. de Ctesia πολυφάγῳ disserens: Φιλέταιρος δ' ἐν 'Αταλάντῃ Κἂν δῇ κτλ. Sunt parasiti verba. Vs. 1 libri δέῃ. De monosyllaba forma δῇ v. Dindorfius ad Arist. Ran. 265. Verbum τροχάζειν pro τρέχειν damnabant Anticistae. Antiatticista p. 114 18: τροχάζειν· οὔ φασι δεῖν λέγειν ἀλλὰ τρέχειν. Habet tamen etiam Hermippus Minervae Natal. I 5: οὐ παύσεται δι' ἡμέρας ὁσημέραι τροχάζων. — Vs. 2 libri ταυρίτην. Correxit Valckenarius ad Eurip. Phoen. 581. De Taurea vide Athen. VIII p. 342 f. — Vs. 3 δὲ Dindorfius ex B. vulgo τε. Futuri ὑπερδραμῶ pro ὑπερδραμοῦμαι nec mihi nec Buttmanno aliud exemplum innotuit.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

Πηλεύς· ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως,
ξηροῦ λυχνοποιοῦ, Κανθάρου, πενιχροῦ πάνυ,
ἀλλ' οὐ τυράννου νὴ Δία.

Athenaeus XI p. 474 d: ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ Κανθάρου κεραμέως ὠνομάσθη τὸ ἔκπωμα φησὶ Φιλέταιρος ἐν 'Αχιλλεῖ Πηλεὺς κτλ. Parum accommodate ad id quod demonstrare volebat Athenaeus Philetaeri versus appositos esse monuit iam Dalecampius. Vs. 1 ὁ Πηλεύς. Id nomen ludibrii et risus causa Cantharo figulo inditum erat. — Vs. 3 nonne oportuit μὰ Δία?

ΚΟΡΙΝΘΙΑΣΤΗΣ. *)

'Ως τακερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει.
οὐκ ἐτὸς ἑταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ,
ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς 'Ελλάδος.

*) V. Hist. crit. p. 350.

Athenaeus XIII p. 559 a: *Φιλέταιρος Κορινθιαστῇ Ὡς ἱμερὸν κτλ.* Cratinus p. 188: *ὡς δὲ μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ χρωτίδιόν ἐστ' ὦ θεοί.* Versu 2 et 3 iterum usus est Philetaerus in *Κυνηγίδι* fragm. III. Ad verba *ἑταίρας ἱερὸν* spectat Hesychius, *Ἑταίρας ἱερόν· τῆς Ἀφροδίτης.* Monuit Schweighaeuserus. Cfr Athen. p. 571 c.

ΚΥΝΑΓΙΣ. *)

I.

Οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη γέγον' ἔτη τρισχίλια,
ἡ δὲ Διοπείθους ἀειδὴς Τέλεσις ἕτερα μυρία;
Θεολύτην δ' οὐδ' οἶδεν οὐδείς, ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο.
οὐχὶ Λαῒς μὲν τελευτῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη,
Ἰσθμιὰς δὲ καὶ Νέαιρα κατασέσηπε καὶ Φίλα;
Κοσσύφας δὲ καὶ Γαλήνας καὶ Κορώνας οὐ λέγω·
περὶ δὲ Ναΐδος σιωπῶ· γομφίους γὰρ οὐκ ἔχει.

Athenaeus XIII p. 587 e. de meretricibus disserens: *Φιλέταιρος ἐν Κυναγίδι Οὐχὶ Κερκώπη κτλ.* Vs. 1 *Κερκώπη.* Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 271 21. *Κερκώπη: ἑταίρας ὄνομα, καλουμένης οὕτω διὰ κακοήθειαν, Κέρκωπες γάρ εἰσιν οἱ κακοῦργοι ἄνθρωποι.* Nisi potius a garrulitate nomen traxit. V. Alexidis Thras. vs. 2. Ibid. vulgo *γεγόνει.* C *γέγονεν.* Correxit Piersonus ad Moerin p. 112. — Vs. 3 *οὐδ'* addidit Iacobsius, nisi quod minus bene *οὐκ* scripsit. Possis etiam *δέ γ'.* — Vs. 5 et 6 *Φίλα. Κοσσύφας* Schweighaeuserus. A *φίλαχος, σύφας δε.* B *φύλαχος, σύφας.* Farn. *φύλαχος, συφεύς.* — Vs. 6 *Γαλήνας* PV. *γαλείνας* AB. *γαλύνας* Basil. L. Apud Hesychium, *Γαλίνη: ὄνομα κύριον*

---

*) V. Hist. crit. p. 350. *Κυναγὶς* fabulae nomen tribus Athenaei locis scribitur, quarto *Κυνηγίς.* De his formis vide Lobeckium ad Phryn. p. 429. Fuit autem Cynegis vel Cynagis, ut nunc credo, meretricis nomen.

ἑταίρας, rectius scribi Γαλήνην iam olim monui Cur. crit. 69. Alia nominis exempla vide apud Hesiodum Theog. 747. Lucianum T. I p. 194 Hal. et Athen. XV p. 679 c.

II.

Παῦσαι γέρων ὢν τοὺς τρόπους. οὐκ οἶσθ' ὅτι
ἥδιστόν ἐστιν ἀποθανεῖν βινοῦνθ' ἅμα,
ὥσπερ λέγουσιν ἀποθανεῖν Φορμίσιον;
τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητόν, ἱκετεύω, ποιεῖν,
πλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν,
ἐὰν ἔχῃ τις ὁπόθεν. ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν
τοῦτ' αὐτό, τἀνθρώπει' ὁρῶντα πράγματα,
εἰς αὔριον δὲ μηδὲ φροντίζειν ὅ τι
ἔσται· περίεργόν ἐστιν ἀποκεῖσθαι πάνυ
ἕωλον ἔνδον ἀργύριον.

Athenaeus XIII p. 570 f: ταῦτά σοι παραινεῖν ἔχω — καὶ κατὰ τὴν Φιλεταίρου Κυνηγίδα Παῦσαι — ἀποθανεῖν Φορμίσιον; Idem VI p. 280 c. de iis disserens qui voluptuosam vitam commendaverint: Φιλέταιρος Κυναγίδι Τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητὸν κτλ. Coniunxi haec ad unius fragmenti perpetuitatem. — Vs. 2 ἥδιστόν ἐστιν. Ita Toupius App. ad Theocr. XXI 026. Libri οὐκ ἐστὶν ἥδιστον. — Vs. 3 vulgo Φορμήσιον. C Φορμίσι. Correxit Schweighaeuserus. De Phormisio dixi Hist. crit. p. 183 sqq. — Vs. 4 ἱκετεύω sine σέ, ut apud Eubulum p. 260. Ita etiam ἀντιβολῶ apud Platonem fab. inc. VII 1 et Aristoph. Eccl. 1071. Cfr Dobraeus Adv. II p. 157. — Vs. 8 μηδὲ a Grotio additum. Ibidem ὅ τι Erfurdtius. Libri εἴ τι.

III.

Οὐκ ἐτὸς ἑταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ,
ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Athenaeus XIII p. 572 d: περὶ δὲ τῶν ἑταιρῶν καὶ Φιλέταιρος ἐν Κυνηγίδι τάδε φησίν Οὐκ ἐτὸς κτλ. Iisdem

versibus usus est in *Κορινθιαστῇ*. Ac probabile est etiam primum fragmenti versum *ὡς ταχερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει*, in Cynegide fuisse repetitum. Ceterum non dubitari potest quin hi versus ex eadem oratione petiti sint, ex qua fragmentum secundum servatum est.

ΛΑΜΠΑΔΗΦΟΡΟΙ. *)

Καὶ χειροβαρὲς σαρκὸς ὑείας
θετταλότμητον κρέας.

Athenaeus X p. 418 c. allato Cratetis versu *ἔπη τριπήχη Θετταλικῶς τετμημένα*, haec addit: *τοῦτο δ' εἶπεν ὡς τῶν Θετταλῶν μεγάλα κρέα τεμνόντων. Φιλέταιρος δ' ἐν Λαμπαδηφόροις καὶ χειροβαρὲς — κρέας.* Eustathius ad Hom. p. 857 28: *ὅθεν ἔφη τις καὶ χειροβαρὲς κτλ.* Illud *καὶ* editores cum Athenaei verbis coniunxerunt: mihi Philetaeri videtur. Numeros restitui anapaesticos.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ. **)

Οὐ πρὸς γυναικὸς ὁ χορός. οἴκαδ'. ὦ κόρη
ἄπιθ' ἀμπαλίνορος.

Suidas, *Ἀμπαλίνορος: ἀναστρέφων τὴν αὐτὴν ὁδόν. Φιλέταιρος Μελεάγρῳ Οὐ πρὸς κτλ.* Ita Toupius pro *ἀμπαλίνωρος*, quod tenent codices, sed superscripta littera ο. Hesychius, *Ἀμπαλίνωρος: τὸ ἀνακάμψαι πάλιν τὴν αὐτὴν ὁδόν.* Genuina vocis forma esse videtur *ἀμπαλίνορρος*. Aristophani Acharn. 1179 *παλίνορρον* recte reddidit Elmsleius. Praeterea *χορὸς* scripsi cum Porsono Adv. p. 295 pro *κόρος*.

---

*) V. Hist. crit. p. 350. **) V. Hist. crit. p. 349.

ΜΗΝΕΣ.

Τίς ἐστι Μαιμακτηριών; Β. μὴν δικάσιμος.

Scholiasta Ven. ad Arist. Av. 1047: ὡς ἐν τούτῳ (Munychione) τῶν ἐναγομένων ξένων ἀπὸ τῶν πόλεων καλουμένων. οὐκ ἦν δέ, ἀλλ' ὁ Μαιμακτηριών, ὡς Φιλέταιρος ἐν Μησὶ δηλοῖ Τίς ἐστι Μαιμακτηριών; μὴν δικάσιμος. Aristophanis haec verba sunt: καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν Μουνυχίωνα μῆνα. Maemacterionem mensem peregrinorum caussis agendis destinatum fuisse alibi me legere non memini.

ΟΙΝΟΠΙΩΝ. *)

I.

Θνητῶν δ' ὅσοι
ζῶσιν κακῶς ἔχοντες ἄφθονον βίον,
ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀθλίους εἶναι λέγω·
οὐ γὰρ θανὼν δήπουθ' ἂν ἔγχελυν φάγοις,
οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος.

Athenaeus VII p. 280 d. de iis disserens qui ante Epicurum voluptatem commendaverint: Φιλέταιρος Κυναγίδι — καὶ ἐν Οἰνοπίωνι δὲ ὁ αὐτός φησι Θνητῶν δ' ὅσοι κτλ. Vs. 4 libri οὐ γὰρ θανών γε δήπουθ' ἔγχελυν, nisi quod BP δήπουθεν. Probavi coniecturam Porsoni. Dindorfius οὐκ ἂν θανὼν δήπουθεν ἔγχελυν. — Vs. 5 πέττεται P et Eustathius p. 1156 58. πέπτεται VL. Ad γαμήλιος confer Grammaticum Bekk. Anecd. p. 229 30. γαμήλιος: ὁ εἰς τοὺς γάμους πλασσόμενος πλακοῦς.

*) V. Hist. crit. p. 348.

II. III.

Ὁ μάγειρος οὗτος Παtανίων προσελθέτω.
Πλείους Στρατονίκου τοὺς μαθητάς μοι δοκεῖ
ἕξειν Πατανίων.

Athenaeus IV p. 169 e: πατάνιον δὲ διὰ τοῦ π Ἀντιφάνης — Φιλέταιρος Οἰνοπίωνι Ὁ μάγειρος οὗτος πατανίων προσελθέτω. καὶ πάλιν Πλείους κτλ. In Philetaeri versibus Πατανίων nomen proprium esse intellexit Schweighaeuserus, a Dindorfio neglectus. Ad eandem plane rationem, ut multa similia omittam, formatum est cauponis nomen Πιθακνίων apud Alciphronem Epist. III 18 19, et Democlis parasiti cognomen Λαγυνίων apud Athen. XIII p. 584 f. De Stratonico citharista celeberrimo multis egit Athenaeus VIII cap. 41—45.

De quarto huius fabulae fragmento vide Nicostrati Oenopionem.

Τ Η Ρ Ε Υ Σ.

I.

Πεπωκέναι δοκεῖ τὸν κατὰ δύο
καὶ τρεῖς ἀκράτου.

Athenaeus X p. 430 d: Φιλέταιρος δ' ἐν Τηρεῖ δύο ὕδατος πρὸς τρεῖς ἀκράτου· λέγει δὲ οὕτως Πεπωκέναι κτλ. Eustathius ad Odyss. ι p. 1624 56: οὕτω καὶ τὸ δύο ὕδατος πρὸς τρεῖς ἀκράτου. Φιλέταιρος Πεπωκέναι δεῖ (sic) τὸν δύο καὶ τρεῖς ἀκράτου.

II.

Athenaeus III p. 106 e: ἑξῆς εἰσεκομίσθη ταγηνιστὰ ἥπατα περιειλημμένα τῷ καλουμένῳ ἐπίπλῳ, ὃν Φιλέταιρος ἐν Τηρεῖ ἐπίπλοιον (sic) εἴρηκεν. Ἐπίπλους de omento

dixisse Graecos ex Epicharmo et Ione docuit Athenaeus l. l.

Ὁ μὲν ἐπίπλους παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Βάκχαις

καὶ τὸν ἄρτον ἐπικαλύψας ἐπιπλόῳ,

καὶ ἐν Θεαροῖς

ὀσφύος πέρι κἀπίπλου,

καὶ ὁ Χῖος δὲ Ἴων ἐν ταῖς Ἐπιδημίαις ἔφη τῷ ἐπίπλῳ ἐπικαλύψας. Philetaerus hoc nomen neutro genere dixisse videtur ἐπίπλοον. Pollux IV 224: Ἀντιφῶν δὲ αὐτὸν (ἐπίπλουν) καὶ ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως καλεῖ ἐν τῷ ὀγδόῳ σύνοψις (leg. ἐν τῷ ϑ' συνόψεως) τῶν κατ' ἄνθρωπον.*) Idem nomen, sive ἐπίπλους sive ἐπίπλοον, restituendum esse coniecī Eubulo in Semele III 2.

ΦΙΛΑΥΛΟΣ.

Ὦ Ζεῦ, καλόν γ' ἐστ' ἀποθανεῖν αὐλούμενον·
τούτοις ἐν ᾅδου γὰρ μόνοις ἐξουσία
ἀφροδισιάζειν ἐστίν, οἱ δὲ τοὺς τρόπους
ῥυπαροὺς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρίᾳ,
εἰς τὸν πίθον φέρουσι τὸν τετρημένον.

Athenaeus XIV p. 633 e: καταπαύσω τὸ πολυλογεῖν τὰ ἐκ Φιλαύλου Φιλεταίρου ἐπειπὼν Ὦ Ζεῦ κτλ. Vs. 1 libri ἐστίν. Ibid. *αὐλούμενον tibiae cantu delinitum*, ut apud Antigonum Caryst. Athenaei VIII p. 280 f. et Strabon. XV p. 550 et Apollodorum Athenaei VII p. 215 e. Ita etiam ψαλλόμενος, citante Schweighaeusero, apud Machonem Athenaei VIII p. 348 f.

---

*) Antiphon medicus, cuius σύνοψις τῶν κατ' ἄνθρωπον a Polluce laudatur, patria fuit Delius. Clemens Alex. Paed. II p. 140 ed. Col.: Ἀντιφάνης (leg. Ἀντιφῶν) δὲ ὁ Δήλιος ἰατρὸς καὶ μίαν τῶν νόσου αἰτιῶν εἴρηκε τῶν ἐδεσμάτων τὴν πολυείδειαν.

EX INCERTIS FABULIS.

I.

Athenaeus I p. 21 e: Φιλέταιρος· Ἀμφὶ στέρνοις φᾶρος οὐ καθήσεις, τάλαν, μηδ' ἀγροίκως ἄνω γόνατος ἀμφιέξεις. Ita CD. Nec dissentit B, nisi quod ἀμφιστέρνοις habet. L Φιλέταιρος ἢ Ἄμφις, ἀμφίβαλλε στέρνοις. V φιλαίτερος ἢ ἄμφις καλλιστέρνων. Eustathius ad Hom. p. 1164, 26: σκώπτων τις ἀρρυθμίαν φησὶν Ἀμφίβαλλε στέρνοις φᾶρος. οὐ καθίσεις τάλαν, μηδ' ἀγροίκως ἄνω γόνατος ἀμφέξῃ. δοκεῖ γὰρ ὁ σκωπτόμενος ψιλὰ ἐνδύσεως προφαίνειν τὰ σκέλη, ἔχειν δὲ καὶ τὸ προκόλπιον ἀπόλυτον. Fortasse scribendum:

Ἀμφὶ δὲ στέρνοισι φᾶρος οὐ καθήσεις, ὦ τάλαν,
μηδ' ἀγροικικῶς ἄνω τοῦ γόνατος ἀμφέξεις;

II.

Pollux VII 46: εἴδη δὲ ἐσθήτων ἀνδρικῶν μὲν χλαμύς, ἡ μὲν ὁλόλευκος, ὡς Φιλέταιρος ὁ κωμῳδοδιδάσκαλος ὠνόμασεν.

AMPHIS.

(Hist. crit. p. 403 sqq.)

ΑΘΑΜΑΣ.

Εἶτ' οὐ γυναικός ἐστιν εὐνοϊκώτερον
γαμετῆς ἑταίρα; πολύ γε καὶ μάλ' εἰκότως.
ἡ μὲν νόμῳ γὰρ καταφρονοῦσ' ἔνδον μένει,
ἡ δ' οἶδεν ὅτι ἢ τοῖς τρόποις ὠνητέος
ἄνθρωπός ἐστιν ἢ πρὸς ἄλλον ἀπιτέον.

Athenaeus XIII p. 559 a: *Ἄμφις δ' ἐν Ἀθάμαντι Εἶτ' οὐ γυναικὸς κτλ.* Vs. 3 Canterus N. L. IV 5 aut *νόμων*, aut, servato *νόμῳ*, *σωφρονοῦσα* pro *καταφρονοῦσα* legendum coniicit. Iacobsius ad Athen. p. 296 tentabat *κἀφρονοῦσα* hoc sensu, legitimam uxorem, etsi mala sit mente, tamen lege confisam in mariti domo manere. Editum Grotius Excerptis p. 969 ita explicat: uxores superbas esse legum fiducia, quae demitti vetant nisi dote reddita.

ΑΛΚΜΑΙΩΝ. *)

Pollux X 170: *καὶ περιθέτην δὲ (κόμην), ὡς ἐν Ἄμφιδος Ἀλκμαίωνι καὶ Μενάνδρου Ὀλυνθίᾳ.*

---

*) V. Hist. crit. p. 423.

Vs. 2 libri αι, in quo ναὶ latere suspicatus est Schweighaeuserus. Personarum vices distinxit Dobraeus Advers. II p. 348. De perfecti forma ἀληλεμένος, quam omnes libri tuentur, non videtur dubitari posse, quamquam aliud eius exemplum non in promptu est. Schweighaeuserus et Dindorfius locum ita ediderunt:

ἤδη πότ' ἤκουσας βίον ἀληλεσμένον
** * * αι τοῦτ' ἐκεῖν' ἔστιν σαφῶς.*

Ceterum ἀληλεσμένος βίος, *molita vita*, pro quo fuisse qui ἀληλιμμένος βίος, *uncta vita*, substituerent, Casaub. annotavit, proverbialem loquutionem esse constat, qua vita significatur lautior et elegantior, opponiturque primorum hominum vitae rudiori et glandibus contentae. Eustathius ad Hom. p. 1859 48: ἀληλεσμένον βίον ζῆν λέγονται οἱ ῥαδίως καὶ ἀπόνως βιοῦντες. Suidas, Ἀληλεσμένος βίος ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων. Apposite Porphyrius de Abstin. II 6 Casaubono citatus: τοῦ δὲ ἀληλεσμένου βίου παρὰ τὰ πρόσθεν μακαρισθέντος ἀπήρξαντο τῆς ψαισθείσης τροφῆς πρῶτον εἰς πῦρ τοῖς θεοῖς. Paroemiographorum loca adscripsit Schweighaeuserus. — Vs. 3 σησάμαι Schweighaeuserus. Vulgo σησαμαί. — Vs. 5 ὀνόματα τῶν δώδεκα θεῶν. „Voluit dicere, superioribus versibus nominata esse genera duodecim ciborum, non minus sibi gratorum quam duodecim qui dicebantur dii." Casaubonus. Idem versum excidisse suspicatur in quo quinque aliorum ciborum nomina commemorata fuerint; quae parum probabilis est coniectura.

II.

Εὐρύβατε κνισολοιχέ, οὐκ ἐᾶθ' ὅπως
οὐκ ὀλβιογάστωρ εἶ σύ.

Athenaeus IX p. 386 e: τοῦ μὲν ὀλβιογάστορος Ἄμφις μέμνηται ἐν Γυναικομανίᾳ οὕτωσὶ λέγων· Εὐρύβατε κτλ. Omisso auctoris nomine eadem habet Eustathius ad Iliad. p. 402 7. ubi κνισσολοιχὲ scriptum est, ut in C. κνισολοῖχε A. κνισσόλοιχε L. κνισολεῖχε PV. Eandem τόνωσιν tenuit

Eustathius p. 518 42 in vocibus *αἰσχρολοιχὸς* et *ματιολοιχός*, ex praecepto Herodiani apud schol. Aristoph. Nub. 451. Itaque etiam in Amphidis loco scripsi *κνισολοιχέ*. Cfr ad Sophili Phil. fragm. II. Ante *οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως* excidisse videtur *μὰ Δί᾽* vel simile quid: nam Dindorfii ratio, qui haec verba ita constituit:

Εὐρύβατε κνισολοῖχε,
οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐκ ὀλβιογάστωρ εἶ σύ,

ut sint reliquiae versuum tetrametrorum, propter anapaestum in quarto pede vix probari potest. De Eurybati nomine ad convicia traducto vide Lobeckium Aglaoph. p. 1306 et Taylorum ad Aeschinem c. Ctes. p. 527 ed. Rsk. Cfr Apuleium I p. 321 ed. Alt. et Aristidem III p. 327 A. ubi cum Phrynonda coniungitur.

III.

Hesychius, *Εὐκολεῖν: ὅπερ νῦν εὐβολεῖν. Ἄμφις ἐν Γυναικομανίᾳ.* Pro *εὐκολεῖν* I. F. Gronovius, ut postulat litterarum series, correxit *εὐκυβεῖν*, de quo verbo vide Pollucem VII 204. IX 94. Tum codex *Ἀμφεῖς δὲ γυναικομανίαν*, pro quo Musurus edidit *Ἀμφισεῖς δὲ γυναικομανίαν*. Verum vidit Toupius Emend. I p. 406.

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ.

Antiatticista p. 104 25. *Κατ᾽ ἀγρόν: ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγρῷ. Ἄμφις Δακτυλίῳ.*

ΔΕΞΙΔΗΜΙΔΗΣ.

Ὦ Πλάτων,
ὡς οὐδὲν οἶσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον,
ὥσπερ κοχλίας σεμνῶς ἐπηρκὼς τὰς ὀφρῦς.

Diogenes Laert. III 26 et 27: *τοιοῦτος δ᾽ ὢν (Πλάτων) ὅμως ἐσκώφθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν κωμικῶν. Ἄμφις Ἀμ-*

φικράτει — ἐν δὲ Δεξιδημίδῃ Ὦ Πλάτων κτλ. Cod. Monac. *ἐν δ' ἐξιδημιήδῃ*, Vindob. duo *ἐν δὲ ξιμηδῃ*. Ambros. *endeximide*. Ex his coniicias titulum fabulae fuisse potius *Δεξιμήδης*.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΣ. *)

I.

Α. Ἐγὼ δὲ τὸν γίγγραντα τὸν σοφώτατον.
Β. τίς δ' ἔσθ' ὁ γίγγρας; Α. καινὸν ἐξεύρημά τι
ὑμέτερον, ὃ θεάτρῳ μὲν οὐδεπώποτε
ἔδειξ', Ἀθήνησιν δὲ κατακεχρημένον
ἐν συμποσίοις ἤδη 'στί. Β. διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις
εἰς τὸν ὄχλον αὐτό. Α. διότι φυλὴν περιμένω
σφόδρα φιλονεικοῦσαν λαχεῖν τιν'· οἶδα γὰρ
ὅτι πάντα πράγματ' ἀνατριαινώσει κρότοις.

Athenaeus IV p. 174 f: *ὀνομάζονται δὲ οἱ αὐλοὶ γίγγροι ὑπὸ τῶν Φοινίκων ἀπὸ τῶν περὶ Ἄδωνιν θρήνων. τὸν γὰρ Ἄδωνιν Γίγγρην καλεῖτε ὑμεῖς οἱ Φοίνικες, ὡς ἱστορεῖ Δημοκλείδης. μνημονεύει τῶν γίγγρων αὐλῶν Ἀντιφάνης ἐν Ἰατρῷ καὶ Μένανδρος ἐν Καρίνῃ, Ἄμφις τ' ἐν Διθυράμβῳ λέγων οὕτως Ἐγὼ κτλ.* Vs. 1 *γίγγραντα* Dindorfius ex B pro *γίγγραντε*. Idem voluerat Schweighaeuserus. — Vs. 3 Dobraeus Adv. II p. 308 *οὐδεὶς πώποτε*. — Vs. 4 *ἔδειξ'* Erfurdtius et Dobraeus. Dindorfius *δέδειχτ'*. Libri *ἐδείχθη*. — Vs. 5 scripsi *ἤδη 'στὶ* cum Dindorfio pro *ἥδιστον*, quod Iacobsius in *ἥδιστα* mutabat. — Vs. 8 *πράγματ'* accessit ex codd. Casauboni. Ibid. *ἀνατριαινώσει* Dindorfius pro *ἀνατριαίνωσι*. Verbo *συντριαινοῦν* usus est Plato com. Hell. III p. 621: *πάντα ταῦτα συντριαινῶν ἀπολέσω.*

---

*) V. Hist. crit. p. 373. 406.

II.

Τί φῄς; σὺ ταυτὶ προσδοκᾷς πείσειν ἐμέ,
ὡς ἔστ' ἐραστής, ὅστις ὡραίων φίλων
τρόπων ἐραστής ἐστι, τὴν ὄψιν παρείς;
ἄφρων γ' ἀληθῶς. οὔτε τοῦτο πείθομαι,
οὔθ' ὡς πένης ἄνθρωπος ἐνοχλῶν πολλάκις
τοῖς εὐποροῦσιν οὐ λαβεῖν τι βούλεται.

Athenaeus XIII p. 563 e: *περὶ δὲ τοῦ ἐρᾶν Ἄμφις ἐν Διθυράμβῳ φησὶν Τί φῄς κτλ.* **Versu secundo suspicabar scribendum esse** *ὡς ὅστις ἐραστής ἐστιν ὡραίων φίλων, τρόπων ἐραστής ἐστιν* **etc. Sed editae lectionis eadem sententia est, quamquam paullo obscurius proposita. Non fieri posse dicit, ut qui pulchrorum amicorum mores se amare dicat, is mores tantum amicorum diligat, non etiam corporis venustatem. Eleganter tamen Iacobsius ad Athen. p. 297:** *ὅστις ὡραῖον φιλῶν τρόπων ἐραστής ἐστι.* **— Vs. 4** *ἄφρων γ'* **pro** *ἄφρων τ'* **dedit Iacobsius. Tum** *οὔτε τοῦτο πείθομαι, οὔθ' ὡς, id non magis credo quam pauperem* **etc. Cfr Lehrsius Quaest. Ep. p. 182.**

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

Γλαῦκοι δ' ὅλοι, ῥαχιστὰ κρανίων μέλη
εὔσαρκα.

Athenaeus VII p. 295 e. de *γλαύκῳ* **pisce poetarum testimonia afferens:** *Ἄμφις δ' ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις Γλαῦκος κτλ.* **De verbo** *ῥαχίζειν*, **quod hic** *discindere* **significat, dixit Blomfieldius Gloss. Aeschyli Pers. 422.**

φικράτει — ἐν δὲ Δεξιδημίδῃ Ὦ Πλάτων κτλ. Cod. Menagc. ἐν δ' ἐξιδημιήδῃ, Vindob. duo ἐν δὲ ξιμηδῃ. Ambros. endeximide. Ex his coniicias titulum fabulae fuisse potius Δεξιμήδης.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΣ. *)

I.

Α. Ἐγὼ δὲ τὸν γίγγραντα τὸν σοφώτατον.
Β. τίς δ' ἔσθ' ὁ γίγγρας; *Α.* καινὸν ἐξεύρημά τι
ἡμέτερον, ὃ θεάτρῳ μὲν οὐδεπώποτε
ἔδειξ', Ἀθήνησιν δὲ κατακεχρημένον
ἐν συμποσίοις ἤδη 'στί. *Β.* διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις
εἰς τὸν ὄχλον αὐτό. *Α.* διότι φυλὴν περιμένω
σφόδρα φιλονεικοῦσαν λαχεῖν τιν'· οἶδα γὰρ
ὅτι πάντα πράγματ' ἀνατριαινώσει κρότοις.

Athenaeus IV p. 174 f: ὀνομάζονται δὲ οἱ αὐλοὶ γίγγροι ὑπὸ τῶν Φοινίκων ἀπὸ τῶν περὶ Ἄδωνιν θρήνων· τὸν γὰρ Ἄδωνιν Γίγγρην καλεῖτε ὑμεῖς οἱ Φοίνικες, ὡς ἱστορεῖ Δημοκλείδης. μνημονεύει τῶν γίγγρων αὐλῶν Ἀντιφάνης ἐν Ἰατρῷ καὶ Μένανδρος ἐν Καρίνῃ, Ἄμφις τ' ἐν Διθυράμβῳ λέγων οὕτως Ἐγὼ κτλ. Vs. 1 γίγγραντα Dindorfius ex B pro γίγγραντε. Idem voluerat Schweighaeuserus. — Vs. 3 Dobraeus Adv. II p. 308 οὐδεὶς πώποτε. — Vs. 4 ἔδειξ' Erfurdtius et Dobraeus. Dindorfius δέδειχτ'. Libri ἐδείχθη. — Vs. 5 scripsi ἤδη 'στὶ cum Dindorfio pro ἥδιστον, quod Iacobsius in ἥδιστα mutabat. — Vs. 8 πράγματ' accessit ex codd. Casauboni. Ibid. ἀνατριαινώσει Dindorfius pro ἀνατριαίνωσι. Verbo συντριαινοῦν usus est Plato com. Hell. III p. 621: πάντα ταῦτα συντριαινῶν ἀπολέσω.

---

*) V. Hist. crit. p. 373. 406.

II.

Τί φῄς; σὺ ταυτὶ προσδοκᾷς πείσειν ἐμέ,
ὡς ἔστ' ἐραστής, ὅστις ὡραίων φίλων
τρόπων ἐραστής ἐστι, τὴν ὄψιν παρείς;
ἄφρων γ' ἀληθῶς. οὔτε τοῦτο πείθομαι,
οὔθ' ὡς πένης ἄνθρωπος ἐνοχλῶν πολλάκις
τοῖς εὐποροῦσιν οὐ λαβεῖν τι βούλεται.

Athenaeus XIII p. 563 e: *περὶ δὲ τοῦ ἐρᾶν Ἄμφις ἐν Διθυράμβῳ φησὶν Τί φῄς κτλ.* **Versu secundo suspicabar scribendum esse** *ὡς ὅστις ἐραστής ἐστιν ὡραίων φίλων, τρόπων ἐραστής ἐστιν* **etc. Sed editae lectionis eadem sententia est, quamquam paullo obscurius proposita. Non fieri posse dicit, ut qui pulchrorum amicorum mores se amare dicat, is mores tantum amicorum diligat, non etiam corporis venustatem. Eleganter tamen Iacobsius ad Athen. p. 297:** *ὅστις ὡραῖον φιλῶν τρόπων ἐραστής ἐστι.* **— Vs. 4** *ἄφρων γ'* **pro** *ἄφρων τ'* **dedit Iacobsius. Tum** *οὔτε τοῦτο πείθομαι, οὔθ' ὡς,* ***id non magis credo quam pauperem* etc. Cfr Lehrsius Quaest. Ep. p. 182.**

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

Γλαῦκοι δ' ὅλοι, ῥαχιστὰ κρανίων μέλη
εὔσαρκα.

Athenaeus VII p. 295 e. de *γλαύκῳ* **pisce poetarum testimonia afferens:** *Ἄμφις δ' ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις Γλαῦκος κτλ.* **De verbo** *ῥαχίζειν*, **quod hic** ***discindere*** **significat, dixit Blomfieldius Gloss. Aeschyli Pers. 422.**

ΕΡΙΘΟΙ. *)

I.

Εἶτ' οὐχὶ χρυσοῦν ἐστι πρᾶγμ' ἐρημία;
ὁ πατὴρ γε τοῦ ζῆν ἐστιν ἀθρώποις ἀγρός,
πενίαν τε συγκρύπτειν ἐπίσταται μόνος,
ἄστυ δὲ θέατρον ἀτυχίας σαφοῦς γέμον.

Stobaeus Floril. LVI 4 cum lemmate Ἄμφιδος Ἐρίθων. Vs. 4 ἐστιν, quod libri post θέατρον habent, delevi cum Grotio. Ibidem σαφοῦς ex cod. A scripsi pro σαφῶς.

II.

Ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις συχνούς.

Athenaeus X p. 426 a: ἐγὼ δὲ κατὰ τοὺς Ἄμφιδος Ἐρίθους παρακελεύομαι Ὁ παῖς κτλ. ABCPV συχνούς. In C superscriptum συχνά. Recte, ut videtur, Casaubonus συχνοῖς. Cfr ad Eubuli fab. inc. VI p. 264.

III.

Photius p. 291 2. Νεανισκεύεται: Ἄμφις Ἐρίθοις, Ποσείδιππος Δημόταις. Eadem Suidas.

ΙΑΛΕΜΟΣ.

I.

Ἐν ταῖς θριδακίναις ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις,
ἃς εἰ φάγοι τις ἐντὸς ἑξήκοντ' ἐτῶν,
ὁπότε γυναικὸς λαμβάνοι κοινωνίαν,
στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτα, μηδὲ ἓν πλέον
ὧν βούλεται δρῶν, ἀντὶ τῆς ὑπουργίας
τῇ χειρὶ τρίβων τὴν ἀναγκαίαν τύχην.

---

*) V. Hist. crit. p. 406.

Athenaeus II p. 69 b: *Νίκανδρος — βρένθιν λέγεσθαί φησι παρὰ Κυπρίοις θρίδακα, οὗ ὁ Ἄδωνις καταφυγὼν ὑπὸ τοῦ κάπρου διεφθάρη. Ἄμφις τε ἐν Ἰαλέμῳ φησίν Ἐν ταῖς θριδακίναις κτλ.* Vs. 1 Schweighaeuserus delevit *ἐν*. Ac sane in Eubuli versu apud Athen. l. l. *θριδακίνη* prima longa legitur:

μὴ παρατίθει μοι θριδακίνας, ὦ γύναι.

Alias tamen eadem syllaba corripitur. V. Nicandrum Ther. 838. Ammianum Epigr. XX 3 et quos Passovius in lexico attulit Philodem. Epigr. XXX 4. Lucill. CXVII 2. Atque ita etiam Strattis Fragm. fab. inc. I, 6:

πέταλα καὶ θριδακινίδων
εὐόσμων τε σελίνων.

Quorum versuum numeri sunt glyconici, et apud Epicharmum Athenaei p. 69 b: *θρίδακας ἀπολελεμμένας τὸν καυλόν.* Non igitur dubito, quin Amphidis locus corruptionis suspicione liberandus, Eubuli autem versus pro corrupto habendus sit, idque eam quoque ob causam, quoniam penultima huius vocis syllaba non videtur corripi posse. Vid. Herodianus apud Cramerum Anecd. Ox. III p. 291 et Arcadius Acc. p. 105 3. — Vs. 4 Iacobsius *στρέφοιτ' ἂν ὅλην.* Possis etiam *ὅλην τὴν νύκτ' ἄν, οὐδέ.* At fortasse recte omittitur particula hoc loco. Ibidem *μηδὲ ἓν* pro *μηδέν*, quae librorum lectio est, scripsit Iacobsius. — Vs. 6 *ἀναγκαίαν τύχην*, quod Sophocles Electr. 48 et Aiac. 485 de inevitabili vi necessitatis dixit, Amphis de mulieris parte intelligi voluisse apertum est. Nisi forte *φύσιν* scribendum pro *τύχην.*

II.

Ὅστις δὲ θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ
ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν, τὰ δ' ἄλλ' ἐᾷ,
μάταιός ἐστιν ἔν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς
κριταῖς ἅπασιν ἐκ θεῶν τε δυστυχής.

Athenaeus VIII p. 336 c: *καὶ Ἄμφις δὲ ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἰαλέμῳ φησίν Ὅστις δὲ κτλ.* Vs. 3 *ἔν γ' ἐμοί.*

Ita Porsonus; libri ἔργ' ἐμοὶ vel ἔργῳ μοι, quod ab aliis in ὥς γ' ἐμοὶ mutatum est.

III.

Ὅστις κορακῖνον ἐσθίει θαλάττιον
γλαύκου παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας.

Athenaeus VII p. 309 a. de coracino pisce agens: Ἄμφις δ' ἐν Ἰαλέμῳ Ὅστις κτλ.

ΚΟΥΡΙΣ. *)

I. II.

Τυφλὸς ὁ Πλοῦτος εἶναί μοι δοκεῖ,
ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται,
παρὰ δὲ Σινώπῃ καὶ Λύκᾳ καὶ Ναννίῳ
ἑτέραις τε τοιαύταισι παγίσι τοῦ βίου
ἄνδον κάθητ' ἀπόπληκτος οὐδ' ἐξέρχεται.

Athenaeus XIII p. 567 f: τούτων τῶν ἑταιρῶν καὶ Ἄμφις μνημονεύει ἐν Κουρίδι λέγων Τυφλὸς κτλ. In eadem fabulae parte Phrynae divitias commemorasse videtur. Athenaeus XIII p. 591 d: εἴρηκε δὲ περὶ τοῦ πλούτου αὐτῆς (Φρύνης) — καὶ Ἄμφις ἐν Κουρίδι.

ΚΥΒΕΥΤΑΙ.

Pollux VII 203: σκιράφια καὶ τὸν σκιραφευτὴν Ἄμφις εἴρηκεν ἐν τοῖς Κυβευταῖς. Stephanus Byz. p. 607: τὸ σκιράφιον — δηλοῖ τὸν τόπον, εἰς ὃν οἱ κυβευταὶ συνίασιν. καὶ ὁ σκιροφάρος (leg. σκίραφος), ὃ σημαίνει τὸν ἀκόλαστον καὶ κυβευτήν, ἀπὸ τῶν ἐν Σκίρῳ διατριβόντων. Etymol. M. p. 717 28: σκιράφια τὰ κυβεῖα, ἤτοι ἐπεὶ σκείραφός [τις] ἐστιν ὄργανον κυβευτικὸν ἢ ἀπὸ Σκιράφου

---

*) V. Hist. crit. p. 406.

τινὸς κυβευτοῦ, ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερῷ οἱ κυβευταὶ ἔπαιζον. Quae ex eodem fonte fluxerunt, ex quo sua derivavit Eustathius ad Odyss. p. 1397 24: καὶ ἐν ἱεροῖς ἐκυβεύοντο, καὶ μάλιστα ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς τῷ ἐπὶ Σκίρῳ, ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἄλλα κυβευτήρια σκιράφεια ὠνομάζετο, ἐξ ὧν καὶ πάντα τὰ πανουργήματα διὰ τὴν ἐν σκιραφείοις ῥᾳδιουργίαν σκίραφοι ἐκαλοῦντο. Aleatores de Sciro commemorat etiam Theopompus apud Harpocrat. p. 168 Bekk. et schol. Aristophanis Av. 1298 ex emendatione Lobeckii Aglaoph. p. 1316.

ΛΕΥΚΑΣ.

Ὅστις ἀγοράζων ὄψον,
ἐξὸν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν,
ῥαφανῖδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι μαίνεται.

Athenaeus VII p. 277 c: Ὅστις — μαίνεται, φησὶν Ἄμφις ἐν Λευκάδι. Scribendum videtur Λευκαδίᾳ, ut dixi Hist. crit. p. 406. Eundem locum omisso fabulae titulo affert Athenaeus II p. 57 b: εὐτελὲς δὲ σφόδρα ἔδεσμα ἡ ῥαφανίς. Ἄμφις Ὅστις κτλ. ubi libri pro ἀγοράζων habent ἀγοράζειν, et Ἄπολλον pro ἀπολαύειν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἐρίοισι τοὺς τοίχους κύκλῳ Μιλησίοις,
ἔπειτ' ἀλείφειν τῷ Μεγαλλίῳ μύρῳ,
καὶ τὴν βασιλικὴν θυμιᾶτε μίνδακα.
Β. Ἀκήκοας σὺ δέσποτ' ἤδη πώποτε
τὸ θυμίαμα τοῦτο;

Athenaeus XV p. 691 a: τοῦ Μεγαλλίου δὲ μύρου μνημονεύει καὶ Ἄμφις ἐν Ὀδυσσεῖ διὰ τούτων Ἐρίοισι κτλ.

In fine eius versus qui proxime praecedebat fortasse verbum *ἐμπεταννύναι* poeta posuerat. Socrates Rhodius apud Athen. IV p. 147 f: *οἱ τοῖχοι διαχρύσοις ἐμπεπετασμένοι ὕφεσιν*. Vs. 3. Hesychius, *Μίνδαξ: θυμίαμα ποιόν*. — Vs. 4 legebatur *δέσποτα δῆ*. Correxit Porsonus.

ΟΥΡΑΝΟΣ.

Εἰς τὴν ἑσπέραν
χορταζόμεσθα πᾶσιν ἀγαθοῖς.

Athenaeus III p. 100 b. de usu verbi *χορτάζειν* disserens: *καὶ Ἄμφις ἐν Οὐρανῷ Εἰς τὴν κτλ.* Versu altero libri *χορταζόμενα*. Correxit Porsonus, qui praeterea haec proponebat: *χορτάζομεν | ἅπασιν ἀγαθοῖς*. Th. Bergkius Comment. p. 157: *χορτάζομαι | ἐν ἅπασιν ἀγαθοῖς*.

ΠΑΝ.

Ἀτελές γε δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροινίαν.

Athenaeus X p. 421 a: *τούτων λεχθέντων ἔφη τις τῶν παρόντων, Παραιτητέον εἰς ταῦτ' ἀποβλέποντας ἐστι τὸ γαστρίζεσθαι· ἀτελὲς γὰρ δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροινίαν, ὡς Ἄμφις φησὶν ἐν Πανί.* *) In his pro *γάρ*, quod Athenaei est, scripsi *γε*. Pro *ἀτελές*, quod recepi ex ABCP, *εὐτελές* habent VL et C inter versus. De *ἀτελὲς* h. e. *non sumptuosum*, vide Aelium Dionysium apud Eustath. p. 881 26.

ΠΛΑΝΟΣ.

I.

Πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ῥᾷόν ἐστι μυρίαις
μοίραις προσελθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου,
λαβεῖν τ' ἀπόκρισιν ὧν ἂν ἐπερωτᾷ τις, ἢ

*) Grotius Exc. p. 521 *ἐν Πλάνῳ*.

πρὸς τοὺς καταράτους ἰχθυοπώλας ἐν ἀγορᾷ·
οὓς ἂν ἐπερωτήσῃ τις, ἢ λαβών τι τῶν
παρακειμένων ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος
πρῶτον σιωπῇ (καὶ δικαίως τοῦτό γε·
ἅπαντες ἀνδροφόνοι γάρ εἰσιν ἑνὶ λόγῳ)
ὡσεί τε προσέχων οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοὼς
ἔκρουσε πώλυπόν τιν'· ὁ δ' ἐπρήσθη καί του λαβὼν ὅλα
τὰ ῥήματ', ἀλλὰ συλλαβὴν ἀφελών, τάρων
βολῶν γένοιτ' ἄν· ἡ δὲ κέστρα; κτὼ βολῶν·
τοιαῦτ' ἀκοῦσαι δεῖ τὸν ὀψωνοῦντά τι.

Athenaeus VI p. 224 d. de piscariorum apud Athenienses insolentia disserens: Ἄμφις δ' ἐν Πλάνῳ Πρὸς τοὺς στρατηγοὺς κτλ. Vs. 1 ῥᾷον μυρίαις μοίραις, quod nos dicimus *tausendmal leichter*, *infinitis partibus*. Cuius dictionis aliud exemplum nusquam legi. — Vs. 3 ὧν addidit Porsonus Misc. p. 237. — Vs. 5 οὓς ἂν VL. οὓς ἐὰν ABP. Sententia loci ab interpretibus non satis intellecta haec est: *Quos si quis interrogaverit de pretio piscium, tum nescio quid eorum, quae forte in promptu sunt, in manus sumit piscarius et Telephi instar prono capite et ne verbum quidem hiscens adstat, ac quasi nihil eorum, de quibus interrogatus erat, percepisset, polypum concussat, tum dentibus frendens et verba decurtans, tuor bolis, inquit, hic constat, at sudis ista oto bolis.* Quod sequitur ἢ omittit P. Ac sane nihil adest in sequentibus quod illi ἢ respondeat. Itaque aut liberius oratio conformata est (v. ad Anaxilae fragm. inc. I 3), aut inter ἐπερωτήσῃ τις et λαβὼν aliquid excidit quo de pretio piscis interrogatum erat. λαβὼν de piscario intelligendum esse monuit Casaubonus, in ceteris de sensu loci mirifice aberrans. Recte tamen idem τὰ παρακείμενα de cultro aliove instrumento forte adiacente interpretatur. — Vs. 6 ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος πρῶτον σιωπῇ. Similiter Alexis Athen. p. 421 d. de parasito δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος νεύων μόνον πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι. Utroque loco

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ.

I.

Κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον
τὸν τῶν φιλοποτῶν ἤπερ ὑμῶν τῶν μόνον
ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.
ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους
φρόνησις οὖσα, διὰ τὸ λεπτῶς καὶ πυκνῶς
πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα
ὁρμᾶν προχείρως, ἡ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς
τί ποτ' ἀφ' ἑκάστου πράγματος συμβήσεται
διαλελογίσθαι δρᾷ τι καὶ νεανικὸν
καὶ θερμόν.

Athenaeus X p. 448 a: Ἄμφις δ' ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοποτῶν βίον φησὶ Κατὰ πολλ' ἐπαινῶ κτλ. Priores tres versus habet etiam Eustathius p. 1015 46. Vs. 1 φιλοποτῶν AB et Eustathius. πολυποτῶν PVL. — Vs. 4 non male Wyttenb. ad Eunap. p. 79 συντετάσθαι. Nihil tamen mutandum videtur; prudentiam dicit quae in eo perpetuo occupata est, ut quicquid agatur ordine et composite agatur. — Vs. 9 P διαλελόγισται.

II.

Ἄπολλον, ὡς δυσάρεστόν ἐστ' ἀνιώμενος
ἄνθρωπος ἐφ' ἅπασίν τε δυσχερῶς ἔχει.

Stobaeus Floril. XCIX 24 cum lemmate Ἄμφιδος Φιλαδέλφων.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἔχειν καθαρίως ἐγχελύδιόν τι καὶ
γλαυκινιδίου κεφάλαια καὶ λαβρακίου
τεμάχια.

Athenaeus VII p. 295 f. de glauco pisce disserens: *Ἄμφις — ἐν Φιλεταίρῳ Ἔχειν κτλ.* Vs. 1 BP *ἐγχελίδιον.* De *καθαρίως* vide supra p. 281. — Vs. 2 *γλαυκινιδίου* ABP. *γλαυκιδίου* VL. *γλαυκῖνος* idem qui *γλαῦκος*, ut *κεστρῖνος* dicitur et *κεστρεύς*.

INCERTARUM FABULARUM FRAGMENTA.

I.

Ποδαπὸς σύ; φράσον. B. Ἀκάνθιος. A. εἶτα πρὸς θεῶν
οἴνου πολίτης ὢν κρατίστου στρυφνὸς εἶ,
καὶ τοὔνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις
ἔχεις, τὰ δ' ἤθη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις;

Athenaeus I p. 30 e: *ἐπαινεῖ Ἄμφις καὶ τὸν ἐξ Ἀκάνθου πόλεως οἶνον λέγων Ποδαπὸς κτλ.* Vs. 1 libri *εἶ* pro *σύ*, quod reposuit Elmsleius ad Euripidis Bacch. 654. Sed fortasse verba *ποδαπὸς εἶ; φράσον* in fine praecedentis versus ponenda, et inter *φράσον* et *Ἀκάνθιος* lacuna indicanda. — Vs. 4 *τὰ δ' ἤθη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις.* Itaque morum mansuetudine Acanthii excellebant.

II.

Οὐκ ἔστιν, ὡς ἔοικε, φάρμακον μέθης
οὐδὲν τοσοῦτον ὡς τὸ προσπεσεῖν ἄφνω
λύπην τίν'. οὕτως ἐξελαύνει γὰρ ταχύ,
σφόδρα λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους ὄντως δοκεῖν.

Athenaeus I p. 34 e. de *κράμβῃ* temulentiae remedio disserens: *ὅτι δὲ τὴν κράμβην ῥάφανον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ δηλοῖ — Ἄμφις Οὐκ ἔστιν κτλ.* Vs. 3 *ταχὺ* addidi cum Dobraeo et *σφόδρα* in sequentem versum traxi. — Vs. 4 *λῆρον* BCD. *λῆρους* (sic) V. *λήρους* L. De *ὥστε* postposito Dobraeus affert Porsonum Adv. p. 264. Eodem auctore *ὄντως* scripsi pro librorum lectione *οὕτως*.

III.

Ἀσυμβόλου δείπνου γὰρ ὅστις ὑστερεῖ,
τοῦτον ταχέως νόμιζε καὶ τάξιν λιπεῖν.

Athenaeus I p. 8 c. de coena *ἀσυμβόλῳ* disserens: *Ἀσυμβόλου — λιπεῖν, Ἄμφις φησὶν ὁ κωμικός. Χρύσιππος δέ φησιν Ἀσύμβολον κώθωνα μὴ παραλίμπανε. Κώθων δ᾽ οὐ παράλειπτος ἀσύμβολος, ἀλλὰ διωκτός.* Ex his versum illum *ἀσύμβολον κώθωνα μὴ παραλίμπανε*, Porsonus Amphidi tribuit et reliquis duobus praefigit; quae parum verisimilis coniectura est. Chrysippum constat in libris suis hanc rationem sequutum esse, ut frequentissime poetarum testimoniis uteretur. Vs. 2 forsan *κἂν*.

IV.

Ἐν Θουρίοις τοὔλαιον, ἐν Γέλᾳ φακοί,
Ἰκάριος οἶνος, ἰσχάδες Κιμώλιαι.

Athenaeus I p. 30 b: *θαυμάζεται δὲ καὶ ὁ Ἰκάριος οἶνος, ὥς Ἄμφις Ἐν Θουρίοις κτλ.* Idem II p. 67 b: *τοῦ δὲ ἐν Θουρίοις γινομένου ἐλαίου ὡς διαφόρου μνημονεύει Ἄμφις Ἐν Θουρίοις κτλ.* ubi *φακῇ* legitur, quod praefert Schweighaeuserus.

V.

Ἐνῆν ἄρ᾽, ὡς ἔοικε, κἀν οἴνῳ λόγος,
ἔνιοι δ᾽ ὕδωρ πίνοντές εἰσ᾽ ἀβέλτεροι.

Athenaeus II p. 44 a: *Ἄμφις ὁ κωμικός που φησίν Ἐνῆν ἄρ᾽, ὡς ἔοικε κτλ.*

VI.

Ὁ συκάμινος συκάμιν᾽, ὁρᾷς, φορεῖ,
ὁ πρῖνος ἀκύλους, ὁ κόμαρος μιμαίκυλα,
κράνεια μέσπιλα.

Athenaeus II p. 50 f: *Ἄμφις Ὁ συκάμινος κτλ.* Pollux I 233: *συκάμινος. ἔστι δὲ ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ ὁ μὲν καρπὸς συκάμινον οὐδετέρως, τὸ δένδρον δὲ ἀρσενικῶς ὁ*

συκάμινος. συκάμινα ὁρᾷ καὶ φορεῖ κρανία μέσπιλα. Ubi Amphidis locum latere vidit Iungermannus. Hinc scripsi vs. 1 *φορεῖ* pro eo quod Athenaeus habet *φέρει*, et post vs. 2 addidi *κράνεια μέσπιλα.* Ita enim recte pro *κρανία* Iungermannus. Ex Athenaeo locum petiit Eustathius ad Odyss. p. 1657 14: *ἄκυλον τὸν τῆς πρίνου φασὶ λέγει καρπόν, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ Ἀθήναιος ἐν τῷ Ὁ συκάμινος συκαμίνους* (sic) *ὁρᾷς — μιμαίκυλα.* Ex Eustathio eosdem versus derivavit grammaticus Crameri Anecd. Paris. I p. 396 4.

VII.

Πίνουσ' ἑκάστης ἡμέρας δι' ἡμέρας.

Athenaeus IV p. 168 b: *οἱ δὲ μὴ οὕτως ἄσωτοι κατὰ τὸν Ἄμφιν Πίνουσ' — ἡμέρας, διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου.* Legebatur *δύ' ἡμέρας.* Recte *δι' ἡμέρας* Casaubonus et Valckenarius ad Herodot. VI p. 448. Hermippus com. p. 381: *δι' ἡμέρας ὁσημέραι τροχάζων.*

VIII.

Ὅστις γὰρ ὀμνύοντι μηδὲν πείθεται,
αὐτὸς ἐπιορκεῖν ῥᾳδίως ἐπίσταται.

Stobaeus Floril. XXVII 4 cum lemmate *Ἄμφιδος.* Iidem versus sunt apud Maximum Conf. LXXXV p. 144.

IX.

Οὐκ ἔστι κρεῖττον τοῦ σιωπᾶν οὐδὲ ἕν.

Stobaeus Floril. XXXII 6 cum lemmate *Ἄμφιδος.*

X.

Οὐχ ὑποστρώσεις ποτὲ
τρίκλινον;

Athenaeus II p. 47 f: *ὅτι καὶ τρίκλινοι οἶκοι — ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. — Ἄμφις Οὐχ ὑποστρώσεις ποτὲ τρίκλινον;*

XI.

Hyginus Astron. II, 1: *ut ait Amphis, comoediarum scriptor, Iupiter simulatus effigiem Dianae, cum virginem* (Callisto) *venantem ut adiutans persequeretur, amotam a conspectu aliarum compressit: quae rogata a Diana quid ei accidisset quod tam grandi utero videretur, illius peccato id evenisse dixit: itaque propter eius responsum in quam figuram supra diximus eam Diana convertit.* Scholiasta Germanici Arat. p. 38 ed. Buhl.: *Amphis autem, comicus poeta, refert Iovem in Dianae effigiem transfiguratum in venatione Callisto oppressisse; tempore partus plena cum venaretur Dianae culpam indicasse et iratam Dianam in ursam transfigurasse.* Probabile est fabulam, ex qua haec derivata sunt, *Καλλιστώ* fuisse inscriptam, quo titulo etiam Alcaeus comoediam docuit.

XII.

Scholiasta Germanici Arat. p. 60 ed. Buhl.: *Iuppiter vero vulpem in lapidem convertit et canem astris intulit: cuius exortus origo* (fort. *origine*) *continetur tali, ut Amphianus tragoediarum scriptor* *) *refert. quum hominibus stellae relinquerent locum, missus est legatus Canis ad Doloram, quam ut vidit eo tempore tempestivam esse adamavit* **)*: qui cum flagraret amore nec posset frui, magis asperius urebatur. calamitate accepta deos adiutores invocare coepit. tunc Aquilo misit filios suos adolescentes qui Operam Cani traderent. ipse flatu suo Canis ardorem sedavit, qui flatus etesiae dicitur.* In his verba, *cuius exortus origo continetur tali ut*, addidi ex cod. Dieziano bibl. reg. Berolinensis, ex quo scholiasta Arateorum Germanici plurimis

*) V. Hist. crit. p. 404. Pro *Amphianus* cod. Diez. *Amphiam.*

**) Ita correxi ex cod. Diez. Vulgo *vidit tempore tempestivo adamavit.*

***) Cod. Diez. ante *calamitate* habet *ad homines*, pro *coepit* exhibet *coeperunt*, et ante *invocare* inserit *et*. Scribendum igitur: *at homines calamitate accepta deos adiutores et invocare coeperunt.*

locis et suppleri et emendari poterit. Sunt autem cum alia in illis corrupta tum maxime verba *Doloram* et *Operam*, quorum in locum *Oporam* substituendum existimo. Oporam vero aptissime a Sirio amatam fingi praeter sententiam toti fabulae subiectam docet ctesiarum memoria, quorum flatus exorto Sirio rapidos aestatis ardores frangebat atque ut auctumni fructus (ὀπώρα) maturescerent efficiebat. Ac fortasse etiam fabulae, ex qua illa derivata sunt, *Oporam* titulum fecerat poeta. Eodem indice Alexidis drama ferebatur, quod quum Athenaeus in iis comoediis memoraverit quae a meretricibus nomen acceperunt, suspicari licet fecisse id Athenaeum quod Alexis Nympham Oporam meretricis habitu indutam produxerat, Aristophanis fortasse exemplum sequutus, qui Oporam et Theoriam, Irenes comites, scortorum habitu in scenam protulit. V. schol. Pacis 705. 842. 849. Ceterum de Opora confer Welckerum in libro cui titulum fecit Zeitschrift für Geschichte und Auslegung der alten Kunst vol. I p. 500 sqq.

EPHIPPUS.

(Hist. crit. p. 351)

ΑΡΤΕΜΙΣ. *)

Παρ' Ἀλεξάνδρου δ' ἐκ Θετταλίας
κόλλικα φαγὼν κρίβανος ἄρτων.

Athenaeus III p. 112 f: *τῶν δὲ κολλικίων ἄρτων (οἱ αὐτοὶ δ' εἰσὶ τοῖς κολλάβοις) Ἔφιππος ἐν Ἀρτέμιδι μνημονεύει οὕτως Παρ' Ἀλεξάνδρου κτλ.* Alexandrum recte Casaubonus intelligit Pheraeum. „Homo, de quo agitur *κρίβανος ἄρτων* vocatus esse videtur, quod *tanquam furnus* plurimos panes deglutiret." Iacobsius.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ. **)

ΗΡ. Οὐκ οἶσθά μ' ὄντα πρὸς θεῶν Τιρύνθιον
Ἀργεῖον, οἳ μεθύοντες ἀεὶ τὰς μάχας
πάσας μάχονται; Β. τοιγαροῦν φεύγουσ' ἀεί.

Athenaeus X p. 442 d: *κωμῳδοῦνται δὲ ὡς μέθυσοι Ἀργεῖοι μὲν καὶ Τιρύνθιοι ὑπὸ Ἐφίππου ἐν Βουσίριδι· ποιεῖ δὲ τὸν Ἡρακλέα λέγοντα· Οὐκ οἶσθα κτλ.* Hinc pe-

---

*) V. Hist. crit. p. 351. De *Ἄρτεμις* mulierum nomine vide quae ex inscriptionibus graecis collegit C. Keilius Spec. Onomat. p. 23.

**) V. Hist. crit. p. 351.

tit Eustathius ad Iliad. p. 1178 34. Macrobius Saturn. V 21. *multibibum heroa istum fuisse — illud non obscurum argumentum est, quod Ephippus in Busiride inducit Herculem sic loquentem:* Οὐκ οἶσθά μ' ὄντα κτλ.

ΓΗΡΥΟΝΗΣ. *)

I.

Τούτῳ δ' ὁπόταν νεῖται χώρας
ἰχθύν τιν' ἷλωσ' οὐχ ἡμέριον,
τῆς περικλύστου δ' ἁλίας Κρήτης
μείζω μεγέθει, λοπάς ἐστ' αὐτῷ
δυνατὴ τούτους χωρεῖν ἑκατόν.
καὶ περιοίκους εἶναι ταύτης
Ἰνδούς, Λυκίους, Μυγδονιώτας,
Κραναούς, Παφίους. τούτους δ' ὕλην
κόπτειν, ὁπόταν βασιλεὺς ἕψῃ
τὸν μέγαν ἰχθύν, καὶ προσάγοντας,
καθόσον πόλεως ἕστηκεν ὅρος,
τοὺς δ' ὑποκάειν. λίμνην δ' ἐπάγειν
ὕδατος μεστὴν εἰς τὴν ἅλμην,
τοὺς δ' ἅλας αὐτῷ ζεύγη προσάγειν
μηνῶν ὀκτὼ συνεχῶς ἑκατόν·
περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω
πέντε κέλητας πεντασκάλμους,
περιαγγέλλειν τ' οὐχ ὑποκάειν
Λυκίων πρυτάνεις. Β. ψυχρὸν τουτὶ
παύου φυσῶν, Μακεδὼν ἄρχων·
σβέννυ Κελτούς, μὴ προσκαύσῃς.

---

*) V. Hist. crit. p. 351 sqq.

Athenaeus VIII p. 346 f: τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς ἑκόντες παρελίπετε ὡς ἱερόν τινα ἰχθὺν τὸν παρ' Ἐφίππῳ τῷ κωμῳδοποιῷ, ὅν φησι τῷ Γηρυόνῃ σκευάζεσθαι ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι διὰ τούτων λέγων Τούτῳ δ' ὁπόταν κτλ. Eosdem versus cum aliis quibusdam posuisse Ephippum in Peltasta eiusdem Athenaei indicio constat. Vs. 1 νάσται V. — Vs. 2 libri ἕλωσιν. Tum pro ἡμέριον malim ἡμερινόν, *vilem piscem et vulgarem*, quemadmodum apud Aristoph. Pac. 168 legitur ἡμερινῶν σίτων. — Vs. 5 τούτους pro τοιούτους accipiunt, quod linguae usus non permittit. Fortasse mensurae nomen latet. In sequentibus mira est rectae orationis in indirectam conversio. Suspicor ante versum sextum aliquid excidisse. — Vs. 6 et 7 libri ταύτῃ ἐς Ἰνδούς. Scripsi ταύτης Ἰνδούς. Schweighaeuserus ταύτῃ Σινδούς *), quos ad paludem Maeoticam incoluisse constat. Aptius tamen fortasse Droysenius in Zimmermanni Annal. 1836 p. 1120 scripsit Σιντούς, qui Macedoniae fuerunt populus. — Vs. 8 Κραναοὺς quos dicat obscurum est. Droysenius *Athenienses* intelligebat. Ii autem rectius dicerentur Κραναῖοι, ut disertim annotavit Stephanus Byz. v. Κρανάη. Videtur aliud nomen latere. Nec Παφίους vitii immune credo; fortasse Παρίους. — Vs. 11 sensus est *quantum urbis ambitus patet*. Ad πόλεως ὅρος compares Eurip. Hec. 16 γῆς ὁρίσματα, quae de turribus et moenibus interpretatur Hermannus. — Vs. 12 malim τούσδ'. Nisi forte haec gravius corrupta sunt. Ibid. libri ὑποκαίειν. — Vs. 18 τε κοὐχ PVL. τε καὶ οὐχ B. τ' οὐχ Schweighaeuserus. Recepi hoc praeeunte Dindorfio, quamquam vereor ne aliud quid lateat; nam si sensus est *et imperia dare*, *ne adurant Lyciorum prytanes*, apertum est non οὐ dicendum fuisse, sed μή. Hactenus altera Schweighaeuseri coniectura praestaret περιαγγέλλειν, κοὐ παρακούειν Λυκίων πρυτάνεις. — Vs. 19 libri Λυκείων. In sequentibus fortasse praestat distinguere

*) Hoc potius Σίνδους scribendum, quamquam Σινδοὶ etiam apud Steph. Byz. v. Σινδοὶ scriptum est. Sed vide Arcad. p. 48, 9.

ψυχρὸν τουτί· παύου φυσῶν. — Vs. 21 libri σβεννυκέλτους μὴ προσκλύσῃς. Correxit Schweighaeuserus. Idem postea ex Porsoni Adversariis prolatum est. Ceterum sensum horum verborum non magis quam totius eclogae sententiam perspectam habeo. Nec perspexit Athenaeus, εἰς τίνα δὲ ταῦτ' ἀποτεινάμενος ὁ Ἔφιππος εἴρηκεν ὥρα σοι ζητεῖν, ὦ καλὸ Οὐλπιανέ. Hoc unum ex postremo versu intelligitur, scribi illa ab Ephippo non potuisse ante Olymp. CXI 2, quo anno Celtorum nomen primum a Graecis auditum est. V. Strabon. VII p. 301 et Arrian. Alex. I 4. Geryonis nomine ipsum Alexandrum significari coniicit Droysenius.

II.

Ἔπειτα πῶς
οὐ στέφανος οὐδείς ἐστι πρόσθε τῶν θυρῶν;
οὐ κνῖσα κρούει ῥινὸς ὑπεροχὰς ἄκρας,
Ἀμφιδρομίων ὄντων; ἐν οἷς νομίζεται
ὀπτᾶν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμους,
ἕψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαϊσμένην,
πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια,
τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις,
κοινῇ τε χναύειν μαινίσιν σηπίδια,
πιλοῦν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρόφως,
πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.

Athenaeus IX p. 370 c: Ἀθήνησι δὲ καὶ ταῖς τετοκυίαις κράμβη παρεσκευάζετο, ὥς τι ἀντιφάρμακον εἰς τροφήν. Ἔφιππος γοῦν ἐν Γηρυόνῃ φησίν Ἔπειτα κτλ. Idem locus inde a versu quarto II p. 65 c Eubulo tribuitur, pro quo Ephippi nomen reponendum esse existimat Casaubonus. Quidni iisdem utrumque poetam versibus usum credamus? Vs. 3 libri κνίσα. — Vs. 5 τόμους. Eubulus τόμον. — Vs. 6 libri ἠγκαλισμένην. Correxit Casaubonus ex Eubulo. — Vs. 7 AB ἀρνιῶν. Ceteri ἀρνειῶν. ἀρνίων ex

Eubuli loco assumptum. — Vs. 9 pro *κοινῇ* Eubulus *ὁμοῦ* et ibidem *μαινίσιν* pro *τευθίσιν*. Fortasse transponendum *χναύειν τε κοινῇ*, ut verbum hic etiam ut in ceteris in versus initio ponatur. — Vs. 10 pro *πιλεῖν* et *ἐπιστρόφως* Eubulus *πιλοῦν* et *ἐπιστρεφῶς*. Tum *πλεκτάνας* intellige polyporum. Grammaticus Bekk. Anecd. p. 293 10: *πλεκτάναι τίνες εἰσίν; αἱ πλεκτάναι τοῦ πολύποδος, οἱ λεγόμενοι ἱμάντες, οὓς εἰώθειν ἀποτείνειν*. Polypos Amphidromiorum festo una cum *σηπίαις* ab amicis oblatas fuisse docet Suidas s. v. *Ἀμφιδρόμια*. Plura vide apud Taylorum ad Lysiae Fragm. p. 8.

III.

Καὶ συναγώγιμον
συμπόσιον ἐπιπληροῦσιν.

Athenaeus VIII p. 365 c: *καλοῦσι δέ τινα συναγώγιμα δεῖπνα, ὡς Ἄλεξις — καὶ Ἔφιππος ἐν Γηρυόνῃ Καὶ συναγώγιμον κτλ.* Libri *ἐπιμπληροῦσιν*. Correxit Casaubonus.

ΕΜΠΟΛΗ. *)

I.

Ἔπειτά γ' εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος
τύχῃ τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἡδέως,
ἐφίλησεν, οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα,
ὥσπερ πολέμιον, ἀλλὰ τοῖσι στρουθίοις
χαυνοῦσ' ὁμοίως ᾖσε, παρεμυθήσατο,
ἐποίησέ θ' ἱλαρὸν εὐθέως τ' ἀφεῖλε πᾶν
αὐτοῦ τὸ λυποῦν κἀπέδειξεν ἵλεων.

Athenaeus VIII p. 363 c: *ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν ἵλεων καὶ ἱλαρὸν ἔλεγον δηλοῖ Ἔφιππος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι*

---

*) V. Hist. crit. p. 352.

'Εμπολή· περὶ ἑταίρας δέ τινος λέγει. Ἔπειτα κτλ. Idem XIII p. 571 e: περὶ δὲ τῶν ἑταιρῶν Ἔφιππος ἐν Ἐμπολῇ τάδε φησίν Ἔπειτα κτλ. Vs. 2 et 3 ἡδέως, ἐφίλησεν. Ita 363, altero loco ἢ κατεφίλησεν. Praeterea malim ἐκολάκευσεν ἡδέως ἐφίλησέ τ'. — Vs. 4 πολέμιον. 363 πολέμιος. Ita etiam Eustathius p. 1411 8. Fuit, ni fallit memoria, qui coniiceret ὥσπερ πελειάς. Si sana est librorum lectio, de quo etiam Iacobsius Anim. ad Athen. p. 305 dubitabat, πολέμιον fortasse cum στόμα coniungendum est. — Vs. 5 pro χαυνοῦσα requiro verbum quod contrarium sit eius quod supra dixerat, συμπιέσασα τὸ στόμα. Suspicor χναύουσα, *osculatur intrantes non quasi hostile os comprimens, sed passerum instar morsiunculis vellicans.* Hesychius, Χναύων: περικνίζων, περιτίλλων. — Vs. 5 correxit Turnebus: libri ἧς ἐπαρεμυθήσατο. — Vs. 7 λυποῦν 363. altero loco λοιπόν.

II.

Κοινωνεῖ γάρ, ὦ μειράκιον, ἡ
ἐν τοῖσιν αὐλοῖς μουσικὴ κἀν τῇ λύρᾳ
τοῖς ἡμετέροισι παιγνίοις· ὅταν γὰρ εὖ
συναρμόσῃ τις τοῖς συνοῦσι τὸν τρόπον,
τόθ' ἡ μεγίστη τέρψις ἐξευρίσκεται.

Athenaeus XIV p. 617 f: περὶ δὲ τῆς αὐλῶν πρὸς λύραν κοινωνίας — Ἔφιππος ἐν Ἐμπολῇ λέγει Κοινωνεῖ κτλ. Vs. 1 et 2 ἡ ἐν Dindorfius pro ἤ, praeeunte Casaubono, qui primum versum terminabat voce μειράκιον, et altero scribebat ἡ 'ν τοῖσιν αὐλοῖς. Dobraeus Adv. II p. 347 dubitanter μειρακίδιον | ἡ 'ν τοῖσιν αὐλοῖς.

Ε Φ Η Β Ο Ι.

I.

Χόνδρος μετὰ ταῦτ' εἰσῆλθε, μύρον Αἰγύπτιον,
φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο,
ἴτρια τραγήμαθ' ἧκε, πυραμοῦς, ἄμης,

ᾠῶν ἑκατόμβη. πάντα ταῦτ' ἐχναύομεν.
ἐμασώμεθ' οὕτως ἀνδρικῶς ὅσ' εἴχομεν·
καὶ γὰρ παραμασύντας τινὰς παραβόσκομεν.

Athenaeus XIV p. 642 e. de *τράγημα* disserens: *Ἔφιππος Ἐφήβοις Χόνδρος κτλ.* Vs. 1 emendavit Iacobsius: libri *μετά τ' εἰσῆλθε.* — Vs. 2 *φοινικίνου.* Ita legitur apud Athen. I p. 29 d: *φοινικίου* (sic) *δὲ οἴνου μέμνηται Ἔφιππος — φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο*, et Eustathium ad Odyss. II 290 p. 1445 48: *τὸ γοῦν „οἴνου φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο" οὐ πάνυ βραχὺ ἀγγεῖον τὸν βῖκον εἶναι δηλοῖ.* Libri *φοινίκου.* Casaubonus utroque loco voluit *φοινικικοῦ*, quod probarem si vinum illud a Phoenicia denominatum esset: nunc quum a *φοῖνιξ* dictum sit, praetuli *φοινίκινον*, eandemque formam etiam in alio Ephippi loco (Fragm. inc. III) reposui. Quod eodem versu legitur *ὑπανεῴγνυτο* praeter Athen. p. 642 e praebuit C et Eustathius. Libri *ὑπανεώγνυται.* — Vs. 3 libri fere *εἶτ' ἴτρια* habent: recte *εἶτ'* abest apud Athen. II p. 58 a, ubi tertius et quartus fragmenti versus omisso fabulae titulo iterum leguntur. Tum *τραγήμαθ' ἧκε* debetur Porsono Miscell. p. 246. Similiter Coraes *τραγήματά θ' ἧκε.* Vulgo *τραγήματα θῆκε* legitur: *τραγήματα* sine *θῆκε* altero loco Athenaeus p. 58. — Vs. 4 *ᾠῶν ἑκατόμβη.* Eustathius p. 1205 55: *ὅμοιον δὲ καὶ τὸ „ᾠῶν ἑκατόμβη" παιχθὲν παρά τινι παλαιῷ.* — Vs. 5 ante Schweighaeuserum *ἐκμασώμεθ'.* Ibid. pro *οὕτως ἀνδρικῶς* Dobraeus Advers. II p. 349 tentat *εὖ τε κἀνδρικῶς.* — Vs. 6 libri *παραμασύλτας.* Correxit Casaubonus.

II.

Οὐ κύλικας ἐπὶ τὰ δεῖπνα Χαιρήμων φέρει;
οὐ κυμβίοισι πεπολέμηκ' Εὐριπίδης;

Athenaeus XIII p. 482 c: *ὅταν δ' Ἔφιππος ἐν Ἐφήβοις λέγῃ Οὐ κύλικας — Εὐριπίδης, οὐ τὸν τραγικὸν λέγει ποιητήν, ἀλλά τινα ὁμώνυμον αὐτῷ ἤτοι φίλοινόν τινα ἢ αἰτίαν ἔχοντα οὐ χρηστήν, ὥς φησιν Ἀντίοχος ὁ Ἀλεξαν-*

δρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κωμῳδουμένων ποιητῶν. Chaeremonem dicere videtur tragicum. Ceterum Casaubono obsequutus sum illos versus per interrogationem efferenti.

III.

Φιάλην ἑκατέρᾳ
ἔδωκε κεράσας ζωρότερον Ὁμηρικῶς.

Athenaeus X p. 423 d: πρότερον δέ μοι λέξεται περὶ τοῦ ζωρότερον. — Ἔφιππος Ἐφήβοις Φιάλην ἑκατέρᾳ κτλ. Respicit Iliad. ι 203: ζωρότερον δὲ κέραιρε. Cfr Phrynichum Ecl. p. 145. Pro ἑκατέρᾳ B habet ἑκάτερα.

Κ Ι Ρ Κ Η.

Οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολὺ
ὑδαρῆ. Β. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.
Α. οὕτως ἄκρατον, εἰπέ μοι, πίει; τί φῄς;

Athenaeus X p. 430 f. de variis vinum miscendi generibus disserens: Ἔφιππος δ' ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας Οἶνον κτλ. Ita recte haec distinxit Dindorfius: vulgo enim verba τρεῖς πρὸς τέτταρας Ephippi fragmento adhaerent. Vs. 1 super οἶνον C οἴνου. Pro πολὺ VL πολύν. Quod fortasse verum est. — Vs. 2 ὑδαρῆ CVL. ὑδαρην (sic) A. ὑδαρῆν CP. ὕδαρυν B. τρία καὶ τέτταρα h. e. τρία ὕδατος καὶ τέτταρα οἴνου. — Vs. 3 πίει Dindorfius pro πίῃ. Verba τί φῄς personae A attribui.

Κ Υ Δ Ω Ν. *)

I.

Θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ,
ῥίνης, γόγγρου, κέφαλος, πέρκη,

---

*) V. Hist. crit. p. 352.

σαῦρος, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
κόκκυξ, φάργος, μύλλος, λεβίας,
σπάρος, αἰολίας, θρίττα, χελιδών,
καρίς, τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς,
πουλυπόδειον, σηπία, ὀρφῶς,
κωβιός, ἀφύαι, βελόναι, κεστρεῖς.

Athenaeus VII p. 322 d: *Ἔφιππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει διὰ τούτων Θύννου κτλ.* Cum his contende simillimos versus Mnesimachi in Hippotropho. Vs. 1 pro *γλάνιδος* LV *γλανίδος*. — Vs. 2 libri *κεφαλῆς πέρκης*. Correxit Casaubonus. Fortasse tamen praestat *κεφάλου, πέρκης*. — Vs. 3 *σαῦρος* Dindorfius pro *σαυρός*. Quod ante *φυκὶς* in libris legitur *φυκία* vel *φυαία* delevit Villebrunius. Pro *βρίγκος* Mnesimachus l. l. *βρίγχος*. — Vs. 4—6 a *μύλλος* usque ad *τευθὶς* habet etiam Mnesimachus. — Vs. 5 pro *θρίττα* Mnesimachus *θρᾷττα*. — Vs. 7 libri *πουλυπόδιον*. Ex eiusdem convivii descriptione sequens fragmentum derivatum est.

II.

*Καὶ μετὰ δεῖπνον κόκκος * **
*ἐρέβινθος * * * κύαμος,*
χόνδρος, τυρός,
μέλι, σησαμίδες, βράχος, βρυγμός,
μνοῦς, πυραμίδες, μῆλον, κάρυον,
γάλα, καννάβιδες, κόγχαι, χυλός,
Διὸς ἐγκέφαλος.

Athenaeus XIV p. 642 e. de mensis secundis disserens: *Ἔφιππος Ἐφήβοις — καὶ ἐν Κύδωνι Καὶ μετὰ δεῖπνον κτλ.* Vs. 1 *δεῖπνον*. Libri *τὸ δεῖπνον*. „*Κόκκος* quis sit non constat; generatim *granum pomorum aut nucleum* significat. Sigillatim h. l. *punicorum malorum acinos* intelligebat Dalecampius: v. Bodaeus a Stap. ad Theophr. p. 392. Hippo-

crates vero, Galeno teste apud Foes. Oec. Hipp. 346, *κόκκον* sigillatim et *κατ' ἐξοχὴν granum cnidium* dixit, quod est quaedam velut piperis species. Salmasius Exerc. Plin. p. 925 B fabae Aegyptiacae nucleum *κόκκον* fuisse existimavit." Schweighaeuserus. Mihi ipsum illud *κνίδιος* in fine versus addendum videtur. Eubulus Fragm. inc. XV b: *κόκκον λαβοῦσα κνίδιον ἢ τοῦ πεπέριδος.* — Vs. 2 lacunas indicavi prout fecit Dindorfius. Fortasse supplendum *ἀχράς*, *βολβός*, quae passim coniunguntur. — Vs. 3 pro *τυρὸς* Eustathius *πυρὸς* p. 948 38: *Ἔφιππος συναριθμεῖ καὶ χόνδρον, πυρόν, μέλι σησαμίδας καὶ κανναβίδας.* — Vs. 4 *σησαμίδες.* Athen. p. 646 f: *σησαμίδες ἐκ μέλιτος καὶ σησάμων πεφρυγμένων καὶ ἐλαίου σφαιροειδῆ πέμματα — μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἔφιππος ἐν Κύδωνι.* Perobscura et fortasse corrupta sunt quae sequuntur verba *βράχος βρυγμός*, quorum illud abest a C. Parum probabiliter Dalecampius bellaria, quae inter dentes strident et strepitus edunt, intelligebat. Si sanum est *βρυγμός*, ad eandem normam pro *βράχος* scribendum fuerit *βραγμός*, quod a *βράξαι* formatur ut *βρυγμὸς* a *βρῦξαι*. Nec magis de *μνοῦς* liquet. — Vs. 6 *καννaβίδες* sunt cannabis semen. Laudant Plinium H. N. XIX 9, 66. *semen eius in Italia cibus est: conditur quippe, duratque in urceis vel anni spatio.* Ibid. *χυλὸς* de hordei ptisana intellegendum, quae aegrotantium et delicatorum hominum fuit sorbitio. Vide quae dixi vol. II p. 311. Cfr incertus apud Photium p. 395 5: *παρέλαβε τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν σανδάλια ὑποδεδεμένην καὶ πτισάνην ῥοφοῦσαν.* — Vs. 7 *Διὸς ἐγκέφαλος* proverbialiter dicitur de cibo delicatissimo. V. quos laudat Burmannus ad Valesii Emend. I p. 35.

Ν Α Υ Α Γ Ο Σ.

Ἔπειτ' ἀναστὰς εὔστοχος νεανίας,
τῶν ἐξ Ἀκαδημίας τις ὑπὸ Πλάτωνα καὶ
Βρυσωνοθρασυμαχειοληψικερμάτων
πληγεὶς ἀνάγκῃ, ληψιλογομίσθῳ τέχνῃ
συνών τις, οὐκ ἄσκεπτα δυνάμενος λέγειν,
εὖ μὲν μαχαίρᾳ ξύστ' ἔχων τριχώματα,
εὖ δ' ὑποκαθιεὶς ἄτομα πώγωνος βάθη,
εὖ δ' ἐν πεδίλῳ πόδα τιθεὶς ὑπὸ ξυρόν,
κνήμης ἱμάντων ἰσομέτροις ἑλίγμασιν,
ὄγκῳ τε χλανίδος εὖ τεθωρακισμένος,
σχῆμ' ἀξιόχρεων ἐπικαθεὶς βακτηρίᾳ
ἀλλότριον, οὐκ οἰκεῖον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
ἔλεξεν „Ἄνδρες τῆς Ἀθηναίων χθονός."

Athenaeus XI p. 509 c: *Ἔφιππος ἐν Ναυάγῳ Πλάτωνά τε αὐτὸν καὶ τῶν γνωρίμων τινὰς κεκωμῴδηκεν ὡς καὶ ἐπ' ἀργυρίῳ συκοφαντοῦντας, ἐμφαίνων ὅτι καὶ πολυτελῶς ἠσκοῦντο καὶ ὅτι τῆς εὐμορφίας τῶν καθ' ἡμᾶς ἀσελγῶν πλείονα πρόνοιαν ἐποιοῦντο. λέγει δὲ οὕτως Ἔπειτ' ἀναστάς κτλ.* Vs. 1 legebatur *ἐπεὶ καταστάς*. Correxit Iacobsius. Pro *εὔστοχος* Dobraeus Adv. II p. 338 coniicit *εὔτροχος*, linguae volubilitatem intellegens. Recte dicitur *εὔτροχον στόμα, εὔτροχος γλῶσσα* et similia, non item *εὔτροχος νεανίας*. Itaque si quid mutandum, malim *εὔστομος*. Ceterum similis orationis color Aristoph. Eccl. 427. — Vs. 2 Dind. *Ἀκαδημείας*. — Vs. 3 libri *Βρύσων ο θρασυμ.* Grotius *Βρύσωνα θρασυμ.* Quod sequutus est Schweighaeuserus et Dindorfius. At Brysonem cum Platone scholas in Academia habuisse demonstrari non potest. Itaque coniunxi verba *Βρύσων ὁ* cum ceteris ad unum vocabulum. De Brysone Heracleota, cui multum debere Platonem tradit

Theopompus Athenaei XI p. 508 c. vide ad hunc locum Schweighaeuserum. De Thrasymachi in disputando insolentia, quam perstringit Ephippus, notum est Cononis dictum: Θρασύμαχος, ἀεὶ θρασύμαχος εἶ, apud Aristotelem Rhet. II 23. Cfr Plato 1 de rep. p. 415 c. et Aristides II p. 381 Dind. — Vs. 4 λιψιγομίσθῳ |A. ληψιγομίσθωτέχνη P deleto quartae syllabae accentu. λιψιγομισθωτέχνη B. ληψιγομίσθῳ VL. ληψόλιγομίσθῳ Adamus, Hemsterhusius, Coraes. Receperunt hoc Schweighaeuserus et Dindorfius. At quae sit ars ista ὀλίγον μισθὸν λαμβάνουσα non perspicio. Scripsi igitur ληψιλογομίσθῳ τέχνῃ, quo id ipsum significatur quod Athenaeus afferendis his Ephippi versibus demonstrare voluit, Platonicos philosophos κωμῳδεῖσθαι ὡς ἐπ' ἀργυρίῳ συκοφαντοῦντας. — Vs. 5 συνὼν τις nihil habet in quo iure offendas. — Vs. 7 ὑποκαθιεὶς·ἄτομα debetur Scaligero apud Grotium Exc. p. 982. Vulgo ὑποκαθιεῖσα τἄμα. ABP ὑποκαθιεῖσα το μα. — Vs. 8 pro πόδα libri πολλά. Correxit Scaliger. Ibidem B ξηρὸν pro ξυρόν. Wyttenbachius ad Plutarchum de discr. adul. et am. p. 52 c. δεθεὶς ὑπὸ σφυρόν. Ex his σφυρὸν iam Casaubonus coniecerat. Dobraeus pro ὑπὸ ξυρὸν coniicit ὑποξύλῳ, πέδιλον ὑπόξυλον interpretans de *cothurno basi lignea instructo*. Praestat hoc ceteris. Idem post hunc versum excidisse coniicit, cuius sententiam indicavit verbis εὖ δὲ περιδούμενος ἄρθρα. Quae vera esse non dubito. — Vs. 9 ἱμάντων B et ut opinor A. ἱμάτωνι P. ἱματίων VL. ἱμάντων ex coniectura posuit Schweighaeuserus praeeunte Adami interpretatione. *Dindorfius*. — Vs. 11 σχῆμ' ἐπικαθεὶς βακτηρίᾳ. Similiter Aristophanes Eccles. 150 de muliere concionabunda διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ. — Vs. 12 verba ἀλλότριον οὐκ οἰκεῖον dubitari potest utrum cum σχῆμα an cum ἔλεξεν coniungi debeant. Prius praetulit Wyttenbachius l. l. propter Platonicum illud ἀλλοτρίοις χρώμασι καὶ σχήμασι χήτει οἰκείων κοσμούμενον Phaedro p. 341 G. Itaque simulatam gravitatem assumpsisse dicitur adolescentulus ille orator

ΟΜΟΙΟΙ Η ΟΒΕΛΙΑΦΟΡΟΙ. *)

I.

'Αλλ' ἀγόρασον εὐτελῶς·
ἅπαν γὰρ ἱκανόν ἐστι. B. φράζε δή ποτε.
A. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως ὅ τι ἂν ᾖ,
ὁσίας ἕνεκ', ἀρκεῖ τευθίδι' ἢ σηπίδια·
κἂν κάραβός τις ᾖ λαβεῖν, εἷς ἀρκέσει
ἢ δύ' ἐπὶ τὴν τράπεζαν. ἐγχελύδια
Θήβηθεν ἐνίοτ' ἔρχεται, τούτων λαβέ.
ἀλεκτρυόνιον, φάττιον, περδίκιον,
τοιαῦτα. δασύπους ἂν ἐπέλθῃ τις, φέρε.
B. ὡς μικρολόγος εἶ. A. σὺ δέ γε λίαν πολυτελής.
πάντως κρέ' ἡμῖν ἐστί. B. πότερ' ἔπεμψέ τις;
A. οὐκ ἀλλ' ἔθυσεν ἡ γυνή. B. τὸ μοσχίον
τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν.

Athenaeus VIII p. 359 a: ἥδιστος δ' ἐστὶ καὶ ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ (**praecessit Ephippi ecloga ex Philyra**) ἐν τοῖς 'Οβελιαφόροις νεανίσκος κατασμικρύνων ἅπαντα τὰ περὶ τὴν ὀψωνίαν καὶ λέγων ὧδε 'Αλλ' ἀγόρασον κτλ. **Simillimus versus ex Nicostrati Antyllo Fragm. III et Eubuli** Τιτθ. **p. 258 comparaverunt iam alii. Vs. 2** ἅπαν **Dindorfius: libri** ἅπαντα. **Porsonus** ἅπαντα γὰρ ἱκάν' ἐστί. **Tum** φράζε δή ποτε **VL.** φράζει δέ ποτε **ABP. Probabiliter Dindorfius conicit** φράζε δ' ὅ τί ποτε. — **Vs. 3** καθαρείως. **Ita C.** καθαρίως **PVL. Sequuntur verba** ὅ τι ἂν ᾖ, ὁσίας. **Ita enim recte Casaubonus. V** ὅ τι ἂν ὁσίας. **L** ὅττι ἂν ὁσίας. **AB** ὅ τι ἀνοησίας. **P** ὅ τι ἀνοσίας. — **Vs. 4** τευθίδιον **correpta antepenultima dixit, ut Pherecrates Pers. I 10. Apud Eubulum versus ita scriptus est,** ὁσίας ἕνεκα, σηπίδι' ἢ τευθίδια, **omisso** ἀρκεῖ **et penultima in** τευθίδια **producta.**

*) V. Hist. crit. p. 353.

Utraque mensura recte habet: τευθίδιον (— ᴗ ᴗ ᴗ) a τευθὶς τευθίδος, τευθίδιον (— — ᴗ ᴗ) a τευθὶς τευθῖδος, quam mensuram annotavit Athenaeus III p. 106 c. Attici tamen constanter dixerunt τευθὶς ultima brevi. Ceterum cfr Bergkium ad Aristoph. fragm. p. 1051. — Vs. 6 ἢ δύ' Iacobsius. VL ἡδύγ'. ABP ἡδύ. Tum ἐγχελύδια B. Vulgo ἐγχελίδια. — Vs. 7 pro Θήβηθεν ante Palmerium Exerc. p. 510 legebatur Θήβη μέν. Quod ibidem libri habent ἔρχεται ἐκ τούτων, emendavit Iacobsius. Pro τούτων PVL τούτου. — Vs. 9 Bergkius τοσαῦτα. Ibid. ἂν ἐπέλθῃ τις Dindorfius. Vulgo ἐάν τις ἐπέλθῃ. At rectius Porsonus ἢν (sive potius ἂν) τις εἰσέλθῃ. V. Diphilum Empor. vs. 24. — Vs. 10 δέ γε pro λέγε Scaliger apud Grotium Excerpt. p. 996. Ibid. B πολυτελές. — Vs. 11 κρέα L. κρὲς APV. — Vs. 12 ἔθυσεν ἡ Scaliger. Vulgo εὐθὺς ἔνη. — Vs. 13 τὸ μοσχίον τὸ τῆς Κορώνης. Attigit haec iterum Athenaeus p. 359 d: εἴπατέ μοι τίνι ἐννοίᾳ ὁ Ἔφιππος ἐν τοῖς προειρημένοις ἔφη Τὸ μοσχίον τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν. ἐγὼ γὰρ οἴομαι ἱστορίαν τινὰ εἶναι καὶ ποθῶ μαθεῖν. καὶ ὁ Πλούταρχος ἔφη Ῥοδιακὴν εἶναι λεγομένην ἱστορίαν, ἣν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποστοματίζειν οὐ δύνασθαι τῷ πάνυ πρὸ πολλοῦ ἐντετυχηκέναι τῷ ταῦτα περιέχοντι βιβλίῳ. Ex quibus hoc certe intellegitur non recte vulgo distingui ἔθυσεν ἡ γυνὴ τὸ μοσχίον τὸ τῆς Κορώνης. αὔριον δειπνήσομεν. Vidit hoc etiam Dindorfius. Postrema inde a verbis τὸ μοσχίον alteri interlocutori assignavi praeeunte Dobraeo Adv. II p. 320. Coronen dicit fortasse celebrem illam meretricem, de qua Athenaeus XIII p. 583 e. et p. 587 b. sq. Rhodiacam quam dicit historiam (Athen. p. 360 b) respici vix credibile est.

II.

Διονυσίου δ' εἰ δράματ' ἐκμαθεῖν δέοι,
καὶ Δημοφῶντος ἄττ' ἐποίησεν εἰς Κότυν,
ῥήσεις τε κατὰ δεῖπνον Θεόδωρός μοι λέγοι,
Λάχητί τ' οἰκήσαιμι τὴν ἑξῆς θύραν,
κυμβία τε παρέχοιμ' ἑστιῶν Εὐριπίδῃ.

Athenaeus XI p. 482 d: μνημονεύει δ' αὐτοῦ (Euripidis potatoris) καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Νηρεῦσι — καὶ Ἔφιππος ἐν Ὁμοίοις ἢ ἐν Ὀβελιαφόροις Διονυσίου κτλ. Vs. 1 libri Διονυσίου δὲ δράματ'. Requiri coniunctionem εἰ vidit Th. Bergkius Comm. p. 86: sed minus recte scripsit εἰ μάθοι pro ἐκμάθοι. Correxi igitur Διονυσίου δ' εἰ δράματ'. De Dionysii tragoediis vide ad Euphor. p. 168 et Hist. cr. p. 524. — Vs. 2 Δημοφῶντος. De Demophonte poeta nihil praeterea constat. ἅττ' pro ἅτ' scripsit primus Petitus Misc. VII 5. Tum Κότυν Casaubonus pro librorum lectione κοτύλην verissime restituit, quod utrum de Cotytto (vid. Lobeckius Aglaoph. II p. 1014) an de Cotye, Thracum rege celeberrimo et ab Atheniensium populo coronis aureis et civitate donato (Demosth. p. 659 21) intellegendum sit, non decerno. Alterum tamen probabilius. — Vs. 3 Θεόδωρος scripsi pro Θεωρός. V. Quaest. scen. III p. 14 et Hist. crit. p. 528 sq. Articulum, qui vulgo ante δεῖπνον legitur, delevit Porsonus Misc. p. 242. — Vs. 4 Λάχητί τ' οἰκήσαιμι Porsonus. AB λητι τοι κησαιμι. P λητὶ τοικήσαιμι. VL λητοῖ τοι κύσαιμι. Lachetem fortasse dicit Melanopi filium, ob peculatus crimen in carcerem coniectum, de quo v. Demosth. Epist. III p. 1480 Rsk. Alius, ut videtur, est Demeae filius, ex gente Eteobutadarum, a Alexide memoratus in Pyraun. 1 3. — Vs. 5 vulgo Εὐριπίδης. Εὐριπίδῃ vel Εὐριπίδην scribendum esse monuit Dobraeus ad Porsoni Miscell. l. l. Dativum praetuli cum Dindorfio.

ΠΕΛΤΑΣΤΗΣ. *)

I.

Τοιαῦθ' ὑθλῶν δειπνεῖ καὶ ζῇ
θαυμαζόμενος μετὰ μειρακίων,
οὐ γιγνώσκων ψήφων ἀριθμούς,
σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἕλκων.

*) V. Hist. crit. p. 353.

Athenaeus VIII p. 247 b: οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι τὰ αὐτὰ (versus dicit ex Geryone fabula supra appositos) εἴρηκεν Ἔφιππος κἀν Πελταστῇ τῷ δράματι, ἐν ᾧ καὶ ταῦτα ἐκείνοις ὑποτέτακται Τοιαῦθ' — ἕλκων. εἰς τίνα δὲ ταῦτ' ἀποτεινόμενος Ἔφιππος εἴρηκεν ὥρα σοι ζητεῖν, ὦ καλὲ Οὐλπιανέ, καὶ διδάσκειν ἡμᾶς. Dicuntur haec de eodem illo Macedonum duce, de quo in superioribus egit poeta. V. Geryonis fragm. I. Vs. 3 οὐ γιγνώσκων (libri γινώσκων) ψήφων ἀριθμοὺς proverbialis fuisse videtur locutio de homine imperitissimo. — Vs. 4 σεμνὸς σεμνῶς. Herodot. II 173: ἐν θρόνῳ σεμνῷ σεμνὸν θωκέοντα. Alia huius annominationis exempla attulit Lobeckius Paral. gramm. p. 54.

II.

Οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς θεός;
Νικόστρατος δ' Ἀργεῖος ἕτερος Ἡρακλῆς;

Athenaeus VII p. 289 b: μνημονεύει δ' αὐτῶν (Menecratis et Nicostrati) Ἔφιππος ἐν Πελταστῇ λέγων ὧδε Οὐ Μενεκράτης κτλ. Vs. 1 οὐ A. ὁ BPVL. De Menecrate, medico Syracusano, qui Iovem se appellari iussit, nota omnia ex Athenaeo l. l. Plutarcho Ages. c. 21. Clemente Alex. Protr. p. 16 aliisque, quorum testimonia post alios composuit C. Keilius Spec. Onomatol. gr. p. 20. De Nicostrato Argivo, quem Menecrates ab Herculeo h. e. comitiali morbo liberaverat, cfr ad Menandri fragm. p. 158.

III.

Ἔνθ' ὄνων ἵππων στάσεις
καὶ γεύματ' οἴνων.

Athenaeus IX p. 380 f. de usu vocabuli γεῦμα disserens: Ἔφιππος ἐν Πελταστῇ Ἔνθ' ὄνων ἵππων τε στάσεις καὶ γεύματα οἴνων. Delevi τε, quod omitti posse videtur, ut in similibus dicendi formis, νέοι γέροντες, ἄνδρες γυναῖκες, *pedes eques* etc. Quamquam haec aliquid differunt.

Σ Α Π Φ Ω.

Ὅταν γὰρ ὢν νέος
ἀλλότριον ἐλθὼν ὄψον ἐσθίειν μάθῃ,
ἀσύμβολόν τε χεῖρα προσβάλῃ βορᾷ,
διδόναι νόμιζ' αὐτὸν σὺ τῆς νυκτὸς λόγον.

Athenaeus XIII p. 572 c: καλῶς δὲ περὶ τοιούτων (scil. πόρνων) Ἔφιππος ἐν Σαπφοῖ φησιν Ὅταν γὰρ ὢν νέος κτλ. Vs. 1 ὢν νέος AB. νέος ὢν PVL. ὢν omittit C. Dobraeus Adv. II p. 344 ὅταν (γὰρ) τις ὢν νέος, ut γὰρ Athenaei sit. — Vs. 2 ἐλθὼν Grotius Excerpt. p. 679 pro εἰσελθών. — Vs. 4 σὺ Schweighaeuserus, quod confirmant BP. Vulgo σοι.

Φ Ι Λ Υ Ρ Α. *)

I.

Πότερον ἐγώ
τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμὼν ἕψω; τί φῄς;
ἢ Σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω; Β. Σικελικῶς.

Athenaeus VII p. 286 e. de pisce βατὶς scriptorum testimonia afferens: Ἔφιππος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φιλύρας δράματι (ἑταίρας δ' ὄνομα ἡ Φιλύρα)· Πότερον ἐγὼ κτλ. Vs. 2 τεμάχη κατατεμών. V. ad Alexidis Πονηράν. Mire Suidas, Τεμαχί: ἐπίρρημα. Quale adverbium analogiae legibus prorsus repugnaret. Verba τί φῄς fortasse alteri interlocutori tribuenda sunt. Praesens ἕψω paulo insolentius hoc loco est, quum sequatur ποιήσω. Male C ἑψῶ, qua forma constanter abstinuerunt Attici, nec dubito quin etiam ex Platonis locis ab Lobeckio ad Sophoclis Aiac. p. 181 indicatis tollenda sit. Cfr Herodianus sive Arcad. de acc. p. 166: αὔξω καὶ ἀλέξω καὶ ἕψω ἀττικῶς βαρύνονται.

*) V. Hist. crit. p. 353.

II.

Παππία, βούλει δραμὼν
εἰς τὴν ἀγορὰν καταγοράσαι μοι; Β. φράζε τί.
Α. ἰχθῦς φρονοῦντας, ὦ πάτερ. μή μοι βρέφη.
Β. οὐκ οἶσθ' ὅτιῃ τἀργύριόν ἐστ' ἰσάργυρον;

Athenaeus VIII p. 358 f: ἐκφαυλίζων δὲ καὶ Ἔφιππος τοὺς μικροὺς τῶν ἰχθύων ἐν Φιλύρᾳ φησὶν Παππία κτλ. Vs. 1 Παππία pro Παπία Schweighaeuserus. — Vs. 2 nescio quae vis sit compositi καταγοράσαι, pro quo κᾆτ' ἀγοράσαι malim: κᾆτα post participium inferri notissimum est. Verba φράζε ἰχθῦς φρονοῦντας μή μοι βρέφη, sic coniunctim scripta, affert Eustathius p. 1720 54. — Vs. 4 cod. A ἰσθ' εἰσάργυρον. PVL ἔστ' εἰς ἄργυρον. Correxit Heringa Observ. p. 276 recte transferens, *nescis pecuniam argento contra caram esse?*

III.

Ὡς σκαιὸς εἶ κἄγροικος αἰσχροεπῶν· ἔα,
ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς.

Athenaeus XIII p. 571 a: ὡς σκαιὸς — φορεῖς, κατὰ τὴν Ἐφίππου Φιλύραν. In his ἔα, ἐπαρίστερ' scripsit Dindorfius. ἕ' ἀπαριστερᾶ B. ἐάπ' ἀριστερὸς P. ἐπαρίστερα A. ἐπαρίστερος VL. Iacobsius αἰσχροεπῶν ἀεί· ἐπαρίστερ' ἐν τῷ κτλ.

EX INCERTIS FABULIS.

I. II.

Φιλῶ γε Πράμνιον οἶνον Λέσβιον.
Πολλὴ δὲ Λεσβίοι στομὶν ἐκπίνεται
ἄγαν.

Athenaeus I p. 28 f. de Lesbio vino disserens: Ἔφιππος Φιλῶ γε κτλ. Versu tertio ἄγαν, post quod apud Athenaeum Antiphanis nomen sequitur, fortasse delendum est.

III.

Κάρυα, ῥόας, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα,
σταμνάριά τ' οἴνου μικρὰ τοῦ φοινικίνου,
ᾠάρια, τοιαῦθ' ἕτερα πολλὰ παίγνια.

Athenaeus I p. 29 d: *Φοινικίου δὲ οἴνου μέμνηται καὶ Ἔφιππος Κάρυα — φοινικίνου. καὶ πάλιν* (Epheb. I 2) *Φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο.* Idem II p. 57 e. de ovis disserens: *Ἔφιππος Σταμνάριά τ' οἴνου κτλ.* Vs. 1 ante Dindorfium *ῥοιάς.* Ibidem ante Schweighaeuserum legebatur *φοινίκια* et ante Casaubonum *νωγαλίσματα.* Quae omnia praeter *ῥοιάς* emendate scribuntur apud Athen. II p. 47 d, ubi hic versus ex Antiphanis Busiride affertur. Non addito poetae nomine idem habetur apud Eustathium ad Iliad. σ' 563 p. 1163 26: *καὶ τρισυλλάβως νώγαλα, οἷον Κάρυα ῥοιάς* (sic) *φοίνικας ἕτερα νώγαλα.* — Vs. 2 *μικρὰ* a priore loco Athenaei abest. Ibidem *φοινικίνου* scripsi pro *Φοινικικοῦ.* V. ad Epheb. I 2.

IV.

Οἴνου σε πλῆθος πόλλ' ἀναγκάζει λαλεῖν.
B. οὐκοῦν μεθύοντάς φασι τἀληθῆ λέγειν.

Athenaeus II p. 38 b: *φησί που Ἔφιππος Οἴνου σε πλῆθος κτλ.*

V.

Ἵν' ὥσπερ οἱ μύκητες ἀποπνίξαιμί σε.

Athenaeus II p. 61 a. de *μύκησι* mortiferis disserens: *Ἔφιππος Ἵν' ὥσπερ κτλ.* Fortasse *ὡσπερεί.*

ANAXILAS.

(Hist. crit. p. 406 sqq.)

ΑΓΡΟΙΚΟΣ.

Antiatticista p. 98 18: *Ἐπιτριτῶσαι*, ὡς ἐπιδευτερῶσαι. *Ἀναξίλας Ἀγροίκῳ.*

ΑΝΤΙΔΟ···

Antiatticista p. 108 9: *Κροταλίζειν* ἀντὶ τοῦ κροτεῖν. *Ἀναξίλας Ἀντιδο*··· De titulo fabulae cfr Histor. crit. p. 407.

ΑΥΛΗΤΗΣ.

I. II.

Ὕδατός τε λακκαίου παρ' ἐμοῦ τουτί γέ σοι
νόμιζ' ὑπάρχειν.
Ἴσως τὸ λακκαῖόν γ' ὕδωρ ἀπόλωλε.

Athenaeus III p. 124 f: λακκαίου ὕδατος μνημονεύει *Ἀναξίλας ἐν Αὐλητῇ* οὕτως "Ὕδατος — ὑπάρχειν. καὶ πάλιν "Ἴσως κτλ. Vs. 1 τουτί γέ σοι] το τε γε σοι B. τό τι γε σοι P. σοι τουτογὶ Elmsleius in Auctario ad Acharn. v. 108. *Dindorfius.* — Vs. 2 νόμιζ' ὑπάρχειν AB. γένοιθ' ὑπάρχειν VL. γένοιτο ὑπάρχειν P.

ΒΟΤΡΥΛΙΩΝ. *)

I.

Οὐκ ἄν γ' ἐμοὶ τουτὶ γένοιτο κεράμινον.

Pollux X 190: Ἡρόδοτος δὲ καὶ κεραμίνην κύλικα ἔφη. καὶ ὁ Ἀναξίλας ἐν Βοτρυλίωνι Οὐκ ἄν γε μοι τουτὶ γένοιτο κεράμινον. Ita cod. Seb. Vulgo καὶ οὐκ ἂν ἐμοὶ ταυτὶ γένοιτο κεράμινα. Cod. Voss. οὐκ ἄν γε μή που τι γένηται. Particulae ἄν γε num recte coniungantur dubitatum est a criticis. V. Elmsleius ad Med. 836 et Hermannus ad Sophoclis Antig. 748. Ac neque huic loco multum tribuo. Forsan enim recte Voss. γένηται, ut ἂν sit coniunctio.

II.

Antiatticista p. 113 22: Συνήλικα. Ἀναξίλας Βοτρυλίωνι. Atticistae, opinor, requirebant ἧλιξ. At συνῆλιξ dixit iam Eupolis Mar. V 8.

III.

Diogenes Laert. III 28: χλευάζει δ' αὐτὸν (Platonem) καὶ Ἀναξίλας ἐν Βοτρυλίωνι καὶ Κίρκῃ καὶ Πλουσίαις.

ΓΛΑΥΚΟΣ.

Pollux IX 29: οἱ τούτοις (δεκατωνίοις) ἐφεστηκότες, τελῶναι, ἐκλογεῖς, δεκατηλόγοι, ὡς Δημοσθένης, ὡς δὲ Ἀναξίλας ἐν Γλαύκῳ δεκατῶναι.

ΕΥΑΝΔΡΙΑ. **)

Καὶ τὰς παλαίστρας σοι μὰ τὴν γῆν μή σύ γε
δῷς, ἀλλ' ἀπόδος. Β. καὶ δὴ φέρουσ' ἐξέρχομαι.

---

*) V. Hist. crit. p. 407. **) V. Hist. crit. p. 408.

Athenaeus VI p. 224 a. de usu verborum *δοῦναι* **et** *ἀποδοῦναι* **disserens:** *'Αναξίλας δ' ἐν Εὐανδρίᾳ Καὶ τὰς κτλ* **Casaubonus pro** *παλαίστρας σοι* **scribebat** *παλάθας ἐμοί.* **Qui si recte** *παλάθας* **coniecit, locum ita refinxerim:** *Καὶ τὰς παλάθας δώσω. Β. μὰ τὴν γῆν μὴ σύγε | δῷς, ἀλλ' ἀπόδος. Α. καὶ δὴ φέρουσ' ἐξέρχομαι.*

Κ Α Λ Υ Ψ Ω.

I.

'Ρύγχος φορῶν ὕειον ᾐσθόμην τότε.

Athenaeus III p. 95 b. de voce *ῥύγχος* **agens:** *'Αναξίλας — ἐν Καλυψοῖ 'Ρύγχος φορῶν κτλ.* **Cinesiae haec verba esse suspicatur Bergkius Comment. p. 404. V. ad Circ. fragm. II.**

II.

Παραγεύσεταί σοι πρῶτον ἡ γραῦς τοῦ πότου.

Athenaeus VI p. 171 f: *'Αναξίλας δ' ἐν Καλυψοῖ φησί Παραγεύσεται κτλ.* **„Cinesias ex periculo, quod olim subiit, cautior factus, non vult attingere poculum, itaque Calypso dicit** *παραγεύσεται* **etc." Bergkius l. l. Recte, nisi quod de Cinesia res incerta est.**

Κ Ι Ρ Κ Η.

I.

Τοὺς μὲν ὀρειονόμους ὑμῶν ποιήσει δέλφακας ἠλιβάτους,
τοὺς δὲ πάνθηρας, ἄλλους ἀγρώστας λύκους,
λέοντας.

Athenaeus IX p. 374 f: *'Αναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ καὶ ἀρσενικῶς εἴρηκε τὸν δέλφακα καὶ ἐπὶ τελείου τέθεικε τοὔνομα εἰπών Τοὺς μὲν ὀρειονόμους κτλ.* **Eurylochum hic**

loquentem induci, sociorum casum enarrantem, suspicatur Lobeckius ad Phryn. p. 657. Vs. 1 libri ὀρεινόμους. Correxi Hist. crit. p. 299. Atque ita etiam Bergkius Comm. p. 404. Ea forma usus est Philippus Thess. Anal. Brunck. II 224: κάπρον ὀρειονόμον. — Vs. 2 ἰλιβάτους ABP. ὑληβάτας C. ὑλιβάτας Casaubonus ex epit. ἀλιβάτους VL. Formam ὑλιβάτης merito suspectavit Lobeckius l. l. et Paral. gramm. p. 80. Nec sententiae convenit ὑλιβάτης, pro quo requiritur epitheton, ex quo colligere potuit Athenaeus Anaxilam δέλφακα de adulto porco dixisse. Itaque ἠλιβάτους vel ἠλιβάτας scribendum erat, quod in simili loco Antiphani restitui p. 74. ubi vide quae adnotavi. — Vs. 4 malim καὶ λέοντας vel ἢ λέοντας, ut cretici continuentur. Bergkius ἄλλρυς praefixit.

II.

Δεινὸν μὲν γὰρ ἔχονθ' ὑός
ῥύγχος, ὦ φίλε Κινησία.

Athenaeus III p. 95 b. vocis ῥύγχος exempla afferens: Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ Δεινὸν μὲν γὰρ κτλ. Dixi de his Hist. crit. p. 228, ubi fortasse ὦ φίλε, κνησιᾶν legendum esse indicavi. Nunc in eam potius partem inclino, ut Cinesiam in suem transformatum ludibrii caussa Cnesiam appellatum esse credam:

δεινὸν μὲν γὰρ ἔχονθ' ὑός
ῥύγχος, ὦ φίλε Κνησία.

Participium pendet a verbo quod in sequentibus poeta posuerat. Bergkius Comment. p. 404 tentabat ἔχειν σ' ὑός. De verbo κνησιᾶν, a quo illud Κνησίας formatum, satis est attulisse Aristoph. Eccl. 413: ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας τρόπον τάλαινα κνησιᾷς.

III.

Diogenes Laert. III 28: χλευάζει δ' αὐτὸν (Platonem) καὶ Ἀναξίλας ἐν Βοτρυλίωνι καὶ Κίρκῃ καὶ Πλουσίαις.

ΛΥΡΟΠΟΙΟΣ. *)

I.

Ξανθοῖς τε μύροις χρῶτα λιπαίνων,
χλανίδας θ' ἕλκων, βλαύτας σύρων,
βολβοὺς τρώγων, τυροὺς κάπτων,
ᾠὰ κολάπτων, κήρυκας ἔχων,
Χῖον πίνων, καὶ πρὸς τούτοις
ἐν σκυταρίοις ῥαπτοῖσι φορῶν
Ἐφεσήϊα γράμματα καλά.

Athenaeus XII p. 548 c: διὸ πρεπόντως ἂν τις εἴποι τῷ σοφῷ τούτῳ φιλοσόφῳ (Anaxarchum dicit) τὰ ἐκ τοῦ Ἀναξίλα Λυροποιοῦ Ξανθοῖς κτλ. Vs. 2 θ' AC. τε B. δ' PVL. — Vs. 4 pro κήρυκας P μήρυκας. ἔχων recte tuetur Schweighaeuserus, quem vide ad Athen. VII p. 287 f. Toupius tentabat ἔδων, qua forma Atticis ceteris incognita usus est Alcaeus comicus p. 832. — Vs. 7. De Ephesiis litteris v. intpp. Hesychii I p. 1544 et Lobeckii Aglaoph. p. 1330.

II.

Ἐγὼ δὲ βαρβίτους τριχόρδους, πηκτίδας,
κιθάρας, λύρας, σκινδαψὸν ἐξηρτυόμην.

Athenaeus IV p. 183 b: μνημονεύει δ' αὐτοῦ (τοῦ σκινδαψοῦ) — καὶ Ἀναξίλας ἐν Λυροποιῷ Ἐγὼ δὲ κτλ. Vs. 1 parum apte barbitis epitheton adiunctum est, quo reliqua carent. Fortasse commate post βαρβίτους distinguendum, ut τρίχορδοι substantivum sit: quamquam legitimam formam τὸ τρίχορδον esse scio. Itaque malim τρίχορδον. — Vs. 2 libri σκινδαψοὺς ἐξηρτυόμαν. Correxit Bernhardius Eratosth. p. 189. Quamquam pro ἐξηρτυόμαν nescio an praestet ἐξήρτυον ἄν.

---

*) V. Hist. crit p. 408.

III.

Πῶς ἔχεις; ὡς ἰσχνὸς εἶ;

B. ἀπόλλυμαι. τρέφω γὰρ ἐν ἀγρῷ χωρίον.

Stobaeus Floril. LVII 4 cum lemmate *Ἀναξιλάου ἐκ Λυροποιοῦ*, quode vide Hist. crit. p. 408. Vs. 1 *παῖς* pro *πῶς* A. *ὡς* Trinc. Ibid. *ἰσχνὸς* Valckenarius pro *ἴσχανος*.

IV.

Ἐν τοῖς βαλανείοις οὐ τίθεται λουτήρια.

Pollux VII 167: *Ἀναξίλας δὲ οὕτως (λουτήρια) ὀνομάζει τοὺς νῦν λουτῆρας λέγων Ἐν τοῖς κτλ.* Deest vulgo *ἐν*, quod suppletum ex X 46: *ἐπὶ δὲ τῶν νῦν λουτήρων Ἀναξίλας ἐν Λυροποιῷ Ἐν τοῖς βαλανείοις οὐ τίθεται λουτήρια.*

ΜΑΓΕΙΡΟΙ. *)

Τῶν Αἰσχύλου πολὺ μᾶλλον εἶναί μοι δοκεῖ
ἰχθύδι' ὀπτᾶν. B. τί σὺ λέγεις; ἰχθύδια;
συσσίτιον μέλλεις νοσηλεύειν; ὅσον
ἀκροκώλι' ἕψειν ῥύγχη, πόδας.

Athenaeus III p. 95 a: *ποδῶν δὲ καὶ ὠτίων, ἔτι δὲ ῥύγχους Ἄλεξις* (sc. *μνημονεύει*) — *Ἀναξίλας Μαγείροις Τῶν Αἰσχύλου κτλ.* Vs. 1 *πολὺ μᾶλλον multo praestabilius*, insolito dicendi genere et, ni fallor, vitiose. Nec sufficit quod Dobraeus Adv. II p. 301 suspicatur *πολὺ μεῖζον*. Quid enim hoc est, quod pisces assare melius esse dicit tragoediis Aeschyli? — Vs. 3 *συσσίτιον* de convivio h. e. convivis dictum in rarioribus est. — Vs. 4 *ἕψειν* pro *ἑψεῖν* Dindorfius. *ἐστὶ* quod vulgo post *ἕψειν* legitur omittunt BP. Dindorfius inter *ἕψειν* et *ῥύγχη* lacunam indicavit. Vereor ut

*) V. Hist. crit. p. 406.

recte. Ad ὅσον necessario requiritur κάλλιον vel βέλτιον. Suspiceris igitur ὅσον | βέλτιόν ἐστ' ἀκροκώλι' ἕψειν, ῥυγχία, | πόδας. Theophilus Pancrat. 2: ῥυγχίον, κωλῆν, πόδας τέτταρας ὑείους.

Μ Ο Ν Ο Τ Ρ Ο Π Ο Σ.

Τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
ἀναρπάσας Μάτων, ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

Athenaeus VII p. 307 c: Ἀναξίλας ἐν Μονοτρόπῳ Μάτωνα τὸν σοφιστὴν ἐπὶ γαστριμαργίᾳ διαβάλλων φησί Τοῦ κεστρέως κτλ. Idem locus legitur VIII p. 342 d: καὶ Μάτων (ita Dindorfius pro Μάτρων) ὁ σοφιστὴς ὀψοφάγος ἦν — Ἀναξίλας δ' ἐν Μονοτρόπῳ Τοῦ κεστρέως κτλ. ubi vs. 2 VL Μάτρων. AP Μάτων, ut edidit Dindorfius. Vera nominis forma est haud dubie Μάτων, ut docet locus Antiphanis apud Athen. p. 343 a. emendatus a Dindorfio τῶν ἰχθύων. νυνδὶ Μάτων συνήρπακεν, ubi Μάτρων, quod penultimam necessario producit, versum corrumperet.

Ν Ε Ο Τ Τ Ι Σ.

I.

Ὅστις ἀνθρώπων ἑταίραν ἠγάπησε πώποτε,
οὗ γένος τίς ἂν δύναιτο παρανομώτερον φράσαι;
τίς γὰρ ἢ δράκαιν' ἄμικτος, ἢ Χίμαιρα πυρπνόος
ἢ Χάρυβδις, ἢ τρίκρανος Σκύλλα, ποντία κύων,
Σφίγξ, ὕδρα, λέαιν', ἔχιδνα, πτηνά θ' Ἁρπυιῶν γένη,
εἰς ὑπερβολὴν ἀφῖκται τοῦ καταπτύστου γένους;
οὐκ ἔνεσθ', αὗται δ' ἁπάντων ὑπερέχουσι τῶν κακῶν.
ἔστι δὲ σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς πρῶτα μὲν τὴν Πλαγγόνα,
ἥτις ὥσπερ ἡ Χίμαιρα πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους.

εἷς μόνος δ' ἱππεύς τις αὐτῆς τὸν βίον παρείλετο·
πάντα τὰ σκεύη γὰρ ἕλκων ᾤχετ' ἐκ τῆς οἰκίας.
οἱ Σινώπῃ δ' αὖ συνόντες οὐχ ὕδρᾳ σύνεισι νῦν;
γραῦς μὲν αὕτη, παραπέφυκε δ' ἡ Γνάθαινα πλησίον·
ὥστ' ἀπαλλαγεῖσι ταύτης ἐστὶ διπλάσιον κακόν.
ἡ δὲ Νάννιον τί νυνὶ διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ;
οὐ δύ' ἀποπνίξασ' ἑταίρους τὸν τρίτον θηρεύεται
ἔτι λαβεῖν; ἀλλ' ἐξέπαισε πορθμὶς ἐλατίνῳ πλάτῃ.
ἡ δὲ Φρύνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ,
τόν τε ναύκληρον λαβοῦσα καταπέπωκ' αὐτῷ σκάφει;
ἡ Θεανὼ δ' οὐχὶ Σειρήν ἐστιν ἀποτετιλμένη;
βλέμμα καὶ φωνὴ γυναικός, τὰ σκέλη δὲ κοψίχου.
Σφίγγα Θηβαίαν δὲ πάσας ἔστι τὰς πόρνας καλεῖν,
αἳ λαλοῦσ' ἁπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ' ἐν αἰνιγμοῖς τισιν,
ὡς ἐρῶσι καὶ φιλοῦσι καὶ σύνεισιν ἡδέως.
εἶτα τετράπους μοι γένοιτο, φησί, τήνπρος ἢ θρόνος·
εἶτα δὴ τρίπους τις, εἶτα, φησί, παιδίσκη δίπους.
εἶθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθὺς ὥσπερ Οἰδίπους,
οὐδ' ἰδεῖν δόξας ἐκείνην, σώζεται δ' ἄκων μόνος.
οἱ δ' ἐρᾶσθαι προσδοκῶντες εὐθὺς εἰσιν ἠρμένοι,
καὶ φέρονθ' ὑψοῦ πρὸς αἴθραν. συντεμόντι δ' οὐδὲ ἓν
ἔσθ' ἑταίρας ὅσα περ ἔστι θηρί' ἐξωλέστερον.

Athenaeus XIII p. 558 a: *Ἀναξίλας δ' ἐν Νεοττίδι φησίν Ὅστις κτλ.* Ex Athenaeo partem loci inde a vs. 1—8 repetiit Eustathius ad Hom. p. 1714 38 sqq. In fine eius versus, qui primum versum praecedebat, fuisse videtur *ὡς τρισάθλιος* vel simile quid. Vs. 2 *οὗ* Wyttenbachius ad Plutarch. vol. VI p. 945. *οὐ* PVL et Eustathius. *τίς* om. C et epit. Hoesch. et Eustath. *παρανομώτερον* Grotius in Excerptis p. 859. libri *παρανομώτατον*. *Dindorfius*. — Vs. 3 *τίς* Grotius; vulgo *τί*. Pro *πυρπνόος* Eustathius *πύρπνος*.

— Vs. 4 *τρίκρανος Σκύλλα*. Homerus Od. XII 90 Scyllae sex capita attribuit. — Vs. 8 *Πλάγονα* C. Vide Hist. crit. p. 366. — Vs. 10 *μόνος δ'* ABC. *μόνος δὲ* C. *δὲ μόνος* PVL. — Vs. 13 *γραῦς μὲν αὕτη*. V. ad Antiphan. p. 14. — Vs. 14 *ὥστ' ἀπαλλαγεῖσι ταύτης* Dobraeus Advers. II p. 341. Libri *ὡς τὰ πολλά γ' εἰσὶ ταύτης*. Quae egregia emendatio est. — Vs. 15 *Νάννιον τί* AB et epit. Hoeschi. *Ναννὼ τί* VL. *Ναννὼ ... τί* P. Tum *νυνὶ* Iacobsius. *νῦν* PVL. om. B. *νῦν δὴ* Grotius. *δὴ νῦν* Porsonus. *Dindorfius*. — Vs. 16 *θηρεύεται λαβεῖν*. Similia collegit Lobeckius ad Aiac. p. 71 et Add. — Vs. 17 *ἐξέπαισε* Casaubonus. Libri *ἐξέπεσε*. Similiter *ἐκλακτίζειν* dixit Menander Pisc. p. 15: *ἐκλελάκτικεν ὁ χρηστὸς ἡμῖν μοιχός, evasit, effugit*. Porsonus *ἐξέπλευσε*. — Vs. 20 *Σειρὴν ἀποτετιλμένη*. Spectare haec ad fabulam illam, qua Sirenibus a Musis pennae evulsae ferebantur, monuit Schweighaeuserus, quam in rem laudat Iacobsium Mus. Att. II 3 p. 173 et Winkelmannum Monum. ined. Tab. 46. Quibus adde versum incerti auctoris, *αἱ Μοῦσαι δὲ πτεροῖς Σειρήνων ἐστεφανοῦντο*, apud Suidam. — Vs. 20 et 21 memoriae errore tanquam Eubuli versus citat I. Scaliger ad Varr. L. L. VI p. 217 Bip. De gracili Theanus corpore cfr Antiphanes *'Αλιευομ*. p. 15. Pro *τὰ σκέλη* fortasse *τὼ σκέλη* scribendum. — Vs. 23 *λαλοῦσ'* L. *λαβοῦσ'* ABPV. *λαβοῦσαι* C. *ἀλλ' ἐν* AC. *ἐν* om. BPVL. *αἰνιγμοῖς* BC. *αἰνίγμασιν* PVL. *Dindorfius*. Post vs. 24 nescio an aliquid exciderit. — Vs. 25 et 26 in VL sic sunt depravati *εἶτα φησὶ παιδίσκη δίπους τετράπους μοι γένοιτο σκίμπους ἢ θρόνος εἶτα δὲ τρίπους τίς, εἶτα' παιδίσκη δίπους*. In P *εἶτα φησὶ παιδίσκη δίπους τετράπους μοι γένοιτο φησὶ τὴν πρὸς ἢ θρόνος εἶτα δὲ τρίπους τίς εἶτα φησὶ παιδίσκη δίπους*. Emendatum ex ABC, qui non nisi uno verbo inter se differunt. nam *τὴν πρὸς* scriptum in B, *τήνπρος* in A, *σκίμπους* in C, quae perinde corrupta. *Dindorfius*. Transpositione verborum sanare locum tentavit Dobraeus, *εἶτά μοι σκίμπους γένοιτο, φησί, τετράπους ἢ θρόνος*. Quae etsi vix vera tamen probabilior est altera

quam proposuit coniecturâ, verba *φησὶ τήνπρος* ex sqq. orta esse et hemistichium excidisse: *ἡ μὲν οὖν ᾔτησε· τετράπους μοι γένοιτό τις θρόνος.* Ceterum recte Grotius „alludit ad aenigma Sphingis de quadrupede, bipede, tripede; et primum quidem interpretatur de *sedili* in munus postulato, alterum de *pedissequa*, tertium de *tripode*." — Vs. 27 *εἶτα* B. Tum libri *ὥσπερ γ'* omisso *Οἰδίπους*. Emendavit Grotius. „Qui aenigmata intellegit ad exemplum Oedipi salvus abit." — Vs. 28 *οὐδ' ἰδεῖν δόξας*, *ne vidisse quidem illum se simulans.* Frustra haec tentantur. Pro *μόνος* Iacobsius *μόλις*, quod nec ipsum necessarium. — Vs. 29 *προσδοκῶντες* ABC. *προσδοκοῦντες* PVL. — Vs. 30 *καὶ φέρονθ' ὑψοῦ πρὸς αἴθραν.* Cfr Eurip. Phoen. 824.

II.

*Ἐὰν δέ τις μέτρια λέγουσα * * **
τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῇ πρὸς χάριν,
ἐκ τῆς ἑταιρίας ἑταίρα τοὔνομα
προσηγορεύθη· καὶ σὺ νῦν οὐχ ὡς λέγεις
πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἔρωτα τυγχάνεις
ἐληλυθώς· ἆρ' ὡς ἀληθῶς ἐστι γοῦν
ἁπλῆ τις; B. ἀστεία μὲν οὖν, νὴ τὸν Δία.

Athenaeus XIII p. 572 b: *Ἀναξίλας Νεοττίδι Ἐὰν κτλ.* Vs. 1 Iacobsius scribebat *λέγουσ' ἀεί*, *si qua modestis semper usa verbis gratificetur iis qui aliquid desiderant.* Indicavi lacunam praeeunte Schweighaeusero in notis. C *λέγουσι*. — Vs. 2 epit. Hoesch. *δυναμένοις*. Pro *τινῶν* B *τινός*. — Vs. 3 *ἑταίρας* PV. Malim *ἑταιρείας*. — Vs. 6 *ἆρ' ὡς* Schweighaeuseri editio. *ἄρ' ὡς* VL. *ἄρα οὐκ* P, qui *ὡς* deleto *οὐκ* in margine habet. *Dindorfius*. Non credo locum persanatum esse.

Ν Η Ρ Ε Υ Σ. *)

Καί τοι πολύ γ' ἐσθ' ἥδιον· οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἔπινον ἂν τρὶς ὕδατος, οἴνου δ' ἓν μόνον.

Athenaeus X p. 426 c. de variis vini miscendi generibus disserens: *διὸ καὶ Ἀναξίλας ἐν Νηρεῖ ἔφη Καί τοι κτλ.* Vs. 2 *ἂν* addidit Porsonus. Tum *τρὶς* AB. *τρεῖς* VL.

Ο Ρ Ν Ι Θ Ο Κ Ο Μ Ο Ι.

Καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις τιθασὸς οἰμώζων ταῶς.

Athenaeus XIV p. 655 a: *Ἀναξίλαος Ὀρνιθοκόμοις Καὶ πρὸς κτλ.* Pro *τιθασὸς* AP *τίθασος.*

Π Λ Ο Υ Σ Ι Ο Ι.

I.

Διαρραγήτω χἄτερος δειπνῶν τις εὖ,
μὴ Κτησίας μόνος. Β. τί γάρ σε κωλύει;
Α. δείπνου γὰρ οὗτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχήν, τελευτὴν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε.

Athenaeus X p. 416 e: *Ἀναξίλας δὲ ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίου διαλεγόμενος — κἀν Πλουσίοις Διαρραγήτω κτλ.* Aelianus V. H. I 26: *καὶ Κτησίαν δέ φησί τινα Ἀναξίλας ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς πολλὰ ἐσθίειν.* Vs. 1 Iacobsius ad Athen. p. 222: *δειπνῶν τις, εἰ μὴ Κτησίας μόνος*, sequente Dindorfio.

---

*) V. Hist. crit. p. 372.

II.

Diogenes Laert. III 28: *χλευάζει δ' αὐτὸν* (Platonem) *καὶ Ἀναξίλας ἐν Βοτρυλίωνι καὶ Πλουσίαις* (sic).

ΥΑΚΙΝΘΟΣ ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ. *)

I.

Ἡ μουσικὴ δ' ὥσπερ Λιβύη πρὸς τῶν θεῶν
ἀεί τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν θηρίον
τίκτει.

Athenaeus XIV p. 623 e: *διόπερ καὶ Ἀναξίλας ἐν Ὑακίνθῳ φησὶν Ἡ μουσικὴ κτλ* Ex Athenaeo repetiit Eustathius ad Hom. p. 1422 57. Vs. 2 libri *τίκτει θηρίον*. Correxerunt post Morellum ad Dion. Chrys. vol. II p. 572 Rsk. Gataker Advers. Posth. X p. 507 a. Schaeferus apud Seidlerum V. D. p. 418. alii. De proverbio quo Africa semper aliquid novi afferre dicitur praeter paroemiographos confer Aristot. de gener. anim. II p. 71: *λέγεται δὲ καὶ τὸ περὶ τῆς Λιβύης παροιμιαζόμενον, ὡς ἀεί τι τῆς Λιβύης τρεφούσης καινόν, διὰ τὸ μίγνυσθαι καὶ τὰ μὴ ὁμόφυλα ἀλλήλοις λεχθῆναι τοῦτο.* Quae expressit Plinius Hist. nat. VIII 15 17: *Multiformes ibi animalium partus, varie feminis cuiusque generis mares aut vi aut voluptate miscente: unde etiam vulgare Graeciae dictum semper aliquid novi Africam afferre.* Eodem usus est Niceph. Greg. vol. II p. 507 ed. Boiv.

II. III.

Ἐγὼ δ' ἰὼν ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω.
Σκεύαζε, παῖ, τοὐψάριον ἡμῖν.

Athenaeus IX p. 385 a: *Ἀναξίλας Ὑακίνθῳ πορνοβοσκῷ Ἐγὼ — ἀγοράσω. καὶ μετ' ὀλίγα Σκεύαζε κτλ.* Vs. 1 *δ' ἰὼν* Porsonus. *δίων* A. *διὼν* P. *δι' ὧν* VL.

---

*) V. Hist. crit. p. 409.

Χ Α Ρ Ι Τ Ε Σ.

Οὐκ ἐτὸς ἐρωτῶσίν με προσιόντες τινές,
ὄντως ὁ Κραναὸς Κτησίου κατεσθίει
ἔλαττον, ἢ δειπνοῦσιν ἀμφότεροι συχνά;

Athenaeus X p. 416 e: *κἀν Χάρισι δὲ Κραναόν τινα συγκαταλέγει οὕτως αὐτῷ* (Ctesiae helluoni) *Οὐκ ἐτὸς κτλ.* Vs. 1 ante Dindorfium legebatur *ἐρωτῶσι προσιόντες.*

Χ Ρ Υ Σ Ο Χ Ο Ο Σ.

Ἤδη σχεδόν τι πάντα σοι πλὴν Κτησίου·
δεῖπνου γὰρ οὗτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχήν, τελευτὴν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος.

Athenaeus X p. 416 d: *Ἀναξίλας δὲ ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίου τινὸς διαλεγόμενος ἐν Χρυσοχόῳ δράματί φησιν Ἤδη κτλ.* Vs. 1 *τι* Dindorfius ex B. Vulgo *τοι.* Sed videntur hic etiam alia esse corrupta. Nec tamen probo quod Iacobsius Addit. p. 222 tentabat: *ἤδη χέσαιντο πάντες ἄν.*

Ω Ρ Α Ι.

Photius Lex. p. 244 23. *Μᾶλλον μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ ἀεὶ καὶ μᾶλλον — Ἀναξίλας Ὥραις, Ἄλεξις Πεζονίκῃ.* Eadem Suidas.

INCERTARUM FABULARUM FRAGMENTA.

I.

Οἱ κόλακές εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας
σκώληκες. εἰς οὖν ἄκακον ἀνθρώπου τρόπον
εἰσδὺς ἕκαστος ἐσθίει καθήμενος,
ἕως ἂν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν.
ἔπειθ' ὁ μὲν λέμμ' ἐστίν, ὁ δ' ἕτερον δάκνει.

Athenaeus VI p. 254 e: οἱ (κόλακες) ζῶντας ἔτι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν κατεσθίουσι. φησὶ γοῦν καὶ Ἀναξίλας Οἱ κόλακες κτλ. Hinc petiit Eustathius p. 952 51. Vs. 1 οἱ C et Eustathius. PVL ἔνιοι. In litteris ενι Dindorfius fabulae nomen latere suspicatur, veluti ἐν Νηρεῖ. Ipse suspicabar ἐν Ἰοῖ. Cfr Hist. crit. p. 409. — Vs. 2 pro οὖν B οὔς. — Vs. 3 εἰσδύς. P δύς. — Vs. 5 ἕτερον δάκνει Casaubonus. Libri ἑτεροδακνεῖ.

II.

Ἀπιστότερος εἶ τῶν κοχλιῶν πολλῷ πάνυ,
οἳ περιφέρουσ' ὑπ' ἀπιστίας τὰς οἰκίας.

Athenaeus II p. 63 a: Ἡσίοδος δὲ τὸν κοχλίαν φερέοικον καλεῖ. καὶ Ἀναξίλας δὲ Ἀπιστότερος κτλ.

III.

Τὰ δὲ σφύρ' ᾧδει μᾶλλον ἢ σίκυος πέπων.

Athenaeus II p. 68 d: Ἀναξίλας Τὰ δὲ σφύρ' ᾧδει κτλ. „Scribebatur σφυρά. Attulit hunc versum Eustathius p. 211, 14." Dindorfius.

IV.

Καὶ πῶς γυνὴ
ὥσπερ θάλαττα νῆσον ἀμφιέννυται;

Pollux VII 53: τὰ δὲ περίνησα πρόκροσσόν ἐστι περίβλημα ἔχον τὰ νήματα ἐξηρτημένα, ἢ πορφύρα κύκλῳ τὰ τέλη τοῦ ὑφάσματος περιέρχεται νῆσου σχῆμα ποιοῦσα τῇ περιρροῇ τοῦ χρώματος. καὶ τοῦτ' ἴσως νῆσον Ἀναξίλας ἀπεκάλει, εἰ μὴ ἕτερόν τι ὕφασμα δηλοῖ, ὅταν εἴπῃ Καὶ πῶς κτλ. Describit vestem quam cyclada vocabant. Cod. Iungerm. καί πως. Dixerat muliercula: *Affer cycladem.* Tum altera inferebat: *Qui fieri potest ut mulier tanquam mare insulam induat?* Pro θάλαττα libri θάλατταν. Illud expressit iam vetus interpres latinus. Cfr Salmasius ad Hist. Aug. I p. 981. Ex eadem fabula fortasse sequens fragmentum petitum.

V.

Φέρ' αὖτ' ἀνύσας. B. ἀλλ' ἐστὶ πενθηρὸν πάνυ.

Draco Straton. p. 75 5: *εἴρηται πενθηρὸς διὰ τοῦ η, ὥσπερ ἐπὶ ἱματίου μέλανος, ὡς τὸ Φέρ' αὖ τανύσας, ἀλλ' ἐστὶ πενθηρὸν πάνυ. οὕτω γὰρ ἔφη Ἀναξίλας.* Correxi iam olim Quaest. scen. III p. 34, firmante nunc Herodiano apud Cramerum Anecd. III p. 294.

VI.

Τὴν Ἑκτόρειον τὴν ἐφίμερον κόμην.

Pollux II 29: *ἐκαλεῖτο δέ τις κουρὰ καὶ Ἑκτόρειος κόμη, περὶ ἧς φησιν Ἀναξίλαος Τὴν Ἑκτόρειον τὴν ἐφήμερον κόμην, ἣν Τίμαιος προεστάλθαι μὲν περὶ τὸ μέτωπον λέγει, περικεχύσθαι δὲ τῷ τραχήλῳ.* Scripsi *ἐφίμερον* cum Meursio ad Lycophr. 1130. De Hectorea coma, quam ex protomis Hectoris satis cognitam habemus, vide intpp. Hesychii I p. 1154 28 cll. Eustathio Opusc. p. 300 50 et ad Hom. p. 1267, 29.

VII.

Ἡμεῖς δέ γε κτενίζομεν Τελέσιππον οἰκόσιτον.

Pollux II 34: *καὶ διεκτενισμένοι μὲν εἴρηκεν Ἀρχίλοχος, καὶ Ἀναξίλαος* (Falckenb. *Ἀναξίλας*) *Ἡμεῖς δέ γε κτλ.* Ita Falckenb. Vulgo *γε* abest. Idem *οἱ οἰκοσιτόν*, unde Kuhnius *οἰκόσιτοι*.

VIII.

Athenaeus XI p. 784 a: *Ἀργυρίς. εἶδος ποτηρίου οὐ μόνον ἐξ ἀργύρου. Ἀναξίλας καὶ πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν.* Hinc petiit Eustathius ad Iliad. p. 1205 54.

IX.

Etymol. M. p. 794 19: *φιλοδεσποτεύομαι. οὕτως Ἀναξίλας.* Eadem Photius Lex. p. 648 3.

X — XII.

Pollux II 27: *καὶ παρὰ Ἀναξίλᾳ ἐβοστρύχιζον.* — Suidas, *Ἀντίκρισις: ἀντὶ τοῦ ἀπόκρισις. οὕτως Ἀναξίλας.* — Idem, *Ψηλαφίζει: ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾷ. οὕτως Ἀναξίλας.*

ARISTOPHON.

(Hist. crit. p. 410 sqq.)

ΒΑΒΙΑΣ. *)

Σαφὴς ὁ χειμών ἐστι· τῆς πενίας λύχνος
ἅπαντα φαίνει τὰ κακὰ καὶ τὰ δυσχερῆ.

Stobaeus Floril. XCVI 19 in titulo de paupertate, cum lemmate *Ἀριστοφῶντος Βαβίου*. Vs. 1 ante Grotium legebatur *πενίας ὁ λύχνος*. Gaisfordius coniicit, *ὁ τῆς πενίας λύχνος*. Sed quid sit *paupertatis lucerna* non intellego. Sententia, opinor, haec est: *certum est magnum aliquod infortunium instare; lucerna enim omnia paupertatis mala portendit*. Lucernae fungi tempestatem portendere existimabantur. V. Seneca Quaest. Nat. VII 28. Schol. Aristoph. Vesp. 251 et Arati Dios. 976. Nisi forte scribendum — *χειμών ἐστιν· ἡ πενία λύχνος κτλ.* ut paupertas lucernae instar omnia mala manifestare dicatur. Cfr Antiphanis Nean. II.

ΔΙΔΥΜΟΙ Η ΠΥΡΑΥΛΟΣ. **)

Ἐπειθ' ἠπάτια καὶ νῆστίν τινα
προσέθηκεν, οἶμαι, πεντέχαλκον προσλαβών.

Pollux IX 71: *καὶ πεντέχαλκον δὲ τοὺς πέντε χαλκοῦς ὠνομασμένους εὕρομεν ἐν τοῖς Ἀριστοφῶντος Διδύμοις ἢ Πυραύλῳ Ἔπειθ' ἠπάτια κτλ.* Vulgo *συλλαβών*. Duo codices *προσλαβών*.

---

*) V. Hist. crit. p. 410. **) V. Hist. crit. p. 410.

Ι Α Τ Ρ Ο Σ.

1.

Βούλομαι δ' αὐτῷ προειπεῖν οἷός εἰμι τοὺς τρόπους.
ἄν τις ἑστιᾷ, πάρειμι πρῶτος, ὥστ' ἤδη πάλαι
* * * *ζωμὸς καλοῦμαι. δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον*
τῶν παροινούντων, παλαιστὴν νόμισον Ἀργεῖόν μ' ὁρᾶν.
προσβαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ, κριός· ἀναβῆναί τι πρὸς
κλιμάκιον * * *Καπανεύς, ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων,*
κονδύλους πλάττειν δὲ Τελαμών, τοὺς καλοὺς πειρᾶν
καπνός.

Athenaeus VI p. 238 b. de parasitis disserens: *Ἀριστοφῶν δ' ἐν Ἰατρῷ φησι Βούλομαι κτλ.* **Vs. 1** *αὐτῷ*, **sc. ei cui se mancipaturus est is qui loquitur. Non male tamen Schweighaeuserus** *αὐτός*. — **Vs. 3 Grotius addidit** *παρὰ νέων*, **cll. Plauti versu notissimo:** *Nomen iuventus indidit scorto mihi.* **Antiphanes Prog. 10:** *καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι διὰ ταῦτα πάντα σκηπτόν.* **Quod** *ζωμὸν* **se appellatum dicit parasitus, quoniam ad coenam invitatus ceteris convivis prior venire soleat, indicio esse videtur** *ζωμὸν* **omnium ciborum primum fuisse appositum. Alias Athenienses** *ζωμὸν* **dicebant hominem elegantiae studiosum et unguentis delibutum. Anaxandrides Ulix. II, 5:** *λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς, ζωμὸς κατωνόμασται.* **Ac fortasse plura exciderunt. — Vs. 4** *Ἀργεῖον* **Grotius: libri** *αὐταργεῖον, ἀνταργεῖον* **et** *αὐτάργειον*. **Iacobsius ad Anal. Brunckii VII p. 163 conicit** *Ἀνταῖον*. **Casaubonus „luctae palmam sibi vindicabant Argivi. Diotimus (Anthol. Pal. II p. 139)** *Ἀργείων ἁ πάλα, οὐ Λιβύων.*" **Adde quem iam alii attulerunt Theocr. XXIV, 109. Athenis qui iuventutem in luctando instituebant, plerumque fuisse videntur Argivi. Cfr Diog. Laert. III 4. — Vs. 5** *προσβαλεῖν* **Grotius. Vulgo** *προσβαίνειν*. **AP** *προσβάδην*. **Tum forsan** *οἰκίαν δέ, κριόν.* — **Vs. 6 numeros facile restituas scribendo** *κλιμακίδιόν εἰμι Καπανεύς*, **quo deminutivo usus**

ARISTOPHON.

(Hist. crit. p. 410 sqq.)

ΒΑΒΙΑΣ. *)

Σαφὴς ὁ χειμών ἐστι· τῆς πενίας λύχνος
ἅπαντα φαίνει τὰ κακὰ καὶ τὰ δυσχερῆ.

Stobaeus Floril. XCVI 19 in titulo de paupertate, cum lemmate *Ἀριστοφῶντος Βαβίου.* Vs. 1 ante Grotium legebatur *πενίας ὁ λύχνος.* Gaisfordius coniicit, *ὁ τῆς πενίας λύχνος.* Sed quid sit *paupertatis lucerna* non intellego. Sententia, opinor, haec est: *certum est magnum aliquod infortunium instare; lucerna enim omnia paupertatis mala portendit.* Lucernae fungi tempestatem portendere existimabantur. V. Seneca Quaest. Nat. VII 28. Schol. Aristoph. Vesp. 251 et Arati Dios. 976. Nisi forte scribendum — *χειμών ἐστιν· ἡ πενία λύχνος κτλ.* ut paupertas lucernae instar omnia mala manifestare dicatur. Cfr Antiphanis Nean. II.

ΔΙΔΥΜΟΙ Η ΠΥΡΑΥΛΟΣ. **)

Ἐπειθ' ἡπάτια καὶ νῆστίν τινα
προσέθηκεν, οἶμαι, πεντέχαλκον προσλαβών.

Pollux IX 71: *καὶ πεντέχαλκον δὲ τοὺς πέντε χαλκοῦς ὠνομασμένους εὕρομεν ἐν τοῖς Ἀριστοφῶντος Διδύμοις ἢ Πυραύλῳ Ἐπειθ' ἡπάτια κτλ.* Vulgo *συλλαβών.* Duo codices *προσλαβών.*

*) V. Hist. crit. p. 410. **) V. Hist. crit. p. 410.

Ι Α Τ Ρ Ο Σ.

1.

Βούλομαι δ' αὐτῷ προειπεῖν οἷός εἰμι τοὺς τρόπους.
ἄν τις ἑστιᾷ, πάρειμι πρῶτος, ὥστ' ἤδη πάλαι
* * * ζωμὸς καλοῦμαι. δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον
τῶν παροινούντων, παλαιστὴν νόμισον Ἀργεῖόν μ' ὁρᾶν.
προσβαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ, κριός· ἀναβῆναί τι πρὸς
κλιμάκιον * * Καπανεύς, ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων,
κονδύλους πλάττειν δὲ Τελαμών, τοὺς καλοὺς πειρᾶν
καπνός.

Athenaeus VI p. 238 b. de parasitis disserens: Ἀριστοφῶν δ' ἐν Ἰατρῷ φησι Βούλομαι κτλ. Vs. 1 αὐτῷ, sc. ei cui se mancipaturus est is qui loquitur. Non male tamen Schweighaeuserus αὐτός. — Vs. 3 Grotius addidit παρὰ νέων, coll. Plauti versu notissimo: *Nomen iuventus indidit scorto mihi.* Antiphanes Prog. 10: καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι διὰ ταῦτα πάντα σκηπτόν. Quod ζωμὸν se appellatum dicit parasitus, quoniam ad coenam invitatus ceteris convivis prior venire soleat, indicio esse videtur ζωμὸν omnium ciborum primum fuisse appositum. Alias Athenienses ζωμὸν dicebant hominem elegantiae studiosum et unguentis delibutum. Anaxandrides Ulix. II, 5: λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς, ζωμὸς κατωνόμασται. Ac fortasse plura exciderunt. — Vs. 4 Ἀργεῖον Grotius: libri αὐταργεῖον, ἀνταργεῖον et αὐτάργειον. Iacobsius ad Anal. Brunckii VII p. 168 coniicit Ἀνταῖον. Casaubonus „luctae palmam sibi vindicabant Argivi. Diotimus (Anthol. Pal. II p. 139) Ἀργείων ἁ πάλα, οὐ Λιβύων." Adde quem iam alii attulerunt Theocr. XXIV, 109. Athenis qui iuventutem in luctando instituebant, plerumque fuisse videntur Argivi. Cfr Diog. Laert. III 4. — Vs. 5 προσβαλεῖν Grotius. Vulgo προσβαίνειν. AP προσβάδην. Tum forsan οἰκίαν δέ, κριόν. — Vs. 6 numeros facile restituas scribendo κλιμακίδιόν εἰμι Καπανεύς, quo deminutivo usus

μὴν κτλ. Ex Athenaeo profecit Eustath. p. 1168 21, male ille vs. 3 et 4 coniungens *θύννου μὲν οὖν σεμνὸν τὸ βρῶμα.* Vs. 3 scripsi *κλείουσιν; οὔ· θύννου.* Libri *κλείουσι; θύννου.* Iacobsius et Dindorfius *κλείουσι; τοῦ θύννου.* Ludit poeta in duplici significatione vocis *κλεῖς*, quae et clavem et iuiulum thynnorum vel orcynorum notat. Sensum loci aperuit Casaubonus. „Graecis duo clavium genera erant in usu, communium et Laconicarum, quae etiam *καλυπταὶ* dicebantur. Oppositum *καλυπτοῦ* sive *occulti* est *τὸ ὀπτόν*, quod cerni potest: nam *ὀπτὸν* utrumque significat, et *assatum* et *visibile.* Vide VIII p. 388 b. c. Ex his intelliguntur versiculi Aristophontis. Nam ut diximus clavis Laconica, alio nomine *καλυπτὴ* dicta, opponitur *ταῖς δυσὶν ὀπταῖς.*" De clavibus Laconicis, quas non tam *καλυπτὰς* quam *κρυπτὰς* dici solitas fuisse Schweighaeuserus monuit, vide ad Menandr. p. 120.

Π Λ Α Τ Ω Ν. *)

Ἐν ἡμέραις τρισὶν
ἰσχνότερον αὐτὸν ἀποφανῶ Φιλιππίδου.
B. οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις νεκροὺς ποιεῖς;

Athenaeus XII p. 552 e. de Philippidis macilentia disserens: *Ἀριστοφῶν Πλάτωνι Ἐν ἡμέραις κτλ.* Eustathius p. 1646 16: *διό τινος εἰπόντος ὡς ἐν ἡμέραις τρισὶ τὸν δεῖνα ἰσχνότερον Φιλιππίδου ἀποφανῶ, ἔφη τις, οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις νεκροὺς ποιεῖς;* Libri *ἐν ἡμέραις αὐτὸν τρισὶν ἰσχνότερον ἀποφανῶ.* Correxit Porsonus. Priora fortasse Platonis verba sunt de discipulo novitio.

Π Υ Θ Α Γ Ο Ρ Ι Σ Τ Η Σ.

I.

Πρὸς μὲν τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἓν
νόμιζ' ὁρᾶν Τιθύμαλλον ἢ Φιλιππίδην.

*) De Platone a comicis poetis irriso v. Hist. crit. p. 287 sqq. et Comoed. ant. p. 1162.

ὕδωρ δὲ πίνειν βάτραχος, ἀπολαῦσαι θύμων
λαχάνων τε κάμπη, πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπος,
ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος,
πνῖγος ὑπομεῖναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν
τέττιξ, ἐλαίῳ μήτε χρῆσθαι μήθ᾽ ὁρᾶν
κονιορτός, ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν
γέρανος, καθεύδειν μηδὲ μικρὸν νυκτερίς.

Athenaeus VI p. 238 c. de parasitis agens: *κἀν Πυθαγοριστῇ δέ φησι Πρὸς μὲν τὸ πεινῆν κτλ.* **Inde a tertio versu locum ex Athenaeo repetivit Eustathius p. 1951 41. Vs. 1 non male C** *πίνειν.* **— Vs. 6 B** *λαλεῖν τε.* **— Vs. 7 libri** *μήτε ὁρᾶν.* **In** *ὁρᾶν* **fortasse corruptela latet. — Vs. 8** *κονιορτός.* **Ita homines sordidos et squalore obsitos vocatos esse constat ex Anaxandridis Ulix. II 6:** *χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν, κονιορτὸς ἀναπέφηνεν.* **Cfr Demosthenes a Casaubono indicatus in Mid. p. 560 Rsk.:** *νῦν δ᾽ οἶμαι τούτου προβέβληνται Πολύευκτος, Τιμοκράτης, Εὐκτήμων ὁ κονιορτός. τοιοῦτοί τινές εἰσι μισθοφόροι περὶ αὐτόν.*

II.

Εἶτ᾽ οὐ δικαίως ἔστ᾽ ἀπεψηφισμένος
ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ᾽ εἰκότως τ᾽ Ἔρως;
ἐτάραττε κἀκείνους γάρ, ἐμβάλλων στάσεις,
ὅτ᾽ ἦν μετ᾽ αὐτῶν· ὡς δὲ λίαν ἦν θρασὺς
καὶ σοβαρός, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰ πτερά,
ἵνα μὴ πέτηται πρὸς τὸν οὐρανὸν πάλιν,
δεῦρ᾽ αὐτὸν ἐφυγάδευσαν ὡς ἡμᾶς κάτω,
τὰς δὲ πτέρυγας ἃς εἶχε τῇ Νίκῃ φορεῖν
ἔδοσαν, περιφανὲς σκῦλον ἀπὸ τῶν πολεμίων.

Athenaeus XIII p. 563 b. de Amore disserens: *Ἀριστοφῶν δ᾽ ἐν Πυθαγοριστῇ Εἶτ᾽ οὐ δικαίως κτλ.* **Versu secundo** *τε* **post** *εἰκότως* **addidit Porsonus. In extremis versibus**

quae de Amoris alis Victoriae impertitis dicit, non ipse finxisse sed ex vetere aliquo poeta derivasse videtur. Respicit haec Eustathius ad Hom. p. 880 5: *ὁ δὲ μῦθος λέγει τοῦ Ἔρωτος εἶναι τὰ τῆς Νίκης πτερά, οὗ φησιν ὑπὸ θεῶν ἀπεψηφισμένου ἀποκοπῆναι τὰ πτερὰ καὶ δοθῆναι τῇ Νίκῃ φορεῖν.* Idem p. 987 22: *ὁ μῦθος ἀπεψηφίσθαι ὑπὸ θεῶν ἔφη τὸν Ἔρωτα, καὶ ὑποκοπῆναι μὲν τὰ πτερά, ἵνα μὴ πέτηται εἰς οὐρανὸν πάλιν, τὰς δὲ κατ' αὐτὸν πτέρυγας δοθῆναι τῇ Νίκῃ φέρειν ὡς οἷα σκῦλον περιφανὲς ἀπὸ τοῦ πολεμίου.* Vs. 9 Villebrunius *τοῦ πολεμίου.* Ac sane ita Eustathius. Sed recte Athenaeus.

III.

Πρὸς τῶν θεῶν οἰόμεθα, τοὺς πάλαι ποτέ
τοὺς Πυθαγοριστὰς γενομένους οὕτως ῥυπᾶν
ἑκόντας, ἢ φορεῖν τρίβωνας ἡδέως;
οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ·
ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἕν,
τῆς εὐτελείας πρόφασιν εὑρόντες καλὴν
ὅρους ἔπηξαν τοῖς πένησι χρησίμους.
ἐπεὶ παράθες αὐτοῖσιν ἰχθῦς ἢ κρέας,
κἂν μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους,
ἐθέλω κρέμασθαι δεκάκις.

Athenaeus IV p. 161 e: *Ἀριστοφῶν δ' ἐν Πυθαγοριστῇ Πρὸς τῶν θεῶν κτλ.* Respicit locum Eustathius p. 1553 30 afferens verba: *τί ποτε οἰόμεθα τοὺς πάλαι ποτὲ Πυθαγοριστὰς ῥυπᾶν.* Vs. 2 ante Grotium *γινομένους.* — Vs. 8 libri *αὐτοῖς.*

IV. V.

Ἔφη τε καταβὰς εἰς δίαιταν τῶν κάτω
ἰδεῖν ἑκάστους, διαφέρειν δὲ πάμπολυ
τοὺς Πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν· μόνοισι γὰρ
τούτοισι τὸν Πλούτωνα συσσιτεῖν ἔφη,

δι' εὐσέβειαν. Β. εὐχερῆ θεὸν λέγεις,
εἰ τοῖς ῥύπου μεστοῖσιν ἥδεται ξυνών.

* * * *

Ἐσθίουσι δέ
λάχανά τε καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ·
φθεῖρας δὲ καὶ τρίβωνα τήν τ' ἀλουσίαν
οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων.

Diogenes Laert. VIII 38: *Ἀριστοφῶν Πυθαγοριστῇ* *Ἔφη τε — ἥδεται ξύνων. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ Ἐσθίουσι κτλ.* **Eadem leguntur apud Suidam s. v.** *Πυθαγόρας* **II p. 285, qui Diogenem exscripsit. Vs. 1** *ἔφη τε* **abest apud Suidam. Idem pro** *τῶν κάτω* **habet** *αὐτῶν κάτω.* **— Vs. 3 verba** *τῶν νεκρῶν* **fortasse rectius cum sequentibus coniunguntur. — Vs. 7 et 8 apud Suidam ita scripti** *λάχανά τε γὰρ κατέδονται καὶ πίνουσιν* **etc. cum superioribus connectuntur. Scripsi autem** *ἐσθίουσι δὲ* **pro** *ἐσθίουσί τε* **cum Casaubono. — Vs. 9 Suidas** *τρίβωνας, τὴν ἀλουσίαν.*

Φ Ι Λ Ω Ν Ι Δ Η Σ. *)

Τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης
δι' ἀρετὴν τῶν θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα,
ὑπεραφρίζουσαν, τρυφῶσαν, ἴσον ἴσῳ κεκραμένην,
προσφέρων ἔδωκεν, οἶμαι, χρηστότητος οὕνεκα.
εἶτ' ἐλευθέραν ἀφῆκε βαπτίσας ἐρρωμένως.

Athenaeus XI p. 472 c. de poculis Thericleis disserens: *Ἀριστοφῶν δ' ἐν Φιλωνίδῃ Τοιγαροῦν κτλ.* **Vs. 2** *δι' ἀρετήν,* **in quo haerebat Schweighaeuserus, idem esse videtur quod versu quarto** *χρηστότητος οὕνεκα.* **Ibid.** *ἀσπίδα* **dicit poculum clypei instar rotundatum. — Vs. 5** *βαπτίσας.* **Spectant haec ad** *πῶμα ἐλευθερίας,* **de quo vide ad Antiph. p. 12.**

*) V. Hist. crit. p. 410.

EX FABULIS INCERTIS.

I.

Τὸ τέλος ἅπασίν ἐστι τοῖς πτωχοῖσι νύξ·
ἐπισκοτεῖ γὰρ τοῖς κακοῖσι πανταχοῦ.

Stobaeus Floril. XCVI 28 cum lemmate Ἀριστοφῶντος. Locus forsitan ad Babiam referendus est.

II.

Athenaeus II p. 68 a: Ἀντιφάνης δὲ διὰ τοῦ π φησὶν ἀσπάραγον — Ἀριστοφῶν Κάππαριν, βληχώ, θύμον, ἀσπάραγον, πίτταν, ῥάμνον, σφάκελον, τύμπανον. Pro πίτταν Schweighaeuserus γήτιον (γήτειον), Bodaeus ad Theophr. p. 688 πίτυν. Idem Bodaeus pro ῥάμνον coniecit ῥάφανον, σφακόν (sive potius σφάκον) pro σφάκελον, πήγανον pro τύμπανον.

EPICRATES.

(Hist. crit. p. 414)

ΑΜΑΖΟΝΕΣ.

Δεδειπνάναι γὰρ ἄνδρες εὐκαίρως πάνυ
δοκοῦσί μοι.

Athenaeus X p. 422 f. de verbo *δεδειπνάναι* **agens:** *'Επικράτης ὁ 'Αμπρακιώτης — ἐν 'Αμαζόσι Δεδειπνάναι* *κτλ.* **Libri** *ἄνδρες.*

ΑΝΤΙΛΑΙΣ. *)

I. II.

Τὰς μὲν ἄλλας ἔστιν αὐλούσας ἰδεῖν
αὐλητρίδας πάσας 'Απόλλωνος νόμον,
* * * *Διὸς νόμον·*
αὗται δὲ μόνον αὐλοῦσιν 'Ιέρακος νόμον.
* * * *
Αὕτη δὲ Λαῒς ἀργός ἐστι καὶ πότις,
τὸ καθ' ἡμέραν ὁρῶσα πίνειν κἀσθίειν
μόνον· πεπονθέναι δὲ ταὐτά μοι δοκεῖ
τοῖς ἀετοῖς· οὗτοι γὰρ ὅταν ὦσιν νέοι,
ἐκ τῶν ὀρῶν πρόβατ' ἐσθίουσι καὶ λαγὼς
μετέωρ' ἀναρπάζοντες ὑπὸ τῆς ἰσχύος·
ὅταν δὲ γηράσκωσιν ἤδη τότε · ·

---

*) V. Hist. crit. p. 414.

ἐπὶ τοὺς νεὼς ἵζουσι πεινῶντες κακῶς·
κἄπειτα τοῦτ' εἶναι νομίζεται τέρας.
καὶ Λαῒς ὀρθῶς γοῦν νομίζοιτ' ἂν τέρας·
αὕτη γὰρ ὁπότ' ἦν μὲν νεοττὸς καὶ νέα,
ὑπὸ τῶν στατήρων ἦν ἀπηγριωμένη,
εἶδες δ' ἂν αὐτῆς Φαρνάβαζον θᾶττον ἄν.
ἐπεὶ δὲ δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει,
τὰς ἁρμονίας τε διαχαλᾷ τοῦ σώματος,
ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾷόν ἐστι καὶ πτύσαι·
ἐξέρχεταί τε πανταχόσ' ἤδη πιομένη,
δέχεται δὲ καὶ στατῆρα καὶ τριώβολον,
προσίεται δὲ καὶ γέροντα καὶ νέον·
οὕτω δὲ τιθασὸς γέγονεν, ὥστ', ὦ φίλτατε,
τἀργύριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει.

Athenaeus XIII p. 570 b: τῶν οὖν μεγαλομίσθων ἑταιρῶν ἀποτρέπω σε — διότι Τὰς μὲν ἄλλας — Ἱέραχος νόμον, Ἐπικράτης φησὶν ἐν Ἀντιλαΐδι. ἐν ᾧ δράματι καὶ περὶ τῆς πολυθρυλήτου Λαΐδος τάδε λέγει Αὕτη δὲ Λαῒς κτλ. Vs. 1 τὰς μὲν ἄλλας. Apud poetam scriptum fuisse videtur τὰς μὲν γὰρ ἄλλας, de quo admonuit etiam Schweighaeuserus. — Vs. 4. De Ἱέρακος νόμῳ laudant Polluc. IV 79. — Vs. 5 pro αὕτη Schweigh, αὐτή. Eustathius ad Odyss. p. 1408 57 non indicato poetae nomine propter femininum ἀργὸς affert verba ἡ Λαῒς ἀργός ἐστι καὶ πότις. — Vs. 7 ταὐτὰ Schweighaeuserus. Vulgo ταῦτα. — Vs. 10 ὑπὸ Porsonus ad Arist. Plut. 98 pro ἀπό. — Vs. 11 vix aliud excidisse videtur quam θεῶν, quod ne superfluum habeatur, etiam Sophocles Antig. 152 θεῶν ναοὺς coniunxit. Malim autem ἤδη τῶν θεῶν. Insident aquilae templorum fastigiis cibo e mactatis hostiis inhiantes. — Vs. 15 ὁππότ' ἦν νεοττός PVL. ὁπότ' οὖν ἦν νεαττὸς C, qui γοῦν in versu praecedenti omittit. Proponebam olim ὁπότ' ἔτ' ἦν νεοττός. Nunc Porsonum sequutus sum eum Dindorfio.

Pro *καὶ νέα* magis placeret *νὴ Δία*. — Vs. 17 *Φαρνάβαζον*, qui utpote satrapa difficiles habebat aditus. — Vs. 18 *δόλιχον*. Scribebatur *δολιχόν*. Ad dictionem *τὸν δόλιχον τοῖς ἔτεσι τρέχειν*, *longum vitae spatium emetiri*, compara Platon. Protag. p. 329 B: *οἱ ῥήτορες σμικρὰ ἐρωτηθέντες δόλιχον κατατείνουσι τοῦ λόγου*. Ita enim scribendum, non *δολιχόν*, quod etsi ita explicari potest ut ab Astio factum est, multum tamen festivitatis orationi accedit si in *δόλιχον* mutaveris. Comparant Phocionis illud apud Plutarchum Praec. polit. p. 889: *καλὸν τὸ στάδιον εἶναι, δεδιέναι δὲ τοῦ πολέμου τὸν δόλιχον*. — Vs. 20 *πτύσαι* non magis ferri potest quam quod Schweigh. coniecit *πτίσαι*. Paullo aptius videri potest *κίσαι*, quamquam nec hoc sufficit. — Vs. 21 paullo numerosius esset *πανταχόσε δὴ πιομένη*. — Vs. 24 *τιθασός γέγονεν* ABC. *τιθασσός γέγον* PVL. *τιθασσὸς* etiam Eustathius ad Odyss. 1403 57. Eam formam ut hoc loco ita ubique metrum respuit. Tum revocavi ex A *φίλταται*, pro quo PVL *φίλτατε*. Utrum rectius sit, diiudicari non potest.

III.

Τἀρωτίκ' ἐκμεμάθηκα ταῦτα παντελῶς
Σαπφοῦς, Μελήτου, Κλεομένους, Λαμυνθίου.

Athenaeus XIII p. 605 e: *κἀγὼ δὲ κατὰ τὴν Ἐπικράτους Ἀντιλαΐδα Τἀρωτικὰ κτλ.* Vs. 1 Ita Dobraeus App. ad Aristoph. p. 125 pro *ἐρωτικὰ μεμάθηκα*. — Vs. 2 *Μελήτου* Dobraeus. AB *μέλη τοῦ*. PVL *μέλη ἢ τοῦ*. Meletus, cuius carmina amatoria h. l. commemorantur, haud diversus fuisse videtur a Meleto tragico, accusatore Socratis. De eo vide schol. Platonis p. 330. Eiusdem scolia commemorat Aristoph. Ran. 1302. De Cleomene poeta dixi ad Chionidis fragm. p. 7. Lamynthius patria fuit Milesius, Lydae meretricis amore nobilitatus, quam ille lyrico carmine celebravit. Athenaeus XIII p. 597 a: *προσέτι δὲ καὶ τὴν ὁμώνυμον ταύτης (Antimachi Lyden dicit) ἑταίραν Λυδὴν, ἣν ἠγάπα Λαμύνθιος ὁ Μιλήσιος. ἑκάτερος γὰρ τούτων τῶν ποιητῶν, ὡς*

φησι Κλέαρχος ἐν τοῖς Ἐρωτικοῖς, τῆς βαρβάρου Λυδῆς εἰς ἐπιθυμίαν καταστὰς ἐποίησεν ὁ μὲν ἐν ἐλεγείοις, ὁ δ' ἐν μέλει τὸ καλούμενον ποίημα Λυδήν. **Quibus adde Photium Lex. p. 207 10.** *Λαμύνθιος: ποιητὴς ἐρωτικῶν μελῶν.*

ΔΥΣΠΡΑΤΟΣ. *)

Τί γὰρ
ἔχθιον ἢ „παῖ παῖ" καλεῖσθαι παρὰ πότον,
καὶ ταῦτ' ἀγενείῳ μειρακυλλίῳ τινί,
ἢ τὴν ἀμίδα φέρειν, ὁρᾶν τε κείμενα
ἄμητας ἡμιβρῶτας ὀρνίθειά τε,
ὧν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,
ὥς φασιν αἱ γυναῖκες. ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ,
γάστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον ὃς ἂν φάγῃ
ἡμῶν τι τούτων.

Athenaeus VI p. 262 d: *Ἐπικράτης δ' ἐν Δυσπράτῳ ἀγανακτοῦντα ποιεῖ τινα τῶν οἰκετῶν καὶ λέγοντα Τί γὰρ κτλ.* **Vs. 4** *τὴν ἀμίδα φέρειν.* **Eupolis Fab. inc. II 4:** *εἶεν, τίς εἶπεν „ἀμίδα παῖ" πρῶτος μεταξὺ πίνων; Β. Παλαμηδικόν γε τοῦτο τοὐξεύρημα καὶ σοφόν σου.* **Quae postrema nescio an de Alcibiade dicantur.** *ἢ* **addidit Porsonus. Quae sequuntur** *ὁρᾶν* **usque ad** *αἱ γυναῖκες* **Epicratem ex Antiphanis** *Δυσπράτῳ* **sumpsisse adnotavit Athenaeus. — Vs. 7** *ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ.* **Ita Porsonus. B** *ὃ δὲ χόασιν, ποιεῖ.* **MS Musei Brit.** *ὁ δὲ χοααιν ποιεῖ.* **L** *ὅς δὲ χοᾶ πίῃ.* **V** *ὁ δὲ χοαπίῃ.* **— Vs. 9 Porsonus transponebat** *λάμυρον ἡμῶν ὃς ἂν | φάγῃ τι τούτων.*

*) V. Hist. crit. p. 321. 414.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

'Επὶ τοῖσδ' ἐγὼ
μάγειρος. οὔτε Σικελία καυχήσεται
τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον κατ' ἰχθύων,
οὐχ Ἦλις, ἔνθα δελφάκων ἐγὼ κρέα
κάλλιστ' ὄπωπα πυρὸς ἀκμαῖς ἠνθισμένα.

Athenaeus XIV p. 655 f: ὀπτῶν δελφάκων δὲ μνημονεύει Ἐπικράτης ἐν Ἐμπόρῳ Ἐπὶ κτλ. Vs. 4 οὐχ Ἦλις. PL οὐ κήλισ'. AV οὐκήλισ'. Correxit Casaubonus, nisi quod οὔτ' Ἦλις scripsit, quo fortasse non opus est. Ceterum coquorum Eliacorum magnam laudem fuisse intellegitur etiam ex Antiphanis Fragm. inc. XL. — Vs. 5 ἠνθισμένα *variegata*. Similiter Philemon Milit. vs. 6 de pisce: οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον. Sophocles El. 43: οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ὧδ' ἠνθισμένον.

ΧΟΡΟΣ.

Τελέως μ' ὑπῆλθεν ἡ κατάρατος μαστροπός,
ἐπομνύουσα τὰν Κόραν, τὰν Ἄρτεμιν,
τὰν Φερσέφατταν, ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος,
ὡς πῶλος ἀδμής· ἡ δ' ἄρ' ἦν μυωνία.

Aelianus H. A. XII 10 de murium libidine disserens: καὶ πάλιν παρὰ Ἐπικράτει ἐν τῷ Χορῷ (δρᾶμα δέ ἐστι τῷ Ἐπικράτει τοῦτο)· Τελέως κτλ. Vs. 1 legitur vulgo τελέως δ' ὑμιν ὑπῆλθεν. Pro δ' ὕμιν libri fere δεῦμε, δευμε, δ' εὖμε, δεῖ με et δέ με, unus δῦμ. Dubitanter scripsi τελέως μ' ὑπῆλθεν, *plane me fefellit scelesta lena, iurans integram et intactam illam esse puellam*. Nec tamen locus persanatus est. Gesnerus τέλος δ' ὑπῆλθεν. Toupius ad Suid. I p. 193: τέλος δ' ὑπῆλθέ μ'. Quod fortasse verum est. Pro τελέως libri fere τελείως. — Vs. 2 τὰν Κόραν.

De doricis formis in iuramentis vide ad Menandr. p. 16. Adde Epicratem fab. inc. I, 7 *λέξον πρὸς γᾶς*, et Plautum Capt. III 2 102 *νὴ τὰν Κόραν*. — Vs. 3 *Φερσέφατταν*. Libri *Φερέφατταν* vel *Φαρέφατταν*. Fortasse igitur *Φερρέφατταν*. — Vs. 4 *ἡ δ' ἄρ' ἦν μυωνία*. Subiicit his Aelianus: *εἰς ὑπερβολὴν λαγνιστάτην αὐτὴν εἰπεῖν ἠθέλησε μυωνίαν ὅλην ὀνομάσας*, ex quibus verbis Iacobsius suspicabatur scripsisse Epicratem *ἡ δ' ἄρ' ὅλη μυωνία*. Si poetae est *ὅλη*, malim *ἡ δ' ἄρ' ἦν μυωνία | ὅλη*.

EX FABULIS INCERTIS.

I.

Α. Τί Πλάτων
καὶ Σπεύσιππος καὶ Μενέδημος,
πρὸς τίσι νυνὶ διατρίβουσιν;
ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος
διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν;
τάδε μοι πινυτῶς, εἴ τι κατειδὼς
*ἥκεις, λέξον, πρὸς γᾶς * **
Β. ἀλλ' οἶδα λέγειν περὶ τῶνδε σαφῶς·
Παναθηναίοις γὰρ ἰδὼν ἀγέλην
μειρακίων
ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημίας
ἤκουσα λόγων ἀφάτων ἀτόπων·
περὶ γὰρ φύσεως ἀφοριζόμενοι
διεχώριζον ζῴων τε βίον
δένδρων τε φύσιν λαχάνων τε γένη.
κᾆτ' ἐν τούτοις τὴν κολοκύντην
ἐξήταζον τίνος ἐστὶ γένους.
Α. καὶ τί ποτ' ἄρ' ὡρίσαντο καὶ τίνος γένους
εἶναι τὸ φυτόν; δήλωσον, εἰ κάτοισθά τι.

B. πρώτιστα μὲν οὖν πάντες ἀναυδεῖς
τότ' ἐπέστησαν, καὶ κύψαντες
χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφρόντιζον.
κᾆτ' ἐξαίφνης ἔτι κυπτόντων
καὶ ζητούντων τῶν μειρακίων
λάχανόν τις ἔφη στρογγύλον εἶναι,
ποίαν δ' ἄλλος, δένδρον δ' ἕτερος.
ταῦτα δ' ἀκούων ἰατρός τις
Σικελᾶς ἀπὸ γᾶς κατέπαρδ' αὐτῶν
ὡς ληρούντων.
A. ἦ που δεινῶς ὠργίσθησαν
χλευάζεσθαί τ' ἐβόησαν·
τὸ γὰρ ἐν λέσχαις ταῖσδε τοιαυτί
ποιεῖν ἀπρεπές.
B. οὐδ' ἐμέλησεν τοῖς μειρακίοις·
ὁ Πλάτων δὲ παρὼν καὶ μάλα πρᾴως,
οὐδὲν ὀρινθείς, ἐπέταξ' αὐτοῖς
πάλιν * *
ἀφορίζεσθαι τίνος ἐστὶ γένους·
οἱ δὲ διῄρουν.

Athenaeus II p. 59 c. de colocynta disserens: *Ἐπικράτης ὁ κωμῳδιοποιός Τί Πλάτων κτλ.* Vs. 8 *νυνὶ* Porsonus apud Walpol. Fragm. com. p. 18 et Erfurdtius: libri *νῦν.* — Vs. 5 pro *τοῖσιν* Dindorfius non sine causa *τούτοισιν.* — Vs. 7 Grotius *ποτὶ τᾶς γᾶς.* Porsonus *λέξον φέρε πρὸς γᾶς.* Erfurdtius *λέξον δὴ πρὸς τᾶς γᾶς.* — Vs. 10 Porsonus et Erfurdtius *τῶν μειρακίων*, ut certi quidam et definiti adolescentes intellegantur. Sed fortasse plura exciderunt verba, quae etiam Dindorfii sententia est. Alioqui possis:

μειρακίων τῶν ἐν γυμνασίοις
Ἀκαδημίας.

Vs. 11 Dindorfius *Ἀκαδημείας*. — Vs. 18 et 19 ab importunis criticorum coniecturis vindicavit Erfurdtius. — Vs. 20 Eustathius ad Od. p. 804 31: *οἱ ἀναυδεῖς παρά τινι κωμῳδῷ οἷον· πρώτιστα μὲν πάντες ἀναυδεῖς τότ' ἐπέστησαν*. Particulam *οὖν* adiecit I. Scaliger. Fortasse tamen *πρώτιστον* legendum. — Vs. 23 *χἄτ' ἐξαίφνης* Porsonus et Erfurdtius pro *κάξαίφνης* — Vs. 29 *κατέπαρδ'* Schweighaeuserus et Porsonus. Vulgo *κατεπέρδετ'*. — Vs. 30—34 alteri interlocutori tribuendos esse vidit Coraes. — Vs. 32 *τοιαυτί*. Ita scripsi pro *τοιαῦτα*. V. ad Menandri fragm. p. 34. — Vs. 33 *ἀπρεπὲς* Casaubonus. Libri *εὐπρεπές*. Dindorfius coniiciebat *ποιεῖν οὐκ εὐπρεπές ἐστιν*, vel *ποιεῖν πῶς εὐπρεπές ἐστιν*; Erfurdtius autem *τὸ γὰρ ἐν λέσχαις τοιαῖσδε τοιαῦτ' ἀπρεπὲς ποιεῖν*, vel *τοιαῖσδε ποιεῖν ἀπρεπὲς τοιαῦτ'*, vel denique *τοιαῖσδ' ἀπρεπὲς τοιαῦτα ποιεῖν*. Sed brevis syllaba in fine versus anapaestici idoneam habet excusationem a mutatione personarum. Cfr Seidlerus de Vers. dochm. p. 80. — Vs. 37 recte Porsonus et Dindorfius coniecisse videntur *πάλιν ἐξ ἀρχῆς*. Praeterea cucurbitae commemorationem desidero. Itaque totus versus ita scribendus esse videtur: *πάλιν ἐξ ἀρχῆς τὴν κολοκύντην κτλ.*

II.

Κατάβαλλε τἀκάτεια, καὶ κυλίκια
αἶρου τὰ μείζω, κεὐθὺ τοῦ καρχησίου
ἄνελκε τὴν γραῦν, τὴν νέαν τ' ἐπουρίσας
πλήρωσον, εὐτρεπῆ τε τὸν κοντὸν ποιοῦ,
καὶ τοὺς κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα.

Athenaeus XI p. 782 f: *ἄκατος ποτήριον ἐοικὸς πλοίῳ. Ἐπικράτης Κατάβαλλε κτλ.* Facetam in his inesse amphiboliam, vocabulis nauticis ad res longe diversas significandas adhibitis, viderunt Villebrunius et Iacobsius Anim. ad Athen. p. 249. Vs. 1 *καὶ* addendum esse vidit Iacobsius. Pro *κυλίκια* malim *κυμβία*. Si quid enim video, requiritur nomen quod et poculum et navigium significat. Vix differunt *ΚΥΜ-*

ΒΙΑ et *ΚΥΛΙΚΙΑ*. — Vs. 3 ἐπουρίσας cod. E et Iacobsius. Vulgo ἐπηυρίσας. „Hanc iuvenculam, ceu velum vento, impleas. Nam πληροῦν et ad venti et ad viri officium designandum valet." Iacobsius. Tum Casaubonus νέαν δ'. Ceterum „duo illa nomina γραῦς et νέα nescio quo ludicro invento, quove nautici sermonis usu de duobus velis fuerint accipienda." Schweighaeuserus. — Vs. 4 εὐτρεπῆ pro vulgato ἐντρεπῆ praebuit A. Idem coniectura assequutus erat Villebrunius et postea Valcken. Diatr. p. 235, quo auctore scripsi ποιοῦ pro ποοῦ et vs. 5 κάλως pro κάλους. — Vs. 5 χαλᾶν πόδα, qua dictione proprio sensu usus est poeta inc. apud Plutarch. Mor. p. 819 B et Euripides Orest. 706, nostro loco quid adsignificet docet notum illud oraculum Aegeo datum apud Euripidem Med. 662: ἀσκοῦ δε τὸν προὔχοντα μὴ λῦσαι πόδα, ubi schol. ποδεῶνα δὲ εἰώθασι λέγειν τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον. Pro πόδα epit. Hoesch. πόδας.

III.

Pollux IV 121: πρωτόβαθρον φησὶν Ἐπικράτης ὁ κωμῳδιοδιδάσκαλος. Cod. Falck. Φερεκράτης. V. Pherecratis fragm. p. 356.

CRATINUS IUNIOR.

(Hist. crit. p. 411)

ΓΙΓΑΝΤΕΣ. *)

I.

Ἐνθυμεῖσθε τῆς γῆς ὡς γλυκὺ
ὄζει, καπνός τ' ἐξέρχετ' εὐωδέστερος;
οἰκεῖ τις ὡς ἔοικεν ἐν τῷ χάσματι
λιβανωτοπώλης ἢ μάγειρος Σικελικός.
[παραπλησίαν ὀσμὴν λέγεις ἀμφοῖν γλυκύς.]

Athenaeus XV p. 661 e: ἐκσεμνύνει δὲ τὴν τέχνην (τὴν μαγειρικὴν) καὶ ὁ νεώτερος Κρατῖνος ἐν τοῖς Γίγασι λέγων Ἐνθυμεῖσθε τῆς γῆς κτλ. Vs. 1 libri ἐνθύμει δέ. Dindorfius dubitanter ἐνθυμοῦ δέ. Scripsi ἐνθυμεῖσθε et verba per interrogationem extuli. Ibid. inter γῆς et ὡς B inserit φασί. — Vs. 2 recte puto Bergkius Comm. p. 277 εὐωδέστατος. At idem non recte addit loqui poetam de Gigantum felicitate, quibus et terra et fumus suavissime oleat. Ex poetae verbis nihil aliud efficias nisi terrae hiatum in scena fuisse conspectum, ex quo suavissimum odorem efflari dicit. — Vs. 5 γλυκὺς a C omissum Dindorfius inclusit. Dobraeus Adv. II p. 351 fragmentum quarto versu terminat, cetera Athenaeo tribuens: παραπλησίαν ὀσμὴν λέγει (ὁ Κρατῖνος scil.) ἀμφοῖν. καὶ ὁ γλυκὺς Ἀντιφάνης —. Huius enim proxime sequitur locus e Philotide. Vera haec puto; itaque totum versum inclusi.

*) V. Hist. crit. p. 411.

II.

Ὡς σφοδρῶς Αἰγυπτιώδης, Σώχαρις, Παμύλης.

Hesychius, *Παμύλης: Αἰγύπτιος θεὸς πριαπώδης. Κρατῖνος ὁ νεώτερος, ὡς σφοδρῶς. ἡ Αἰγυπτώδης Σόχαρις* (cod. *σόχαρ..*) *Παμύλης.* Correxi ut supra adscripta sunt. Videntur illa de homine impense libidinoso intellegenda esse. De Sochare et Paamyle cfr Iablonski Panth. Aegypt. V 7. Vitiose apud Hesychium alio loco *Παλμύτης* scriptum est. Compara nomen *Paapis*, quode dixi vol. II p. 749. Cum Socharis nomine cognatum videtur quod Pollux VI 82 commemorat uvae Aegyptiacae nomen *Σωχὶς ἢ* (lege *ἡ*) *καὶ Αἰγυπτία.*

ΘΗΡΑΜΕΝΗΣ.

Athenaeus IV p. 177 a: *τῶν δ' ἐλύμων αὐλῶν μνημονεύει καὶ Καλλίας ἐν Πεδήταις. Ἰόβας δὲ τούτους Φρυγῶν μὲν εἶναι εὕρημα — χρῆσθαι δ' αὐτοῖς καὶ Κυπρίους φησὶ Κρατῖνος ὁ νεώτερος ἐν Θηραμένει.* Ita Schweighaeuserus pro *Θηραμένῃ*. A *Θηραμένηι*. Cfr Hist. crit. p. 411.

ΟΜΦΑΛΗ. *)

I.

Πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα
κρεῖττον· μάχαι δ' ἄλλοισι καὶ πόνοι μέλοι.

Athenaeus XV p. 669 b: *κατὰ γὰρ τὸν νεώτερον Κρατῖνον, ὅς ἐν Ὀμφάλῃ φησίν Πίνειν μένοντα κτλ.* Herculis haec verba esse apud Omphalen strenue nepotantis etiam alii viderunt. Vs. 1 *μάχαι* et *πόνοι* ABPV. *μόχαι* et *πόνου* L. *μάχης* et *πόνου* Porsonus et Schweighaeuserus. Plu-

---

*) V. Hist. crit. p. 412.

ralis sic ut nostro loco factum est cum verbo singulari coniuncti ex atticis scriptoribus certiora exempla desidero quam quae attulit Schneidewinus Coni. crit. p. 92. Interim probo aut Porsonianum *μάχης* et *πόνου*, aut quod Bergkius Comm. p. 413 scripsit *πόνος*, servato *μάχαι*.

II.

Ὑμεῖς δ' ἐὰν ἱππίσκον ἢ τρίμιτον ἔχητε.

Pollux VII 58: *ἐν δὲ τῇ τοῦ νεωτέρου Κρατίνου Ὀμφάλῃ εἴρηται Ὑμεῖς — ἔχητε, ὡς καὶ ταῦτα εἴδη χιτωνίσκων.* Apertum est haec etiam aliis modis digeri posse.

ΠΥΘΑΓΟΡΙΖΟΥΣΑ.

Diogenes Laert. VIII 37: *ἔσκωψε δὲ αὐτὸν* (Pythagoram) *Κρατῖνος μὲν ἐν Πυθαγοριζούσῃ. ἀλλὰ καὶ ἐν Ταραντίνοις.* Hinc Suidas s. v. *Ξενοφάνης.* Verum etiam Alexis *Πυθαγορίζουσαν* scripsit. Diogenis libri fere *Πυθαγορικοῖς.* Arund. *Πυθαγορικαῖς.* Aldobr. *Pythagorizusa.* Fortasse scribendum *Πυθαγορίζουσι*, ut titulus fabulae fuerit *Πυθαγορίζοντες.* Atque ita ex cod. V edidit Bernhardius.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΙ.

Ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς, ἄν τιν' ἰδιώτην ποθὲν
λάβωσιν εἰσελθόντα, διαπειρώμενον
τῆς τῶν λόγων ῥώμης, ταράττειν καὶ κυκᾶν
τοῖς ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι, τοῖς παρισώμασιν,
τοῖς ἀποπλάνοις, τοῖς μεγέθεσιν νουβυστικῶς.

Diogenes Laert. l. l. *ἀλλὰ καὶ ἐν Ταραντίνοις φησὶν οὕτως Ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς κτλ.* Hinc petiit locum Suidas v. *Ξενοφάνης.* Vs. 1 Suidas *ἐὰν ἰδιώτην.* — Vs. 2 *διαπειρωμένοις* I. Scaliger. — Vs. 5 *τοῖς μεγέθεσιν.* V. Ernesti Lexicon techn. p. 205.

ΤΙΤΑΝΕΣ.

Κόρυδον τὸν χαλκοτύπον πεφύλαξο,
ἣν μή σοὶ νομιεῖς αὐτὸν μηδὲν καταλείψειν,
μηδ' ὄψον κοινῇ μετὰ τούτου πώποτε δαίσῃ,
τοῦ Κορύδου· προλέγω σοι· ἔχει γὰρ χεῖρα κραταιάν,
χαλκῆν, ἀκάματον, πολὺ κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ.

Athenaeus VI p. 241 c. de Corydo parasito comicorum testimonia componens: *Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Τιτᾶσι Κόρυδον τὸν χαλκοτύπον κτλ.* **Non dubitari potest quin haec ex ficto aliquo oraculo derivata sint. Similis vaticiniorum color apud Aristoph. Equ. 1049 et Horat. Sat. I 9 34. Vs. 1** *χαλκοτύπον* **C.** *χαλκότυπον* **PVL. Fabrum ferrarium cur dicat Corydum non perspicio. Num** *χαλκότυπον* **explicandum** *χαλκοῦ κεκροτημένον*, **ex aere factum sive aeneum, propter invictas manus? — Vs. 2 Lobeckius ad Phryn. p. 458** *οὐ μή σοι.* **Porsonus** *εἰ μή σοι*, ***nisi existimabis eum nihil tibi relicturum.*** **Quod quid sit non intellego. Nec Lobeckii coniectura ad sententiam apta est, quae ita potius procedere debebat:** ***cave tibi a Corydo, neque unquam cum hoc homine obsonium comedas: nihil enim tibi relinquet.*** **Totum versum, si abesset, nemo desideraret. Pro** *σοι* **PVL** *σύ.* **— Vs. 3** *μετὰ τοῦδ' οὐ πώποτε* **Lobeckius. — Vs. 5** *κρείττω τοῦ πυρός.* **V. Bernhardii Eratosth. p. 220 et supra ad Eupolin p. 487.**

ΧΕΙΡΩΝ. *)

Πολλοστῷ δ' ἔτει
ἐκ τῶν πολεμίων οἴκαδ' ἥκων, ξυγγενεῖς
καὶ φράτερας καὶ δημότας εὑρὼν μόλις,
εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφην· Ζεύς ἐστί μοι
ἑρκεῖος, ἔστι φράτριος, τὰ τέλη τελῶ.

***) V. Hist. crit. p. 412.**

Athenaeus XI p. 460 f. de *κυλικείῳ* disserens: *Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Χείρωνι Πολλοστῷ δ' ἔτει κτλ.* Vs. 1 *ἔτι* AB. *ἔτει* VL. — Vs. 2 *ἥκων* Iacobsius Spec. Anim. ad auct. vett. p. 111 et Porsonus Adv. p. 128. Libri *ἥκω*. — Vs. 3 *φράτερας* A. *φράτορας* PVL. V. Hist. crit. p. 218. — Vs. 4 *ἐνεγράφην* Eustathius ad Iliad. p. 1271 31: *καὶ κυλικεῖον ἡ τῶν κυλίκων σκευοθήκη, οἷον μόλις εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφην, ἤγουν εἰς τὸ συμπόσιον, ὡς οἷα πολιτογραφηθείς που.* Libri *ἐγράφην*. Correxit iam Porsonus. Sententiam loci optime indicavit Eustathius, nisi quod *μόλις* male cum *ἐνεγράφης* coniunxit. — Vs. 5 *ἑρκεῖος* AC. *ἕρκειος* BPV. Ibid. *φράτριος* Bergkius Comment. p. 108. Libri *φρατόριος*.

ΨΕΥΔΥΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ.

I.

Ἄνθρωπος εἶ δηλονότι καὶ ψυχὴν ἔχεις;
B. κατὰ μὲν Πλάτων' οὐκ οἶδ', ὑπονοῶ δ' ὧδ' ἔχειν.

Diogenes Laert. III 28: *τοιοῦτος δ' ὢν* (Plato) *ὅμως ἐσκώφθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν κωμικῶν — Κρατῖνος Ψευδυποβολιμαίῳ Ἄνθρωπος εἶ κτλ.* Verum primum ita distinguere malim:

Ἄνθρωπος εἶ; B. δηλονότι. A. καὶ ψυχὴν ἔχεις;

Altero versu libri *οἶδα ὑπονοῶ δ' ἔχειν.* Correxit Hermannus.

II.

Pollux VII 211: *παρὰ δὲ τῷ νεωτέρῳ Κρατίνῳ ἐν Ὑποβολιμαίῳ βιβλιοθήκη.* Videtur eadem fabula designari.

EX INCERTIS FABULIS.

I.

Εἰς ἐγγύας τρεῖς εἰσπεσὼν ἀνηρέθην.
B. οὔπω τότ' ἐν Δελφοῖσιν ἦν τὰ γράμματα

τὴν ἐγγύην ἄτην λέγοντ'; Α. ἦν· ἀλλ' ἐγὼ
φιλέταιρον εἶχον ἦθος.

Scholiasta ad Platonis Charm. p. 324 Bekk.: *παροιμία ἐγγύα πάρα δ' ἄτα. — οἱ δὲ εἶπον αὐτὴν οὐχ οὕτω ἔχειν, ἀλλὰ μόνον ἐγγύη ἄτη. καὶ παρέχουσι μάρτυρα τούτου Κρατῖνον τὸν νεώτερον λέγοντα Εἰς ἐγγύας κτλ.* „Libri vs. 1 *πεσών*, 2 *οὕτω ποτ'*, 4 *ἔθος*, personis non distinctis, omissis 3 *ἦν* et quod Buttmanno debeo, *λέγοντ'*." *Bekkerus.*

II.

Καρῖδας ἡ ζὰψ ἐκφέρει κἰχθύδια.

Clemens Alex. Strom. V p. 569 B: *καλεῖται δ' οὕτως* (*ζὰψ*) *ἡ θάλασσα, ὡς Εὐφορίων — Διονύσιός τε ὁ Ἴαμβος ὁμοίως Πόντου μαινομένοιο περιστείνει ἁλυκὴ ζάψ. ὁμοίως δὲ Κρατῖνος ὁ νεώτερος κωμικὸς Καρῖδας ἡ ζὰψ ἐκφέρει καὶ ἰχθύδια.* Scripsi *κἰχθύδια*, quae perrara crasis est, et cuius nullum apud atticos poetas exemplum novi. Eadem usus est Archilochus apud schol. Aristoph. Av. 1762: *αὐτός τε κἰόλαος αἰχμήτα δύο.* Item incertus apud Quintil. I 8 14: *αἰσχρὸν σιωπᾶν κἰσοκράτην ἐᾶν λέγειν.* At frequens est apud infimae aetatis Graeculum, Dicaearchi nomen mentitum Descript. Graec. 58: *ἐν ᾗ πόλις Πλευρὼν ὑπόκειται χἰερόν* (sic lege). vs. 74 *προσβάντι πόλις ὕπεστι χἰερόν.* vs. 97 *πόλις Λεβάδεια χἰερὸν Τροφωνίου.* Denique vs. 120 *κλειστὸν λιμέν' ἔχουσαν χἰερόν.* Omitto ineptum Anacreontei carminis auctorem XXXII 26: *Βακτρίων τε κἰνδῶν.*

III.

Παρ' Ἀρχεφῶντος ἡδυπότια δώδεκα.

Athenaeus XI p. 469 c: *μνημονεύει δ' αὐτῶν* (*τῶν ἡδυποτίδων*) *καὶ Ἐπιγένης ἐν Ἡρωΐνῃ — Σῆμος δὲ ἀνακεῖσθαί φησιν ἐν Δήλῳ χρυσῆν ἡδυποτίδα — Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερός φησι Παρ' Ἀρχεφῶντος ἡδυπότια δώδεκα.* Ita ABP. Fortasse tamen rectius VL *ἡδυποτίδας*. De Archephonte parasito vide Athenaeum VI p. 244 b. d.

O P H E L I O.

(Hist. crit. p. 415)

Ι Α Λ Ε Μ Ο Σ.

Ὠρχοῦντο ὥσπερ καρῖδες ἀνθράκων ἔπι
πηδῶσι κυρταί.

Athenaeus III p. 106 a. de καρὶς disserens: καὶ Ὠφελίων — ἐν Ἰαλέμῳ Ὠρχοῦντο κτλ. Ita libri, nisi quod Palat. habet ὠρχοῦντ' ὥσπερ. VL ὠρχοῦντο ὡς, unde Dindorfius ὠρχοῦντο δ' ὡς scripsit, quod ferri non potest propter ὡς, pro quo ὥσπερ dicendum erat. Cum libris consentit Eustathius ad Iliad. p. 1220 54: εἴρηται γοῦν ἐντεταμένως τὸ — ὠρχοῦντο ὥσπερ καρῖδες ἀνθράκων ἔπι πηδῶσαι (sic) κυρταί. Fortasse ὠρχοῦνθ' ἅπερ.

Κ Α Λ Λ Α Ι Σ Χ Ρ Ο Σ. *)

Κυρταὶ δ' ὁμοῦ καρῖδες ἐν ξηρῷ πέδῳ.

Athenaeus l. l. Ὠφελίων Καλλαίσχρῳ Κυρταὶ δ' ὁμοῦ κτλ.

EX FABULIS INCERTIS.

I.

Athenaeus II p. 43 f: Εὔβουλος εὑρετικούς φησι τὸ ὕδωρ ποιεῖν τοὺς πίνοντας αὐτὸ μόνον,

τὸν δ' οἶνον ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν.

τὰ αὐτὰ δ' ἰαμβεῖα καὶ Ὠφελίων φησί. Vide ad Eubuli fragm. p. 267.

*) V. Hist. crit p. 415.

II.

Λιβυκόν τε πέπερι, θυμίαμα, βιβλίον
Πλάτωνος ἐμβρόντητον.

Athenaeus II p. 66 d: *ὅτι εἰς τὸ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐνεβάλλοντο, πέπερι, φυλλίς, σμύρνα, κύπειρον, μύρον Αἰγύπτιον — Ὠφελίων Λιβυκὸν κτλ.* Vulgo *Λιβυκὸν πέπερι θυμίαμα καὶ βιβλίον.* Correxit Elmsleius, indicante Dindorfio in Addendis p. XVI. Toupius Emend. I p. 459: *Λιβυκὸν πέπερι καὶ θυμίαμα, βιβλίον* etc.

II.

Ἐλαίῳ Καρικῷ ἀλείφεται.

Athenaeus II p. 66 f: *Καρικοῦ* (scil. *ἐλαίου μνημονεύει*) *Ὠφελίων Ἐλαίῳ Καρικῷ ἀλείφεται.* Ita BC. *ἀλείφετο* VL. Fortasse inserendum *δ'* post *Καρικῷ.*

III.

Hesychius, *Ἶσις: ἔνιοι ὀμνύοντες τὴν Ἶσιν ἐξ ἑτοίμου ἐνόσουν. ὅθεν ὁ Φιλήμων διὰ τὸ συνεχὲς τῶν νόσων ἐχρήσατο τῇ λέξει.* Ita Musurus: at codex *ὠφελίμων.* Ophelionis nomen restituendum esse monui Praef. ad Men. p. XI. De Isidis iuramento, morborum causa, vide ad Philem. p. 480.

A L E X I S. (388-284)

(Hist. crit. p. 374 sqq.)

ΑΓΚΥΛΙΩΝ. *)

Λέγεις περὶ ὧν οὐκ οἶσθα, συγγενῶς τρέχων
Πλάτωνι, καὶ γνώσει λίτρον καὶ κρόμμυον.

Diogenes Laert. III 26: *τοιοῦτος δ' ὢν* (**Plato**) *ὅμως ἐσκώφθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν κωμικῶν. Θεόπομπος γοῦν ἐν Ἡδυχάρει φησὶν οὕτως* (**Fragm. II**) *Ἄλεξις Μεροπίδι — καὶ ἐν Ἀγκυλίωνι Λέγεις περὶ ὧν κτλ.* **Vs. 1** *συγγενῶς τρέχων Πλάτωνι* **non significat opinor** ***Platonis instar cursitans*****, sed simpliciter** ***Platoni similis*****. Ita** *Πυθοκλεῖ ἴσα βαίνειν* **dicitur noto proverbio, de quo vide Buttmannum in Friedemanni Miscell. II 1 p. 50. Cfr ad Menandri Fragm. p. 260. Similiter** *ἰσοδρομεῖν* **dixit Nicander Athenaei XV p. 683 e:** *ἄνθεσιν ἰσοδρομεῦσα χελιδόσιν.* **Pariter** *συντρέχειν τινί*, ***conspirare cum aliquo*****, labentis graecitatis temporibus dictum esse docet glossa Photii Lex. p. 551 8.** *Συνᾴδων: ἁρμόττων· συντρέχων· ὁμοφωνῶν.* **Themistius II p. 34 b:** *ξυνδρομὰ πορεύεσθαι ὑπολαμβάνει τὸν ἀληθινὸν βασιλέα καὶ τὸν φιλόσοφον.* **Cfr Wyttenbachius ad Plutarchum S. N. V. p. 70. — Vs. 2** *γνώσει* **(libri** *γνώσῃ***)** *λίτρον καὶ κρόμμυον* **proverbialis dictio fuisse videtur de iis qui omnia scire satagunt. Platonicos in cucurbitae naturam inquirentes lepide finxit Epicrates Fab. inc. I.**

---

*) V. Hist. crit. p. 381.

ΑΓΩΝΙΣ Η ΙΠΠΙΣΚΟΣ. *)

I.

Ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι
τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ κιθαρῳδός εἰμ' ἐγώ.

Athenaeus VIII p. 339 c. de Misgola Collytensi, pulcrorum citharoedorum amatore perditissimo, scriptorum testimonia afferens: Ἄλεξις δὲ ἐν Ἀγωνίδι ἢ Ἱππίσκῳ Ὦ μῆτερ κτλ. Vs. 1 μὴ πείσειε AP. μὴ πίσειε VL. Euripidis hunc versum esse ex Orest. 249:

ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι
τὰς αἱματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κόμας,

primus vidit Toupius ad Longinum de Sublim. XV 2. De Misgola dixi Hist. crit. p. 386.

II.

Ἀπήντων τῷ ξένῳ
εἰς τὴν κατάλυσιν, ἡδόνην αἴθων ἀνήρ,
τοῖς παισί τ' εἶπα, δύο γὰρ ἦγον οἴκοθεν,
τἀκπώματ' εἰς τὸ φανερὸν ἐκνενιτρωμένα
θεῖναι. κύαθος δ' ἦν ἀργυροῦς· τἀκπώματα
ἦγεν δύο δραχμάς, κυμβίον δὲ τέτταρας,
ψυκτηρίδιον δὲ δέκ' ὀβολούς, Φιλιππίδου
λεπτότερον.

Athenaeus XI p. 502 f: Ἄλεξις δ' ἐν Ἱππίσκῳ ψυκτηρίδιον καλεῖ διὰ τούτων Ἀπήντων τῷ ξένῳ κτλ. Idem locus inde a vs. 3 ab eodem Athenaeo servatus est VI p. 230 b: Ἄλεξις δ' ἐν Ἱππίσκῳ νεανίσκον παράγων ἐρῶντα καὶ ἐπιδεικνύμενον τὸν πλοῦτον τῇ ἐρωμένῃ ταῦτα ποιεῖ λέγοντα Τοῖς παισί τ' εἶπα κτλ. Sunt igitur amantis ado-

*) De titulo fabulae vide Hist. crit. p. 385, ubi quod *Agonis* mulieris nomen esse dixi, confirmat Cicero in Caecil. 17.

lescentuli verba, divitias suas amasiae ostentantis. Priora Grotius Excerptis p. 557 ita corrigere tentabat: ἀπήντων τῇ ξένῃ εἰς τὴν κατάλυσιν, ᾗ συνῆν αἴθων ἀνήρ, Aethiopem intellegens quem puella comitem habuerit. Quae probari non posse apertum est. Ex libris nihil varietatis enotatum est, nisi ἡσόνην in P carere accentu. Praeterea V coniuncte καταλυσινησόνην. Tentabam, εἰς τὴν κατάλυσίν τ' ἦγον· ἦν δ' αἴθων ἀνήρ, et αἴθωνα ἄνδρα intellegebam *fervidi ingenii hominem*, *Hitzkopf*. — Vs. 6 post τέτταρας libro VI adduntur verba ἴσως ἑτέρας, quae unde orta videantur dixi ad Menandrum p. 180. Pro δέ, quod Schweighaeuserus restituit, libro VI legebatur τε. Libro XI abest particula a codicibus. Pro δύ' vs. 7 recte libro XI δέχ'. — Vs. 8 Φιλιππίδου λεπτότερον. De Philippide, cuius gracilitatem variis modis poetae comici riserunt, v. Athenaeum XII p. 552 d—f. et Clintoni F. A. p. XLV. Post λεπτότερον libro VI haec tanquam Alexidis verba addita erant:

ἀλλὰ ταῦθ' ὅλως
πρὸς ἀλαζονείαν οὐ κακῶς νενοημένα
ἦν.

Quae frustra exercuerunt Porsonum Advers. p. 68 et Iacobsium Addit. p. 189. Athenaei verba esse, non Alexidis docui ad Menandr. l. l. Stephani et Grotii errorem, qui etiam quae post νενοημένα ἦν sequuntur verba, οἶδα δὲ κἀγώ τινα πολίτην ἡμέτερον πτωχαλαζόνα, pro Alexideis venditarunt, notavit Schweighaeuserus.

III.

Ὁ τρίτος οὗτος δ' ἔχει
σύκων κυλιστὸν στέφανον· ἀλλ' ἔχαιρε καὶ
ζῶν τοῖς τοιούτοις.

Athenaeus XV p. 678 e: εὑρίσκω δὲ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς κυλιστόν τινα καλούμενον στέφανον — Ἄλεξις δ' ἐν μὲν Ἀγωνίδι ἢ Ἱππίσκῳ Ὁ τρίτος κτλ. Quos haec loquentes induxit poeta, mortuorum quorumdam hominum ima-

gines contemplari videntur. Vs. 1 libri ὁ τρίτος δ' οὗτος ἔχει, quod correxi Curis crit. p. 74. Nisi φέρει scribere praestat pro ἔχει. Verba ἀλλ' ἔχαιρε κτλ. fortasse alteri interlocutori tribuenda sunt.

IV.

Μεστὴν ἀκράτου θηρίκλειον ἔσπασεν
κοίλην ὑπερθύουσαν.

Athenaeus XI p. 471 e. de thericleis poculis disserens: *Ἄλεξις — καὶ ἐν Ἱππίσκῳ Μεστὴν ἀκράτου κτλ.* Vs. 2 *ὑπερθύουσαν* ABP. *ὕπαρ θίουσαν* VL.

V.

Athenaeus III p. 120 b: *Φειδίππου* (B *Φιδίππου*) *δέ, καὶ γὰρ οὗτος ταριχοπώλης, Ἄλεξις ἐν Ἱππίσκῳ κἀν Σωράκοις.* De Phidippo salsamentario, Chaerephili filio, plura attulit Athenaeus. Cfr Th. Bergkii Epist. ad Schillerum p. 156.

ΑΔΕΛΦΟΙ.

Ἐγὼ δέδωκα γάρ τι ταύταις; εἰπέ μοι.
B. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας, ἐνέχυρον δήπου λαβών.

Athenaeus VI p. 223 f. de *δοῦναι* et *ἀποδοῦναι* agens: *Ἄλεξις δ' ἐν Στρατιώτῃ — καὶ ἐν Ἀδελφοῖς Ἐγὼ δέδωκα κτλ.* Versu secundo pro *ἀπέδωκας* libri *ἀποδέδωκας*. Correxit Casaubonus.

ΑΙΠΟΛΟΙ.

Suidas III p. 484. *Τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον: τοῖς εἰς θάνατον κατακριθεῖσι τρία παρετίθουν, ξίφος, βρόχον, κώνειον. — μέμνηται Ἄλεξις ἐν Αἰπόλοις.* Pro his Zenobius VI 11 habet *Ἀλέξανδρος ἐν Αἰπόλοις.* V. Hist. crit. p. 488. De titulo fabulae non dubitandum videtur, quando-

quidem etiam Cratinum *Βουκόλους* scripsisse constat. Alioqui suspicari possis *Αἰτωλοῖς* scribendum esse, quo titulo etiam Philemon et Batho fabulas ediderunt. De proverbio dixit Lobeckius Aglaoph. p. 740.

ΑΙΣΩΠΟΣ.

Κομψόν γε τοῦτ' ἐστὶν παρ' ὑμῖν, ὦ Σόλων,
ἐν ταῖς Ἀθήναις, δεξιῶς θ' εὑρημένον.
Σ. τὸ ποῖον; Α. ἐν τοῖς συμποσίοις οὐ πίνετε
ἄκρατον. Σ. οὐ γὰρ ῥᾴδιον· πωλοῦσι γὰρ
ἐν ταῖς ἁμάξαις εὐθέως κεκραμένον,
οὐχ ἵνα τι κερδαίνωσι, τῶν δ' ὠνουμένων
προνοούμενοι τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν
ἐκ κραιπάλης. τοῦθ' ἔσθ', ὁρᾷς, Ἑλληνικὸς
πότος, μετρίοισι χρωμένους ποτηρίοις
λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν πρὸς αὑτοὺς ἡδέως·
τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος,
ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις· θάνατος μὲν οὖν.

Athenaeus X p. 431 d: *Λύσανδρος ὁ Σπαρτιάτης τὸν οἶνον ὑδαρῆ πωλούντων τῶν καπήλων ἐν τῷ στρατοπέδῳ, κεκραμένον ἐκέλευσεν αὐτὸν πωλεῖν, ἵν' αὐτὸν ἀκρατέστερον ὠνοῖντο. τὸ παραπλήσιον καὶ Ἄλεξις εἴρηκεν ἐν Αἰσώπῳ οὕτως Κομψόν γε κτλ.* Colloquuntur Solon et Aesopus. Scenam fabulae non Athenis fuisse ex verbis *παρ' ὑμῖν ὦ Σόλων ἐν ταῖς Ἀθήναις*, recte colligit Grauertus Comment. de Aesopo p. 29. Vs. 1 *ὑμῖν* ABC. *ἡμῖν* P. — Vs. 2 verba *ὦ Σόλων*, quae VL recte in fine vs. 1 ponunt, ABCP post *εὑρημένον* inferunt. — Vs. 3 *συμποσίοισιν οὐ* ABC. *συμποσίοις ἵν' οὐ* PVL. Correxit Iacobsius Addit. p. 235. Ibidem *πίνετε* APVL. *πίνετ'* C. *πίνεται* B. — Vs. 5 *ἐν ταῖς ἁμάξαις.* Itaque in plaustris vinum rure in urbem advectum vendebant. Pollux VII 192: *ἐπιτρίμματον τὸ γλεῦκος*

ἐφ' ἁμαξῶν εἰς τὴν ἀγορὰν κομίζοντες. — Vs. 9 ποτὸς P. χρωμένους C. χρώμενος PVL. Verum viderat iam Grotius Excerptis p. 559. — Vs. 10 pro αὐτοὺς scripsi αὑτοὺς i. e. ἀλλήλους.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ.

Antiatticista p. 98 13. Ἡμίκακον: Ἄλεξις Αἰχμαλώτῳ. Cfr Pollux VI 162: ἡμίκακον δὲ Εὐκλείδης *) λέγει καὶ Σοφοκλῆς, Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἡμικάκως.

ΑΛΕΙΠΤΡΙΑ.

Vide Hist. crit. p. 393 et Antiphanis Fragm. p. 11.

ΑΜΦΩΤΙΣ. **)

I.

Ὀνοκόπος·
τῶν τοὺς ἀλετῶνας τῶνδε κοπτόντων ὄνους.

Pollux VII 20: τὸν δὲ νῦν μυλοκόπον ὀνοκόπον εἴρηκεν Ἄλεξις ἐν Ἀμφωτίδι Ὀνοκόπος τοὺς ἀλεκτρυόνας, τῶν δὲ κοπτόντων ὄνος. Ita haec vulgo eduntur. Exhibui lectionem cod. Falckenburgiani. Pro τῶνδε fortasse τούσδε legendum: ὀνοκόπος, eorum unum qui molares istos lapides caedunt. Quos Alexis et hic et in Pyrauno Fr. III 2 dixit ὄνους ἀλετῶνας, eos Xenophon Anab. I 5 5 dicit ὄνους ἀλέτας. De ὄνῳ vide intpp. Hesychii s. v. μύλη.

II.

Antiatticista p. 108 10. Μετάβα: ὥσπερ καὶ ἀνάβα καὶ κατάβα. Ἄλεξις Ἀμφωτίδι. Κατάβα dixit Aristophanes Ran. 35. Vesp. 979.

---

*) V. Hist. crit. p. 269. **) V. Hist. crit. p. 396.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ.

I. II.

Antiatticista p. 82 4. *Ἀναδενδράς*: *Ἄλεξις Ἀμπελουργῷ.* Idem p. 82 5. *Ἀπολογηθῆναι*: *ἀντὶ τοῦ ἀπολογήσασθαι. Ἄλεξις Ἀμπελουργῷ.*

ΑΝΤΕΙΑ.

Vide Hist. crit. p. 32. 322 et Antiphanis Fragm. p. 18.

ΑΠΟΒΑΤΗΣ.

Χορόνικος ὁ ποιητὴς ὁδί.
B. τίνων ποιητὴς ᾀσμάτων; A. σεμνῶν πάνυ.
B. τί πρὸς τὸν Ἀργᾶν οὗτος; A. ἡμέρας δρόμῳ κρείττων.

Athenaeus XIV p. 638 c: *τοῦ Ἀργᾶ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Ἀποβάτῃ οὕτως Χορόνικος κτλ.* Vs. 1 ὁ additum ex BPVL. om. A. Tum ὁδὶ A. ὁ δὴ PVL. De Choronico poeta nihil aliunde compertum habeo. — Vs. 3 *ἡμέρας δρόμῳ κρείττων.* Affert haec etiam Eustathius p. 1236 15 comparans Aristoph. Ran. 91: *πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα.* Synesius Epist. 135 p. 272: *ὥστε μοι δοκεῖν πλεῖν ἢ παλαιστῇ καὶ δακτύλῳ γενέσθαι σοφώτερος.* De Arga, poeta et cantore haud incelebri, sed novitiae arti dedito et ad veteres illos, Terpandrum et Phrynidem, non comparando Phaniae Eresii iudicium attulit Athenaeus l. l. *Τελένικος ὁ Βυζάντιος, ἔτι δὲ Ἀργᾶς, ποιηταὶ μοχθηρῶν ὄντες νόμων, πρὸς μὲν τὸν ἴδιον χαρακτῆρα τῆς ποιήσεως εὐπόρουν, τῶν δὲ Τερπάνδρου καὶ Φρύνιδος νόμων οὐδὲ κατὰ μικρὸν ἠδύναντο ἐπιψαῦσαι.* Cui consentit Plutarchus V. Demosth. 4: *Ἀργᾶς τοὔνομα ποιητὴς ἦν νόμων πονηρῶν καὶ ἀργαλέων.* Hesychius, *Ἀργᾶς: καὶ ποιητὴν μοχθηρὸν Ἀργᾶν ἐκάλουν.*

Cum Antigenida auloedo et Cephisodoto citharista coniungitur ab Anaxandride Protes. I 17, ex quo eum Iphicratis nuptiis in Thracia apud Cotyn celebratis interfuisse discimus. Idem eum commemorat in Hercule p. 168. Eiusdem nomen obscuratum latet apud Arcadium p. 21 in. περισπᾶται δὲ ἀρκᾶς, πελεκᾶς, ubi Lobeckio Paral. gramm. p. 222 Μαρικᾶς, mihi Ἀργᾶς scribendum videtur.

ΑΠΕΓΛΑΥΚΩΜΕΝΟΣ. *)

Α. Παρ' ἐμοῦ δ', ἐὰν μὴ καθ' ἓν ἕκαστον πάντα δῷς,
χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις.
Β. δίκαιος ὁ λόγος. Α. ἀβάκιον, ψῆφον· λέγε.
Β. ἔστ' ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν. Α. λέγ' ἕτερον.
Β. μῦς ἑπτὰ χαλκῶν. Α. οὐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω.
λέγε. Β. τῶν ἐχίνων ὀβολός. Α. ἁγνεύεις ἔτι.
Β. ἆρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἡ ῥάφανος ἣν ἐβοᾶτε; Α. ναί·
χρηστὴ γὰρ ἦν. Β. ἔδωκα ταύτης δύ' ὀβολούς.
Α. τί γὰρ ἐβοῶμεν; Β. τὸ κύβιον τριωβόλου.
Α. ὀνεῖν κεχειρῶν γε οὐκ ἐπράξατ' οὐδὲ ἕν.
Β. οὐκ οἶσθάς ὦ μακάριε τὴν ἀγοράν, ὅτι
κατεδηδόκασι τὰ λάχαν' αἱ τρωξαλλίδες.
Α. διὰ τοῦτο τὸ τάριχος τέθεικας διπλασίου;
Β. ὁ ταριχοπώλης ἐστίν· ἐλθὼν πυνθάνου.
γόγγρος δέκ' ὀβολῶν. Α. οὐχὶ πολλοῦ. λέγ' ἕτερον.
Β. τὸν ὀπτὸν ἰχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς. Α. παπαῖ.
ὥσπερ πυρετὸς ἀνῆκεν, εἶτ' ἐν ἐπιτέλει·
Β. πρόσθες τὸν οἶνον, ὃν μεθυόντων προσέλαβον
ὑμῶν, χόας τρεῖς, δέκ' ὀβολῶν ὁ χοῦς.

---

*) V. Hist. crit. p. 397.

Athenaeus III p. 117 e: ἐν δὲ τῷ Ἀπεγλαυκωμένῳ συμβολάς τις ἀπαιτούμενός φησι Παρ' ἐμοῦ κτλ. Recte Schweighaeuserus monet loqui hic eum a quo poscebantur symbolae, scilicet quas ille a sodalium unoquoque acceperat, ut nomine omnium solveret pretium quo constarent communes epulae. Is igitur cum caupone vel coquo, qui epulas paraverat, et pretium pro eis nimis grande postulare videbatur, expostulat. Vs. 1 πάντα δῷς, *nisi omnium sigillatim rationem reddideris.* Is sensus esse debet, ut recte vidit Dalecampius. Sed πάντα δοῦναι quis unquam ita dixit aut dicere potuit? Suspicabar πάντα θῇς, h. e. nisi omnia sigillatim ad rationes revocaveris, wenn du nicht alles einzeln berechnest. Quo sensu θεῖναι passim dicitur. Maiore molimine Dobraeus Adv. II p. 303 tentat: παρ' ἐμοῦ δ' ἐὰν | μή μοι καταλέγῃς καθ' ἓν ἕκαστον πάνθ' ἁπλῶς. Idem etiam alia coniicit, παρ' ἐμοῦ δ' ἐὰν | μὴ καθ' ἓν ἑκάστου δῷς λόγον, vel παρ' ἐμοῦ δ' ἐὰν | μὴ καθ' ἓν ἕκαστον νῦν ἁπάντων δῷς λόγον. — Vs. 3 Palmerius Exerc. p. 496 ἀβάκιον ψήφων, probante Dobraeo. Recte obvertit Schweighaeuserus ita otiosum esse illud ψήφων. Itaque ψῆφον collective accipit. Malim ego ψήφους. Ibid. pro λέγε. ἔστ' ABP habent λέγεσθαι. — Vs. 5 μῦς sunt *musculi* vel *mytuli*, de quibus Schweighaeuserus affert Gesnerum de Aquat. p. 181 et Athen. III p. 85 d. 86 d et f. Iidem dicuntur μύακες. — Vs. 6 frustra Valckenarius ad Theocriti Adon. p. 241: θὲς (pro λέγε) τῶν ἐχίνων ὀβολόν. Ibidem ἔτι VL. ὅτι ABP. — Vs. 7 ἣν ἐβοᾶτε; *A.* ναί. χρηστή Kiddius ad Porsoni Miscell. p. 236. ἣν ἐβοᾶτ' εἶναι, χρηστή AB. Ceterorum librorum corruptelas attulit Dindorfius. Verba ἣν ἐβοᾶτε significant opinor: *quam impense laudabatis*, ut Isostas. vs. 13 τὴν εὐπυγίαν ἀναβοᾶν. — Vs. 10 ὀνεῖν PV. ὠνεῖν L. σονεῖν A. Nihil dum medelae huic versui allatum est. Hoc tamen facile intellegitur, aliquid herbarum hoc versu commemoratum fuisse, quo cybii salsamenti sapor auctus erat. Id docent vs. 11 et 12. ubi coquus dicit: *nescis, o bone, olera frustra quaeri in foro; ea enim corroserunt erucae.* Itaque

sententia vs. 10 fuisse videtur haec: *Magno tu pretio emisti cybium, et tamen nihil oleris illi addidisti.* — Vs. 11 οἶσθας cod. A ex collatione Bekkeri. Vulgo οἶσθά γ', P οἶσθα. De forma vide quae dixi ad Menandr. p. 123. — Vs. 12 λάχαν' αἱ pro λάχανα Iacobsius. — Vs. 13 τὸ addidit Schweighaeuserus, τὸ τάριχος ipsum illud τὸ κύβιον vs. 9 commemoratum esse monens. — Vs. 16 ante Dindorfium παπαί. — Vs. 17 Dobraeus Adv. II p. 303: ὥσπερ πυρετός μ' ἀνῆκεν, εἶτ' ἐπέτεινεν αὖ, cui praeivit Iacobsius Addit. p. 82: ὥσπερ πυρετὸς ἀνῆκεν, εἶτ' ἐπέτεινε δή. Fortasse praestat ὥσπερ πυρετὸς ἀνῆκ', ἐπέτεινε (vel ἐπιτείνει) δ' ἐπὶ τέλει. Commode Coraes apud Schweighaeuserum comparat Hippocr. de intern. affect. T. II p. 217 ed. Lind. ἔπειτα ἀνῆκεν ὁ πόνος, καὶ αὖθις ἐπέλαβεν ὀξὺς δι' ὀλίγου. Verbum ἐπιτείνειν de morbi febrisve intentione frequens est apud medicorum filios.

II.

Τοὺς μὲν στρατηγοὺς τὰς ὀφρῦς ἐπὰν ἴδω
ἀνεσπακότας, δεινὸν μὲν ἡγοῦμαι ποιεῖν,
οὐ πάνυ τι θαυμάζω δὲ προτετιμημένους
ὑπὸ τῆς πόλεως μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν.
τοὺς δ' ἰχθυοπώλας τοὺς κάκιστ' ἀπολουμένους
ἐπὰν ἴδω κάτω βλέποντας, τὰς δ' ὀφρῦς
ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς, ἀποπνίγομαι.
ἐὰν δ' ἐρωτήσῃς, πόσου τοὺς κεστρέας
πωλεῖς δύ' ὄντας; δέκ' ὀβολῶν, φησίν. βαρύ·
ὀκτὼ λάβοις ἄν; — εἴπερ ὠνεῖ τὸν ἕτερον. —
ὦ τᾶν λαβὲ καὶ μὴ παῖζε. — τοσαυδί. παράτρεχε. —
ταῦτ' οὐχὶ πικρότερ' ἐστὶν αὐτῆς τῆς χολῆς;

Athenaeus VI p. 224 f. de piscariorum insolenti superbia poetarum χρήσεις apponens: Ἄλεξις Ἀπεγλαυκωμένῳ Τοὺς μὲν στρατηγοὺς κτλ. Vs. 4 μεῖζόν τι Wakefieldus

Silv. crit. II p. 71. μεῖζω ABPV. μεῖζω τι L. — Vs. 8 ἐὰν δ' pro ἐάν τ' Dindorfius ex B. ἐρωτήσῃς C. ἐρωτήσας BPV. ἐρωτήσαις L. ἐρωτήσω tentabat Dindorfius. — Vs. 10 ὠνεῖ AC. ὠνῇ PVL. τοσουδὶ Dobraeus ad Aristophanis Plut. 861. PVL τοὺς οὐ δεῖ. C τοῦ σοι δεῖ. Coraës apud Schweighaeuserum τόσου δεῖ.

III. IV.

Καὶ γὰρ ἑψητοί τινες
παρῆσαν ἡμῖν δαιδάλεοί πως.

* * * *

Τῶν οὖν κορακίνων πεῖραν οὐχὶ λαμβάνεις;
οὐδὲ τριχίδων, οὐδ' οἷον ἑψητῶν τινῶν;

Athenaeus VII p. 301 a. de ἑψητοῖς agens: Ἄλεξις ἐν Ἀπεγλαυκωμένῳ Καὶ γὰρ — δαιδάλεοί πως. τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. καὶ πάλιν Τῶν οὖν — τινῶν; Athenaei verba, τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα, falso pro Alexideis habuisse editores, monui Curis crit. p. 32. allato Eustathii loco p. 1169 12: Δαιδάλου γὰρ ἐκάλουν ἔργον πᾶν τὸ καλόν. διὸ καὶ Ἄλεξίς φησιν ὡς ἑψητοί τινες παρῆσαν δαιδάλεοί πως, ἤγουν καλοί. Haud inepte tamen Reisigius Coniect. p. 181 coniectabat:

παρῆσαν ἡμῖν δαιδάλεοι, νὴ τὸν Δία.
B. πῶς δαιδάλεοι; A. τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου
καλοῦσιν ἔργα.

Pro δαιδάλεοι, ut C et Eustathius habent, in AP scribitur δαιδαλαῖοι. B δαιδάλαιοι. VL δαιδαλέοι, quam τόνωσιν reiiciunt Herodianus dict. solit. p. 4, 7 et Arcadius p. 39.

ΑΠΟΚΟΠΤΟΜΕΝΟΣ. *)

I.

Λέγεται γὰρ λόγος
ὑπὸ τῶν σοφιστῶν, μὴ πέτεσθαι τὸν θεόν

*) V. Hist. crit. p. 397.

τὸν Ἔρωτα, τοὺς δ' ἐρῶντας· αἰτίαν δ' ἔχειν
ἐκεῖνον ἄλλως, ἠγνοηκότας δὲ τοὺς
γραφεῖς ἔχοντα πτέρυγας αὐτὸν ζωγραφεῖν.

Athenaeus XIII p. 562 d. de Amoris vi et natura agens: *Ἄλεξις δ' ἐν Ἀποκοπτομένῳ Λέγεται γὰρ λόγος κτλ.* Respicit locum Eustathius p. 987 25. Vs. 1 *λέγεται λόγος*, ut apud Phrynichum Hephaest. p. 67: *λόγος ὥσπερ λέγεται.* Quam locutionem minus graecam esse dicebat Bernhardius noster Eratosth. p. 110.

II.

Οὐ συμποσίαρχος ἦν γὰρ ἀλλὰ δήμιος
ὁ Χαιρέας, κυάθους τραπίνων εἴκοσιν.

Athenaeus X p. 431 c: *Ἄλεξις δ' ἐν Ἀποκοπτομένῳ Οὐ συμποσίαρχος κτλ.* Quae his addita leguntur in libris *ἴσον ἴσῳ πάλιν τὴν μείζονα ᾔτουν*, ea ex Sophili loco p. 431 a. temere esse repetita, docuerunt Schweighaeuserus et Porsonus.

ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ. *)

I.

Ὦ τὴν εὐτειχῆ ναίων Πάρον, ὄλβιε πρέσβυ,
ἣ κάλλιστα φέρει χώρα δύο τῶν συναπασῶν,
κόσμον μὲν μακάρεσσι λίθον, θνητοῖς δὲ πλακοῦντας.

Athenaeus XIV p. 644 b: *ὅτι δὲ καλοὺς πλακοῦντας ἐν Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου φαγεῖν ἔστιν οἱ ἐπιδημήσαντες μαρτυρήσουσιν. Ἄλεξις γὰρ πεπλάνηται λέγων τοὺς ἐκ Πάρου· λέγει δὲ οὕτως ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρχιλόχῳ Ὦ τὴν εὐτειχῆ κτλ.* Videntur haec ad Archilochum, Parium poetam, dici. Vs. 1 libri *εὐτυχῆ*. Dindorfius *εὐτείχη*. Rectius *εὐτειχῆ*. Vide Lobeckii Paral. gramm. I p. 245 cll. Pho-

---

*) V. Hist. crit. p. 390.

tio p. 117 in. Ad Alexidis locum spectare existimabam glossam Photii p. 368 4. *Πάγον εὐτειχῆ: ἐν ὄρει τετειχισμένην*, ubi *Πάρον* scribebam. Nunc video haec ad Euripidis Androm. 1011 referenda esse.

II.

Antiatticista p. 106 16. *Λαβόμενος: ἀντὶ τοῦ λαβών. Ἄλεξις Ἀρχιλόχοις.* Respicere videtur ad locum, qualis est Alexidis Epicl. 8: *ἀπάγειν λαβόμενον εἰς τὸ δεσμωτήριον.*

ΑΣΚΛΗΠΙΟΚΛΕΙΔΗΣ. *)

Οὕτως δ' ὀψοποιεῖν εὐφυῶς
περὶ τὴν Σικελίαν αὐτὸς ἔμαθον, ὥστε τοὺς
δειπνοῦντας εἰς τὰ βατάνι' ἐμβαλεῖν ποιῶ
ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

Athenaeus IV p. 169 d: *βατάνιον δ' εἴρηκεν Ἀντιφάνης — Ἄλεξις δ' ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ Οὕτως κτλ.* Respexit locum alio codice usus Pollux X 107: *Ἄλεξις δὲ ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ πατάνια εἴρηκεν.* Cfr ad Antiphanis fragm. p. 51. Quae inde a verbis *ὥστε τοὺς δειπνοῦντας* leguntur, paucis mutatis posuit poeta etiam in Crateua, cuius vide Fragm. I 21 sqq. Vs. 3 *βατάνι'* Schweigh. *βατάνεια* ABP. Tum *ἐμβαλεῖν* Iungermannus. Libri *ἐκβαλεῖν*.

ΑΣΩΤΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

Τί ταῦτα ληρεῖς, φληναφῶν ἄνω κάτω
Λύκειον, Ἀκαδήμειαν, Ὠιδείου πύλας,
λήρους σοφιστῶν; οὐδὲ ἓν τούτων καλόν.
πίνωμεν, ἐμπίνωμεν, ὦ Σίκων, Σίκων,
χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν.

---

*) V. Hist. crit. p. 397.

τύρβαζε, Μανῆ. γαστρὸς οὐδὲν ἥδιον.
αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη.
ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαί τε καὶ στρατηγίαι
κόμποι κενοὶ ψοφοῦσιν ἀντ' ὀνειράτων.
ψύξει σε δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ·
ἕξεις δ' ὅσ' ἂν φάγῃς τε καὶ πίῃς μόνα·
σποδὸς δὲ τἄλλα, Περικλέης, Κόδρος, Κίμων.

Athenaeus VIII p. 336 d: Ἄλεξις δ' ἐν Ἀσωτοδιδασκάλῳ, φησὶ Σωτίων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ τῶν Τίμωνος Σίλλων· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀπήντησα τῷ δράματι· — ὁ δὲ Σωτίων φησὶν ἐν τῷ δράματι Ξανθίαν τινὰ οἰκέτην πεποιῆσθαι προτρεπόμενον ἐπὶ ἡδυπάθειαν ὁμοδούλους ἑαυτοῦ καὶ λέγοντα Τί ταῦτα ληρεῖς κτλ. Non Alexidis[1] haec esse certissimum est. Ipsi Sotioni praeter Marklandum tribuunt Dobraeus Adv. II p. 317 et Porsonus apud Walpolium Com. gr. p. 88, cuius coniecturae in Athenaei verbis nil praesidii. Cfr Hist. crit. p. 397. Similem scenam repraesentaverat mediae vel novae comoediae poeta, quo utitur Plutarchus Non suav. vivi sec. Epic. p. 1098 b: καὶ γὰρ οἱ θεράποντες ὅταν Κρόνια δειπνῶσιν ἢ Διονύσια κατ' ἀγρὸν ἄγωσι περιιόντες, οὐκ ἂν αὐτῶν τὸν ὀλολυγμὸν ὑπομείναις καὶ τὸν θόρυβον, ὑπὸ χαρμονῆς καὶ ἀπειροκαλίας τοιαῦτα ποιούντων καὶ φθεγγομένων

Τί καὶ κάθῃ *); πίωμεν· οὐ καὶ σιτία
πάρεστιν; ὦ δύστηνε, μὴ σαυτῷ φθόνει κτλ.

Vs. 2 ante Dindorfium Ἀκαδημίαν. Ibidem Ὠιδείου πύλας ABC et MSS Casauboni. ᾠδεῖον πύλας PVL. Odei portas dicere videtur porticum Odei, quam philosophos frequentasse probabile est. Si recte habet Ὠιδεῖον, Πύλαι de Propylaeis intelligendum. V. Wordsworth Itin. Att. p. 113. — Vs. 4 πίωμεν C. Ibidem ἐμπίνωμεν, ὦ Schweighaeuserus.

*) Ita scripsi pro edito τί κάθῃ; καὶ πίωμεν. Aliter Bergkius Comment. p. 194.

ἐνπινομένῳ A. ἐνπινωμένῳ P. ἐμπίνωμεν sine ὦ B. ἐμπίωμεν C. Alias corruptelas vide apud Dindorfium. Σίκων Σικων Casaubonus. Libri Σικῶν, idque semel scriptum. — Vs. 6 libri μανήν, pro quo Μάνη Muretus V. L. XIX 8 et Casaubonus. Poterant servato accentu Μανῆ. V. ad Fragm. Hermippi p. 398. — Vs. 6 ἥδιον dixit penultima brevi. Cfr Hist. crit. l. l. — Vs. 8 pro ἀρεταὶ Iacobsius ἀρχαί. Sed v. Simonidem fragm. 52. Ibidem δὲ CVL. τε ABP. — Vs. 9 κόμποι κενοὶ ψοφοῖσιν. Phrynichus Bekk. p. 48 18. Καινὰ ψοφεῖν: καινῶς κομπάζειν. Lege κενὰ et κενῶς. Ibidem pro ὀνειράτων Valcken. ad Eurip. Phoen. p. 249 mire coniectat ὀνειάτων, probatum Marklando ad Suppl. 127. — Vs. 10 Muretus ex veteribus libris affert σ' ὁ δαίμων. — Vs. 11 φάγοις et πίοις P. — Vs. 12 σποδὸς scripsi, ut voluit Dobraeus Adv. II p. 317. Libri σποδοί. Eodem errore PVL Κόδροι habent pro Κόδρος.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ.

Antiatticista p. 108 3. Μικρόφωνος: Ἄλεξις Ἀταλάντῃ. Eodem titulo etsi complures comicorum fabulae inscriptae ferebantur, Turpilii tamen *Atalantam* ad Alexidis, quem valde ille admiratus esse videtur, imitationem compositam fuisse crediderim.

ΑΤΘΙΣ.

I.

Ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅτι σοφιστὴς οὐδὲ εἷς
ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίει, σοφός τις ἦν.
ἐγὼ γὰρ ἥκω νῦν ἀγοράσας οὐδὲ ἓν
ἔμψυχον. ἰχθῦς ἐπριάμην τεθνηκότας
μεγάλους· κρεάδι' ἀρνός ἐστι πίονος
οὐ ζῶντος· οὐχ οἷόν τε γάρ. τί ἄλλο; καί

ἡπάτιον ὀπτὸν προσέλαβον. τούτων ἐὰν
δείξῃ τις ἢ φωνήν τι ἢ ψυχὴν ἔχον,
ἀδικεῖν ὁμολογῶ καὶ παραβαίνειν τὸν νόμον.

Athenaeus IX p. 386 c: καὶ σὺ γάρ, ὡς ἔοικε, μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸν Ἄλεξιν οὐδενὸς ἐμψύχου μεταλαμβάνεις, ὅς φησιν ἐν Ἀτθίδι τάδε Ὁ πρῶτος κτλ. Vs. 5 ἐστι Schweighaeuserus. Libri ἐσθίειν. — Vs. 6 οὐχ οἷόν τε γάρ. τί ἄλλο; Ita Casaubonus. Vulgo οὐχ οἷόν τε γάρ τι ἄλλο. Ibidem καὶ B. ναὶ PVL. — Vs. 8 τι pro τιν' vel τινὰ Grotius Excerptis p. 568. De hiatu τι ἢ dixi ad Antiphanis fragm. p. 81. — Vs. 9 προσομολογῶ libri. Correxit Grotius.

II.

Πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἡσυχῇ,
ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον.

Photius Lex. p. 244 23. Μᾶλλον μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ ἀεὶ καὶ μᾶλλον. Ἄλεξις Ἀτθίδι Πῶς ἐπινεφεῖ κτλ. Eadem Suidas s. v. μᾶλλον μᾶλλον. Interrogative locum extulit Bernhardius. Scribendum potius ὡς ἐπινεφεῖ, *quemadmodum*. Videtur poeta ingravescens aliquod malum cum tempestate sensim sensimque ingruente comparasse.

Α Χ Α Ι Σ.

I.

Ὅτι πάντα τὰ ζητούμεν' ἐξευρίσκεται,
ἂν μὴ προαποστῇς μηδὲ τὸν πόνον φύγῃς·
ὅπου γὰρ εὑρήκασιν ἄνθρωποί τινες
μέρος τι τῶν θείων τοσούτῳ τῷ τόπῳ
ἀπέχοντες, ἄστρων ἐπιτολάς, δύσεις, τροπάς,
ἔκλειψιν ἡλίου, τί τῶν κοινῶν κάτω
καὶ συγγενικῶν δύναιτ' ἂν ἄνθρωπον φυγεῖν;

Stobaeus Flor. XXIX 38. Vs. 1 Grotius ὅτι τὰ πάντα nescio an operarum vitio. Vera lectio videtur ἅπαντα, omisso ὅτι. — Vs. 6 κάτω addidit Gaisfordius ex A, qui id inter lineas scriptum habet. B in marg. γρ. ὅλως κάτω. Grotius τῶν κοινῶν τε καὶ τῶν συγγενικῶν. — Vs. 7 καὶ accessit ex A et Trincavello.

II.

Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 339 8: ἔστι δὲ ἀγκύλη καὶ εἶδός τι ἅμματος. Ἄλεξις Ἀχαΐδι Ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος οὐ καλῶς ἔσφιγξας λυθεῖσαν. ἐχρήσαντο δὲ καὶ ἄλλοι τῇ λέξει. Versuum reliquias ita distinguere licebit:

Τὴν ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος
οὐ καλῶς ἔσφιγξας αὖ λυθεῖσαν.

ΒΟΣΤΡΥΧΟΣ.

Antiatticista p. 115 12. Ὑποκροῦσαι: τὸ ἐμποδίσαι. Ἄλεξις Βοστρύχῳ. Scil. in dicendo. Cfr Elmsleius ad Arist. Ach. 38.

ΒΡΕΤΤΙΑ.

I.

Εἶδές ποτε
πίνουσιν ἀνθρώποις ἀπίους παρακειμένας
ἐν ὕδατι πολλῷ; B. πολλάκις δήπου. τί οὖν;
A. οὐκοῦν ἕκαστος ἐκλεγόμενος λαμβάνει
τῶν ἐπινεουσῶν τὴν πεπαιτάτην ἀεί;
B. δηλονότι.

Athenaeus XIV p. 650 c: ὅτι δὲ τὰς ἀπίους ἐν ὕδατι εἰσέφερον εἰς τὰ συμπόσια Ἄλεξις ἐν Βρεττίᾳ παρίστησι διὰ τούτων Εἶδες κτλ. Vs. 2 πίνουσιν Dobraeus Advers. II p. 137. πινοῦσιν ABPV. πεινῶσιν L. Respexit ad hunc lo-

cum scholiasta Aristoph. Eccles. 355: *ἀχράς τις] στένωσιν τῇ γαστρὶ παρέχει ὁ λεγόμενος παρ' ἡμῖν ἄπιος. οὕτω γὰρ καὶ Πλάτων ἐν Νόμοις ἀπίους εἴρηκεν. οὐ μόνον* (leg. *μόνος*) *δέ, ἀλλὰ καὶ παρ' Ἀλέξιδι.* Eadem fere apud grammaticum Bekkeri Anecd. p. 425 in. et Suidam s. v. *ἄπια.* — Vs. 3 nescio cur *πολλῷ* adiiciat. Itaque malim *ἐν ὕδατι. B. πολλὰ πολλάκις δήπου.* Teles Stobaei Flor. XCIII 31 (p. 237 Gaisf.): *θρύπτει δ' ὁ πλοῦτος καὶ μαλάττει λαβὼν πολλὰ πολλάκις καὶ τὰς ὑγιεινὰς φύσεις.* Cinnamus Hist. II p. 28 in. (ed. Bonn.): *πολλὰ πολλάκις ἐν οὐ μετρίαις ἐμοὶ πονουμένῳ πραγμάτων δυσκολίαις οὗτος τῶν ἄλλων ἀπειρηκότων μέγας ἐν βουλαῖς ὤφθη.* — Vs. 5 *τῶν ἐπινεουσῶν τὴν πεπαιπάτην.* Nimirum versabant aquam, ut matura pira, quae ad imum desidunt, in altum adscenderent. Hinc Pherecrates Agr. p. 259 ferorum hominum rusticitatem notans dicit: *πρὶν ἀνακυκῆσαι τὰς ἀπίους ἁρπάζετε.*

II.

Τοιοῦτο τὸ ζῆν ἐστιν ὥσπερ οἱ κύβοι·
οὐ ταὔτ' ἀεὶ πίπτουσιν, οὐδὲ τῷ βίῳ
ταὐτὸν διαμένει σχῆμα, μεταβολὰς δ' ἔχει.

Stobaeus Floril. CV 4 cum lemmate *Ἀλέξιδος ἐκ Βρεττίας.* Omisso fabulae indice Arsenius Viol. p. 101. Convenit illud Terentianum Adelph. IV 7 21: *ita vita est hominum quasi si ludas tesseris.* Plutarchus Mor. p. 467 a: *Κυβείᾳ ὁ Πλάτων τὸ βίον ἀπείκασεν.*

Β Ω Μ Ο Σ.

Γυνὴ λινουργὸς περιτυχοῦσ' ἀφείλετο.

Pollux VII 72: *τὴν δὲ ἐργαζομένην τὸ λίνον λινουργὸν ἂν εἴποις, Ἀλέξιδος εἰπόντος ἐν Βωμῷ Γυνὴ λινουργὸς περὶ τοίχους ἀφείλετο.* Correxit Porsonus Advers. p. 250.

ΓΑΛΑΤΕΙΑ.

I.

Ὁ δεσπότης οὑμὸς περὶ λόγους γάρ ποτε
διέτριψε μειρακίσκος ὢν καὶ φιλοσοφεῖν
ἐπέθετο· Κυρηναῖός ἦν ἐνταῦθά τις,
ὥς φασ', Ἀρίστιππος, σοφιστὴς εὐφυής,
μᾶλλον δὲ πρωτεύων ἁπάντων τῶν τότε,
ἀκολασίᾳ τε τῶν γεγονότων διαφέρων.
τούτῳ τάλαντον δοὺς μαθητὴς γίγνεται
ὁ δεσπότης. καὶ τὴν τέχνην μὲν οὐ πάνυ
ἐξέμαθε, τὴν δ' ἀρτηρίαν συνήρπασεν.

Athenaeus XII p. 544 e: *κωμῳδῶν δὲ αὐτὸν* (**Aristippum**) *Ἄλεξις ἐν Γαλατείᾳ ποιεῖ τινα θεράποντα διηγούμενον περί τινος τῶν μαθητῶν τάδε Ὁ δεσπότης κτλ.* **Vs. 3** *τις*, **quod libri vs. 4 post** *Ἀρίστιππος* **habent, huc transposuit Schweighaeuserus. — Vs. 4 vulgo** *φησ'*. **Scripsi** *φασ'* **ex B. — Vs. 5** *τῶν* **addidit Casaubonus. — Vs. 6 pro** *ἀκολασίᾳ* **fortasse scribendum** *ἀκολαστίᾳ*. **Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 367 24:** *ἀκολασία Θουκυδίδης ἔφη, ἀ κ ο λ α σ τ ί α δὲ Ἄλεξις.* **— Vs. 7** *τάλαντον δούς*. **Primus enim Socraticorum fuit Aristippus qui mercedem a discipulis exigeret, teste Diogene Laert. II 65. — Vs. 9** *ἀρτηρίαν συνήρπασεν.* **Casaubonus** *ἀ ρ τ υ ρ ί α ν* **vel** *ἀ ρ τ υ λ ί α ν* **scribendum suspicatur,** *culinariam artem* **intelligens. Utrumque, etsi in lexica nostra receptum, sine exemplo est:** *ἀρτυλία* **ab Hesychio servatum aperte ex** *ἄρτυμα* **corruptum est. Coraes apud Schweighaeuserum tentat** *ἀρτηρίαν σ υ ν ε σ π α σ ε ν*, *arteriam pulmonis rupit*; **i. e. eo usque saginatus est ut in peripneumoniam incideret. De hoc pulmonis morbo affert Hippocr. de int. aff. § 2 (ed. van der Lind. II p. 300)** *ἢν δὲ ἀρτηρία σπασθῇ ἤ τις τῶν ἐς τὸν πλεύμονα τεινουσῶν φλεβῶν ταῦτα πάσχῃ,* **et ex libro I de morbis § 33 p. 20:**

ὁκόταν πόσιες ἁλέες τε καὶ ἰσχυραὶ κάρτα λάβωσι — ὁκόταν ῥιγώσῃ καὶ ψυχθῇ, συνέλκεταί τε καὶ συσπᾶται ἥ τε σὰρξ ἡ ἐπὶ τῷ πλευρῷ καὶ τὰ φλέβια. Dubito an haec non sufficiant ad commendandam viri docti coniecturam. Simplicissimum videtur scribere τὴν δ' ἀρτυσίαν συνήρπασεν, *artem cibos condiendi enixo studio arripuit*, sive *didicit*. De quo usu verbi συναρπάζειν dixit Lobeckius ad Sophoclis Aiac. 16. Substantivum ἀρτυσία, etsi alias non lectum, recte tamen dici ostendit ὀψαρτυσία. Aristippi gulositas et πολυτελὴς ὀψωνία cum aliunde nota est tum ex Diogene Laert. II 75.

II.

Νάρκην μὲν οὖν, ὥς φασιν, ὠνθυλευμένην
ὀπτᾶν ὅλην.

Athenaeus VII p. 314 d. de νάρκῃ pisce comicorum χρήσεις afferens: Ἄλεξις ἐν Γαλατείᾳ Νάρκην μὲν οὖν κτλ. Vs. 2 post ὅλην fortasse excidit δεῖ.

III.

Antiatticista p. 98 in. Εὐοψίαν: ἀντὶ τοῦ εὐπροσωπίαν. Ἄλεξις Γαλατείᾳ. Pollux VI 38: Ἄλεξις εὐοψίαν εἶπεν.

IV.

Photius Lex. p. 302 2. Νομικόν: τὸν ἐπιστήμονα τῶν νόμων. Ἄλεξις Γαλατείᾳ. Eadem omisso poetae et fabulae nomine Antiatt. p. 109.

Γ Ρ Α Φ Η.

Γεγένηται δ', ὥς λέγουσι, κἀν Σάμῳ
τοιοῦθ' ἕτερον. λιθίνης ἐπιθυμήσειν κόρης
ἄνθρωπος ἐγκατέκλεισέ θ' αὑτὸν τῷ νεῴ.

Athenaeus XIII p. 606 a: Κλείσοφος ὁ Σηλυμβριανὸς τοῦ ἐν Σάμῳ Παρίου ἀγάλματος ἐρασθεὶς κατέκλεισεν αὑτὸν ἐν τῷ ναῷ, ὡς πλησιάσαι δυνησόμενος, καὶ ὡς ἠδυνάτει διά τε τὴν ψυχρότητα καὶ τὸ ἀντίτυπον τοῦ λίθου,

τηνικαῦτα τῆς ἐπιθυμίας ἀπέστη καὶ προβαλλόμενός τι σαρκίον ἐπλησίασε. τῆς πράξεως ταύτης μνημονεύει καὶ Ἄλεξις ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Γραφή, λέγων ὧδε Γεγένηται κτλ. Cum his si fabulae titulum comparaveris, haud improbabile videri potest, inductum fuisse a poeta hominem pictae mulieris amore captum. De statuarum amatoribus attuli nonnulla ad Philemonis Fragm. p. 400. Alexidea fabula forsan Aristaeneto causa extitit epistolae 10 libri II.

ΓΥΝΑΙΚΟΚΡΑΤΙΑ. *)

I.

Ἐνταῦθα περὶ τὴν ἐσχάτην δεῖ κερκίδα
ὑμᾶς καθιζούσας θεωρεῖν ὡς ξένας.

Pollux IX 44: *Προσαριθμητέον δὲ τοῖς δημοσίοις θέατρον, καὶ θεάτρου μέρος πρὸς τοῖς προειρημένοις κερκίδα, ὡς ἔστιν εὑρεῖν ἐν Ἀλέξιδος Γυναικοκρατίᾳ Ἐνταῦθα κτλ.* Videtur theatrum in theatro repraesentatum fuisse, quemadmodum, ut alios omittam, a Ludovico Tieckio factum est in facetissimo dramate, cui titulum fecit „der gestiefelte Kater". Ceterum vide Boettigeri Opusc. I p. 301 et Hist. crit. p. 398.

II.

Ὁ δὲ Κίλιξ ὅδ' Ἱπποκλῆς,
ὁ ζωμοτάριχος ὑποκριτής.

Athenaeus III p. 125 b: *Ἄλεξις δ' ἐν Γυναικοκρατίᾳ ζωμοτάριχόν τινα κέκληκεν ἐν τούτοις Ὁ δὲ Κίλιξ κτλ.* In his *Κίλιξ scelestum* notare videtur. Nomen *ζωμοτάριχος*, quo proprie salsamentum cum iusculo apparatum significatur, fortasse ad irridendum Hippoclis stuporem spectat. Cfr Casaubonus ad Athen. III p. 119 c.

---

*) V. Hist. crit. p. 398.

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ.

I.

Εἶτ' οὐχ ἁπάντων ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν
μέγιστον ἀνθρώποισι καὶ βλαβερώτατον;

Athenaeus X p. 443 e: *καλῶς πρὸς τοὺς οὕτω λάπτοντας τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Ὀπώρᾳ φησί — κἀν Δακτυλίῳ Εἶτ' οὐχ ἁπάντων κτλ.*

II.

Antiatticista p. 92 5. *Ἐκκόψαι: ἀντὶ τοῦ νικῆσαι κύβοις. Ἄλεξις Δακτυλίῳ.* **Suidas,** *Ἐκκόψαι: νικῆσαι. οὕτως Ἄλεξις.* **Eadem Zonaras Lex. p. 671.**

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Η ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ. *)

I.

Πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος
ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἰχθῦς οὐκ ἂν ἦν
οὐδενὶ φαγεῖν· νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασιν
τούτοις Φάϋλλος προσγέγονε χειμὼν τρίτος·
ἐπὰν γὰρ ἐκνεφίας καταιγίσας τύχῃ
ἐς τὴν ἀγοράν, τοὔψον πριάμενος οἴχεται
φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν, ὥστε γίγνεται
ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἡ μάχη.

Athenaeus VIII p. 338 d: *Ἄλεξις δ' ἐν Δημητρίῳ Φάϋλλόν τινα κωμῳδεῖ ὡς φίλιχθυν ἐν τούτοις Πρότερον κτλ.* **Vertit Turpilius in Demetrio apud Nonium p. 488 18:**
Antehac si flabat aquilo aut auster, inopia
erat piscati.

---

*) V. Hist. crit. p. 388.

Quae compararunt iam Scaliger ad Varron. p. 248 ed. Bip. et Victorius V. L. VII 16. Vs. 3 ἂν ἦν pro ἐνῆν Porsonus. — Vs. 3 νυνὶ Schweighaeuserus pro νῦν. Nisi praestat φαγεῖν ἄν. — Vs. 6 Dindorfius εἰς. — Vs. 8 ἐν τοῖς λαχάνοις, *in foro olitorio.*

II.

'Αλλ' αἰσχύνομαι
τὸν Κόρυδον, εἰ δόξω συναριστᾶν τισιν
οὕτω προχείρως· οὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' ὅμως·
οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος, ἂν καλῇ τις.

Athenaeus VI p. 241 b. de Corydo, parasito famoso, dicens: Ἄλεξις Δημητρίῳ ἢ Φιλεταίρῳ 'Αλλ' αἰσχύνομαι κτλ. Vs. 4 ante Dindorfium ἐάν. Non puto tamen locum persanatum esse. Ac nescio an tale quid poeta scripserit: κἄν τις αὐτὸν μὴ καλῇ.

III.

Ἔπειτα νάρκην ἔλαβον, ἐνθυμούμενος
ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους
ἁπαλούς, ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἓν τούτους παθεῖν.

Athenaeus VII p. 314 d. de νάρκῃ disserens: Ἄλεξις ἐν Γαλατείᾳ — ἐν δὲ Δημητρίῳ Ἔπειτα κτλ. Vs. 2 δεῖ Dindorfius ex C. Vulgo δή. Eosdem versus posuit in Crateua Fragm. I 9 sqq.

IV.

Athenaeus III p. 108 a: ταγηνιστῶν δ' ἰχθύων μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Δημητρίῳ καθάπερ κἀν τῷ προκειμένῳ δράματι. Crateuam dicit, cuius vide Fragm. I 12.

V.

Τοὔψον λαβοῦσαι τοῦτο τἀπεσταλμένον
σκευάζετ', εὐωχεῖσθε, προπόσεις πίνετε,
λέπεσθε, ματτυάζετε.

Athenaeus XIV p. 663 c: συνεμφῆναι γὰρ βουλόμενος ὁ Ἄλεξις τὴν ἀκολασίαν τῆς παρασκευῆς προσέθηκε τὸ

λέπεσθαι. ἔχει δ' ἡ σύμπασα ἐκλογὴ οὕτως, οὖσα ἐκ τοῦ διεσκευασμένου δράματος, ὃ ἐπιγράφεται Δημήτριος Τοῦψον κτλ. Ex Athenaeo petiit Eustathius ad Iliad. p. 1752 2. De verbo λέπεσθαι dixi ad Mnesimachi Hippotr. vs. 18.

VI.

Ὁμοιότατος ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν
τρόπον τιν' ἐστί. καὶ γὰρ οἶνον τὸν νέον
πολλὴ 'στ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι
πρώτιστον ἀφυβρίσαι τ', ἀπανθήσαντα δὲ
σκληρὸν γενέσθαι, παρακμάσαντα δ' ὧν λέγω
τούτων ἁπάντων, ἀπαρυθέντα τὴν ἄνω
ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσαν, τότε
πότιμον γενέσθαι καὶ καταστῆναι πάλιν,
ἡδύν θ' ἅπασι τοὐπίλοιπον διατελεῖν.

Stobaeus Floril. CXV 7 cum lemmate Ἀλέξιδος ἐκ Δημητρίου. Sine fabulae nomine idem locus est apud Athenaeum II p. 36 e: Ἄλεξις δέ πού φησιν ὡς Ὁμοιότατος κτλ. et apud Eustathium ad Iliad. p. 1449 24. Vs. 1 Stobaeus ὁμοιότατον. — Vs. 2 καὶ γὰρ pro τὸν γὰρ Stobaei cod. Paris. — Vs. 3 πολλή γ' ἀνάγκη Stobaeus et Athenaei VL. πολλή τ' ἀνάγκη BCD. Hinc Dindorfius πολλὴ 'στ' ἀνάγκη. V. Hermannum ad Soph. Trach. 294. — Vs. 4 Stobaeus ἀφυβρίσαντ' ἀποινήσαντα δέ. Athenaei libri fere omnes ἀφυβρίσαι τε ἀπανθῆσαι πάλιν, nisi quod C ἀπανθίσαι, E ἀπαντοῦσαι, L κ' pro τε. Correxit Valckenarius ad Herodot. IX 31, et postea Brunckius apud Schweighaeuserum, cuius haec est annotatio. „Apte haec in iuvenem conveniunt, qui postquam primae pueritiae flos et gratia, quae ipsam etiam petulantiam comitabatur, decessit, durus fit et acerbus; quemadmodum et in uva aliisque arborum fructibus, postquam decidit flos, insequens fructus durus statim et acerbus est: sive ad recentis vini flores referre malueris, quibus peracta effervescentia in fundum de-

iectis, limpidum quidem incipit fieri vinum, sed durum statim est acerbumque, donec succedente tempore mitescat." — Vs. 5 Stobaeus σκληρὸν γενέσθαι καὶ καταστῆναι πάλιν, verbis παρακμάσαντα — πότιμον γενέσθαι omissis. Erroris origo in promptu est. — Vs. 7 τότε pro ποτὲ Boissonadus apud Schweighaeuserum.

Δ Ι Α Π Λ Ε Ο Υ Σ Α Ι.

Ἐπιχαιρέκακος εἶ καὶ φθονεῖς τοῖς πλησίον.

Antiatticista p. 91 21. Ἐπιχαιρέκακος: Ἄλεξις ἐν Διαπλεούσαις λέγει Ἐπιχαιρέκακος κτλ. Suspicari possis ἐν Δὶς πλεούσαις.

Δ Ι Δ Υ Μ Ο Ι.

I.

Τούτῳ πρόπιθ', ἵνα χαὐτὸς ἄλλῳ.

Athenaeus X p. 446 f: καὶ σὺ οὖν, ὦ ἑταῖρε, κατὰ τὸν Ἄλεξιν, ὅς ἐν Διδύμοις φησί Τούτῳ πρόπιθι, ἵνα καὶ αὐτὸς ἄλλῳ. Ita ante Dindorfium legebatur.

II.

Στεφάνων δὲ τουτωνὶ χύδην πεπλεγμένων.

Athenaeus XV p. 686 a: κελεύω αὐτὸν κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Διδύμους χυδαίοις στεφανωθέντα στεφάνοις ἐξάγεσθαι τοῦ συμποσίου· τῶν δὲ χυδαίων στεφάνων μνημονεύων ὁ κωμῳδιοποιός φησι Στεφάνων κτλ.

III.

Pollux IX 158: Ἄλεξις ἐν Ποιητρίᾳ εἴρηκεν „ὡς ἐπιταπολλὰ τοῦτο ποιῶ" τὸ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος ὁ αὐτὸς ἐν Διδύμοις. Huius loquutionis exempla vide apud Plato-

nem Phaedr. p. 275 b. Republ. p. 364 a. Hieroclem Stobaei Flor. LXXXV 21. Integrum locum, quem respexit Pollux, fortasse servavit Stobaeus Flor. LXII 40:

Ἀλλ' ἐπὶ τὸ πλῆθος ἐμφερεῖς τοὺς οἰκέτας
ἔχοντας ὄψει τοὺς τρόπους τοῖς δεσπόταις·
τοῖς ἤθεσιν γάρ, οἷς ὑπηρετοῦσ' ἀεί,
προσέχουσα τούτοις ἡ φύσις κεράννυται.

Quae Alexidi tribuuntur a Trincavello et in codice A. Si recte conieci, vs. 1 legendum est *ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος.* — Vs. 3 sequutus sum elegantem coniecturam Valckenarii a Gaisfordio commemoratam: in libris haec ita scripta sunt, *τοῖς ἤθεσιν γὰρ τοῖσδ' ὑπηρετοῦσι καὶ προσέχουσα* etc.

ΔΙΣ ΠΕΝΘΩΝ.

Athenaeus X p. 441 d: *ἐν δὲ Δὶς πενθοῦντι Ζωπύρας τινὸς* (bibacis vetulae) *μνημονεύων* (Alexis) *φησὶ Καὶ Ζωπύρα | οἰνηρὸν ἀγγεῖον.*

ΔΟΡΚΙΣ Η ΠΟΠΠΥΖΟΥΣΑ.

I.

Τοῖς ἰχθυοπώλαις ἐστὶν ἐψηφισμένον,
ὥς φασι, χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα
στῆσαι Παναθηναίοισιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
ἔχουσαν ὀπτὸν κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ,
ὡς αὐτὸν ὄντ' αὐτοῖσι τῆς τέχνης μόνον
σωτῆρα, τοὺς ἄλλους δὲ πάντας ζημίαν.

Athenaeus III p. 104 d: *Ἄλεξις μὲν οὖν αὐτὸν* (Callimedontem) *ἐν Δορκίδι ἢ Ποππυζούσῃ φίλιχθυν εἶναι κοινῶς παραδίδωσι, καθάπερ καὶ ἄλλοι τῶν κωμῳδιοποιῶν, λέγων οὕτως Τοῖς ἰχθυοπώλαις κτλ.* Versu tertio *στήσειν* C.

II.

Περιστεράς
ἔνδον τρέφων τῶν Σικελικῶν τούτων πάνυ
κομψάς.

Athenaeus IX p. 395 b: ἐν δὲ Ῥοδίῳ *) ἢ Ποππυζούσῃ θηλυκῶς (περιστερὰ) εἴρηκε (Alexis) καὶ ὅτι αἱ Σικελικαὶ διάφοροί εἰσι Περιστερὰς κτλ. Vs. 2 Dindorfius ex B τρέφω. Ibidem P τούτων πάνυ τούτων.

III.

Τῆς φιλοτησίας ἐγὼ
μεστὰς προπίνω γ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένας.

Athenaeus X p. 431 a: καὶ Ἄλεξις ἐν Δορκίδι ἢ Ποππυζούσῃ Τῆς φιλοτησίας κτλ. Vs. 1 Iacobsius Addit. p. 234 scribebat τρεῖς φιλοτησίας. Recte legi genitivum docet disputatio Phrynichi App. soph. p. 70. Ad μεστὰς supple κύλικας. — Vs. 2 addidi γ'. Possis etiam cum Dindorfio δ', vel προπίνων.

ΔΡΩΠΙΔΗΣ.

I.

Εἰσῆλθεν ἡ 'ταίρα φέρουσα τὸν γλυκὺν
ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ πετάχνῳ τινί,
ἀστειοτάτῳ τὴν ὄψιν, οὔτε τρυβλίῳ
οὔτε φιάλῃ, μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν.

Athenaeus III p. 125 f: ὅτι δ' ἔπινον καὶ γλυκὺν οἶνον μεταξὺ ἐσθίοντες Ἄλεξίς φησιν ἐν Δρωπίδῃ Εἰσῆλθεν κτλ. Vs. 1 ante Dindorfium ἡ ἑταίρα. — Vs. 2 πετάχμῳ APDQ. πενταχμῷ B. πενταδράχμῳ VL. πετάχνῳ Casaubonus ex XI p. 496 a. πέταχνον: ποτήριον ἐκπέταλον, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Δρωπίδῃ. πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον. — Vs. 4 μετεῖχε δ' A. μετεῖχε B. μετεῖχ' PVL.

---

*) V. Hist. crit. p. 387.

II.

Pollux X 121: *τὸ μὲν εἰς τὰς ληκύθους καθιέμενον ἐπὶ γεύματι τοῦ μύρου σπαθίδα καὶ σπάθην κλητέον — Ἀλέξιδος μέντοι ἐν τῷ Δρωπίδῃ σπάθην τὴν σπαθίδα εἰπόντος Τὴν σπάθην | ἐν τῷ μύρῳ καθῆκε.* Ita e codd. editum pro vulgato *εἰς τὸ μύρον.*

III.

Athenaeus IV p. 172 b: *παροψωνεῖν δ' ἔφη Κρατῖνος — παραγοράζειν δ' Ἄλεξις ἐν Δρωπίδῃ.*

ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΕΑΡ.

I.

Νυνί τέ μοι
ὁ δεσπότης προὔπεμψεν οἴνου κεράμιον
τῶν ἔνδοθεν κομιοῦντ' ἐκεῖθεν. B. μανθάνω·
ἐπιδόσιμον παρὰ τἄλλα τοῦτ' ἔσται. A. φιλῶ
αἰσθητικὴν γραῦν.

Athenaeus VIII p. 364 f: *ὀνομάζουσι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδόσιμά τινα δεῖπνα. — Ἄλεξις γοῦν ἐν τῇ Εἰς τὸ φρέαρ φησί Νυνί τέ μοι κτλ.* Vs. 1 et 2 Schweighaeuserus tentabat *νυνί τέ με ἡ δεσπότις.* Fortasse scribendum *νυνί γέ τοι* et *προὔπεμψέ μ' οἴνου.* Illa autem *φιλῶ αἰσθητικὴν γραῦν* primae personae adscripsi. — Vs. 2 *προὔπέκυψεν* B. — Vs. 3 *κομιοῦντ' ἐκεῖθεν* L. *κομιοῦντες κεῖθεν* ABP. *κομιοῦντι κεῖθεν* V.

II.

Τοῖς ἄρτοις ὅσας
ἱστᾶσι παγίδας οἱ ταλαίπωροι βροτοί.

Athenaeus III p. 109 b: *ἐπεὶ δὲ ἤδη ἄρτοι εἰσεκομίζοντο καὶ πλῆθος ἐπ' αὐτοῖς παντοδαπῶν βρωμάτων, ἀποβλέψας εἰς αὐτὰ ἔφη Τοῖς ἄρτοις — βροτοί, φησὶν Ἄλεξις ἐν τῇ Εἰς τὸ φρέαρ.*

III.

Athenaeus VIII p. 340 c: τὰ αὐτὰ ἰαμβεῖα (quae Alexis in Phaedone posuit) φέρεται κἀν τῇ ἐπιγραφομένῃ Εἰς τὸ φρέαρ.

ΕΙΣΟΙΚΙΖΟΜΕΝΟΣ.

I.

Οὐ γὰρ ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστου, πρᾶγμά τι
γιγνόμενον ἀεί, κρονικόν, ἀλλὰ τέτταρας
περιστερὰς ἀφῆκεν ἀποβεβαμμένας
εἰς οὐχὶ ταὐτὸν μὰ Δία τὴν αὐτὴν μύρον,
ἰδίῳ δ' ἑκάστην. πετόμεναι δ' αὗται κύκλῳ
ἔρραινον ἡμῶν θαἰμάτια καὶ στρώματα.
μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,
ἠλειφόμην ὑόμενος ἰρίνῳ μύρῳ.

Athenaeus XV p. 691 e: ὡς λῆρον εἶναι τὰ ἐν τῷ Εἰσοικιζομένῳ Ἀλέξιδος ταυτί Οὐ γὰρ κτλ. Priora verba usque ad ἀλαβάστου habet etiam Eustathius ad Hom. p. 1161, 30. Vs. 1 ἀλαβάστου A et Eustathius, alii ἀλαβάστρου. Ibid. πρᾶγμά τι pro πράγματι Canterus. — Vs. 2 libri γινόμενον et τέσσαρες. Κρονικὸν i. q. ἀρχαῖον, ut apud Aristoph. Plut. 581 aliisque locis. V. Bergkium Comment. p. 9. — Vs. 6 καὶ pro τὰ Dindorfius. — Vs. 7 ex Euripidis Telepho sumptum esse docuit Valckenarius ad Theocr. Adon. p. 414. V. Matthiae Fragm. Euripidis p. 340. — Vs. 8 ἰρίνῳ pro ἠρίνῳ Canterus. Ibidem libri θυόμενος. At nec de sacrificio quidquam in superioribus legitur, neque omnino sacrificio hic locus est. Sunt enim haec militis aut legati Atheniensis verba ex Persia reducis et regis in unguentorum usu luxuriem praedicantis. His adde quod aliud est θύεσθαι, aliud θύειν. Scripsi igitur ὑόμενος, *irino unguento tanquam imbre irrigatus*. Idem repperit, cui hunc locum monstraveram, Th. Bergkius. Possis etiam δευόμενος.

II.

Athenaeus XI p. 502 d: Ἄλεξις Εἰσοικιζομένῳ φησι τρικότυλον ψυγέα. Hinc sumpsit Eustathius p. 1632, 12. In ψυγέα videtur ultimam corripuisse. Cfr Hist. crit. p. 295.

III.

Athenaeus XIV p. 613 c: ὁ ἔξοινος — παρ' Ἀλέξιδι ἐν Εἰσοικιζομένῳ ἔξοινος ἐποίει ταῦτα. Idem XV p. 685 f: οὕτως (ἔξοινος) δ' εἴρηκε τὸν μεθύσην Ἄλεξις ἐν Εἰσοικιζομένῳ.

ΕΚΠΩΜΑΤΟΠΟΙΟΣ.

I.

Ἀεὶ φιλόμυρον πᾶν τό Σάρδεων γένος.

Athenaeus XV p. 691 d: οὐ μόνον δὲ τὸ τῶν Σαρδιανῶν γένος φιλόμυρον ἦν, ὡς Ἄλεξίς φησιν ἐν Ἐκωματοποιῷ Ἀεὶ φιλόμυρον κτλ. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι. Σάρδεων pro Σαρδέων Schweighaeuserus.

II.

Antiatticista p. 82 7. Ἄσημον: ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου Ἄλεξις Ἐκπωματοποιῷ.

ΕΛΕΝΗ.

Ὡς ὅστις αὐτῆς τῆς ἀκμῆς τῶν σωμάτων
ἐρᾷ, τὸν ἄλλον δ' οὐδὲ γιγνώσκει λόγον,
τῆς ἡδονῆς ἔστ', οὐχὶ τῶν φίλων φίλος,
ἀδικεῖ τε τὸν Ἔρωτ' ἐμφανῶς θνητὸς θεόν,
ἄπιστον αὐτὸν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ποιῶν.

Athenaeus XIII p. 563 d: Ἄλεξις Ἑλένῃ Ὡς ὅστις αὐτῆς κτλ. Locus ex alterutra duarum insequentium fabularum desumptus videtur. Vs. 1 ὅστις αὐτῆς τῆς ἀκμῆς. Ita

Iacobsius Addit. p. 297. ὅστις αὐτῆς (A αὖ τῆς) ἀκμῆς ABP. ὅστις αὖθις ἀκμῆς C. ὅστις ἀκμῆς VL. — Vs. 2 δ' om. VL. add. P. ut coniecerat Iacobsius. Ibidem libri γινώσκει.

ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ.

I.

Ἀκόλαστός ἐστι, τὴν δὲ πολιὰν οὐκ ἐντρέπεται.

Priscianus XVIII p. 205 ed. Kr. „Attici ἐντρέπομαι τοῦτο καὶ τούτου. — Ἄλεξις Ἑλένης ἁρπαγῇ Ἀκόλαστός ἐστι κτλ." Conlicere possis Ἀκόλαστος εἶ, τὴν δὲ πολιὰν οὐκ ἐντρέπει. Nisi forte aliquid excidit, τὴν δὲ πολιὰν τὴν τοῦ πατρός | οὐκ ἐντρέπεται.

II.

Antiatticista p. 106 22: Λάκαιναν τὴν παρθένον φασὶ δεῖν καλεῖν, τὴν δὲ χώραν Λακωνικήν. Ἄλεξις Ἑλένης ἁρπαγῇ.

ΕΛΕΝΗΣ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ.

I.

Antiatticista p. 96 10. Εἷς ἕκαστος: Ἄλεξις Ἑλένης μνηστῆρσι. V. ad Cratini fragm. p. 88.

II.

Antiatticista p. 99 20. Θερμολουτεῖν: Ἄλεξις Ἑλένης μνηστῆρσιν. Num forte θερμολουτρεῖν requirebant Atticistae? Certe ψυχρολουτρέω dixit Aristophanes Daet. 44. Sed θερμολουτεῖν habemus etiam apud Hermippum Fragm. inc. I p. 418. Cfr Lobeckius ad Phryn. p. 594.

III.

Ῥόαν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

Athenaeus XIV p. 650 e: Ἐπίλυκος ἐν Κωραλίσκῳ „μῆλα καὶ ῥόας λέγεις." Ἄλεξις Μνηστῆρσι Ῥόαν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. Non dubito quin ante Μνηστῆρσι Helenae nomen exciderit. Cfr Hist. crit. p. 391.

ΕΛΛΗΝΙΣ.

Ἀεὶ δὲ καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα
τἀν τῇ θαλάττῃ πολέμι' ἡμῖν θηρία.
ἂν ἀνατραπῇ γὰρ πλοῖον, εἶθ', ὡς γίγνεται,
ληφθῇ νέων τις, καταπεπώκασ' εὐθέως·
αὐτοί τ' ἐπὰν ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁλιέων,
τεθνεῶτες ἐπιτρίβουσι τοὺς ὠνουμένους.
τῆς οὐσίας γάρ εἰσιν ἡμῶν ὤνιοι,
ὁ πριάμενός τε πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει.

Athenaeus VI p. 226 f: οὐκ ἀπιθάνως δὲ καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ περὶ τοῦ παμπόλλου πιπράσκεσθαι τοὺς ἰχθῦς λέγει — Ἄλεξις δ' ἐν Ἑλληνίδι Ἀεὶ δὲ καὶ κτλ. Vs. 1 ante Dindorfium αἰεί. — Vs. 2 libri ἐν. Scripsi τἀν. Nimirum excidit τὰ post τεθνηκότα. — Vs. 3 ἂν ἀνατραπῇ ABC. ἀνατραπῇ sine ἂν P. ἐὰν τραπῇ VL. — Vs. 4 νέων BCL. ναίων AP. καταπεπώκασ' ABC. καταπεπτώκασ' PVL.

ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ.

Τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς Ἀθηναίους, ὅτι
εἰσήγαγεν τάριχος, οὓς καὶ Τιμοκλῆς
ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων δύο σκόμβρους ἔφη
ἐν τοῖς σατύροις εἶναι.

Athenaeus III p. 119 f: τοσαύτην δ' Ἀθηναῖοι σπουδὴν ἐποιοῦντο περὶ τὸ τάριχος ὡς καὶ πολίτας ἀναγράψαι τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς, ὥς φησιν Ἄλεξις ἐν Ἐπιδαυρίῳ οὕτως Τοὺς Χαιρεφίλου κτλ. Chaerephilum salsamentarium eiusque filios Demosthenis opera civitate donatos esse tradidit Dinarchus in Demosth. § 43: προῖκα τοῦτον (Δημοσθένη) οἴεσθε γράψαι Διφίλῳ τὴν ἐν πρυ-

ταμιείῳ σίτησιν — ἢ τὸ ποιῆσαι πολίτας ὑμᾶς Χαιρέφιλον καὶ Φείδωνα καὶ Πάμφιλον καὶ Φίλιππον. Quae Alexidis loco primus admovit Th. Bergkius Epist. ad Schill. p. 156. Vs. 1 *'Αθηναίους* pendere videtur a superioribus, quae scriptor omisit, v. c. *δῆμος ἐποίησε.* Sensus enim haud dubie est, populum Chaerephili filios civitati adscripsisse, quod salsamenta importaverint. Ac fortasse scripsit Alexis *τοὺς Χαιρεφίλου δ' ἐποίησ' 'Αθηναίους.* — Vs. 2 malim *εἰσήγαγον.* — Vs. 3 *ἐπὶ τῶν ἵππων.* Hinc intellegitur equitum ordini adscriptos fuisse Chaerephili filios, quode admonuit etiam Petitus Miscell. V 6. Scombris Chaerephili filios comparavit Timocles in fabula *'Ικάριοι σάτυροι* vel *'Ικάριοι ἢ σάτυροι* inscripta apud Athen. VIII p. 339 d: *ὁπόταν Χαιρεφίλου τοὺς δύο σκόμβρους ξενίσῃ μεγάλους ἡδομένη.* Quae res movit Bergkium l. l. ut hanc ipsam Timoclis fabulam ab Alexide citari et *ἐν τοῖς Σατύροις* scribendum esse existimaret. Mihi parum credibile videtur Alexin tanquam grammaticum ipsam fabulam, in qua id dixerat Timocles, ad partes vocasse. Itaque suspicor eum ad alium sive eiusdem sive alius fabulae locum respexisse, in quo Chaerephili filios *σκόμβρους ἐν τοῖς σατύροις εἶναι* dixerat, sive ipsos equites, quorum ordini Chaerephili filii adscripti erant, Satyros appellavit, sive proverbialis fuit dicendi forma *σκόμβρος ἐν σατύροις*, cui simile est proverbium *ὄνος ἐν πιθήκοις* apud Menandrum Plec. I 8 et in Prov. Coisl. 370.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ.

I.

Ὅστις ἀγοράζει πτωχὸς ὢν ὄψον πολύ,
ἀπορούμενός τε τἄλλα πρὸς τοῦτ' εὐπορεῖ,
τῆς νυκτὸς οὗτος τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ
γυμνοὺς ἅπαντας. εἶτ' ἐπὰν τις ἐκδυθῇ,
τηρεῖν ἕωθεν εὐθὺς ἐν τοῖς ἰχθύσιν·

ὃν ἂν δ' ἴδῃ πρῶτον πένητα καὶ νέον
παρὰ Μικίωνος ἐγχέλεις ὠνούμενον,
ἀπάγειν λαβόμενον εἰς τὸ δεσμωτήριον.

Athenaeus VI p. 227 d: πρὸς δὲ τοὺς περιέργως ὀψωνοῦντας τάδε φησὶν Ἄλεξις ἐν Ἐπικλήρῳ Ὅστις ἀγοράζει κτλ. „Omnem pauperem qui pisces emat, necessario grassatorem esse dicit nocturnum. Itaque si cui vestis ablata fuerit, mane veniendum esse in forum piscatorium, et emtores ibi observandum. nam si viderit aliquem robustum pauperem anguillas ementem, huic statim manus iniiciendas." Casaubonus. — Vs. 4 fortasse legendum δεῖ τ' pro εἶτ', quamquam defendi potest vulgatum. — Vs. 5 τηρεῖ C. — Vs. 6 ante Dindorfium ὅν δ' ἄν. — Vs. 7 ἐγχέλεις AB. reliqui ἐγχέλυς. Micionem piscarium ex hoc loco commemorat Athen. VI p. 227 b: Ἄλεξις δ' ἐν Ἐπικλήρῳ Μικίωνος ἰχθυοπώλου τινὸς μνημονεύει. — Vs. 8 ἀπάγει C.

II.

Ἀλλ' ἔγωγ', ὦ παῖ, δίδωμι, καὶ ποιήσω πάνθ' ὅσα
οὗτος αἰτεῖται παρ' ἡμῶν.

Antiatticista p. 81 20: αἰτεῖσθαι γάρ φασι τὸν ἀποδιδόντα, τὸν δὲ μὴ ἀποδώσοντα αἰτεῖν. Ἄλεξις δ' Ἐπικλήρῳ ἐκδιδόντος τινὸς θυγατέρα Ἀλλ' ἔγωγ' ὦ παῖ κτλ. Codex ἐγὼ παῖ. Bekkerus ἔγωγε παῖ. Nostrum Dobraeus ad Aristoph. Achar. 254.

III.

Antiatticista p. 104 24. Καχουχία: Ἄλεξις Ἐπικλήρῳ. Atticistae requirebant opinor καχεξία.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Antiatticista p. 112 9. Προσέκοψεν: ἀντὶ τοῦ προσέπταισεν. Ἄλεξις Ἐπιστολῇ. Eadem Photius et Suidas s. v. προσέκοψεν, sed fabulae nomine omisso.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ.

Πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ.

Athenaeus X p. 448 f: *καλῶς πρὸς τοὺς οὕτω λάπτοντας τὸν οἶνον Ἄλεξις ἐν Ὀπώρᾳ φησὶν — κἀν Ἐπιτρόπῳ δ' ἔφη Πολὺς κτλ.* **Cod. B** *ὁ οἶνος*, **h. e.** *ᾦνος*, **quod fortasse praestat. Pro** *ποιεῖ* **AP** *ποεῖ.* **Ceterum cfr Philemonis Inc. fab. XLII.**

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

Γόγγρου δ' ὁμοῦ σωρευτὰ πιμελῆς μέλη
ὑπεργέμοντα.

Athenaeus VII p. 294 a. de gongro pisce agens: *Ἄλεξις ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις Γόγγρου κτλ.* **Vulgatum verborum ordinem:** *γόγγρου δ' ὁμοῦ μέλη σωρευτὰ πιμελῆς ὑπεργέμοντα,* **mutavit Porsonus.**

ΕΡΕΤΡΙΚΟΣ.

Τευθίδες, σπίναι, βατίς, δῆμος, ἀφύαι,
κρεάδι', ἐντερίδι'· ἀλλὰ τὰς μὲν τευθίδας,
τὰ πτερύγι' αὐτῶν συντεμών, στεατίου
μικρὸν παραμίξας, περιπάσας ἡδύσμασιν
λεπτοῖσι χλωροῖς, ὠνθύλευσα.

Athenaeus VII p. 326 d: *Ἄλεξις δ' ἐν Ἐρετρικῷ τάδε ποιεῖ λέγοντα μάγειρον Τευθίδες κτλ.* **Vs. 1 „***σπῖναι* **ABPV. „Correxi accentum.** *πίναι* **B.** *πίνναι* **L ex coniectura Ges„neri de Aquatil. p. 885." Dindorfius.** *Σπίνη* **hoc loco non aviculae nomen est sed piscis. Ibidem Schweighaeuserus** *δημός.* **Latet piscis nomen. Fortasse** *χῆμος* **scribendum, id ut idem sit quod** *χήμη.* **Ita** *χάννος* **dicebatur et** *χάννη.* **—**

Vs. 2 *ἀλλὰ* delevit Dindorfius. Locus fortasse ita distinguendus: *τευθίδες* | *σπίναι, βατίς, δῆμος, ἀφύαι, κρεάδια,* | *ἐντερίδι', ἄλλα.* * * *τὰς μὲν τευθίδας* etc. — Vs. 5 *λεπτοῖσι* pro *λεπτοῖς* Schweighaeuserus, qui *ἡδύσματα λεπτὰ χλωρὰ* recte interpretatur *condimenta ex herbis minutim concisis*, quibus cibos coqui condire solebant. V. Athen. IV p. 170 a.

ΕΡΙΘΟΙ. Η ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΕΑΡ.

Vide in *Παννυχὶς ἢ Ἔριθοι* et *Εἰς τὸ φρέαρ.*

Η Σ Ι Ο Ν Η.

I.

Γενόμενος δ' ἔννους μόλις
ᾔτησε κύλικα, καὶ λαβὼν ἑξῆς πυκνὰς
ἕλκει καταντλεῖ, κατά τε τὴν παροιμίαν
ἀεί ποτ' εὖ μὲν ἀσκὸς εὖ δὲ θύλακος
ἄνθρωπός ἐστι.

Athenaeus XI p. 470 e: *καὶ μήποτε Ἄλεξις ἐν Ἡσιόνῃ θηρικλείῳ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα πίνοντα ὅταν οὑτωσὶ λέγῃ Γενόμενος κτλ.* Vs. 1 vulgo *εὔνους*. B *εὔννους*. C *ἔννους*, quod coniectura assequutus erat Bentleius Phalar. p. 123. Videtur poeta rem ita instituisse, ut Hercules post liberatam Hesionen viribus exhaustis in animi deliquium incideret. — Vs. 2 *κύλικα* Bentleius, firmante C. *κύλην* VL. *κοίλην κύλην* deleto *κοίλην* P. Earum formarum perpetua est in libris confusio. *) Frustra *κύλην* tuetur Welckerus Mus. Rhen.

---

*) Mimnermus Athenaei XI p. 470 b (Schneidewin Delect. p. 16):
τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνὴ
κοίλη, Ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη.
Hic etiam Eustathius pro *κοίλη* citat *κύλη*. Sed nec *κοίλη* propter hia-

(1899) p. 418. Quod si unquam in usu fuisset, tamen pariter ut κύλιξ primam corriperet. Apud Frontonem Epist. III p 285: μεγάλην κύλην προπίνοντος τῷ συμπότῃ, recte Iacobsius κύλικα restituit. — Vs. 4 libri αἰεί. In proverbio εὖ μὲν ἀσκὸς εὖ δὲ θύλακος, ut rem ad bibacitem, saccum ad edacitatem spectare monuit Dalecampius. De ἀσκῷ cfr Antiph. Aeol. II. — Vs. 5 malim ἅνθρωπος, sc. Hercules.

II.

Ὡς εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο
φέροντας εἴσω ποικίλων παροψίδων
κόσμου βρύουσαν, οὐκέτ' εἰς ἐμὲ βλέπων —

Athenaeus IX p. 367 f: ἐπὶ σκεύους οὖν εἴρηκεν (τὸ παροψὶς) — καὶ Ἄλεξις ἐν Ἡσιόνῃ Ὡς εἶδε κτλ. Haec etiam de Hercule interpretor: sunt fortasse ipsius Hesionae verba. Vs. 1 εἶδε pro ἴδε Schweighaeuserus. — Vs. 3 βλέπων PVL. βλέπον AC. Dindorfius ἔμ' ἔβλεπεν.

ΘΕΟΦΟΡΗΤΟΣ.

I.

Οἶμαί γ' ἐπιτιμᾶν τῶν ἀπαντώντων τινὰς
ἡμῖν, ὅτι τηνικαῦτα μεθύων περιπατῶ·
ποῖος γάρ ἐστι φανός, ὦ πρὸς τῶν θεῶν,
τοιοῦτος οἷος ὁ γλυκύτατος ἥλιος.

Athenaeus XV p. 700 a. de λύχνῳ, λυχνούχῳ et φανῷ disserens, allato Alexidis loco ex Medone: ἐν δὲ Θεοφορήτῳ ὁ αὐτὸς Ἄλεξις Οἶμαι κτλ. Vs. 1 libri οἴμαι γὰρ ἐπιτιμᾶν. Correxit Iacobsius Addit. p. 368. Ibid. ἀπαντώντων pro

---

tum in thesi ferri potest. Scribendum κοιτλη, quam formam comparare licet cum aeolico κώϊλος, de quo dixit H. L. Ahrens Dial. aeol. p. 106. (In eiusdem carminis versu nono, ut id adiiciam, libri habent ἵν' ἀλήθοον ἄρμα. Scribendum igitur ἵνα δὴ θοὸν ἄρμα.)

ἀπαντώντων BVL. ἀπάντων P. τινὰς om. B. Tertium et quartum versum ex parte apposuit Eustathius p. 1471 2.

II.

Λαλῶ Πτολεμαίῳ, γογγυλίδος ὀπτῶν τόμους.

Athenaeus IX p. 369 e: ταύτης (τῆς ὠπτημένης γογγυλίδος) μνημονεύει — καὶ Ἄλεξις ἐν Θεοφορήτῳ Λαλῶ κτλ. B λάλω πτοτεμαίω. Pro ὀπτῶν C habet ὀπτῆς. Hinc suspiceris Λάβω Πτολεμαίῳ γογγυλίδος ὀπτῆς τόμους; vin' emam Ptolemaeo? Possis etiam Λάβ' ὦ Πτολεμαῖε γογγυλίδος ὀπτῆς τόμους. Sed in tam minutulo fragmento quis certa spondeat?

ΘΕΣΠΡΩΤΟΙ.

Ἑρμῆ θεῶν προπομπὲ καὶ Φιλιππίδου
κληροῦχε, νυκτός τ' ὄμμα τῆς μελαμπέπλου.

Athenaeus XII p. 552 e. de Philippidis gracilitate poetarum testimonia afferens: Ἄλεξίς τ' ἐν Θεσπρωτοῖς φησιν Ἑρμῆ κτλ. Vs. 1 θεῶν scil. χθονίων. Sine causa Casaubonus νεκρῶν. Mercurium Philippidis κληροῦχον vocat, quoniam hominem macilentissimum mortuis accenset. — Vs. 2 νυκτὸς ὄμμα tragicorum more de nocte dixit. V. Euripidis Iphig. Taur. 110 et Aeschyli Pers. 428. Noctem autem et Mercurium, mortuorum ductorem, alloquitur nescio quis τὸ νεκυομαντεῖον apud Thesprotos consulturus.

ΘΗΒΑΙΟΙ.

Ἔστιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος; B. πλούσιος.
τούτους δὲ πάντες φασὶν εὐγενεστάτους
εἶναι· πένητας δ' εὐπατρίδας οὐδεὶς ὁρᾷ.

Athenaeus IV p. 159 d: *Χρύσιππος — νεανίσκον φησί τινα ἐκ τῆς Ἰωνίας σφόδρα πλούσιον ἐπιδημῆσαι ταῖς Ἀθήναις. — πυνθανομένου δέ τινος αὐτοῦ ποδαπός ἐστιν, ἀποκρίνασθαι ὅτι πλούσιος. μήποτε τοῦ αὐτοῦ μνημονεύει καὶ Ἄλεξις ἐν Θηβαίοις λέγων ὧδε Ἔστιν δὲ ποδαπός κτλ.* Vs. 3 *εἶναι* addidit Dindorfius. Idem *οὐδεὶς* pro *οὐδὲ εἷς*, et *εὐπάτριδας* pro *εὐπατρίδας*, cuius mutationis idoneam causam non video.

ΘΗΤΕΥΟΝΤΕΣ.

Ὅρκος βέβαιός ἐστιν ἂν νεύσω μόνον.

Stobaeus Floril. XXVII 3 cum lemmate *Ἀλέξιδος ἐκ Θητευόντων.*

ΘΡΑΣΩΝ.

Σοῦ δ' ἐγὼ λαλιστέραν
οὐπώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην, γύναι,
οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', οὔτε τρυγόν', οὐ
τέττιγα.

Athenaeus IV p. 133 b: *Ἄλεξις ἐν Θράσωνί φησι Σοῦ δ' ἐγὼ κτλ.* Eustathius ad Hom. p. 1282 41: *ὁμοίως δὲ καὶ ἡ κερκώπη ζῷον αὐτὴ ὅμοιον τέττιγι καὶ τριγονίῳ* (leg. *τιγονίῳ*) *περὶ ὧν δηλοῖ ὁ κωμικὸς Ἄλεξις εἰπὼν Σοῦ δ' κτλ.* Eadem animalcula in eadem re coniungit, fortasse Alexidis locum respiciens, Libanius vol. IV p. 143: *τρυγόνος λαλιστέρα, κίττης, ἀηδόνος, κερκώπης.* De proverbio *τρυγόνος λαλίστερος* dixi ad Menandr. p. 148. Respicit etiam Photius p. 608 10. *Τρυγών: τὸ ζῷον· παίζεται δὲ εἰς τὴν τῶν γυναικῶν συνουσίαν.* Vs. 3 libri *οὐ* pro *οὔτε*, quod reponendum esse vidit Porsonus. De *οὔτε* post *οὐ* illato vide Schaeferum ad Bosii Ellipses p. 228.

Ι Α Σ Ι Σ.

Antiatticista p. 83 15. *Ἀμφιτάπητα:* *Ἄλεξις Ἰάσιδι.* Fortasse *Ἰάσονι*. V. Hist. crit. p. 301.

Ι Π Π Ε Υ Σ. *)

I.

Τοῦτ' ἔστιν Ἀκαδήμεια, τοῦτο Ξενοκράτης;
πόλλ' ἀγαθὰ δοῖεν οἱ θεοὶ Δημητρίῳ
καὶ τοῖς νομοθέταις, διότι τοὺς τὰς τῶν λόγων,
ὥς φασι, δυνάμεις παραδιδόντας τοῖς νέοις
ἐς κόρακας ἔρρειν φασὶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς.

Athenaeus XIII p. 610 e: *οὓς (φιλοσόφους) οὐ μόνον Λυσίμαχος ὁ βασιλεὺς ἐξεκήρυξε τῆς ἰδίας βασιλείας ἀπελαύνων, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι. Ἄλεξις γοῦν ἐν Ἵππῳ* (leg. *Ἱππεῖ*) *φησί Τοῦτ' ἔστιν Ἀκαδήμεια κτλ.* Vs. 1 libri *Ἀκαδημία.* Attigit hunc versum propter Xenocratis memoriam Ionsius de Script. Philos. I 19 p. 120, non constare sibi dicens, utrum de vivo loquatur Alexis Xenocrate an de pictura eius. Immo illa verba *τοῦτ' ἔστιν Ἀκαδήμεια* etc. ad eandem rationem dicta sunt, qua Oedipus apud Sophoclem Tyr. 1326 exclamat *Ἀπόλλων τάδ' ἦν*, et chorus in fine Trachiniarum *κοὐδὲν τούτων ὅ τι μὴ Ζεύς.* Quibus adde Menandrum p. 168: *πάνθ' ὅσα νοοῦμεν ἢ λέγομεν ἢ πράττομεν Τύχη 'στίν.* Cfr Matthiae ad Euripidis Troad. 99. Sunt autem senis verba philosophis irati, quod filium corruperint. — Vs. 3 *νομοθέταις.* Sophoclem Suniensem dicit, de cuius lege ad quam respicit Alexis v. Hist. crit. p. 304.

II.

Καὶ θηρίκλειός τις κύλιξ, στέφανον κύκλῳ
ἔχουσα χρυσοῦν· οὐ γὰρ ἐπίτηκτόν τινα.

---

*) V. Hist. crit. p. 394.

Athenaeus XI p. 471 e. de thericleis poculis poetarum testimonia afferens: "Ἄλεξις δ' ἐν Ἱππεῖ Καὶ θηρίκλειος κτλ. Vs. 2 ἐπίτηκτον Coraes apud Schweighaeuserum et Porsonus Miscell. p. 248. Libri ἐπίκτητον. Aureae coronae, i. e. de solido auro factae, opponit ἐπίτηκτον, i. e. laminis aureis, quae ferrumine agglutinabantur, superductam. In titulis apud Boeckhium Corp. Inscr. 150 21 et 151 44 commemoratur κρατὴρ ὑπάργυρος ἐπίτηκτος, ubi vide editorem. Ex eadem fabulae scena sequens fragmentum petitum est.

III.

Τά τε κυμβία
ἆρ' ἦν πρόσωπ' ἔχοντα χρυσᾶ παρθένων;
B. νὴ τὸν Δί' ἦν γάρ. A. ὢ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.

Athenaeus XI p. 481 f. de κυμβίῳ poculo agens: "Ἄλεξις Ἱππεῖ Τά τε κυμβία κτλ. Vs. 2 libri ἦν sine ἆρ', et vs. 3 ἔγωγε pro ἐγώ. Correxit additis personarum notis Dobraeus Adv. II p. 338.

ΙΠΠΙΣΚΟΣ.

Vide Ἀγωνὶς ἢ Ἱππίσκος.

ΙΣΟΣΤΑΣΙΟΝ. *)

I.

Πρῶτα μὲν γὰρ πρὸς τὸ κέρδος καὶ τὸ συλᾶν τοὺς πέλας
πάντα τἄλλ' αὐταῖς πάρεργα γίγνεται· ῥάπτουσι δὲ
πᾶσιν ἐπιβουλάς· ἐπειδὰν δ' εὐπορήσωσίν ποτε,
ἀνέλαβον καινὰς ἑταίρας, πρωτοπείρους τῆς τέχνης.
εὐθὺς ἀναπλάττουσι ταύτας, ὥστε μήτε τοὺς τρόπους
μήτε τὰς ὄψεις ὁμοίας διατελεῖν οὔσας ἔτι.

*) Videtur meretricis nomen esse.

τυγχάνει μικρά τις οὖσα, φελλὸς ἐν ταῖς βαυκίσιν
ἐγκεκάττυται· μακρά τις, διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ
τήν τε κεφαλὴν ἐπὶ τὸν ὦμον καταβαλοῦσ' ἐξέρχεται·
τοῦτο τοῦ μήκους ἀφεῖλεν. οὐκ ἔχει τις ἰσχία,
ὑπενέδυσ' ἐρραμμέν' αὐτήν, ὥστε τὴν εὐπυγίαν
ἀναβοᾶν τοὺς εἰσιδόντας. κοιλίαν ἁδρὰν ἔχει,
στηθί' ἔστ' αὐταῖσι τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί·
ὀρθὰ προσθεῖσαι τοιαῦτα τοὔνδυτον τῆς κοιλίας
ὡσπερεὶ κοντοῖσι τούτοις εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγον.
τὰς ὀφρῦς πυρρὰς ἔχει τις, ζωγραφοῦσιν ἀσβόλῳ.
συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν, κατέπλασε ψιμυθίῳ.
λευκόχρως λίαν τίς ἐστι, παιδέρωτ' ἐντρίβεται.
καλὸν ἔχει τοῦ σώματός τι, τοῦτο γυμνὸν δείκνυται.
εὐφυεῖς ὀδόντας ἔσχεν, ἐξ ἀνάγκης δεῖ γελᾶν,
ἵνα θεωρῶσ' οἱ παρόντες τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ.
ἂν δὲ μὴ χαίρῃ γελῶσα, διατελεῖ τὴν ἡμέραν
ἔνδον, ὥσπερ τοῖς μαγείροις ἃ παράκειθ' ἑκάστοτε,
ἡνίκ' ἂν πωλῶσιν αἰγῶν κρανία, ξυλήφιον
μυρρίνης ἔχουσα λεπτὸν ὀρθὸν ἐν τοῖς χείλεσιν,
ὥστε τῷ χρόνῳ σέσηρεν, ἄν τε βούλητ' ἄν τε μή.
[*ὄψεις διὰ τούτων σκευοποιοῦσι τῶν τεχνῶν.*]

Athenaeus XIII p. 568 a: *Ἄλεξις δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἰσοστάσιον τὴν ἑταιρικὴν παρασκευὴν καὶ δι' ἐπιτεχνήσεως κομμώσεις τῶν ἑταιρῶν οὕτως ἐκτίθεται Πρῶτα μὲν γὰρ κτλ.* **Idem fragmentum, omisso fabulae nomine, servavit Clemens Alex. Paed. III 2. In vernaculam linguam eleganter conversum est a Iacobsio in Comment. ad antiquit. pertinentibus p. 327. Vs. 1** *πρῶτα* **Clemens.** *πρῶτον* **Athenaeus. Ibidem Clemens** *ἐς τὸ κέρδος.* **— Vs. 3 libri** *γίνεται.* **— Vs. 4** *πρωτοπείρους τῆς τέχνης.* **Pollux III 39:** *πρωτόπειρον (τὴν ἐκ παρθενίας τινὶ γεγαμημένην)*

ὠνόμασε Θεόπομπος ὁ κωμικός. — Vs. 6 ὁμοίας B. Ceteri ὁμοίως. — Vs. 7. Eustathius p. 1522 10: βαυκίδες, ὡς τό φέλλος ἐν τοῖς (sic) βαυκίσιν ἐγκεκάττυται. — Vs. 8. Eustathius l. l. διάβαθρον γυναικεῖον φόρημα, ὡς τό διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ. — Vs. 12 εἰσιδόντας Sylburgius ad Clementem et Grotius Excerptis p. 571. Athenaeus ἰδόντας, Clementis ed. Flor. εἰσιόντας. Ibid. ἁδρὰν codices Athenaei omittunt. — Vs. 13 στήθιες ταυταισὶ APV. στήθιες ταυτασὶ B. τιτθείαις ταυταισὶ L. τιτθίαις ταύταισιν Clemens. Hinc τιτθί' ἔστ' αὐταῖσι Iacobsius Addit. p. 301. Dindorfius Athenaei codices sequutus στηθί' ἔστ' αὐταῖσι. Utro modo scribatur perinde est. Intellegenda autem sunt ea quae προστερνίδια dicit Lucianus de Saltat. 27: ἐῶ λέγειν προστερνίδια καὶ προγαστρίδια, προσθετὴν καὶ ἐπιτεχνητὴν παχύτητα προσποιούμενος, ὡς μὴ τοῦ μήκους ἡ ἀρρυθμία ἐν λεπτῷ μᾶλλον ἐλέγχοιτο. — Vs. 14 ὀρθὰ προσθεῖσαι τοιαῦτα γοῦν αὐτῶν τῆς κοιλίας Athenaeus. ὀρθὰ προσθεῖσα οὐτοντύνδυτον τῆς κοιλίας Clemens. Idem sequenti versu ἀπήγαγεν. Sylburgius ὀρθὰ προστιθεῖσα τούτων τοὔνδυτον τῆς κοιλίας — ἀπήγαγεν. Recte, nisi quod pro τούτων malim ταῦτα. Ita etiam Dobraeus Adv. II p. 343 hac addita nota „venter adducitur, ita ut superne tumeat, quo mammosa videatur." Interim nihil mutare ausus sum nisi τοὔνδυτον. — Vs. 19 τοῦτο Clemens. Apud Athenaeum τοῦτ' αὐτὸ BC. ταὐτὸ PVL. δεικνύει Clemens. — Vs. 21 θεωρῶσ' Clemens. θεωροῖεν Athenaeus. — Vs. 22 διατελεῖ Clemens. Athenaeus διὰ τέλους. — Vs. 23 et 24 ἔνδον — κρανία omittit Clemens. In ξυλήφιον et Clementis et Athenaei libri consentiunt. Neque ausim id cum Lobeckio ad Phryn. p. 78 in ξυλύφιον mutare, cuius nominis ut similium eiusdem commatis antepenultima dubito num produci possit. Etymol. M. verba, Ξυλήφιον: δοκιμώτερον δὲ τὸ ξυλήριον καὶ ξυλάριον, quae Lobeckius ita corrigi volebat, Ξυλύφιον: δοκιμώτερον δὲ τὸ ξυλύφιον καὶ ξυλάριον, eodem modo ut vulgo scripta sunt leguntur apud Choeroboscum Crameri Anecd. II p. 242 29. Pro ξυλήριον, quod certissime cor-

ruptum est, fortasse scribendum *ξυλύδριον*, cui simile est *ξενύδριον*, quo usus est Menander Troph. I 3. Cfr Spohn de extr. parte Odyss. p. 152. — Vs. 25 *ἔχουσα* Clemens. Athenaeus *ἔχουσι*. Verborum ordo hic est: *τὴν ἡμέραν διατελεῖ μυρρίνης ξυλήφιον ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχουσα ὥσπερ αἰγῶν κρανία ἃ τοῖς μαγείροις παράκειται.* Labia capitum caprinorum in macello venalium cur bacillo lanii distenderint, causa in promptu est. — Vs. 26 *σέσηρεν* Clemens: Athenaeus *σεσηρέναι*. Ibidem Athenaeus *βούλωντ'*. Clemens *βούλετ'*. Correxit Schweighaeuserus. Postremus versus a Clemente omissus, si Alexidis est, certe a reliquis separandus et cum oratione Athenaei coniungendus, qui post versum illum ita pergit: *διὸ συμβουλεύω σοι, Θετταλὲ ποικιλόδιφρε, τὰς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἀσπάζεσθαι* etc. Itaque uncinis circumclusi. Frustra, quamquam aliis felicius, Dobraeus trochaicos numeros ita restitui voluit: *τὰς μὲν ὄψεις διὰ τοιούτων σκευοποιοῦσιν τεχνῶν.*

II.

Ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον, ὀρχεῖσθαι μόνον
βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν, ὄψων ὀνόματα
καὶ σιτίων ἔχοντες, Ὄψων, Κάραβος,
καὶ Κωβιός, Σεμίδαλις.

Athenaeus IV p. 134 c: *Ἄλεξις δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰσοστάσιον φησίν Ἀπὸ συμβολῶν κτλ.* Vs. 3 *ὄψων* ADP. *ὄψον* VL. — Vs. 4 *καὶ* ante *σεμίδαλις* delevit Dindorfius. Respexit ad hunc locum Athen. III p. 127 c: *σεμιδάλεως μέμνηται — καὶ Ἄλεξις ἐν Ἰσοστασίῳ*, non memor *Σεμίδαλις*, ut *Ὄψων Κάραβος* et *Κωβιός*, in Alexidis loco hominis esse nomen. V. Bergkium Comment. p. 380 et infra fragmentum e Pancratiasta.

ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ.

Ποῖ δή μ' ἄγεις διὰ τῶν κύκλων;

Pollux X 18: *ἵνα δ' ἐπιπράσκετο τὰ σκεύη, τῆς ἀγορᾶς τὸ μέρος τοῦτο κύκλοι ὠνομάζοντο, ὡς Ἄλεξις ὑποδηλοῦν ἔοικεν ἐν Καλασίριδι Πῆ δέ με ἄγεις ἐν τῷ κύκλῳ.* Ita Aldus. Codices *ποῖ δή με ἄγεις διὰ τῶν κύκλων.* Bentleius Epist. ad Hemsterh. p. 51 corrigit *Πῆ δή μ' ἄγεις; B. διὰ τῶν κύκλων.*

ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ.

Vide *Τοξιστὴς ἢ Καταψευδόμενος.*

ΚΑΥΝΙΟΙ.

Ἐν τῷ βαλανείῳ μήτε πῦρ ταῖς ἐσχάραις
ἐνὸν κεκλεισμένον τε τἀλειπτήριον.

Pollux VII 166: *μέρος δὲ βαλανείου καὶ ἐσχάρα καὶ ἀλειπτήριον. φησὶ γοῦν Ἄλεξις ἐν Καυνίοις Ἐν τῷ βαλανείῳ κτλ.* Vs. 1 libri *μήτε τὸ πῦρ* et vs. 2 *ἐνὸν καὶ κεκλεισμένον.* Correxit illud Iungermannus, alterum Seberus.

ΚΗΡΥΤΤΟΜΕΝΟΣ.

Ὥστ' ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχνούχου τὸν λύχνον
μικροῦ κατακαύσας ἔλαθ' ἑαυτόν, ὑπὸ μάλης
τῇ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγών.

Athenaeus XV p. 1561 Dind. de *λυχνούχῳ* agens: *Ἄλεξις δ' ἐν Κηρυττομένῳ Ὥστ' ἐξελὼν κτλ.* Vs. 1 codex A *ἐξελὼν τοῦ λύχνου τὸν χαντον λύχνον,* et vs. 2 *ἔλαθεν θ' αυτον.* Correxit Elmsleius ad Aristophanis Acharn. 963. Ceterum cfr Hist. crit. p. 400.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ.

Antiatticista p. 96 9. Ἐξέβη ἡμῖν τὸ ἐνύπνιον: Ἄλεξις Κιθαρῳδῷ. Apud Alexin fuisse videtur ἐξέβη | τοὐνύπνιον ἡμῖν.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΙΝΗ.

Athenaeus XIII p. 586 a: μνημονεύει δ' αὐτῆς — καὶ Ἄλεξις ἐν Κλεοβουλίνῃ. Sinopen dicit meretricem, quam praeter scriptores ab Athenaeo laudatos commemorat etiam Demosthenes c. Neaeram p. 1384 Rsk. Ad Alexidis de Sinope locum pertinent fortasse quae leguntur apud Photium, Σινωπίσαι: τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην. ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι. Quae leguntur etiam apud Harpocrationem et Suidam. De titulo fabulae vide Hist. crit. p. 390.

ΚΝΙΔΙΑ.

Διόδωρος οὑπίτριπτος ἐν ἔτεσιν δύο
σφαῖραν ἀπέδειξε τὴν πατρῴαν οὐσίαν·
οὕτως ἰταμῶς ἅπαντα κατεμασήσατο.

Athenaeus IV p. 165 d: ἀσώτους μὲν γὰρ οἶδα διαβοήτους· ἕνα μέν, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κνιδίᾳ Διόδωρος οὑπίτριπτος κτλ. Cfr infra Phaedri fragm. II.

ΚΟΝΙΑΤΗΣ.

Κυμβία,
φιάλαι, τραγέλαφοι, κύλικες.

Athenaeus II p. 500 e. Τραγέλαφοι: οὕτω τινὰ καλεῖται ποτήρια, ὧν μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κονιάτῃ Κυμβία, φιάλαι, τραγέλαφοι, κύλικες.

Κ Ο Υ Ρ Ι Σ. *)

I.

*Καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον * * ἀνθρώπων ὁρῶ*
πλῆθος προσιόν, ὡς τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν
ἐνθάδε συνόντων· μὴ γένοιτό μοι μόνῳ
νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς πεπραγόσιν
ὑμῖν περὶ τὸν βαλλισμόν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
θοἰμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά.

Athenaeus VIII p. 362 c. de verbo *βαλλίζειν* disserens, quo Epicharmum et Sophronem usos esse docet: *ἀλλὰ μὴν καὶ Ἄλεξις ἐν Κουρίδι φησί Καὶ γὰρ κτλ.* Vs. 1 *ἐπὶ κῶμον* L. *ἐπικώμῳ* PV. — Vs. 2 *προσιὸν ὡς τῶν* APV. *προσιὼν ὡς τῶν* B. *προσιόντων τῶν* L. *προσιὸν ἀστῶν* Iacobsius Addit. p. 196.

II.

Ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός, οἷον ὑμεῖς ἀρτίως
εἴδετε, τοιοῦτος γέγονεν, Οἰνοπίων τις ἢ
Μάρων τις ἢ Κάπηλος ἢ καὶ Τιμοκλῆς.
μεθύει γὰρ οὐδὲν ἧττον· ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν
τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενὴς
ἄνθρωπος.

Athenaeus X p. 443 d: *Ἄλεξις δ' ἐν Κουρίδι περί τινος πλέον πιόντος διαλεγόμενός φησιν Ὁ μὲν οὖν κτλ.* Vs. 3 addidi *καί*, ut voluit Dindorfius. Dobraeus Adv. II p. 327 dubitanter supplet *τις*. Phoenix Coloph. apud Athen. p. 530 f: *Ἀσσύριος εἴτε καὶ Μῆδος*. Et sic saepe. — Vs. 4 legebatur, *μεθύει γὰρ οὐδὲν ἕτερον*. Correxit Porsonus. Eustathius ad Iliad. p. 1623 51: *Ἄλεξις σκώπτων τινὰ μέθυσον καὶ ἐξώλη φησὶν Οἰνοπίων τις ἢ καὶ Μάρων ἢ Τι-*

*) V. Hist. crit p. 406.

μοχλῆς· μεθύει γάρ, οὐδὲν ἕτερον ἐμφαίνει ἢ ὡς ὁ Μάρων περὶ οἶνον ἠσχολεῖτο οὐ μόνον κτώμενος ἀλλὰ καὶ πίνων. — Vs. 4 *ὁ δ' ἕτερος κτλ.* affert Eustathius ad Iliad. p. 962, 34. — Vs. 6 *ἄνθρωπος* scripsi pro *ἄνθρωπος.*

III.

Athenaeus X p. 422 e: *εἴρηκε δὲ οὕτως* (sc. *δεδειίδπαμεν* pro *δεδειπνήκαμεν*) *Ἄλεξις ἐν Κουρίδι* ***Ἐπεὶ πάλαι δεδείπναμεν.***

ΚΡΑΤΕΥΑΣ Η ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΗΣ. *)

I.

Πρῶτον μὲν οὖν ὄστρεια παρὰ Νηρεῖ τινα
ἰδὼν γέροντα φύκος ἠμφιεσμένα
ἔλαβον ἐχίνους τ'· ἔστι γὰρ προοίμιον
δείπνου χαριέντως ταῦτα πεπρυτανευμένου.
τούτων δ' ἀπολυθείς, κειμένων ἰχθυδίων
μικρῶν, τρεμόντων τῷ δέει τί πείσεται,
θαρρεῖν κελεύσας ἕνεκ' ἐμοῦ ταῦτ', οὐδὲ ἓν
φήσας ἀδικήσειν, ἐπριάμην γλαῦκον μέγαν.
ἔπειτα νάρκην ἔλαβον, ἐνθυμούμενος
ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους
ἁπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἓν τούτων παθεῖν.
ἐπὶ τὸ τάγηνον φυκίδας, ψήττας τινάς,
καρῖδα, φύκην, κωβιόν, πέρκην, σπάρον,
ἐποίησά τ' αὐτὸ ποικιλώτερον ταῶ.
κρεάδι' ἄττα, ποδάρια, ῥύγχη τινά,
ὠτάρι' ὕει', ἡπάτιον ἐγκεκαλυμμένον·
αἰσχύνεται γὰρ πελιτνὸν ὂν τῷ χρώματι.

*) V. Hist. crit. p. 388 et 395.

τούτοις μάγειρος οὐ πρόσεισ', οὐκ ὄψεται.
οἰμώξεται γὰρ νὴ Δί'· ἀλλ' ἐγὼ σοφῶς
ταῦτ' οἰκονομήσω καὶ γλαφυρῶς καὶ ποικίλως
οὕτω, ποιῶ γὰρ τοὔψον αὐτός, ὥστε τοὺς
διεπνοῦντας εἰς τὰ λοπάδι' ἐμβάλλειν ποιῶ
ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
τὰς σκευασίας πάντων δὲ καὶ τὰς σκευάσεις
τούτων ἕτοιμός εἰμι δεικνύειν, λέγειν,
προῖκα προδιδάσκειν, ἂν θέλῃ τις μανθάνειν.

Athenaeus III p. 107 a: *Ἄλεξις ἐν Κρατεύᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ — φησὶ δ' οὕτως ὁ κωμικός Πρῶτον μὲν οὖν κτλ.* Vs. 1 addidi *οὖν*, ut voluit etiam Dindorfius et indicatus a Dindorfio in Addendis Elmsleius. Iisdem auctoribus scripsi *ὄστρεια* pro *ὄστρεα*. Tum libri *τινί*, quod ineptum est de Nereo coquo et caupone celeberrimo. Scripsi igitur quod Hist. crit. p. 372 proposui *τινά*. — Vs. 2 vulgo *φυσκίοισιν*. ABP *φυκίοις*. Correxit Elmsleius, quamquam possis etiam cum Dindorfio *φυκί'*. Ibidem *ἠμφιεσμένα* pro *ἠμφιεσμένῳ* Coraes, male tamen locum interpretatus. Denique pro *γέροντι* scripsi *γέροντα*, id ut ad *ὄστρεια* referatur. — Vs. 7 *ταῦτ' οὐδὲ ἓν* CP. *ταὐτοῦ δὲ ἓν* VL. — Vs. 9—11 etiam in Demetrio posuit, cuius vide Fragm. III. — Vs. 10 *δεῖ* C. Idem coniectura assequutus erat Casaubonus. Vulgo *δή*. — Vs. 11 pro *τούτων* in Demetrio *τούτους*, quod nescio an praestet. — Vs. 12—14. Hos quoque versus poeta Demetrio videtur inseruisse. V. Fragm. IV. — Vs. 12 post τὸ C addit *τε*. *τάγηνον* intelligo de cibo ex piscibus, quos deinceps enumerat, parando. — Vs. 14 *αὐτὸ* C. *αὐτὸν* APVL. — Vs. 15 *κρεάδι' ἄττα* pro *κρεάδια* Dobraeus ad Aristophanis Plut. 228. Elmsleius *κρεάδια καὶ ποδάρια καί*. Respexit ad h. l. Athenaeus III p. 95 a: *ποδῶν δὲ καὶ ὠτίων ἔτι δὲ ῥύγχους Ἄλεξις ἐν Κρατεύᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ*. — Vs. 16 ante Elmsleium et Dindorfium *ὠτάρια ὕειον ἡπάτιον*. Propius vero AP *ὠτάρια ὕϊ ἡπάτιον*. — Vs. 17 libri

πελιδνόν, pro quo πελιτνόν, atticam formam *), restituit Porsonus. Ibid. ὃν ex coniectura addidit Berglerus ad Alciphr. Epist. I 20 et Piersonus ad Moer. p. 325. Confirmat C. Ceterum cfr ad Crobyli Pseudoh. II 2. — Vs. 19 Δι' ἀλλ' ἐγὼ L et epit. Hoesch. δία λέγω ABPV. — Vs. 19 σοφῶς C. σαφῶς (superscripto ο) B. σαφῶς PVL. — Vs. 21 et 22 ante Dindorfium ποῶ. — Vs. 21 ὥστε τοὺς usque ad vs. 23 paucis mutatis etiam in Asclepioclide posuit. Vide supra p. 394. — Vs. 23 cfr ad Asclepioclidem. — Vs. 24 aut ἐργασίας pro σκευασίας, aut διαθέσεις pro σκευάσεις legendum suspicor. — Vs. 26 ἂν pro ἂν Porsonus Advers. p. 232.

II.

Τῷ Καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κόρας
ἤδη τετάρτην ἡμέραν. Β. ἦσαν κόραι
θυγατέρες αὐτῷ; Α. τὰς μὲν οὖν τῶν ὀμμάτων,
ἃς οὐδ' ὁ Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προιτίδας
ἔπαυσε μαινομένας, καταστήσειεν ἄν.

Athenaeus VIII p. 340 a: περὶ δὲ τοῦ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι — ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμοὺς — Ἄλεξις ἐν Κρατεύᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ Τῷ Καλλιμέδοντι κτλ. Sunt ipsius Crateuae verba. Vid. Hist. crit. p. 395. Ludit in ambigua significatione vocis κόρη. Cfr Diogenes Laert. VI 68: πρὸς Διδύμωνα τὸν μοιχὸν ἰατρεύοντά ποτε κόρης ὀφθαλμόν, „ὅρα", φησί, „μὴ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς παρθένου ἰατρεύων τὴν κόρην φθείρῃς."

---

*) Moeris p. 325: Πελιτνὸν ἐν τῷ τ ἀττικῶς. πελιδνὸν ἢ πέλιον ἑλληνικῶς. Πέλιος sive potius πελιός (Arcad. p. 41, 3) reiicit etiam Erotianus Lex. Hippocr. p. 360. cuius de loco dixit Schneidewinus Coni. crit. p. 99. Inepte, ut mihi quidem videtur, apud Phoenicem Athenaei XII p. 531 legitur: σποδός τε πολλὴ χὠ μετρηφόρος πέλμαι, pro quo contrarium potius expectes. En sum quod digitis quinque levetur onus! Et sic innumeris locis. Scribendum videtur πελιή, sive potius πελλή. In carmine Simonidis Amorgini de mulieribus vs. 43 τὴν δ' ἔκ τε σποδιῆς καὶ παλιντριβέος ὄνου, nollem Schneidewinus Delect. poet. p. 201 contra librorum fidem edidisset σποδιῆς τε. Scribendum aut πελιῆς aut πολιῆς.

III.

Παῖ τὴν μεγάλην δός, ἐπιχέας
φιλίας κυάθους μὲν τῶν παρόντων τέτταρας,
τοὺς τρεῖς δ' ἔρωτος προσαποδώσεις ὕστερον·
ἕν' Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως νίκης καλῶς,
καὶ τοῦ νεανίσκου κύαθον Δημητρίου.
φέρε τὸν τρίτον * * * *
Φίλας Ἀφροδίτης· χαίρετ' ἄνδρες συμπόται,
ὅσων ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστὴν πίομαι.

Athenaeus VI p. 254 a: *Ἄλεξις γοῦν ἐν Φαρμακοπώλῃ ἢ Κρατεύᾳ προπίνοντά τινα εἰσαγαγὼν ἑνὶ τῶν συμποτῶν καὶ λέγοντα ποιεῖ τάδε Παῖ τὴν μεγάλην κτλ.* Vs. 1 *ἐπιχέας* pro *ὑποχέας* Valesii emendatio est. — Vs. 2 Schweighaeuserus post *κυάθους* inserebat *τούς*. Mihi aptius visum est *μέν*. — Vs. 3 *ἔρωτος* pro *ἔρωτας* Dalecampius. — Vs. 4 *ἕν'*, quod abest a libris, addidit Casaubonus. Idem pro *καλῶς* recte, ut videtur, *καλῆς*. De victoria Antigoni de Ptolemaeo reportata vide Hist. crit. p. 395. — Vs. 5 *νεανίσκου Δημητρίου*. Annum enim tum agebat vicesimum sextum, ut efficias ex Plutarchi Demetr. 5. — Vs. 6 *φέρε* non *affer* significat, sed deliberantis est, cuius in nomen tertium cyathum infundi iubeat: *age vero, cui tertium libabo cyathum? Philae Veneri!* Itaque lacuna vulgo non recte in initio versus indicatur. — Vs. 7. Philam dicit Antigoni uxorem, Veneris nomine cultam, auctore Adimanto, ab Atheniensibus. V. Dionysius apud Athenaeum VI p. 255 c: *οἱ περὶ Ἀδείμαντον τὸν Λαμψακηνὸν νεὼν κατασκευασάμενοι καὶ ἀγάλματα ἱδρυσάμενοι Θριῆσιν ὠνόμασαν Φίλας Ἀφροδίτης καὶ τὸν τόπον Φιλαῖον (Φίλαιον) ἐκάλεσαν ἀπὸ τῆς Δημητρίου μητρὸς Φίλας.* Cfr Ithyphallicum carmen apud Durim Athenaei p. 253 c, ubi Demetrius his salutatur verbis *ὦ τοῦ κρατίστου παῖ Ποσειδῶνος θεοῦ | χαῖρε κἀφροδίτης.* — Vs. 8 *ὅσων*, ut voluit Casaubonus, habent AP. *ὅσην* VL.

IV.

Εἶθ' ὁρῶ τὸν Ἑρμαΐσκον τῶν ἁδρῶν τούτων τινὰ
κάνθαρον καταστρέφοντα, πλησίον δὲ κείμενον
στρωματέα καὶ γύλιον αὐτοῦ.

Athenaeus XI p. 478 d. de *κανθάρῳ* **poculo disserens:** *Ἄλεξις δ' ἐν Κρατεύᾳ· ὁ δὲ λόγος περί τινος ἐν καπηλείῳ πίνοντος· Εἶθ' ὁρῶ κτλ.* **Vs. 1 libri** *ἀνδρῶν.* **Correxit Hermannus de metris p. 118. — Vs. 2** *καταστρέφοντα,* ***invertentem*** **i. e.** ***funditus educentem et siccantem.*** **Schweighaeuserus comparat Virgil. IX 165** ***vertunt crateras ahenos.*** **— Vs. 3 post** *στρωματέα* **in A additum est** *τε.* **PVL** *στρώματά τε.* **Cfr Hist. crit. p. 295. Describitur militis supellex.**

V.

Καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὀρφέως ὁ Κάραβος.

Athenaeus VIII p. 340 e. de Callimedonte piscium lurcone Alexidis *χρήσεις* **afferens:** *ἐν δὲ Κρατεύᾳ Καὶ Καλλιμέδων κτλ.* *Ὀρφέως* **Dindorfius. Vulgo** *Ὄρφεως.* **Ambigue autem Orphei nomine usus est;** *ὀρφεὺς* **enim simul piscis nomen est, qui vulgo** *ὀρφὼς* **vel** *ὀρφῶς* **dicebatur. Marcellus Sid. 33:** *χάννοι τε καὶ ὀρφέες ἠδὲ γαρίσκοι.*

VI.

Στεφάνους τε πολλοὺς κρεμαμένους μελιλωτίνους.

Athenaeus XV p. 678 c: *Μελιλωτίνων δὲ στεφάνων μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κρατεύᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ Στεφάνους κτλ.*

ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ.

I.

Δύ' ἐστί, Ναυσίνικε, παρασίτων γένη·
ἓν μὲν τὸ κοινὸν καὶ κεκωμῳδημένον,
οἱ μέλανες ἡμεῖς. Ν. θάτερον ζητῶ γένος.

Α. σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς,
σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον,
ὑποκρινόμενον εὖ τοῖς βίοις, ὀφρῦς ἔχον
χιλιοταλάντους ἀνακυλιόν τ' οὐσίας.
νοεῖς σὺ τὸ γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; *Ν.* καὶ μάλα.
Α. τούτων δ' ἑκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος
τῆς ἐργασίας εἷς ἐστι, κολακείας ἀγών.
ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων δὲ τοὺς μὲν ἡ τύχη
ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε τοὺς δ' ἐλάττοσιν·
εἶθ' οἱ μὲν εὐποροῦμεν οἱ δ' ἀλύομεν.
ἆρά γε διδάσκω, Ναυσίνικ'; *Ν.* οὐκ ἀστόχως·
ἀλλ' ἄν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις μέ τι.

Athenaeus VI p. 237 b: *παρασίτων δ' εἶναί φησι γένη δύο Ἄλεξις ἐν Κυβερνήτῃ διὰ τούτων Δύ' ἐστί κτλ.* **Vs. 3** *οἱ μέλανες ἡμεῖς.* **„Pulla enim veste in scenam inducebantur parasiti. Vid. Pollux IV 119 et Victorius V. L. VI 23." Schweighaeuserus. — Vs. 4 Dobraeus Adv. II p. 310 transponit post vs. 5, ut accusativi** *σατράπας παρασίτους* **(pro quo** *μεγίστους* **vel** *ζαπλούτους* **conicit) et** *στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς* **pendeant ab** *ὑποκρινόμενον.* **Verba** *ἐκ μέσου* **quid significent nemo adhuc docuit. — Vs. 6** *ἔχον* **Grotius Excerptis p. 578.** *ἔχοντα* **ABP.** *ἔχοντά γε* **VL. — Vs. 7 libri** *ἀνακυλιοντουσίας.* **Correxit Porsonus. — Vs. 8** *σὺ* **addidit Reisig. Coniect. p. 179. Porsonus Praef. Hecubae p. XVIII scribebat** *τό τε γένος.* **— Vs. 9** *τούτων* **BL.** *τούτου* **PV.** *δ'* **add. VL. om. BP. — Vs. 12** *μεγάλοις* **VL.** *μεγάλαις* **ABP. — Vs. 15 libri** *μ' ἔτι.* **Correxit Dutheil, quo auctore personarum vices et orationis cola ita distinxi ut supra vides. Vulgo:** *ἆρά γε διδάσκω, Ναυσίνικ', οὐ ἀστόχως; Ν. ἀλλ' ἄν σ' ἐπαινῶ, μᾶλλον αἰτήσεις μ' ἔτι.* **Cfr Dobraei Adv. II p. 310.**

II.

Εἰσέβαινον ἰσχάδες,
τὸ παράσημον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ θύμου δέσμαι τινές.

Athenaeus XIV p. 652 c. de ficubus atticis agens: *Ἄλεξις δ' ἐν Κυβερνήτῃ φησὶν Εἰσέβαινον κτλ.* Priora verba usque ad *Ἀθηνῶν*, pro quo *Ἀττικῶν* habet, apposuit etiam Eustathius ad Iliad. p. 955 8. Postrema *θύμου δέσμαι τινές* idem affert p. 1411 35.

Κ Υ Β Ε Υ Τ Α Ι.

Ἠριστηκότων
σχεδόν τι δ' ἡμῶν ἐξ ἀκροκωλίου τινός.

Athenaeus III p. 96 a. de *ἀκροκωλίῳ* agens: *Ἄλεξις Κυβευταῖς Ἠριστηκότων κτλ.* Quid sit *ἀριστᾶν ἐξ ἀκροκωλίου* nescio. Fertasse igitur *ἕξ* scribendum hac sententia: *cum nos numero ferme sex de acrocolio pranderimus.*

Κ Υ Κ Ν Ο Σ.

Φαιδρὸς δὲ κρατὴρ θηρίκλειος ἐν μέσῳ
ἕστηκε, λευκοῦ νέκταρος παλαιγενοῦς
πλήρης, ἀφρίζων· ὃν λαβὼν ἐγὼ κενόν
τρίψας, ποιήσας λαμπρόν, ἀσφαλῆ βάσιν
στήσας, συνάψας καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις
ἔστεψα.

Athenaeus XI p. 472 a: *καλεῖται δέ τις καὶ θηρίκλειος ρατήρ, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κύκνῳ Φαιδρὸς κτλ.* 's. 4 *ποήσας* A. — Vs. 5 ne quis *κιττοῦ* malit, consulto oeta altera forma usus est in versibus tragicum sermonem nitantibus.

ΚΥΠΡΙΟΣ.

I.

Ἔπειτα πῶς ἦλθες; Β. μόλις
ὀπτωμένους κατέλαβον. Α. ἐξόλοιʼ. ἀτάρ
πόσους φέρεις; Β. ἐκκαίδεκʼ. Α. οἶσε δεῦρό μοι.
λευκοὺς μὲν ὀκτώ, τῶν δὲ φαιῶν τοὺς ἴσους.

Athenaeus III p. 114 d: *τοὺς δὲ ῥυπαροὺς ἄρτους φαιοὺς ὠνόμασεν Ἄλεξις ἐν Κυπρίῳ οὕτως Ἔπειτα κτλ.* **Vs. 1** *ἦλθες* **PL.** *ἦλθε* **B.** *ἦλθεν* **V. Ibidem post** *μόλις* **VL addunt** *γʼ*. — **Vs. 3 libri** *οἴσω* **(A** *οἴσο***)** *δεῦρο* **sine** *μοι*. **Correxit Dobraeus Adv. II p. 303. quo auctore versus ita distinxi ut supra adscripti sunt. Idem vs. 4 scribebat** *λευκῶν*.

II.

Τὸν δʼ αὐτόπυρον ἄρτον ἀρτίως φαγών.

Athenaeus III p. 110 e: *αὐτοπύρου δʼ ἄρτου μέμνηται Ἄλεξις ἐν Κυπρίῳ Τὸν δʼ αὐτόπυρον κτλ.*

III.

Antiatticista p. 89 6. *Διπλάσαι: τὸ διπλασιάσαι. Ἄλεξις Κύπριδι.* **Lege** *Κυπρίῳ*. **Cfr Hist. crit. p. 400.**

ΛΑΜΠΑΣ. *)

Καταφαγεῖν
αὐτὸς τοσοῦτʼ ἀργύριον. οὐδʼ εἰ γάλα λαγοῦ
εἶχον μὰ τὴν γῆν καὶ ταὼς, κατήσθιον.

Athenaeus XIV p. 654 f. de pavonibus agens: *Ἄλεξις δʼ ἐν Λαμπάδι Καταφαγεῖν κτλ.* **Vs. 1** *καταφαγεῖν* **infinitivus indignantis est. — Vs. 2** *εἰ* **AB.** *ἦν* **PVL. Tum libri** *εἶχον λαγοῦ*. **Transposuit Schweighaeuserus, qui praeterea** *λαγὼ* **scripsit.**

---

*) V. Hist. crit. p. 400.

Λ Ε Β Η Σ. *)

I.

Καὶ τί δεῖ
λέγειν ἔθ' ἡμᾶς τοὺς τὰ σῦχ' ἑκάστοτε
ἐν τοῖς συρίχοις πωλοῦντας; οἳ κάτωθε μὲν
τὰ σκληρὰ καὶ μοχθηρὰ τῶν σύκων ἀεὶ
τιθέασιν, ἐπιπολῆς δὲ πέπονα καὶ καλά.
εἶθ' ὁ μὲν ἔδωκεν ὡς τοιαῦτ' ὠνούμενος
τιμήν, ὁ δ' ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον
ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων.

Athenaeus III p. 76 d. de *ἐρινῷ*, ficus genere contempto, disserens: *καὶ Ἄλεξις ἐν Λέβητι Καὶ τί δεῖ κτλ.* Vs. 3 Dindorfius proponit *ὑρίχοις*. Videtur utraque forma usitata fuisse. Eodem modo variant *συρίσκος* et *ὑρίσκος*. Hesychius, *Συρίσκος: ἀγγεῖόν τι πλεκτόν, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλουσι· τινὲς δὲ ὑρίσκον.* Ibidem BP *κάτωθεν.* — Vs. 4 ante *μοχθηρὰ* articulum *τὰ* addunt ABP. — Vs. 7 *ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον.* Pro *γνάθον* mira varietate B *πήθον.* De more pecuniam in ore condendi v. ad Hermippum p. 390. — Vs. 8 *ἐρίν'* B. Vulgo *ἔριν'*.

II.

Καὶ μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι, μηδ' „οὐκ ἔχω."
B. ἀλλὰ λέγ' ὅτου δεῖ. λήψομαι γὰρ πάντ' ἐγώ.
A. ὀρθῶς. τὸ πρῶτον μὲν λάβ' ἐλθὼν σήσαμα.
B. ἀλλ' ἔστιν ἔνδον. A. ἀσταφίδα κεκομμένην,
μάραθρον, ἄνηθον, νᾶπυ, καυλόν, σίλφιον,
κορίαννον αὖον, ῥοῦν, κύμινον, κάππαριν,
ὀρίγανον, γήτειον, ἄνισον, θύμον,
σφάκον, σίραιον, σέσελι, πήγανον, πράσον.

*) V. Hist. crit. p. 400.

Athenaeus IV p. 170 a: ἡδυσμάτων δὲ κατάλογον Ἄλεξις ἐποιήσατο ἐν Λέβητι οὕτως Καὶ μὴ κτλ. Vs. 1 καί, quod codd. omittunt, additum ex VL. Alii μηδέ. Possis etiam μὴ μή, ut apud Aristoph. Lys. 740 μὴ μἀποδείρῃς. Vesp. 1418 μὴ μὴ καλέσῃς πρὸς τῶν θεῶν. — Vs. 2 ἀλλὰ λέγ' ὅτου δεῖ Dobraeus Adv. II p. 307. ἀλλὰ λέγοντα οὐ δεῖ A. ἀλλὰ λέγοντα οὐδ' εἰ P. ἀλλὰ λέγοντα οὐδ' εἰ B. ἀλλ' ἄγε λέγ' οὗ δεῖ Casaubonus et Dindorfius. — Vs. 3—8 attulit Pollux VI 66. — Vs. 5 μάραθρον B. μάραθρα Pollux. μάραθον PVL. νᾶπυ pro νάπυ Dindorfius. — Vs. 7 ἄνισον recepi ex Polluce, quod ne quis propter ἄνηθον vs. 5 memoratum minus aptum arbitretur, prohibet schol. Theocr. Id. VII 63: ἄνηθόν τὸ μάλαθρον (leg. μάραθρον) ῆ, ἄνισον δὲ τὸ γλυκάνισον ί. Athenaeus pro ἄνισον habet σκόροδον, unde Dobraeo Adv. II p. 308 scribendum videbatur ὀρίγανον σκορόδια γήτειον θύμον, rectius haud dubie Dindorfio, qui tentabat ὀρίγανον γήτιον (ita Pollux) ἅλας σκόροδον θύμον. Nam γήτιον pro γήτειον vix recte dicitur. Cfr ad Pannych. III 6. Ceterum de variis scripturis vocabuli ἄνισον (ἄννισον, ἄννησον, ἄννητον) disseruit Dindorfius ad Aristoph. Nub. 982. Cfr Fritzschius ad Thesmoph. p. 175. Nostro loco probandum videtur ἄννισον. — Vs. 8 „σίραιον ABCPV, σισίραιον L. τότ' αὖ σίραιον Pollux. σέσελι ABCP. σέσελλι VL. πέπερι Pollux, qui propter hoc ipsum πέπερι Alexidis versus attulit." Dindorfius.

III. IV.

Οὐ γέγονε κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου
Ἀριστονίκου. τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον,
τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν πωλῶν τινὶ
ἰχθὺν ὑποτιμήσας ἀποδῶτ' ἐλάττονος
ἧς εἶπε τιμῆς, εἰς τὸ δεσμωτήριον
εὐθὺς ἀπάγεσθαι τοῦτον, ἵνα δεδοικότες
τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν, ἢ τῆς ἑσπέρας
σαπροὺς ἅπαντας ἀποφέρωσιν οἴκαδε.

κἀνταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρων καὶ παιδίον
πεμφθεὶς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον.

* * * *

Οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἷς
Ἀριστονίκου νομοθέτης· τά τ' ἄλλα γὰρ
νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα δή,
νυνί τε καινὸν εἰσφέρει νόμον τινά
χρυσοῦν, τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἔτι
τοὺς ἰχθυοπώλας, διὰ τέλους δ' ἑστηκότας·
εἶτ' εἰς νέωτά φησι γράψειν κρεμαμένους·
καὶ θᾶττον ἀποπέμψουσι τοὺς ὠνουμένους,
ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί.

Athenaeus VI p. 226 a. de piscariorum artibus agens: κἀν τῷ Λέβητι δέ φησιν ὁ αὐτὸς ποιητής Οὐ γέγονε — κατὰ τρόπον. καὶ προελθὼν δέ φησιν Οὐ γέγονε κτλ. Priora antiquitus in hunc fere modum scripta fuisse suspicor:

Οὐδὲ εἷς
Ἀριστονίκου γέγονε κρείττων νομοθέτης
τοῦ πλουσίου· τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον —

Nisi forte post Ἀριστονίκου aliqua exciderunt, quae Dindorfii est sententia. Vs. 3 τινὶ Porsonus Advers. p. 50. Libri τόν. VL γε τόν. — Vs. 4 recte, ut videtur, Coraes apud Schweighaeuserum ἐπιτιμήσας. — Vs. 8 ἅπαντας pro ἅπαντες Grotius Exc. p. 575. — Vs. 10 πεμφθεὶς codices. V πεμφείς. Basil L πεμφεῖς. Ibidem C ἀγοράσωσι. — Vs. 13 δὴ Grotius pro δέ. — Vs. 14 νυνὶ δὲ B. Ita scripsit etiam Grotius. — Vs. 15 libri ἔτι καθημένους. Transposuit Iacobsius Addit. p. 132. — Vs. 18 ἀποπέμψουσι C. ἀποπέμπουσι PVL.

V.

Ἡψέ μοι δοκεῖ
πνικτόν τι ὄψον δελφάκειον. B. ἡδύ γε.
A. ἔπειτα προσκέκαυκε. B. μηδὲν φροντίσῃς.

ἰάσιμον γὰρ τὸ πάθος ἐστί. *Α.* τῷ τρόπῳ;
Β. ὄξος λαβὼν ἢν εἰς λεκάνην τίν' ἐγχέας
ψυχρόν, ξυνίῃς; εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν
εἰς τοὔξος ἔνθῃς· διάπυρος γὰρ οὖσ' ἔτι
ἕλξει δι' αὐτῆς νοτίδα, καὶ ζυμουμένη
ὥσπερ κίσηρις λήψεται διεξόδους
σομφάς, δι' ὧν τὴν ὑγρασίαν ἐκδέξεται·
τὰ κρεάδι' ἔσται τ' οὐκ ἀπεξηραμμένα,
ἔγχυλα δ' ἀτρεμεὶ καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν.
Α. Ἄπολλον, ὡς ἰατρικῶς. ὦ Γλαυκία,
ταυτὶ ποιήσω. *Β.* καὶ παρατίθει γ' αὐτά, παῖ,
ὅταν παρατιθῇς, μανθάνεις; ἐψυγμένα.
ἀτμὸς γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηδήσεται
ταῖς ῥισίν, ἀλλ' ἄνω μάλ' εἶσι καταφυγών.
Α. πολλῷ γ' ἀμείνων, ὡς ἔοικας, ἦσθ' ἄρα
λογογράφος ἢ μάγειρος. ὃ λέγεις οὐ λέγεις,
τέχνην δ' ὀνειδίζεις.

Athenaeus IX p. 383 c: *ἐγὼ δὲ ἕνα τῶν ἀρχαίων μαγείρων τεθαύμακα πείρᾳ τῆς τέχνης ἧς εἰσηγήσατο ἀπολαύσας. παράγει δ' αὐτὸν Ἄλεξις ἐν Λέβητι λέγοντα τάδε Ἧψέ μοι δοκεῖ κτλ.* **Coquum, quem in hac fabula induxit Alexis, non servum fuisse, sed ingenuum, Athenaei scimus testimonio lib. XIV p. 661 d:** *καὶ Ἄλεξις δ' ἐν Λεβητίῳ* **(sic)** *δηλοῖ ὅτι ἡ μαγειρικὴ τέχνη ἐπιτήδευμα τῶν ἐλευθέρων. πολίτης γάρ τις οὐκ ἀπινὴς ἐν αὐτῷ δείκνυται ὁ μάγειρος.* **Vs. 1 fortasse** *ἧψ', ἐμοὶ δοκεῖν.* **Quamquam nec hoc satisfacit. — Vs. 2 libri** *τιν' ὄψον.* **Coraes** *τι γ' ὄψον.* **De hiatu vide ad Antiphanem p. 81. Ibid.** *δελφάκειον* **pro** *δελφάκιον* **Dindorfius. — Vs. 3** *ην* **(sic) A.** *ἦν* **B.** *ὗν* **PVL.** *οὖν* **Schweighaeuserus.** *νυν* **Porsonus et Dindorfius. Mirum est nullum horum vidisse rectissime habere** *ἢν* **et vs. 7 legendum** *ἔνθῃς.* **At vidit Dobraeus Adv. II p. 322.** ***Quomodo?*** **inter-**

rogaverat primus interlocutor. Cui alter respondet: *si fervidam ollam in frigidum acetum immiseris.* — Vs. 6 ξυνιεὶς libri: ξυνιεῖς Schweighaeuserus. ξυνίῃς Dindorfius. Ibidem Dobraeus ἐγχέῃς, quo fortasse non opus est. — Vs. 7 libri ἐνθείς, quod in ἔνθες mutarunt. Vide quae ad tertium versum dixi. Coniunctivum reposuit etiam Dobraeus. — Vs. 8 ζυμουμένη AP. ζωμουμένη B. ζυμουμένην VL. — Vs. 9 κίσηρις ABP. κίσαρις V. κίσηρης L. — Vs. 11 libri κρέα δ' ἔσται. Correxit Casaubonus. τ' post ἔσται accessit ex B. ἀπεξηραμμένα B. ἀπεξηραμένα PVL. — Vs. 12 ἀτρέμα PVL. ἀτρεμεὶ A. ἀτρέμει B. Recepi ἀτρεμεί, de qua forma vide grammaticorum locos a Dindorfio ad Aristoph. Nub. 261 indicatos, quibus adde grammaticum Bekk. Anecd. p. 460 20. Ἀτρέμας: ἠρέμα. καὶ ἀτρέμα λέγουσι καὶ ἀ τ ρ ε μ ε ῖ ν. Scribe ἀτρεμεί. — Vs. 15 παρατιθῇς pro παρατίθης Schweighaeuserus. ἑψυγμένα PVL. ἑψυσμένα B. — Vs. 16 ἀτμὸς pro ἀτμὶς Schweighaeuserus. — Vs. 17 τοῖς B. Ibidem vulgo ἀνωμαλίσι (AP ἀνωμαλίσει) καταφαγών. Correxit Scaliger apud Grotium Excerptis p. 973. — Vs. 18 πολλῷ γ' pro πολλῶν τ' Casaubonus. — Vs. 19 λογογράφον non *historiarum scriptorem* dicit, ut Grotius interpretatur, sed *qui mercede conductus reis orationes scribit.* Quod hominum genus vulgo male audiebat. Demosth. fals. leg. p. 420 in. (ed. Rsk.) εἶτ' οὐ σὺ σοφιστὴς καὶ πονηρός γε; οὐ σὺ λογογράφος καὶ θεοῖς ἐχθρός; Hi quamvis verbosi, saepe tamen argumentum parum dilucide explicabant et multa dicendo efficiebant ut audientes nihil intelligerent. Hinc recte infertur ὃ λέγεις οὐ λέγεις i. e. οὐδὲν λέγεις. Cui dicendi generi mirum est quam infesti fuerint critici, qui non hunc tantum locum, in quo Dobraeus ὃ λέγεις εὖ λέγεις scribebat, sed etiam Eubulum Ion. I 3: κοὐδ' ἂν λέγων λέξαιμι, et Aristophanem apud Pollac. VII 96: οὐδ' ἂν λέγων λέξαις, haud optimis coniecturis vexarunt. Haud dissimile est quod dixit Aristoph. Plut. 606: οὐ γὰρ πείσεις οὐδ' ἢν πείσῃς, quod attigit Eustathius ad Iliad. p. 660 62.

ΛΕΥΚΑΔΙΑ Η ΔΡΑΠΕΤΑΙ.

I.

Χορδαρίου τόμος ἧκε καὶ περίκομμά τι.

Athenaeus III p. 95 a: *Ἄλεξις δ' ἐν Λευκαδίᾳ ἢ Δραπέταις Χορδαρίου τόμος κτλ.* Libri *ἧκεν καὶ περικομματίων*. Quae si recte emendata sunt a Casaubono et Valcken. ad Eurip. Phoen. p. 66, initio versus *καὶ* exciderit necesse est: nam *χορδάριον* antepenultimam corripit, quode exposui ad Menandrum p. 180. Enimvero videndum ne locus ad dactylicos numeros revocandus sit ita:

Χορδαρίου τόμος ἧκεν καὶ περικομμάτιον.

Eosdem numeros habemus apud Antiphanem *'Ομοίων* Fragm. I, 2 sqq. et Bacchylidem Fragm. XXX 4.

II.

Οἴνου γεραιοῖς χείλεσιν μέγα σκύφος.

Athenaeus XI p. 498 e: *Ἴων — τῷ σκύφει ἰδίως ἀπὸ τοῦ σκύφος σχηματίσας οὐδετέρως ἔφη. ὁμοίως καὶ — Ἄλεξις ἐν Λευκαδίᾳ Οἴνου κτλ.*

III.

Φέρε τὴν σιβύνην καὶ πλατύλογχα.

Pollux X 144: *Ἄλεξις δ' ἐν Λευκαδίᾳ Φέρε τὴν σιβύνην καὶ πλατύλογχα.* Ibidem affert Aristophanis versum (p. 1144) *καὶ τῶν πλατυλόγχων, ὡς ὁρᾷς, ἀκόντιον.* Hinc probabiliter Toupius Emend. IV p. 248 etiam in Alexidis versu scribit *καὶ πλατύλογχ' ἀκόντια.* De *σιβύνη* accurate egit Fritzschius ad Aristoph. Thesmoph. p. 555.

Λ Ε Υ Κ Η.

Ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι;
Β. ἀλλ' ἂν διδάσκῃς. Α. ἐξελὼν τὰ βράγχια,

πλύνας, περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλῳ,
παράσχισον χρηστῶς, διαπτύξας θ' ὅλον
τῷ σιλφίῳ μάστιξον εὖ τε καὶ καλῶς,
τυρῷ τε σάξον ἁλσί τ' ἠδ' ὀριγάνῳ.

Athenaeus VII p. 322 d. *Σαῦρος: τούτου μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Λεύκῃ. μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων Ἐπίστασαι κτλ.* **Vs. 1 fluctuant libri inter** *σαῦρον* **et** *σαυρόν.* **Prius probavit Herodianus. V. Arcad. p. 69 21. — Vs. 4** *παράσχισον per medium finde,* **ut Epicharmus Athen. VII p. 309 e:** *κόκκυγες οὓς παρσχίζομες,* **ubi v. Casaubonum. — Vs. 5 ante Dindorfium** *εὖ γε.* **Cfr Lobeckii Paralip. I p. 65. — Vs. 6** *ἠδὲ* **tali loco adeo insolens, ut non mirarer si quis corruptum haberet: ac possis** *εἶτ' ὀρίγανον* **conlicere. Non credo tamen aliquid mutandum esse: mediae enim comoediae auctores haud raro ab antiquiorum poetarum dicendi legibus desciverunt.**

Λ Η Μ Ν Ι Α.

Καὶ μὴν παρῆν ἀνθράκιον ἡμῖν ἐν μέσῳ
σείσων τε κυάμων μεστός.

Pollux X 100 de instrumentis coquinariis agens: *καί που καὶ ἀνθράκιον, Ἀλέξιδος εἰπόντος ἐν Λημνίᾳ Καὶ μὴν κτλ.* **Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 404 9.** *Ἀνθράκιον: βραχὺ τριποδίσκιον παραλεξείδιον.* **Lege** *παρ' Ἀλέξιδι.* **Suidas I p. 218:** *ἀνθράκιον βραχὺ τριποδίσκιον παρ' Ἀλέξιδι.* **Quae repetuntur s. v.** *τρίπος.*

Λ Ι Ν Ο Σ. *)

I.

ΛΙΝ. Βιβλίον
ἐντεῦθεν ὅ τι βούλει προσελθὼν γὰρ λαβέ,

---

*) V. Hist. crit. p. 392.

ἔπειτ' ἀναγνώσει, πάνυ γε διασκοπῶν
ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀτρέμα τε καὶ σχολῇ.
Ὀρφεὺς ἔνεστιν, Ἡσίοδος, τραγῳδία,
Χοιρίλος, Ὅμηρος, Ἐπίχαρμος, συγγράμματα
παντοδαπά. δηλώσεις γὰρ οὕτω τὴν φύσιν,
ἐπὶ τί μάλισθ' ὥρμησε. ΗΡ. τουτὶ λαμβάνω.
ΛΙΝ. δεῖξον τί ἐστι πρῶτον. ΗΡ. ὀψαρτυσία,
ὥς φησι τοὐπίγραμμα. ΛΙΝ. φιλοσοφός τις εἶ
εὔδηλον, ὃς παρεὶς τοσαῦτα γράμματα
Σίμου τέχνην ἔλαβες. ΗΡ. ὁ Σῖμος δ' ἐστὶ τίς;
ΛΙΝ. μάλ' εὐφυὴς ἄνθρωπος. ἐπὶ τραγῳδίαν
ὥρμηκε νῦν, καὶ τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ
κράτιστός ἐστιν ὀψοποιός, ὡς δοκεῖ
τοῖς χρωμένοις, τῶν δ' ὀψοποιῶν ὑποκριτής.
ΗΡ. βούλιμός ἐσθ' ἄνθρωπος, ὅ τι βούλει λέγε.
πεινῶ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι.

Athenaeus IV p. 164 b: *Ἄλεξις ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λίνῳ — ὑποτίθεται — τὸν Ἡρακλέα παρὰ τῷ Λίνῳ παιδευόμενον, καὶ κελευσθέντα ἀπὸ βιβλίων πολλῶν παρακειμένων λαβόντα ἐντυχεῖν. ἐκεῖνος δ' ὀψαρτυτικὸν λαβὼν βιβλίον ἐν χεροῖν περισπουδάστως ἐκράτει. λέγει δ' οὕτως ὁ Λίνος Βιβλίον κτλ.* **Vs. 2 Iacobsius Addit. p. 108** *παῖ* **pro** *γάρ*. **Erfurdtius Observ. p. 451** *παράλαβε*. **Neutro opus. V. ad Menandri Fragm. p. 7. — Vs. 5 Schweighaeuserus** *τραγῳδίαι*. **Non opus. — Vs. 6 multis multorum coniecturis infamis. Porsonus Adv. p. 72 mutato verborum ordine scribebat:** *Ὀρφεύς, Ὅμηρος, Ἡσίοδος, τραγῳδία | ἔνεστ', Ἐπίχαρμος, Χοιρίλος.* **Minus violenter, at numeris non optimis, Iacobsius:** *Ἐπίχαρμος Ὅμηρος Χοιρίλος.* **Utrumque redarguit Naekius Choeril. p. 5. Alexin** *Ἐπίχραμος* **scripsisse iusto audacius coniiciens. Erfurdtius Epicharmo Aeschylum substituendum putabat, confisus horum nominum permutatione a viro docto**

in Diario Edinburg. 1811 p. 169 indicata. Fuit etiam, ni fallit memoria, qui Epicratis nomen in Epicharmi locum sufficeret. Denique Hermannus "Ὅμηρος, ἔστ' Ἐπίχαρμος, γράμματα etc. quod ceteris praestat. — Vs. 8 scribendum ὥρμηκε. — Vs. 12 ante Dindorfium scribebatur Σιμοῦ et Σιμός. De Simo, histrione tragico eodemque artis culinariae scriptore, nihil aliunde compertum habeo. Hunc non diversum esse a Simo Magnesio, a quo Simoedi dicti sunt (Athen. XIV 620 d), parum probabilis est opinatio Schweighaeuseri. — Vs. 17 ἐσθ' ἄνθρωπος Iacobsius. Vulgo ἐστ' ἄνθρωπος. Locum recte videtur intellexisse Naekius. „Hercules, qui arreptum Simi libellum cupide percurrere coeperat, mirabundus exclamat βούλιμός ἐσθ' ἄνθρωπος. Tum ad Lini verba, quae non bene perceperat, sed quae tamen in Simi invidiam dicta esse animadverterat, respondet, ὅ τι βούλει λέγε etc."

II.

Athenaeus VII p. 289 f: μνημονεύει δὲ τοῦ Μενεκράτους καὶ Ἄλεξις ἐν Μίνῳ, ubi Λίνῳ legendum esse suspicatus sum Hist. crit. p. 392. De Menecrate Syracusano, medicae artis ostentatore famosissimo, plura attulit Athenaeus. Vid. supra p. 387. — De alio fragmento ad hanc fabulam haud improbabili coniectura referendo, vide Inc. fab. fragm. LXI.

Λ Ο Κ Ρ Ο Ι.

I.

Αἱ δὲ παῖδες παρέχεον
ἡ μὲν τὸ θερμόν, ἡ δ' ἑτέρα τὸ μετάκερας.

Athenaeus III p. 123 e: τὸ δὲ χλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι μετάκερας καλοῦσιν, ὡς Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ. Ἄλεξις δ' ἐν Λοκροῖς Αἱ δὲ παῖδες κτλ. Vs. 2 articulum ante μετάκερας addit Bentleius ad Philemon. p. 118. Dindorfius tentabat ἁτέρα δὲ μετάκερας.

II.

Antiatticista p. 109 19. *Ναυκληρεῖν:* ἀντὶ τοῦ οἰκίας δεσπόζειν. Ἄλεξις Λοκροῖς. Eadem omisso fabulae titulo Photius p. 287 20.

ΛΥΚΙΣΚΟΣ.

I.

Athenaeus XIII p. 595 d: *μνημονεύει δ' αὐτῆς καὶ Ἄλεξις ἐν Λυκίσκῳ.* Pythionicen dicit meretricem Harpali amoribus nobilitatam.

II.

Antiatticista p. 98 3. *Ζῳδάριον:* Ἄλεξις Λυκίσκῳ. Habet etiam Hegesander Athenaei p. 210 c. Simile est *μναδάριον*, quo Diphilus apud Antiatt. p. 108 32 usus est, et *βολβιδάριον* apud Epictetem Ench. cap. 7. ubi quum vulgo legatur *κοχλίδιον ἀναλέξασθαι καὶ βολβάριον*, codices Stobaei Flor. 118 21 habent *βολβιτάριον*, quod in *βολβιδάριον* mutandum. Rariora huiusmodi deminutivorum a deminutivis formatorum exempla apud veteres Atticos, nisi ubi lusus iocique causa iis utuntur, quod fecit Aristophanes, qui *χρυσιδάριον* pro *χρυσίον*, *ἱματιδάριον* pro *ἱμάτιον*, *βιβλιδάριον* pro *βιβλίον* dixit. V. Babylon. fragm. 30 p. 982. *Βιβλιδάριον* reddendum Diogeni Laert. VI 3, ubi vitiose *βιβλιάριον*.

ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΙΖΟΜΕΝΗ.

I.

Εἶτ' οὐ περίεργόν ἐστιν ἄνθρωπος φυτὸν
ὑπεναντιωτάτοις τε πλείστοις χρώμενον;
ἐρῶμεν ἀλλοτρίων, παρορῶμεν συγγενεῖς·
ἔχοντες οὐδὲν εὐποροῦμεν τοῖς πέλας·
ἐράνους φέροντες οὐ φέρομεν ἀλλ' ἢ κακῶς,
τακτῆς τροφῆς δὲ τῆς καθ' ἡμέραν πάλιν

γλιχόμεθα μὲν τὴν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῇ,
ζωμὸν δὲ ταύτῃ μέλανα μηχανώμεθα,
τὸ καλὸν δὲ χρῶμα δευσοποιῷ χρώζομεν.
καὶ χιόνα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν,
τὸ δ' ὄψον ἂν μὴ θερμὸν ᾖ διασύρομεν.
καὶ τὸν μὲν ὀξὺν οἶνον ἐκπυτίζομεν,
ἐπὶ ταῖς ἀβυρτάκαισι δ' ἐκβακχεύομεν.
οὐκοῦν τὸ πολλοῖς τῶν σοφῶν εἰρημένον,
τὸ μὴ γενέσθαι μὲν κράτιστόν ἐστ' ἀεί,
ἐπὰν γένηται δ' ὡς τάχιστ' ἔχειν τέλος.

Athenaeus III p. 128 f: *ὅτι δὲ καὶ χιόνα ἔπινον ἐν Μανδραγοριζομένῃ ἔφη Ἄλεξις Εἶτ' οὐ περίεργον κτλ.* **Vs. 1** *φυτόν.* **Id de homine primus usurpavit Plato dicto nobilissimo,** *ἄνθρωπος φυτὸν οὐράνιον οὐκ ἔγγειον.* **V. Valckenarius ad Eurip. Hipp. 630. — Vs. 4** *οὐδὲν* **non ad** *ἔχοντες* **pertinere, sed ad** *εὐποροῦμεν,* **monuit Schweighaeuserus. — Vs. 6 vulgo** *ἀκτῆς.* **A** *τὰκ τῆς.* **Codicis lectionem probarunt recentiores, abundante, ut putant, praepositione. Sane recte dici potest** *τὰκ τῆς τύχης, τὰκ τῶν θεῶν* **et quae sunt similia, a quibus multum diversa est nostri loci ratio. Itaque** *τὰ τῆς* **scribendum putarem, nisi codicis lectio ad** *τακτῆς* **spectare videretur. Id igitur reposui:** *τροφὴν τακτὴν* **opponit** *τοῖς ἐράνοις.* **Genitivum verte** *in victu quotidiano.* **— Vs. 7** *μὲν* **post** *τὴν* **ego addidi, alii ante** *τήν.* **— Vs. 9** *τῷ,* **quod libri ante** *δευσοποιῷ* **habent, delevit Porsonus. Ibid.** *τὸ καλὸν χρῶμα* **dicit mazae candorem, quem quum** *δευσοποιῷ* **infici dicit, apertum est hoc** *δευσοποιὸν* **ad** *ζωμὸν μέλανα* **referendum esse, cuius color recte** *δευσοποιὸς* **dici potest, quoniam mazae semel nigro iure infectae pristinus candor reponi non potest. Moneo hoc propter Casaubonum et Ruhnkenium ad Tim. p. 76. — Vs. 11** *ὄψον* **Casaubonus ex membranis. Ceteri libri** *ὅλον.* **Ibidem** *ἐὰν* **ante Dindorfium.**

II.

Ἐὰν ἐπιχώριος
ἰατρὸς εἴπῃ „τρυβλίον τούτῳ δότε
πτισάνης ἕωθεν", καταφρονοῦμεν εὐθέως·
ἂν δὲ „πτισάναν" καὶ „τρυβλίον", θαυμάζομεν.
καὶ πάλιν ἐὰν μὲν „τευτλίον", παρείδομεν·
ἐὰν δὲ „σεῦτλον", ἀσμένως ἠκούσαμεν·
ὡς οὐ τὸ σεῦτλον ταὐτὸν ὂν τῷ τευτλίῳ.

Athenaeus XIV p. 621 d: ἐμιμεῖτό τις (Lacedaemoniorum δικηλιστὰς dicit) ἐν εὐτελεῖ λέξει κλέπτοντά τινα ὀπώραν ἢ ξενικὸν ἰατρὸν τοιαυτὶ λέγοντα, ὡς Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ διὰ τούτων παρίστησιν Ἐὰν ἐπιχώριος κτλ. Videntur haec ex eadem oratione repetita esse, ex qua superius fragmentum allatum est. Partem loci apposuit etiam Eustathius p. 884 24. Vs. 3 Eustathius πτισσάνης. — Vs. 4 ante Dindorfium ἐάν. Ibid. Eustathius πτισσάνας. Fortasse igitur πτισάνας. Pro τρυβλίον aliud quid scriptum fuisse ab Alexide apertum est. Schweighaeuserus admonet glossae Hesychii, *Λίδριον*: τρυβλίον. Sed ipsum hoc λίδριον controversum est. Medicos dorice loquentes habemus etiam alibi. V. Cratetis Fab. inc. v. cll. Epicrate Fab. inc. I 25. — Vs. 5 libri σευτλίον. Eustathius p. 813 42 ex antiquis grammaticis: Ἀττικοὶ τὴν κοινῶς σύρβην τύρβην λέγουσι, καὶ τὸ σεῦτλον τεῦτλον. Itaque τευτλίον scripsi, quae recepta apud Atticos forma fuit, σεῦτλον autem et σευτλίον peregrina nec sine aliquo affectationis crimine usurpata. Arguit id etiam Euphronis locus apud Athen. XI p. 503 a: ἐπὰν δὲ καλέσῃ ψυγέα τὴν ψυκτηρίαν, | τὸ τευτλίον δὲ σεῦτλα, φακέα (leg. φακέαν) τὴν φακῆν | τί δεῖ ποιεῖν; Ceterum confer schol. Dionysii Thr. p. 485: ὥσπερ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ἰατροῦ ἀποφαινομένου „ἢ ῥοφημάτιον δὸς ἢ σευτλίον." — Vs. 6 libri τευτλίον, quod correxi. Pro ἀσμένως ex B enotatum est ἡδέως.

III.

Εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ
ξένους ἑτέρους ὑμῶν, γενοίμην ἔγχελυς,
ἵνα Καλλιμέδων ὁ Κάραβος πρίαιτό με.

Athenaeus VIII p. 340 c. de Callimedonte Alexidis *χρήσεις* afferens: *ἐν δὲ Μανδραγοριζομένῃ Εἴ τινας κτλ.*

IV.

Ἥξω φέρουσα συμβολὰς τοίνυν ἅμα.
B. πῶς συμβολάς; Α. τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς
καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι, γραῦ.

Athenaeus VIII p. 365 d: *τίνες δ' αἱ συμβολαὶ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ σημαίνει διὰ τούτων Ἥξω φέρουσα κτλ.* „Hinc intelligimus, Chalcidensibus dictas fuisse *συμβολάς*, taenias, corollas, unguenta aliaque parvo parabilia, quae invitati ad regem convivii convivae deferebant. Videtur qui ista loquebatur, hoc caussatus seu vere seu falso, ut pro veris symbolis, quae maioris sumptus erant, minus penderet." Casaubonus.

V.

Κακῶς ἔχεις· στρουθὶς ἀκαρὴς νὴ τὸν Δί' εἶ.
πεφιλιππίδωσαι. B. μὴ σύ καινῶς μοι λάλει.
ὅσον οὐ τέθνηκα. Α. τοῦ ταλαιπώρου πάθους.

Athenaeus XII p. 522 e. de Philippidae macilentia agens: *ὅτι δὲ καὶ πεφιλιππιδῶσθαι ἔλεγον τὸ λελεπτύνθαι Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ φησί Κακῶς ἔχεις κτλ.* Vs. 1 *ἔχεις* pro *ἔχει* Casaubonus. Idem *στρουθὸς* scribebat pro *στρουθίς*. Eodem auctore addidi articulum ante *Δία*. Dindorfius *γὰρ* post *στρουθὶς* addidit. Possis etiam *παρ' ἀκαρές*. Photius, *Παρ' ἀκαρές: ὀλίγου.* Sed verum videtur quod edidi, in quo notandus est rarior usus vocis *ἀκαρής*, *haud multum abest quin passerculus factus sis.* Comicus incertus Ammonii p. 10: *κατέπεσον ἀκαρὴς τῷ δέει.* Menander p. 259:

ἀκαρῆς παραπόλωλας ἀρτίως. Satis lepide Meursius (Lect. Att. II 5) Alexidis locum interpretatur *passer sine capite*. — Vs. 2 libri πεφιλιππῶσθαι. Idem in suo Athenaei exemplari legerant Aelianus V. H. X 6. Photius et Suidas in Φιλιππίδης, Eustathius p. 1646 17. Indicavit haec partim Casaubonus et Schweighaeuserus. Correxit primus omnium H. Stephanus. ὅσον οὐ Toupio debetur Emend. II p. 346. οσο μου A. ὅσωμου PVL. τέθνηκα pro τέθνηκε Toupius.

Μ Α Ν Τ Ε Ι Σ.

Ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς μὲν οἱ πεπρακότες
τὴν τοῦ βίου παρρησίαν καὶ τὴν τρυφήν,
γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέρων.
ἔπειτ' ἔχειν προῖκ' οὐχὶ τιμὴν φάσκομεν;
πικράν γε καὶ μεστὴν γυναικείας χολῆς.
ἡ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἐστι πρὸς ἐκείνην μέλι·
οἱ μέν γε συγγνώμην ἔχουσ' ἀδικούμενοι,
αὗται δ' ἀδικοῦσαι καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι·
ὧν οὐκ ἐχρῆν ἄρχουσιν, ὧν δ' ἄρχειν ἐχρῆν
ἀμελοῦσιν, ἐπιορκοῦσιν, οὐδὲ ἓν κακὸν
ἔχουσι καὶ κάμνειν λέγουσ' ἑκάστοτε.

Athenaeus XIII p. 558 e: ὁ Λεωνίδης ψέγων τὸ τῆς γαμετῆς ὄνομα τὰ ἐκ τῶν Μάντεων Ἀλέξιδος προηνέγκατο ταυτὶ τῶν ἐπῶν Ὦ δυστυχεῖς κτλ. Vs. 1 ἡμῖν L. Verba μὲν οἱ addidit Grotius Excerptis p. 579. Rectius fortasse suppleas ἄρ' οἱ, sive potius οἵ, a quo suspensum sit ζῶμεν, quod vs. 3 legitur. — Vs. 4 φάσκομεν pro πάσχομεν Nic. Siurio. Casaubonus: *tam fatui sumus, ut auctoramentum servitutis nostrae vocemus dotem.* — Vs. 6 ante Dindorfium κείνην. — Vs. 7 γε om. BP. Fort. οἱ μὲν γὰρ οὐ μνήμην. — Vs. 11 libri λέγουσιν. Illud Dindorfius.

ΜΕΡΟΠΙΣ.

Εἰς καιρὸν ἥκεις, ὡς ἔγωγ' ἀπορουμένη
ἄνω κάτω τε περιπατοῦσ' ὥσπερ Πλάτων
σοφὸν οὐδὲν εὕρηκ', ἀλλὰ κοπιῶ τὰ σκέλη.

Diogenes Laert. III 26: τοιοῦτος δ' ὢν (Platonem dicit) ὅμως ἐσκώφθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν κωμικῶν — Ἄλεξις Μεροπίδι Εἰς καιρὸν ἥκεις κτλ. Eundem locum, sed omisso fabulae titulo, apposuit Hesychius Miles. p. 48. Vs. 3 fortasse τὼ σκέλη. Ita certe constanter Aristophanes, qui nunquam τὰ σκέλη dixit, nisi semel in Lysistr. 1172, ubi non de humani corporis partibus, sed de Megaricorum murorum brachiis loquitur. Neque obstat eiusdem fabulae vs. 1259, ubi in dorico carmine legitur πολὺς δ' ἅμα καττῶν σκελῶν ἀφρὸς ἵετο. Sed τὰ σκέλη habemus etiam apud Anaxilam Neott. I 21. Antiphanem Thos. vs. 3 et incertum apud Aristot. Rhet. III 11.

ΜΙΔΩΝ. *)

Ὁ πρῶτος εὑρὼν μετὰ λυχνούχου περιπατεῖν
τῆς νυκτὸς ἦν τις κηδεμὼν τῶν δακτύλων.

Athenaeus XV p. 700 a: Ἄλεξις Μίδωνι Ὁ πρῶτος κτλ. Omisso fabulae titulo habet Eustathius ad Iliad. p. 1571 10. Vs. 2 κηδεμὼν τῶν δακτύλων. Scil. ne adurerentur digiti, si lucerna per se, laternae non inclusa, gestaretur. Ita etiam Schweighaeuserus. De titulo fabulae dixi Hist. crit. p. 401.

ΜΙΛΗΣΙΑ.

I.

Οὐκ ἴστε ταῖς πλείσταισι τῶν τεχνῶν ὅτι
οὐκ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς

***) V. Hist. crit. p. 401.**

μόνος καθέστηκ', ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων
συμβάλλεταί τις, ἂν καλῶς χρῶνται, μερίς;
Β. ποῖόν τι; δεῖ γὰρ κἀμὲ τὸν ξένον μαθεῖν.
Α. τὸν ὀψοποιὸν σκευάσαι χρηστῶς μόνον
δεῖ τοὖψον, ἄλλο δ' οὐδέν. ἂν μὲν οὖν τύχῃ
ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρινεῖν
εἰς καιρὸν ἐλθών, ὠφέλησε τὴν τέχνην·
ἂν δ' ὑστερίζῃ τῆς τεταγμένης ἀκμῆς,
ὥστ' ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν,
ἢ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ,
ἀπεστέρησε τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν.
εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω.
ἑστήκαθ' ὑμεῖς, κάεται δέ μοι τὸ πῦρ,
ἤδη πυκνοὶ δ' ᾄττουσιν Ἡφαίστου κύνες
κούφως πρὸς αἴθραν, οἷς τὸ γίγνεσθαι θ' ἅμα
καὶ τὴν τελευτὴν τοῦ βίου συνῆψέ τις
μόνοις ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὁρώμενος.

Athenaeus IX p. 379 a: *καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀλέξιδι δὲ ἐν Μιλησίοις* (sic) *μάγειρος οὐ μακρὰν τούτου ἐστὶ λέγων τοιάδε Οὐκ ἴστε κτλ.* Vs. 5 *ποῖον* pro *οἷον* Porsonus. — Vs. 7 libri *τοῦτον* pro *τοὖψον*. Correxit Piersonus ad Moer. p. 274. — Vs. 8 ante Dindorfium *κρίνειν*. — Vs. 15 *Ἡφαίστου κύνες*, Eustathius ad Hom. p. 1151 40: *ὁ κωμικὸς Ἄλεξις τοὺς ἐκ πυρὸς σπινθῆρας κύνας Ἡφαίστου ἔφη ἐν τῷ καίεται δέ μοι τὸ πῦρ ἤδη, τουτέστιν ἐξάπτεται, πυκνοὶ δ' ᾄττουσιν Ἡφαίστου κύνες.* Vulcani canes scintillas dixit etiam Eubulus Orth. I 7: *ῥιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας.* Quod dicendi genus ex lyricis vel tragicis poetis duxerunt poetae comici. Aeschylus Prom. 803 gryphas vocat *Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας* *), et Pana Pindarus

---

*) Hoc male interpretatur Blomfieldius *mutos canes*. Hesychius, *Ἀκραγές: δυσχερές, σκληρόν, ὀξύχολον.* Grammaticus Bekkeri Anecd.

fragm. 60, θείας μεγάλας κύνα. Quibus multa similia addidit Ruhnkenius Epist. crit. p. 98. Cfr Anaxilas Neott. I, 4 Scyllam ποντίαν κύνα dicens. — Vs. 17 Casaubonus et Dindorfius αἰθέρ' pro αἴθραν. Sine causa, ut docet Antiphanes Aphrod. I 14: κασιόπνουν αὔραν δι' αἴθρας. Quae forma poeticae totius loci dictioni inprimis accommodata est. Ibidem οἷς τὸ pro οἶσθ' οἷ debetur Petavio ad Themist. p. 393.

II.

Εἰ μὴ γὰρ ὢν ἄνθρωπος ἀνθρώπου τύχαις
ὑπηρετήσω, ποῦ φανήσομαι φρονῶν;

Stobaeus Floril. CXII 6 cum lemmate Ἀλέξιδος Μιλησίας. Vs. 2 pro ποῦ legebatur οὐ. Cod. A et Trinc. εἶτ' οὐ. B γ' οὐ. Correxit Porsonus ad Eurip. Orest. 792.

III.

Athenaeus VI p. 240 c: Παράσιτοι δ' ἐπ' ὀνόματος ἐγένοντο Τιθύμαλλος μέν, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Μιλησίᾳ.

Μ Ι Λ Κ Ω Ν.

Κἂν μὴ παραθῶσι θερμά, τἀγαθὸν Πλάτων
ἁπανταχοῦ φησ' ἀγαθὸν εἶναι, μανθάνεις;
τὸ δ' ἡδὺ πάντως ἡδύ, κἀκεῖ κἀνθάδε.

Athenaeus VIII p. 354 d: εἰπόντος οὖν τινος ἔτι παρασκευάζεσθαι τοὺς μαγείρους, ἵνα μὴ ψυχρὰ παρατιθῶσιν· οὐδεὶς γὰρ ἂν φάγοι ψυχρῶν· ὁ Κύνουλκος ἔφη, κατὰ τὸν Ἀλέξιδος τοῦ κωμῳδιοποιοῦ Μίλκωνα, ἐγώ, φησίν, ἂν μὴ παραθῶσι κτλ. Vs. 1 κἂν Schweighaeuserus. Dindorfius ἄν. Vulgo ἐάν. Tum libri Πλάτωνα πανταχοῦ

---

p. 369 17. Ἀκραγγεῖς (leg. Ἀκραγεῖς): ἀκρόχολον. Non igitur a κράζειν derivandum est illud ἀκραγής, sed ab ἄκρον et ἄγος Itaque κύνες ἀκραγεῖς sunt canes quos quis vehementer perhorrescit, h. e. rabidi.

φῆς. Correxit Grotius Exc. p. 581. — Vs. 3 τὸ θ' ἡδὺ B. Ibid. κἀκεῖ additum ex AB. Ceterum Milcon personae an fabulae nomen esset iniuria dubitavi Hist. crit. p. 381.

ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ.

Vide supra in Ἑλένης μνηστῆρες.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΠΟΝΙΠΤΟΜΕΝΟΣ.

Antiatticista p. 98 17. Ἥδιον: Ἄλεξις Ὀδυσσεῖ ἀπονιπτομένῳ. De titulo fabulae cfr. Hist. crit. p. 392.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΥΦΑΙΝΩΝ.

I.

Φιλεῖ γὰρ ἡ μακρὰ συνουσία
καὶ τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ' ἡμέραν ποιεῖν
σκῶψιν. ἡ σκῶψις δὲ λυπεῖ πλεῖον ἢ τέρπει πολύ·
τοῦ κακῶς λέγειν γὰρ ἀρχὴ γίγνετ'· ἂν δ' εἴπῃς ἅπαξ,
εὐθὺς ἀντήκουσας· ἤδη λοιδορεῖσθαι λείπεται.
εἶτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν· ταῦτα γὰρ
κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως. καὶ τί μάντεως ἔδει;

Athenaeus X p. 421 a: οὐδὲ ὕβρεις καὶ προπηλακισμοὺς (sc. ποιεῖ εὐτελὲς δεῖπνον), ὡς Ἄλεξις μαρτυρεῖ διὰ τούτων· Φιλεῖ γὰρ κτλ. Partem loci, inde a versu tertio usque ad verba εἶτα τύπτεσθαι, repetiit Eustathius ad Iliad. p. 1312 38. Vs. 3 πλεῖον pro πλέον Schweighaeuserus. — Vs. 4 libri γίνεται. Ibidem ἂν pro ἂν probabiliter Valckenarius ad Euripidis Phoen. 1051. — Vs. 7 κατὰ φύσιν πέφυκεν. Vide ad Philem. p. 394.

II.

Καὶ τοὺς ἁλιέας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ.
ἀπελευθέρων ὀψάρια θηρεύουσί μοι,
τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτούς τινας.
Β. οὗτος δὲ πρότερον εἰ κεφαλὴν θύννου λάβοι,
ἐνόμιζεν ἐγχέλεια καὶ θύννους ἔχειν.

Athenaeus VII p. 302 f: *Ἄλεξις δὲ ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ θύννου ἐπαινῶν* (commemorans) *φησί Καὶ τοὺς ἁλιέας κτλ.* **Vs. 1** *εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ* **in eadem senarii parte posuit Aristoph. Equ. 1359. — Vs. 4 libri** *οὗτος πρότερον κεφαλὴν εἰ λάβοι θύννου.* **Transposuit et** *δὲ* **addidit Erfurdtius Observ. p. 463. Praeivit Casaubonus,** *οὗτος δὲ κεφαλὴν πρότερον εἰ θύννου λάβοι.* **— Vs. 5** *ἐνόμιζεν* **ABC et epit. Hoesch.** *ἐνόμιζον* **PVL.** *ἐγχέλεια* **PVL.** *ἐγχέλια* **ABC.**

III.

Athenaeus VI p. 240 a: *παράσιτοι δ' ἐπ' ὀνόματος ἐγένοντο μὲν Τιθύμαλλος, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Μιλησίᾳ καὶ ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι.*

Ο Λ Υ Μ Π Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Σ.

Σῶμα μὲν ἐμοῦ τὸ θνητὸν αὖον ἐγένετο,
τὸ δ' ἀθάνατον ἐξῆρε πρὸς τὸν ἀέρα.
ταῦτ' οὐ σχολὴ Πλάτωνος;

Diogenes Laert. III 28: *τοιοῦτος δ' ὢν* (Plato) *ὅμως ἐσκώφθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν κωμικῶν. — Ἄλεξις Ὀλυμπιοδώρῳ Σῶμα μὲν κτλ.* **Vs. 2 restitui aoristum pro vulgato** *ἐξῆρε*, **quod non erat cur in** *ἐξῇξε* **mutaretur. Similiter** *ἀπαίρειν* **intransitive dicitur. Versus tertius fortasse alteri interlocutori assignandus. Ceterum conf. Euripidem apud schol. Troad. 634:** *τὸ μὲν τέθνηκε σῶμα, τοῦτο δ' ἀναβλέπει* **(leg.** *ἀμβλέπει*).

ΟΛΥΝΘΙΑ. *)

I.

Ἔστιν ἀνήρ μοι πτωχός, κἀγὼ
γραῦς, καὶ θυγάτηρ, καὶ παῖς υἱός,
χἠδ' ἡ χρηστή, πένθ' οἱ πάντες.
τούτων οἱ τρεῖς δειπνοῦμεν,
δύο δ' αὐτοῖς συγκοινωνοῦμεν
μάζης μικρᾶς· φθόγγους δ' ἀλύρους
θρηνοῦμεν, ἐπὰν μηδὲν ἔχωμεν,
χρῶμα δ' ἀσίτων ἡμῶν ὄντων
γίγνεται ὠχρόν. τὰ μέρη δ' ἡμῶν
χἠ σύνταξις τοῦ βίου ἐστίν·
κύαμος, θέρμος, λάχανον, * *
γογγυλίς, ὦχρος, λάθυρος, φηγός,
βολβός, τέττιξ, ἐρέβινθος, ἀχράς,
τό τε θειοφανὲς μητρῷον ἐμοί
μελέδημ' ἰσχάς,
Φρυγίας εὑρήματα συκῆς.

Athenaeus II p. 54 f. de ἐρεβίνθοις agens: Ἄλεξις Ἔστιν ἀνήρ μοι κτλ. Idem III p. 75 a: Ἄλεξις δ' ἐν Ὀλυνθίῳ (sic) Φρυγίων σύκων μνημονεύων φησί Τό τε θειοφανὲς — συκῆς, qui sunt fragmenti nostri versus ultimi. Vs. 3 χἠδ' Schweighaeuserus, libri καὶ ἥδ'. Quam χρηστὴν dicit, recte Casaubonus intellegere videtur ipsam illam, quae fabulae nomen dedit, puellam Olynthiam. — Vs. 4 δειπνοῦσιν Grotius Excerptis p. 597, quo adscito Schweighaeuserus scripsit τρεῖς μὲν δειπνοῦσιν. Fortasse sufficit τρεῖς μὲν δειπνοῦμεν. — Vs. 6 μικρᾶς BCD et MSS Casaubonus.

*) V. Hist. crit. p. 389.

μιᾶς VL. — Vs. 6 φθόγγους ἀλύρους. Ita passim Euripides de lugubri cantu, ut Iphigen. Taur. 146. Helen. 185. aliisque locis. — Vs. 9 libri γίνεται. Ibidem τὰ μέρη recte Schweighaeuserus de ciborum portionibus h. e. de cibis ipsis interpretatur. — Vs. 11 Diadorfius lacunam post λάχανον indicavit: rectius fortasse Elmsleius λάχανον, quod ad θέρμος interpretandi causa adscriptum videtur, delevit. Nisi forte λάπαθον scribendum. — Vs. 12 et 13 Eustathius ad Iliad. p. 948 41. allatis verbis ὦχρος — ἀχρὰς ita pergit: δῆλον δ' ὅτι ὦχρος μὲν καὶ λάθυρος ὄσπρια ὡς καὶ ἐρέβινθος, φηγὸς δὲ βάλανοι φήγινοι οἷαι τρώγεσθαι, βολβὸς δὲ κρόμυόν τι ἄγριον — τέτιξ (sic) δὲ βρώσιμόν τι καὶ αὐτό, ὃ καὶ σημείωσαι, ἀχρὰς δὲ ἀπίους σημαίνει ἀγρίους κυρίως. — Vs. 14 sqq. affert Eustathius ad Od. p. 1572 62: ὡς δὲ καὶ ἰσχνανθὲν τὸ σῦκον σπουδαζόμενον ἦν, δηλοῖ ὁ τοῖς τραγήμασιν ἐντάξας καὶ τὴν ἰσχάδα καὶ εἰπών Τό τε θειοπαγὲς — εὕρημα συκῆς. Pro θειοπαγές, ut vulgo h. l. legitur, B et MSS Casauboniani praebuerunt θειοφανές, atque ita etiam cod. B libro III, ubi vulgo θειοφαγές. Commode Schweighaeuserus affert epigramma apud Pausaniam I, 37 in Cererem, quae πρῶτον ὀπώρας καρπὸν ἔφηνεν, | ἣν ἱερὰν συκῆν θνητῶν γένος ἐξονομάζει. Sosibius fici inventionem ad Bacchum refert apud Athen. III p. 78 c. Cfr Lobeckius Aglaoph. p. 702. Μητρῷον μελέδημα ficum dicit non aliam, opinor, ob causam, quam quod matrem suam in ficuum cultura eximiam curam ponere meminerat; nisi forte Phrygiam mulierem haec loqui existimandum est. — Vs. 16 εὑρήματα Schweighaeuserus et Porsonus, quem vide etiam ad Euripidis Orest. 1051. Libri εὕρημα. Recte autem εὑρήματα de *fructu Phrygiae ficus arboris* cum Athenaeo interpretatur Schweighaeuserus.

II.

Ὁ δὲ σὸς πένης ἔστ', ὦ γλυκεῖα· τοῦτο δὲ
δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος, ὥς φασιν, μόνον.
ὁ γοῦν Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέρχεται.

Athenaeus VI p. 240 c: οὗ (Tithymalli parasiti) μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Μιλησίᾳ — ἐν δὲ Ὀλυνθίοις φησὶν Ὁ δὲ σὸς πένης κτλ. Dicuntur haec sine dubio de ea, quam primo fragmento loquentem vidimus, muliere. Frustra igitur vs. 1 Personus Adv. p. 80 tentabat ὅδε σὸς πενέστης, ὦ γλυκεῖα, quamvis plaudente Dobraeo Advers. II p. 310, nisi quod σοι mavult pro σός. Non servitium Tithymalli sed paupertatem videt etiam ab aliis comicis memoratam. Vide ad Timoclis Caun. vs. 5.

III.

Οὐ τοῖς γὰρ ὀμνύουσι τὸν φρονοῦντα δεῖ,
τοῖς πράγμασιν δ' αὐτοῖσι πιστεύειν ἀεί.

Stobaeus Floril. XXVII 9 cum lemmate Ἀλέξιδος Ὀλυνθίων. Versu primo A ἐν superscripto οὐ.

IV.

Εὐημερία δέσποινα καὶ Μοῦσαι φίλαι.

Photius p. 30 16. Εὐημερία: ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ. Ἄλεξις Ὀλυνθίᾳ Εὐημερία κτλ. Eadem leguntur apud Suidam v. εὐημερίᾳ.

Ο Μ Ο Ι Α.

Οὐδὲ φιλόδειπνός εἰμι μὰ τὸν Ἀσκληπιόν,
τραγήμασιν χαίρω δὲ μᾶλλον. Β. εὖ πάνυ.
Α. τραγήματ' αἰσθάνομαι γὰρ ὅτι νομίζεται
τοῖς νυμφίοις μετιοῦσι τὴν νύμφην λέγεις
παρέχειν, ἄμητας καὶ λαγῷα καὶ κίχλας.
τούτοισι χαίρω, τοῖς δὲ κεκαρυκευμένοις
ὄψοισι καὶ ζωμοῖσιν ἥδομ', ὦ θεοί.

Athenaeus XIV p. 642 d. de secundis mensis agens: Ἄλεξις Πολυκλείᾳ — καὶ ἐν Ὁμοίᾳ — τὸ δ' αὐτὸ δρᾶμα καὶ ὡς Ἀντιδότου φέρεται — Οὐδὲ φιλόδειπνος κτλ. Vs. 2

libri δὲ χαίρω. Transposuit Erfurdtius Observ. ad Athen. p. 456. — Vs. 4 sq. Vulgo ita personarum vices describuntur: τοῖς νυμφίοις μετιοῦσι — Β. τὴν νύμφην λέγεις. Α. παρέχειν ἄμητας etc. At parum apte, ut mihi quidem videtur, verba τὴν νύμφην λέγεις alteri interlocutori tribuuntur. Delevi igitur personarum notas; pro λέγεις autem fortasse ἀεὶ vel simile quid scribendum. — Vs. 7 cod. A ζωμοῖσιν ἤδ' ὁμοῦ θεοῖς. Tentabam olim Quaest. Menandr. p. 26 ζωμοῖς ἀνήδομ'. Iacobsius Animadv. p. 341 ζωμοῖσιν οὐδάμ', quod non displicuit Lobeckio ad Phryn. p. 568, qui ipse de ἄχθομαι restituendo cogitabat. Schweighaeuserus ζωμοῖς ἥδομ' γ'. Sed nihil horum omnium verum est.

Ο Π Ω Ρ Α.

Οἶνον πολὺν
οὐ κεκραμένον σὺ πίνεις μεστὸς ὢν κοὐκ ἐξεμεῖς;

Athenaeus X p. 443 e: καλῶς πρὸς τοὺς οὕτω (immodice) λάπτοντας τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Ὀπώρᾳ — φησίν Οἶνον πολὺν κτλ. Post κεκραμένον addidi σύ. Oporam, a qua fabulam inscripsit Alexis, meretricis nomen fuisse tradit Athenaeus XIII p. 567 c. Vide tamen supra ad Amphidis Fragm. inc. p. 321.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

Athenaeus VI p. 247 e. de parasiti partibus in comicorum fabulis agens: καὶ Ἄλεξις ἐν Ὀρέστῃ, Νικόστρατός τ' ἐν Πλούτῳ, Μένανδρός τ' ἐν Μέθῃ καὶ Νομοθέτῃ.

Ο Ρ Χ Η Σ Τ Ρ Ι Σ.

Γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ' ἐὰν οἶνος παρῇ
πίνειν διαρκής. Β. ἀλλὰ μήν, νὴ τὼ θεώ,

ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα
ἡδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρός,
λέγων; γέρων γε δαιμονίως. *Α.* ἀσπάζομαι
γραῦν σφίγγα.

Athenaeus X p. 441 c: Ἄλεξις δ' ἐν Ὀρχηστρίδι Γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ' — ἀσπάζομαι γραῦν σφίγγα. πρὸς ἐμὲ ὡς αἰνίγματα λέγει καὶ τὰ λοιπά. Vs. 3 ὅσον CVL. ὅς A. ὡς PVL. — Vs. 4 ἡδύς. Ita libri qui quidem comparati sunt omnes, etiam C. At Eustathius πολὺς ad Iliad. p. 1449 7: οἷον γέρων οἶνος Θάσιος, ὅπερ ἡδύτερον ὁ κωμικὸς Ἄλεξις φράζων φησίν Οἶνος καὶ μάλα πολύς γε, ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρός, γέρων γε δαιμονίως. Hinc Piersonus ad Moerin p. 353 inutili coniectura scribebat παλιός. — Vs. 5 λέγων ab Eustathio omissum in γελῶν mutavit Th. Bergkius in Zimmermanni Ephem. stud. antiquit. IV 1 p. 48, lene vinum intellegens; quae perelegans coniectura est. Vereor tamen ne aliud quid lateat. Fortasse γέρων γέρων γε δαιμονίως scribendum. Quae post γραῦν σφίγγα inferuntur verba πρὸς ἐμὲ κτλ. ea neque Alexidis neque Athenaei esse vidit Dindorfius.

ΠΑΛΛΑΚΗ.

Οὐκ ἔχω γὰρ ἄλλ' ὅ τι
εἴπω τοναίας τηλικαύτης ἄξιον.

Photius Lex. p. 594 22. Τοναίαν: Ἄλεξις Παλλακῇ Οὐκ ἔχω — ἄξιον. ἡ γὰρ ἐπὶ πολὺ τῆς φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία. Hinc corrige Etymol. M. p. 761 56: τοναία (Ἄλεξις) παλλακή· ἡ γὰρ ἐπιπολὺ τῆς φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία. In Alexidis verbis proxime praecessisse videtur ληρεῖς vel simile quid.

ΠΑΜΦΙΛΗ.

I.

Ἐρῶντι δέ, Κτήσων, τί μᾶλλον συμφέρει
ὧν νῦν φέρων πάρειμι; κήρυκας, κτένας,
βολβούς, μέγαν τε πουλύπουν ἰχθῦς θ' ἁδρούς.

Athenaeus IX p. 356 e: ἐμφανίζει δὲ καὶ Ἄλεξις ἐν Παμφίλῃ τοῦ πουλύποδος τὸ χρήσιμον λέγων ὧδε Ἐρῶντι κτλ. Vs. 1 vulgo ἐρῶν τί δ' ἐκτήσω. Correxit Schweighaeuserus adiutus scriptura cod. A in quo est δὲ κτήσων. — Vs. 2 κήρυκας κτλ. De accusativis illis vide ad Antiphanis fragm. p. 38. — Vs. 3 libri πολύπουν.

II.

Παρέθηκε τὴν τράπεζαν, εἶτα παραφέρων
ἀγαθῶν ἁμάξας.

Athenaeus IX p. 380 e. de verbo παραφέρειν disserens: Ἄλεξις Παμφίλῃ Παρέθηκε κτλ. Vs. 2 ἁμάξας L, ἀμάξας PV.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ.

Πρῶτον μὲν ἦν σοι Καλλιμέδων ὁ Κάραβος,
ἔπειτα Κόρυδος, Κωβίων, Κυρηβίων,
ὁ Σκόμβρος, ἡ Σεμίδαλις. B. Ἡράκλεις φίλε,
ἀγοράσματ' οὐ συμπόσιον εἴρηκας, γύναι.

Athenaeus VI p. 242 d: ἐν δὲ τῷ Παγκρατιαστῇ Ἄλεξις τρεχεδείπνους καταλέγων φησίν Πρῶτον μὲν ἦν κτλ. Vs. 2 pro Κωβίων ex B enotatum Κυβίων, ex C Κωβιός, quod fortasse verum est. Cfr Alexis Isost. III 3, ubi coniunguntur Ὄψων, Κάραβος, καὶ Κωβιός, Σεμίδαλις. Ibid. Κυρηβίων AC. κηρυβίων PVL errore solenni. — Vs. 3

ϑ' ὁ σκόμβρος C. Tum idem ἢ pro ἡ. Semidalis non proprium hominis nomen fuisse videtur, sed ludibrii causa parasito inditum. Itaque feminino genere dici potuit. Similiter Philoxenus parasitus dicebatur ἡ Πτερνοκοπίς. Vide Schweighaeuserum ad Athen. vol. III p. 409. Alia fragmenta ad hanc fabulam fortasse revocanda vide in incertis II. III.

ΠΑΝΝΥΧΙΣ Η ΕΡΙΘΟΙ.

I.

Ἔτι δέ σοι παρὰ τοῦτο κάνδαυλόν τινα
παραθήσομεν. B. κάνδαυλον; οὐκ ἐδήδοκα
[κάνδαυλον] οὐδ' ἀκήκο' οὐδεπώποτε.
A. θαυμαστὸν ἐμὸν εὕρημα. πάνυ πολὺν δ' ἐγὼ
ἐὰν παραθῶ σοι, προσκατέδει τοὺς δακτύλους
σαυτῷ γε χαίρων. ἔρια μὲν ποιήσομεν.
. . . .
B. ἄνθρωπε ποίει λευκὰ καὶ βλέπ' εἰς . .
A. ἐπὰν ἀπὸ τῶν κοινῶν ταρίχους ἰχθύων,
κρεῶν βατανίων εὐθέως . . . .
δίπυρον παραθήσεις, ᾠὸν ἐπιτετμημένον,
πῦον, μέλιτος ὀξύβαφον, ἀπὸ ταγηνίω,
τυροῦ τροφάλια χλωρὰ Κυθνίου παρατεμών,
βοτρύδιόν τι, χόριον, ἐν ποτηρίῳ
γλυκύν· τὸ τοιοῦτον γὰρ ἀεί πως μέρος
ἐπιπαΐζεται, κεφαλὴ δὲ δείπνου γίγνεται.
B. ἄνθρωπ' ἐπίπαιζε· μόνον ἀπαλλάγηθί μου
. . . κανδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ
βατάνια πᾶσαν . . τὴν ἡδονήν.

Athenaeus XII p. 516 d: γίνεσθαι δ' αὐτὸν (κάνδαυλον) φησὶν ὁ Ταραντῖνος Ἡγήσιππος ἐξ ἑφθοῦ κρέως καὶ

κνηστοῦ ἄρτου καὶ φρυγίου τυροῦ ἀνήθου τε καὶ ζωμοῦ πίονος. μνημονεύει αὐτοῦ Ἄλεξις ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ προσδιαλεγόμενος· Ἔτι δέ σοι κτλ. Vs. 1 ἔτι VL. ὅτι ABP. Reisigius Coni. p. 280 ἔτι δή γε σοι. Alii προσέτι δέ σοι. — Vs. 3 addidi κάνδαυλον et οὐδεπώποτε scripsi pro librorum lectione οὐδέποτε. οὐδ' ABP. ἀλλ' οὐδ' VL. Ceterum priora etiam ita constituas:

Ἔτι δέ σοι
παρὰ τοῦτο κάνδαυλόν τινα παραθήσομεν.
B. [ποῖον λέγεις] κάνδαυλον; οὐκ ἐδήδοκα
[κάνδαυλον] οὐδ' ἀκήκο' οὐδέπωποτε.

Sed haec omnia incerta sunt. Dindorfius locum ita edidit:

Ὅτι δέ σοι
παρὰ τοῦτο κάνδαυλόν τινα παραθήσομεν.
B. κάνδαυλον; οὐκ ἐδήδοκ' οὐδ' ἀκήκοα
οὐδέποτε. · · ·

Vs. 4 Dindorfius ex BL πάνυ πολὺν δ' ἐγώ. Pro εὕρημα B εὕρηκα. Dobraeus Adv. II p. 338 tentat εὕρημα πάνυ καὶ ποικίλον, ὅ γ' ἦν παραθῶ σοι, vel εὕρημα ποικίλον πάνυ, ὅ γ' ἦν παραθῶ σοι. Ipse conieci: θαυμαστὸν ἐμὸν εὕρημα πάνυ καλὸν λέγω. — Vs. 5 Eustathius p. 1144 19 vitiose ἐὰν παραθῶσι. Ibidem προσκατέδει Dindorfius. ABPC προσκατεδεῖ. προσκατέδῃ VL. Eustathius — εδῇ. — Vs. 6 Dobraeus αὐτῷ γε χαίρων. Tum ἔρια quo spectent vix apparet, nisi forte lanae comparat edulium candore et mollitudine praecellens. Ita cepisse videtur Dobraeus, qui quae proximo versu leguntur ita interpretatur: *make your wool, as you call it, as white as you please; only mind your cooking, and don't prate.* — Vs. 7 ante Dindorfium βλέπεις. Ita etiam Dobraeus, qui supplet βλέπ' εἰς τὸ πῦρ. Ipse malim ὃ δεῖ. — Vs. 8 Dobraeus τόριχος et vs. 9 βατάνιον. — Vs. 10 δίπυρον de pane διπύρῳ intellego. V. Athenaeum III p. 110 A. — Vs. 11 πῦον Dindorfius: libri, πυόν, Ibid. ἀπὸ ταγηνίω A. ἀποταγηνίω B. ἀποταγήνιῳ P. ἀπὸ τηγάνου VL. ἀποταγηνιῶ Dindorfius, ut ego olim Curis cr. 50. Dobraeus ἐπὶ ταγηνιῶν a nominativo ταγηνίας. Mihi

non liquet. — Vs. 12 Dindorfius nescio quam ob causam τυροῦ Κυθνίου τροφάλια χλωρά. Cythnium caseum commemorat Pollux VI 63. Aelianus Hist. Anim. XVI 32. Stephanus Byz. v. Κύθνος. — Vs. 12 χόριον pro χορεῖον Schweighaeuserus. Athenaeus XIV. p. 646 e: χόρια βρώματα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γιγόμενα. — Vs. 16 ante ἀπαλλάγηθι BPV addunt ἀλλ', omittit L. — Vs. 17 χόρια AB. χορεῖα PVL. Lacunas probabili coniectura Dobraeus ita explet:
τοὺς σοὺς δὲ κανδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ
βατάνια πᾶσαν ἀφανιεῖς τὴν ἡδονήν.

II.

Θερμοτέροις χαίρεις ἀεί
τοῖς ὀψαρίοις, ἢ τὸ μέσον ἢ κατωτέρω;
Β. κατωτέρω. Α. τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὑτοσί
ἄνθρωπος; οὐκ ἐπίστασαι ζῆν. ψυχρά σοι
ἅπαντα παραθῶ; Β. μηδαμῶς. Α. ζέοντα δέ;
Β. Ἄπολλον. Α. οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω δηλαδή.
τοῦθ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχνων μου ποιεῖ.
Β. οὐκ οἶομ', οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὧν σὺ νῦν ποιεῖς.
Α. ἐγὼ δ' ἐρῶ· τοῖσιν γὰρ ἑστιωμένοις
τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως.
ἤδη σὺ πρὸς θεῶν ἔθυσας τὸν ἔριφον;
Β. μὴ κόπτε μ', ἀλλὰ τὰ κρέα. παῖδες, παράγετε.
Α. ὀπτάνιον ἔστιν; Β. ἔστι. Α. καὶ κάπνην ἔχει;
Β. δηλονότι. Α. μή μοι δῆλον. Β. ἀλλ' ἔχει κάπνην.
Α. ἔχει κακόν, εἰ τύφουσαν. Β. ἀπολεῖ μ' οὑτοσί.

Athenaeus IX p. 386 a: καὶ γὰρ Ἄλεξις ἐν Παννυχίδι περιθεὶς μαγείρῳ τὸν λόγον φησί Θερμοτέροις χαίρεις κτλ. Vs. 1 cod. A αἰεί. — Vs. 2 κατωτέρω h. e. ψυχροῖς ὠπτημένοις. Cfr quae dixi ad Eubuli Amalth. I. — Vs 3 τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὑτοσὶ ἄνθρωπος Dobraeus ad Aristoph. Plut. 48. Libri τί λέγεις δέσποτα πῶς οὑτοσὶ ἄνθρωπος.

Propius etiam ad librorum lectionem posses *ποταπός*, nisi eam formam Atticistae improbarent. V. Phrynich. Ecl. p. 56. Iacobsius *τί λέγεις σύ, δέσποθ'; οὑτοσὶ ἄνθρωπος οὐκ ἐπίσταται ζῆν.* — Vs. 6 *δηλαδὴ* fort. domino tribuendum. — Vs. 10 *τὸν καιρὸν τῆς συγκράσεως.* „Se id curare dicit ut commodo temperamento misceri possint cibi in convivarum ventriculis." Schweighaeuserus. Rectius *τὴν σύγκρασιν* ad *τὸ μέσον* referas. — Vs. 11 addidi *ἤδη* initio versus. Schweighaeuserus *σὺ δὲ πρὸς θεῶν ἔθυσας ἤδη τὸν ἔριφον;* — Vs. 12 Dindorfius *κόπτ' ἔμ'*. De *κόπτειν*, *obtundendo molestum esse*, v. Pollux VI 119. Alciphron Epist. II 3 7 et Anthippus *'Εγκαλυπτ.* vs. 24. Ibid. *παράγετε* scil. victimam. — Vs. 13 libri *ὀπτανεῖον*. Correxit Schweighaeuserus. Idem delevit quod libri ante *ὀπτανεῖον* habent *παῖδες*. Ibid. *ἔχει* PL. *ἔχειν* V. — Vs. 15 *ἔχει* PL. *ἔχειν* V. Tum *τύφουσαν* ABD. *τύφουσ'* P. *τύφου σ'* VL. Ibidem *οἰτοσὶ* Schweighaeuserus pro edito olim *οὑτωσί γε*. A *οὑτοσί γε*. BP *οὑτωσί*.

III.

Κύκλῳ δεήσει περιτρέχειν με καὶ βοᾶν,
ἄν του δέωμαι. δεῖπνον αἰτήσεις με σύ
ἤδη παρελθών· οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω
οὐκ ὄξος, οὐκ ἄνηθον, οὐκ ὀρίγανον,
οὐ θρῖον, οὐκ ἔλαιον, οὐκ ἀμυγδάλας,
οὐ σκόροδον, οὐ σίραιον, οὐχὶ γήτιον,
οὐ βολβόν, οὐ πῦρ, οὐ κύμινον, οὐχ ἅλας,
οὐκ ᾠόν, οὐ ξύλ', οὐ σκάφην, οὐ τήγανον,
οὐχ ἱμονιάν, οὐ λάκκον εἶδον, οὐ φρέαρ·
οὐ στάμνος ἐστί· διακενῆς δ' ἕστηκ' ἐγὼ
ἔχων μάχαιραν, προσέτι περιεζωσμένος.

Athenaeus IV p. 170 b: *ἐν δὲ Παννυχίδι ἢ 'Ερίθοις μάγειρον τάδε ποιεῖ* (*Ἄλεξις*) *λέγοντα Κύκλῳ δεήσει κτλ.* Vs. 5 *ἀμυγδάλας* Dindorfius pro *ἀμυγδαλάς*. — Vs. 6 *γή-*

τιον Dindorfius et Schweighaeuserus. Libri γήτειον. Dubito tamen num hac forma usi sint probi scriptores. Etymol. M. p. 230 23: γήτειον — (λέγεται δὲ καὶ γήθυον) γράφεται διὰ τῆς ει διφθόγγου. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος δισυλλάβων οὐδετέρων διὰ τοῦ ειον γινόμενα οὐδέτερα μόνον διὰ τῆς ει γράφεται· οἷον δάνος δάνειον, γένος γένειον, βρένθος βρένθειον. — οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς γίνεται γῆτος καὶ γήτειον. Atque ita constanter Aristophanes. Itaque aut γήθυον malim, aut inverso verborum ordine οὐχὶ βολβόν, οὐ γήτειον. — Vs. 8 ξύλ' AC. ξύλον reliqui. — Vs. 9 ἱμονιὰν P. Vulgo ἱμονίαν. Arcadius Acc. p. 99 15: τὸ ἱμονιὰ παρ' Ἀττικοῖς ὀξύνεται, δηλοῖ τὸ ἀντλητήριον. Et ita scribitur apud Aristoph. Eccles. 351 et Apollodorum comicum Ἀπολιπ. vs. 3. — Vs. 11 περιεζωσμένος. V. ad Anaxandr. p. 186.

IV.

Ἡμίοπτα μὲν
τὰ κρεάδι' ἐστί, τὸ περίκομμ' ἀπόλλυται·
ὁ γόγγρος ἑφθός, τὰ δ' ἀκροκώλι' οὐδέπω.

Athenaeus III p. 96 a: Ἄλεξις Κυβευταῖς — κἀν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοισιν Ἡμίοπτα κτλ. „Quidni Ἐρίθοις? nisi „scribendum Ἐρίθοις Ἴν' ἡμίοπτα" Dindorfius. Prius haud dubie praestat.

V.

Εἶτα τετρακότυλον ἐπεσόβει κώθωνά μοι,
παλαιὸν οἴκων κτῆμα.

Athenaeus XI p. 483 e. de κώθωνι disserens: Ἄλεξις Ἐρίθοις Εἶτα κτλ. Legebatur εἶτ' ἐν pro εἶτα, quod restituit Porsonus ad Euripidis Med. 48. Vs. 2 libri πλέον οἴκον. Illud ex Euripidis loco sagaciter correxit Porsonus, ubi paedagogus nutricem alloquitur his verbis: παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς.

VI.

Ἔσει περιπατῶν σιτόκουρος.

Athenaeus VI p. 248 a: σιτοκούρου δ' Ἄλεξις μνημονεύει ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις· Ἔσει περιπατῶν σιτόκουρος. **Libri** ἔσῃ.

ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ.

I.

Καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεώτεροι
παράσιτον ὑποκόρισμα· τῷ δ' οὐδὲν μέλει.
δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος, νεύων μόνον
πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι, ὥστε πολλάκις
αὐτὸν ὁ κεκληκὼς τὰ Σαμοθρᾴκι' εὔχεται
λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποτέ.
χειμὼν ὁ μειρακίσκος ἐστὶ τοῖς φίλοις.

Athenaeus X p. 421 d: ἐν δὲ τῷ Παρασίτῳ Ἄλεξις περὶ πολυφάγου τινὸς διαλεγόμενός φησι Καλοῦσι δ' αὐτὸν κτλ. **Vs. 2** μέλλει **AB.** — **Vs. 3** ἄφωνος Τήλεφος. **V. ad Amphidis fragm. p. 814.** — **Vs. 5 ad** τὰ Σαμοθρᾴκια **Casaubonus intellegit** πνεύματα, **Boream designari existimans, quod sine exemplo est. Rectius** δαιμόνια **subintellegas, in qua sententia etiam Lobeckium ad Sophoclis Aiac. p. 108 ed. nov. esse video. Se ne huius quidem usus exemplum novi. Itaque** τοῖς Σαμοθρᾳξὶν **scribendum suspicatus sum, quo nomine Samothracios deos sive Cabiros designari constat e Diodoro Sic. IV 43:** φασὶν Ὀρφέα — ποιήσασθαι τοῖς Σαμοθρᾳξὶ τὰς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας εὐχάς, **et ibid. 48:** τοῦ δ' Ὀρφέως εὐχὰς ποιησαμένου τοῖς Σαμοθρᾳξὶ λῆξαι τοὺς ἀνέμους. **Cfr Lobeckius Aglaoph. p. 1218, ubi pluribus agit de Cabirorum auxilio, quo nautas ex praesenti discrimine servabant. Cfr Iacobsius ad Anal. Br. VII p. 278. Hoc igitur dicit Alexis:** ὁ κεκληκὼς εὔχεται τοῖς Σαμοθρᾳξίν, αὐτὸν

(sc. parasitum turbinis instar in patinas ingruentem) λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι. Hoc postremum, γαληνίσαι, *quiescere* recte interpretatur Lobeckius ad Aiac. l. l. Neutrali significatione illud posuit etiam Plutarchus Moral. p. 1088 e. ubi coniungitur χαίρειν καὶ γαληνίζειν.

II.

Καὶ γὰρ βούλομαι
ὕδατός σε γεῦσαι· πρᾶγμα δ' ἐστί μοι μέγα
φρέατος ἔνδον ψυχρότερον Ἀραρότος.

Athenaeus III p. 123 e: Ἄλεξις γοῦν ἐν Παρασίτῳ φησί Καὶ γὰρ βούλομαι κτλ.

III.

Ἢ μετὰ Πλάτωνος ἀδολεσχεῖν κατὰ μόνας.

Diogenes Laert. III 28: Ἄλεξις Ὀλυμπιοδώρᾳ — καὶ ἐν Παρασίτῳ Ἢ μετὰ Πλάτωνος κτλ. Menagius ἀδολεσχεῖς et καταμόνας.

ΠΕΖΟΝΙΚΗ.

Photius Lex. p. 245. Μᾶλλον μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ ἀεὶ καὶ μᾶλλον. — Ἄλεξις Πεζονίκῃ. Eadem Antiattic. p. 106 5 et Suidas s. v. μᾶλλον.

ΠΟΙΗΤΑΙ.

I.

Ὁ συκοφάντης οὐ δικαίως τοὔνομα
ἐν τοῖσι μοχθηροῖσίν ἐστι κείμενον.
ἔδει γὰρ ὅστις χρηστὸς ἦν ἡδύς τ' ἀνὴρ
τὰ σῦκα προστεθέντα δηλοῦν τὸν τρόπον.
νυνὶ δὲ πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺ προστεθὲν
ἀπορεῖν πεποίηκε διὰ τί τοῦθ' οὕτως ἔχει.

Athenaeus III p. 74 e: Ἄλεξις δ' ἐν Ποιητῇ φησὶν Ὁ συκοφάντης κτλ. Vs. 2 ἔδει γὰρ κτλ. Recte Schweighaeuserus „Mihi, cum συκοφάντης proprie idem valeat ac σῦκα φαίνων, hoc visus est poeta dicere: nomen σῦκα, cum voce φάντης compositum, debebat nomen declarare mores hominis probi et suavis, nempe qui ficos prae se ferret i. e. bonos et suaves mores ostenderet: nunc, cum hominis pravi nomen ex illo suavi nomine sit compositum (i. e. cum nomen ex illo suavi vocabulo σῦκον compositum ponatur in homine pravo) nescio cur ita factum sit. Puto autem dicere illa peregrinum hominem, cui insolens visus esset ille usus vocabuli συκοφάντης apud Atticos." Coraes vs. 4 προστιθέντα coniiciebat.

II.

Πάνυ τι βούλομαι
οὕτω γελᾶσθαι καὶ γελοῖ' ἀεὶ λέγειν
μετὰ τὸν Κόρυδον μάλιστ' Ἀθηναίων πολύ.

Athenaeus VI p. 241 d: ὅτι δὲ γελοῖα ἔλεγεν ὁ Κόρυδος καὶ ἐπὶ τούτοις γελᾶσθαι ἤθελεν ὁ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Ποιηταῖς φησι Πάνυ τι κτλ. Vs. 1 πάνυ τι C. πάνυ τοι PVL. — Vs. 2 οὕτω B. οὕτως VL. αὗτος C. οὗτος P.

ΠΟΙΗΤΡΙΑ.

Ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ τοῦτο ποιῶ.

Pollux IX 153: ἐπὶ πλῆθος, ἐπὶ τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος, ὡς ἐπὶ τὰ πολλά. τοῦτο μὲν γὰρ Ἄλεξις ἐν Ποιητρίᾳ εἴρηκεν Ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ τοῦτο ποιῶ.

ΠΟΛΥΚΛΕΙΑ.

Ὁ πρῶτος εὑρὼν κομψὸς ἦν τραγήματα·
τοῦ συμποσίου γὰρ διατριβὴν ἐξεῦρέ πως,
χάργοὺς ἔχειν μηδέποτε τὰς σιαγόνας.

Athenaeus XIV p. 642 c: *Ἄλεξις Πολυκλείᾳ· ἑταίρας δ' ὄνομα Πολύκλεια· Ὁ πρῶτος κτλ.* Attigit locum Eustathius ad Odyss. p. 1504 10. Vs. 2 *μηδέποτε* B. *μηδεπώποτε* PVL.

ΠΟΝΗΡΑ. *)

I.

Ὅμως λογίσασθαι πρὸς ἐμαυτὸν βούλομαι
καθεζόμενος ἐνταῦθα τὴν ὀψωνίαν,
ὁμοῦ τε συντάξαι τί πρῶτον οἰστέον,
ἡδυντέον τε πῶς ἕκαστόν ἐστί μοι.
τάριχός ἐστι πρῶτον ὡραῖον τοδί.
διωβόλου τοῦτ' ἔστι. πλυτέον εὖ μάλα.
εἶτ' εἰς λοπάδιον ὑποπάσας ἡδύσματα
ἐνθεὶς τὸ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐπιχέας,
ἐπισκέδασα τοὔλαιον· εἶθ' ἕψων ποιῶ
μυελόν, ἀφεῖλόν τ' ἐπιγανώσας σιλφίῳ.

Athenaeus III p. 117 d: *ὁ δ' αὐτὸς ποιητὴς ἐν Πονήρᾳ περὶ σκευασίας ταρίχων μάγειρόν τινα παράγει λέγοντα τάδε Ὅμως λογίσασθαι κτλ.* Ex eodem eiusdem hominis sermone sequentia fragmenta (II. III. IV) derivata sunt. Vs. 1 Dindorfius probabiliter *ὅμως δέ.* Nisi scribendum *λογίζεσθαι.* — Vs. 5 inverso ordine *πρῶτόν ἐστι* A. Tum *τοδί. διωβόλου* Dindorfius. AP *τὸ διοβόλου.* B *τὸ διοβολοῦ.* VL *τοδὶ ὀβολοῦ μόνου.* — Vs. 7 *εἴ τις* pro *εἶτ' εἰς* AP. Ibid. B *ἡδύσματι.* — Vs. 9 *ποιῶν* A. *ποῶ* C. *πῶ* B. *ποτὲ* VL. *ποτὶ* P. — Vs. 10 *μυελὸν* recte transfert Schweighaeuserus: *coquens ut sit tenerum et molle veluti medulla.* Vide quae infra in Epimetro de Philoxeni Convivio attuli. Tum *ἀφεῖλόν τ'* Dindorfius. Vulgo *ἀφεῖλον.* AB *ἀφεῖλοντ'.* Ceterum aoristo usus est ut vs. 9 de re facienda, sed de qua tanquam de facta loquitur.

---

*) V. Hist. crit. p. 402.

II.

Τῆς ὀριγάνου
πρώτιστον ὑποθεὶς εἰς λοπάδα νεανικὴν
τὸ τρῖμμ' ἐπιπολῆς εὐρύθμως διειμένον
ὄξει, σιραίῳ χρωματίσας καὶ σιλφίῳ
πυκνῷ πατάξας.

Athenaeus IV p. 170 b. c: ἐν δὲ Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις μάγειρον τάδε ποιεῖ λέγοντα — κἂν Πονήρᾳ Τῆς ὀριγάνου κτλ. Vs. 2 ὑποθεὶς pro ὑποτιθεὶς Casaubonus. λοπάδα νεανικήν, *ingentem patinam*, ut νεανικὸν κρέας apud Aristoph. Plut. 1138 et νεανικὴν βροντήν, *validum tonitru*, apud Aristot. H. A. VIII 20, citante Schweighaeusero. — Vs. 3 τὸ τρῖμμα. V. Athen. I p. 88 f et VII p. 293 b. a Schweighaeuserum laudatum. — Vs. 5 πατάξας ne pro corrupto habeatur, similiter Axionicus Athenaei III p. 95 c: σιλφίῳ σφενδονῶν ἀλλᾶντα, et ipse Alexis Λεύκῃ vs. 5: σιλφίῳ μάστιξον εὖ τι καὶ καλῶς, et alius: ἀψινθίῳ σποδήσον.

III.

Σηπίας τόσας
δραχμῆς μιᾶς τρίς. τῶν δὲ τὰς μὲν πλεκτάνας
καὶ τὰ πτερύγια συντεμὼν ἑφθὰς ποιῶ,
τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους
σμήσας τε λεπτοῖς ἁλσί, δειπνούντων ἅμα
ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον ἐπισείων φέρω.

Athenaeus VII p. 324 b: περὶ δὲ ἑψήσεως σηπιδίων Ἄλεξις ἐν Πονήρᾳ παράγει μάγειρον τάδε λέγοντα Σηπίας τόσας κτλ. Vs. 1 σηπίας τόσας Schweighaeuserus. σηπίαι τοσου ABP. σηπίαι πόσου VL. — Vs. 2 τρὶς ABPV. τρεῖς L. Triplo maiorem sepiarum copiam pro una drachma emisse dicit. In superioribus alios pisces commemoraverat. — Vs. 3 ante Dindorfium ἑφθά. — Vs. 4 κατατεμὼν πολλοὺς κύβους. Ephippus Philyra vs. 2 τὴν βατίδα τεμάχη κατατε-

μών. Aristoph. Acharn. 801: ὃν κατατεμῶ καττύματα. Cfr Schaeferus ad Plut. Vit. vol. IV p. 293. — Vs. 6 τήγανον VL. τάγηνον BCP et MSS Casaubonus. σίζον ABC et MSS Casaubonus. σίζων PVL. Ibidem libri ἐπεισιών, quod ne vitiosam caesuram commemorem, grammaticis legibus vix satis accommodatum est. Expectes enim ἐπὶ τῷ ταγήνῳ. Et cur se *introeuntem* afferre cibos dicit? Itaque ἐπισείων correxi.

IV.

Τριωβόλου κρεῖσκον ἀστεῖον πάνυ
ὕειον· ὀπτὸν θερμὸν εὔχυλον τέρεν
ὅταν ᾖ, προσφέρων.

Athenaeus XIV p. 655 f: ὀπτῶν δελφάκων δὲ μνημονεύει Ἐπικράτης — Ἄλεξις δ᾽ ἐν Πονήρᾳ Τριωβόλου κτλ. Vs. 1 τριωβόλου κρεῖσκον B, ut coniecerat Porsonus ad Xenophontis Anab. p. LIII. Vulgo τριωβολοκρεῖσκον. — Vs. 2 καί, quod ante θερμὸν in libris est, delevit Casaubonus. Ibidem εὔχυλον τέρεν Porsoni est emendatio pro εὐχυλότερον. L εὐχυλώτερον. — Vs. 3 τι post ᾖ addit Porsonus. προσφέρων PV. προσφέρον L. πρόσφερ᾽ Porsonus. At de se ipso loqui hominem docet Fragm. I et III. Participium pendet a verbo quod omisit Athenaeus; nisi forte προσφέρω scribendum.

V.

Ἐναλείφεται τὰς ῥῖνας, ὑγιείας μέρος
μέγιστον, ὀσμὰς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιῶν.

Athenaeus II p. 46 a. disserens de usu capat unguentis delibuendi: οὐ κακῶς οὖν Ἄλεξίς φησιν Ἐναλείφεται κτλ. Idem Athenaeus XV p. 687 d: οὐκ οἶδας ὅτι αἱ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἡμῶν αἰσθήσεις ὀδμαῖς ἡδείαις παρηγοροῦνται προσέτι τε θεραπεύονται, καθὰ καὶ Ἄλεξίς φησιν ἐν Πονήρᾳ οὕτως Ὑγιείας μέρος κτλ. Ad ὑγιείας μέρος conf. Philyllium Incert. I, 2: ὅπερ μέγιστόν ἐστιν ὑγιείας μέρος. — Vs. 2 ποιεῖ libro XV.

VI.

Καὶ χόνδρος ἔνδον ἐστὶ Θετταλικὸς πολύς.

Athenaeus III p. 127 c: *ἐν δὲ Πονήρᾳ πάλιν ὁ Ἄλεξις Καὶ χόνδρος κτλ.* **V. Antiphanis Anteam Fragm. I, 3.**

VII.

Ἀκρολίπαροι, τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόξυλον.

Athenaeus IX p. 385 b: *ἀκρολιπάρους δέ τινας ἀνθρώπους κέκληκεν Ἄλεξις ἐν Πονήρᾳ οὕτως· Ἀκρολίπαροι κτλ.* **Fortasse scribendum** *ὑπόξυλοι.*

ΠΟΝΤΙΚΟΣ *)

Ὑπὲρ πάτρας μὲν πᾶς τις ἀποθνήσκειν θέλει,
ὑπὲρ δὲ μήτρας Καλλιμέδων ὁ Κάραβος
ἐφθῆς ἴσως προσεῖτ' ἂν ἄλλως ἀποθανεῖν.

Athenaeus III p. 100 c: *Ἄλεξις γὰρ ἐν τῷ Ποντικῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Καλλιμέδοντα τὸν ῥήτορα, Κάραβον δὲ ἐπικαλούμενον, ἦν δ' οὗτος εἷς τῶν κατὰ Δημοσθένη τὸν ῥήτορα πολιτευομένων, φησὶν Ὑπὲρ πάτρας κτλ.* **Vs. 3** *ἴσως προσεῖτ' ἂν ἄλλως ἀποθανεῖν, pro matrice, seu vulva cocta, Callimedon facile forsan mori sustineat.* **Ita correxit Schweighaeuserus librorum scripturam** *ἴσω* **(A** *ἴσως***)** *πρὸς ἰταλῶν ἀποθανεῖν.*

ΠΡΟΣΚΕΔΑΝΝΥΜΕΝΟΣ.

Antiatticista p. 100 18 sive apud Montefalc. Bibl. Coisl. p. 482: *Ἰσχυρίσκος ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός. Ἄλεξις Προσκεδαννυμένῳ.* **Eadem omisso fabulae titulo Photius p. 117 10. Legendum esse** *ἰσχυρικός* **dixi iam Quaest. sc. III p. 80.**

*) V. Hist. crit. p. 330.

ΠΡΩΤΟΧΟΡΟΣ.

'Επιπονώτερον
ἔργον μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληφ' ἐγώ,
ἀφ' οὗ παρασιτῶ. μεμβράδας μοι κρεῖττον ἦν
ἔχειν μετ' 'Αττικιστὶ δυναμένου λαλεῖν.
ὀνησιφόρον ἦν τοῦτο.

Athenaeus VII p. 287 f: *Ἄλεξις δ' ἐν Χορηγίδι διὰ τοῦ μ εἴρηκε* (*μεμβράδας* pro *βεμβράδας*) — *ἐν δὲ Πρωτοχόρῳ 'Επινονώτερον κτλ.* Parasiti verba sunt qui opulento barbaro operam suam addixerat. Vs. 2 *ἔργον* addidit Porsonus. Pro *εἴληφ'* Casaubonus tentabat *εἴληχ'*. De *ἔργον λαμβάνειν* cfr Photius p. 12 26. — Vs. 3 libri *βεμβράδας* contra mentem Athenaei. — Vs. 4 *ἔχειν μεμβράδας*. Ita Anaxilas *Λυροπ.* I, 4 *κήρυκας ἔχειν*. Male corrigunt *ἔσθειν* vel *ἔδειν*. Cfr Coraae ad h. l. annotationem. Tum *μετ' ἀττικιστὶ* A. *μεταττικιστὶ* BP. *με κἀττικιστὶ* V. *με κ' 'Αττικιστὶ* L. *δυναμένου* ABP. *δυνάμενον* VL.

ΠΥΘΑΓΟΡΙΖΟΥΣΑ.

I.

Ὕδατος ἀπέφθου κύαθον· ἂν δ' ὠμὸν πίῃ,
βαρὺ καὶ κοπῶδες.

Athenaeus III p. 122 f: *προπίνω σοι, ἔφη, φιλοτησίαν — παρ' 'Αλέξιδος λαβὼν ἐκ Πυθαγοριζούσης "Ὕδατος ἀπέφθου κτλ.* Vs. 1 *πίῃ* VL. *πίνῃ* ABP.

II. III.

Ἡ δ' ἑστίασις ἰσχάδες καὶ στέμφυλα
καὶ τυρὸς ἔσται· ταῦτα γὰρ θύειν νόμος
τοῖς Πυθαγορείοις. B. νὴ Δί', ἱερεῖον μὲν οὖν

ὁποῖον ἂν κάλλιστον, ὦ βέλτιστ', ἔχῃ.

* * * *

Ἔδει δ' ὑπομεῖναι μικροσιτίαν, ῥύπον,
ῥῖγος, σιωπήν, στυγνότητ', ἀλουσίαν.

Athenaeus IV p. 161 d. allatis Alexidis versibus ex Tarentinis: καὶ ἐν Πυθαγοριζούσῃ Ἡ δ' ἑστίασις — ὦ βέλτιστ' ἔχῃ. καὶ μετ' ὀλίγα Ἔδει δ' ὑπομεῖναι κτλ. Vs. 3 Πυθαγορείοις P. πυθαγορίοις AVL. — Vs. 4 ὁποῖον ἂν Casaubonus. ὁποῖον αὖ AP. ὁποιονοῦν VL. — Vs. 5 μικροσιτίαν Porsonus. Libri μικρὸν ἀσιτίαν. Respicit locum Eustathius p. 1560 60.

IV.

Gellius Noct. Att. IV 11: *porculis quoque minusculis et haedis tenerioribus victitasse* (Pythagoram) *idem Aristoxenus refert. — Ac de animalibus Alexis etiam poeta in comoedia quae Pythagorizusa inscribitur, docet.* Vid. Hist. crit. p. 390.

ΠΥΛΑΙΑΙ. *)

Νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλ' ἐγὼ τεθαύμακα
τοὺς ἰχθυοπώλας, πῶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι
ἅπαντές εἰσι, λαμβάνοντες βασιλικοὺς
φόρους· μόνον οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ
τὰς οὐσίας ἐν ταῖς πόλεσι καθήμενοι,
ὅλας δ' ἀφαιροῦνται καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Athenaeus VI p. 225 f; ὅτι δὲ καὶ παμπόλλου πιπράσκουσι (sc. pisces) Ἄλεξις ἐν Πυλαίαις φησί Νὴ τὴν Ἀθηνᾶν κτλ. Versu quarto pro μόνον scribendum videtur μὰ τὸν Δί'. Dobraeus Adv. II p. 309 tentabat: φόρους· ἑκάστοτ' οὐχὶ δεκατεύουσι γάρ, μόνον e glossa supra οὐχὶ illatum esse existimans.

---

*) V. Hist. crit p. 402.

ΠΥΡΑΥΝΟΣ. *)

I. II.

Ἐμοὶ παρασιτεῖν κρεῖττον ἦν τῷ Πηγάσῳ,
ἢ τοῖς Βορεάδαις ἢ εἴ τι θᾶττον ἔτι τρέχει,
ἢ Δημέᾳ Λάχητος Ἐτεοβουτάδῃ·
πέταται γὰρ οὐχ οἷον βαδίζει τὰς ὁδούς.

* * * *

Δ. Στράτιε, φιλεῖς δήπου με; ΣΤΡ. μᾶλλον τοῦ πατρός·
ὁ μὲν γὰρ οὐ τρέφει με, σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις.
Δ. εὔχει τ' ἀεί με ζῆν; ΣΤΡ. ἅπασι τοῖς θεοῖς·
ἂν γάρ πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι;

Athenaeus VI p. 244 d: *Ἄλεξις δ' ἐν Πυραύνῳ Στράτιον τὸν παράσιτον εἰσάγει δυσχεραίνοντα τῷ τρέφοντι καὶ λέγοντα τάδε Ἐμοὶ παρασιτεῖν — τὰς ὁδούς. καὶ μετ' ὀλίγα Στράτιε φιλεῖς δήπου με κτλ.* Vs. 2 *ἢ εἴ τι* C. *εἰ* om. PVL. *θᾶσσον* C. *ἔτι τρέχει* Schweighaeuserus. *ἔτι τούτων τρέχει* AB. *τούτων ἔτι τρέχει* C. *τούτων τρέχει* PVL. — Vs. 7 ante Dindorfium *εὔχῃ*. Verba *ἅπασι τοῖς θεοῖς,* quae vulgo cum praecedentibus ita coniunguntur *εὔχει τ' ἀεί με ζῆν ἅπασι τοῖς θεοῖς;* ab his separavi et Stratio attribui. Causa in promptu est.

III.

Πεῖραν ἐπεθύμουν θατέρου βίου λαβεῖν,
ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρόν,
τρεῖς ἐν Κεραμεικῷ περιπατήσας ἡμέρας
διδασκάλους ἐξεῦρον οὐ λέγω βίου
ἴσως τριάκοντ' ἀφ' ἑνὸς ἐργαστηρίου.

---

*) V. Hist. crit. p. 37 et 394.

Athenaeus VI p. 258 b: οὐκ ἂν διαμάρτοι δέ τις τὸν τοῦ μειρακίου τούτου τοῦ Κυπρίου (Antiphanis Mil. II) βίον ὑγρὸν ὀνομάζων., οὗ πολλοὺς καὶ διδασκάλους φησὶν εἶναι Ἀθήνησιν Ἄλεξις ἐν Πυραύνῳ λέγων οὕτως Πεῖραν ἐπεθύμουν κτλ.

IV.

Ἄνοιγ' ἄνοιγε τὴν θύραν· ἐλάνθανον
πάλαι περιπατῶν ἀνδριάς, ἀλέτων ὄνος,
ποτάμιος ἵππος, τοῖχος, ὁ Σελεύκου τίγρις.

Athenaeus XIII p. 590 b: ἀρσενικῶς τὸν τίγριν Ἄλεξις ἐν Πυραύνῳ οὕτως Ἄνοιγ' ἄνοιγε κτλ. Vs. 2 ἀνδριὰς Dalecampius. ἀνδρίας PVL. ἀνδρείας AB. Ibid. ἀλέτων AP. ἀλήθων VL. Parum recte Porsonus Adv. p. 188 corrigebat ἀνδριὰς ἀλήθινος. De tigri a Seleuco Athenas misso cfr Philemonis fragm. p. 372.

V.

Ἐγὼ δ' ἐπειδὰν ἀσχολουμένους λάβω,
ἀνέκραγον „οὐ δώσει τις ἡμῖν ματτύην;"

Athenaeus XIV p. 663 f. de mattya disserens: ὅτι δὲ καὶ ὁ τρόπος τῆς τοιαύτης εὐωχίας ὁμοίως ἐλέγετο, Φιλήμων φησὶν — Ἄλεξις δ' ἐν Πυραύνῳ ἀμφιβόλως εἴρηκεν Ἐγὼ δ' ἐπειδὰν — ἡμῖν ματτύην; ὥσπερ ἂν εἰ τὸ δεῖπνον ἔλεγεν.

ΡΟΔΙΟΣ Η ΠΟΠΠΥΖΟΥΣΑ.

Vide supra in Δορκὶς ἢ Ποππύζουσα.

Σ Ι Κ Υ Ω Ν Ι Ο Σ.

Οὐχὶ τῶν μετρίων, ἀλλὰ τῶν βαβαὶ βαβαί.

Antiatticista p. 84 in. Βαβαὶ βαβαί: οὐχὶ τῶν μετρίων ἀλλὰ τῶν βαβαὶ βαβαί. Ἄλεξις Σικυωνίῳ. Versus vide-

tus esse Eupolideus polyschematistus, quo metri genere usum esse Alexin docui Hist. crit. p. 301. *Τοὺς βαβαὶ βαβαὶ* dicere videtur qui omnia impense admirantur. Incertus apud Chrysippum Athenaei IV p. 158 b: *χειμῶνος ὥρᾳ βολβοφακῆν; βαβαὶ βαβαί.* Achaeus tragicus apud Hesychium s. v. *νυμφόβας: βαβαὶ βαβαὶ βήσομαι γυναῖκας.* Ad orationis formam compara Aristoph. Vesp. 666: *εἰς τούτους τοὺς οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν, ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους.*

ΣΚΕΙΡΩΝ.

Ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος αἰωρούμενος.

Athenaeus XV p. 678 e. de *στεφάνοις κυλιστοῖς* agens: *Ἄλεξις ἐν μὲν Ἀγωνίδι ἢ Ἱππίσκῳ — ἐν δὲ Σκείρωνί φησιν Ὥσπερ κτλ.*

ΣΠΟΝΔΟΦΟΡΟΣ.

Ἀριστογείτονα
τὸν ῥήτορ' εἶδον λάρκον ἠμφιεσμένον
τῶν ἀνθρακηρῶν.

Pollux X 111: *τάχα δὲ καὶ λάρκους τούτους προσονομαστέον, καὶ λάρκια καὶ λαρκίδια, τὰ ἀγγεῖα τῶν ἀνθράκων — ἐν δὲ τῷ Ἀλέξιδος Σπονδοφόρῳ ἐστὶν εἰρημένον Ἀριστογείτονα τὸν ῥήτορα κτλ.*

ΣΤΡΑΤΙΩΓΗΣ.

Ἀπόλαβε. Β. τοῦτο δ' ἐστὶ τί;
*Α. * * * * ὃ παρ' ὑμῶν ἐγὼ*
παιδάριον ἔλαβον, ἀποφέρων ἥκω πάλιν.
Β. πῶς; οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; Α. οὐκ ἔστι γὰρ

ἡμέτερον. Β. οὐδ' ἡμέτερον. Α. ἀλλ' ἐδώκατε
ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. Β. οὐ δεδώκαμεν. Α. τί δαί;
Β. ἀπεδώκαμεν. Α. τὸ μὴ προσῆκον ἐμοὶ λαβεῖν;

Athenaeus VI p. 223 e. de Demosthenis dicto ad taedium usque inculcato agens, *ὅς Φιλίππου Ἀθηναίοις Ἁλόννησον διδόντος συνεβούλευε μὴ λαμβάνειν εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν. — Ἄλεξις δ' ἐν Στρατιώτῃ Ἀπόλαβε κτλ.* **Vs. 1** *ἀπόλαβε* **A.** *ἀπέλαβες* **PVL. Versu secundo lacunam indicavit Dindorfius. Non male tamen Reisigius Coni. p. 49 tentabat:**

Ἀπόλαβε. Β. τί δὲ τοῦτ' ἐστίν; Α. ὃ παρ' ὑμῶν ἐγώ —

Vs. 5 *ὑμέτερον* **P. — Vs. 6** *δαὶ* **Hermannus apud Erfurdtium Observ. p. 484. Libri** *δέ.* **— Vs. 7** *ἀπεδώκαμεν* **pro** *ἀποδεδώκαμεν* **Casaubonus. Tum praestat, opinor,** *προσῆκόν μοι,* **vel** *ἐμὲ λαβεῖν;*

ΣΥΝΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΕΣ. *)

I.

Μάθοις δ' ἂν οἷον ἀνθρώποις κακόν
ἔστιν ἡ γαστήρ, διδάσκει δ' οἷ' ἀναγκάζει θ' ὅσα.
εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος,
οὔτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὔθ' ὑβρίζοιτ' ἂν ἑκών.
νῦν δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα γίγνεται τὰ δυσχερῆ.

Athenaeus X p. 422 a: *μέγα γὰρ ἀνθρώποις κακὸν γαστήρ, περὶ ἧς φησιν Ἄλεξις ἐν Συναποθνήσκουσι Μάθοις δ' ἂν κτλ.* **Vs. 1** *δ'* **Dindorfius ex B pro** *τ'*. **Ibidem libri** *κακὸν ἀνθρώποις.* **Transposuit Grotius Excerpt. p. 587. — Vs. 2 ante Grotium** *ἔσθ' ἡ.* **— Vs. 3—5 affert Eust. ad Iliad. p. 1837 20. — Vs. 3 Eust.** *ἀφέλῃ.* **Ibid.** *τοῦτ'* **C et Eust.** *ταῦτ'* **PVL. Pro** *ἀφ'* **malim** *ἄρ'.* **— Vs. 4 ante Dindorfium**

*) V. Hist. crit. p. 402. 466.

οὐδ' ἄν. Ibid. οὐδεὶς omittit B. Tum Dindorfius οὐθ' ὑβρίζοιτ' ἔτ' ἂν ἑκών. Iacobsius tentabat οὔτ' ἂν ὑβρίζοιθ' ἑκών. Rectius pro ἑκὼν scribas θέλων, ut voluit etiam Hermannus Op. IV 385. — Vs. 5 libri γίνεται. Eustathius γίνονται. Ceterum parasiti haec verba esse artis suae pertaesi vere monuisse videtur Dobraeus Adv. II p. 325.

II.

Ἐπὶ δεῖπνον εἰς Κόρινθον ἐλθὼν Χαιρεφῶν
ἄκλητος· ἤδη γὰρ πέτεται διαπόντιος·
οὕτω τι τἀλλότρι' ἐσθίειν ἐστὶ γλυκύ.

Athenaeus IV p. 165 a: οὐκ ὀκνεῖ — καὶ ὑπερορίους ἀποδημίας ποιεῖσθαι τῆς γαστρὸς χάριν, ὡς ὁ αὐτὸς Ἄλεξις εἴρηκεν ἐν Συναποθνήσκουσιν Ἐπὶ δεῖπνον κτλ. Versu tertio A ἐστίν.

III.

Ὅστις διαπλεῖ θάλατταν ἢ μελαγχολᾷ,
ἢ πτωχός ἐστιν, ἢ θανατᾷ· τούτων τριῶν
ἑνός τ' ἀποτυχεῖν τοὐλάχιστον οὐκ ἔνι.

Stobaeus Floril. LIX 2 cum lemmate Ἀλέξιδος ἐκ Συναποθνησκόντων. Trinc. Euripidi tribuit. Vs. 2 τούτων τῶν τριῶν A et Trinc. τῶνδε τῶν τριῶν B. — Vs. 3 fort. ἑνός γ'.

ΣΥΝΤΡΕΧΟΝΤΕΣ.

I.

Ἔγωγε δύο λαβεῖν μαγείρους βούλομαι
οὓς ἂν σοφωτάτους δύνωμ' ἐν τῇ πόλει·
μέλλοντα δειπνίζειν γὰρ ἄνδρα Θετταλὸν
οὐκ Ἀττικηρῶς οὐδ' ἀπηκριβωμένως
λιμῷ παρελθεῖν * * ἃ δεῖ καθ' ἓν
ἕκαστον αὐτοῖς παρατιθέντα μεγαλείως δέ.

Athenaeus IV p. 137 c: Ἄλεξις δ' ἐν Συντρέχουσιν ἐπισκώπτων τὰ ἀττικὰ δεῖπνά φησιν Ἔγωγε κτλ. Vs. 4 ἀπηκριβωμένως est parce. Ita ἀκριβὴς de diligente patrefamilias dicitur. — Vs. 5 ἃ δεῖ ABP. ἀλλὰ δεῖ V. ἀλλὰ δὴ Basil. L. — Vs. 6 μεγαλείως δὲ ABCP. μεγαλίως epit. Hoesch. Non expedio.

II.

Λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ γὰρ περιστερός.
ὁ δὲ Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον·
εἰ δὲ νέον ἢ παλαιόν, οὐ πεφρόντικεν.

Athenaeus IX p. 395 a: Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς τὸν περιστερὸν καλοῦσιν. Ἄλεξις Συντρέχουσι Λευκὸς Ἀφροδίτης κτλ. Eustathius ad Hom. p. 1712 45: Ἀττικοὶ δὲ τὴν περιστερὰν περιστερὸν λέγουσιν. Ἄλεξις Ἀφροδίτης εἰμὶ περιστερός. Vs. 1 articulum ὁ ante λευκὸς delevit Schweighaeuserus. Idem vs. 2 verissime ὁ δὲ scripsit pro οἶδε. — Vs. 3 νέον ἢ παλαιὸν scil. τὸ μέθυ.

III.

Athenaeus VIII p. 340 a: ὁμοίως (ut in Crateua) αὐτὸν (Callimedontem) σκώπτει κἂν τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέχουσιν.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ.

Ὦ ἡδὺ πᾶν τὸ μέτριον. οὔθ' ὑπεργέμων
ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός, ἀλλ' ἡδέως
ἔχων ἐμαυτοῦ. Μνησίθεος γάρ φησι δεῖν
φεύγειν ἁπάντων τὰς ὑπερβολὰς ἀεί.

Athenaeus X p. 419 b: τῶν δείπνων δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάζονται, ὡς Ἄλεξις ἐν Φιλούσῃ παραδίδωσιν — ἐν δὲ Συντρόφοις Ὡς ἡδὺ κτλ. Mnesitheus medicus fuit illa aetate celeberrimus. Eius librum περὶ ἐδεστῶν aliquoties ad partes vocat Athenaeus, qui XI p. 483 f. ex eiusdem me-

dici epistola *περὶ τοῦ κωθωνισμοῦ* locum apposuit, ad quem respicit poeta incertus Athenaei II p. 36 a: *Ὁ Μνησίθεος δ᾽ ἔφη τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς | θνητοῖς καταδεῖξαι τοῖς μὲν ὀρθῶς χρωμένοις | ἀγαθὸν μέγιστον κτλ.* quos versus quamquam haud improbabili coniectura Alexidi tribuit Schweighaeuserus, ego tamen inter anonymorum poetarum fragmenta exhibere satius duxi. Mnesithei sepulcrum ad Cephisi oram conditum commemorat Pausanias Att. XXXVII 3: *τάφος δέ ἐστιν αὐτόθι — Μνησιθέου. τοῦτον λέγουσιν ἰατρόν τε ἀγαθὸν γενέσθαι καὶ ἀναθεῖναι ἀγάλματα, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἴακχος πεποίηται.* Quem Rufus lib. I p. 44 ad partes vocat Mnesitheum medicum, incertum est nosterne sit an Cyzicenus, quem habes apud Oribasium Coll. IV 4. Apud Photium autem p. 206 21: *Λάμιος ἐκαλεῖτό τις Ἀθήνησιν. οὕτω καὶ Μνησίθεος*, neque medicus Mnesitheus neque omnino scriptor vel poeta laudatur, sed civis nescio quis Atheniensis, cui incertum quam ob causam Lamii nomen inditum erat. V. Hesychium v. *Λάμιος*, ubi homo Gnesitheus vocatur.

Σ Ω Ρ Α Κ Ο Ι. *)

Φείδιππος ἕτερός τις ταριχηγὸς ξένος.

Athenaeus III p. 120 b: *Φειδίππου δέ, καὶ γὰρ οὗτος ταριχοπώλης, Ἄλεξις* (sc. *μνημονεύει*) *ἐν Ἱππίσκῳ κἀν Σωράκοις Φείδιππος κτλ.*

Σ Υ Ρ Α Κ Ο Σ Ι Ο Σ. **)

Τοῖς γὰρ κακοῖς

τοὺς μὴ μαχομένους ῥᾷστα χρωμένους ὁρῶ.

Stobaeus Floril. CVIII 47 cum lemmate *Ἀλέξιδις ἐκ Συρακουσίου.*

---

*) V. Hist. crit. p. 402. **) V. Hist. crit. p. 402.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΙ.

I. II.

Οἱ πυθαγορίζοντες γάρ, ὡς ἀκούομεν,
οὔτ' ὄψον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲ ἓν
ἔμψυχον, οἶνόν τ' οὐχὶ πίνουσιν μόνοι.
Β. Ἐπιχαρίδης μέντοι κύνας κατεσθίει,
τῶν Πυθαγορείων εἷς. Α. ἀποκτείνας μὲν οὖν·
οὐκ ἔτι γὰρ ἔστ' ἔμψυχον.

* * * *

Πυθαγορισμοὶ καὶ λόγοι
λεπτοὶ διεσμιλευμέναι τε φροντίδες
τρέφουσ' ἐκείνους, τὰ δὲ καθ' ἡμέραν τάδε·
ἄρτος καθαρὸς εἷς ἑκατέρῳ, ποτήριον
ὕδατος· τοσαῦτα ταῦτα. Β. δεσμωτηρίου
λέγεις δίαιταν. Α. πάντες οὕτως οἱ σοφοὶ
διάγουσι καὶ τοιαῦτα κακοπαθοῦσί που.
τρυφῶσιν ἕτεροι πρὸς ἑτέρους. ἆρ' οἶσθ' ὅτι
Μελανιππίδης ἑταῖρός ἐστι καὶ Φάων
καὶ Φυρόμαχος καὶ Φανός, οἳ δι' ἡμέρας
δειπνοῦσι πέμπτης ἀλφίτων κοτύλην μίαν;

Athenaeus IV p. 161 b. de Pythagoreorum frugalitate disserens: Ἄλεξις δ' ἐν Ταραντίνοις Οἱ πυθαγορίζοντες — οὐκ ἔτι γὰρ ἐστ' ἔμψυχον. προελθὼν δέ φησι Πυθαγορισμοὶ καὶ λόγοι κτλ. **Personarum vices in primo fragmento descripsit Iacobsius Addit. p. 102. Nec aliter Th. Bergkius in Epistola ad C. Schillerum p. 135. — Vs. 4. De Epicharide confer infra Phaedr. II 2. Ibid.** μέντοι **Iacobsius. Libri** μὲν τάς. **Catulinis carnibus vescentes habemus apud Ananiam Athenaei VII p. 282 b:** ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῷ *)

*) Nonne φθινοπωρισμῷ? quocum compares λευκοόπωρος, de quo v. Leonid. Tar. 45 et Etymol. M. p. 561 47.

κρείας, δέλφακος δ' ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν ἐσθίειν.*) καὶ κυνῶν αὕτη τότ' ὥρη καὶ λαγῶν κἀλωπήκων. Sextus Empir. Pyrrh. III p. 184: Θρᾳκῶν ἔνιοι κυνοφαγεῖν ἱστοροῦνται. ἴσως δὲ καὶ παρ' Ἕλλησι τοῦτο ἦν σύνηθες. At Porphyrius Abst. anim. I 25: οἱ Ἕλληνες οὔτε κυνοφαγοῦσιν οὔτε ἵππους ἐσθίουσιν, οὔτε ὄνους μέντοι ἐσθίουσιν. Quae obiter ita corrige, οὔτε ὄνους· ὗς μέντοι ἐσθίουσιν. Confirmant quae statim sequuntur: ὡς ταὐτοῦ γένους τοῖς ἀγρίοις τὸ ἥμερον· ὡσαύτως τε τοὺς ὄρνιθας. — Vs. 5 Πυθαγορίων AP. Ibidem μὲν οὖν, pro quo libri habent γενοῦ, restituit Casaubonus. — Vs. 9 A ταδέ. Fortasse igitur ταδί. — Vs. 10 ἄρτος καθαρὸς εἷς. Philemon apud Diog. Laert. VII 27 de Zenone: εἷς ἄρτος, ὄψον ἰσχάς, ἐπιπιεῖν ὕδωρ. — Vs. 12 οὕτως οἱ Villebrunius. Vulgo οὗτοί γ' οἱ. ABP οὗτοι οἱ. — Vs. 14 ἄρισθ' ABP, h. e. ἆρ' ἴστε. — Vs. 16 post ἡμέρας ABP addunt μιᾶς.

III.

Οὐδὲ εἷς ἂν εὐλόγως
ἡμῖν φθονήσαι νοῦν ἔχων, οἳ τῶν πέλας
οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν'· ἆρ' οὐκ οἶσθ' ὅτι
τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο διατριβῆς χάριν
ὄνομ' ἐστὶν ὑποκόρισμα τῆς ἀνθρωπίνης
μοίρας; ἐγὼ γάρ, εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς
φήσει με κρίνειν οὐκ ἔχοιμ' ἂν σοι φράσαι·
ἔγνωκα δ' οὖν οὕτως ἐπισκοπούμενος,
εἶναι μανιώδη πάντα τἀνθρώπων ὅλως,
ἀποδημίας δὲ τυγχάνειν ἡμᾶς ἀεὶ
τοὺς ζῶντας, ὥσπερ εἰς πανήγυρίν τινα
ἀφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σκότους
εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ' ὃ δὴ

*) Fortasse δαίνυσθαι scribendum pro ἐσθίειν, quod ex interpretatione natum videtur.

ὁρῶμεν. ὃς δ' ἂν πλεῖστα γελάσῃ καὶ πίῃ
καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀντιλάβηται τὸν χρόνον
τοῦτον ὃν ἀφεῖται, καὶ τύχῃ γ' ἐράνου τινὸς
πανηγυρίσας, ἥδιστ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.

Athenaeus XI p. 463 c: διόπερ συνιοῦσι καὶ ἡμῖν ἐπὶ τὰς Διονυσιακὰς λαλιὰς οὐδεὶς ἂν εὐλόγως φθονήσαι νοῦν ἔχων, κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Ταραντίνους, οἳ τῶν πέλας οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδένα. ἆρ' οἶσθ' ὅτι κτλ. Priora constitui ad mentem Dobraei Adv. II p. 329. Idem vs. 4 et 5 recte interpretatur: *scin illud quod ludi iocique causa dictum est vita, merum esse nomen.* Grotius pro διατριβῆς χάριν scribebat χαρίεν διατριβῆς. Vs. 7 libri φήσειε. Correxit Dobraeus. Tum Dindorfius et postea Dobraeus recte scripsit ἄν σοι φράσαι. Abest σοι ab ABCP. ἄν τι φράσαι V. ἀντιφράσαι L. — Vs. 8 scribendum esse ἔγνωκα δ' οὖν iam olim monui. Nunc idem Dobraeus. Libri ἔγνωκα γοῦν. — Vs. 9 τἀνθρώπεια C. — Vs. 10 non recte Blomfieldius Gloss. ad Aeschyli Sept. c. Th. 206 coniicit ἐπιδημίας. Alexidis locum imitatione expressit Menander p. 161, ubi vide quae annotavimus. — Vs. 12 ἀφειμένους ABC. ἀφιγμένους PVL. — Vs. 16 τύχῃ γ' ἐράνου VL. τύχῃ τ' ἐράνου ACP. Dindorfius τύχῃ ῥάνου. Possis etiam κἂν τύχῃ γ' ἐράνου, *si res ita tulerit*, ut ἐράνου pendeat ab ἀντιλάβηται. Ceterum ad sententiam confer Fragm. fab. inc. XXX.

IV.

Τοῦτο γὰρ νῦν ἔστι σοι
ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς ἐπιχώριον·
ἅπαντες ὀρχοῦντ' εὐθὺς ἂν οἴνου μόνον
ὀσμὴν ἴδωσιν. Β. συμφορὰν λέγεις ἄκραν.
Α. φαίης ἂν εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω,
καὶ τοῖς μὲν ἀγενείοις ἴσως ἔπεστί τις
χάρις· ἀλλ' ἐπὰν δὴ τὸν γόητα Θεόδοτον,

ἢ τὸν παραμασύντην ἴδω τὸν ἀνόσιον
βαυκιζόμενον τὰ λευκά τ' ἀναβάλλονθ' ἅμα,
ἥδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβών.

Athenaeus IV p. 134 a: Ἄλεξις δ' ἐν Ταραντίνοις ἐν τοῖς συμποσίοις φησὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ ὀρχεῖσθαι ὑποπιόντας Τοῦτο γὰρ κτλ. Vs. 3 B inverso ordine ἐστί σοι νῦν. Ibidem εὐθέως AB. εὐθὺς CL et epit. Hoesch. — Vs. 4 C ἴσχωσιν pro ἴδωσιν. Ibidem ἄκραν Dobraeus Adv. II p. 305. Libri ἄρ' ἄν. Casaubonus tentabat συμφορὰν σέ γ' εἰσορᾶν φαίης ἄν. Dindorfius: Β. συμφορὰν λέγεις ὁρᾶν. Α. φαίης ἂν — Iacobsius Addit. p. 93: Α. ἀρὰν φαίης ἄν. — Vs. 5 malim φαίης γ' ἄν. VL φαίνης. Ibid. ἐλθὼν B. — Vs. 6 post τις ABP addunt σοι. — Vs. 8 παραμασύντην *parasitum*, sc. Theodoti. Ibidem ἴδω CL. ἰδὼν ABPV. — Vs. 9 βαυκιζόμενον pro καυκιζόμενον Casaubonus, afferens Hesychium, Βαυκιζόμενον: τρυφερὸν καὶ ὡραϊστήν. Pollux IV 100: βαυκισμὸς Βαύκου ὀρχηστοῦ κῶμος ἐπώνυμος, ἅβρα τις ὄρχησις καὶ τὸ σῶμα ἐξυγραίνουσα. Ibidem libri τὰ λευκὰ τὸν ἄβαλλον θ'. Correxit Iacobsius laudato Polluce VII 92 λευκὸν ὑπόδημα. Cfr Athen. V p. 215 c. ὑποδούμενος λευκὰς Λακωνικάς. Cratinus p. 77 λευκοὺς ὑπὸ ποσσὶν ἔχων πίλους. — Vs. 10 libri ἥδιστον ἀναπήξαιμ' ἂν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβών. Neque aliter Eustathius p. 892 47, nisi quod ἥδιστον omittit et αὐτὸ habet pro αὐτόν. Correxit Dobraeus. Supplicii genus significat illud quo malefici ligno tanquam cruci affigebantur. V. Cratini fragm. inc. CXLVIII. Minus recte Iacobsius ξύλον de ligno interpretatur, cui noxiorum cervices inserebantur.

V.

Νάννιον δὲ μαίνεται
ἐπὶ τῷ Διονύσῳ.

Athenaeus XIII p. 587 b: μνημονεύει τῆς Ναννίου καὶ Ἄλεξις ἐν Ταραντίνοις οὕτως, Νάννιον δὲ μαίνεται ἐπὶ τῷ Διονύσῳ, κωμῳδῶν αὐτὴν ὡς μέθυσον.

VI. VII.

Pollux X 21: ὁ δὲ οἰκοδεσπότης ἐστὶ καὶ Ἀλέξιδος ἐν Ταραντίνοις. Phrynichus Epit. p. 373: οἰκίας δεσπότης ἐρεῖς, οὐχ ὡς Ἄλεξις οἰκοδεσπότης. Cfr Thomas Mag. p. 259 8 et Lobeckius ad Phrynichi locum. — Antiatticista p. 100. Κάθου: Ἄλεξις Ταραντίνοις. — Quod Valckenaerius Diatr. Eurip. p. 244 B existimabat Alexideae fabulae memoriam latere in hac incerti grammatici glossa apud Bekk. Anecd. p. 300 16, Συνοίσειν: τὸ εἰς ταὐτὸ συμφέρειν. Ταραντῖνοι, admodum dubia coniectura est.

Τ Ι Τ Θ Η.

I.

Ἰδοὺ πάρεστιν οἶνος. οὐκοῦν ἐγχέω,
Κρίτων, πολύν; Β. βέλτιον ἕνα καὶ τέτταρας.
Α. ὑδαρῆ λέγεις· ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιὼν
* * λέγε τι καὶ διατριβήν γε τῷ πότῳ
ποιῶμεν.

Athenaeus X p. 426 c: Ἄλεξις δ' ἐν Τιτθῇ ἔτι σωφρονικώτερον κιρνάναι παρακελεύεται Ἰδοὺ πάρεστιν οἶνος κτλ. Vs. 1 post ἰδοὺ ABP inserunt γάρ, om. VL. — Vs. 2 libri Κρίτωνα πολὺ βέλτιον etc. Correxit Dobraeus Adv. II p. 326. — Vs. 3 ὑδαρὴν ABP. ὑδαρὸν VL. ὑδαρῆ et ὑδαρὴν C et Eustathius ad Iliad. p. 1624 48: Ἄλεξις εἰπών, ἐγχέωμεν ἕνα καὶ τέτταρας, ἀκούει ὡς ὑδαρὴν ἢ ὑδαρῆ λέγεις, κύλικα δηλαδή. — Vs. 4 ante λέγε τι Porsonus supplevit κομψόν, Dobraeus πιθανόν.

II.

Ὁ Κόρυδος οὗτος, ὁ τὰ γελοῖ' εἰθισμένος
λέγειν, Βλεπαῖος βούλετ' εἶναι. Β. νοῦν γ' ἔχων·
πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος.

Athenaeus VI p. 241 c. de Corydo parasito comicorum χρήσεις afferens: Ἄλεξις — Τιτθῇ Ὁ Κόρυδος οὗτος κτλ. Vs. 1 γελοῖ' Schweighaeuserus. γελοῖα P. γέλοι' VL. γέλεια B. — Vs. 2 βούλετ' εἶναι pro εἶναι βούλεται Schweighaeuserus. Verba νοῦν γ' ἔχων alteri personae assignavi. Blepaeum trapezitam commemorat Demosth. Mid. p. 583 17 et c. Boeot. p. 1023 19.

III.

Ἤδη γὰρ ὁ βίος οὑμὸς ἑσπέραν ἄγει.

Stobaeus Floril. CXVI 19 cum lemmate Ἀλέξιδος Τιτθῆς, ut pro Τιθῆς scripsit Gaisfordius. Aristoteles A. P. cap. XXI 6: ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἑσπέραν γῆρας ἡμέρας, καὶ τὸ γῆρας ἑσπέραν βίου ἢ ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς δυσμὰς βίου. Eadem metaphora usus est Hegesander apud Athen. XIII p. 592 b: ἐπὶ δὲ δυσμαῖς ὢν τοῦ βίου.

IV.

Antiatticista p. 85 14. Βαυβαλίσαι: ἀντὶ τοῦ βαυκαλίσαι: Ἄλεξις Τιτθαῖς. Huius formae vestigia habemus in adiectivo συοβαύβαλος, quo usus est Cratinus Inc. fab. p. 187.

ΤΟΚΙΣΤΗΣ Η ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ.

I.

Μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου
ὑδαρῆ. κατανοεῖς; ἴσον ἴσῳ μικροῦ. καλῶς.
B. ἡδύ γε τὸ πῶμα. ποδαπὸς ὁ Βρόμιος, Τρύφη;
TP. Θάσιος. B. ὅμοιον. καὶ δίκαιον τοὺς ξένους
πίνειν ξενικόν, τοὺς δ' ἐγγενεῖς ἐπιχώριον.

Athenaeus X p. 431 a: Ἄλεξις Τοκιστῇ ἢ Καταψευδομένῳ Μὴ παντελῶς κτλ. Vs. 2 ὑδαρῆ Bas. L. ὑδαρῆν V. ὑδαρην A. ὑδαρὴν BP. — Vs. 3 libri ποταπός. P ποταμός. Dindorfius ποδαπός. V. ad Pannych. II 3. Τρύφη pro τρυφῇ

correxi iam olim ad Menandr. p. 154. — Vs. 4 vulgo coniunctim *ὅμοιον καὶ δίκαιον* etc. Recte distinxit Dobraeus Adv. II p. 326 allato Aeschylo Agam. 1375: *σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις, ὅμοιον*. Nos *gleichviel, einerlei.*

II.

Εὐδαίμων ἐγώ, μὰ τὸν Δία
τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐχ ὅτι
ἐν τοῖς γάμοισιν, ἄνδρες, εὐωχήσομαι,
ἀλλ' ὅτι διαρραγήσομ', ἂν θεὸς θέλῃ.
τούτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν.

Athenaeus VI p. 258 e: *Ἄλεξις δ' ἐν Καταψευδομένῳ λέγοντά τινα κόλακα τοιαῦτα παρεισάγων φησὶν Εὐδαίμων ἐγώ κτλ.*

III.

Ἀλλ' ἔγχεον
αὐτῷ Διός γε τήνδε σωτῆρος, θεῶν
θνητοῖς ἁπάντων χρησιμωτάτου πολύ.
B. ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ, ἂν ἐγὼ διαρραγῶ,
οὐδέν μ' ὀνήσει. A. πῖθι θαρρῶν.

Athenaeus XV p. 692 f. de *πώματι Διὸς σωτῆρος* dicens: *Ἄλεξις δ' ἐν Τοκιστῇ ἢ Καταψευδομένῳ Ἀλλ' ἔγχεον κτλ.* Vs. 3 libri *χρησιμώτατον*. Scripsi *χρησιμωτάτου*. Casaubonus *χρησιμώτατος*, id ut coniungatur cum verbis *ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ*. — Vs. 5 vulgo *οὐδὲν μόνης εἰ*. Correxit Piersonus ad Moerin p. 72. Ibidem *πῖθι* pro *πείθει* Canterus N. L. IX 1.

IV.

Πάντως ἀναρίστητος οὐ δυνήσομαι
διακαρτερῆσαι τηλικαύτην ἡμέραν.

Suidas vol. I p. 179. *Ἀνάριστος: μᾶλλον δὲ ἀναρίστητος. Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ Διὰ τῆς ἀγορᾶς τρέχων, ἀναρίστητος ὤν. Ἄλεξις Καταψευδομένῳ Πάντως κτλ.*

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ.

I.

Τὸν γὰρ ὕστατον
τρέχων δίαυλον τοῦ βίου ζῆν βούλομαι.

Stobaeus Floril. CXIX 15 cum lemmate Ἀλέξιδος ἐκ Τραυματίου.

II.

Τίς οὐχὶ φήσει τοὺς ἐρῶντας ζῆν μόνους;
εἰ δεῖ γε πρῶτον μὲν στρατευτικωτάτους
εἶναι, πονεῖν τε δυναμένους τοῖς σώμασιν
μάλιστα, προσεδρεύειν τ' ἀρίστους τῷ πόθῳ,
ποιητικούς, ἰταμούς, προθύμους, εὐπόρους,
ἐν τοῖς ἀπόροις βλέποντας, ἀθλιωτάτους.

Athenaeus XIII p. 562 f: ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ποιητὴς καὶ περὶ τῶν ἐρώντων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τραυματίᾳ φησὶν οὕτως Τίς οὐχὶ φήσει κτλ. Alexidi hos versus vindicare conatus sum Hist. crit. p. 519. Vs. 2 οὓς δεῖ τὸ πρῶτον L. ἔδει πρῶτον PV. ἔδει γε πρῶτον AB. Scripsi iam olim εἰ δεῖ pro ἔδει. Atque ita nunc etiam Dobraeus Adv. II p. 342. Ibid. B στρατικωτάτους. — Vs. 5 et 6 Iacobsius Exerc. crit. I p. 213: εὖ πόρους ἐν τοῖς ἀπόροις βλέποντας, quae perelegans est coniectura. Idem pro ἀθλιωτάτους coniecit ἀλκιμωτάτους. Lenius corrigas ἀθλικωτάτους, cuius adiectivi etsi nullum exemplum habeo, tamen et recte formatum et ad sententiam aptissimum est. Fortasse tamen servari potest editum.

ΤΡΟΦΩΝΙΟΣ.

I.

Νῦν δ' ἵνα μὴ παντελῶς Βοιώτιοι
φαίνησθ' εἶναι τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰθισμένοις,

ὡς ἀκίνητοι νῦν εἶναι βοᾶν καὶ πονεῖν μόνον
καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τέλους τὴν νύχθ' ὅλην,
γυμνοῦσθ' αὐτοὺς θᾶττον ἅπαντες.

Athenaeus X p. 417 e. de Boeotiorum voracitate poetarum testimonia afferens: Ἄλεξις Τροφωνίῳ Νῦν δ' ἵνα μὴ κτλ. De metro Eupolideo apud mediae comoediae poetas dixi Hist. crit. p. 300. Vs. 3 Porsonus ad Aristophanis Nub. 518 tentabat: ὡς ἀκίνητοι 'στὲ βοᾶν νυνὶ καὶ πονεῖν. Sed νυνὶ ad sensum prorsus inutile. Praeterea ad constructionis rationem aptius scripsisset ἀνίκητοι. Nihil ultra requirerem si scriptum esset ὡς ἀνίκητοί τε βοᾶν ἐστε καὶ πονεῖν μόνον. Quod Casaubonus pro πονεῖν tentabat πίνειν, fortasse non necessarium est. Similiter Eubulus in Antiope Fragm. I: πονεῖν μὲν ἄμμες καὶ φαγεῖν μέγ' ἀνδρικοί, quamquam id ipsum controversum est. — Vs. 4 διὰ τέλους Dindorfius ex B. Vulgo διὰ τέλος. — Vs. 5 γυμνοῦσθ' A. γυμνοῦσθ' PVL. Cur autem γυμνοῦσθαι h. e. *pallium deponere* iubentur choreutae? Nam chorum ex Boeotiis compositum hic compellari non dubitari potest. Non aliam ob caussam puto, nisi ut ad saltandum habiliores evadant. Aristoph. Acharn. 627: ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν, ubi scholiasta haec annotavit: ἀποδύονται τὴν ἔξωθεν στολήν, ἵνα εὐτόνως χορεύωσι καὶ εὐστροφώτεροι ὦσι. Quam explicationem recte probat Porsonus Append. ad Toupii Emend. p. 498, aliis illud ἀποδύντες metaphorice interpretantibus de iis qui operi sese accingunt. *) Apposite idem

*) Hoc sensu ἀποδῦναι accipio in versu incerti poetae comici apud Bekkerum Anecd. p. 427 26. Ἀποδῦσαι:

μᾶλλον δ' ἀπόδυθι ταχέως · · · Παμφίλη.
ἡμέτερος ὁ πλοῦς.

Quae glossa ita corrigenda est, Ἀπόδυσαι: μᾶλλον δ' ἀπόδυθι·
ἀπόδυθι ταχέως, Πάμφιλ', ἡμέτερος ὁ πλοῦς.

Haec enim mens est grammatici, non ἀποδύσασθαι attice dicendum esse sed ἀποδῦναι. Versus autem ille ita interpretandus est: *quantocius Pamphile rem aggredere; nobis enim iam agendum est.*

affert Platonis Menex. p. 365: *εἴ με κελεύοις ἀποδύντα ὀρχήσασθαι.* Cfr schol. Pac. 728: *γυμνὸν γὰρ ποιοῦσιν οἱ κωμικοὶ τὸν χορὸν ἀεὶ ἵνα ὀρχῆται.*

II.

Εἶθ' ὁ Μοσχίων
ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς αὐδώμενος.

Athenaeus VI p. 242 c: *Μοσχίωνος δέ τινος παρασίτου μνημονεύων Ἄλεξις ἐν Τροφωνίῳ παραμασήτην αὐτὸν ἐν τούτοις καλεῖ Εἶθ' ὁ Μοσχίων κτλ.* De Moschione parasito v. Athenaeum IX p. 382 d.

III.

Antiatticista p. 110 15 et Photius p. 364 8. *Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν: τὸ περιέργως θεᾶσθαι· οὕτως Ἄλεξις Τροφωνίῳ.* Eadem Suidas. Loquutionem illustravit Lepardus Emend. X 19 et T. Hemsterhusius Advers. p. 218. *Ὀφθαλμὸν ἐπάγειν* eodem sensu dixit Callimachus H. Apoll. 52.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ. *)

Ἄνθρωπος εἶναί μοι Κυρηναῖος δοκεῖς·
κἀκεῖ γὰρ ἄν τις ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἕνα καλῇ,
πάρεισιν ὀκτωκαίδεκ' ἄλλοι, καὶ δέκα
ἅρματα συνωρίδες τε πεντεκαίδεκα.
τούτοις δὲ δεῖ σε τἀπιτήδει' ἐμβαλεῖν,
ὥστ' ἦν κράτιστον μηδὲ καλέσαι μηδένα.

Athenaeus XII p. 510 a: *ἄνθρωπος εἶναί μοι Κυρηναῖος δοκεῖς, κατὰ τὸν Ἀλέξιδος Τυνδάρεων, ἑταῖρε Τιμόκρατες. Κακεῖ γὰρ κτλ.* Priora *ἄνθρωπος — δοκεῖς* non

---

*) V. Hist. crit. p. 391.

Athenaei verba esse, ut existimarunt interpretes; sed cum reliquis versibus coniungenda, monui Curis crit. p. 38 allato Eustathio ad Hom. p. 1148 32: Ἄλεξις ἐν τῷ ἄνθρωπος εἶναί μοι δοκεῖς Κυρηναῖος κτλ. Hinc petiit schol. Luciani vol. II p. 425 ed. Wetst. In Κυρηναῖος primam corripuit, quam supra Galat. I, 3 produxit: ἐπέθετο, Κυρηναῖος ἦν ἐνταῦθά τις. Alia correptae syllabae exempla vide apud Hermesianactem Athenaei XII p. 559 b. Callimachum Epigr. XXI 5. XXII 2 et Dionysium in Brunckii Anal. II p. 255. Cfr I. Scaliger ad Propert. IV 6 9.

Υ Π Ν Ο Σ. *)

I.

Οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινά
σύγκρασιν, ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει
μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν, ἀλλὰ φύεσθαί τ' ἀεὶ
καινῶς φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν,
ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὤν.
Β. ἀεὶ σὺ χαίρεις ὦ γύναι μ' αἰνίγμασιν.
Α. καὶ μὴν ἁπλᾶ γε καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν.
Β. τίς οὖν τοσαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν;
Α. ὕπνος, βροτείων, ὦ κόρη, παυστὴρ πόνων.

Athenaeus X p. 449 d: καὶ Ἄλεξις δ' ἐν Ὕπνῳ τοιούτους γρίφους προβάλλει Οὐ θνητὸς κτλ. Vs. 2 σύγκρασιν. Aeschylus Prom. 118: θεόσυτος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη. — Vs. 3 θεοῖς C et Eustathius ad Iliad. p. 1336 15. — Vs. 6 ἀεὶ BC et Eustathius, αἰεὶ A. Qui omnes eam voculam cum praecedente ὢν coniungunt. Pro ἀεὶ sive αἰεὶ VL habent παίζειν, ex interpolatione Musuri. P neque ἀεὶ nec παίζειν habere, annotavit Dindorfius. Locus fortasse ita re-

---

*) V. Hist. crit. p. 393.

restituendus: ἀεὶ σὺ παίζεις ὦ γύναι μ' αἰνίγμασιν. Valckenarius ad Euripidis Phoen. p. 180 tentabat παίζουσα χαίρεις ὦ γύναι μ' αἰνίγμασιν.

II.

Οὐδ' ἐν Τριβαλλοῖς ταῦτά γ' ἐστὶν ἔννομα,
οὗ φασι τὸν θύοντα τοῖς κεκλημένοις
δείξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον, εἰς τὴν αὔριον
πωλεῖν ἀδείπνοις ἅπερ ἔθηκ' αὐτοῖς ἰδεῖν.

Athenaeus XV p. 671 d: ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς δυσχεράνας ἀνεβόησε τὰ ἐξ Ὕπνου (ita Schweighaeuserus pro Ὑπονοίας) Ἀλέξιδος Οὐδ' ἐν Τριβαλλοῖς — αὐτοῖς ἰδεῖν. Τὰ αὐτὰ ἰαμβεῖα φέρεται καὶ παρ' Ἀντιφάνει ἐν Ὕπνῳ. Vs. 2 κεκλημένοις L. κεκτημένοις PV.

III.

Διὰ ταῦθ' ὁ πόρνος οὗτος οὐδὲ τῶν πράσων
ἑκάστοτ' ἐπιδειπνεῖ μεθ' ἡμῶν· τοῦτο δ' ἦν
ἵνα μή τι λυπήσειε τὸν ἐραστὴν φιλῶν.

Athenaeus XIII p. 572 c: ὁ δὲ ὑμέτερος φιλοσοφομειρακίσκος τοιοῦτος οἷον Ἄλεξις ἢ Ἀντιφάνης ἐν Ὕπνῳ παράγει Διὰ ταῦθ' ὁ πόρνος κτλ.

IV.

Antiatticista p. 95 15. Ἐμπειρικῶς: ἀντὶ τοῦ ἐμπείρως. Ἄλεξις Οἴνῳ. Ubi Ὕπνῳ legendum esse dixi Hist. crit. p. 393.

ΥΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ.

Ἐγὼ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως τέτταρα
χυτρίδι' ἀκράτου τῆς τ' ἀδελφῆς προσλαβὼν
τῆς τοῦ βασιλέως, ταῦτ' ἀπνευστί τ' ἐκπιὼν

ὡς ἄν τις ἥδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον,
καὶ τῆς ὁμονοίας, διὰ τί νῦν μὴ κωμάσω
ἄνευ λυχνούχου πρὸς τὸ τηλικοῦτο φῶς;

Athenaeus XI p. 502 b. Χυτρίδες: *Ἄλεξις ἐν Ὑποβολιμαίῳ Ἐγὼ Πτολεμαίου κτλ.* Vs. 3 libri *ἔκπνευστ' ἐκπιών*, quod correctum ex X p. 431 b: *Ἄλεξις — Ὑποβολιμαίῳ Ἀπνευστί τ' ἐκπιὼν κτλ.* ubi BP habeant *ἀπνευστί τε ἐκπιών*, Dindorfius *ἀπνευστί τ' ἐκπιών*. Vulgo *τε* deest. *ταῦτ'* Dindorfius ad praecedentia traxit *καὶ τοῦ βασιλέως ταῦτ', ἀπνευστί τ' ἐκπιών*, sine dubio ut *κεκραμένον* habeat unde pendeat. Vereor ut recte, ac malim cum Porsono *κεκραμένου*. — Vs. 5 *καὶ τῆς ὁμονοίας* pendet a *χυτρίδια τέτταρα*, quod cum nimio fere intervallo disiunctum sit, haec fortasse sic scribenda sunt, *καὶ τῆς ὁμονοίας δύο, τί νῦν μὴ κωμάσω* etc. Ita igitur diceret, se quattuor pocula Ptolemaeo et Berenicae, duo autem utriusque concordiae h. e. coniugio libasse. — Vs. 6 libri *λύχνου* et *τηλικοῦτον*. Correxit Porsonus.

ΦΑΙΔΡΟΣ. *)

I.

Πορευομένῳ δ' ἐκ Πειραιῶς ὑπὸ τῶν κακῶν
καὶ τῆς ἀπορίας φιλοσοφεῖν ἐπῆλθέ μοι.
καί μοι δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι
τὸν Ἔρωτα, συντομώτατον δ' εἰπεῖν, ὅσοι
τοῦ δαίμονος τούτου ποιοῦσιν εἰκόνας.
ἔστιν γὰρ οὔτε θῆλυς οὔτ' ἄρρην, πάλιν
οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος, οὔτ' ἀβέλτερος
οὔτ' αὖθις ἔμφρων, ἀλλὰ συννενησμένος

*) V. Hist. crit. p. 381.

πανταχόθεν, ἐνὶ τύπῳ τε πόλλ' εἴδη φέρων.
ἡ τόλμα μὲν γὰρ ἀνδρός, ἡ δὲ δειλία
γυναικός, ἡ δ' ἄνοια μανίας, ὁ δὲ λόγος
φρονοῦντος, ἡ σφοδρότης δὲ θηρός, ὁ δὲ πόνος
ἀδάμαντος, ἡ φιλοτιμία δὲ δαίμονος.
καὶ ταῦτ' ἐγώ, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ θεούς,
οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐστίν, ἀλλ' ὅμως ἔχει γέ τι
τοιοῦτον, ἐγγύς τ' εἰμὶ τοὐνόματος.

Athenaeus XIII p. 562 a: ὁ *Πλούταρχος ἀπεμνημόνευσε τῶν ἐκ Φαίδρου Ἀλέξιδος Πορευομένῳ κτλ.* Hinc Eustathius ad Odyss. p. 988 14. Vs. 1 *πορευομένῳ* PVL. *πορευομένων* AB, quod fortasse servari potest, si Phaedrum cum sodalibus ex Piraeeo ad urbem accessisse ponas. — Vs. 4 *συντομώτερον* C et Eustathius. Ibidem *γ'* pro *δ'* VL. — Vs. 6 ante Dindorfium *ἄρσην*. — Vs. 8 *συννενηγμένος* PVL. *συνηνεγμένος* C epit. Hoeschi. Eustath. *συννενημένος* ex Casauboni coniectura Dindorfius. Lenius mihi videbatur *συννενησμένος*, de qua forma vide Lobeckium ad Soph. Ai. p. 318. — Vs. 9 *ἐν* ante *ἐνὶ* inserunt PVL. *τε* additum a Schweighaeusero. — Vs. 16 *εγγυστ' εἰ μὴ* A. *ἔγγυστ' εἰμὶ* B. *ἔγγιστ' εἰ μὴ* VL. Ibid. libri *τοῦ ὀνόματος*. Dobraeus tentabat *που τοῦ πράγματος* Advers. II p. 341. Th. Bergkius in Epistola ad C. Schillerum p. 183 post *τοὐνόματος* addebat *φράσαι*. Aequo iure possis *λέγειν*. Sed neutro opus.

II.

Σχολῇ γε, νὴ τὸν ἥλιον, σχολῇ λέγεις.
Ἐπιχαρίδης ὁ μικρὸς ἐν πένθ' ἡμέραις
σφαῖραν ἐποίησεν τὴν πατρῴαν οὐσίαν.
οὕτω συνεστρόγγυλεν ἰταμῶς καὶ ταχύ.

Athenaeus IV p. 165 d: *ἀσώτους μὲν γὰρ οἶδα διαβοήτους, ἕνα μὲν οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κνιδίᾳ — ἐν δὲ Φαίδρῳ φησὶ Σχολῇ κτλ.* Vs. 1 recte interpretatus esse

videtur Th. Bergkius Epist. ad C. Schillerum p. 135, dicere haec aliquem, qui cum ex Phaedro quaesivisset, quo temporis spatio opes paternas dilapidavisset, miratus, tarde tu quidem, inquit, rem familiarem perdidisti, siquidem Epicharidi quinque dies suffecerunt. — Vs. 2 ὁ μικρὸς haud rarum apud Athenienses sive cognomen sive convicium. Ita *Κλειγένη τὸν μικρὸν* habemus apud Aristophanem Ran. 720. *Ἀριστόδημον τὸν μικρὸν* apud Xenophont. Memor. I 4 2 et Platon. Symp. I, 7. Non opus igitur, quod Bergkius, quamquam dubitanter, proponebat ὁ μιαρός. Epicharidem, quem postea inopia adegisse videtur ut inter Pythagoreos nomen profiteretur, perstrinxit Alexis etiam in Tarentinis Fragm. I. Nisi forte alius hoc loco homo innuitur, et pro *Ἐπιχαρίδης* legendum *ἐπεὶ Χαρίδης*, quod in suo epitomes exemplari habuisse videtur Eustathius p. 1554 2: *πέπαικταί τινι παλαιῷ εἰς ἄσωτον βραχυήλικα τό· Χαρίδης ὁ μικρὸς ἐν πένθ᾽ ἡμέραις κτλ.* Nec negari potest ita orationem melius coagmentari. — Vs. 3 *σφαῖραν ἐποίησε κτλ.* bona sua veluti in pilulam conglobata devoravit, ut recte interpretatus est H. Stephanus. Cfr Alexidis Cnid. p. 427. — Vs. 4 *οὔτω* L. *οὕτως* ABPV et Eustathius. *συνεστρόγγυλεν* ABP et Eustathius. *συνεστρόγγυλλεν* VL. Cfr Nicomachus apud Athen. II p. 58 a: *ὀνσίδιον — οὕτω συνεστρογγύλικα κἀξεκόκκισα.*

ΦΑΙΔΩΝ Ἠ ΦΑΙΔΡΙΑΣ. *)

Ἀγορανομήσεις, ἂν θεοὶ θέλωσι, σύ,
ἵνα Καλλιμέδοντ᾽ εἰς τοὔψον, εἰ φιλεῖς ἐμέ,
παύσῃς καταιγίζοντα δι᾽ ὅλης ἡμέρας.
B. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις.
μάχιμος γὰρ ἀνήρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει.

Athenaeus VIII p. 340 b. de Callimedontis gulositate comicorum *χρήσεις* apponens: *εἰς δὲ ὀψοφαγίαν ἐν μὲν Φαι-*

*) V. Hist. crit. p. 384 sq.

δωνι ἢ Φαιδρίᾳ οὕτως Ἀγορανομήσεις κτλ. Vs. 3 πώσεις P. — Vs. 5 libri ἀνήρ. Iisdem versibus usum esse Alexin in fabula Εἰς τὸ φρέαρ inscripta, Athenaei testimonio constat.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΗΣ Η ΚΡΑΤΕΥΑΣ.

Vide supra in Κρατεύας ἢ Φαρμακοπώλης.

ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΟΣ.

I.

Antiatticista p. 111 11. Παρ' ἡμᾶς οἰκεῖ: ἀντὶ τοῦ παρ' ἡμῖν. Ἄλεξις Φιλαθηναίῳ. Timocles Athenaei VI p. 241 a: ὠψώνει παρ' αὐτὸν οἴκαδε. Automedon apud Brunck. Anal. II p. 207: πρὸς τὸν Δημήτριον ἐχθὲς ἐδείπνουν. V. Dorvillium ad Charit. VI 1 et Valcken. ad Herod. p. 687.

II.

Antiatticista p. 112 3. Παιδικόν: ἀντὶ τοῦ παιδαριῶδες. Ἄλεξις Φιλαθηναίῳ.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ.

Vide supra in Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος.

ΦΙΛΙΣΚΟΣ.

Ἀρτέον
τράπεζαν, ἀπονίψασθαι δοτέον, προσοιστέος
στέφανος, μύρον, σπονδή, λιβανωτός, ἐσχαρίς,
τράγημα δοτέον ἔτι, πλακοῦντος ἁπτέον.

Athenaeus XIV p. 642 f. de secundarum mensarum deliciis agens: Ἄλεξις Φιλίσκῳ Ἀρτέον κτλ. Vs. 2 Porsonus

ἀπονίψαι, quod recepit Dindorfius. Sed medium, ni fallor, necessarium est. Suspicabar *τράπεζαν ἀρτέον*, | *χεῖρας* (vel *ὕδωρ*) *ἀπονίψασθαι δοτέον*. — Vs. 3 libri *ἔσχαρις*. — Vs. 4 *τράγημα* Porsonus pro *τραγήματα*.

ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ Η ΝΥΜΦΑΙ.

Κατάκεισο κἀκείνας κάλει,
συναγώγιμον ποιῶμεν. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι
κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστί σου πάλαι.

Athenaeus VIII p. 365 b: *καλοῦσι δέ τινα καὶ συναγώγιμα δεῖπνα, ὡς Ἄλεξις ἐν Φιλοκάλῳ ἢ Νύμφαις Κατάκεισο κτλ.*

ΦΙΛΟΤΡΑΓΩΙΔΟΣ.

Σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς τὰς τύχας ὀρθῶς φέρειν.

Stobaeus Floril. CVIII 52 cum lemmate *Ἀλέξιδος ἐκ Φιλοτραγῳδοῦ*. Pro *ὀρθῶς* Trinc. *εὖ*.

ΦΙΛΟΥΣΑ.

I.

Ἀφροδίσι' ἦγε ταῖς ἑταίραις ἡ πόλις·
ἕτερα δὲ χωρίς ἐστι ταῖς ἐλευθέραις.
ταῖς ἡμέραις ταύταις δὲ κωμάζειν ἔθος
ἐστὶν νόμος τε τὰς ἑταίρας ἐνθάδε
μεθύειν μεθ' ἡμῶν.

Athenaeus XIII p. 574 b: *ὅτι δὲ καὶ Ἀφροδίσια ἴδια ἄγουσιν αὐτόθι* (Corinthi) *αἱ ἑταῖραι Ἄλεξις ἐν Φιλούσῃ φησίν Ἀφροδίσι' ἦγε κτλ.* Vs. 5 ante *μεθ' ἡμῶν* addidi, quod facile excidere potuit, *μεθύειν*, ut voluit Porsonus.

II.

Ἀλλ' ἔγωγε τοῦ τὰ δέοντ' ἔχειν
τὰ περιττὰ μισῶ· τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ
τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι πολυτέλεια δέ.

Athenaeus X p. 419 b: *τῶν δείπνων δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάζονται, ὡς Ἄλεξις ἐν Φιλούσῃ παραδίδωσιν Ἀλλ' ἔγωγε κτλ.* **Vs. 1 Erfurdtius Observ. p. 456 pro** *τοῦ* **scribebat** *τῷ*, **quo non opus videtur, cum in** *μισεῖν* **quodammodo comparationis vis lateat. Ego, inquit, prae frugalitate odi immodicum coenae apparatum. Ceterum vide infra** *Ψευδομένου* **Fragm. I.**

Φ Ρ Υ Ξ. *)

I.

Εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραιπαλᾶν
παρεγίγνεθ' ἡμῖν, οὐδ' ἂν εἷς οἶνόν ποτε
προσίετο πλεῖον τοῦ μετρίου. νυνὶ δὲ τὴν
τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μέθης
ἥξειν προχείρως τοὺς ἀκράτους πίνομεν.

Athenaeus X p. 429 e: *καὶ Ἄλεξις ἐν τῇ τοῦ Φρυγίου διασκευῇ φησιν Εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι κτλ.* **Eandem sententiam expressit Clearchus apud Athen. XIV p. 633 b. — Vs. 2** *παρεγίνεθ'* **A.** *προσεγίνεθ'* **C.** *παρεγένεθ'* **PVL. — Vs. 5 malim** *τὰς ἀκράτους.* **V. ad Menandri Fragm. p. 177.**

II.

Ἐγὼ δὲ κεστρεὺς νῆστις οἴκαδ' ἀποτρέχω.

Athenaeus VII p. 307 d: *ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις Ἄρχιππος Ἡρακλεῖ γαμοῦντί φησιν — Ἄλεξις Φρυγὶ Ἐγὼ δὲ κτλ.*

---

*) V. Hist. crit. p. 403.

Φ Υ Γ Α Σ.

Ἀεί γ' ὁ Χαιρεφῶν τιν' εὑρίσκει τέχνην·
καὶ νῦν πορίζεταί γε τὰ δεῖπν' ἀσύμβολα.
ὅπου γάρ ἐστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος
ὁ τοῖς μαγείροις, εὐθὺς ἐξ ἑωθινοῦ
ἕστηκεν ἐλθών· κἂν ἴδῃ μισθούμενον
εἰς ἑστίασιν, τοῦ μαγείρου πυθόμενος
τὸν ἑστιῶντα, τῆς θύρας χασμωμένης
ἂν ἐπιλάβηται, πρῶτος εἰσελήλυθεν.

Athenaeus IV p. 164 f: *καὶ μετὰ τὰς καλὰς ταύτας ἀμουσολογίας περιέρχεται τὰς οἰκίας, ἐξετάζων ὅπου δεῖπνα λαμπρὰ παρασκευάζεται, ὑπὲρ τὸν Ἀθηναῖον Χαιρεφῶντα ἐκεῖνον, περὶ οὗ φησιν Ἄλεξις ἐν Φυγάδι Ἀεί γ' ὁ Χαιρεφῶν κτλ.* **Vs. 2** *γε*, **cuius quae h. l. vis sit non video, fort. delendum. — Vs. 3. Athen. VI p. 229 b:** *τὸ Ἀλέξιδος ἐν Φυγάδι εἰρημένον Ὅπου γὰρ — τοῖς μαγείροις.* **Locum fori, in quo vasa culinaria prostabant coquis elocanda, commemorat etiam Diphilus apud Athen. VII p. 292 c. Cfr Praef. Menandri p. XVII. — Vs. 4 libri** *εὐθέως*. **Correxit Porsonus. — Vs. 7** *τῶν ἐσθιόντων* **pro** *τὸν ἑστιῶντα* **epit. Hoeschelii.**

Χ Ο Ρ Η Γ Ι Σ.

Ὃς τοῖς τετραδισταῖς μὲν παρέθηκεν ἐσθίειν
πρώην λέκιθον καὶ μεμβράδας καὶ στέμφυλα.

Athenaeus VII p. 287 f: *καὶ Ἄλεξις δὲ ἐν Χορηγίδι διὰ τοῦ μ εἴρηκεν* **(sc.** *μεμβράδας*, **non** *βεμβράδας*) *Ὃς τοῖς τετραδισταῖς κτλ.* **De** *τετραδισταῖς* **dixi ad Menandr. p. 110. Pro** *ἐσθίειν*, **quae Schweighaeuseri est correctio, libri** *ἐσθίων*, **quod Villebrunius in** *ἑστιῶν* **mutabat. De titulo fabulae v. Hist. crit. p. 408.**

ΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ.

I.

Τὰ περιττὰ μισῶ· τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ
δαπάνη πρόσεστιν, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἡτισοῦν.

Athenaeus X p. 419 b: *τῶν δείπνων δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάζονται, ὡς Ἄλεξις ἐν — Ψευδομένῳ Τὰ περιττὰ κτλ.* **Iisdem propemodum versibus usus est in Philisca Fragm. II. Ex Athenaeo petiit Eustathius p. 1418 47.**

II.

Κόλακος δὲ βίος μικρὸν χρόνον ἀνθεῖ·
οὐδεὶς γὰρ χαίρει πολιοκροτάφῳ παρασίτῳ.

Athenaeus VI p. 255 b: *οὐκ ἐπίστανται δὲ οἱ τὴν κολακείαν μεταχειριζόμενοι ὡς ἐστιν αὕτη ἡ τέχνη ὀλιγοχρόνιος. Ἄλεξις γοῦν φησιν ἐν Ψευδομένῳ Κόλακος δὲ βίος κτλ.* **Versu primo** *κολάκων* **C.**

FABULARUM INCERTARUM FRAGMENTA.

I.

Ἔλαθον γενόμενος οὗ τὸ πρᾶγμ' ἠβούλετο.
κατὰ χειρὸς ἐδόθη· τὴν τράπεζαν ἧκ' ἔχων,
ἐφ' ἧς ἐπέκειτ' οὐ τυρὸς οὐδ' ἐλαῶν γένη,
οὐδὲ παρέχουσαι κνῖσαν ἡμῖν πλείονα
παροψίδες καὶ λῆρος, ἀλλὰ παρετέθη
ὑπερηφάνως ὄζουσα τῶν Ὡρῶν λοπάς,
τὸ τοῦ πόλου τοῦ παντὸς ἡμισφαίριον·
ἅπαντ' ἐνῆν τἀκεῖ γὰρ ἐν ταύτῃ καλά,
ἰχθῦς, ἔριφοι, διέτρεχε τούτων σκορπίος,
ὑπέφαινεν ᾠῶν ἡμίτομα τοὺς ἀστέρας.

ἐπεβάλομεν τὰς χεῖρας. ὁ μὲν ἐμοὶ λαλῶν
ἅμα καὶ διανεύων ἠσχολεῖτο, πᾶς δ' ἀγὼν
ἐπ' ἐμὲ κατήντα. τὸ πέρας οὐκ ἀνῆχ' ἕως
τὴν λοπάδ' ὀρύττων ἀποδέδειχα κόσκινον.

Athenaeus II p. 60 a: Ἄλεξις ὁ χαρίεις πρόπομα ὅλον παρατίθησι τοῖς διακρίνειν δυναμένοις Ἔλαθον γενόμενος ἔνθα κτλ. Partem loci affert etiam Eustathius p. 1848. — Vs. 2 οὗ τὸ πρᾶγμ' ἠβούλετο Casaubonus interpretatur: *quo res postulabat, quo me accedere mea intererat.* — Vs. 3 ἐλαῶν penultima brevi dixit ut Diogenes Cynicus apud Laert. VI 55 et Eusthatium p. 860 21 et 1572 34: μάστιξεν δ' ἐλάαν. Cfr Philoxenus Athen. IV p. 246. Neque aliter Philippus in Anal. Br. II p. 211: Ἀντίγονος δ' ἐλάη καὶ Διόδωρος ἴον. Oraculum apud Phlegontem Trall. de Mirab. p. 74 ed. Franz. γλαύκης ἐλάας πολυκάρπου. Incertior Simmiae Rhodii locus est apud Brunckium Anal. II p. 525 (I p. 187 Lips.): ἐκ δ' ἱκόμην ἐλάαισι περὶ χλωρῇσιν ἐρυμνὰς νήσους, ubi Iacobsius ἐλάταισι corrigit. Sed apud Atticos nullum huius usus exemplum novi. Nam Euangeli loco apud Athen. XIV p. 644 d: τῶν μὲν ἐλαῶν ἄφελε πάνθ' ὅσ' ἂν βούλῃ γένῃ, in quo verbum trochaicae mensurae post ἄφελε excidisse videri possit, non nimium tribuo. Itaque ἐλῶν scribendum putabam Hist. cr. p. 810. Bisyllabam formam commemorat Eustathius p. 1944, 8. Idem voluit L. Dindorfius Thesauro Gr. L. v. ἐλάα. — Vs. 4 ante Dindorfium κνίσσα. Pro πλείονα fortasse scribendum πίονα. — Vs. 6 ὤζουσα τῶν Ὡρῶν Eustathius comparat cum Theocrit. I 150: Ὡρᾶν νιν πεπλύνθαι ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς. Ibid. ὑπερηφάνως pro ὑπερήφανος Iacobsius Addit. p. 50. — Vs. 10 ᾠῶν ἡμίτομα ex hoc loco commemorat Athenaeus II p. 57 e: Ἄλεξις δὲ ἡμίτομά που ᾠῶν λέγει.

II. III.

Καὶ μὴν ἐνύπνιον οἴομαι γ' ἑορακέναι
νικητικόν. Β. λέγ' αὐτό. Α. τὸν νοῦν πρόσεχε δή.

ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις
ἐδόκει στεφανοῦν-γυμνὸς προσελθὼν .* *
στεφάνῳ κυλιστῷ κοκκυμήλων, Ἡράκλεις,
πεπόνων.

* * * *

Ἑόρακας πώποτε
ἤνυστρον ἐσκευασμένον * * *
ἢ σπλῆν' ὀπτὸν μεμονθυλευμένον,
ἢ κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων; * *
τοιοῦτ' ἔχει τὸ μέτωπον.

Athenaeus II p. 49 e. de κοκκυμήλοις agens: Ἄλεξις Καὶ μὴν — πεπόνων. πάλιν Ἑόρακας κτλ. Vs. 1 ἐνύπνιον Schweighaeuserus. Vulgo ἐν ὕπνῳ. C ἐν ὕπνοις. Ibidem ante Dindorfium οἴομαι ὡρακέναι. B ἑωρακέναι. — Vs. 2 νικητικὸν C. νικητήριον vulgo. — Vs. 4 Casaubonus in fine addebat ὡς ἐμέ. — Vs. 5 κυλιστῷ pro κυλιστῇ Casaubonus. Ἡράκλεις fortasse recte Schweighaeuserus alteri interlocutori tribuit. Tum πεπόνων, quod ex altero fragmento irrepsisse videtur, cum Dobraeo Adv. II p. 297 delendum videtur. — Vs. 6 ante Dindorfium ἑώρακας. Suspicabar:

ἑόρακας ἤνυστρόν ποτ' ἐσκευασμένον,
ἢ σπλῆνά γ' ὀπτὸν εὖ μεμονθυλωμένον.

Sed nec ποτὲ pro πώποτε placet nec εὖ. Dobraeus coniecit:

ἑόρακας ἤδη πώποτ' ἐσκευασμένον
ἤνυστρον, ἢ σπλῆν' ὀπτὸν ὠνθυλευμένον;

At non credibile est rariorem formam μονθυλεύειν a librariis illatam esse. — Vs. 11 libri τοιοῦτον ἔχει. Pro μέτωπον possis πρόσωπον ex Eustathio p. 211 15: καὶ ἐν τῷ ἑώρακας πώποτε κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων; τοιοῦτον ἔχει τὸ πρόσωπον. Ceterum recte Casaubonus monet loqui Alexidem de pugile, cui pugnis facies probe fuerat contusa. Eam foeditatem exprimere cupiens, variis hisce similibus usus est. Similiter lusit εἰς ὑπωπιασμένον incertus apud Aristot. Rhet. III 11: φήθητε δ' ἂν αὐτὸν εἶναι συκαμί-

νων κάλαθον. Utrumque fragmentum fortasse ad Pancratiastam referendum est.

IV. V. VI.

Λεσβίου δὲ πώματος
οὐκ ἔστιν ἄλλος οἶνος ἡδίων πιεῖν.
*   *   *   *
Θασίοις οἰναρίοις καὶ Λεσβίοις
τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος
καὶ νωγαλίζει.
*   *   *   *
Ἡδύς γ' ὁ Βρόμιος τὴν ἀτέλειαν Λεσβίου
ποιῶν τὸν οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδε,
ὃς ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ δ' ἀποστέλλων πόλιν
κἂν κύαθον, ἱερὰν ἐγγράφων τὴν οὐσίαν.

Athenaeus I p. 28 e: Λεσβίου — πιεῖν, φησὶν Ἄλεξις. Θασίοις — νωγαλίζει. ὁ αὐτὸς Ἡδύς γ' ὁ Βρόμιος κτλ. Vs. 1 δὲ addidit Porsonus. Idem πώματος scripsit pro πόματος. — Vs. 3 vulgo legitur inverso verborum ordine Θασίοις καὶ Λεσβίοις οἰναρίοις. Correxit Porsonus, firmante quodammodo ipso Athenaeo II p. 47 d: νωγαλεύματα ἐκάλουν τὰ ἡδέα βρώματα — Ἄλεξις Θασίοις οἰναρίοις τῆς ἡμέρας κτλ. Pro νωγαλίζει suspicabar νωγαλίζεις, propter ὑποβρέχει, quod non videtur nisi pro passivo accipi posse. Cfr quae dixi ad Antiph. p. 147. Sed ὑποβρέχειν ἡμέραν οἴνῳ, *diem vino submergere*, fortasse recte dicitur qui diem compotationibus transigit. — Vs. 6 γ' addidit Porsonus. Ibidem pro Λεσβίου Casaubonus Λεσβίοις, Porsonus Λέσβιον. Editum non male tuetur Schweighaeuserus: *qui immunitatem Lesbii vini fecit iis qui illud Athenas important.* Lesbiis vinum Athenas importantibus immunitatem a vectigalibus pendendis concessam fuisse ex hoc uno loco intellegitur. — Vs. 8 ὅς δ' ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ γ' ἀποστέλλων VL. Ne-

que aliter BCD, nisi quod γ' omittunt. Correxit Porsonus. — Vs. 9 ἐγγράφω BCD. ἐγγράφον V. Recepi ex L ἐγγράφων, quod ad *Βρόμιος* referendum est. Male Porsonus ad Aristophanis Nub. 1072 ἐγγράφόμεν.

VII.

Ἓν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων
εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀρρύθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς,
ἐξὸν καλῶς· οὗ μήτε πράττεται τέλος
μηδεὶς γὰρ ἡμᾶς, μήτε τιμὴν δόντα δεῖ
ἑτέρων λαβεῖν, φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοις
δόξης τίν' ὄγκον τοῖς δ' ὁρῶσιν ἡδονήν,
κόσμον δὲ τῷ βίῳ, τὸ τοιοῦτον γέρας
τίς οὐκ ἂν αὑτῷ κτῷτο φάσκων νοῦν ἔχειν;

Athenaeus I p. 21 c: *Καλλίστρατός τε ὁ Ἀριστοφάνειος Ἀρίσταρχον ἐν συγγράμματι κακῶς εἴρηκεν ἐπὶ τῷ μὴ εὐρύθμως ἀμπέχεσθαι, φέροντός τι καὶ τοῦ τοιούτου πρὸς παιδείας ἐξέτασιν. διὸ καὶ Ἄλεξίς φησιν Ἓν γὰρ νομίζω κτλ.* Affert etiam Suidas v. *ἀναλαμβάνειν*. Eustathius p. 1164 32: *Ἄλεξις εἰπὼν ἕν τι νομίζειν τῶν ἀνελευθέρων εἶναι τὸ βαδίζειν ἀρρύθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς. φέρει δέ, φησίν, ἡ εὐρυθμία τοῖς μὲν χρωμένοις δόξης τίν' ὄγκον, τοῖς δ' ὁρῶσιν ἡδονήν, κόσμον δὲ τῷ βίῳ.* In eandem sententiam Aristophanes Nub. 964: *ἔδει βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως.* Plura attulit Casaubonus ad h. l. et Boissonade ad Marini V. Procli p. 146. — Vs. 4 Suidas *μηδὲν γὰρ ἡμᾶς.* Athen. *μηδεὶς ἡμᾶς.* Kusterus *μηδέν τις ἡμᾶς.* Ibid. *μήτε τιμὴν δόντα δεῖ ἑτέρων λαβεῖν* Dindorfius. Athen. *μήτε μὴν δόντας δι' ἑτέρων λαβεῖν.* Suidas *μήτε δι' ἑτέρων λαβεῖν τιμὴν δόντας.* Dobraeus Adv. II p. 294: *μήτε τιμὴν δόντα δεῖ ἑτέρῳ λαβεῖν.* — Vs. 5 *χρωμένοις* Suid. Eustath. et C. *χρωμένοισιν εὖ* VL. — Vs. 8 Suidas *αὐτὸ κτῶτο.* L *αὑτῷ κτῷτο.* BC *κτῶτο αὐτῷ.* D *κτῶτο αὐτῷ.*

VIII.

Τοὺς εὐτυχοῦντας ἐπιφανῶς
δεῖ ζῆν φανεράν τε τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ
ποιεῖν· ὁ γὰρ θεὸς δεδωκὼς τἀγαθὰ
ὧν μὲν πεποίηκεν οἴεται χάριν τινὰ
ἔχειν ἑαυτῷ· τοὺς ἀποκρυπτομένους δὲ καὶ
πράττειν μετρίως φάσκοντας, ἀχαρίστους ὁρῶν
ἀνελευθέρως τε ζῶντας ἐπὶ καιροῦ τινος
λαβὼν ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκὼς ἦν πάλαι.

Athenaeus II p. 40 e: *φησὶν Ἄλεξις Τοὺς εὐτυχοῦντας κτλ.* Vs. 3 *θεὸς* addendum esse vidit Hermannus Doctr. metr. p. 140. — Vs. 4 *ὧν μὲν* Hermannus. *τῶν μὲν ὧν* CD. *τὸν μὲν ὧν* VL. *ὧν εὖ* Dobraeus Adv. II p. 296. Fortasse praestat *τῶν ὧν.* — Vs. 6 libri *μετρίως πράττειν.* Transposuit Casaubonus. Ibid. libri *ἀχρήστους*, quod prima syllaba producta hic efferri posse iure negat Dindorfius. Nec ad sententiam satis commodum est. Scripsi igitur *ἀχαρίστους*, ut voluit etiam Elmsleius apud Dindorfium in Addendis. Hinc corrige Hist. crit. p. 380. — Vs. 7 *ἀνελευθέρως* Basil. et L. *ἀνελευθέρος* V. *ἀνελευθέρους* BC.

IX.

Μὴ ὥρασι *
μετὰ τῶν κακῶν ἵκοιθ' ὁ τοὺς θέρμους φαγὼν,
ἐν τῷ προθύρῳ τὰ λέμμαθ' ὁτιὴ κατέλιπεν,
ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη καταφαγών· μάλιστα δὲ
Κλεαίνετος μὲν οὐκ ἐδήδοχ' οἶδ' ὅτι
ὁ τραγικὸς αὐτούς· οὐδενὸς γὰρ πώποτε
ἀπέβαλεν ὀσπρίου λέπος·
οὕτως ἐκεῖνός ἐστιν εὐχερὴς ἀνήρ.

Athenaeus II p. 55 c: *Θέρμοι. Μὴ ὥρασι μετὰ τῶν κακῶν κτλ.* Alexidis versus esse constat ex Polluce VI 45:

θέρμους δὲ Ἄλεξις εἴρηκεν· Τοὺς θέρμους φαγὼν ἐπὶ τῶν προθύρων τὰ λέμμαθ' ὅτιὴ κατέλιπεν. Ubi de auctore fragmenti ab Athenaeo servati primus admonuit Iungermannus. Vs. 1 et 2 ὥρασι pro ὥραισι scripsit Dindorfius, quem vide ad Aristophanis Lysistr. 1037. In fine versus Hermannus Praef. Epit. doctr. metr. p. XIX addebat μέν. Sed in tali loco omnia incerta sunt; accedit quod verba μετὰ τῶν κακῶν non immerito suspecta fuerunt Casaubono, cuius vestigiis insistens Th. Bergkius in Zimmermanni Diario antiqu. stud. IV 1 p. 47 tentabat Ἵκοιτο μὴ ὥρασιν ὁ τοὺς θέρμους φαγών. Idem vs. 4 scribendum putat ἂν οὐκ ἀπεπνίγη καταφαγών, *quae* (putamina) *si comedisset, non esset suffocatus.* Mihi editae lectionis haec esse videbatur sententia: *in malam rem abeat qui lupinorum, quos comedit, putamina in atrio reliquit, neque comesis* (lupinis) *suffocatus est.* Sequentia immerito, puto, mutila esse videntur Dobraeo Adv. II p. 298, qui locum ita supplebat:

Α. μάλιστα δέ
πρώτιστος ἐξόλοιτο πολὺ Κλεαίνετος.
Β. Κλεαίνετος μὲν —

Vs. 6 πώποτ' C. — Vs. 7 ἀπέβαλεν ex BC Dindorfius pro ἀπέβαλλεν. Post λέπος Casaubonus addit Κλεαίνετος. Possis etiam μὰ τοὺς θεούς, et quid non? Cleaeneti tragici poetae, cuius memoriam praeter Alexin ab uno Aeschine Orat. in Timarch. § 98: ὕστερον δὲ αὐτὴν (οἰκίαν) ἐπρίατο παρὰ τοῦ Ναυσικράτους εἴκοσι μνῶν Κλεαίνετος ὁ χοροδιδάσκαλος, servatam putabat Th. Bergkius, duo fragmenta servavit Stobaeus Floril. LXXIX 5: Κλεαινέτου. Γεννητόρων ἕκατι κατθανεῖν καλόν, et XCIX 2: Κλεαινέτου· Λύπη γὰρ ὀργή τ' εἰς ἕνα ψυχῆς τόπον | ἐλθόντα μανία τοῖς ἔχουσι γίγνεται. Quae quin ad eundem hunc Cleaenetum referenda sint non videtur dubitari posse.

X.

Ἂν πιττοκοπούμενόν τιν' ἢ ξυρούμενον
ὁρᾷς τούτων ἔχει τι θάτερον·

ἢ γὰρ στρατεύειν ἐπινοεῖν μοι φαίνεται
καὶ πάντα τῷ πώγωνι δρᾶν ἐναντία,
ἢ πλουσιακὸν τούτῳ προσπίπτει κακόν.
τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς, πρὸς θεῶν,
δι' ἃς ἀνὴρ ἕκαστος ἡμῶν φαίνεται,
εἰ μή τι ταύταις ἀντιπράττεσθ' ὑπονοεῖς;

Chrysippus Athenaei XIII p. 565 a: *καὶ ἐν Ἀθήναις διατηροῦσιν οὐ σφόδρα ἀρχαῖον τὸν πρῶτον προσκειράμενον παρωνύμιον ἔχειν Κόρσην. διὸ καὶ Ἄλεξις ἔφη που, Ἂν πιττοκοπούμενον κτλ* Vs. 1 addidi *ἄν*. Minus recte Iacobsius *εἰ*. — Vs. 2 *τούτων* CPVL. *τούτου* ex A. Schweighaeuseri errore afferri existimat Dindorfius, qui illam varietatem ad vs. 5 spectare suspicatur. Versum Iacobsius ita supplevit: *ὁρᾷς, σὺ τοῦτον ἴσθ' ἔχοντα θάτερον*. Dobraeus ludebat: *ἐὰν | τῶν πιττοκοπουμένων τιν' ἢ ξυρουμένων | τούτων ὁρᾷς, νόμιζε πάσχειν θάτερον*. — Vs. 3 ingeniose Iacobsius *ἢ μαστροπεύειν ἐπινοεῖν κτλ.* Sed neque particula *γὰρ* commode carere licet, nec *μαστροπεύειν* sic dici potest sine *ἑαυτόν*. Hoc tamen certum est pro *στρατεύειν* requiri verbum quo cinaedorum mollities indicetur. — Vs. 5 *τούτῳ* L. *τοῦτον* PV. Fortasse etiam A. Vide ad vs. 2. Dindorfius scripsit *τοιοῦτο*, quod non sufficit. Ipse olim *τούτῳ τι*, desidiam et mollitiem intelligens, quae beatorum vitia esse dicit. Ibidem *προσπίπτει* ABC. *προσπίπτειν* PVL. — Vs. 6 et 7 attulit Eustathius ad Iliad. p. 1910 3. — Vs. 6 *ἡμᾶς* B et Eustathius, ut citat Uptonus ad Epicteti Dissert. I 16 10. *ὑμᾶς* PVL. — Vs. 8 recte, ut videtur, Iacobsius *ἐπινοεῖς*. Praeterea malim *ἐπινοεῖ*.

XI.

Ἐπὰν ἰδιώτην ἄνδρα μονοσιτοῦντ' ἴδῃς,
ἢ μὴ ποθοῦντ' ᾠδὰς ποιητὴν καὶ μέλη,
τὸν μὲν ἰδιώτην τοῦ βίου τὸν ἥμισυν

ἀπολωλεκέναι νόμιζε, τὸν δὲ τῆς τέχνης
τὴν ἡμίσειαν, ζῶσι δ' ἀμφότεροι μόλις.

Athenaeus II p. 47 c: ὁ δὲ μονοσιτῶν κεῖται παρ' Ἀλέξιδι Ἐπὰν ἰδιώτην κτλ. Vs. 2 ποιητὴν Casaubonus. ποιητικάς VL ποιητάς CD et libri Levinii apud Casaubonum, qui sententiam ita exposuit: *Si e vulgo aliquem videris, qui semel de die sumat cibum, aut poetam qui recitandis versibus convivas non obtundat, statuere debes et poetae artem suam cessisse infeliciter, et illum alterum bonorum suorum dimidium amisisse, ambos denique vivere miserrimos.* De verbo μονοσιτεῖν, *semel cibum sumere*, i. e. *parce et frugaliter vivere*, vide Foesium Oec. Hipp. p. 417. Sed ἰδιώτην dicere videtur poeta non *unum de plebe*, sed *ab artium studio remotum*. Talis homo, inquit, si abstemius est, poetae acquiparandus est qui nullis delectatur carminibus. Pro ποθοῦντα fortasse ποιοῦντα scribendum.

XII.

Τὴν ὄψιν εἴπω τοῦ ποτηρίου γέ σοι
πρώτιστον; ἦν γὰρ στρογγύλον, μικρὸν πάνυ,
παλαιόν, ὦτα συντεθλασμένον σφόδρα,
ἔχον κύκλῳ τὰ γράμματ'. Β. ἆρά γ' ἕνδεκα
χρυσᾶ Διὸς σωτῆρος; Α. οὐκ ἄλλου μὲν οὖν.

Athenaeus XI p. 784 d. Γραμματικὸν ἔκπωμα: τὸ γράμματα ἔχον ἐγκεχαραγμένα Ἄλεξις Τὴν ὄψιν εἴπω κτλ. Vs. 1 σοι Schweighaeuserus. Libri σου. — Vs. 2 interrogationis signum posui propter subiunctivum εἴπω, *vin dicam?* Euripides Med. 1242 παρέλθω δόμους; ubi vide Elmsleium. — Vs. 4 libri κυκλῷ τε. Scripsi κύκλῳ τὰ ex Eustathio p. 1960 13: γραμματικὸν ἔκπωμα, ἤγουν, ὡς Ἄλεξις ἂν εἴποι, τὸ ἔχον κύκλῳ τὰ γράμματα. — Vs. 4 Dindorfius edidit οὔκ, ἄλλου μὲν οὖν. Quod non recte factum credo: οὐκ enim non scribi vel dici potuit nisi in oratione continuata. Nec probo Hermannum qui in Euripidis Helenae vs. 572

edidit οὐ κλῶπές ἐσμεν, οὔχ, ὑπηρέται κακῶν, et in Sophoclis Oed. Col. 593: ὅρα γε μήν· οὐ σμικρός, οὔκ, ἀγὼν ὅδε *), vel Reisigium Coniect. p. 285, qui in Aristophanis Lysistr. 525 scribendum coniecit: μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὔχ· ἕτερός τις. Talia ne in grammaticorum quidem scriptis ferenda, e. c. apud Phrynichum Epit. ed. Lob. p. 341: Λάκαιναν δὲ τὴν χώραν οὔκ, ἀλλὰ Λακωνικήν, ubi pro οὐκ ed. pr. recte habet οὐδαμῶς. Eodem errore quum aliis locis innumeris tum apud Aristoph. Thesm. 270 impressum est οὔκ, ἥν γε μὴ | ὀμόσῃς, quae Graeci, connectendae orationis mirifice studiosi, coniunctim pronuntiabant οὐκ ἤν, οὐκ ἀλλὰ etc. nisi forte in fine versuum, ut apud Aristoph. Acharn. 421: οὐ φοίνικος, οὔ, | ἀλλ' ἕτερος ἦν. Av. 489: μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ, | ἤν μὴ διαθῶνται. Equ. 15: μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ, | ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν. Quibus tamen locis οὔκ vitiosum esset. Alexidei loci, ut eo revertar, haec est sententia, ut *Iovis*, *non alius* nomen poculo insculptum fuisse dicatur. De μὲν οὖν affirmativo vide Aristoph. Eccl. 377. Plut. 97 aliisque locis. — Ceterum hoc fragmentum fortasse ad Ἱππέα revocandum, cuius fabulae vide Fragm. II et III.

XIII.

Ὡς ἔστι κατακεῖσθαι πρὸ δείπνου συμφορά·
οὔτε γὰρ ὕπνος δήπουθεν οὐδέν' ἂν λάβοι,
οὔθ' ἂν λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἄν·
ὁ νοῦς γάρ ἐστι τῆς τραπέζης πλησίον.

Athenaeus I p. 23 c: κατακεῖσθαι δὲ λέγεται καὶ κατακεκλίσθαι ἐπὶ τῆς τραπέζης, ὡς ἐν Συμποσίοις Ξενοφῶν καὶ Πλάτων. Ἄλεξις Ὡς ἔστι κτλ. Vs. 3 οὔθ' ἂν pro οὐδ' ἂν Iacobsius Addit. p. 14.

*) Collata lectionis varietate scribendum videtur οὐ σμικρὸς ἐφ' ἀγὼν ὅδε.

XIV.

Ἄτοπόν γε τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν σφόδρα
παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιόν, ἄνδρα δὲ
μὴ τὸν παλαιόν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον.

Athenaeus I p. 25 f: *Εὔβουλός δέ φησιν Ἄτοπον γε — νεώτερον. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Ἄλεξις σχεδὸν ἀπαραλλάκτως, τοῦ σφόδρα μόνου κειμένου ἀντὶ τοῦ ἀεί.* **Scil. vs. 1, ubi Eubulus scripserat** *εὐδοκιμεῖν ἀεί.* **Apud Eustathium ad Odyss. p. 1422 45 neque** *ἀεὶ* **neque** *σφόδρα* **legitur. Ex eodem recepi** *ἄτοπόν γε,* **pro quo Athenaeus** *ἄτοπον δέ.* **Ita enim BCD.** *ἄτοπόν τε* **VL.**

XV.

Οὐδέν γ' ἔοικ' ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν·
ὁ μὲν γὰρ ἀπογηρὰς ἀηδὴς γίγνεται,
οἶνον δὲ τὸν παλαιότατον σπουδάζομεν·
ὁ μὲν δάκνει γάρ, ὁ δ' ἱλαροὺς ἡμᾶς ποιεῖ.

Athenaeus II p. 36 f: *ἀλλαχοῦ δὲ τοὐναντίον φησὶν Ἄλεξις Οὐδέν γ' ἔοικ' ἄνθρωπος κτλ.* **Hinc sumpsit Eustathius ad Hom. p. 1449 23. Vs. 1** *γ'* **add. VL. om. BCDE et Eustathius. — Vs. 2** *ἀπογηρὰς* **pro** *ἀπογηράσκων* **Elmsleius Edinb. Rev. V p. 187. Cfr Dobraeus Adv. I p. 288. Grotius Exc. p. 974 scribebat** *ἀπογηράσκων γάρ.* **Porsonus autem ad Aristophanis Nub. 898 delebat** *μέν.*

XVI. XVII.

Οὐδεὶς φιλοπότης ἐστὶν ἄνθρωπος κακός·
ὁ γὰρ διμάτωρ Βρόμιος οὐ χαίρει συνὼν
ἀνδράσι πονηροῖς οὐδ' ἀπαιδεύτῳ βίῳ.

Athenaeus II p. 39 b: *Οὐδεὶς — βίῳ, φησὶν Ἄλεξις· καὶ ὅτι οἶνος φιλολόγους πάντας ποιεῖ τοὺς πλεῖον* **(ita BC.** *πλέον* **VL.)** *αὐτὸν πίνοντας.* **Vs. 1 libri** *ἄνθρωπός ἐστι.*

Transposuit Casaubonus. — Vs. 2 *διμάτωρ Βρόμιος* aperte ex poeta lyrico vel tragico sumptum est. Alterum fragmentum non uno modo ad iambicos versus revocare licet, e. c.

. . οἶνος φιλολόγους
πάντας ποιεῖ τοὺς πλεῖον αὐτὸν . .
πίνοντας.

Vel etiam in hunc modum:

[καὶ] φιλολόγους πάντας ποιεῖ τοὺς πλείονα
πίνοντας αὐτόν.

XVIII.

Πίννας, κάραβον,
βολβούς, κοχλίας, κήρυκας, ᾠά, ἀκροκώλια,
τοσαῦτα· τούτων ἄν τίς εὕροι φάρμακα
ἐρῶντι ἑταίρας ἕτερα χρησιμώτερα;

Athenaeus II p. 63 e: *Ἄλεξις ἐμφανίζων τὴν τῶν βολβῶν πρὸς τὰ ἀφροδίσια δύναμίν φησι Πίννας κτλ.* Locum ex Pamphila ductum esse suspicabatur Hemsterhusius, propter fragmentum eius fabulae II. Vs. 3 *τοσαῦτα* cum praecedentibus coniunxi praeeunte Corae ad Xenocratem p. 134. Praeterea malim *τοιαῦτα. εὕρῃ* B et correctus C. — Vs. 4 *ἐρῶν τι* BCD. *ἐρῶνθ'* VL. Hiatus fortasse excusabilis (vid. ad Antiphanem p. 81), non item elisio litterae *ι* in *ἐρῶνθ'*. Iacobsius hos versus ita refingere tentavit, *τοσαῦτ' ἀτονούντων ἄν τις εὗρος φάρμακα, ἐρῶν δ' ἑταίρας χἄτερα χρησιμώτερα.* Nihil mutaverim nisi *ἐρῶν.* Interrogationis notam apposui praeeunte Corae, qui recte *ἄν τίς* scripsit pro *ἄν τις.*

XIX.

Οὑτοσὶ δέ σοι
τοῦ λευκοτάτου πάντων ἐλαίου Σαμιακοῦ
ἔστιν μετρητής.

Athenaeus II p. 66 f: *Σαμιακοῦ ἐλαίου μνημονεύει Ἀντιφάνης ἢ Ἄλεξις Οὑτοσὶ δέ σοι κτλ.* Cfr Antiphanis inc. fab. XIX.

XX.

Κοτύλας τέτταρας
ἀναγκάσας μεστὰς ἔμ' αὐτόθεν σπάσαι
ὄξους Δεκελικοῦ δι' ἀγορᾶς μέσης ἄγεις.

Athenaeus II p. 67 e: *ἐθαύμαζον δὲ καὶ τὸ Δεκελικὸν ὄξος. Ἄλεξις Κοτύλας τέτταρας κτλ.* Libri *τέτταρας κοτύλας ἀναγκάσας με μεστὰς αὐτοῦ σπάσαι.* Correxit Brunckius apud Schweighaeuserum. At fortasse locus in hunc fere modum constituendus est:

τέτταρας
κοτύλας ἀναγκάσας με μεστὰς αὖ σπάσαι.

Quamquam pro *αὖ* aliud quid requiro. Vs. 3 *δεκελικοῦ* BCD. *δεκελεικοῦ* VL. Quae fortasse vera forma est. V. Arcad. p. 52 1. Ceterum fallitur Athenaeus sive eius epitomator Decelicum acetum in laude fuisse apud veteres existimans. Ex ipso illo Alexidis loco contrarium potius coniicias. Conqueritur enim qui haec dicit se *vilissimi vini* quattuor cotylas exhaurire coactum esse. Pro quo quum *Decelicum acetum* nominaverit, apertum est id ipsum in vilissimis fuisse habitum. Ceterum *ὄξος* etiam alii comici de vili vino dixerunt. Vide ad Eubulum p. 264.

XXI.

Οὐδὲ μεθύω τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον μόνον,
τὸ διορίζεσθ' οὐ βεβαίως τῷ στόματι τὰ γράμματα.

Athenaeus II p. 40 c: *οὐ μεθύω — γράμματα, φησὶν Ἄλεξις.* Vs. 1 *οὐδὲ* Schweighaeuserus. Libri *οὐ.* Dindorfius *οὐχί.* Ibidem, nisi *τὸ* delendum vel cum Casaubono *τοσοῦτον* scribendum, *τοιοῦτον* prima syllaba brevi efferendum est. Versu altero libri *διορίζεσθαι βεβαίως*, quod correxi. Hoc enim dicit, in tantum se appotum esse ut litteras distincte pronunciare non possit. Fortasse tamen leniore correctione utendum est: *διορίζεσθἀβεβαίως*, i. e. *διορίζεσθαι ἀβεβαίως*, eadem crasi qua legitur apud Platonem com. p. 654 *ἐνιαυτίζομἀπλάκουντος.* Cfr ad Antiphan. p. 14.

XXII.

Ἐχθὲς ὑπέπινες, εἶτα νυνὶ κραιπαλᾷς.
κατανύστασον· παύσει γάρ. εἶτά σοι δότω
ῥάφανόν τις ἐφθήν.

Athenaeus II p. 34 d. de brassicae ebrietatis remedio agens: *Ἄλεξις Ἐχθὲς ὑπέπινες κτλ.* Versu altero libri *παύσῃ.*

XXIII.

Οἶνος ξενικὸς παρῆν· ὁ γὰρ Κορίνθιος
βασανισμός ἐστι.

Athenaeus I p. 30 f: *Κορινθίου οἴνου Ἄλεξις μνημονεύει ὡς σκληροῦ Οἶνος ξενικὸς κτλ.* Hinc sumpsit Eustathius p. 953 33. Apertum est scenam fabulae, ex qua haec derivata sunt, fuisse Corinthi.

XXIV.

Φιλοτησίαν σοι τήνδ' ἐγώ
ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ κύλικα προπίομαι.

Athenaeus XI p. 502 b (IV p. 365 Schweighaeuserus) *Φιλοτησία: κύλιξ τις, ἣν κατὰ φιλίαν προὔπινον, ὥς φησι Πάμφιλος. — Ἄλεξις Φιλοτησίαν κτλ.* Respexit ad hunc locum Photius p. 649 9. *Φιλοτησία: ἡ κύλιξ ἣν κατὰ φιλίαν τοῖς φίλοις προὔπινον, ὡς Ὑπερείδης φησὶ καὶ Ἄλεξις.* Quae etiam Suidas habet. Vs. 2 libri *τὴν κύλικα.* Delevit articulum Iacobsius. Ibidem recte Schweighaeuserus *προπίομαι.* Libri *προπίνομεν.* Cfr Theopompus Nem. vs. 9 *φιλοτησίαν δὲ τήνδε σοι προπίομαι.* Utroque loco *προπίομαι* futurum est. Neque aliter Theognis vs. 961: *ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ,* ubi ne locus quidem praesenti est. Nec plus alter Theognidis locus vs. 1085 probat, quo Bergkius Comm. p. 382 et Lobeckius ad Buttmanni Gramm. II p. 276 usi sunt. Ibi enim recte ex cod. editum *ἐμπίομαι πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων.* Quidni enim recte di-

xerit poeta: bibam nihil paupertatem curans. Itaque unus Pindari locus superest Olymp. VI 147: *τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ πίομαι.* Ubi vide ne *πίνομαι* scribendum sit, qua forma praeter Nicandrum Ther. 912 a Lobeckio indicatum usus est Hedylus Anthol. II p. 745: *ἡ διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι.* De mensura penultimae futuri dixi ad Platonis *Σύρφ.* IV. Correptae exempla ex poetis non atticis satis multa reperiuntur, quorum tamen ex numero eximendus Ion Eleg. II 10 (Schneidewin. Delect. p. 127) *κεῖνος τῶν ἄλλων ἀδρότερον πίεται.* Legendum *πιέτω.*

XXV.

Ἀφ' ὧν γένοιτ' ἂν συντόμως
ἀριστόδειπνον.

Athenaeus II p. 47 e: *Ἀριστόδειπνον εἶπεν Ἄλεξις Ἀφ' ὧν κτλ.* Pro *συντόμως* Schweighaeusero in C esse videtur *σύντομον.*

XXVI.

Μετὰ ταῦτ' ἀναπεσεῖν
ἐκέλευον αὐτὴν παρ' ἐμέ.

Athenaeus I p. 23 e. de *ἀναπίπτειν, accumbere,* exempla afferens: *Ἄλεξις Μετὰ ταῦτ' ἀναπεσεῖν κτλ.*

XXVII.

Πολὺν πιὼν Εὐβοϊκὸν οἶνον.

Athenaeus I p. 30 f: *Κορινθίου οἴνου Ἄλεξις μνημονεύει ὡς σκληροῦ — καὶ Εὐβοϊκοῦ δέ Πολὺν πιὼν Εὐβοϊκὸν οἶνον.*

XXVIII.

Athenaeus I p. 18 c: *Ηὔξηται δὲ καὶ ἡ τῶν ὀψοποιῶν περιεργία καὶ ἡ τῶν μυρεψῶν, ὥστ' οὐδ' ἂν κολυμβᾶν εἰς κολυμβήθραν μύρου ἀρκεῖσθαί τις ἂν δύναιτο, φησὶν Ἄλεξις.* Hinc sumpsit Eustathius p. 1812 20. Alexis fortasse scripserat:

Οὐδ' ἂν κολυμβῶν εἰς κολυμβήθραν μύρου
δύναιτ' ἂν ἀρκεῖσθαι.

Participium *κολυμβῶν* **requiri monuit etiam Dobraeus Adv. II p. 294.**

XXIX.

Athenaeus XV p. 700 e: *Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι μέμνηται τοῦ πανοῦ . . . . ἐν Ἴωνι· ἕλει . . . . προημων κ . . . . χον ου μνη . . . . ἐν εἰσοικια . . . . . ὁ δε ξυλο . . . .* **Epitome ita:** *Ξυλολυχνούχου δὲ μέμνηται Ἄλεξις· καὶ τάχα τούτῳ ὅμοιόν ἐστι τὸ παρὰ Θεοπόμπῳ ὀβελισκολύχνιον.* **Cfr Eusthatius p. 1571 20:** *ὁ παρὰ Ἀλέξιδι ξυλολυχνοῦχος τάχα, φασίν, ὅμοιός ἐστι τῷ παρὰ Θεοπόμπῳ ὀβελισκολύχνῳ* **(sic). Vix dubitari potest quin partem lacunarum ita recte suppleverim:** *Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι μέμνηται τοῦ πανοῦ. [καὶ Εὐριπίδης] ἐν Ἴωνι· ἕλει . . . . πρὸ ἡμῶν κ . . . . ξυλο[λυχνοῦ]χον. οὗ μνη[μονεύει Ἄλεξις] ἐν Εἰσοικιζ[ομένῳ]· ὁ δὲ ξυλο[λυχνοῦχος] . . .* **Nescio quo casu accidit, ut ea de re supra, ubi** *Εἰσοικιζομένου* **fragmenta composui, admonere neglexerim. Euripidis locus est in Ione vs. 199.**

XXX.

Τῶν ἑπτὰ νήσων, ἃς δέδειχεν ἡ φύσις
θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μέν, ὡς λόγος,
ἐστὶν μεγίστη, δευτέρα Σαρδώ, τρίτη
Κύρνος, τετάρτη δ' ἡ Διὸς Κρήτη τροφός,
Εὔβοια πέμπτη στενοφυής, ἕκτη Κύπρος,
Λέσβος δὲ τάξιν ἑβδόμην λαχοῦσ' ἔχει.

Scholiasta Platonis Bekk. p. 392: *ἰστέον δὲ ὅτι Ἄλεξις ὁ κωμικός φησι Τῶν ἑπτὰ νήσων κτλ.* **Servavit etiam Constantinus Porphyrog. Them. II 10 et omisso auctoris nomine Eustathius ad Dionys. 568:** *ἕτεροι δὲ — εἰς ἑπτὰ συνάγουσιν αὐτὰς καὶ μόνας* **(maximas insulas),** *γράφοντες οὕτως ἐμμέτρως Τῶν ἑπτὰ νήσων κτλ.* **Hinc intellegitur quid sit**

quod scholiasta Aristophanis Acharn. 112 scribit: *Σαρδὼ νῆσός ἐστι τῶν ἑπτά, σταδίους ἑξήκοντα Κύρνου διέχουσα.* Easdem quas Alexis septem insulas enumerat Timaeum Rhodium sequutus Strabo XIV p. 606. Scylax p. 12 et Aristoteles de mundo cap. 7, cuius locum qui in Eclogas phys. I 42 rettulit Iohannes Stobaeus, octavam addit Peloponnesum, quam commemorat etiam Ptolemaeus apud Eustathium l. l. et omissa Corsica Appuleius II p. 123 ed. Altenb. Octo *ἐξαιρέτως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζομένας μεγάλας νήσους* recenset Appianus Praef. Historiae Rom. VI p. 6, addita, quam ceterorum nemo commemorat, Rhodo. Ceterum vs. 1 Eustathius *ἔδειξεν* pro *δέδειχεν*, vs. 3 *πρώτη* pro *ἐστίν*, et vs. 6 *ἑβδόμη*.

XXXI.

Τὰς ἡδονὰς δεῖ συλλέγειν τὸν σώφρονα.
τρεῖς δ' εἰσὶν αἵγε τὴν δύναμιν κεκτημέναι
τὴν ὡς ἀληθῶς συντελοῦσαν τῷ βίῳ,
τὸ πιεῖν, τὸ φαγεῖν, τὸ τῆς Ἀφροδίτης τυγχάνειν.
τὰ δ' ἄλλα προσθήκας ἅπαντα χρὴ καλεῖν.

Plutarchus de audiendis poetis p. 21 d: *οἷον τοῦ Ἀλέξιδος κινοῦντος ἐνίους ὅταν λέγῃ Τὰς ἡδονὰς — χρὴ καλεῖν, ὑπομνηστέον, ὅτι Σωκράτης τοὐναντίον ἔλεγε.* Idem de virt. mor. p. 445 f. duos postremos versus omisso auctoris nomine affert. Ibi vs. 4 scribitur *τὸ φαγεῖν, τὸ πιεῖν*, et vs. 5 *ἅπαντ' ἐγὼ καλῶ*.

XXXII.

Pseudo-Plutarchus de nobilit. p. 618 a: *τί οὖν Ἀλέξιδος ἀναιδέστερον, ὃς τῆς στρατηγίας τὴν γεωργίαν προτιμῶν οὐκ ἐν νῷ εἶχεν ὅσον τοῦ τῶν κεκτημένων τὸ δουλωτικὸν πρᾶγμα διαφερόμενον ὑπάρχει.*

XXXIII.

Ὦ δέσποθ' ὑγίαιν'. ὡς χρόνιος ἐλήλυθας.

Lucianus pro lapsu in salutando p. 732: *πολὺ δ' ἂν καὶ ἐν τραγῳδίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ εὕροις τὸ ὑγιαί-*

νειν, πρῶτον εὐθὺς λεγόμενον· τὸ μὲν γὰρ „οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε" σαφῶς προτεταγμένον τοῦ χαίρειν τὸ ὑγιαίνειν ἔχει. ὁ δ᾽ Ἄλεξις Ὦ δέσποθ᾽ ὑγίαιν᾽. ὡς χρόνιος ἐλήλυθας.

XXXIV.

Τίς δῆθ᾽ ὑγιαίνων νοῦν τ᾽ ἔχων τολμᾷ ποτε
γαμεῖν, διαπραξάμενος ἥδιον βίον;
εἶτ᾽ οὐχὶ κρεῖττόν ἐστι τῷ γ᾽ ἔχοντι νοῦν
ἄτιμον εἶναι μᾶλλον ἢ γυναῖκ᾽ ἔχειν;
πολλῷ γε· τοὺς μὲν γοῦν ἀτίμους οὐκ ἐᾷ
ἀρχὴν λαχόντας ὁ νόμος ἄρχειν τῶν πέλας·
ἐὰν δὲ γήμῃς, οὐδὲ σαυτοῦ κύριον
ἔξεστιν εἶναι· τὰς γὰρ εὐθύνας μόνον
ἐφημερινὰς τὰς τοῦ βίου κεκτήμεθα.

Stobaeus Floril. LXVIII 2. Vs. 2 διαπραξάμενος ἥδιον βίον. Haec corrupta esse vel metricum vitium arguit. Grotius ad sententiam bene *tanto vixerit cum suavius*. Pro ἥδιον cod. B habet ἥδιστον. Hermanno in litteris ad me datis scribendum videtur διαπραξάμενός τιν᾽ ἡδίω βίον; Vs. 4 et 5 libri ἢ γυναῖκ᾽ ἔχειν, πτωχῷ γε; At inepta est hoc quidem loco paupertatis commemoratio. Itaque πολλῷ γε correxi. In fine versus cod. A pro ἐᾷ habet ἐᾶν. — Vs. 8 Dobraeus Adv. II p. 259 μόνοι. — Vs. 9 τὰς post ἐφημερινὰς addendum esse vidit etiam Gaisfordius. Sententiam loci ita expressit Grotius: *atque ei, vita dum incolumis manet, cottidie supplicia nascuntur nova.* Hoc potius dicit: *nihil nos consequi matrimonio nisi ut quotidie vitae nostrae rationem reddere debeamus.*

XXXV.

Οὐκ ἠξίωσα καταλιπεῖν τὴν μητέρα,
πρώτην δὲ σώζειν· τοῖς γὰρ ὀρθῶς εἰδόσιν
τὰ θεῖα μεῖζον μητρὸς οὐκ ἔστιν ποτέ.

ὅθεν ὁ πρῶτος οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχων
ἱδρύσαθ' ἱερὸν μητρός, οὐ δείξας σαφῶς
ποίας, ἐάσας δ' ὑπονοεῖν εἰς τοὔνομα.

Stobaeus Flor. LXXIX 18. Vs. 1 ἠξίωσ (super ω scripta ο) A. — Vs. 3 legebatur μείζω. Grotius: *nam quisquis sapit, nihil praevortet matri, ne superos quidem*, sententia, ut mihi quidem videtur, inepta et obstante usu loquendi, cum εἰδέναι non dici possit pro φρονεῖν. Correxi igitur μεῖζον, idque ipsum habet *B*. τὰ θεῖα autem pendet ab εἰδόσιν. Iis qui recte aestimant res divinas, nihil matre sanctius esse dicit. — Vs. 4 in πρῶτος nomen proprium latere vidit Wakefieldius. Hermannus, quem de hoc loco consului, Προμηθεὺς scribendum coniecit. Matrum templum, μητέρων ἱερόν, a Cretensibus in Sicilia conditum commemorat Diodorus Sic. IV 79, et μητρὸς ἱερόν, non addito μεγάλης, habes apud Pausaniam Phoc. XXXII 8 et Achaic. XX 3.

XXXVI.

Ὅστις ἥδεται γὰρ ἐσθίων
ὁσημέραι, δεῖ καὶ ποιεῖν τῶν σιτίων
ἐπάξιόν τι, μηδὲ περινοστεῖν σχολὴν
ἄγοντα, τῷ ζῆν πολεμιώτατον κακόν.

Stobaeus Floril. XXX 8. Vs. 2 libri ἀεὶ pro δεῖ, quod reponendum vidit Porsonus Advers. p. 303. — Vs. 3 τι a Gesnero omissum habent N et Trinc. Ibidem ante Porsonum legebatur μηδὲν περινοστεῖν δὲ σχολήν.

XXXVII.

Τῶν γὰρ ἀγαθῶν τὸν πλοῦτον ὕστατον τίθει·
ἀβεβαιότατον γάρ ἐστιν ὧν κεκτήμεθα.
τὰ δ' ἄλλ' ἐπιεικῶς τοῖς ἔχουσι παραμένει.

Servavit Stobaeus Floril. XCV 8.

XXXVIII.

Οὐκ ἔστι παιδαγωγὸς ἀνθρώποις ἄρα
ἔρωτος οὐδεὶς ἄλλος ἐπιμελέστερος.

Stobaeus Floril. LXIII 18 et Arsenius Ion. p. 101. Qui hos proxime sequuntur apud Stobaeum quinque versus, vulgo cum Alexidis fragmento coniuncti, eos ab hoc separandos et cum proximo Menandri fragmento connectendos esse vidit Tyrwhittus apud Gaisfordium.

XXXIX.

Οὐκ ἔστ' ἀναισχυντότερον οὐδὲν εἰσορᾶν
γυναικός· ἀπ' ἐμαυτῆς ἐγὼ τεκμαίρομαι.

Stobaeus Floril. LXXIII 39. Vs. 1 libri *οὐθέν.* Tum pro *εἰσορᾶν* vulgo legitur *θηρίον.* At cod. A et Voss. *θηρίον εἰσορᾶν.* Delevi *θηρίον.* Fortasse tamen *θρέμμ' ὁρᾶν.*

XL.

Οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα,
οὐδ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή.

Stobaeus Floril. LXXIII 42. Eosdem versus, quos Alexidis nomine praefixo exhibet Grotius Tit. LXXI p. 311, idem Tit. LXXIV p. 321 ex fide cod. Paris. affert ex Euripidis Danae. Ibidem vs. 2 scriptum est *οὔτ' ἄλλο.*

XLI.

Ψυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν· τὰ δὲ χρήματα
ταῦτ' ἐστὶν ὄψις, παράπετασμα τοῦ βίου.

Stobaeus Floril. XCIII 1, ubi ex A hoc lemma enotatum est: *Ἀλέξιδος, οἱ δὲ Μενάνδρου.* Trincavellus *Alexidis*, Gesnerus *Alexidis Antiphanis* et *Menandri* nomina praescripta habet. Vide ad Menandrum p. 246.

XLII.

Κἂν εὐτυχῇ τις, ὡς ἔοικε, προσδοκᾶν
ἀεί τι δεῖ, καὶ μή τι πιστεύειν τύχῃ.

Stobaeus Floril. CV 27 et Arsenius Ion. p. 102. Vs. 2 *δὴ* pro *δεῖ* cod. A.

XLIII.

Οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως ἔχουσιν αἱ τύχαι φρένας·
οὐδεὶς γὰρ ἂν τοιοῦτος ἠτύχει ποτέ.

Stobaeus Floril. CVII 4 et Arsenius Ion. p. 102. Vs. 2 *ἂν* omittunt Voss. et Trinc. Attigit haec Seidlerus ad Eurip. Troad. 864.

XLIV.

Φεῦγ᾽ ἡδονὴν φέρουσαν ὕστερον βλάβην.

Stobaeus Floril. VI 24. Idem versus inter Menandri monost. 532.

XLV.

Λύπη μανίας κοινωνίαν ἔχει τινά.

Stobaeus Floril. XCIX 9. Similem Antiphanis versum vide in huius Fragmentis fab. inc. LXIV.

XLVI.

Τῶν μετρίων αἱ μείζονες
λῦπαι ποιοῦσι τῶν φρενῶν μετάστασιν.

Stobaeus Floril. XCIX 28 et Arsenius Ion. p. 102, qui pro *τῶν φρενῶν* habet *τοῦ φρονεῖν.*

XLVII.

Ὦ παῖ, μέγιστος ἔρανός ἐστί μοι τὸ σὲ
θρέψαι κατὰ τρόπον· ὃν γὰρ αὐτὸς ἀπέλαβον
παρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον ἀποδοῦναί με σοί.

Appendix Flor. ad Gaisfordii Stobaeum IV p. 401 Lips.

XLVIII.

Pollux II 14: *Ὑπερίδης δὲ καὶ γηροβοσκεῖν εἴρηκε. καὶ Ἄλεξις γηροβοσκίαν εἶπε.* Ita correxit Schneiderus Lex. gr. editum *γηροβοσκνῖαν.*

XLIX.

Pollux II 23: *Ἀττικοὶ δὲ οὔλας λέγουσι τὰς τρίχας. οὐλοκόμος μέντοι εἴρηται παρ᾽ Ἀλέξιδι καὶ Φερεκράτει.* Photius Lex. p. 360. *Οὐλοκόμος: Ἄλεξις.*

L.

Pollux II 64: *καὶ Ὅμηρος ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε* (Odyss. IV 186), *δακρυρροοῦντας δὲ Ἄλεξις*. Eodem verbo aliquoties usus est Sophocles. V. Ellendtii Lexicon Sophocl. I p. 384.

LI.

Pollux II 112: *ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων οὐκ ἔστιν εἰρεῖν τὰ πράγματα πλὴν τὴν βαρυφωνίαν παρ' Ἀλέξιδι*. Enumeravit in iis quae proxime antecedunt adiectiva *ἔμφωνος, δίφωνος, ἰσχνόφωνος, χαλκόφωνος, βαρβαρόφωνος, ὁμόφωνος, βαρύφωνος; γυναικόφωνος, στενόφωνος, στρηνόφωνος*, a quibus non formari dicit substantiva, nisi quod Alexis *βαρυφωνίαν* dixerit.

LII.

Pollux II 149: *ὀξύχειρ γὰρ καὶ ὀξυχειρία τὸ μὲν παρὰ Μενάνδρῳ εἴρηται, τὸ δὲ παρ' Ἀλέξιδι*.

LIII.

Pollux III 42: *καὶ διεπαρθένευσε καὶ διαπεπαρθενευκότα, τὸ μὲν πρότερον Διοκλῆς, τὸ δὲ δεύτερον Ἄλεξις, οἱ κωμικοί*. V. ad Dioclis Fragm. inc. III.

LIV.

Pollux IV 182 de instrumentis medicis disserens: *καὶ λεκάνη, ἧς τὸν πυθμένα Ἄλεξις πτερνίδα καλεῖ*. Eodem spectant haec Photii Lex. p. 469 24. *Πτερνίδες: τὰ πυθμένια τῶν λεκανίων*.

LV.

Pollux VI 104 varia unguenti genera recensens: *νάρδον Βαβυλωνιακήν, ὡς Ἄλεξις*. Ita cod. Iungermanni, qui omittit tamen verba *ὡς Ἄλεξις*. Vulgo *νάρδον, Βαβυλωνιακόν*.

LVI. LVII.

Pollux VI 168: *φίλερις, Ἄλεξις δὲ καὶ φιλεριστὴν εἶπε*. MS Seberi *φιλέριστον*, cod. Iungerm. *φιλερίστην*. — Ibidem paucis interiectis, *φιλοθεάμων, ὃν καὶ φιλοθεωρὸν Ἄλεξις εἶπε*.

LVIII.

Pollux VII 35: *ὁ δὲ ποικιλτὴς ὠνόμασται παρὰ Ἀλέξιδος ποικιλεύς.*

LIX.

Pollux VII 113 varia fabrorum instrumenta enumerans: *πρίων, πρῖστις, ἡ καλουμένη ῥίνη. καὶ ῥίνη δὲ ὑπὸ Ξενοφῶντος εἴρηται. ἐν δὲ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ τὰ Ἀλέξιδος ἂν θείης.* Recte Iungermannus verba Alexidos excidisse statuit.

LX.

Pollux VII 161: *κεραμοπῶλαι, κεραμοπωλεῖον, ὡς Δείναρχος. τὸ ῥῆμα κεραμοπωλεῖν Ἄλεξις.*

LXI.

Photius Lex. p. 299 11. *Νήστης: Σικελικὴ θεός. Ἄλεξις.* Genuina nominis forma esse videtur *Νῆστις*, quae servata est ab Eustathio ex Aelio Dionysio aut Pausania p. 1180, 18: *Σικελικὴ δέ τις, φασί, θεὸς Νῆστις ἐλέγετο.* Nec dubito quin eadem sit quam Siculus poeta, Empedocles, in carminibus suis celebravit. V. Karstenii Empedocl. vs. 57. 212.

LXII.

Τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν.

Photius Lex. p. 388 26. *Παναρμόνιον: ὄργανον μουσικόν. Ἄλεξις· Ἐν ᾧ Τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν.* In verbis *ἐν ᾧ* fortasse fabulae nomen latet, v. c. *Λίνῳ*, quod *ΛΙΝΩΙ* scriptum procliri errore abiit in *ενω*. Nisi malis scribere *Ἄλεξις ἐν τῷ Τὸ παναρμόνιον κτλ.* Pro *τεχνῶν* fortasse *Τέχνων*, cuius nominis exemplum habemus apud Athenaeum VIII p. 344 c.

LXIII.

Photius Lex. p. 430 23. *Πίσον: τὸ ὄσπριον. Ἄλεξις.* Hermannus *πῖσον* edidit. De mensura penultimae dubitabat etiam Passovius Lex. gr. s. v. *πίσος*. Non dubitandum fuisse

docere paterat versus Aristophanis Amphiar. II p. 958: ἐπεὶ τ' ἐρείξασ' ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ πίσοις. Cfr Arcadius de accent. p. 75 4.

LXIV.

Photius Lex. p. 525 11. Σκυθαίνας: Σκυθίδας. Ἄλεξις. Eadem forma usus est Aristophanes Lysistr. 184.

LXV. LXVI.

Photius Lex. p. 532 9. Τίνι σπεύδεις: ἀντὶ τοῦ τίνι σπουδάζεις· οὕτως καὶ Ἄλεξις. Eadem Suidas s. v. σπουδάζει. — Idem p. 540 7. Στόλον: τὰ πλοῖα. Ἄλεξις.

LXVII a. b.

Photius Lex. p. 656 19. Ψυχικός: σαρκικός. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρόθυμον. οὕτως Ἄλεξις. Eadem Suidas s. v. ψυχικός, ubi recte legitur ἀνδρειόθυμον. Praeterea malim ψυχικός: ὡς σαρκικός. — Suidas I p. 698. Ἐκκόψαι: ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. οὕτως Ἄλεξις. Eadem Zonaras Lex. p. 671.

LXVIII.

Suidas I p. 819. Ἐπιλησμότατον· ἰδίως ἐπιλησμονέστατον. Ἄλεξις δὲ ἐπιλήσμη. Eadem schol. Aristoph. Nub. 788. Cfr Cratini fragm. inc. p. 228.

LXIX.

Anecdota Crameri vol. I p. 224: ὄνομα παρώνυμον ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰς ις θηλυκὸν ὀξύτονον· δρύμος δρυμίς, ἀφ' οὗ δρυμίδες νύμφαι, λόγος λογίδες σεμναί, φορμὸς φορμὶς ἰσχάδιον παρ' Ἀλέξιδι. Lege φορμὶς ἰσχάδων.

LXX.

Thomas Mag. p. 290 5: Παλαιστρικὸς Ἄλεξις εἶπε· σὺ δὲ παλαιστικός. V. Lobeckius ad Phryn. p. 242.

LXXI.

Phrynichus Epit. p. 339: Ἄλεξις κέχρηται τῷ καμμύειν ἠμελημένως ἐσχάτως. Ab isto καμμύειν, i. e. con-

nivere oculis, nescio an derivandum sit memoratum a grammaticis substantivum *χαμμῦς*. V. Bekkeri Anecd. p. 1195. Corrupte Arcadius Acc. p. 92 14: *τὰ εἰς υς ὑποκοριστικὰ περισπῶνται, χλαμμῦς* (leg. *χαμμῦς*), *χλαυσῦς, λαρδῦς* (fort. *λορδῦς*), *διανῦς* (leg. *Διονῦς*), *ἀπφῦς*. Si recte derivavi, *χαμμῦς* de homine meticuloso dictum esse putaverim. Cfr supra p. 4.

LXXII.

Antiatticista p. 82 25. *᾿Απειλοῦμαι: ἀντὶ τοῦ ἀπειλῶ. ῎Αλεξις διηπειλεῖτό σοι. Ξενοφῶν ἐν Συμποσίῳ.* Xenophontis locus, qui est Sympos. IV 31, parum favet grammatico. Sic enim ibi legitur: *οὐκέτι δὲ ἀπειλοῦμαι, ἀλλ' ἤδη ἀπειλῶ ἄλλοις.* Nisi forte hanc citationem ideo adiecit, ut Atticos alias accurate distinguere inter *ἀπειλῶ* et *ἀπειλοῦμαι* doceret.

LXXIII. LXXIV.

Antiatticista p. 105 4. *Καύσιμα ξύλα: ῎Αλεξις.* Intellege ligna, quae Latini *cremia*, Homerus *δανὰ* dicit. Cfr Lobeckius ad Sophoclis Ai. p. 321. — Idem p. 113 29. *Συμπατριώτης: ῎Αρχιππος. τὸ μέντοι πατριώτης ῎Αλεξις.* Cfr Lobeckius ad Phryn. p. 172.

LXXV.

Antiatticista p. 115 14. *῾Υπόμακρον: τὸ ὑπόμηκες. ῎Αλεξις.*

LXXVI.

Antiatticista p. 115 26. *Φιλαδελφία καὶ φιλεταιρία: ῎Αλεξις.*

LXXVII.

Antiatticista p. 116 10. *Χαλκίζειν: ἀντὶ τοῦ χαλκῷ κυβεύειν. ῎Αλεξις.*

LXXVIII.

Etymol. M. p. 462 22: *τὰ παρὰ τὸ φυὴ διὰ τοῦ ι, εἴφυΐα. εὕρηται δὲ εὐφύεια παρὰ ᾿Αλέξιδι.*

LXXIX.

Zenobius II 17: *ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ: ταύτης μέμνηται Μένανδρος καὶ Σώφρων καὶ ῎Αλεξις.*

LXXX.

Eustathius ad Iliad. p. 859 51: *φησὶ γοῦν Αἴλιος Διονύσιος ἰατρὸν γυναῖκα, Ἄλεξις δὲ ἰάτριαν· ἡ δὲ ἰατρίνη οὐχ Ἑλληνικόν φησι.*

LXXXI.

Vitruvius Praef. libri de archit. VI p. 146 ed. Schneid. „non minus poetae, qui antiquas comoedias graece scripserunt, easdem sententias versibus in scena pronunciaverunt, ut Eucrates, Chionides, Aristophanes, maxime etiam cum his Alexis, qui *Athenienses ait ideo oportere laudari, quod omnium Graecorum leges cogunt parentes ali a liberis, Atheniensium non omnes, nisi eos qui liberos artibus erudiissent.*" Fortasse haec ex ea fabula derivata sunt, ex qua Fragm. XLVII servatum est.

ANTIDOTUS.

(Hist. crit. p. 415)

ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΟΣ.

Athenaeus XIV p. 656 e: οὖθατος δὲ Τηλεκλείδης ἐν Στερροῖς οὕτως μνημονεύει Ὡς οὖσα θῆλυς εἰκότως οὖθαρ φέρω. Ὑπογάστριον δ' αὐτὸ ὠνόμασεν Ἀντίδοτος ἐν Μεμψιμοίρῳ.

ΠΡΩΤΟΧΟΡΟΣ.

I.

Κατὰ τὴν στάσιν δὴ στάντες ἀκροάσασθέ μου.
πρὶν ἐγγραφῆναι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον,
περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἴ τις ἐμπέσοι λόγος,
τὸ τεχνίον ἀεὶ τοῦτό μοι κατεπίνετο,
καὶ παιδομαθὴς πρὸς αὐτὸ τὴν διάνοιαν ἦν.

Athenaeus VI p. 240 b: Ἀντίδοτος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Πρωτοχόρῳ παράγει τινὰ — τοιαῦτα περὶ τῆς παρασιτικῆς τέχνης λέγοντα Κατὰ τὴν στάσιν κτλ. Vs. 1 κατὰ τὴν στάσιν στάντες, i. e. *suo quisque loco stantes.* — Vs. 2 ἐγγραφῆναι, scil. in tabulas lexiarchicas. Lycurgus adv. Leocr. cap. 18: ἐπειδὰν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῶσι καὶ ἔφηβοι γένωνται. De chlamyde ephebica cfr ad Philem. fragm. p. 367 sq. — Vs. 4 A ἀεί. Ibid. κατεπίνετο Casaubonus, praeeunte Dalecampio. Vulgo καταπινέτω.

II.

Λαβόντα θερμοὺς ἐσχαρίτας, πῶς γὰρ οὔ;
τούτους ἀνειλίττοντα βάπτειν εἰς γλυκύν.

Athenaeus III p. 109 c: *Ἐσχαρίτης. τούτου μνημονεύει Ἀντίδοτος ἐν Πρωτοχόρῳ Λαβόντα κτλ.* Recte legitur *ἀνειλίττοντα.* Escharitae enim isti quum calidi apponerentur, expandebantur a convivis, quo nimium calorem iis demerent. Frustra Schweighaeuserus *συνειλίττοντα.*

EX FABULA INCERTA.

*Θάσιον ἔγχει * * **
ὃ γὰρ ἂν λαβόν μου καταφάγῃ τὴν καρδίαν,
ὅταν πίω τοῦτ', εὐθὺς ὑγιὴς γίγνεται.
Ἀσκληπιὸς κατέβρεξεν.

Athenaeus I p. 28 e: *Χίου δὲ οἴνου καὶ Θασίου μέμνηται Ἐπίλυκος „Χῖος καὶ Θάσιος ἠθημένος." καὶ Ἀντίδοτος δέ Θάσιον ἔγχει κτλ.* Vulgo *καὶ ἀντίδοτον δὲ Θάσιον κτλ.* Verissime Kiddius ad Porsoni Misc. p. 390. „Lege *καὶ Ἀντίδοτος δέ*, sc. *φησί.* Antidoti comici nomen leviter corruptum latere apud Athenaeum aiebat Porsonus, si recte memini; forsan hunc ipsum locum volebat." Vs. 2 *ὃ γὰρ* C. *ὁ γὰρ* Corselianus. Tum *ἂν λαβὸν* Iacobsius. Vulgo *λαβὼν* sine *ἄν*. Dobraeus Adv. II p. 295 tentabat: *ἔγχει λαβὼν | Θάσιον· ὃ γὰρ ἄν μου καταφάγῃ* etc. Nisi is describentis error est. — Vs. 3 *ὑγιὴς γίγνεται*, sc. *καρδία.* Ita C. *γίνομαι* Corselianus.

AXIONICUS.

(Hist. crit. p. 417)

ΤΥΡΡΗΝΟΣ. *)

I.

Ὁ Πυθόδηλος οὑτοσὶ
ὁ Βαλλίων προσέρχετ' ἐπικαλούμενος,
μεθύουσά τ' ἐξόπισθεν ἡ σοφωτάτη
ἀποτυμπανισχὰς κατὰ πόδας πορεύεται.

Athenaeus IV p. 166 c: *Πυθοδήλου δέ τινος ἀσώτου μνημονεύει Ἀξιόνικος ἐν Τυρρηνῷ οὕτως Ὁ Πυθόδηλος κτλ.* Vs. 1 et 2 legebatur *οὗτος ἰσοβαλλίων*. Emendavit Elmsleius Diar. Edinburg. V p. 192 et Dobraeus ad Arist. Plut. 361. Quae post secundum versum in libris inferuntur verba *ἀσωτότατος ἄνθρωπος*, ea delenda esse monuit Elmsleius. Cfr Dindorfium praef. Athen. p. XX. Nec dubitari potest quin illa ad explicandum cognomen *Βαλλίων* adscripta fuerint. Notus est Ciceronis locus Philipp. II 6: *dat natalicia in hortis. cui? neminem nominabo. putate tum Phormioni alicui, tum Gnathoni, tum etiam Ballioni.* Idem pro Quinto Roscio cap. 7: *Ballionem illum improbissimum et periurissimum lenonem agit.* — Vs. 3 in *ἀποτυμπανισχὰς* libri nil mutant, nisi quod B habet *ἀποτυμπανιτάς*, et Q apud Villebrunium *ἀπυμπανιστή*. Corrigunt *τὰ τύμπαν' ἔχουσα* vel *τύμπανον ἔχουσα*, nulla cum veritatis specie. Ischadis me-

*) V. Hist. crit. p. 418.

retricis (Menandr. p. 102) nomen latere probabiliter coniecit Coraes. Si τύπανον pro τύμπανον comicos dixisse probari posset, non male coniicere liceret τυπανίστρι' Ἰσχάς. Nunc, quantum memini, ex scenicis poetis unus Diogenes tragicus τύπανον dixit apud Athenaeum XIV p. 636 a.

II.

Οἶνος οὐκ ἔνεστι
αὐτοῖς πρὸς ἑταίρους πρόφασιν ἐπὶ κῶμόν τινας,
ὅπερ ποιεῖν εἴωθε Γρυλλίων ἀεί.

Athenaeus VI p. 244 f: Ἀξιόνικος δ' ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Τυρρηνῷ Γρυλλίωνος τοῦ παρασίτου ἐν τούτοις μνημονεύει Οἶνος κτλ. Versu primo νῦν addunt VL. Cetera fortasse ita scribenda sunt: πρόφασις ἐπὶ κῶμόν τινα, hac sententia: vinum (quod affatim habent) obtendere non possunt commessationi apud sodales instituendae. Sive malis ita interpretari: nihil vini habent, quam rem praetendere possunt commissationi apud sodales. Sed πρόφασις ἐπὶ κῶμον pro πρόφασις κώμου fortasse non recte dicitur. Pro ἑταίρους vide an ἑτέρους scribendum sit.

ΦΙΛΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

I.

Ἄλλον δ' ἰχθὺν
μεγέθει πίσυγόν τινα τοῖσδε τόποις
ἥκει κομίζας
γλαυκός τις ἐν πόντῳ γαλεοὺς
οἴκον ὀψοφάγων καὶ λίχνων ἀνδρῶν
ἀγάπημα φέρων κατὰ τῶν ὤμων.
τίνα τῷδ' ἐνέπω τὴν σκευασίαν;
πότερον χλωρῷ τρίμματι βρέξας,

ἢ τῆς ἀγρίας ἅλμης πάσμασι
σῶμα λιπάνας
πυρὶ παμφλέκτῳ παραδώσω;
ἔφα τις ὡς ἅλμῃ θερμῇ.
τοῦτο φάγοι γ' ἑφθὸν ἀνὴρ Μοσχίων φίλαυλος.
βοᾷ δ' ὄνειδος ἴδιον, ὦ Καλαίδη·
σὺ μὲν ἀμφὶ σῦκα καὶ ἀμφὶ τάριχ' ἀγάλλει,
τοῦ δ' ἐν ἅλμῃ παρεόντος οὐ γεύει χαρίεντος ὄψου.

Athenaeus VIII p. 342 b: Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ τὸν Ὑπερίδην πρὸς τῷ ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτόν φησι, καθάπερ καὶ Καλλίαν τὸν ῥήτορα Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ Ἄλλον δ' ἰχθὺν κτλ. Vs. 4—6 vir doctus apud Dindorfium in Addendis p. 1807:

γλαῦκον τοῖς ἐν πόντῳ γαλεοῖς,
εἴτ' ὀψοφάγων λίχνων τ' ἀνδρῶν
ἀγάπημα φέρων κατὰ τῶν ὤμων.

Vs. 9 libri λιάσμασι: correxit Erfurdtius. — Vs. 12 ἔφα τις. Iacobsius φάτις. At fortasse tragici poetae subest sive irrisio sive imitatio. Aeschylus Agam. 360: οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν. Ante ἅλμῃ excidisse videri potest ἐν. Ac fortasse versus ita distinguendi sunt: ἔφα τις ὡς ἐν ἅλμῃ | θερμῇ τοῦτο φάγοι etc. — Vs. 14 verba βοᾷ δ' ὄνειδος ἴδιον mihi obscura sunt. Pro Καλαίδη scribendum videtur Καλλιάδη, h. e. Καλλία, quem ῥήτορα appellat Athenaeus. ὦ ante Καλαίδη B omittit. — Vs. 15 καὶ ἀμφί. Ita BCP. κ' ἀμφὶ VL. Fortasse ἀμφὶ delendum. τάριχ' ABCP. ταρίχης VL. Formam τάριχον muni[...] ad Anaxandr. p. 194. De sensu haec monet Athenaeus: τὰ μὲν σῦκα ὡς ἂν συκοφάντην λοιδορῶν, τὰ δὲ ταρίχη κα[ὶ] ὡς αἰσχροποιοῦντος. Ac τάριχος et similia convicii lo[co] passim de scelestis hominibus et lascivis dici constat; ide[m] ad homines foede libidinosos translatum esse non memi[ni.] — Vs. 16 παρεόντος propter ionicam formam valde susp[e]ctum est. Tum γεύει et vs. 15 ἀγάλλει pro γεύῃ et ἀγάλλ[ῃ]

posuit Dindorfius. Si nihil corruptum est hoc versu, metricam formam hanc esse putem:

— ∪ — — ∪ ∪ — ∪ — — | — ∪ ∪ — ∪ — —

Ceterum permirum videri potest quod Athenaeus ex his Axionici versibus efficere voluit, Calliam et heliuonem fuisse et aleatorem, cum de alea ne verbum quidem additum sit. Cuius difficultatis partem ita removere licebit, ut Athenaeum verbo *κυβεύειν* eo sensu usum esse dicamus, quo legitur apud Theopompum Com. p. 813: *παῦσαι κυβεύων, μειράκιον, καὶ τοῖς βλίτοις διαχρῶ τὸ λοιπόν*, h. e. *desine luxuriosam agere vitam.*

Φ Ι Λ Ι Ν Ν Α.

Γυναικὶ δὴ πίστευε μὴ πίνειν ὕδωρ.

Athenaeus X p. 442 a: *Ἀξιόνικος δ' ἐν Φιλίννῃ φησί Γυναικὶ δὴ κτλ.* Subiecit haec Athenaeus Platonis comici loco (p. 674) quo mulieres vini avidissimas esse doceret. Pro *δή*, quod habent AC, PVL *δέ*. De titulo fabulae vide Hist. crit. p. 418 et Fragm. Com. ant. p. 748. Pro *Φιλίννῃ*, quod ex ABP receptum est, VL habent *Φιλίνῃ*.

Χ Α Λ Κ Ι Δ Ι Κ Ο Σ.

Titulus fabulae utrum *Χαλκὶς* an *Χαλκιδικὸς* fuerit dubitari potest. Illud habet Athenaeus Fragm. II. fortasse etiam Fragm. I. ubi libri habent *Χαλκιδίκῳ*. At *Χαλκιδικῷ* Pollux Fragm. III. *Χαλκὶς* si verum est, meretricis nomen fuisse crediderim, comparandum illud cum *Χρυσὶς* apud Timoclem Orestaut. I, 4. *Ἄργυρις* (sive potius *Ἀργυρὶς*) apud Theognid. vs. 1212 et aliis. Idem fuit Menandreae fabulae titulus. Sin *Χαλκιδικὸς* fabulae index fuit, de cive Chalcidensi intelligendus est. Quae rarior quidem est gentilium forma, nec tamen sine exemplis. Ita *Ἑλληνικὸς* dicitur pro *Ἕλλην*, *Λακωνικὸς* pro *Λάκων*, *Ἰωνικὸς* pro *Ἴων*, *Τυρρηνικὸς* pro *Τυρρηνός*.

EX FABULIS INCERTIS.

I.

Ὅταν δανείζῃ τις πονηρῷ χρήματα
ἀνήρ, δικαίως ἀντὶ τῶν τόκων ἔχει
λύπας.

Stobaeus Floril. II 2 cum lemmate Ἀξινίκου (sic). Vs. 1 δανείζῃ A. δανείζει vulgo. Altero versu legebatur ἀνήρ, δικαίως αὐτῶν τὸν τόκον λύπας ἔχει. Grotius ἀνήρ δικαίως τὸν τόκον λύπας ἔχει. Recepit hoc Gaisfordius. Mihi potior visa est codicis Marciani lectio apud Gaisfordium Praef. Stob. p. VI. quam totam repraesentavi, nisi quod ἔχει λύπας scripsi pro λύπας ἔχει. Fortasse tamen ἀνήρ delendum versusque ita scribendus est: δίκαιος, ἀντὶ τῶν τόκων λύπας ἔχει.

II.

Etymol. M. p. 775 30: Ὑϊκὸν δέρμα οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει εἰ μὴ παρὰ Ἀξιονίκῳ. οὐδέποτε γὰρ λέξις σημαίνουσα μέρος σώματος ἔχει εἰς κον κτητικόν, ἀλλὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ον. οὐ γὰρ λέγομεν χοιρικὸν κρέας ἀλλὰ χοίρειον. Eadem Philemo Gramm. p. 172 ed. Osann.

CALLICRATES.

(Hist. crit. p. 418)

Athenaeus XIII p. 586 a: μνημονεύει δ' αὐτῆς (Sinopen meretricem dicit) Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκάδι καὶ ἐν Κηπουρῷ, ἐν Ἀκεστρίᾳ, ἐν Ἁλιευομένῃ, ἐν Νεοττίδι, καὶ Ἄλεξις ἐν Κλεοβουλίνῃ καὶ Καλλικράτης ἐν Μοσχίωνι.

EPIGENES.

(Hist. crit. p. 354)

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ.

Vide Antiphanis fragmenta fabulae cognominis.

ΒΑΚΧΕΙΑ *).

I.

Εἶτ' ἔρχεται
χελιδονείων μετ' ὀλίγον σκληρῶν ἁδρὸς
πινακίσκος.

Athenaeus III p. 75 c: *χελιδονείων δὲ σύκων μνημονεύει Ἐπιγένης ἐν Βακχείᾳ* (libri *βραγχίᾳ*) *Εἶτ' ἔρχεται κτλ.* Vs. 2 *χελιδονείων* Bentleius Phalar. p. 280 Lips. Libri *χελιδονίων*.

II.

Ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα σιτευτὸν λαβὼν
ἔτρεφέ με.

Athenaeus IX p. 384 a. de anseribus disserens: *καὶ Ἐπιγένης ἐν Βάκχαις* (sic) *φησίν Ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα ἔτρεφέ με λαβὼν σιτευτόν.* Ita Venetus. Ceteri fere *μοι* pro *με.* Porsonus Miscell. p. 315: *ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆν' ἐμὲ | ἔτρεφε λαβὼν σιτευτόν.* Ego Dindorfium secutus sum. Quamquam possis etiam, *ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆν' ἔτρεφέ με παραλαβὼν | σιτευτόν.*

---

*) V. Hist. crit. p. 355. Genuinus fabulae titulus non *Βακχεία*, quae Bentleii coniectura est, fuisse videtur, sed *Βακχίας*, quod viri nomen fuisse constat. Ad hanc igitur normam Athenaei loci corrigendi videntur.

EX FABULIS INCERTIS.

I.

Ὅταν δανείζῃ τις πονηρῷ χρήματα
ἀνήρ, δικαίως ἀντὶ τῶν τόκων ἔχει]
λύπας.

Stobaeus Floril. II 2 cum lemmate Ἀξινίκου (sic). Vs. 1 δανείζῃ A. δανείζει vulgo. Altero versu legebatur ἀνήρ, δικαίως αὐτῶν τὸν τόκον λύπας ἔχει. Grotius ἀνὴρ δικαίως τὸν τόκον λύπας ἔχει. Recepit hoc Gaisfordius. Mihi potior visa est codicis Marciani lectio apud Gaisfordium Praef. Stob. p. VI. quam totam repraesentavi, nisi quod ἔχει λύπας scripsi pro λύπας ἔχει. Fortasse tamen ἀνὴρ delendum versusque ita scribendus est: δίκαιος, ἀντὶ τῶν τόκων λύπας ἔχει.

II.

Etymol. M. p. 775 30: Ὑϊκὸν δέρμα οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει εἰ μὴ παρὰ Ἀξιονίκῳ. οὐδέποτε γὰρ λέξις σημαίνουσα μέρος σώματος ἔχει εἰς κον κτητικόν, ἀλλὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ον. οὐ γὰρ λέγομεν χοιρικὸν κρέας ἀλλὰ χοίρειον. Eadem Philemo Gramm. p. 172 ed. Osann.

CALLICRATES.

(Hist. crit. p. 418)

Athenaeus XIII p. 586 a: μνημονεύει δ' αὐτῆς (Sinopen meretricem dicit) Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκάδι καὶ ἐν Ἀκπουρῷ, ἐν Ἀκεστρίᾳ, ἐν Ἁλιευομένῃ, ἐν Νεοττίδι, καὶ Ἄλεξις ἐν Κλεοβουλίνῃ καὶ Καλλικράτης ἐν Μοσχίωνι.

EPIGENES.

(Hist. crit. p. 354)

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ.

Vide Antiphanis fragmenta fabulae cognominis.

ΒΑΚΧΕΙΑ *).

I.

Εἶτ' ἔρχεται
χελιδονείων μετ' ὀλίγον σκληρῶν ἁδρὸς
πινακίσκος.

Athenaeus III p. 75 c: χελιδονείων δὲ σύκων μνημονεύει Ἐπιγένης ἐν Βακχείᾳ (libri βραγχίᾳ) Εἶτ' ἔρχεται κτλ. Vs. 2 χελιδονείων Bentleius Phalar. p. 280 Lips. Libri χελιδονίων.

II.

Ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα σιτευτὸν λαβὼν
ἔτρεφέ με.

Athenaeus IX p. 384 a. de anseribus disserens καὶ Ἐπιγένης ἐν Βάκχαις (sic) φησίν Ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα ἔτρεφέ με λαβὼν σιτευτόν. Ita Venetus. Ceteri fere μοι pro με. Porsonus Miscell. p. 315: ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆν' ἐμὲ | ἔτρεφε λαβὼν σιτευτόν. Ego Dindorfium sequutus sum. Quamquam possis etiam, ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆν' ἔτρεφέ με παραλαβὼν | σιτευτόν.

---

*) V. Hist. crit. p. 355. Genuinus fabulae titulus non Βακχεία, quae Bentleii coniectura est, fuisse videtur, sed Βακχίας, quod viri nomen fuisse constat. Ad hanc igitur normam Athenaei loci corrigendi videntur.

III.

Τὸ σκύφος ἔχαιρε δεχόμενος.

Athenaeus XI p. 498 e: καὶ Ἄλεξις ἐν Λευκαδίᾳ (scil. τὸ σκύφος dixit) καὶ Ἐπιγένης ἐν Βακχείᾳ (libri Βακχίᾳ) Τὸ σκύφος ἔχαιρε δεχόμενος.

Η Ρ Ω Ι Ν Η.

I.

Ἀλλ' οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους
ὦ τάλαν, ἐκείνους τοὺς ἁδρούς, ταπεινὰ δὲ
καὶ γλαφυρὰ πάντες, ὡσπερεὶ τὰ ποτήρια
αὔτ' οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι.

Athenaeus XIII p. 474 a. de cantharis disserens: Ἐπιγένης Ἡρωίνῃ Ἀλλ' οὐδέ κτλ. Vs. 3 et 4 ὡσπερεὶ τὰ ποτήρια αὔτ' Porsonus. AB ὡς περὶ αὐτὰ τὰ ποτήρια. P ὡσπερεὶ αὐτὰ τὰ ποτήρια. V ὥσπερ αὐτὰ τὰ ποτήρια. L ὥσπερ αὐτὰ ποτήρια. Recepi praeeunte Dindorfio Porsoni coniecturam. Servari tamen potest codicum scriptura, si versu tertio aliquid excidisse statuas et locum ita disponas:

καὶ γλαφυρὰ πάντες . . . . ὡσπερεὶ
αὐτὰ τὰ ποτήρι' οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι.

Ac nescio an id etiam necessarium sit, cum ad ταπεινὰ καὶ γλαφυρὰ substantivum requiratur, et αὐτὰ melius ante quam post ποτήρια inferatur. Nec dubium esse potest quid exciderit. Nam ingentibus illis cantharis non unum quodlibet nomen minoris poculi oppositum fuisse consentaneum est, sed deminutivum ab ipso illo κάνθαρος formatum, h. e. κανθαρίδια, quod a κανθάριον formatum recte antepaenultimam producit. Itaque locus ita videtur a poeta scriptus esse:

καὶ γλαφυρὰ πάντες κανθαρίδι', ὡσπερεὶ
αὐτὰ τὰ ποτήρι', οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι.

II.

Τὴν Θηρίκλειον δεῦρο καὶ τὰ Ῥόδιακὰ
κόμισον λαβὼν τοὺς παῖδας, εἰσοίσεις μόνος
ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία, ῥυτὰ τέτταρα,
ἡδυποτίδας τρεῖς, ἠθμὸν ἀργυροῦν.

Athenaeus XI p. 502 e: Ἐπιγένης δ' ἐν Ἡρωίνῃ καταλέγων πολλὰ ποτήρια καὶ τοῦ ψυγέως οὕτω μνημονεύει Τὴν Θηρίκλειον — κυμβία. Idem XI p. 469 c: μνημονεύει δ' αὐτῶν (ἡδυποτίδων) καὶ Ἐπιγένης ἐν Ἡρωίνῃ διὰ τούτων Ψυκτῆρα — ἀργυροῦν. Apertum est haec in unum fragmentum coniungenda esse. Vs. 2 pro εἰσοίσεις scribendum videtur εἶτ' οἴσεις, quod sententiae progressus fere flagitat. Versu quinto fortasse praestat ἠθμόν. Vide vol. II p. 91.

ΜΝΗΜΑΤΙΟΝ.

Κρατῆρες, κάδοι,
ὁλκεῖα, κρουνεῖ. B. ἔστι γὰρ κρουνεῖα; A. ναί.
λουτήρι'. ἀλλὰ τί καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν,
ὄψει γὰρ αὐτός. B. βασιλέως υἱὸν * *
λέγεις ἀφῖχθαι; A. δηλαδή, Πιξώδαρον.

Athenaeus XI p. 472 e. de κάδῳ disserens: Ἐπιγένης δὲ ἐν Μνηματίῳ φησὶ Κρατῆρες κτλ. Idem p. 480 a: Κρουνεῖα. Ἐπιγένης Μνηματίῳ Κρατῆρες — ναί. Denique p. 486 b: Λουτήριον. Ἐπιγένης Μνηματίῳ ἐν τῷ τῶν ποτηρίων καταλόγῳ φησὶ Κρατῆρες — ὄψει γὰρ αὐτός. Vs. 2 primo loco codices ἔστι δὲ κρουνιαναι (sic). — Vs. 3 καθ' ἕκαστα altero loco 486. — Vs. 4 Dobraeus Adv. II p. 331 supplet υἱόν τινα. Eodem auctore vs. 5 verba δηλαδὴ Πιξώδαρον alteri interlocutori assignavi. De Pixodaro dixi Hist. crit. p. 354. In huius nominis scriptura mirifice variant codd. et editt. Πηξόδαρος scriptum est apud Arrian.

Exped. Alex. I 24. *Pixodorus* apud Vitruv. X 7. *Πηξόδωρος* apud Plutarch. Alex. 10, propius vero *Πιξόδαρος* apud Herod. V 118. Genuinam scripturam a Suida v. *Δέξιππος* servatam Epigenis locus ostendit eamque praeter numos — Wesseling. ad Diod. Sic. vol. II p. 189 — confirmat Lycium nomen Iobatae *Ἀμισώδαρος*, de quo vide Hom. Iliad. π' 328: *Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι, υἷες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου.* Ubi scholiasta: *οὗτος Καρίας δυνάστης, οὗ τὴν θυγατέρα ἔγημε Βελλεροφόντης, ὡς Ξενομήδης* *) *φησί.* Cfr idem ad Iliad. ζ 170 et Append. Vatic. II 29.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ.

Τρεῖς μόνους
σκώληκας ἔτι τούτους δ' ἔμ' ἔασον καταγαγεῖν.

Pollux VII 30: *πηνίον· κατάγειν, καταγαγεῖν, κάταγμα. τὸ δ' αὐτὸ καὶ μήρυμα. τῶν δὲ νέων τις κωμικῶν Ἐπιγένης ἐν Ποντικῷ ἔφη Τρεῖς μόνους κτλ.* Altero versu scribendum videtur *τούτους μ' ἔασον.* Verbo *κατάγειν* eodem modo usus est Pherecrates Dulod. fragm. VII: *καὶ τῶν ἐρίων κατάγωμεν.* De titulo fabulae vide Hist. crit. p. 330.

*) De Xenomede vide Dindorfium ad schol. Aristoph. Lys. 448. qui eiusdem historici nomen verissime restituit Etymol. M. p. 445 8. ubi vulgo editur *Ἐνομίδης ὁ τὰ Θεῖα γράψας.* Sed praeterea pro *Θεῖα* scribendum *Χῖα.* Fuit enim patria Chius. Fugit hoc etiam Lobeckium meum Aglaoph. 1183.

DROMO.

(Hist. crit. p. 418)

ΨΑΛΤΡΙΑ.

I.

Ὑπερῃσχυνόμην
μέλλων ἀσύμβολος πάλιν δειπνεῖν· πάνυ
αἰσχρὸν γάρ. Β. ἀμέλει· τὸν Τιθύμαλλον γοῦν ἰδεῖν
ἐρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' ἔσθ' ὁρᾶν·
οὕτως ἐρυθριᾷ συμβολὰς οὐ κατατιθείς.

Athenaeus VI p. 240 d. de Tithymallo parasito comicorum testimonia apponens: Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ Ὑπερῃσχυνόμην κτλ. Vs. 3 γὰρ a Schweighaeusero additum.

II.

Ἐπεὶ δὲ θᾶττον ἥμεν ἠριστηκότες,
ὁ παῖς περιεῖλε τὰς τραπέζας, νίμματα
ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα, τοὺς στεφάνους πάλιν
τοὺς ἰρίνους λαβόντες ἐστεφανούμεθα.

Athenaeus IX p. 409 e. de more manus lavandi post coenam poetarum testimonia apponens: Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ Ἐπεὶ δὲ θᾶττον κτλ. Versu secundo ὁ παῖς Porsonus. Libri ἥμεν, quod ex primo versu repetitum P recte omittit. Schweighaeuserus ἡ μέν. — Vs. 4 τοὺς ἰρίνους Casaubonus pro δέ σπορίνους. Coronantur eadem denuo convivatores, ut secundis mensis sese praeparent. Matron

apud Athen. IV p. 186 f: *αὐτὰρ ἐπεὶ δόρποιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕντο | χεῖρας νιψαμένοισιν ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων | ὡραῖος παῖς ἦλθε φέρων μύρον ἴρινον ἡδύ· | ἄλλος δ' αὖ στεφάνους ἐπὶ δεξιὰ πᾶσιν ἔδωκεν.* Et paucis interiectis:

δεύτεραι αὖτε τράπεζαι ἐφωπλίζοντο γέμουσαι.

Eodem modo Philoxenus apud Athenaeum IV p. 147 e. IX 409 e et XV 643 a: *ὅτε δ' ἤδη | βρωτύος ἠδὲ ποτᾶτος ἐς κόρον ἦμεν ἑταῖροι, | τῆνα μὲν ἐξαπάειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες | νίπτρ' ἔδοσαν κατὰ χειρῶν σμήμασιν ἰρινομίκτοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ ἐπεγχέοντες | τόσσον ὅσον τις ἔχρῃζ'· ἐκτρίμματα . . . λαμπρὰ | σινδονυφῆ δίδοσάν τε χρίματά τ' ἀμβροσιόδμα καὶ στεφάνους ἰοθαλέας. | Τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας . . . λιπαραυγεῖς | πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἴσφερον γεμούσας, | τὰς ἐφήμεροι καλέοντι νῦν τραπέζας, | ἀθάνατοι δέ τ' Ἀμαλθείας κέρας.* Ita enim haec quae apud Athenaeum diversis locis leguntur coniunxi, in prioribus Schweighaeuseri et Th. Bergkii coniecturas sequutus Act. societ. gr. I p. 208.

DIODORUS.

(Hist. crit. p. 418)

ΑΥΛΗΤΡΙΣ.

Ἐπὰν κυάθους πίνῃ τις, ὦ Κρίτων, δέκα,
ἀεὶ παρ' ἕκαστον ἐνδελεχῶς τὸ ποτήριον,
πίνει τὸ λοιπόν, τοὺς λογισμοὺς δ' ἐξεμεῖ.
ταῦτα σκόπει πρὸς σαυτόν.

Athenaeus X p. 431 c: *Διόδωρος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Αὐλητρίδι Ἐπὰν κτλ.* Vs. 2 *ἀεὶ* Dobraeus Advers. II p. 327 libri *εἰ.* — Vs. 3 libri *πίνειν.* Correxit Dobraeus. Ibid. *τὸ* VL. *τε* BP. Tum pro *δ' ἐξεμεῖ*, quae Dobraei emendatio est, ABP *δέξαιμι.* VL *ἐξείη.* Naekius Choeril. p. 174 secundum et tertium versum ita scribebat:

εἰ τὸ παρ' ἕκαστον ἐνδελεχῶς ποτήριον
πίνειν τὸ λοιπὸν τοὺς λογισμοὺς αὐξάνει, —

Recepit hoc Dindorfius.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ.

Βούλομαι δεῖξαι σαφῶς
ὡς σεμνόν ἐστι τοῦτο καὶ νενομισμένον
καὶ τῶν θεῶν εὕρημα, τὰς δ' ἄλλας τέχνας
οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἄνδρες σοφοί.
τὸ γὰρ παρασιτεῖν εὗρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος,

ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένως.
οὗτος γὰρ εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται
οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν,
οὗ δ' ἂν καλῶς ἐστρωμένην κλίνην ἴδῃ
παρακειμένην τε τὴν τράπεζαν πάνθ' ἃ δεῖ
ἔχουσαν, ἤδη συγκατακλιθεὶς κοσμίως
ἀριστίσας ἑαυτόν, ἐντραγών, πιών,
ἀπέρχετ' οἴκαδ' οὐ καταβαλὼν συμβολάς.
κἀγὼ ποιῶ νῦν τοῦτ'· ἐπὰν κλίνας ἴδω
ἐστρωμένας καὶ τὰς τραπέζας εὐπρεπεῖς
καὶ τὴν θύραν ἀνεῳγμένην, εἰσέρχομαι
ἐνθάδε σιωπῇ καὶ ποιήσας εὐσταλῆ
ἐμαυτόν, ὥστε μὴ 'νοχλεῖν τὸν συμπότην.
πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων, πιών,
ἀπέρχομ' οἴκαδ' ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος.
ὅτι δ' ἦν τὸ πρᾶγμ' ἔνδοξον ἀεὶ καὶ καλόν,
ἐκεῖθεν ἂν γνοίη τις ἔτι σαφέστερον.
τὸν Ἡρακλέα τιμῶσα λαμπρῶς ἡ πόλις
ἐν ἅπασι τοῖς δήμοις θυσίας ποιουμένη,
εἰς τὰς θυσίας ταύτας παρασίτους τῷ θεῷ
οὐ πώποτ' ἀπεκλήρωσεν, οὐδὲ παρέλαβεν
εἰς ταῦτα τοὺς τυχόντας, ἀλλὰ κατέλεγεν
ἐκ τῶν πολιτῶν δώδεκ' ἄνδρας ἐπιμελῶς
ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δυναστῶν γεγονότας,
ἔχοντας οὐσίας, καλῶς βεβιωκότας.
εἶθ' ὕστερον τὸν Ἡρακλέα μιμούμενοι
τῶν εὐπόρων τινὲς παρασίτους ἑλόμενοι
τρέφειν παρεκάλουν, οὐχὶ τοὺς χαριεστάτους
ἐκλεγόμενοι τοὺς δὲ κολακεύειν δυναμένους
καὶ πάντ' ἐπαινεῖν, οἷς ἐπειδὴ προσερύγοι,

ῥαφανῖδας ἢ σαπρὸν σίλουρον καταφαγών,
ἴα καὶ ῥόδ᾽ ἔφασαν αὐτὸν ἠριστηκέναι.
ἐπεὶ δ᾽ ἀποπάρδοι μετά τινος κατακείμενος
τούτων, προσάγων τὴν ῥῖν᾽ ἐδεῖτ᾽ αὐτοῦ φράσαι,
πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνεις;
διὰ τοὺς τοιούτους τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους
τὸ τίμιον καὶ τὸ καλὸν αἰσχρόν ἐστι νῦν.

Athenaeus VI p. 239 b: *Διόδωρος δὲ ὁ Σινωπεὺς ἐν Ἐπικλήρῳ περὶ τοῦ παρασιτεῖν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγλαφύρως τάδε φησίν Βούλομαι δεῖξαι σαφῶς κτλ.* Vs. 10 *τὴν* additum a Casaubono. — Vs. 11 *συγκατακλιθεὶς* Dobraeus Adv. II p. 310. Libri *κατακλιθείς*. Schweighaeuserus *κατακλιθεὶς καὶ κοσμίως*. — Vs. 12 *πιὼν* pro *ἐμπιὼν* Grotius Excerptis p. 887. — Vs. 15 corrige describentis errorem *εὐπρεπεῖς* pro *εὐτρεπεῖς*. — Vs. 17 *ἐνθάδε σιωπῇ* ABP. *ἐνθάδε ἤδη σιωπῇ* VL. — Vs. 18 *μὴ ᾽νοχλεῖν* P. Vulgo *μὴ ἐνοχλεῖν*. — Vs. 19 Schweighaeuserus *πάντων δ᾽*. — Vs. 21 *καὶ* ABP omittunt. — Vs. 24 libri *δήμοισι*. Casaubonus *δήμοις*. Ibid. *ποιουμένης* ABPV. *ποιουμένη* L. — Vs. 26 *ἀπεπλήρωσεν* V. — Vs. 28 sqq. Spectat huc Athen. p. 235 d: *Φιλόχορος — μνημονεύων τῶν καταλεγομένων τῷ Ἡρακλεῖ παρασίτων, καὶ Διόδωρος ὁ Σινωπεὺς κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἐπικλήρῳ.* De illis Herculis parasitis vide Petitum Leg. Att. p. 159 sqq. et Bergkium ad Aristoph. Daet. p. 1022. — Vs. 30 „*οὐσίας* Casaubonus: quam scripturam ex margine Q affert Villebrunius. *θυσίας* PVL." *Dindorfius.* — Vs. 32 „*τινὲς* Casaubonus. *τινὰς* PVL. Villebrunius in D utramque scripturam, *τινὲς* et *τινάς*, reperiri ait." *Dindorfius.* — Vs. 36 *ῥαφανῖδας ἢ* Dindorfius. ABCP *ῥαφανίδας καί.* VL *ῥαφανῖδα καί.* — Vs. 38 *ἐπεὶ δ᾽* Dindorfius. Libri *ἐπειδὰν δ᾽*. Ibid. *ἀποπάρδοι* BC. Ante Dindorfium *ἀποπάρδῃ*. — Vs. 39 libri *τούτῳ* cum sequentibus coniunctum. Tum ABPV *ῥῖνα δεῖ ταυτῷ* (*δεῖτ᾽ αὐτῷ* C), quod in *ῥῖν᾽ ἐδεῖτ᾽ αὐτῷ* mutatum est. Sed praeterea *αὐτοῦ* scribendum cum

Dobraeo. „*Cum aliquo horum* (parasitorum) *accumbens, tum* (parasitus) *ab eo petebat ut diceret.*" — Vs. 40 nonne *λαμβάνει*? — Vs. 42 *νῦν* Casaubonus et L. Ceteri libri *νυνί*.

EX INCERTA FABULA.

Ἐγὼ μὲν οὖν τὸν νόμον ἐμαυτῷ τουτονὶ
τίθεμαι δοκιμάζων, ὥσπερ εἴρηται ποιεῖν·
κρεῖττον γάρ ἐστιν εὖ τεθραμμένην λαβεῖν
γυναῖκ' ἄπροικον ἢ κακῶς μετὰ χρημάτων,
τὴν ἐσομένην καὶ ταῦτα μέτοχον τοῦ βίου.

Stobaeus Flor. LXXII 1 cum lemmate *Διοδώρου*. Vs. 1 *τουτονὶ* margo Gesneri pro *τοῦτον*. — Vs. 2 Trinc. *ποεῖν*. — Vs. 4 *κακῶς* sc. *τεθραμμένην*. Itaque carere licet Grotii correctione *κακήν*, quam recepit Gaisfordius. Nec recte *γυνὴ κακὴ* opponitur *γυναικὶ καλῶς τεθραμμένῃ*.

DIONYSIUS.

(Hist. crit. p. 419)

ΑΚΟΝΤΙΖΟΜΕΝΟΣ. *)

Ὥστ' ἐνίοτ' ἂν τούτοισι ποιῶν ματτύην
σπεύδων ἅμ' εἰσήνεγκα διαμαρτὼν μίαν
ἄκων περιφορὰν τῶν νεκρῶν ὡς τὸν νεκρόν.

Athenaeus XIV p. 664 d: *Διονύσιος δ' ἐν Ἀκοντιζομένῳ· μάγειρος δέ ἐστιν ὁ λέγων Ὥστ' ἐνίοτ' ἂν κτλ.* **Vs. 1** *ὥστ'* **A.** *ὥστ' ἂν* **PVL. Ibid.** *τούτοισι* **VL.** *τούτου τοῖσι* **A. Cetera nemo dum intellexit.**

ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΣ.

Σφόδρα μοι κεχάρισαι, Σιμία, νὴ τοὺς θεοὺς
ταυτὶ προείπας· τὸν μάγειρον εἰδέναι
πολὺ δεῖ γὰρ ἀεὶ πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν
τὸ δεῖπνον ἢ τὸ δεῖπνον ἐγχειρεῖν ποιεῖν·
ἂν μὲν γὰρ ἕν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον,
τοὖψον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα
τρόπον παραθεῖναι δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσαι
δεῖ, μὴ προίδηται τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ,
οὐκέτι μάγειρος, ὀψοποιὸς δ' ἐστί που·
οὐ ταὐτὸ δ' ἐστὶ τοῦτο· πολὺ διήλλαχεν,

*) V. Hist. crit. p. 419. 420.

πολύ. στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὃς ἂν λάβῃ
δύναμιν, ὁ μέντοι δυνάμενος κἀν πράγμασιν
ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί που
στρατηγός ἐστιν, ἡγεμὼν δὲ θἄτερον.
οὕτως ἐφ' ἡμῖν σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν
ἡδύσμαθ' ἑψῆσαί τε καὶ φυσᾶν τὸ πῦρ
ὁ τυχὼν δύναιτ' ἄν. ὀψοποιὸς δ' οὖν μόνον
ἐστὶν ὁ τοιοῦτος, ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι.
συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν
δειπνοῦντα, πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθὺν ἀγοράσαι
[οὐ τοῦ τυχόντος]. πάντα μὲν λήψει σχεδὸν
ἀεὶ γάρ, οὐκ ἀεὶ δὲ τὴν τούτων χάριν
ἔχεις ὁμοίαν, οὐδ' ἴσην τὴν ἡδονήν.
'Αρχέστρατος γέγραφέ τε καὶ δοξάζεται
παρά τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον,
τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε κοὐδὲ ἓν λέγει.
μὴ πάντ' ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε,
τῶν βιαίων ἔσθ' ἕνεκα τὰ γεγραμμένα,
κενὰ μᾶλλον ἢ ὅτ' ἦν οὐδέπω γεγραμμένα.
οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς· ἐπεὶ
εἶπ' ἀρτίως . . . . . .
ὅρον γὰρ οὐκ ἔσχηκεν, οὐ ὁ καιρός,
αὐτὴ δ' ἑαυτῆς ἐστι δεσπότης· ἐὰν δ'
εὖ μὲν σὺ χρήσῃ τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς τύχης
καιρὸν δ' ἀπολέσῃς, παραπόλωλεν ἡ τέχνη.
Β. ἄνθρωπε, μέγας εἶ. Α. τουτονὶ δ' ὃν ἀρτίως
ἔφης ἔχοντα πεῖραν ἥκειν πολυτελῶν
πολλῶν τε δείπνων ἐπιλαθέσθαι, Σιμία,
πάντων ποιήσω, θρῖον ἂν δείξω μόνον
παραθῶ τε δεῖπνον ὄζον αὔρας ἀττικῆς,

ἐξ ἀντλίας ἥκοντα καὶ γέμοντ' ἔτι
φορτηγικῶν μοι βρωμάτων ἀναγωγίαις·
εἰ μή, ποιήσω νυστάσαι παροψίδι.

Athenaeus IX p. 404 e: καὶ ὁ παρὰ Διονυσίῳ δὲ ἐν Θεσμοφόρῳ μάγειρος, ἄνδρες δαιταλεῖς· οὐ χεῖρον γὰρ καὶ τούτου μνησθῆναι· τί φησι; Σφόδρα μοι κεχάρισαι κτλ. Vs. 1 κεχάρισαι Σιμμία Porsonus. Cod. A καὶ χάρις ἀεὶ μία, in quo nihil fere mutatum nisi ЄΙΜΙΑ in CΙΜΙΑ. *) Pro Σιμμία, utpote a σιμὸς formato, rectius scribi Σιμία monui Praef. ad Menandrum p. XVI. idque praeter alios sequutus est Dindorfius. Nec nego id recte fieri, ubicunque, ut et hoc versu et infra vs. 88, librorum scriptura eam formam commendat. Enimvero nec Σιμμίας damnaverim, quae antiquior fuisse videtur forma, ab aeolico σίμμος formata. Ita quem Aeoles vocabant Φρύννις, ab Atticis dicebatur Φρῦνις. Cfr ad Pherecrat. p. 329. Plurima eiusdem generis composuit H. L. Ahrens de dial. Aeol. p. 58. **) — Vs. 4 verba ἢ τὸ δεῖπνον accesserunt ex A. — Vs. 5 ἂν Casaubonus. Libri ἐάν. — Vs. 7 δ' ἢ πότ' ἢ πῶς. Ita ex mea emendatione edidit Dindorfius. Vulgo δέ ποτ' (BP ποτε) ἢ πῶς. — Vs. 8 in libris ita scribitur μὴ προΐδη τε τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ. Addidi initio versus δεῖ idque cum superioribus coniunxi. Recepit hoc Dindorfius, sed ita ut προειδῇ scriberet pro προΐδῃ τε, quod praeeunte Dobraeo scripsi προΐδηται. Sed minus recte idem Dobraeus cetera administravit, μήτε προΐδηται τοῦτο μήτε φροντίσῃ. — Vs. 9 libri οὐκ ἔστι, quod propter pravam caesuram ferri non potest. Scripsi igitur οὐκέτι. Tum AB ὀψοποιὸς δ' ἐστίν: VL ὀψοποιὸς δ' ἔστ' ἴσως. Schweighaeuserus et Dindorfius

*) C saepissime abiit Є. Apud grammat. Bekk. Anecd. p. 463 26 pro διανυκτερεύειν scribe διανυκτέρευσιν.

**) Pittacus apud Diog. Laert. I 81: ἔμπας δ' ἕξομαι ὡς ἀνδρὶ ξείνῳ γενοίμην τοι ὀμίλαος. Scribendum ὄμιλλος, quod apud Aeolenses adiectivi vim habuisse videtur.

ὀψοποιός ἐστι δέ. Lenius videtur quod ipse reposui; *ποῦ* ante *οὐ* facile excidere potuit. Dobraeus *ὀψοποιὸς δ' ἐστὶν οὐ | ταὐτὸν γάρ ἐστι τοῦτο*. — Vs. 10 *ταὐτὸ* VL. *ταὐτὸν* AP. — Vs. 11 addidi *πολύ*. Casaubonus *καὶ γάρ*. — Vs. 14 pro *θάτερον* ne *θάτερος* requiras, vide Menandr. p. 129 *τοὔθ' ἑταῖρός ἐστιν ὄντως*. Eriphus p. 559 *τάδ' οὐ Κόρινθος*. Et sic passim. — Vs. 17 *οὖν* L. *οὐ* BPV. — Vs. 21 *οὐ τοῦ τυχόντος* probabili coniectura adiecit Dobraeus. — Vs. 22 *χάριν* Iacobsius, qui olim *ἀκμήν*. Libri *ἀρχήν*. — Vs. 23 libri *ἔχει θ'*. Recepi emendationem Iacobsii; fortasse tamen praestat *ἕξεις*. — Vs. 28 adhuc frustra tentatus est. Suspicabar *ἃ τῶν ἰδιωτῶν ἔσθ' ἕνεκα γεγραμμένα*. Nimirum *ἰδιωτῶν* ut fit in *ΙΔΙΩΝ*, idque deinceps prono errore in *ΒΙΑΙΩΝ* abiit. — Vs. 29 ex A accessit. Si Dionysii est, forti indiget remedio. — Vs. 30. Sensus est, omnino de tantae arte praestantiae ne posse quidem scribi. — Vs. 32 Schweighaeuserus *οὐχ ὁ κύριος*, quod male de domino interpretatur. Fortasse *οὐδὲ κύριον*, *nullius auctoritate se regi patitur*. — Vs. 33 *δεσπότης* ABC. *δεσπότις* PVL. — Vs. 34 libri *τῆς τέχνης*. At *τέχνης καιρὸν ἔχειν* vix aliud est quam *τέχνῃ εὖ χρῆσθαι*. Scripsi igitur *τῆς τύχης*. Non omnia in scientia, multa etiam in fortuna posita esse dicit. — Vs. 35 *καιρὸν δ'* Casaubonus. Libri *δὲ καιρόν*. — Vs. 36 libri *μέγας γὰρ εἶ*. Correxit Adamus. Quamquam nec *μέγας* valde placet. — Vs. 38 vulgo *ἐπιλαθέσθαι. σημεῖα*. Correxi Praef. ad Menandrum p. XVI. ubi sententiam loci indicavi. — Vs. 40 *παραθῶ τε* VL. *παρὰ τὸ* B. *παραθῶ* sine *τε* P. — Vs. 41 libri *ἥκοντι*. Correxi l. l. Ibidem scripsi *γέμοντ' ἔτι*. B *γέμον τέ τι*. *γεμων τε τι* A. *γέμω τε τι* P. *γέμοντι* VL. Non dissimulandum tamen accusativos *ἥκοντα* et *γέμοντα* paullo durius ad remotiora *ἐπιλαθέσθαι ποιήσω* referri. Vide infra. — Vs. 42 *φορτητικῶν* ABP. *φορτικῶν* VL. Scripsi *φορτηγικῶν*. Ita dixit cibos, qualibus *φορτηγοὶ* in itinere maritimo utuntur. Ibidem libri *ἀγωνίαις*. Scripsi *ἀναγωγίαις*, de *fastidio* intellegens. Hesychius, *Ἀγωγία: ἀηδία*. Hic etiam

scripserim *ἀναγωγία*. Fortasse autem singularis reponendus *ἀναγωγίας*, sive malis *ἀναγωγίᾳ*. De postremo versu, qui vulgo sine distinctione scribitur *εἰ μὴ ποιήσω κτλ.*, vel explicando vel emendando desperare video criticos. Lenissimam adhibui mutatae interpunctionis medelam. Hoc dicit, nisi apposito atticae frugalitatis et elegantiae edulio effecero ut lautissimarum epularum obliviscatur, cibo aliquo delicatissimo et praeter ordinem illato (*παροψίδι*) efficiam ut *obdormiscat*, i. e. ut oblivio hominem capiat. Sed haereo praeterea in versibus 41 et 42, non modo propter eam causam, quam ad vs. 41 indicavi, sed etiam iccirco, quod non intellegitur, cur fastidium ex vili maritimi itineris victu susceptum hoc potissimum loco tanta cum vi ingeratur. Itaque suspicor versuum ordinem ita immutandum esse:

παραθῶ τε δεῖπνον ὄζον αὔρας ἀττικῆς.
εἰ μή, ποιήσω νυστάσαι παροψίδι
ἐξ ἀντλίας ἥκοντα καὶ γέμοντ' ἔτι
φορτηγικῶν μοι βρωμάτων ἀναγωγίας.

Atque ita simul intellegitur, qui factum sit, ut accusativi *ἥκοντα* et *γέμοντα* in dativos conversi sint. Unum, de quo ipse mihi non satisfacio, est verbum *νυστάσαι*, quod num recte interpretatus sim subdubito. Nec de *ἀναγωγία* omnis mihi sublata est dubitatio.

ΟΜΩΝΥΜΟΙ.

I.

Ἄγε δὴ Δρόμων, νῦν εἴ τι κομψὸν ἢ σοφὸν
ἢ γλαφυρὸν οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων,
φανερὸν ποίησον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ.
νῦν τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ' ἐγώ.
εἰς πολεμίαν ἄγω σε· θαρρῶν κατάτρεχε·
ἀριθμῷ διδόασι τὰ κρέα καὶ τηροῦσί σε.
τακερὰ ποιήσας ταῦτα καὶ ζέσας σφόδρα,

τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς λέγω σοι, σύγχεον.
ἰχθὺς ἁδρὸς πάρεστι· τἀντός ἐστι σά.
κἂν τέμαχος ἐκκλίνῃς τι, καὶ τοῦτ' ἔστι σόν,
ἕως ἂν ἔνδον ὦμεν· ὅταν ἔξω δ', ἐμόν.
ἐξαιρέσεις καὶ τἄλλα τἀκόλουθ' ὅσα
οὔτ' ἀριθμὸν οὔτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει,
περικόμματος δὲ τάξιν ἢ θέσιν φέρει,
εἰς αὔριον σὲ κἀμὲ ταῦτ' εὐφρανάτω.
λαφυροπώλῃ παντάπασι μεταδίδου,
τὴν πάροδον ἵν' ἔχῃς τῶν θυρῶν εὐνουστέραν.
τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα;
ἐμὸς εἶ μαθητής, σὸς δ' ἐγὼ διδάσκαλος.
μέμνησο τῶνδε καὶ βάδιζε δεῦρ' ἅμα.

Athenaeus VIII p. 381 c: τὴν δ' ἐξαίρεσιν Διονύσιος ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν τοῖς Ὁμωνύμοις τῷ δράματι οὕτως εἴρηκε ποιήσας τινὰ μάγειρον πρὸς τοὺς μαθητὰς διαλεγόμενον Ἄγε δὴ Δρόμων κτλ. Vs. 1 Δρόμων V. δρίμων DPQL. — Vs. 6 ἀριθμῷ, *certo numero* h. e. *numeratos*. V. Dobraeum Adv. I p. 109 et quem is laudat Valckenarium ad Herod. VI 58. — Vs. 7 ταχερὰ Casaubonus. Libri τὰ χρέα. — Vs. 9 τἀντός ἐστι σά e coniectura Grotius Excerpt. p. 833. Confirmat A. Vulgo ταὐτὸς ἔστι σός. — Vs. 10 ἐκκλίνειν *surripere* nove dictum videtur. — Vs. 11 ἔξω δ' ἐμόν Schweighaeuserus. δ' ἔξω ἐμὸν ABP. δ' ἔξω γ' ἐμὸν VL. — Vs. 13 οὔτ' pro οὐδ' Dindorfius. — Vs. 14. „Edulii facti e parvis carnium frustis nomen est περίκομμα, *minutal*. Hic vero pericommatis loco esse dicuntur particulae e singulis cibis decerptae et furto ablatae." Casaubonus. — Vs. 15 εὐφρανάτω Grotius. Libri εὔφρανα τῶ. — Vs. 16 λαφυροπώλῃ non intellego. Criticorum coniecturae non dignae sunt quae commemorentur. Hoc tamen recte videntur intellexisse, requiri nomen quo portarum custos significetur.

II.

Κηφισόδωρόν φασιν ἐπικαλούμενον
πλάνον τίν' ἐν Ἀθήναις γενέσθαι, τὴν σχολὴν
εἰς τοῦτο τὸ μέρος τοῦ βίου καταχρώμενον.
τοῦτον ἐντυχόντα πρὸς τὸ σιμὸν ἀνατρέχειν
ἢ συγκαθεῖναι τῇ 'πὶ τῇ βακτηρίᾳ.

Athenaeus XIV p. 615 e: *Διονύσιος μὲν ὁ Σινωπεὺς ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὁμώνυμοι* (ita Schweigh. pro *Ὁμωνύμῳ*) *μνημονεύει Κηφισοδώρου τοῦ πλάνου διὰ τούτων Κηφισόδωρόν φασι κτλ.* Respicit Eustathius ad Odyss. p. 1382 40: *ἔτι δὲ καὶ ὁ πλάνος, τέχνην αὐτὸς ἔχων τινὰ καὶ τὸ ἀποπλανᾶν τοὺς θεωμένους, ὁποῖοι Κηφισσόδωρός τις καὶ Πανταλέων.* Vs. 1 *φασὶν* C. *φησὶν* PVL. — Vs. 2 *τιν'* A. *τινὰ* PVL. Verborum sequentium ordo hic est, *τὴν σχολὴν τοῦ βίου εἰς τοῦτο τὸ μέρος καταχρώμενον.* De dictione *εἰς τοῦτο τὸ μέρος* Schweighaeuserus attulit Lexicon Polyb. p. 380. — Vs. 4 „*τοῦτον* Athenaeus omissis praecedentibus verbis quibusdam posuisse videtur. Metrum restitui potest si *ὃν* scribas." Dindorfius. — Vs. 5 in litteris *ἤσυγ* latere *ἥσυχα* acute vidit Iacobsius. Pro *καθεῖναι* praesens requiritur *καθιέναι.* Tum *τῇ 'πὶ* BP. *τῇ ἐπὶ* VL. Intellegerem locum ita scriptum: *ἥσυχα καθιέναι δ' αὑτὸν ἐπὶ βακτηρίᾳ*, *clivum cursu adscendere, lento autem gradu et baculo innixum descendere.*

Λ Ι Μ Ο Σ.

Scholiasta Hom. Iliad. *λ'* 515: *αἰσχρὸν γὰρ ἦν τὸν ἥρωα πυρέττοντα παραλαβεῖν* (leg. *παραβαλεῖν*) *καὶ κενούμενον τὴν γαστέρα ἢ προποτιζόμενον. ταῦτα γὰρ κωμικά, ὡς καὶ τῷ Διονυσίῳ πεποίηται ἐν Λιμῷ [τῶν] νόσων* (leg. *νοσῶν*) *Ἡρακλῆς, Σειληνὸς δὲ κλύζειν πειρᾶται τὸν Ἡρακλέα.* Eustathius p. 859 40: *γελοῖος οὖν, φασί, καὶ Διονύσιος, ᾧ*

πεποίηται νοσῶν Ἡρακλῆς, καὶ Σιληνὸς κλίζειν αὐτὸν πειρώμενος. Dixi de his Hist. crit. p. 420. ubi satis probabiliter, puto, *Λίνῳ* scribendum esse conieci. Ceterum dubitare coepi, an haec non potius ad Dionysium tragicum pertineant. Certe Sileni persona satyricae fabulae quam comoediae argumento accommodatior est. Achaei Eretriensis Linum itidem satyricum drama fuisse, in eoque magnas Herculem partes sustinuisse nemo nescit.

Σ Ω Ζ Ο Υ Σ Α.

I.

Ὅσα δ' ἐστὶν εἴδη θηρικλείων τῶν καλῶν,
γύναι, δικότυλοι, τρικότυλοι, δεῖνος μέγας
χωρῶν μετρητήν, κυμβίον, σκύφοι, ῥυτά.
B. ποτήρι' ἡ γραῦς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἓν βλέπει.

Athenaeus XI p. 467 d: *Διονύσιος ὁ Σινωπεὺς ἐν Σωζούσῃ καταλέγων ὀνόματα ποτηρίων μνημονεύει καὶ τούτου (δείνου) λέγων οὕτως Ὅσα δ' ἐστὶν εἴδη κτλ.* Vs. 2 in *γύναι* poculi nomen latere perspecte monuit Letronnius Observ. sur les noms des vases p. 44. Verum quod vitiose nomini substituit *γυάλαι* (a *γυάλας*), id ab Atticorum sermone longe remotum est. Fortasse *κοτύλαι* scribendum, cuius vocabuli prima syllaba in initio versus facile absorberi potuit. Ita tria poculorum genera a magnitudine denominatorum commemorarentur, unum (*κοτύλαι*) quod unam cotylen, alterum quod duo, tertium quod tres cotylas habet. Quicquid est, *γύναι* prorsus improspero loco positum et pro corrupto habendum est, quamvis negante Welckero Mus. Rhen. (1839) p. 412. — Vs. 3 *ῥυτά*. Athen. p. 497 c: *Διονύσιος ὁ Σινωπεὺς ἐν Σωζούσῃ καταλέγων τινὰ ποτήρια καὶ τοῦ ῥυτοῦ ἐμνήσθη.* Ceterum hunc versum alteri interlocutori attribui. Priora enim vix dubitari potest quin ab ipsa illa, quae vs. 4 memoratur, vetula dicantur.

II.

Πρὸς τὸν τελευτήσανθ' ἕκαστος, κεὶ σφόδρα
ζῶν ἐχθρὸς ἦν τις, γίγνεται φίλος τότε.

Stobaeus Floril. CXXV 8 cum lemmate *Διονυσίου Σωτείρας*. Diodori nomen adscripsit Trincavellus. Vid. Hist. crit. p. 429. Vulgo *κἂν σφόδρα ὢν ἐχθρὸς ᾖ*. Pro *ᾖ* cod. B *ἦν*, quo recepto correxi *κεὶ* pro *κἂν* et *ζῶν* pro *ὤν*, quod mireris non vidisse Valcken. ad Eurip. Phoen. 1455, qui *ζῶντ'* h. e. *ζῶντι* tentabat. Pro *τότε* malim *ποτέ*.

EX FABULA INCERTA.

Ἔπειτα δ' οὐδὲ τοῦτο γιγνώσκεις ὅτι
τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς ὅλως φθονεῖ;
Ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον.
Ἅπαν τὸ λίαν συνετόν ἐστ' ἐπίφθονον.
Αὐτὸς γενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει.
Εἰσίν τινες νῦν οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει.

Servavit hos versus adscripto Dionysii nomine Stobaeus Floril. XXXVIII 2 et 6. Qui num omnes nostri Dionysii sint haud affirmaverim. Tertius quidem versus tragici poetae esse videri potest. Versui sexto Trincavellus Diogenis nomen apposuit.

ERIPHUS.

(Hist. crit. p. 420)

ΑΙΟΛΟΣ.

Λόγος γάρ ἐστ' ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων.
οἶνον λέγουσι τοὺς γέροντας, ὦ πάτερ,
πείθειν χορεύειν οὐ θέλοντας.

Athenaeus IV p. 134 c: *τούτοις οὐκ ἀναρμόστως ἄν τις ἐπενέγκαι τὰ Ἐρίφῳ τῷ κωμικῷ ἐν Αἰόλῳ εἰρημένα τάδε Λόγος γάρ ἐστ' ἀρχαῖος κτλ.* Respicit incerti auctoris versum ab Athenaeo X p. 428 a. servatum: *Οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.* Fortasse igitur scribendum *κοὐ θέλοντας.* Vs. 3 annotante Dindorfio Eustathius ad Od. p. 1770 7 habet *οὐκ ἐθέλοντας.*

ΜΕΛΙΒΟΙΑ.

I.

Καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν,
ὥσπερ πρὸς ἀπλήστους. ἀλλὰ ταυτὶ λάμβανε
παρθένε τὰ μῆλα. Β. καλάγε. Α. καλὰ δῆτ' ὦ θεοί.
νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον
εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως.
Γ. παρ' Ἑσπερίδων ᾤμην γε. Β. νὴ τὴν Φωσφόρον,

φησὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι. B. τρία
μόνον ἐστίν. A. ὀλίγον τὸ καλὸν ἐστι πανταχοῦ
καὶ τίμιον. B. τούτων μὲν ὀβολόν, εἰ πολύ,
τίθημι. λογιοῦμαι γάρ. A. αὗται δὲ ῥόαι.
B. ὡς εὐγενεῖς. A. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην ἐν Κύπρῳ
δένδρον φυτεῦσαι τοῦτό φασιν ἓν μόνον.
B. βέρβεια πολυτίμητε. κᾆτα τρεῖς μόνας
καὶ τάσδ' ἐκόμισας; A. οὐ γὰρ εἶχον πλείονας.

Athenaeus III p. 84 b: *Ὅτι δ' ὄντως ἐκ τῆς ἄνω χώρας ἐκείνης κατέβη εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ φυτὸν τοῦτο* (**citria mala**) *ἔστιν εὑρεῖν λεγόμενον καὶ παρὰ τοῖς τῆς κωμῳδίας ποιηταῖς, οἳ καὶ περὶ τοῦ μεγέθους αὐτῶν τι λέγοντες τῶν κιτρίων μνημονεύειν φαίνονται. Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτίᾳ Καὶ περὶ μὲν ὄψου — πανταχοῦ καὶ τίμιον. Ἔριφος δ' ἐν Μελιβοίᾳ αὐτὰ ταῦτα τὰ ἰαμβεῖα προθεὶς ὡς ἴδια τὰ τοῦ Ἀντιφάνους ἐπιφέρει Παρ' Ἑσπερίδων κτλ.* **V. Antiphan. p. 33. Vs. 1** *γ'* **om. ABP. Ibidem pro** *ἠλίθιον* *τὸ* **A habet** *ἠλίθοντο.* **B** *ἠλίθοντο.* **Tum** *λέγει* **B. — Vs. 2** *ταυτὰ* **B. — Vs. 6 pro** *Φωσφόρον* **Antiphanes** *Ἄρτεμιν.* **— Vs. 7** *φησὶ* **codices. Corrigunt** *φασίν.* **Recte habet** *φησίν,* ***existimat*****, scil. idem ille de quo Fragm. II 3 haec dicuntur:** *οὗτος δέ φησι ταῦτα τὴν Λήδαν τεκεῖν.* **De personarum vicibus vide ad Antiphanem. — Vs. 10** *ῥόαι.* **ABP** *ῥόαι γ'.* **— Vs. 13** *βέρβεαι* **A.** *βέρβεα* **BP. Seidlerus** *ἕρμαια πολυτίμητα.* **Mihi in** *βέρβεαι* **dei deaeve nomen latere videbatur. De** *πολυτίμητος* **dixi ad Menandr. p. 43. — Vs. 14** *τάσδ' ἐκόμισας* **Dindorfius. Vulgo** *τάσδε κομίσαις.* **ABP** *τάσδε κομίσας.*

II.

Ὠιὰ λευκά γε
καὶ μεγάλα· χήνει' ἐστίν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ.
οὗτος δέ φησι ταῦτα τὴν Λήδαν τεκεῖν.

Athenaeus I p. 58 a: *χηνείων δ' ᾠῶν Ἔριφος Ὠιὰ λευκά γε κτλ.* Eustathius ad Hom. p. 1686 48: *Ἔριφος, λόγιος ἦν δὲ καὶ αὐτὸς ἀνήρ, χήνεια ληρεῖ ᾠὰ λευκά τε καὶ μεγάλα τὴν Λήδαν τεκεῖν.* Ad Meliboeam haec rettuli propter similitudinem cum fragmento superiore: nec dubitari potest, quin ex eodem sermone inter secundas mensas habito derivata sint. Vs. 1 Eustathius *λευκά τε*.

III.

Ταῦτα γὰρ οἱ πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι
ὑπογάστριον θύννακος, οὐδὲ κρανίον
λάβρακος, οὐδὲ γόγγρον, οὐδὲ σηπίας,
ἃς οὐδὲ μάκαρας ὑπερορᾶν οἶμαι θεούς.

Athenaeus VII p. 302 e. de *θύννου ὑπογαστρίῳ* disserens: *Ἔριφος Μελιβοίᾳ Ταῦτα γὰρ οἱ πένητες.* Vs. 1 „*ταῦθ' οἱ* Casaubonus. *ταῦτα γὰρ οἱ* PVL om. C et Eustathius p. 1720 59." *Dindorfius.* Reliqui vitiosam lectionem, in qua non dubito quin aliud quid lateat quam quod Casaubonus voluit.

IV.

Ἐκπεπίῃ δέκας πρὶν ἀγαθοῦ πρῶτον δαίμονος λαβεῖν,
πρὶν Διὸς σωτῆρος.

Athenaeus XV p. 693 c. de poculo *ἀγαθοῦ δαίμονος* disserens: *Ἔριφος Μελιβοίᾳ Ἐκπεπίῃ δέκας πρὶν ἀγαθοῦ πρῶτον κτλ.* Corrigunt *ἐκπίῃ δέπας πρὶν ἀγαθοῦ δαίμονος πρῶτον λαβεῖν*, numeris trochaicis. Dobraeus Advers. II p. 358 priora sic *ἐπεκπίει δὲ καὶ* — cetera se expedire negans.

V.

Antiatticista p. 98 26: *Ἡιματῶσθαι. Ἔριφος Μελιβοίᾳ.*

Π Ε Λ Τ Α Σ Τ Η Σ. *)

Τάδ' οὐ Κόρινθος οὔτε Λαΐς, ὦ Σύρε,
οὐδ' εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων τροφαί,
ὧν οὐκ ἄμοιρος ἥδε χεὶρ ἐγίγνετο.

Athenaeus IV p. 137 d: *εὐτράπεζοι δ' εἰσὶν ὄντως οἱ Θετταλοί, καθὰ καὶ Ἔριφός φησιν ἐν Πελταστῇ οὕτως Τάδ' οὐ κτλ.* **Partem loci repetiit Eustath. p. 331 14. Vs. 1 Dindorfius** *οὐδέ.* — **Vs. 2 B** *Θετταλῶν χείρ, ξένων τροφέων οὐκ ἄμοιρος ἡ.* **Eustathius** *Θετταλῶν χείρ,* **ceteris omissis. Pro** *τροφαὶ ὧν* **P** *τροφῶν.*

E U B U L I D E S.

(Hist. crit. p. 421)

Κ Ω Μ Α Σ Τ Α Ι.

Σοφιστιᾷς, κάκιστε, καὶ Χοῶν δέει
τῶν μισθοδώρων, οὐκ ἀδείπνων ἐν τρυφῇ.

Athenaeus X p. 437 d: *τῇ ἑορτῇ τῶν Χοῶν ἔθος ἐστὶν Ἀθήνησι πέμπεσθαι δῶρά τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς σοφισταῖς, οἵπερ καὶ αὐτοὶ συνεκάλουν ἐπὶ ξενίᾳ τοὺς γνωρίμους, ὥς φησιν Εὐβουλίδης ὁ διαλεκτικὸς ἐν Κωμασταῖς δράματι οὕτως Σοφιστιᾷς κάκιστε κτλ.* **De hoc more confer Bekkeri Chariclem vol. I p. 140. Versu secundo Dobraeus Adv. II p. 327 dubitanter** *σῦκα δειπνῶν ἐντρυφᾷς.* **Si sana est edita lectio, nescio an vertendum sit,** ***non sinentium te, dum alii luxuriantur*** (*ἐν τρυφῇ*), ***incoenatum esse.*** **Egregie tamen placet** *σῦκα δειπνῶν,* ***qui in aliorum luxurie vili cibo vesceris.***

*) V. Hist. crit. p. 421.

HENIOCHUS.

(Hist. crit. p. 421)

ΓΟΡΓΟΝΕΣ.

Πιεῖν πιεῖν τις ἐγχεῖ πυριγενῆ
λαβὼν βραχύωτον κυκλοτερῆ παχύστομον
κώθωνα, παῖδα φάρυγος.

Athenaeus XI p. 483 e. de cothone disserens: *Ἡνίοχος Πιεῖν κτλ.* Vs. 1 *πιεῖν πιεῖν* AP. *πιεῖν ποιεῖν* B. *πιεῖν* VL. Ibid. libri *ἐγχείτω.* Correxit Dobraeus Add. ad Arist. p. 128. Quae sequuntur in libris hoc ordine sese excipiunt: *λαβὼν πυριγενῆ κυκλοτερῆ παχύστομον.* Transposuit Dobraeus. — Vs. 2 *παχύστομον* ad superciliosam et quasi tumentem cothonis oram referendum est. V. ad Eubuli Aleat. p. 321. *στόμα* de poculi ora dixit etiam Sophocles Oed. C. 474. ubi *λαβὰς ἀμφιστόμους* explico *ansas utrimque oram crateris ambientes.* — Vs. 3 libri *φάρυγγος,* qua forma non usos esse Atticos indicavi ad Antiqu. comoed. fragm. p. 89. 107. *Παῖδα φάρυγος* festive dicit cothona, *gulae ministrum,* de quo admonuit Toupius Emend. II p. 85.

ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΣ.

Ὁ βοῦς ὁ χαλκοῦς ἦν ἂν ἑφθὸς δεκάπαλαι,
ὁ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβών.

Athenaeus IX p. 396 d. de *γαλαθηνοῖς* disserens: *'Ηνίοχος Πολυεύκτῳ 'Ο βοῦς κτλ.* Libri *ὁ βοῦς χαλκοῦς ἦν ἄνεφθος δὲ καὶ πάλαι.* Correxit Porsonus Miscell. p. 240. Apertum est respici notum aliquod simulacrum bovis aenei, qualia Olympiae et Delphis aliisque locis dedicata erant, teste Pausania El. XXVII 9 et Phoc. XVI 6. Athenis tale signum positum fuisse aliunde non constat. *Δεκάπαλαι* scribendum esse viderat etiam Iacobsius. Cfr Photius p. 371 8. Philonides p. 428 *κατάκειμαι δεκάπαλαι.* Callim. Epigr. II 4: *τετράπαλαι σποδιή*, ubi non sine gravi errore Blomfieldius edidit *τέφρα πάλαι σποδιή.* Videtur autem haec convivator dixisse morae impatiens et cunctanti coquo iratus. Ac fortasse ipsum Polyeuctum poeta ista dicentem induxerat. Vid. Hist. crit. p. 423.

Π Ο Λ Υ Π Ρ Α Γ Μ Ω Ν.

'Ορῶ δὲ θαῦμ' ἄπιστον, ἰχθύων γένη
περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα, κωβιούς, σπάρους,
ψήττας, ἐρυθίνους, κεστρέας, πέρκας, ὄνους,
θύννους, μελανούρους, σηπίας, αὐλωπίας,
τρίγλας, ἐλεδώνας, σκορπίους.

Athenaeus VI p. 271 a: *'Ηνίοχος ἐν Πολυπράγμονι 'Ορῶ δὲ κτλ.* Vs. 1 Athenaeus *γάρ*, pro quo Schweighaeuserus in notis *δέ*. — Vs. 2 *κωβιοὺς* Dindorfius ex P. *κωβίους* L. *κωβιλοὺς* V. — Vs. 3 *ἐρυθίνους*. Aliis locis apud Athenaeum (VII p. 300 e. p. 327 b) *ἐρυθρῖνον* vocari hunc piscem annotavit Schweighaeuserus, etiam latine utrumque formam reperiri monens. Tertia huius nominis forma est *ἐρυθρός*, qua usus est Marcellus Sid. Iatr. 13: *καὶ κεστρεῖς ἐρυθροί τε καὶ ἀκταῖοι μελάνουροι.* — Vs. 4 „*ἐλεδῶναι* sunt polyporum genus, Athen. VII p. 318 e. ubi quidem *ἐλεδώνη* editur." Schweighaeuserus. Id adscivi cum Dindorfio.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

Πρὸς ἐμαυτὸν ἐνθυμούμενος, νὴ τοὺς θεούς,
ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων. σὺ δὲ
Παύσωνι φῂς τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι,
A. καὶ πρᾶγμά γ' ἠρώτα με δυστράπελον πάνυ
ἔχον τε πολλὰς φροντίδων διεξόδους.
B. λέγ' αὐτό· καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως.
A. ἔτνος κυάμινον διότι τὴν μὲν γαστέρα
φυσᾷ, τὸ δὲ πῦρ οὔ; B. χάριεν οἷς γιγνώσκεται
τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος. ὡς δ' ἀεί ποτε
περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστὴς τέλος.

Athenaeus IX p. 408 a: *ἔτνους δὲ κυαμίνου μνημονεύει Ἡνίοχος ὁ κωμικὸς ἐν Τροχίλῳ λέγων οὕτως Πρὸς ἐμαυτὸν κτλ.* Vs. 1 *ἐνθυμούμενος* pendet ab iis quae praecesserunt. — Vs. 2 *διαφέρει σῦκα καρδάμων* proverbialis locutio fuisse videtur similis illi Latinorum *distant aera lupinis*. Quod post *σὺ δὲ* additum legebatur *οὐδέ*, delevit Casaubonus. — Vs. 3 *τὸ δεῖνα* L. *τὸ δειναὶ* AP. *τὸ δεῖα* V. *τῷ δεῖνι* Dindorfius, quo non opus est. Tum vulgo *προσλελακκέναι*. P *προσλελακηκέναι*. AB *προσλελακέναι*. — Vs. 4 *πρᾶγμά γ' ἠρώτα* Dindorfius pro vulgato *πρᾶγμ' ἠρώτα*. At fortasse legendum *ναί, πρᾶγμ' ἀνηρώτα*. Iacobsius Addit. p. 217: *καὶ πρᾶγμ' ἐπηρώτα*. — Vs. 5 vulgo *ἔχων δὲ* et *δυσεξόδους*. Illud Iacobsius, hoc Boissonadius correxit. Similis versus est Sophoclis Antig. 225: *πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις*. — Vs. 8 vulgo coniungitur *τὸ δὲ πῦρ οὐ χάριεν*. Correxit Boissonadius collato Philostr. Soph. Prooem. p. 483. ubi Chaerepho Gorgiam interrogasse traditur, *διὰ τί οἱ κύαμοι τὴν μὲν γαστέρα φυσῶσι, τὸ δὲ πῦρ οὐ φυσῶσιν;* Ceterum ante Dindorfium scribebatur *χαρίεν* et *γινώσκεται*. — Vs. 10 pro *τέλος* Iacobsius *πολύς*, Dale-

campius *ολος*. Placet Dobraei Advers. II p. 324 coniectura, Heniochi *χρῆσιν* desinere in *σοφιστής*, *τέλος* autem cum proximis Athenaei verbis coniungendum esse: *Τέλος τοιούτων [οὖν] πολλῶν λεγομένων ὕδωρ ἐφέρετο κατὰ χειρῶν.*

EX FABULA INCERTA.

Ἐγὼ δ' ὀνόματα μὲν καθ' ἑκάστης αὐτίκα
λέξω, συνάπασαι δ' εἰσὶ παντοδαπαὶ πόλεις,
αἳ νῦν ἀνοηταίνουσι πολὺν ἤδη χρόνον.
τάχ' ἂν τις ὑποκρούσειεν ὅ τι πότ' ἐνθάδε
νῦν εἰσὶ κἀνέροιτο· παρ' ἐμοῦ πεύσεται.
τὸ χωρίον μὲν γὰρ τόδ' ἐστὶ πᾶν κύκλῳ
Ὀλυμπία, τηνδὶ δὲ τὴν σκηνὴν ἐκεῖ
σκηνὴν ὁρᾶν θεωρικὴν νομίζετε.
εἶεν. τί οὖν ἐνταῦθα δρῶσιν αἱ πόλεις;
ἐλευθέρι' ἀφίκοντο θύσουσαί ποτε,
ὅτε τῶν φόρων ἐγένοντ' ἐλεύθεραι σχεδόν.
κἄπειτ' ἀπ' ἐκείνης τῆς θυσίας διέφθορεν
αὐτὰς ξενίζουσ' ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
ἀβουλία κατέχουσα πολὺν ἤδη χρόνον.
γυναῖκε δ' αὐτὰς δύο ταράττετόν τινε
ἀεὶ συνοῦσαι· δημοκρατία θατέρᾳ
ὄνομ' ἐστί, τῇ δ' ἀριστοκρατία θατέρᾳ,
δι' ἃς πεπαρῳνήκασιν ἤδη πολλάκις.

Stobaeus Floril. XLIII 27 cum lemmate *Ἡνιόχου.* Haud quaquam improbabile est fabulae, cuius ex prologo hi versus excerpti sunt, iudicem fuisse *Πόλεις*. Cfr Hist. crit. p. 423. Vs. 2 Trinc. *παντοδαπύν*. — Vs. 3 ante Salmasium *ἀνοηταίνουσαι*. — Vs. 5 pro edito *κἂν ἔροιτο* scripsi *κἀνέροιτο*. Sed videntur hic plura turbata esse. Quis enim

non ipsum hoc κἀνέροιτο post ὑποκρούσειε positum expectat? Suspicabar aliquando:

τάχ' ἄν τις ὑποκρούσειε κἀνέροιθ' ὅ τι
πότ' ἐνθαδὶ νῦν εἰσι· παρ' ἐμοῦ πεύσεται.

In quo ποτέ versus initio positum comparabam cum Sophoclis Oed. Tyr. 1079: οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι | πότ' ἄλλως, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοὐμὸν γένος. Cfr Dindorfius ad Sophoclis Ai. 986. — Vs. 6 Voss. πᾶν τόδ' ἐστὶν κύκλῳ, non male, si scribas ἐν κύκλῳ. — Vs. 7 vulgo τὴν δ' εἶδε. Correxit Valcken. Diatr. p. 278. — Vs. 8 θεωρικήν, tentorium legatorum a civitatibus ad sacra obeunda missorum. Voss. et margo Gesn. Πυθικήν. Tum νομίζετε pro νομίζεται debetur Grotio in annotatione. Cfr Dobraeus Add. ad Aristoph. Eccl. 752. — Vs. 10 ἐλευθέρι' Gesneri margo pro ἐλευθερίᾳ. Sententiam huius et sequentis versus non recte reddidisse videtur Grotius: *Venerunt libertati facturae sacra, Quoniam tributis liberatae sunt modo.* Quae cum sequentibus κᾆπειτ' ἀπ' ἐκείνης τῆς θυσίας etc. conciliari non possunt. Hoc potius dicit: „antiquis quondam temporibus (innuit, opinor, tempora inter bellum Peloponnesiacum et sociale) graecas civitates, quum tributis propemodum liberatae essent, convenisse Olympiam sacra libertati facturas." Quo consilio nunc convenerint, in sequentibus, quae Stobaeus omisit, poeta exposuerat. — Vs. 15 pro αὐτὰς ante Grotium αὐτήν. Ibid. scripsi δύο ταράττετον pro δύ' ἐταράττετον. — Vs. 16 fortasse συνοῦσα.

HERACLIDES.

(Hist. crit. p. 422)

'Αλεκτρυόνα τὸν τοῦ Φιλίππου παραλαβὼν
ἀωρὶ κοκκύζοντα καὶ πλανώμενον
κατέκοψεν· οὐ γὰρ εἶχεν οὐδέπω λόφον.
ἕνα κατακόψας μάλα συχνοὺς ἐδείπνισεν
Χάρης 'Αθηναίων τόθ', ὡς γενναῖος ἦν.

Athenaeus XII p. 532 e. de Charete, Cleocharis filio (Stephanus Byz. v. 'Αγγελή), Atheniensium duce notissimo: ἐδείπνισεν 'Αθηναίους ἐν τῇ ἀγορᾷ θύσας τὰ ἐπινίκια τῆς γενομένης μάχης πρὸς τοὺς Φιλίππου ξένους, ὧν ἡγεῖτο μὲν 'Αδαῖος, 'Αλεκτρυὼν ἐπικαλούμενος, περὶ οὗ καὶ Ἡρακλείδης, ὁ τῶν κωμῳδιῶν ποιητὴς μέμνηται οὕτως 'Αλεκτρυόνα τὸν τοῦ κτλ. Respicit haec Zenobius VI 34. Φιλίππου 'Αλεκτρυών: αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων. 'Αλεκτρυὼν γάρ τις ἐγένετο Φιλίππου στρατηγός, ὃν ἀπέκτεινεν, ὥς φασι, Χάρης ὁ 'Αθηναῖος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Ἡρακλείδης ὁ κωμικὸς καὶ 'Αντιφάνης. Ex Athenaeo profecit allatus a Schweighaeusero Eustathius ad Odyss. p. 1479 37. qui inter alia haec annotavit: ἔστι δὲ τὸ μὲν ἀωρὶ κοκκύζειν τὸν 'Αδαῖον ἀλεκτρυόνα τὸ παρὰ καιρὸν ἐπιβαλεῖν τῇ μόχῃ· τὸ δὲ μήπω λόφον ἔχειν, τὸ ἄοπλον ἔτι ὄντα περιπεσεῖν κινδύνῳ. Schweighaeuserus verba οὐκ εἶχεν οὐδέπω λόφον ad imperitiam et iuventatem Adaei refert. Vs. 4 pro ἕνα Epit. et Eustathius κᾆτα. Si verum est ἕνα, de quo non dubito, infer tertium

et quartum versum aliquid omissum videri potest. — Vs. 5 epit. et Eust. *Ἀθηναίους*. Verba *ὡς γενναῖος ἦν* fortasse ad Adaeum sive Alectryona referenda sunt. Menander *Θεοφορ.* II 12: *ἀλεκτρυὼν γενναῖος ἐν ἑτέρᾳ τροφῇ ἐστίν, ὁ δ' ἀγεννὴς καὶ δέδια τὸν κρείττονα.* Quae Dobraeus Adv. II p. 355 comparat cum verbis Clyti Milesii apud Athen. XIV p. 655 c: *ἔχει (ὄρνις μελεαγρὶς) τὸ μὲν μέγεθος ὄρνιθος γενναίου.* Quod recte intellegit de gallo qui certaminibus committendis alitur (*Kampfhahn*). Charetis de Adaeo, mercenariorum Philippi militum duce, victoriam ad alterutram duarum illarum expeditionum ab Atheniensibus adversus Philippum Olymp. CVIII 1 pro Olynthiis susceptarum spectare, monuit Schweighaeuserus. Adaeum commemorat etiam Damoxenus Heautonpenth. vs. 5.

HERACLITUS.

Athenaeus X p. 414 d: *Ἡράκλειτος δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι Ἑλένην φησί τινα γυναῖκα πλεῖστα βεβρωκέναι.* Scribendum videtur *Ἡρακλείδης*. V. Hist. crit. p. 422. De Helena illa multivora vide ad Antiphanis Fragm. p. 88.

MNESIMACHUS.

(Hist. crit. p. 428)

ΑΛΚΜΑΙΩΝ.

Ὡς Πυθαγοριστῇ θύομεν τῷ Λοξίᾳ,
ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίοντες παντελῶς.

Diogenes Laert. VIII 37: ἔσκωψε δὲ αὐτὸν (Pythagoram; nisi legendum αὐτοὺς) Κρατῖνος μὲν — Μνησίμαχος δ᾽ Ἀλκμαίωνι Ὡς Πυθαγοριστῇ κτλ. Versu primo Menagius Πυθαγορισταί. Titulus fabulae in libris varie scribitur, de quo vide annotationem Huebneri. Quod autem Hist. crit. p. 428 suspicatus sum, Alcmaeonem illum esse philosophum Crotoniensem, id nunc minus mihi certum videtur.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ.

Εἰμὶ γὰρ Βοιώτιος,
ὀλίγα μὲν ἄλλων δίκαια ταῦτα πολλὰ δ᾽ ἐσθίων.

Athenaeus X p. 417 e. de Boeotiorum edacitate disserens: Μνησίμαχος Βουσίριδι Εἰμὶ γάρ κτλ. Herculis, nisi coniectura fallit, haec verba sunt. Versu altero ἄλλων δίκαι ταῦτα BP. ἄλλων δίκαια ταῦτα codex Huraldinus. δίκαια VL omittunt. Quid cod. A habeat non certo constat. Pro ἄλλων fortasse λαλῶν scribendum, ut pauca se loqui at multa edere dicat Hercules. Ac fortasse ne δίκαια quidem

corruptum est. Dindorfius edidit: *ὀλίγα μὲν ἄλλων ταῦτα, πολλὰ δ' ἐσθίων.* Iacobsius Animadv. Athen. p. 228: *ὀλίγα μὲν ἀλέγων* (vel *ἀλγῶν*) *ταῦτα, πολλὰ δ' ἐσθίων.*

ΔΥΣΚΟΛΟΣ.

Ἀλλ', ἀντιβολῶ σ', ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν,
μηδ' ἄγρια λίαν, μηδ' ἐπηργυρωμένα,
μέτρια δέ, τῷ θείῳ σεαυτοῦ. Β. πῶς ἔτι
μετριώτερ' ὦ δαιμόνιε; Α. πῶς; σύντεμνε καὶ
ἐπεξαπάτα με. τοὺς μὲν ἰχθῦς μοι κάλει
ἰχθύδιον· ὄψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, κάλει
ὀψάριον. ἥδιον γὰρ ἀπολοῦμαι πολύ.

Athenaeus VIII p. 359 c: *ὁ δὲ παρὰ Μνησιμάχῳ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι Δύσκολος φιλάργυρος ὢν σφόδρα πρὸς τὸν ἀσωτευόμενον νεανίσκον φησὶν 'Ἀλλ' ἀντιβολῶ κτλ.* Vs. 4 *πῶς;* fortasse adolescenti tribuendum. — Vs. 6 pro *ἰχθύδιον* pluralem requirebat Dawesius Miscell. p. 14. Iniuria, opinor, et invito ipso illo, quem loquentem induxit poeta, avaro.

ΙΠΠΟΤΡΟΦΟΣ.

Βαῖν' ἐκ θαλάμων κυπαρισσορόφων
ἔξω, Μάνη· στεῖχ' εἰς ἀγορὰν
πρὸς τοὺς Ἑρμᾶς,
οὗ προσφοιτῶσ' οἱ φύλαρχοι,
τούς τε μαθητὰς τοὺς ὡραίους,
οὓς ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους
μελετᾷ Φείδων καὶ καταβαίνειν.
οἶσθ' οὓς φράζω;

τούτοις τοίνυν ἄγγελλ᾽ ὅτιή
ψυχρὸν τοὖψον, τὸ ποτὸν θερμόν,
ξηρὸν φύραμ᾽, ἄρτοι ξηροί·
σπλάγχν᾽ ὀπτᾶται, χναῦμ᾽ ἥρπασται,
κρέας ἐξ ἅλμης ἐξήρηται,
τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἠνύστρου,
χορδῆς ἕτερος, φύσκης ἕτερος
διαλαιμοτομεῖθ᾽ ὑπὸ τῶν ἔνδον.
κρατὴρ ἐξερροίβδητ᾽ οἴνου·
πρόποσις χωρεῖ· λέπεται κόρδαξ·
ἀκολασταίνει νοῦς μειρακίων·
πάντες δ᾽ ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω.
μέμνησ᾽ ἃ λέγω, πρόσεχ᾽ οἷς φράζω.
χάσκεις αὐτός;
βλέψον δευρί· πῶς αὐτὰ φράσεις;
αὐτίκ᾽ ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς.
ἥκειν ἤδη καὶ μὴ μέλλειν,
τῷ τε μαγείρῳ μὴ λυμαίνεσθ᾽,
ὡς τῶν ὄψων ἑφθῶν ὄντων,
ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων,
καθ᾽ ἕκαστα λέγων· βολβός, ἐλάα,
σκόροδον, καυλός, κολοκύντη, ἔτνος,
θρῖον, φυλλάς· θύννου τεμάχη,
γλάνιδος, γαλεοῦ, ῥίνης, γόγγρου,
φοξῖνος ὅλος, κορακῖνος ὅλος,
μεμβράς, σκόμβρος,
θυννίς, κωβιός, ἠλακατῆνες,
κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν,
νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,

κόκκυξ, τρυγών, σμύραινα, φάγρος,
μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας,
θρᾶττα, χελιδών, καρίς, τευθίς,
ψῆττα, δρακαινίς,
πουλυπόδειον, σηπία, ὀρφώς,
κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι, βελόναι,
κεστρεύς, σκορπίος, ἔγχελυς, ἄρκτος.
κρέα τ᾽ ἄλλα (τὸ πλῆθος ἀμύθητον)
χηνός, χοίρου, βοός, ἀρνός, οἰός,
κάπρου, αἰγός, ἀλεκτρυόνος, νήττης,
κίττης, πέρδικος, ἀλωπεκίου.
καὶ μετὰ δεῖπνον θαυμαστὸν ὅσ᾽ ἔστ᾽
ἀγαθῶν πλήθη.
πᾶς δὲ κατ᾽ οἴκους μάττει, πέττει,
τίλλει, κόπτει, τέμνει, δεύει,
χαίρει, παίζει, πηδᾷ, δειπνεῖ,
πίνει, σκιρτᾷ, λορδοῖ, κεντεῖ
[βινεῖ]. σεμναὶ δ᾽ αὐλῶν ἀγαναὶ φωναί,
μολπὰ κλαγγὰ θράττει, [νεῖται] πνεῖται.
κούραν κασίας
ἀπὸ γᾶς ἁγίας ἁλίας Συρίας
ὀσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ
λιβάνου, μάρου, σμύρνης, καλάμου,
στύρακος, βάρου,
λίνδου, κίνδου, κισθοῦ, μίνθου.
τοιάδε δόμους ὁμίχλη κατέχει
πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος.

Athenaeus IX p. 402 f: *Μνησίμαχος δ᾽ ἐν Ἱπποτρόφῳ τοιαῦτα παρασκευάζει Βαῖν᾽ ἐκ θαλάμων κτλ.* **Vs. 1** *κυπαρισσορόφων.* **Ita Casaubonus pro** *κυπαρισσοτρόφων.* —

Vs. 2 et 3 εἰς ἀγορὰν πρὸς τοὺς Ἑρμᾶς. De Hermis in vicinia fori et Poecilae positis vide Pausaniam Att. I 16 et Menecleem apud Photium p. 15 3. Ibi equitum fuisse exercitia ex nostro loco intellegitur, nec dissentit Xenophon Hipp. III 2 equitum decursiones ita instituendas esse praecipiens, ut ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν Ἑρμῶν κύκλῳ περὶ τὴν ἀγορὰν καὶ τὰ ἱερὰ περιελαύνωσιν. Atque hinc intellegitur quid sit quod Demetrius hipparchus ἰκρίον ἔστησε πρὸς τοῖς Ἑρμαῖς Ἀρισταγόρᾳ μετεωρότερον τῶν Ἑρμῶν Athen. IV p. 167 f et Eustath. p. 1583 35. — Vs. 4 omittit C. — Vs. 7 BC φείδων. PVL φίδων. Phido fuisse videtur unus ex phylarchis, quos praefuisse equitum exercitiis notum est ex Xenoph. l. l. I, 8. Ibid. μελετᾶν pro γυμνάζειν dictum videtur, cuius usus nullum praeterea exemplum novi. Ceterum verbis ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους καὶ καταβαίνειν, quibus nonnihil nequitiae subesse fortasse recte suspicatus est Iacobsius (Animadv. ad Anthol. I 2 p. 51), illud equestris exercitii genus indicatur, quod ἀποβατῶν ἀγῶνα vocabant. Lexicon rhet. Bekk. Anecd. p. 198 11. Ἀποβατῶν ἀγών: ἐν ᾧ οἱ ἔμπειροι τοῦ ἐλαύνειν ἅρματα ἅμα θεόντων τῶν ἵππων ἀνέβαινον διὰ τροχοῦ ἐπὶ τὸν διφρὸν καὶ πάλιν κατέβαινον. Ad idem certaminis genus spectat Alexidis et Diphili fabularum titulus Ἀποβάτης. — Vs. 18 ὀπτᾶται. Frustra Casaubonus ὤπτηται. Ibid. cod. A χνανώ. PVL χαύνῳ. Schneiderus Lex. gr. s. v. χναυρὸς scripsit χναύρ', quod recepit Dindorfius verba ita coniungens: σπλάγχν' ὀπτᾶται χναύρ', ἥρπασται. Ipse χναῦμ' ἥρπασται scribendum putavi. Hesychius, Χναῦμα: βρῶμα. Idem, Χναύματα: βρώματα καὶ τὰ τῶν κρεῶν ἀπανθρακίσματα. Proverbia Bodl. 770. Πᾶν χναῦμα: χναῦμα (leg. χναύματα) λέγεται τὰ ἀπανθρακίσματα. τίθεται γοῦν ἀντὶ τοῦ πᾶν πρᾶγμα. Sed etiam ἥρπασται corruptum videtur, pro quo vide ne ἤρτυται scribendum sit; χναύματα enim ἀρτύμασι condiri solebant. Hinc Philoxenus Athenaei IV p. 147 d. ex emendatione Dobraei χναυμάτιόν τε σεσιλφιωμένον. Athenaeus IX p. 381 b: μετὰ πολλοῦ πεπέρεως τὰ χναυμάτια ἔβυσα. —

Vs. 16 διαλαιμοτομεῖται non est *per gulam agitur* vel *deglutitur*, sed eodem sensu dictum videtur quo Horatius *porrum seu caepe trucidari* dixit. — Vs. 17 κρατὴρ ἐξερροίβδητ' οἴνου. Eustathius ad Odyss. p. 1719 48: τὸ κρατὴρ δ' ἐξερροίβδητ' οἴνου ἴσον τῷ ἐξηντλήθη καὶ ἔξω πίθου ἐφάνη. — Vs. 18 libri λείπεται. „Fortasse λέπεται scribendum, quod verbum quum proprie idem significet quod ἀποτυλοῦν, postea de quavis petulantia dictum videtur. Verte igitur *cordax petulanter luxuriat*. Athenaeus XIV p. 663 c. allato Alexidis loco, in quo mulieres προπόσεις πίνειν, λέπεσθαι et ματτυάζειν iubentur, haec addit: τῷ δὲ λέπεσθαι χρῶνται οἱ 'Αθηναῖοι ἐπὶ ἀσελγοῦς καὶ φορτικῆς δι' ἀφροδισίων ἡδονῆς." Haec ante hos triginta ferme annos scripsi in Programmate scholastico anno MDCCCXI edito. Nunc idem sive Porsonum sive Dobraeum coniecisse ex huius Advers. II p. 323 cognitum est. Minus recte Dindorfius verborum transpositione locum sanari posse credidit: πρόποσις χωρεῖ· | κόρδαξ λείπεται. ἀκολασταίνει | νοῦς μειρακίων. Pro κόρδαξ PVL σκόρδαξ, quae forma haud temere damnanda est. — Vs. 19 μειρακίων Schweighaeuserus. Vulgo μειρακίου. AB μειράκιον. — Vs. 20 τὰ κάτωθεν ἄνω sc. τιθεῖσιν, quod recte supplere videtur Reiesius ad Petron. 63 p. 319. Iacobsius πάντως δ' ἔνδον. Dobraeus πάντ' ἔστ' ἔνδον. — Vs. 21 vulgo μέμνηθ'. AB μέμνησθ'. C μέμνησ'. — Vs. 22 Casaubonus χάσκεις; οὗτος, βλέψον. Iacobsius αὔτως; Fortasse recte habet editum, in quo vide ne quid obscenitatis lateat. Cum enim famulus, auditis quae de summa in convivio nequitia dicta erant, ipse etiam libidinem vultu gestuque proderet, neque ad mandata satis attentus esse videretur, percommode ab altero inferri potuerunt verba χάσκεις αὐτός; *quid? tu ipse patulo adstas ore?* quibus hominis et oscitantiam et εὐρυπρωκτίαν tangit. Simili ambiguitate verbo χάσκειν usus est Anaxandrides Protes. I 66. Cfr Aristoph. Vesp. 1484. — Vs. 23 vulgo φράζεις. ABC φράσεις. P φράζεις (super ζ scripto σ). Ibid. δευρί, πῶς scripsi auctore Dobraeo. Libri

δεῦρ' εἴ πως. Cfr Valcken. ad Eurip. Hipp. 800. — Vs. 26 *μὴ* BC. *μήτε* PVL. Ibidem C *λυμαίνεσθαι*. — Vs. 27. Aristoph. Ran. 1555: *καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν ὡς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν*. — Vs. 29 ante Dindorfium *ἐλαία*. Ibid. *κολοκύντῃ* ABCP. *κολοκύντα* V. *κολοκύνθα* L. Vide de his formis Phrynichum Epit. p. 437 ibique Lobeckium. — Vs. 31 et 32 *θύννου* — *γόγγρου*. Eosdem pisces eodem ordine recenset Ephippus Cydone p. 330. — Vs. 33 vulgo *φυξίκινος*. Dalecampius quosdam *phoxinus* legere dicit. Scripsi igitur *φοξῖνος*, quod fluviatilis piscis nomen est, de quo vide Aristot. Hist. Anim. VI 12 2. 13 2. cll. Photio Lex. p. 653 19. ubi *φόξινος* scriptum. Vitiose item apud Arcadium p. 65 15 scribitur *φωξῖνος*. Neque enim dubitari potest quin a *φοξὸς* hoc nomen derivandum sit. — Vs. 35. Athen. VII p. 301 d: *ἠλακατῆνες*. *Μνησίμαχος* '*Ιπποτρόφῳ Σκόμβρος, θύννος* (sic), *κωβιός, ἠλακατῆνες*, unde nostro loco *ἠλακατῆνες* scribendum esse monuit iam Casaubonus: vulgo *ἠλακατῖνος*. B *ἠλακατῆνος*. Verba *κωβιὸς ἠλακατῆνες κυνὸς οὐραῖον* adscivit Menander Athenaei VII p. 301 d. — Vs. 36 ante Dindorfium *οὔραιον*. Quae sequuntur *τῶν καρχαριῶν* (ita Schweighaeuserus pro *καρχαρίων*) usque ad *κόκκυξ* apposuit Athenaeus etiam VII p. 322 e. ubi de *σαύρῳ* pisce agitur. — Vs. 37 ante Dindorfium *σαυρός*. — Vs. 38 *βρίγκος* pro *βρίγχος* scripsi cum Dindorfio ex libro VII et ex Ephippi loco ibidem servato. — Vs. 40 et 41 *μύλλος* — *τευθὶς* apposuit Athenaeus etiam VII p. 329 d: *μνημονεύει δ' αὐτοῦ* (*θρᾷτταν* piscem dicit) *Μνησίμαχος ἐν* '*Ιπποτρόφῳ Μύλλος* — *τευθίς*. Myllus et lebias coniunguntur etiam ab Aristoph. Holcad. XVIII *σκόμβροι κολίαι λεβίαι μύλλοι σαπέρδαι θυννίδες*. Ad quae respicit Pollux VI 48: *θύννοι, κολίαι, σαπέρδαι, λεβίαι, μύλλοι*. — Vs. 41 pro *θρᾷττα* Dorotheum Athenaeus VII p. 329 d. refert legisse *θέττα*, sive malo codice usum sive quod ipse nominis *θρᾷττα* insolentia offensus ita correxisset. Pro *μύλλος* utroque loco ante Dindorfium scribebatur *μυλλός*. Quod vs. 40 post *σπάρος* additum legebatur *σκάρος*, delevit Schweighaeuserus, recteque abest

libro VII p. 329 d. Versibus 40—44 paucis mutatis usum esse Ephippum l. l. iam ab aliis monitum est. — Vs. 43 πουλυπόδειον pro πολυπόδειον scribendum esse monui ad Menandri Fragm. p. 181. — Vs. 44. „Scribebatur ἰσχάρος. ἰσχαρὸς scribitur apud Hesychium: ἔσχαρος recte Athen. VII p. 330 a." *Dindorfius.* — Vs. 45 vulgo ἄρτοι. B ἄρτος. Panes iam supra vs. 11 commemoraverat. Requiritur piscis nomen. Scripsi igitur ἄρκτος. Archestratus Athenaei III p. 92 d: τοὺς μῦς Αἶνος ἔχει μεγάλους, ὄστρεια δ' Ἄβυδος, τὰς ἄρκτους Πάριον, τοὺς δὲ κτένας ἐκ Μυτιλήνης. Cfr Aristot. H. A. V 17. Monui iam olim loco ad vs. 18 indicato. — Vs. 46 ita vulgo distinguitur κρέα τ' ἄλλα· τὸ πλῆθος ἀμύθητον. — Vs. 47 οἰὸς dixit penultima brevi, exemplo, ni fallor, unico. Similiter Eubulus Pann. vs. 4 contra ceterorum poetarum usum corripuit penultimam in οἴας (ab οἶος), quod frustra tentavit Porsonus. — Vs. 52. Hunc et sequentes versus usque ad βινεῖ vs. 56 omisso poetae nomine ex Athenaeo apposuit etiam Eustathius ad Odyss. ἑ p. 1524 8. — Vs. 53 τέμνει omittit Eustathius. Ibidem pro librorum lectione εὔει Dindorfius δεύει coniecit, quod recipiendum duxi. Aristophanes apud Pollue. VII 24 coniunxit βράττω μάττω δεύω πέττω. Quae sequuntur inde a vs. 56—58 ita vulgo distinguuntur:

> βινεῖ. σεμναὶ δ' αὐλῶν ἀγαναὶ
> φωναί, μολπά, κλαγγά, θράττει,
> νεῖται, πνεῖται. κούραν κασίας —

versuum colis non ea, qua decebat, concinnitate divisis. — Vs. 56 βινεῖ, pro quo C κινεῖ habet, seclusi. Videtur interpretationis causa ad κεντεῖ adscriptum fuisse. Ibidem libri ἄγαν αἱ. Correxit Iacobsius. — Vs. 57 μολπὰ κλαγγά. Eustathius l. l. οἷς ἐπάγει ἐκεῖνος καὶ τὸ μολπὰ κλαγγά, ὀσμὴ σεμνὴ κτλ. verbis θράττει usque ad Συρίας omissis. Legitur autem vulgo μολπᾷ κλαγγᾷ. Recte Eustathius et C μολπὰ κλαγγά. Neque aliter A. nisi quod inter versus habet μολπὴ κλαγγή. Ibid. θράττει de turbulento musicorum instrumentorum strepitu dictum. Cfr Marinus in vita Pro-

culi cap. 33: θράττεσθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν θρήνων. Pertinet huc Theodori iocus de Nicone citharoedo, θράττει σε apud Aristot. Rhet. III 11, quod ambigue dictum, *obtundit aures tuas*, et *Thressa cecinit* (Θρᾷττ' ᾖσε). Id enim voluisse suspicor Theodorum. Niconem Thracem fuisse annotavit Aristoteles. Quod sequitur νεῖται, apud Atticos constanter futuri habet significatum, nec dicitur nisi de rebus animatis. Itaque seclusi, utpote ex dittographia ortum sequentia πνεῖται, quod de tibiae flatu intellegendum. Notae sunt πνοαὶ αὐλῶν apud Pindarum Nem. III 76 aliosque. — Vs. 58 fortasse κούρα κασίας, ut odor *casiae filia* dicatur, de quo dicendi genere passim in superioribus admonui. Si recte conieci vs. 59 post Συρίας incidendum. — Vs. 59 ante Schweighaeuserum ἀγίας, quod Dalecampius fortasse rectius in Ἀσίας mutavit, ut ἀλίας Συρίας per appositionem inferatur post γᾶς Ἀσίας. Pro γᾶς C habet γῆς. De casia Syriaeque odoribus omnia nota. Adscribam tamen Melanippidis locum apud Athen. XIV p. 651 f. ita, ni fallor, corrigendum:

ἀλλ' ἐν ἁρμάτεσσι διφρούχοις ἐγυμνάζοντ' ἀν' εὔδι' ἄλσεα *),
πολλάκις θήραις **) φρένα τερπόμεναι,
ἱερόδακρυν ***) λίβανον εὐώδεις τε φοίνικας κασίαν τε πατεῦσαι,
τέρενα Σύρια σπέρματα †).

Vs. 61 libri μακροῦ. Scripsi praeeunte Dalecampio μάρου. Hesychius, Μᾶρον: ὄρος. καὶ πόα. Eam herbam describit Dioscorides III 49, et ad unguenta adhibitam esse docet Plinius XII 24. XIII 1 et 2. Cfr Salmasius de Homonymis silv. iatr. p. 12. — Vs. 62 vulgo στύρακος καὶ βαρολίνδου. Delevi καί, ut voluit Dindorfius, et scripsi eodem praeeunte βάρου, λίνδου, quae separanda esse docet C et Eustathius,

*) Libri ανευη λιασδεα. Dobraeus ἂν εὐήλι' ἄλσεα. At metrum requiritur trochaicum; itaque scripsi ἀν' εὔδι' ἄλσεα. **) Vulgo πολλάκι θῆρες, quod θήραις scribendum esse vidit Porsonus. ***) Libri ἱερόδακρυν, quod fortasse servari potest. †) Libri Συρίας τέρματα.

qui καὶ βάρου omittunt. De βάρου, quod quid sit in annotationibus ad Athenaeum se explicaturum esse pollicetur Dindorfius, nihil habeo quod afferam nisi haec Hesychii utcumque corrupta: Βαρύ: τινὲς μέν φασι θυμίαμα εὐῶδες, τὴν βαρεῖαν. Ubi pro τὴν βαρεῖαν fortasse scribendum τινὲς δὲ ὀρίγανον. His similia habet lexicon apud Bekk. Anecd. p. 225. Βαρύ: θυμιαμάτιόν τι εὐῶδες. Eodem pertinet Macedonicum vocabulum ἀβαρύ, quo origanum significari tradit Hesychius, Ἀβαρύ: ὀρίγανον. Μακεδόνες. In his βαρὺ et ἀβαρὺ exoticae videntur esse terminationes, quibus Graeci βᾶρον et ἄβαρον substituisse suspicor. De λίνδος Eustathius ita scribit ad Iliad. β′ 656 p. 315 18: ἰστέον δὲ ὅτι λίνδος — καί τι ἀρωματικὸν εἶδος, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ὀσμὴ λιβάνου σμύρνης καλάμου στύρακος λίνδου. Idem ad Od. ί 66 p. 1624 12: λίνδος ἀνθηρόν τι εὐῶδες ὁμώνυμον Λίνδῳ τῇ Ῥοδίᾳ πόλει. μίνθος δὲ οὐ πάντως κόπρος ἡ παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ παρ᾽ ὑπόνοιαν, ἀλλ᾽ ἡ λεγομένη διαλελυμένως μὲν καλὰ μίνθη, συνθέτως δὲ καλαμίνθη. περὶ δὲ κίνδου ζητητέον. Quod eodem versu legitur κισθοῦ dedi e Laur. Vulgo μισθοῦ. B μίσθου. Dindorfius κίσθου. At κισθὸς acute scribitur hoc nomen etiam apud Eupolidem Capr. I 5. Neque alia τόνωσις est in codd. Dioscoridis I 126 et Theocriti V 131.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΗΣ.

Aelianus H. A. XIII 4: οὐ ῥᾳδίως δὲ αὐτοῦ (καλλιωνύμου) μνημονεύουσιν ἐν ταῖς ὑπὲρ τῶν ἰχθύων πανθοινίαις, ὧν τι καὶ ὄφελός ἐστι ποιητῶν θεμένων σπουδὴν εἰς μνήμην ἔνθεσμον, Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Ἥβας γάμῳ καὶ Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ, καὶ προσέτι Μούσαις, Μνησίμαχος δὲ ἐν τῷ Ἰσθμιονίκῃ. Aeliani verba etsi corrupta sunt, hoc tamen docent, Mnesimachum in convivii descriptione varia piscium genera recensuisse, nullam tamen callionymi, utpote ad usum inhabilis, mentionem fecisse.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΗΣ.

Scholiasta Aristophanis Av. 471: *τῶν δὲ μύθων οἱ μὲν περὶ ἀλόγων ζῴων εἰσὶν Αἰσώπειοι, οἱ δὲ περὶ ἀνθρώπων Συβαριτικοί. εἰσὶ δέ τινες οἳ τοὺς βραχεῖς καὶ συντόμους λέγουσι Συβαρίτιδας, καθάπερ Μνησίμαχος ἐν Φαρμακοπώλῃ.* **Ita enim recte Menagius correxit editum** *Μνησίλοχος.* **Pro** *Συβαρίτιδας* **requiro** *Συβαριτικούς.*

ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

I.

Ἆρ' οἶσθ' ὁτιὴ πρὸς ἄνδρας ἐστί σοι μάχη,
οἳ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἠκονημένα,
ὄψον δὲ δᾷδας ἡμμένας καταπίνομεν;
ἐντεῦθεν εὐθὺς ἐπιφέρει τραγήματα
ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δεῖπνον ἀκίδας Κρητικάς,
ὥσπερ ἐρεβίνθους, δορατίων τε λείψανα
κατεαγότ', ἀσπίδας δὲ προσκεφάλαια καὶ
θώρακας ἔχομεν, πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας
καὶ τόξα, καταπέλταισι δ' ἐστεφανώμεθα.

Athenaeus X p. 421 b: *Μνησίμαχος δὲ ἐν Φιλίππῳ διὰ τὸν ὑπερβάλλοντα κόρον ἐν τοῖς δείπνοις παράγει τι συμπόσιον πολέμου παρασκευὴν ἐπαγγελλόμενον καὶ ὡς ἀληθῶς — πολέμου ἐργαστήριον. λέγει δ' οὕτως Ἆρ' οἶσθ' ὁτιὴ κτλ.* **Dicebantur haec fortasse a milite iactatore exercitus Macedonici: nisi forte ipsum Philippum ista iactantem induxerat poeta. Vs. 1** *μάχη* **C.** *μαχητέον* **PVL. Porsonus ad Walpolii Com. p. 27:** *ἆρ' οἶσθα σὺ | ὁτιὴ πρὸς ἄνδρας ἐστί σοι μαχητέον;* **— Vs. 2 libri** *ἠκονημένοι.* **Recepi quod Eustathius praebuit ad Iliad.** *π'* **764 p. 1085 47 memoriter citans** *καὶ Φιλιππίδου* **(sic)** *τὸ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἠκονη-*

μένα. — Vs. 9 καταπέλταισι Porsonus. VL καταπέλτας AP καταπέλται. C καταπέλταις. Grotius καταπέλτας δέ γ' ἐστεφανώμεθα.

II.

Τῶν Φαρσαλίων
ἥκει τις, ἵνα καὶ τὰς τραπέζας καταφάγῃ;
B. οὐδεὶς πάρεστιν. A. εὖ γε δρῶντες· ἆρά που
ὀπτὴν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαϊκήν;

Athenaeus X p. 418 b: καὶ Φαρσάλιοι δὲ κωμῳδοῦνται ὡς πολυφάγοι. Μνησίμαχος γοῦν ἐν Φιλίππῳ φησί Τῶν Φαρσαλίων κτλ. Vs. 2 καὶ addidit Grotius Excerpt. p. 663. Pro καταφάγῃ PVL καταφάγοι.

III.

Καὶ τὸ λεγόμενον
σπανιώτερον πάρεστιν ὀρνίθων γάλα,
καὶ φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς.

Athenaeus IX p. 387 b. de phasianis disserens: Μνησίμαχος δ' ἐν Φιλίππῳ (εἷς δὲ καὶ οὗτός ἐστι τῶν τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητῶν) φησί Καὶ τὸ λεγόμενον κτλ. Vs. 2 Grotius Excerpt. p. 663: σπανιώτερον πάρεστιν ἢ ὀρνίθων γάλα, crasi admodum insolenti. Editae lectionis his sensus est: *praesto est quod in rarioribus esse dicunt lac gallinarum.* Notum est proverbium γάλα ὀρνίθων de rebus raris et pretiosis. V. ad Menandri fragm. p. 275 sq. Pro σπανιώτερον malim σπανιώτατον. — Vs. 3 ἀποτεσιλμένος BP.

IV.

Οὐκ ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτός ἐστι Δωρίων
ἔνδον παρ' ἡμῖν λοπαδοφυσητής.

Athenaeus IX p. 338 b. de Dorione auloedo disserens: ὅτι δ' ἦν ὁ Δωρίων ὀψοφάγος διαβόητος φανερὸν ἐξ ὧν λέγει Μνησίμαχος ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν Φιλίππῳ

δράματι Οὐκ ἀλλά κτλ. Libri *Δωρίων ἔνδον ἐστί*, quae transposuit Porsonus. *Οὐκ ἀλλὰ* pro vulgato *οὐ καλὰ* dedit A. Tum *λοπαδοφυσητὴς* pro vulgato *λοπαδοφυσήτης* commendavit iam Schweighaeuserus ex C et Eustathio ad Hom. p. 1151 18: *τοῦτόν* (Dorionem dicit) *ὁ κωμῳδιοποιὸς Μνησίμαχος ὡς πάνυ ὀψοφάγον λοπαδοφυσητὴν ἐκάλεσεν.* Atque ita etiam apud Philemon. gramm. p. 191 ed. Osann. *ἐξ αὐτῆς (φύσης) δὲ καί τις ὀψοφάγος λοπαδοφυσητὴς ἐσκώφθη.*

EX FABULA INCERTA.

Ὕπνος τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια.

Scholiasta Homeri Iliad. ξ' 232: *Μνησίμαχος ὁ κωμικὸς περὶ ὕπνου διαλεγόμενός φησιν ὅτι ὕπνος κτλ.* Eundem versum servavit Eustathius p. 981 3. Cfr Plutarchus Consol. p. 107 d: *οὐκ ἀμούσως ἔδοξεν ἀποφήνασθαι οὐδ' ὁ εἰπὼν τὸν ὕπνον τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια.*

PHILISCUS.

(Hist. crit. p. 423)

ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΙ.

Εἰς τὸ μεταπεῖσαι ῥᾳδίως ἃ βούλεται
πιθανοὺς ἔχειν εἴωθεν ἡ κλίνη λόγους.

Stobaeus Floril. LXXIII 58 cum lemmate *Φιλίσκου Φιλαργύρων.* Malim *Φιλαργύρῳ.*

EX FABULIS INCERTIS.

I.

Οὐκ ἔστιν ὦ μάταιε σὺν ῥαθυμίᾳ
τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν.

Stobaeus Floril. XXIX 40 cum lemmate *Φιλίσκου.*

II.

Ὁ Παιραιεὺς κάρυον μέγ' ἐστὶ καὶ κενόν.

Servavit Anthologia Palat. II p. 445. *Πειραιεὺς* penultima brevi dixit ut Aristophanes Pac. 144: *ἐν Πειραιεῖ δήπου 'στὶ Κανθάρου λιμήν.* Idem fragm. p. 1183: *τὸν Πειραιᾶ δὲ μὴ κεναγγίαν ἄγειν.* Alexis Phaedro p. 405: *πορευομένῳ δ' ἐκ Πειραιῶς ὑπὸ τῶν κακῶν.* Crito Philopr. 4: *ἐς Δῆλον ἐλθεῖν ἤθελησ' ἐκ — Πειραιῶς.* Alius apud Dion. Chrys. LXIV p. 596 c: *καλὸς δ' ὁ Πειραιεύς*, ex emendatione Porsoni. Macho Athenaei XIII p. 582 b: *εἰς Πειραιᾶ κατέβαινε πρὸς ξένον τινά.* Denique Theodoridas in Anthol. Pal. I p. 426: *Παιραϊκοῖς κεῖται τοῖσδε παρὰ σκίλεσιν.* Attulit horum nonnulla iam Porsonus ad Aristoph. Pac. l. l.

III.

Χρηστῶν σφόδρ' ἔσθ' ἡ Χαλκὶς Ἑλλήνων πόλις.

Dicaearchus Vita Graec. p. 80 Buttm. *δουλεύοντες γὰρ* (Chalcidenses Euboici) *πολὺν ἤδη χρόνον, τοῖς δὲ τρόποις ὄντες ἐλεύθεροι, μεγάλην εἰλήφασιν ἕξιν τοῦ φέρειν ῥαθύμως τὰ προσπίπτοντα. ὁ στίχος Φιλίσκου· Χρηστῶν κτλ.* Grotius Excerpt. p. 896: *Chalcis bonorum est inter Graecos civitas.*

SOPHILUS.

(Hist. crit. p. 425)

ΑΝΔΡΟΚΛΗΣ.

I.

Athenaeus III p. 123 e: τὸ δὲ χλιαρὸν ὕδωρ μετάκερας Ἀθηναῖοι καλοῦσιν, ὡς Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ.

II.

Athenaeus VI p. 228 b: τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καὶ Ἀθήνησιν εἶναι ἀξιοῖ Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ ὀψονόμους ἀξιῶν αἱρεῖσθαι ὑπὸ τῆς βουλῆς δύ' ἢ καὶ τρεῖς. Hinc profecit Eustathius ad Iliad. p. 867 60.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ.

Συνεχὴς ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ· πάλιν
τὴν μείζον' ᾔτουν.

Athenaeus X p. 431 a. de mixtura vini ἴσον ἴσῳ vocata disserens: Σώφιλος ἐν Ἐγχειριδίῳ Συνεχὴς κτλ.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ.

Ἡδύ γε μετ' ἀνδρῶν ἐστιν Ἑλλήνων ἀεὶ
συνάγειν· τὸ πρᾶγμα χάριεν, οὗ Χίου δύο
κυάθους ἀνεβόησέν τις ὑπόχει· κωμάσαι
πρὸς τὴν Ταναγρικὴν δεῖ γάρ, ἵν' ἐκεῖ κατακλιθεὶς
ἐπιδορπίσηται τὰς ὀνείας ματτύας.

Athenaeus XIV p. 640 d. de *ἐπιδορπίσματι* disserens *Σώφιλος ἐν Παρακαταθήκῃ Ἡδύ γε κτλ.* Ridet qui haec loquitur frugalitatem et modestiam Graecorum prae opulentia barbarorum. Vs. 2 *οὐ Χίου* Dobraeus Advers. II p. 348. Libri *οὐχί.* — Vs. 3 Dobraeus *ἐπίχει.* Sed v. Menandrum Athenaei X p. 431 c: *ὀκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα.* — Vs. 4 *Ταναγρικὴν* dicit scortum ex Tanagra, Boeotico oppido, oriundum. *Ταναγρικὴ γυνή* ex Menandro affert Stephanus Byz. v. *Τανάγρα. Tanagraeam meretricem* habes apud Ciceronem pro Domo cap. 8. Ibid. BP *εἶν'* pro *ἵν'* et *κατακλησθείς.* — Vs. 5 *ὀνείας ματτύας, ex asinina carne confectas,* dicit cum contemptu de cibo Graecis gratissimo. Compares *ὄνειον δαῖτα* in proverbio, de quo vide Hesychium s. v. *Σκύθης.*

ΣΥΝΤΡΕΧΟΝΤΕΣ.

Ὁ πορνοβοσκός γάρ μ' ὑπὸ κνισολοιχίας
χορδήν τιν' αἱματῖτιν αὐτῷ σκευάσαι
ἐκέλευσε ταυτηνί με.

Athenaeus III p. 125 e: *ἐν δὲ τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέχουσι κνισολοιχίαν εἴρηκεν* (Sophilus) *ἐν τούτοις Ὁ πορνοβοσκός κτλ.* Vs. 1 *γάρ μεν* BP. — Vs. 3 *ταυτηνὶ* Schweighaeuserus. Libri *ταυτιήν.* Tum *με* ex B receptum pro vulgato *ἐμέ.*

ΦΥΛΑΡΧΟΣ.

I.

Γαστρισμὸς ἔσται δαψιλής· τὰ προοίμια
ὁρῶ . . . . χορτασθήσομαι.
νὴ τὸν Διόνυσον, ἄνδρες, ἤδη στρηνιῶ.

Athenaeus III p. 100 a. de usu verbi *χορτασθῆναι* disserens: *Σώφιλος δ' ἐν Φυλάρχῳ Γαστρισμός κτλ.* Ad ter-

tium versum conf. Lycophron apud Athen. X p. 420 b: *ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηνιῶ*. De verbo *στρηνιᾶν* dixit Lobeckius ad Phryn. p. 381.

II.

Ὀψοφάγος εἶ καὶ κνισολοῖχος.

Athenaeus III p. 125 e: *ὁ κνισολοῖχος ἔστι παρὰ μὲν Σωφίλῳ ἐν Φυλάρχῳ οὕτως Ὀψοφάγος κτλ.* Hinc sumpsit Eustathius p. 1817 38, ubi *κνισσολοιχὸς* scriptum. Apud Athenaeum *κνισολοῖχος*. V. supra p. 305.

EX FABULIS INCERTIS.

I.

Ὁ πατὴρ ὁ ταύτης πολὺ μέγιστός ἐστι
κριὸς ἐρέβινθος.

Athenaeus II p. 54 f: *Θεόφραστος δ' ἐν φυτικοῖς τῶν ἐρεβίνθων τινὰς καλεῖ κρείους. καὶ Σώφιλος Ὁ πατὴρ κτλ.* Cfr Eustathius ad Iliad. p. 948 46. Apud Theophr. de plant. VIII 5 *κριοὺς* legi, non *κρείους*, monuit Schweighaeuserus. Nec dubitari potest quin ea unice vera scriptura sit. Ab arietini capitis similitudine hoc ciceris genus appellatum esse scribit Plinius HN. XVIII 12 32. Itaque etiam Sophilo *κριὸς* reddidi pro vulgato *κρεῖος*. Comparatio spectat fortasse ad hominis salacitatem, siquidem *ἐρέβινθος* de *αἰδοίῳ* comicis familiare est. In fine versus fortasse scribendum *ἐστι γάρ*. Quamquam videndum ne tetrametrorum sint reliquiae.

II.

Athenaeus IV p. 158 a: *Τραγικὸν γὰρ ἡ φακῆ 'στίν, Ἀρχάγαθός ἔφη πο γεγραφέναι ἧς καὶ ῥοφοῦντ' Ὀρέστην τῆς νόσου πεπαυμένον, φησὶ Σώφιλος ὁ κωμῳδιοποιός.* Schweighaeuserus in litteris *πο* Posidippi vel Polyzeli nomen latere putat, Archagathum autem no-

men medici a Plinio memorati esse coniicit. Acutissime, ut solet, Dobraeus Adv. II p. 306:

(ἀλλὰ) τραγικὸν ἡ φακῆ 'σθ', ἧς φασὶν Ἀγάθαρχόν ποτε γεγραφέναι ῥοφοῦντ' Ὀρέστην τῆς νόσου πεπαυμένον.

„ut γὰρ sit Athenaei. Agatharchum, pictorem celebrem, de quo Iunius in catalogo et Bentleius Addend. ad Dissert. Phalar. Totus enim locus est Sophili, picturam quandam ridentis. Confer Aristoph. Plut. 385. Lys. 680." Primum versum lenius ita refingas:

τραγικὸν ἡ φακῆ 'στιν, ἧς καί φασιν Ἀγάθαρχον —

Ac fortasse etiam Ἀρχάγαθον servari potest, de qua huius nominis forma v. Wesselingius ad Diodor. Sic. II p. 412. Dactylus in nomine proprio excusationem habet satis idoneam. *)

Qui praeterea in App. Flor. apud Gaisfordium ad Stobaeum IV p. 396 ed. Lips. Sophilo tribuuntur versus:

γλώσσῃ σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
ὅστις δίκαιον ἐξαπατῶν (ἐξ ἅπαντος) εὖ λέγει,

non Sophili sunt, sed Sophoclis in Oedipo Col. 810. Ex quo consequens est etiam ea quae his proxime subiecta leguntur, Ἐλευθέρα γὰρ γλῶσσα τῶν ἐλευθέρων, et Ἐλευθερία Διὸς ὄλβον (leg. ὄλβιον vel ὄλβιστον) τέκος, itidem ad Sophoclem auctorem referenda esse. Eadem nomina permutata videntur apud Athen. II p. 67 f: παρὰ Σοφοκλεῖ „ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς." Quod Valckenarius operosius quam necesse erat mutabat in Σωφίλῳ ἐν Ἀνδροκλεῖ. Sufficiebat παρὰ Σωφίλῳ. Videntur autem illa ne satyricae quidem fabulae convenire.

---

*) Ea excusatio non locum habet apud Aristoph. Acharn. 318: ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν. Aliorum coniecturis accedat haec mea: ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω πάνθ' ὅσ' ἂν λέγω λέγειν. Ita vs. 355: ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν — ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω. Verba τὴν κεφαλὴν ἔχων interpretationis causa adscripta ipsa poetae verba expulerunt.

SOTADES.

(Hist. crit. p. 426)

ΕΓΚΛΕΙΟΜΕΝΑΙ.

I.

Καρῖδας ἔλαβον πρῶτον, ἀπεταγήνισα
ταύτας ἁπάσας. γαλεὸς εἴληπται μέγας,
ὤπτησα τὰ μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γρυμέαν
ἕψω ποιήσας τρῖμμα συκαμίνινον.
γλαύκου φέρω κεφάλαια παμμεγέθη δύο,
ἐν λοπάδι μεγάλῃ ταῦτα, λιτῶς προσαγαγὼν
χλόην κύμινον ἅλας ὕδωρ ἐλάδιον.
λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα,
ἔσται δι' ἅλμης λιπαρὸς ἑφθὸς ἐν χλόῃ.
ἀποδοὺς ὅσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά,
τρίγλας καλὰς ἠγόρασα καὶ κίχλας καλάς,
ἔρριψα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ὡς ἔχει,
ἅλμῃ τε λιπαρᾷ παρατίθημ' ὀρίγανον.
ταύταις προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας·
ἀστεῖον ἑφθὴ τευθὶς ὠνθυλευμένη
καὶ πτερύγι' ἁπαλῶς σηπίας ὠπτημένα.
τριμμάτιον ᾠκείωσα τούτοις ἀνθινόν
παντοδαπόν. ἑψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά,
ὀξυλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμίαν.

γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺν σφόδρα,
κατέπνιξ' ἐν ἅλμῃ τοῦτον εὐανθεστέρᾳ.
κωβίδι' ἄττα καὶ πετραῖα δή τινα
ἰχθύδια, τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία
*ἐμόλυν' ἀλεύρῳ * * τοιούτῳ τινί,*
πέμπω τε ταῖς χαρίσι τὴν αὐτὴν ὁδόν.
ἀμίαν τε χήραν, θηρίον καλὸν σφόδρα,
θρίοισι ταύτην ἅλις ἐλαδίῳ διείς
ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον,
ἐνέκρυψά θ' ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν.
ἀφύαν θ' ἅμ' αὐτῇ παρέλαβον Φαληρικήν,
εἷς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολύ·
τεμὼν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα,
κἂν ᾖ δικότυλος λήκυθος, καταστρέφω.
τί λοιπόν; οὐδὲν ἄλλο. τοῦτ' ἔσθ' ἡ τέχνη,
οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων.

Athenaeus VII p. 293 a: *Σωτάδης — ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν Ἐγκλειομέναις (οὕτω γὰρ ἐπιγράφει τὸ δρᾶμα) τοιάδε μάγειρον λέγοντα Καρῖδας ἔλαβον κτλ.* **Vs. 1 libri** *ἀπετηγάνισα.* **Correxi** *ἀπεταγήνισα* **Curis crit. p. 50. Phrynichus App. soph. p. 11:** *Ἀποταγηνίσαι ἀντὶ τοῦ ταγηνίσαι.* **— Vs. 3** *γρυμέαν.* **„Ea voce designantur res viles ac pretii minimi, quisquiliae. Hesychius,** *Γρυμαία: ἐσθής, σκευοθήκη, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἡ γρύτη. ἤδη δὲ καὶ τὰ λεπτὰ σκευάρια, ἃ καὶ γρύτην καλοῦμεν.* **Apud Themist. XXI (p. 257 a.):** *καταλιπεῖν μὲν τὰ λαισήϊα, καὶ τὰς ἰκτιδέας, καὶ τὴν γρυμαίαν· λαβεῖν δὲ ἀσπίδα ἀληθινήν.* **Ergo** *τὴν λοιπὴν γρυμέαν* **coquus vocat galei piscis extremas partes, quae suo quodam et peculiari condimento parabantur. Cfr Epicharmus apud Athen. VII p. 318 e."** ***Casaubonus.*** **Adde Themist. XXIII p. 293 d:** *σύρφετὸς οὗτος καὶ γρυμαία.* **Phrynichus Bekk. p. 33.** *Γρυμεῖα (γρυμεία): ἣν οἱ πολλοὶ γρύτην κα-*

λοῦσι. *Δίφιλος ἄνευ τοῦ ι γρυμέαν.* — Vs. 4 *συκαμίνινον* Casaubonus. Libri *συκάμινον.* — Vs. 7 *ἐλάδιον* Casaubonus pro *ἔλαιον.* — Vs. 10 *ὅσ' ἐστὶν* Adamus pro *ὅς ἐστιν.* Ibidem *ἀπ' ὀβελίσκων* Schweighaeuserus pro vulgato *ἀποβέλισον*, et *ὀπτανᾶ* Dindorfius pro *ὄπτανα.* Hesychius, *'Απ' ὀβελίσκου ἰχθῦς: ἀναπεπαρμένοι.* „Nempe quemadmodum *τὰ ἀπὸ τηγάνου* dicuntur quae in sartagine frixa sunt, VI 228 e. VIII 355 e. et alibi: sic *τὰ ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανὰ* sunt carnes in verubus assatae: contra quae prunis imposita torrentur, *τὰ ἐξ ἀνθράκων* vel *ἀπ' ἀνθράκων* dicuntur. Cfr III 110 a. b. VIII 355 e." *Schweighaeuserus.* Ceterum hic versus neque cum praecedentibus neque cum iis quae proxime sequuntur satis convenit. Itaque primo eclogae versui eum praemittendum suspicatus sum, ut hoc dicat coquus: „Postquam carnes in veru assandas apparaveram, pisces aut in sartagine frixendos aut elixandos comparavi." — Vs. 12 *ταύτας.* Ita VL. *ταῦτα* ABC. *ταῦτ'* P. — Vs. 14 *ταύταις* pro *ταύταισι* Hermannus. — Vs. 15 libri *ὤφθη.* Correxit Dobraeus. — Vs. 16 *ἁπαλῶς* pro *ἁπλῶς* Dindorfius. Idem nunc etiam Dobraeus Adv. II p. 314 de dictione *ἁπαλῶς ὀπτᾶν*, h. e. *μαλακῷ πυρὶ ὀπτᾶν*, afferens Athen. VII p. 288 e et Schweigh. ad p. 311 b. Plura vide apud Wesselingium ad Diodorum Sic. vol. I p. 192. — Vs. 18 *μετὰ ταύτας τινὰ* Dobraeus. Vulgo *μετὰ ταῦτ' ἐστίν.* A *μετὰ ταῦτ' ἀστινα.* B *ταῦτ' ἀστίνα. ταύτας* referendum ad *σηπίας* et *τευθίδας*, de quibus in praecedentibus egerat. — Vs. 24 *ταῦτα* vel *πάντα* supplebat Casaubonus. — Vs. 25 *πέμπω ταῖς χαρίσι τὴν αὐτὴν ὁδόν*, h. e. *ἀποτηγανίζω.* Vide vs. 1. — Vs. 26 *ἀμίαν χήραν* i. e. *inconditam.* Similiter *ὀρφανὸν ταρίχιον* dixit Pherecrates Autom. IV 4. Ceterum amiae *σκευασίαν* similiter describit Archestratus apud Athen. p. 278 c:

ἐν συκῆς φύλλοις καὶ ὀριγάνῳ οὐ μάλα πολλῇ.
μὴ τυρόν, μὴ λῆρον, ἁπλῶς δ' οὕτως θεραπεύσας
ἐν συκῆς φύλλοις σχοίνῳ κατάδησον ἄνωθεν,
εἶθ' ὑπὸ θερμὴν ὦσον ἔσω σποδόν.

Vs. 27 *ἅλις* Porsonus. ABDPQ *ἄλας.* C *εἴλησ'.* VL *εἴλησ'.*

— Vs. 30 malim ἀφύην pro ἀφύαν, qua forma non utuntur Attici. — Vs. 32 et 33. Schweighaeuserus: „Constructio in hunc modum concipienda: τῆς χλόης, τεμὼν αὐτὴν λεπτήν, καταστρέφω καὶ πλείονα (nempe πλεῖον μέρος ἐλαίου: intelligendum autem *oleum* esse ostendit vocabulum λήκυθος) κἂν ᾖ λήκυθος δικότυλος. Sed fallor, aut πλείονας scriptum oportuit, sc. κυάθους ἐπιχέω, *complures cyathos olei infundo atque etiamsi duas cotylas* (i. e. duodecim cyathos) *capiat ampulla, inverto eam.*"

II.

Antiatticista p. 102 28. Κλέπτρια: Σωτάδης Ἐγκλειομένοις. Dubium est utrum hic Ἐγκλειομέναις, an apud Athenaeum (Fragm. I) Ἐγκλειομένοις scribendum sit.

ΠΑΡΑΛΥΤΡΟΥΜΕΝΟΣ.

Παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ·
τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

Athenaeus IX p. 368 a. de usu nominis παροψὶς disserens: Σωτάδης δ' ὁ κωμικὸς ἐν Παραλυτρουμένῳ Παροψὶς κτλ. „Sermo est tropicus de eo qui duobus incommodat: alteri quidem προηγουμένως et consulto consilio, alteri vero per occasionem et quia res ita tulit." *Casaubonus.* Non credo haec probari posse. Pro τοῦτον potius τοὔψον scribendum suspicor.

TIMOTHEUS.

(Hist. crit. p. 428)

ΚΥΝΑΡΙΟΝ.

Πειρώμεθ' ἀποδύντ' ἐς τὸ δεῖπνον ἀπιέναι·
εἰς δ' ἑπτάκλινον δ' ἐστίν, ὡς ἔφραζέ μοι,
ἂν μὴ παράβυστός που γένηται Χαιρεφῶν.

Athenaeus VI p. 243 c. de Chaerephonte parasito agens: *Τιμόθεος Κυναρίῳ Πειρώμεθ' κτλ.* **Vs. 1 A** *πειρώμεσθ'*. **Ibid.** *ἀποδύντ' ἐς* **Schweighaeuserus. Libri** *ἀποδόντες.* **— Vs. 3 libri** *ἐάν.*

EX FABULA INCERTA.

Ὁ πτερωτὸς ἰξὸς ὀμμάτων Ἔρως,
ὁ Κύπριος κυναγός, ἡ φρενῶν ἀκίς,
ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὁρκίων δίκας.

Appendix Florent. Stobaei Gaisf. p. 23 7 cum lemmate *Τιμοθέου.* **Locus memorabilis propter elegantem metaphorarum audaciam. Timothei comici num sit, nunc vehementer dubito. Vs. 1 codex** *θ' ὁ πτερωτός.* **Fortasse** *ἔσθ' ὁ πτερωτός, hic, quem tu vides, Amor est.* **— Vs. 2** *Κύπριδος* **legendum, si attici poetae locus est. Ad tertii versus sententiam facit versus proverbialis:** *Ἀφροδίσιος γὰρ ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.*

TIMOCLES.

(Hist. crit. p. 428 sqq.)

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ. *)

Πῶς ἂν μὲν οὖν σώσειεν ἶβις ἢ κύων;
ὅπου γὰρ εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς
ἀσεβοῦντες οὐ διδόασιν εὐθέως δίκην,
τίν' αἰελούρου βωμὸς ἐπιτρίψειεν ἄν;

Athenaeus VII p. 300 a. de Aegyptiorum superstitione testimonia afferens: *Τιμοκλῆς δ' ἐν Αἰγυπτίοις Πῶς ἂν κτλ.* **Phaedrus Epic. de natura deor. p. 25 ed. Peters. (Vol. Hercul. p. 154)** *διόπερ ἔμοιγε τὸ τοῦ Τιμοκλέους εἰρημένον ἐν Αἰγύπτῳ* **(sic)** *δράματι περὶ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ θεῶν ἐπὶ τούτους ἐπέρχεται μεταφέρειν· ὅπου γάρ, φησίν, εἰς τοὺς ὁμολογουμένους κτλ.* **Vs. 1 pro** *μὲν οὖν* **malim** *με νῦν.* **Ibid. pro** *ἶβις* **ABC** *ἴβις*, **PVL** *ἴβυς.* **— Vs. 2 ante Casaubonum pro** *εἰς τοὺς* **legebatur** *εἰς θεοὺς τούς*, **in quibus** *τοὺς* **ab ABCP abest. Genuinam lectionem obtulit nunc etiam Phaedrus. — Vs. 4** *αἰελούρου* **A et Vol. Hercul. ubi hoc sic scriptum est** *Α Ε ΟΥΡΟΥ.* *αἰλούρου* **PVL.**

ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ.

Pollux X 154: *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀγγείου γλωττόκομον παρὰ τοῖς νεωτέροις ἔστιν εὑρεῖν, ὡς ἐν τῷ Τιμοκλέους Βαλανείῳ Καὶ τὸ γλωττόκομον βαλανεύεται.* **Libri** *γλωττοκομεῖον.* **V. Lobeckium ad Phryn. p. 98.**

*) V. Hist. crit. p. 421.

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ.

Γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν
ἐν ὀξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται.

Athenaeus VII p. 295 b. de γαλεῷ pisce disserens: Τιμοκλῆς δ' ἐν Δακτυλίῳ φησί Γαλεοὺς κτλ. Idem locus IX p. 385 a: καὶ ὁ Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δακτυλίῳ μέμνηται τοῦ ὀξυλιπάρου λέγων οὕτως Γαλεοὺς κτλ. Utroque loco libri Δακτύλῳ, correctum a Casaubono.

ΔΗΛΟΣ. *)

Α. Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει.
Β. μακάριος, εἴπερ μεταδίδωσι μηδενί.
Α. καὶ Μοιροκλῆς εἴληφε χρυσίον πολύ.
Β. ἀνόητος ὁ διδούς, εὐτυχὴς δ' ὁ λαμβάνων.
Α. εἴληφε καὶ Δήμων τι καὶ Καλλισθένης.
Β. πένητες ἦσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω.
Α. ὅ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει.
Β. τοὺς ἰχθυοπώλας οὗτος ἡμῖν πλουτιεῖ,
ὀψοφάγος ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

Athenaeus VIII p. 341 e: καὶ Ὑπερείδης δὲ ὁ ῥήτωρ ὀψοφάγος ἦν, ὥς φησι Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δήλῳ, διηγούμενος τοὺς παρὰ Ἁρπάλου δωροδοκήσαντας. γράφει δ' οὕτως Δημοσθένης κτλ. Harpali causa acta est Olymp. CXIII 2. Eodem igitur tempore vel paullo post hanc Timoclis fabulam doctam esse consentaneum est. Vs. 3 Μοιροκλῆς. Ita Valesius ad Harpocr. p. 129. Cfr Ruhnkenius Hist. crit. orat. p. LXXIX. Confirmant AB. Μητροκλῆς PVL. Μυροκλῆς C. — Vs. 5 εἴληφε. Ita VL. εἶτ' εἴληφε ACP.

---

*) Rectius fortasse Δήλιος.

εἴτ' εἴληφε B. Ibid. *τι* scripsi pro *τε*. Fecit etiam Dobraeus. Demonem et Callisthenem inter eos quos Antipater ut sibi traderentur postulavit commemorat Plutarchus V. Demosth. p. 856 e. De Callisthene confer ad Antiph. p. 14. — Vs. 8 *πλουτιεῖ* CVL. *πλουτεῖ* ABP. — Vs. 9 quod libri post *ὀψοφάγος* inserunt *γὰρ* delevit Casaubonus. *τοὺς λάρους εἶναι Σύρους*, i. e. ut lari, piscium avidissimi, prae Hyperide Syri sint, quos piscium fere esu abstinuisse neminem fugit. Cfr ad Menandri Fragm. p. 44.

ΔΗΜΟΣΑΤΥΡΟΙ. *)

Οὐδ' ὁ Χαβρίου Κτήσιππος ἔτι τρὶς κείρεται,
ἐν ταῖς γυναιξὶ λαμπρὸς οὐκ ἐν ἀνδράσιν.

Athenaeus IV p. 165 f. de Ctesippo, Chabriae filio, disserens: *Τιμοκλῆς δ' ἐν Δημοσατύροις φησίν Οὐδ' ὁ Χαβρίου κτλ.* Vs. 1 *Χαμβρίου* B. *τρεῖς* BP. De Ctesippo vide Menandri fragm. p. 127: *καὶ βάψομαι καὶ παρατιλοῦμαι καὶ γενήσομαι Κτήσιππος, οὐκ ἄνθρωπος, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ.* Hinc in perditis et effeminatis hominibus memoratur a Libanio Orat. XIX p. 500 D. et Aeliano H. A. III 42. Cfr Wolfium Prol. ad Demosth. Lept. p. LIII.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Ὦ τᾶν, ἄκουσον ἤν τί σοι μέλλω λέγειν.
ἄνθρωπός ἐστι ζῷον ἐπίπονον φύσει,
καὶ πολλὰ λυπήρ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνεύρατο
ταύτας· ὁ γὰρ νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβὼν
πρὸς ἀλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει,

---

*) V. ad Hermippi fragm. vol. II p. 396.

μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα.
τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον, εἰ βούλει, σκόπει,
ὡς ὠφελοῦσι πάντας. ὁ μὲν ὢν γὰρ πένης
πτωχότερον αὑτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον
γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει.
ὁ νοσῶν τι μανικὸν Ἀλκμέων' ἐσκέψατο.
ὀφθαλμιᾷ τις, εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί.
τέθνηκέ τῳ παῖς, ἡ Νιόβη κεκούφικεν.
χωλός τίς ἐστι, τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ.
γέρων τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.
ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον' ἢ πέπονθέ τις
ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος
τὰς αὐτὸς αὑτοῦ συμφορὰς ἧττον στένει.

Athenaeus VI p. 223 b: Τιμοκλῆς δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς κατὰ πολλὰ χρησίμην εἶναι λέγων τῷ βίῳ τὴν τραγῳδίαν φησὶν ἐν Διονυσιαζούσαις Ὦ τᾶν κτλ. Idem locus apud Stobaeum Floril. CXXIV 19 cum lemmate Τιμοκλέους. Vs. 1 δοκῶ Stob. μέλλω Athen. quod non iniuria praefert Reisigius Coniect. p. 25. Pro ἣν fort. ἄν. — Vs. 4 Dindorfius recte, ut videtur, quamquam repugnantibus libris, ἀνεύρετο. — Vs. 7 fort. παιδευθείς θ' ἅμα. — Vs. 9 ὁ μὲν ὢν γὰρ ABC, ὁ μὲν γὰρ ὢν PVL. ὢν μὲν γὰρ Stobaeus. — Vs. 10 αὐτοῦ CVL, αὑτοῦ AP. Telephi Euripidei paupertatem his verbis respici apertum est. Cfr Horatius A. P. 96. Ennius apud Leopard. Em. VIII 24. ut mittam Aristophanis locos notissimos. — Vs. 11 pro ἤδη Stobaeus οὕτω. — Vs. 12 Athenaeus ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς. Tum Ἀλκμέων' Elmsleius ad Euripidis Bacch. 337. Athenaeus Ἀλκμαίων'. Apud Stobaeum Voss. A. mp. Ἀλκμένωνα. Trinc. Ἀλκμένονα. De forma Ἀλκμέων supra p. 107 dixi. — Vs. 13 „εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοὶ (τυφλὸς B) ABCL, epit. Hoesch. et codd. Rom. et Hurald. εἰσὶ φινίδαι τυφλοὶ P. οἴσι φινίδε τυφλὸν V, quam scripturam ex vett. membr. memorat Casaubonus."

Dindorfius. Apud Stobaeum corruptissime olim edebatur ἴσιφον ἴδεν pro εἰσὶ Φινεῖδαι. Propius ad verum Voss. et Trinc. ἴσϊφϊν ἴδε. — Vs. 16 γέρων τις ἀτυχεῖ. Respicit Euripidis Oeneum. Aristophanes Acharn. 417: μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὁδὶ 'Ο δύσποτμος γηραιὸς ἠγωνίζετο; ubi vide scholia. — Vs. 18 ἄλλοις γε τ' ἐννοούμενος P. — Vs. 19 αὑτοῦ VL. αὐτοῦ CP et Stobaeus. Tum e Stobaeo scripsi ἧττον στένει. Athenaeus ῥᾷον φέρει.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

'Ο δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἔτι δημηγορεῖ.
οὗτος δ' ἔοικε τοῖς νεωνήτοις Σύροις.
Β. πῶς; ἢ τί πράττων; βούλομαι γὰρ εἰδέναι.
Α. θανατηγὸν * * * καλὴν χύτραν φέρει.

Athenaeus IX p. 407 e: ὅτι δὲ καὶ τῶν δήμων Ἀχαρνεὺς ὁ Τηλέμαχος, ὁ αὐτὸς ποιητὴς (Timocles) φησιν ἐν Διονύσῳ οὕτως 'Ο δ' Ἀχαρνικός κτλ. De Telemacho illo Acharnensi confer fragmentum ex Lethe fabula. Vs. 4 pro καλὴν corrigunt κυάμων. Ridebatur enim Telemachus iste ὅτι κυάμων χύτρας ἀεὶ σιτούμενος ἦγε Πυανέψια πορδὴν ἑορτήν. Sed neque θανατηγὸν intellego nec qua in re Telemachi cum novis servis similitudo sita fuerit perspicio. Ceterum *Telemachi ollam* in proverbium abiisse docet Eustathius ad Odyss. p. 1894 26: παροιμία ἡ λέγουσα Τηλεμάχου χύτρα ἐπὶ τῶν διὰ πενίαν ἐν ὀσπρίοις ἢ ὅλως εὐτελέσιν ἐδεστοῖς πολυφαγούντων, οὐκ ἐκ τοῦ 'Ομηρικοῦ εἴληπται ἥρωος, ἀλλά τινος ἀττικοῦ Τηλεμάχου, Ἀχαρνέως τὸν δῆμον.

ΔΡΑΚΟΝΤΙΟΝ.

Ἔπειτ' ἐγὼ παράσιτον ἐπιτρέψω τινὶ
κακῶς λέγειν; ἥκιστα γ'· οὐδέν ἐστι γὰρ

ἐν τοῖς τοιούτοις χρησιμώτερον γένος.
εἰ δ' ἔστι τὸ φιλέταιρόν ἕν τι τῶν καλῶν,
ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους.
ἐρᾷς, συνεραστὴς ἀπροφάσιστος γίγνεται.
πράττεις τι, πράξει συμπαρὼν ὅ τι ἂν δέῃ,
δίκαια ταὐτὰ τῷ τρέφοντι νενομικώς,
ἐπαινέτης θαυμαστὸς οἷος τῶν φίλων.
χαίρουσι δείπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις.
τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἢ τίς ἥρως ἢ θεὸς
ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν;
ἵνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ δι' ἡμέρας,
τεκμήριόν τι παμμέγεθες οἶμαί γ' ἐρεῖν,
ὁ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος·
γέρα γὰρ αὐτοῖς ταὐτὰ τοῖς τὠλύμπια
νικῶσι δίδοται χρηστότητος οὕνεκα,
σίτησις. οὗ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί,
πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται.

Athenaeus VI p. 237 d: *χαρακτηρίζει δ' οὐκ ἀρρύθμως τὸν παράσιτον ὁποῖός τίς ἐστι Τιμοκλῆς ἐν Δρακοντίῳ οὕτως Ἔπειτ' ἐγώ κτλ.* **Vs. 2** *ἥκιστά γ' οὐδέν.* **Ita BP et Schweighaeuserus in notis. Vulgo** *ἥκιστα οὐδέν.* **— Vs. 3** *ἐν τοῖς τοιούτοις.* **Haec ad aliquid, quod praecessit, referenda esse recte statuit Schweighaeuserus. — Vs. 4** *τὸ* **debetur Casaubono. — Vs. 6 ante Dind.** *γίνεται* **et vs. 7** *πράσσεις.* **P** *πράξει τι πράττει.* **— Vs. 8** *ταὐτὰ* **L.** *ταῦτα* **PV. — Vs. 10 B** *ἢ συμβόλοις* **pro** *ἀσυμβόλοις.* **Ceterum haec obiiciuntur ab aliquo qui odisset parasitos:** ***at, inquit, nullo suo cum sumtu convivantur.*** **Oratio tamen paullo abruptior est; ac vereor ne versus exciderit, cuius in fine haec verba fuerint** *τάχ' ἂν λέξαις ὅτι* **vel** *ἴσως λέξεις ὅτι.* **— Vs. 11. Haec vulgo sine distinctione continuantur** *τίς δ' οὐχὶ θνητῶν ἢ τίς ἥρως* **etc. sententia contraria ei, quae necessario**

requiritur. Itaque distinxi τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; scil. χαίρει δείπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις. Quibus iam aptissime sequentia inferuntur: ἢ τίς ἥρως ἢ θεὸς ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην h. e. ἀσύμβολον, διατριβήν; — Vs. 13 ante Grotium ἵνα δὲ μή. — Vs. 16 τὠλύμπια. BPV τὰ ὀλύμπια. L τ' ὀλύμπια. — Vs. 17 οὕνεκα Dindorfius: libri εἵνεκα. Ibid. verba χρηστότητος οὕνεκα ex solenni decretorum formula dicta sunt, cuius plurima prostant in titulis exempla. — Vs. 18 σύμβολον C. Ceterum haud inutilis est adnotatio Casauboni. „Inest in hac argumentatione (vs. 16—19) acumen sophisticum: Vis scire, ait, quanto in pretio sint parasiti? cogita eundem haberi honorem virtutis ergo parasitis, qui habetur Olympionicis: τὴν σίτησιν nempe et victum de alieno. Poterat obiici res dissimiles componi, quia parasiti quidem in privatorum aedibus ossum alienum rodent, at Olympionicae in Prytaneo cibum capiant publicum. It iste obviam et in loco ullum momentum esse negat: nam et vulgo illa omnia loca censeri prytanea ac solita nominari, ubi convivari licet nullis collatis symbolis." Postremo tamen versu nescio an scribendum sit προσαγορευτέον.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

I.

Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἐρῶ. μὰ τοὺς θεούς,
Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἠράσθη φαγεῖν
οὕτω σφόδρ', οὐδὲ Κορμὸς ἱμάτιον λαβεῖν,
οὐ Νεῖλος ἄλφιτ', οὐ Κόρυδος ἀσύμβολος
κινεῖν ὀδόντας.

Athenaeus VI p. 240 e. de Tithymallo parasito comicorum testimonia apponens: Τιμοκλῆς δ' Ἐπιστολαῖς Οἴμοι κακοδαίμων κτλ. Vs. 3 pro οὕτω B οὕτως. Ibidem Κόρμος Dindorfius ex P. Vulgo Κορμός. — Vs. 4 Νεῖλος. A νεῖλλος (sic). BP νεῖλλος. Eundem hominem simul cum Corydo commemorat Euphro Musis vs. 6. Ibidem ante Casaub. ἀλφίτου pro ἄλφιτ' οὐ.

II.

Ὁ Δημοτίων δὲ παραμενεῖν αὐτῷ δοκῶν
τἀργύριον οὐκ ἐφείδετ', ἀλλὰ παρέτρεψεν
τὸν βουλόμενον. ὁ Χαιρεφῶν μὲν παντελῶς
οἴκαδε βαδίζειν ᾤετ', ὦ ταλάντατος.
καὶ μὴν ἔτι τοῦτ' ἔστιν ἄξιον μόνον,
τὸν παραμασήτην λαμβάνει δίκρουν ξύλον·
οὔτ' εὔρυθμος γάρ ἐστιν οὔτ' ἀχρήματος.

Athenaeus VI p. 243 b: Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἐπιστολαῖς καὶ ὡς Δημοτίωνι τῷ ἀσώτῳ, παρασιτοῦντος αὐτοῦ (Chaerephontis) μνημονεύει Ὁ Δημοτίων κτλ. Vs. 1 ante Schweigh. παραμένειν. — Vs. 4 οἴκαδε βαδίζειν. Tam familiariter Chaerephon ad Demotionem itabat cibi sumendi gratia quam si domum ad se iret. Ita recte Casaubonus. Tum „ᾤετ' V, ᾤετο BP. ᾤεθ' L. ὦ ταλάντατος BP. ὠταλάντατος V, et similí quodam modo videtur in A. ὁ ταλάντατος L." *Dindorfius.* Eo auctore scripsi ὦ ταλάντατος. Sed aliud quid latet. — Vs. 5 Toupius ad scholia Theocr. VIII 51 tentabat τοῦτ' οὐκ ἔστιν, quod probans Schweigh. vs. 6 coniiciebat τὸ παραμασήτην λαμβάνειν δίκρουν ξύλον; *nonne hoc ipsum etiam per se indignum facinus est?* nempe τὸ λαμβάνειν δίκρουν ξύλον, hominem furciferum pro mensae sodali adsumere? Ita enim interpretabatur cum Toupio δίκρουν ξύλον, cuius etiam vs. 7 probat coniecturam ἀγράμματος, h. e. στιγματίας, pro ἀχρήματος. Apertum est haec omnia aut dicendi usui repugnare aut temere et pro lubitu ficta esse. Versu postremo pro λαμβάνει δίκρουν B habet λαμβαδίκρουν.

ΕΠΙΧΑΙΡΕΚΑΚΟΣ. *)

Ἀγορὰν ἰδεῖν εὔοψον εὐποροῦντι μὲν
ἥδιστον, ἂν δ' ἀπορῇ τις ἀθλιώτατον.

---

*) V. supra ad Anaxandr. p. 199.

ὁ γοῦν Κόρυδος ἄκλητος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
γενόμενος ὠψώνει παρ' αὐτὸν οἴκαδε.
ἦν δὲ τὸ πάθος γελοῖον, οἴμοι, τέτταρας
χαλκοῦς ἔχων ἄνθρωπος, ἐγχέλεις ὁρῶν
θύννεια νάρκας καράβους· ἡμωδία.
καὶ ταῦτα πάντα μὲν περιελθὼν ἤρετο
ὁπόσου; πυθόμενος δ' ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας.

Athenaeus VI p. 241 a: *μνημονεύει δ' αὐτοῦ* (Corydi parasiti) *Τιμοκλῆς ἐν Ἐπιχαιρεκάκῳ οὕτως Ἀγορὰν ἰδεῖν κτλ.* Vs. 4 *ὠψώνει* Schweighaeuserus pro *ὀψωνεῖ*. Verte locum ita: *pisces emebat ad se domum ferendos*. Verba *παρ' αὐτὸν* et *οἴκαδε*, ut passim similia, *ἐκ παραλλήλου* sunt posita. Abusus sum h. l. supra p. 498. — Vs. 5 *τέσσαρας* B. — Vs. 7 *θύννεια* C. *θυννεῖα* VL. *θυννία* P. Ibid. *ἡμωδία* pro *ἡμωδία* Casaubonus. — Vs. 8 *πάντα μέν*. P *πάντα ημέν*, in quo *πάντη μέν* latere videtur Dindorfio. *μὲν* a cod. B abest. — Vs. 9 *ἀπέτρεχ' εἰς* Casaubonus. *ἀποτρέχεις* ABP. *ἀποτρέχει εἰς* C. *ἀπότρεχ' εἰς* VL. *τὰς μεμβράδας* (B *μεμβάδας*) de illa fori piscatorii parte, ubi membrades, vilissimum piscium genus, veneunt, recte interpretatur Schweighaeuserus coll. Piersono ad Moer. p. 351.

Η Ρ Ω Ε Σ.

I.

Οὐκοῦν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ
τὰ προσόντα φράζειν. πάνυ γε δράσω τοῦτό σοι.
B. καὶ πρῶτα μέν σοι παύσεται Δημοσθένης
ὀργιζόμενος. *A.* ὁ ποῖος; *B.* ὁ ποῖος; ὁ Βριάρεως,
ὁ τοὺς καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων,
μισῶν λόγους ἄνθρωπος, οὐδὲ πώποτε
ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν, ἀλλ' Ἄρη βλέπων.

Athenaeus VI p. 224 a. de Demosthenis lusu in verbis δοῦναι et ἀποδοῦναι comicorum exempla afferens: Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἥρωσιν Οὐκοῦν κτλ. Vs. 1 κελεύεις νῦν με τὰ πάντα AB. κελεύειν νῦν μετὰ πάντων P. κέλευε νῦν τὰ πάντα VL. κελεύεις νῦν με πάντα Elmsleius ad Acharn. 963. *Dindorfius.* — Vs. 4 ὁ ποῖος; *B.* ὁ ποῖος; Ita correxi iam olim Curis crit. p. 224. Libri ὁποῖος semel. Recepit emendationem nostram Dindorfius. Eandem postea fecit Dobraeus Adv. II p. 309. Mira commentus est Elmsleius. Pro Βριάρεως ingeniose Dindorfius βριαρὸς scripsit. Non ausim tamen tentare librorum lectionem, quum Timocles in huius nominis mensura constantem Homeri et Hesiodi usum, qui tribus illud syllabis efferunt, sequutus esse videatur. Si quid tamen mutandum est, fortasse Βριαρεὺς scribendum. Ceterum Briarei nomine similiter usus est Theophylactus Epist. I: ἐγώ τε κοινὸν ἔχειν πρὸς τὸν δῆμον δέχομαι, ὅσγε οὕτως αὐτὸν πέφρικα τὸν Βριάρεων, ὥστε καὶ ἄστρα σημαίνεσθαι. — Vs. 5 λόγχας ἐσθίων. Cfr Mnesimachum Philipp. I: οἳ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἠκονημένα. V. ad Hermippi Moer. I, 5 p. 397. — Vs. 6 Elmsleius μισῶν λόγους τ' ἄνθρωπος. Ceterum et hoc et quod continuo de antithetis a Demosthene vitatis infertur per ironiam dici apertum est.

II.

Ὡς δ' ἦν ἡρμένη
βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ
φιλίας, ἰατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας,
τράπεζα. *B.* περιέργως γε νὴ τὸν οὐρανόν,
ἐξὸν φράσαι τράπεζα συντόμως.

Athenaeus X p. 455 f. de figurato dicendi usu disserens: Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἥρωσιν Ὡς δ' ἦν κτλ. Cfr Eustathius ad Od. p. 1586 20. Vs. 4 γε a Casaubono additum. — Vs. 5 τράπεζα BC. τράπεζαν PVL. Grotius Excerptis p. 698 tentabat φράσαι σοι τὴν τράπεζαν.

ΙΚΑΡΙΟΙ ΣΑΤΥΡΟΙ.

Ita haec fabula dicitur ab Athenaeo loco ad Fragm. IV adscripto: duobus reliquis locis idem simpliciter Ἰκάριοι. Videri duplicem fabulae recensionem fuisse, quarum altera Ἰκάριοι altera Ἰκάριοι ἢ σάτυροι inscripta fuerit, iudicavi Hist. crit. p. 429. Nec spernendum eius sententiae argumentum praeberet fragmentum III, si id ad Harpalicam pecuniam spectare certo constaret. Ad titulum fabulae quod attinet, priorem eius partem qui explicem non habeo. Num forte piscium helluones eo nomine significare voluit poeta? Eustathius ad Hom. p. 306 8: Ἴκαρος ἰχθυόεσσα — ἐκαλεῖτο διὰ τοὺς ἐκεῖ πολυπληθεῖς ἰχθῦς.' Cfr Stephanus Byz. v. Ἴκαρος. Sed fortasse de Atticis Icariis (Phot. p. 105 17) cogitandum. De σάτυροι fabularum titulo satis frequenti dictum est Hist. crit. p. 396.

I.

Ἄνυτος ὁ παχὺς πρὸς Πυθιονίκην ὅταν
ἐλθὼν φάγῃ τι· καλεῖ γὰρ αὐτόν, ὥς φασιν,
ὁπόταν Χαιρεφίλου τοὺς δύο σκόμβρους
ξενίσῃ μεγάλους ἡδομένη.

II.

Ἡ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται,
καί σου κατέδεται τυχὸν ἴσως ἃ νῦν ἔχεις
λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ'· ἄπληστός ἐστι γάρ.
ὅμως δὲ δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας
5 αὐτήν· ταρίχους εὐπόρως γὰρ τυγχάνει
ἔχουσα καὶ σύνεστι σαπέρδαις δυοῖν,
καὶ ταῦτ' ἀνάλτοις καὶ πλατυρρύγχοις τισίν.

Athenaeus VIII p. 339 d: Πυθιονίκην δέ φησι (Antiphanes) φιληδεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἐραστὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφί-

λου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς, ὡς Τιμοκλῆς ἐν Ἰκαρίοις *) φησὶν Ἄνυτος — ἡδομένη. καὶ πάλιν Ἡ Πυθιονίκη κτλ. In primo fragmento pro φασὶν AB habent φησίν. Tum ὁπόταν pro ὁππόταν dedit B. Pro μεγάλους, quod ineptum est scombrorum, minutorum piscium, epitheton, Casaubonus coniicit μεγάλως. Numeros fragmenti Hermannus Opusc. I p. 51 ita describendos suspicatur:

. . . Ἄνυτός θ' ὁ παχὺς πρὸς Πυθιονίκην
ὅταν ἐλθών τι φάγῃ·
καλεῖ γὰρ αὐτόν, ὥς φασ',
ὁπόταν Χαιρεφίλου
τοὺς δύο σκόμβρους ξενίσῃ,
μεγάλοις ἡδομένη.

ut primus versus contineat reliquias anapaestici tetrametri. Ad anapaesticos numeros Hermannus olim etiam alteram fragmenti partem revocabat:

ὥς φασ', ὁπόταν δύο Χαιρεφίλου
σκόμβρους ξενίσῃ μεγάλ' ἡδομένη.

Anytum eum παχὺν dicit, dubitari potest obesum an opulentum significare voluerit poeta. Σκόμβρους autem vocat Chaerephili filios eodem sensu quo in altero fragmento iidem dicuntur τάριχος et σαπέρδαι, quae stultorum hominum sunt convicia. V. Casaubonus ad h. l. et ad Athen. III p. 119 c. Ceterum confer Alexin Epidaurio p. 418: οὓς (Chaerephili filios) καὶ Τιμοκλῆς | ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων δύο σκόμβρους ἔφη | ἐν τοῖς σατύροις εἶναι, ad quem locum vide quae notavimus. In altero fragmento vs. 2 κατέδεται ABPV. κατεδεῖται L. Pro τυχὸν B habet τυχεῖν. — Vs. 4 σαργάνας, sportas salsamentis onustas, Porsonus. Libri σαργανίας. Idem vs. 5 recte post αὐτὴν incidit et ταρίχους ad sequentia traxit. Vulgo αὐτὴν ταρίχους, ut ταρίχους a σαργάνας pendeat. — Vs. 6 σύνεστις απερδεις A. Correxit Scaliger. Caeterum haec ad eundem hominem dici videntur, ad quem proximum fragmentum spectat.

*) Libri Νικοκλῆς ἐν Ἀκαρίοις. Correxit Casaubonus.

III.

Τόν τ' ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ὑπερείδην πέρα,
ὃς ἠπίαις φωναῖσιν ἔμφρονος λόγου
κόμποις παφλάζων ἠπίοις πυκνώμασιν
πρὸς πᾶν δύσας ἔχει,
μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ δεδωκότος.

Athenaeus VIII p. 342 a: *καὶ Ὑπερείδης δὲ ὁ ῥήτωρ ὀψοφάγος ἦν, ὥς φησι Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δήλῳ, διηγούμενος τοὺς παρὰ Ἁρπάλου δωροδοκήσαντας. γράφει δ' οὕτως Δημοσθένης — Σύρους. καὶ ἐν Ἰκαρίοις δὲ ὁ αὐτὸς ποιητής φησι Τόν τ' ἰχθυόρρουν κτλ.* Vs. 1 *ἰχθυόρρουν* AC et epit. Hoesch. *ἰχθυόρρον* BPVL. Quae sequuntur *πέρα ὃς ἠπίαις*, ita emendavit Iacobsius. Vulgo *πέρασον σηπίαις*. Iacobsii vestigiis insistens Dobraeus Adv. II p. 318 pro *πέρα* scripsit *περᾷς*, quod minus aptum videtur. Idem Iacobsius recte monere videtur inesse his versibus parodiam loci Aeschylei Prom. 723 sq.:

ἥξεις δ' ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
ὃν μὴ περάσῃς· οὐ γάρ ἐστιν εὔβατος.

Eosdem versus qui comparavit Hermannus Opusc. I p. 51 pro *ἠπίαις* coniicit *ἱππίαις*, *sesquipedalibus prudentis sermonis vocibus ampullas strepens temere stipatas*. Tertio enim versu *νηπίοις* scribendum suspicatur. Ex libris nihil diversitatis enotatum est, nisi ex B *πεφλάζων* pro *παφλάζων*, et ex PVL *ἡπίοις* pro *ἠπίοις*. Dobraeus tentat *κομψὸς παφλάζων αἱμύλοις πυκνώμασιν*, *versutis strophis*. — Vs. 4 *πρὸς πᾶν δύσας* Schweighaeuserus pro *προσπανδύσας*. Versum Dobraeus ita redindegrabat: *πρὸς πᾶν ἀναιδεύσαιτ' ἄν, εὐφυῶς τ' ἔχει μισθωτὸς ἄρδειν κτλ.* Hermannus autem sic: *πρὸς παντὸς ὅστις χρυσὸν ἐνδύσας ἔχῃ*, *in cuiusvis gratiam qui aurum immerserit*. Videri enim poetam iis qui caussas suas bene agi velint, suadere ut corrumpant Hyperidem. Ea perelegans emendatio est, nisi quod *ἐνδῦσαι* dubito num *immergere* significare possit. Hyperidem, sed iniuria

ut puto, a Timocle numerari in iis quos Harpalus pecunia corruperat, vidimus in fabula Delo vs. 7. Nostrum tamen fragmentum ad Harpalicam pecuniam referri vix potest. Eo enim tempore, quo Harpalus Babylone profugus Athenas pervenerat (Olymp. CXIII 3), Pythionice, Fragm. I et II commemorata, quam Harpalus, Alexandro in Indis bellum gerente, Athenis Babylonem arcessiverat, iam dudum in ipsa Babyloniorum urbe supremum diem obierat. V. Diodorus Sic. XVII 108 et Theopompus apud Athen. XIII p. 595 a.

IV.

Ὥστ' ἔχειν οὐδὲν παρ' ἡμῖν· νυκτερεύσας δ' ἀθλίως
πρῶτα μὲν σκληρῶς καθεῦδον, εἶτα Θούδιππος ὁ λέων
παντελῶς ἔπηξεν ἡμᾶς, εἶθ' ὁ λιμὸς ἥπτετο.
ἐφέρετο πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον· ἀλλὰ γὰρ
οὐδ' ἐκεῖνος οὐδὲν εἶχε. πρὸς δὲ τὸν χρηστὸν δραμὼν
Τηλέμαχον Ἀχαρνέα σωρόν τε κυάμων καταλαβὼν
ἁρπάσας τούτων ἐνέτραγον. ὁ δ' ὄνος ἡμᾶς ὡς ὁρᾷ,
[ὥσπερεὶ] Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρδετο.

Athenaeus IX p. 407 f. de Telemacho Acharnensi disserens allato Timoclis loco e Dionyso ita pergit: *ἐν δ' Ἰκαρίοις σατύροις* *) *φησίν* "*Ὥστ' ἔχειν — περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρδετο. ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι ὁ Τηλέμαχος κυάμων χύτρας ἀεὶ σιτούμενος ἦγε Πυανέψια πορδὴν ἑορτήν.* Vs. 1 *οὐδὲν* pro *οὐδεὲν* Schweighaeuserus. — Vs. 2 *καθεῦδον* Iacobsius Animadv. p. 216. Libri *καθεύδω.* Idem pro *ὁ λέων* tentat *φλέων*, *multa inepte garriendo frigore me percussit*, quem usum verbi *πηγνύναι* docte illustravit. Sed *φλέειν* pro *φλυαρεῖν* non dici potest. Praestat his Bergkii coniectura, qui locum ita refingebat: *εἶθ' ὁ Θουδίππου Κλέων παντελῶς ἔπηξεν ἡμᾶς*, *tum vero frigus me vexavit*, pro ipso frigore ludibrii causa Cleonem a poeta nomi-

---

*) Vide supra p. 600.

natum existimans. Cleonem autem intellegit eum, in quem Isaeus composuit orationem de Astyphili hereditate, in qua Cleo disertim Thudyppi filius vocatur, e. e. § 17 aliisque locis. Mihi scribendum videbatur: εἶτα Θούδιππος βδέων παντελῶς ἔπνιξεν ἡμᾶς. Thudippus autem fortasse is est, quem Athenienses postea Olymp. CXV 3 simul cum Phocione supplicio affecerunt. V. Plutarchus V. Phoc. 35, qui eundem commemorat Apophth. p. 189 B. — Vs. 4 ἐφέρετο. Hermannus Opusc. I p. 58 tentat εἶτ' ἐφέρετο. At sententia requirit ἐφερόμην. Paullo melius igitur Iacobsius εἶτ' ἐφεῖρπον. Fortasse scribendum ἐφερόμεσθ' οὖν. — Vs. 5 χρηστὸν dicit fort. *fatuum*. V. Ruhnkenius ad Tim. p. 182. — Vs. 7 ἐνέτραγον Dindorfius ex B. ἀνέτραγον PL. ἀνέτρον V. Hermannus ἂν ἔτραγον. — Vs. 8 articulum, qui vulgo ante Κηφισόδωρος legitur, cum BP delevi, et lacunam explevi addito ὡσπερεί. Bergkius ὡς ὄνος addebat, quod nescio an attice ὥσπερ ὄνος dicendum sit. De Cephisodoro oratore v. Ruhnken. Hist. crit. orat. p. LXXXII. Commode affert Bergkius Harpocr. p. 171: Κηφισόδωρος — κεκωμῴδηται δὲ οὗτος ὡς ὀνώδης. Idem verba περὶ τὸ βῆμα ad Cephisodorum potius quam ad Telemachum spectare recte monuit. Quae subiiciuntur Timoclis fragmento verba, fortasse et ipsa ex poeta aliquo comico ducta sunt. Numeros quidem facile restituas: ἀεὶ | κυάμων χύτρας σιτούμενος Πυανέψια | πορδὴν ἑορτὴν ἦγε.

Κ Α Υ Ν Ι Ο Ι.

Ἤδη προσενήνεκται. τί μέλλεις; σπεύδετε,
ὦ τᾶν. ὁ γὰρ Τιθύμαλλος οὕτως ἀνεβίω
κομιδῇ τεθνηκώς, τῶν ἀν' ὀκτὼ τοὐβολοῦ
θέρμους μαλάξας. οὐκ ἀπεκαρτέρησε γὰρ
ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκαρτέρησ', ὦ φίλτατε,
πίνων.

Athenaeus VI p. 240 d. de Tithymallo parasito disserens: *Τιμοκλῆς — Καυνίοις Ἤδη προσενήνεκται κτλ.* Vs. 1 *μέλλεις* Iacobsius pro *μέλλει*. Ibid. malim *σπεῦδε δή*. Quamquam enim *ὦ τᾶν* recte de pluribus dicitur, hoc loco tamen, quum unus tantum compellari videatur, singularis requiritur. — Vs. 2 pro *οὕτως* Iacobsius *ὄντως*. Si quid mutandum, malim *οὗτος* cum Dalecampio. Sed *οὕτως* est „cum fecisset quod te nunc facere iubeo." — Vs. 3 *τῶν ἀν' ὀκτὼ* Casaubonus. Libri *ἂν ὀκτώ*. Quamquam qui sint illi lupini quorum octo obolo constant, cum Schweighaeusero ignorare me fateor. Omnino totum illud de emolliendis lupinis non intellego. — Vs. 4 *θερμούς* P. Tum ante Dindorfium vel Schweigh. *ἀποκαρτέρησε*. B *ἐπεκάρτερησε*. — Vs. 5 *ἀλλ' ἐκαρτέρησ'* om. B. *ἐκαρτέρησ'* P. *ἐκαρτέρησεν* VL. In verbis *ἀποκαρτερεῖν* et *καρτερεῖν* similiter lusit Lysippus fab. inc. II 10: *ὥστε μᾶλλον ἂν θέλειν ἀποκαρτερεῖν ἢ τοῦτ' ἀκούων καρτερεῖν*. Pro *πίνων* suspicabar *πεινῶν*. Tithymalli paupertatem ridet Alexis Olynth. II 3: *τοῦτο δὲ δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος (τῶν πενήτων) ὥς φασιν μόνον· ὁ γοῦν Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέρχεται*. Aristophon Pythag. I in: *πρὸς μὲν τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἓν νόμιζ' ὁρᾶν Τιθύμαλλον*. Antiphanes Tyrrheno p. 122: *λέγεις ἔσεσθαι τὸν Τιθύμαλλον πλούσιον.*

ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ Η ΔΕΞΑΜΕΝΟΣ. *)

Τιθύμαλλον αὐτὸν καὶ παράσιτον ἀποκαλῶν.

Athenaeus VI p. 240 d. de Tithymallo parasito disserens: *Τιμοκλῆς Κενταύρῳ ἢ Δεξαμενῷ Τιθύμαλλον κτλ.* Ad indicem fabulae cfr Apollodorum II 5 5: *Ἡρακλῆς δὲ εἰς Ὤλενον πρὸς Δεξαμενὸν ἧκε κἀκεῖ κατῴκει. καὶ κατέλαβε τοῦτον μέλλοντα δι' ἀνάγκην μνηστεύειν Εὐρυτίωνι*

*) V. Hist. crit. p. 429.

Κενταύρῳ Μνησιμάχου τὴν θυγατέρα. Ex quo coniicere licet etiam Herculis in Timoclea fabula magnas partes fuisse.

ΚΟΝΙΣΑΛΟΣ.

Πατάξω τ' ἴσον ἴσῳ ποτηρίοις
μεγάλοις ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι.

Athenaeus X p. 430 f. de variis vini miscendi generibus disserens: *ἴσον ἴσῳ δὲ Τιμοκλῆς ἐν Κονισάλῳ Πατάξω κτλ.* Dindorfius coniiciebat *παταξάτω τις ἴσον.* Formula *ἴσον ἴσῳ* absolute utitur etiam Sophilus Enchir. p. 581. *συνεχῶς ἀκράτους ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ.* Et sic passim. De *πατάσσειν ποτηρίοις* dixi ad Eubuli inc. fab. VI 3.

ΛΗΘΗ.

Μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγχανεν.
καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος ἡδέως πάνυ
ἔπειτα „χρῆσόν μοι σύ, φησί, τὰς χύτρας
ἐν αἷσιν ἧψες τοὺς κυάμους.” καὶ ταῦτά τε
εἴρητο καὶ παριόντα Φείδιππον πάνυ
τὸν Χαιρεφίλου πόρρωθεν ἀπιδὼν τὸν παχὺν
ἐπόππυσεν, εἶτ' ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας.

Athenaeus IX p. 407 a. de Telemacho Acharnensi, fabarum amatore eximio, disserens: *Τιμοκλῆς — ἐν μὲν δράματι Λήθῃ φησί Μετὰ τοῦτον κτλ.* Vs. 1 *αὐτῷ* AB. *αὖ καὶ* L. — Vs. 4 libri *ἐν αἷς συνῆψας.* Coniecturam meam *ἐν αἷς σύ γ' ἧψας* vel *ἐν αἷσιν ἧψας* commemoravit Dindorfius. Verum etiam aoristi forma *ἧψας* prorsus insolita est, pro qua recte Dindorfius *ἧψες* scribi voluit. Id secutus sum. — Vs. 5 *εἴρητο* et *Φείδιππον* pro *εἴρηται* et *Φι-*

λιππον Porsono debetur. De Philippo salsamentario celeberrimo v. Alexin Athenaei III p. 120 b. Cfr Th. Bergkius in Epistola ad Schillerum p. 156. Pro *πάνυ* nescio an *πάλιν* scribendum sit.

ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΙ.

Ὅσον τὸ μεταξὺ μετὰ κορίσκης ἢ μετὰ
χαμαιτύπης τὴν νύκτα κοιμᾶσθαι, βαβαί.
ἡ στιφρότης, τὸ χρῶμα, πνεῦμα, δαίμονες,
τό τε μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἕτοιμα, δεῖν δέ τι
ἀγωνιᾶσαι καὶ ῥαπισθῆναί τε καὶ
πληγὰς λαβεῖν ἁπαλαῖσι χερσίν· ἡδύ γε
νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον.

Athenaeus XIII p. 570 f: *ἢ ἥδιστόν ἐστί σοι, ὥς ἐν Μαραθωνίοις φησί Τιμοκλῆς Ὅσον κτλ.* Vs. 1 pro *ὅσον* legebatur *θεόν*. Correxit Iacobsius. — Vs. 4 scripsi *τό τε* pro *τό*. Tum *δέ τε* Porsonus. Vulgo *δ' ἔτι*. — Vs. 5 *τε καὶ* Iacobsius pro *γε καί*. Attigit Timoclis locum Ruhnkenius Epist. crit. I p. 71.

ΝΕΑΙΡΑ.

I.

Ἀλλ' ἔγωγ' ὁ δυστυχὴς
Φρύνης ἐρασθείς, ἡνίκ' ἔτι τὴν κάππαριν
συνέλεγεν οὔπω τ' εἶχεν ὅσαπερ νῦν ἔχει,
πάμπολλ' ἀναλίσκων ἐφ' ἑκάστῳ τῆς θύρας
ἀπεκλειόμην.

Athenaeus XIII p. 567 e: *διὸ καὶ θρηνῶν τις αὐτὸν παράγεται ὑπὸ Τιμοκλέους ἐν Νεαίρᾳ Ἀλλ' ἔγωγ' κτλ.*

Vs. 2 ἡνίκ' ἀεὶ B. — Vs. 3 οὔπω τ' A. οὔποτ' VPL. Eundem versum respicit Athenaeus XIII p. 591 d: εἴρηκε δὲ περὶ τοῦ πλούτου αὐτῆς (Phrynae meretricis) Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Νεαίρᾳ.

II.

Ἔπειτα διά τε ταῦτ' ἀναρίστητος ὤν.

Suidas, Ἀνάριστος μᾶλλον ἢ ἀναρίστητος — Τιμοκλῆς Νεαίρᾳ Ἔπειτα διά τε ταῦτ' ἀναρίστητος ὤν. Libri νεαράν, pro quo Νεαίρᾳ reponendum esse primus monuit Leopardus Emend. XIX 7. Pro διά τε, quod sane corruptum est, Bernhardius διά γε.

ΟΡΕΣΤΑΥΤΟΚΛΕΙΔΗΣ.

I.

Περὶ δὲ τὸν κανάθλιον
εὕδουσι γρᾶες, Νάννιον, Πλαγγών, Λύκα,
Γνάθαινα, Φρύνη, Πυθιονίκη, Μυρρίνη,
Χρυσίς, Κοναλλίς, Ἱερόκλεια, Λοπάδιον.

Athenaeus XIII p. 567 e: καὶ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δ' Ὀρεσταυτοκλείδης ὁ αὐτὸς Τιμοκλῆς φησί Περὶ δὲ τὸν κτλ. Vs. 3 Μυρρήνη B. — Vs. 4 Χρυσιοκοναλις BP. Κοναλίς A. Ἱεράκλεια et Λιπάδιον B. quod fortasse reponendum. De argumento fabulae et huius fragmenti interpretatione dixi Hist. crit. p. 432. Vidit aliquid etiam Dobraeus Advers. II p. 342: „ridetur tragici cuiusdam, Aeschyli, ut puto; vide Eumen. 46 etc. descriptio Orestis in templo Delphico inter dormientes Furias sedentis. Hinc autem intelligitur fabulae argumentum versatum esse in comparandis Oreste et Autoclida."

II.

Harpocratio p. 146 3. Παράβυστον: οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ

ιά. — μνημονεύουσι δ' αὐτοῦ ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν καὶ Τιμοκλῆς ἐν Ὀρεσταυτοκλείδῃ. Parabysti memoria quo spectasse videatur in fabula Timoclea, indicavi Hist. crit. p. 482.

ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΩΝ.

Εἶθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω
ὁ Κάραβος προσῆλθεν, ἐμβλέπων δ' ἐμοί,
ὡς γοῦν ἐδόκει, πρὸς ἕτερον ἄνθρωπόν τινα
ἐλάλει, συνιεὶς δ' οὐδὲν εἰκότως ἐγὼ
ὧν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς· τῷ δ' ἄρα
βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι.

Athenaeus VIII p. 339 e: περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι καὶ φίλιχθυς ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμοὺς Τιμοκλῆς ἐν Πολυπράγμονι Εἶθ' ὁ Καλλιμέδων κτλ. Vs. 3 vulgo ὡς δ' οὖν, quarum particularum nullus hic locus est. Correxit Porsonus, qui cetera ita constituit, ἐμβλέπων ἐμοί, ὡς γοῦν ἐδόκει, πρὸς δ' ἕτερον κτλ. — Vs. 4 vulgo συνεὶς δέ γ'. BP συνεὶς δ'. Correxit Dindorfius.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ.

Πολλοὺς γὰρ ἐνίοθ' ἡ πενία βιάζεται
ἀνάξι' αὐτῶν ἔργα παρὰ φύσιν ποιεῖν.

Stobaeus Floril. XCVI 22 cum lemmate Τιμοκλέους Ποντικοῦ, de quo vide Hist. crit. p. 330. 481.

ΠΟΡΦΥΡΑ.

Vide Xenarchi fabulam cognominem.

Π Υ Κ Τ Η Σ.

Εὑρήσεις δὲ τῶν ἐπισιτίων
τούτων τινάς, οἳ δειπνοῦσιν ἐσφυδωμένοι
τἀλλότρι', ἑαυτοὺς ἀντὶ κωρύκων δέρειν
παρέχοντες ἀθληταῖσιν.

Athenaeus VI p. 246 f: *κοινῇ δὲ περὶ παρασίτων εἰρήκασι Τιμοκλῆς μὲν ἐν Πύκτῃ ἐπισιτίους καλῶν αὐτοὺς ἐν τοῖσδε Εὑρήσεις κτλ.* Vs. 1 *δὲ* B. *τε* PVL. — Vs. 2 *ἐσφυδωμένοι* ABDQ. *ἐσφυδώμενοι* PV. *ἐσφειδωμένοι* Basil. L. om. C. Casaubonus scribebat *ἐσφηνωμένοι*, quod de pressura convivarum interpretatur, allato incerti scriptoris loco apud Suidam v. *σφηνωθείς: Τιμαγένης κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον καὶ σφηνωθεὶς ἀπέθανεν.* Sed recte legitur *ἐσφυδωμένοι* h. e. *cibis distenti et quasi tumentes.* Commode Schweighaeuserus affert Hesychium, *Διασφυδῶσαι: αὐξῆσαι. ἀπὸ τοῦ σφύζειν.* Idem verbum nescio an reddendum sit cantilenae ithyphallicae apud Athen. XIV p. 622 c. ubi vulgo legitur, *ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυρωμένος | διὰ μέσου βαδίζειν.* — Vs. 3 *τἀλλότρια* PVL. Pro *δέρειν* vulgo *λέγειν.* Correxit Porsonus. Sed vide ne *λέπειν* potius corrigendum sit, h. e. *verberare.* V. Platonis fragm. p. 617. Coryci enim, quibus tumentes istos parasitos comparat, sunt sacci sabulo vel farina vel ficuum granis distenti, quos a lacunari suspensos athletae manibus verberabant et apprehendere conabantur. Id *ζυγομαχεῖν τῷ κωρύκῳ* appellat comicus inc. apud Aristot. Rhet. III 11. Vide praeterea Antylli locum in Matthaei medicis graec. p. 124 et quem Schweigh. affert Mercurial. de A. G. II 5 p. 123.

Σ Α Π Φ Ω.

Ὁ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται,
ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος.

Athenaeus VIII p. 339 a. de Misgola citharoedo agens ἐσπουδακότι περὶ κιθαρῳδοὺς καὶ κιθαριστὰς καλούς. καὶ Τιμοκλῆς ἐν Σαπφοῖ φησὶν Ὁ Μισγόλας κτλ. Ita AC. Σμιγολας PVL. De Misgola, inquit, nihil tibi timendum est: is enim florentium adolescentulorum amore insanit. Itaque haec ad exoletum pathicum dici videntur. Nisi forte de Sapphone potius cogitandum. De Misgola cfr Antiphanes Pisc. I, 17:

καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κιθαρῳδοῖς ὡς σφόδρα
ἅπασιν οὗτος ἐπιπεφυκὼς λανθάνει,

ubi fortasse ἐπικεκυφὼς scribendum est. Plura de illo homine dixi Hist. crit. p. 386.

ΣΥΝΕΡΙΘΟΙ.

Τοῖς μὲν τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικὴς θεός,
τοῖς ζῶσι δ' ἕτερον ἀνοσιώτατον φθόνος.

Stobaeus Florileg. CXXV 10 cum lemmate Τιμοκλέους Συνεργικά, de quo cfr Hist. crit. p. 433. Voss. Τιμοκλέους, omisso Συνεργικά. Trinc. Ἀρχιλόχου. Timocli idem locus tribuitur a Theophilo ad Autolycum p. 378 f: τούτοις ἀκόλουθα εἴρηκε καὶ Τιμοκλῆς λέγων Τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικὴς θεός. Altero versu codd. AB ἀνοσιώτατος. Ibid. ἕτερον fortasse corruptum est.

ΦΙΛΟΔΙΚΑΣΤΗΣ.

Ἀνοίγετ' ἤδη τὰς θύρας, ἵνα πρὸς τὸ φῶς
ὦμεν καταφανεῖς μᾶλλον, ἐφοδεύων ἐὰν
βούληθ' ὁ γυναικονόμος τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν,
κατὰ τὸν νόμον τὸν καινὸν ὅπερ εἴωθε δρᾶν,
τῶν ἑστιωμένων. ἔδει δὲ τοὔμπαλιν
τὰς τῶν ἀδείπνων ἐξετάζειν οἰκίας.

Athenaeus VII p. 245 b: ὅτι δ' ἦν ἔθος τοὺς γυναικονόμους ἐφορᾶν τὰ συμπόσια καὶ ἐξετάζειν τῶν κεκλημένων τὸν ἀριθμόν, εἰ ὁ κατὰ νόμον ἐστί, Τιμοκλῆς ἐν Φιλοδικαστῇ φησιν οὕτως 'Ἀνοίγετ' ἤδη κτλ. Vs. 2 B εὐδείλων. — Vs. 3 τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν Dobraeus Adv. II p. 311. Libri λαβεῖν ἀριθμόν. Dindorfius suspicabatur ἀπολαβεῖν τὸν ἀριθμόν.

ΨΕΥΔΟΛΗΙΣΤΑΙ.

Καταμαθὼν δὲ κειμένην
θερμὴν σκάφην θερμῶν ἰπνιτῶν ἥσθιον.

Athenaeus III p. 109 c. ex Tryphone Alexandrino: παρὰ δὲ τὰς ὀπτήσεις ὀνομάζεσθαι ἰπνίτην (ἄρτον), οὗ μνημονεύειν Τιμοκλέα ἐν Ψευδοληισταῖς οὕτως Καταμαθὼν δὲ κειμένην θερμὴν σκάφην θερμῶν ἰπνιτῶν ἥσθιον. Pro θερμὴν scribendum videtur πλήρη vel simile quid. Dindorfius praeeunte Dobraeo ad Aristoph. Plut. 718 locum ita edidit: καταμαθὼν δὲ κειμένην σκάφην | θερμὴν ἰπνιτῶν ἥσθιον.

FABULARUM INCERTARUM FRAGMENTA.

I.

Ὅστις φοβεῖται τὸν πατέρα κἀσχύνεται,
οὗτος πολίτης ἀγαθὸς ἔσται κατὰ λόγον,
καὶ τοὺς πολεμίους δυνάμενος κακῶς ποιεῖν.

Stobaeus Floril. LXXIX 17 cum lemmate Τιμοκλέους. Versu altero ὄντως A, in quo οὕτως latere videri possit; sed nihil muto.

II.

Τἀργύριόν ἐστιν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς.
ὅστις δὲ μὴ ἔχει τοῦτο μηδ' ἐκτήσατο,
οὗτος μετὰ ζώντων τεθνηκὼς περιπατεῖ.

Stobaeus Floril. XCI 15 cum lemmate Τιμοκλέους. Pro ἔχει A habet ἔχῃ.

III.

Χῖοι πολὺ
ἄριστ' ἀνευρήκασιν ὀψαρτυτικήν.

Athenaeus I p. 25 f: μαρτυροῦνται γὰρ καὶ Χῖοι οὐκ ἔλαττον τῶν προειρημένων ἐπὶ ὀψαρτυτικῇ. Τιμοκλῆς Χῖοι πολὺ κτλ. Ita Simonactides, artis culinariae scriptor celeberrimus (Pollux VI 71), patria fuit Chius.

IV.

Μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα.

Plutarchus vit. dec. orat. p. 845 d: προελθὼν (Demosthenes) πάλιν εἰς τὰς ἐκκλησίας νεωτερικῶς τινα λέγων διεσύρετο, ὡς κωμῳδηθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Ἀντιφάνους καὶ Τιμοκλέους Μὰ γῆν κτλ. Idem V. Demosth. c. 9: Ἐρατοσθένης μέν φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς λόγοις πολλαχοῦ γεγονέναι παράβακχον, ὁ δὲ Φαληρεὺς Δημήτριος τὸν ἔμμετρον ἐκεῖνον ὅρκον ὀμόσαι ποτὲ πρὸς τὸν δῆμον ὡς ἐνθουσιῶντα Μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα. Respicit eundem locum schol. Aristophanis Av. 194. μὰ νεφελάς: οὕτω δὲ τὰ προστυχόντα ὤμνυον, μὰ κρήνας, μὰ γῆν, μὰ ποταμούς.

V.

Σῦκ', ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι.

Clemens Alex. Strom. IV p. 204 Sylb.: οἱ στρωματεῖς ἡμῶν κατὰ τὸν γεωργὸν Τιμοκλέους τοῦ κωμικοῦ σῦκ', ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι προσοδεύουσιν. Cfr Hist. crit. p. 433.

VI.

Hesychius, Ἀπυξίνου: ἀπονεύρου. Τιμοκλῆς. Probabiliter H. Stephanus ἀπεξίνου (ab ἀπεξινόω) et ἀπενεύρω.

XENARCHUS.

(Hist. crit. p. 434)

ΒΟΥΤΑΛΙΩΝ. *)

Φθίνει δόμος
ἀσυστάτοισι δεσποτῶν κεχρημένος
τύχαις, ἀλάστωρ τ' εἰσπέπαικε Πελοπιδῶν.
ἄστυτος οἶκος, κοὔτε βυσαύχην θεᾶς
Δηοῦς σύνοικος, γηγενὴς βολβός, φίλοις
ἐφθὸς βοηθῶν, δυνατός ἐστ' ἐπαρκέσαι·
μάτην δὲ πόντου κυανέαις δίναις τραφεὶς
φλεβὸς τροπωτήρ, πουλύπους, ἁλοὺς βρόχων
πλεκταῖς ἀνάγκαις, τῆς τροχηλάτου κόρης
πέμπλησι λοπάδος στερροσώματον κύτος.

Servavit Athenaeus II p. 63 f. de bulborum ad Venerem stimulandam vi disserens. Vs. 2 *ἀσυστάτοισι* scripsi cum Dindorfio et Blomfieldio Gloss. ad Aeschyli Agam. 1443. *ἀσυντάτοισι* BCD. *ἀστύτοισι* VL et Eustathius ad Iliad. X 499: *παρὰ Ξενάρχῳ Πελοπιδῶν ἄστυτος οἶκος — καὶ φθίνει δόμος ἀστύτοισι δεσποτῶν κεχρημένος τύχαις.* — Vs. 3 vulgo ita distinguitur *ἀλαστώρ τ' εἰσπέπαικε. Πελοπιδῶν ἄστυτος οἶκος.* In quo Dindorfius requirebat *δὲ* post *Πελοπιδῶν.* Libri *καὶ* habent ante *Πελοπιδῶν*, praeter L. Coniunxi *ἀλάστωρ τ' εἰσπέπαικε Πελοπιδῶν.* Neque enim Pe-

*) V. Hist. crit. p. 331.

lopidarum domum ἄσιντον esse dicit, sed Pelopidarum ἀλάστορα in domum irruisse, h. e. domum esse interituram affirmat. — Vs. 4 verba ἄσιντος οἶκος commemorat Eustath. p. 868 44. Apud tragicum poetam, quem imitatur Xenarchus, fortasse legebatur ἄστυλος οἶκος, quibus verbis usus est etiam Leonidas Tar. apud Brunckium Anal. I p. 237: κακὸν δ' ἄστυλος ἰδέσθαι οἶκος. Notus Euripidis Iphig. Taur. 57 versus est: στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες. Ib. Dindorfius ex C βυσσαύχην, quemadmodum scribitur hoc vocabulum duobus locis apud Eustathium. Apud Hesychium et Pollucem recte uno sigma exaratur; neque enim dubitari potest quin ad βίειν revocandum sit. — Vs. 5 pro φίλοις, quod haud dubie corruptum est, fortasse cum Iacobsio scribendum σιφλοῖς, quod ut de omni corporis vitio, ita etiam de ἀστύτοις recte dicitur. Quod non attica vox est, mediae comoediae auctores etiam aliis vocabulis usi sunt ab Atticorum usu remotis. Eandem vocem, sed alio sensu, requiro apud Quint. Smyrn. XII 416, ubi vulgo editur φίλον ἄνδρα. Ibid. vulgo θεᾷ Δηοῖ. Libri θεᾶς Δηοῦν, unde correxit Schweighaeuserus. — Vs. 7 pro δέ, cum οὔτε praecesserit, suspiceris τε. Sed conformavit orationem quasi praecessisset μέν. — Vs. 8 φλεβὸς τροπωτήρ. Cum τροπωτὴρ proprie sit lorum quo remi ad scalmos alligati impelluntur et reducuntur, non male φλεβὸς τροπωτῆρα explices venae alligatorem, quo nervus tanquam remus muliebri parti quasi paxillo ita inseritur et illigatur ut et impelli possit et reduci. Eadem metaphora usus est Aristophanes Eccl. 1088: πῶν οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι. Sosipater apud Brunck. Anal. I p. 504: τῆς μὲν ἐρεσσομένης τοῦ δὲ σαλευομένου. Philippus Thessal. ibid. II p. 219: ὥς ποτ' ἐπὶ γαίης κὰν βυθῷ μ' ἐρέσσετε. Plato Adon. I, 4: ἡ μὲν ἐλαυνομένη λαθρίοις ἐρετμοῖς ὁ δ' ἐλαύνων. — Vs. 8 βρόχων Porsonus Miscell. p. 234 pro edito βροτῶν. — Vs. 9 τροχήλατος κόρη, *filia rotae agitatae*, ut interpretatus est Schweighaeuserus. Similiter Critias apud Athen. I p. 28 vas fictile vocat τροχοῦ ἔκγονον. Alia eiusdem generis su-

pra attigi. Vide vol. II p. 764. Pro τροχηλάτου cod. C τροχηλάτης, quod non temere spernendum. V. Lobeckii Paral. gr. p. 458. — Vs. 10 libri στερνοσώματον κύτος, quod interpretari licet de patina cuius totum corpus in planitiem patet. Ita Sophocles Oed. Col. 697 γῆν στερνοῦχον dixit tellurem late patentem, et Paullus Silent. Ecphr. Soph. 64 εὐρύστερνον νηόν. Non dubitavi tamen probare elegantem correctionem Lobeckii ad Phryn. p. 176, praeferendam illam ei quam Dobraeus Adv. II p. 299 proposuit στεγνοσώματον.

ΔΙΔΥΜΟΙ.

I.

Ὡς ὑπό τι νυστάζειν γε καὐτὸς ἄρχομαι.
ἡ τἀγαθοῦ δαίμονος . . . . . .
συνέσεισέ μ' ἐκποθεῖσα φιάλη παντελῶς,
ἡ τοῦ δὲ σωτῆρος Διὸς τάχιστά γε
ἀπώλεσε ναύτην καὶ κατεπόντωσεν μ', ὁρᾷς.

Athenaeus XV p. 693 b: Ξέναρχος ἐν Διδύμοις Ὡς ὑπό τι κτλ. Vs. 1 legebatur ὡς εὔποτε νυστάζειν. Correxit Porsonus. De ὑπό τι idem dixit ad Arist. Vesp. 1281. — Vs. 2 fortasse scripserat poeta ἡ τἀγαθοῦ μὲν δαίμονος γὰρ νὴ Δία. Porsonus Miscell. p. 248 supplet ita: ἡ τοῦ μὲν ἀγαθοῦ δαίμονος πρώτιστα γάρ. — Vs. 5 ante Canterum ἀπώλεσεν αὐτήν, quod si recte emendatum est, de quo vix dubites, ambigere licet utrum ναύτης proprio an metaphorico sensu de potatore accipi debeat. Vide Naekium ad Choer. p. 165. Ceterum similis locus Aristophanis Plut. 1174: καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω, καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Διός. Quae comparavit etiam Dobraeus.

II.

Πίμπλα σὺ μὲν ἐμοί, σοὶ δ' ἐγὼ δώσω πιεῖν·
ἀμυγδαλῇ μὲν παιζέτω παρ' ἀμυγδαλῆν.

Athenaeus X p. 426 b: *Πίμπλα — ἀμυγδαλῆν. ταῦτα δ' ἔφη Ξέναρχος ἐν Διδύμοις.* **Alterum versum proverbialiter dictum esse recte statuit Schweighaeuserus. Pro** *πίμπλα* **magis atticum esset** *πίμπλη.* **Sed nihil muto.**

ΠΕΝΤΑΘΛΟΣ.

I.

Δεινὰ δεινὰ κοὐκ ἀνασχετὰ
ἐν τῇ πόλει πράττουσιν οἱ νεώτεροι.
ὅπου γὰρ οὐσῶν μειράκων μάλ' εὐπρεπῶν
ἐπὶ τοῖσι πορνείοισιν, ἃς ἔξεσθ' ὁρᾶν
εἱληθερούσας, στέρν' ἀπημφιεσμένας,
γυμνὰς ἐφεξῆς τ' ἐπὶ κέρως τεταγμένας·
ὧν ἔστιν ἐκλεξάμενον ᾗ τις ἥδεται,
λεπτῇ, παχείᾳ, στρογγύλῃ, μακρᾷ, ῥικνῇ,
νέᾳ, παλαιᾷ, μεσοκόπῳ, πεπαιτέρᾳ,
μὴ κλίμακα στησάμενον εἰσβῆναι λάθρᾳ,
μηδὲ δι' ὀπῆς κάτωθεν εἰσδῦναι στέγης,
μήδ' ἐν ἀχύροισιν εἰσενεχθῆναι τέχνῃ.
αὗται βιάζονται γὰρ εἰσέλκουσί τε,
τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπικαλούμεναι
πατρίδια, τοὺς δ' ἀπφάρια, τοὺς νεωτέρους.
καὶ τῶνδ' ἑκάστην ἔστιν ἀδεῶς, εὐτελῶς,
μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἑσπέραν, πάντας τρόπους·
ἃς δ' οὔτ' ἰδεῖν ἔστ' οὔθ' ὁρῶντ' ἰδεῖν σαφῶς,
ἀεὶ δὲ τετρεμαίνοντα καὶ φοβούμενον.
[δεδιότα ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα]
ἃς πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι,
βινεῖν δύνανται, τῶν Δρακοντείων νόμον
ὁπόταν ἀναμνησθῶσι προσκινούμενοι;

Athenaeus XIII p. 569 a: ἐπιτιμᾷ δὲ καὶ Ξέναρχος ἐν Πεντάθλῳ τοῖς παρακλησίως σοι βιοῦσι καὶ ἐσπουδακόσι περὶ τὰς μεγαλομίσθους ἑταίρας καὶ τὰς ἐλευθέρας τῶν γυναικῶν ταυτὶ λέγων Δεινά κτλ. Vs. 3 ὅπου γὰρ οὐσῶν. Aut haec corrupta sunt, aut dicendi ardore abreptus neglexit apodosin, quae ita fere dicentis animo obversabatur: Ubi enim quum pulcerrimae meretriculae in promptu sint, adolescentes matronis insidiantur, quis non merito succenseat? Paullo minus tamen insolentiae habitura esset orationis conformatio, si legeretur ὅπου παρουσῶν, ut apodosis enunciationis paullo liberius conformata ordiatur versu septimo ὧν ἔστιν ἐκλεξάμενον etc. Dobraeus Adv. II p. 318 tentabat: ὡς οὐ παρουσῶν, recte tamen addens „sed ὥσπερ, vel παρούσας, oporteret, ni fallor." — Vs. 4 πορνείοισιν, ἃς Toupius ad Suid. I p. 96 ex coniectura, quam confirmant ABC. Vulgo πορνίοισι μάλ'. — Vs. 5 libri στέρνα τ' ἠμφιεσμένας. Correxit Tyrwhittus App. ad Toupii Emend. IV p. 419. — Vs. 6 γυμνὰς — τεταγμένας. Eodem versu usus est Eubulus Nann. 4. Ibid. ἐπὶ κέρως V. Ceteri ἐπικαίρως, errore vulgari. — Vs. 9 affert Eustathius p. 883 36. — Vs. 10 legebatur κλίμακ' αἰτησάμενον, quod sive de postulata sive de mutuo accepta scala interpreteris, iuxta ineptum est. Itaque scripsi κλίμακα στησάμενον. — Vs. 11 libri ἐκδῦναι στέγης. C ἐκδυναστείης. Correxit Dobraeus. De introitu moechi, non de exitu poetam dicere consentaneum est. στέγην de cella subterranea intellege. Genitivus στέγης non ab ὀπῆς, sed ab εἰσδῦναι pendere videtur, de qua constructione vide ab Eupolidis fragm. p. 480 et Dindorfium ad Sophoclis Aiac. 1274. — Vs. 13—15. Eustathius ad Hom. p. 886 34: τὸ μέντοι παρὰ τοῖς ὕστερον πατρίδιον φανερῶς ὑποκορίζει κωμικώτερον, οἷον· αὗται, ἤγουν αἱ ἑταιρίδες, βιάζονται εἰσελθοῦσαι τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπικαλούμεναι πατρίδια, ὅπερ ἐστὶ πατέρων ὑποκορισμός. — Vs. 13 Dobraeus αὐταί. — Vs. 14 γέροντας ὄντας. Non sine comico quodam lepore eadem parechesi usus est Aristophanes Vesp. 278: εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ|τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος, et Acharn. 222:

μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν Ἀχαρνίας. Quod mirum est in corruptelae suspicionem vocatum esse. Similia sunt haec Phrynichi Ephialtae fragm. I, 6: κύψαντες ἅπαντες. Antiphanis Inc. fab. V 6: Ὀλυμπιασί φασι. Menandri p. 177: γέρων ἐρῶν. Herodot. I 168: πάντες βάντες. Thucyd. VIII 16: Σαμίαν μίαν, quod cum Homerico (Iliad. β 758) Πρόθοος θοός ter composuit Eustathius p. 1369 29. 1624 24. 1751 40. Plura attulit Lobeckius ad Sophoclis Aiac. p. 108 et Paralip. gramm. p. 58. — Vs. 15. Eustathius l. l. τοὺς δ᾽ ἀπφάρια τοὺς νεωτέρους. λέγει δὲ ἀπφάρια κατὰ μέν τινας τὰ ἀδέλφια, μάλιστα δὲ τὰ ὡς εἰπεῖν πατέρια. ἀπφῦς γὰρ δωρικῶς ὁ πατήρ, ἀφ᾽ οὗ δηλαδή τις ἔφυ. Idem ad Iliad. ε p. 565 24: ἄπφαν τὴν ἀδελφὴν Ἀττικῶς μόνη ἡ ἀδελφὴ εἴποι ἄν, et mox ἄπφιον ἐρωμένης ὑποκόρισμα esse docet ex lexico rhetorico. — Vs. 16 ἑκάστην Dalecampii est emendatio pro ἕκαστον. — Vs. 18 Dindorfius praeeunte Iacobsio ad Anthol. II 1 p. 217 scripsit τὰς δ᾽. Ibid. Dobraeus corrigit: οὐκ ἰδεῖν ἔστ᾽ οὐδ᾽ ὁρῶντ᾽ ἤδη σαφῶς, vel οὔτ᾽ ἰδεῖν ἔστ᾽ οὔτ᾽ ἰδόνθ᾽ ὁρᾶν σαφῶς. Mihi non liquet. — Vs. 19 τετρεμαίνοντι VL. τετραμένον τε AB. — Vs. 20 exhibui ut legitur in AB. Neque aliter P. nisi quod pro ἔχοντα habet ἔχειν, quod etsi ferri non potest, probavit tamen Porsonus App. ad Toupii Em. p. 501. initio versus δεδιότα τ᾽ ἐν scribens. Minus etiam probari potest quod Valcken. ad Eurip. Hipp. 415 tentabat: δεδιότα τ᾽ ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχονθ᾽ —, ut coniecerat iam H. Stephanus, indicante Dindorfio, qui ipse locum ita constituit, ἐν χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα δεδιότα. Ne hoc quidem ferri potest. Quis enim credat, ut de correctionis audacia tacem, δεδιότα, quod multo lenius est altero τὴν ψυχὴν ἐν χειρὶ ἔχοντα, huic fuisse a poeta subiectum? Equidem vereor ne totus versus delendus sit. Formula ψυχὴν ἐν χειρὶ ἔχειν de hominibus vitae discrimen adeuntibus, cuius plurima exempla attulit ad h. l. Casaubonus, non nisi infimae aetatis scriptoribus usitata fuit. Talia additamenta autem permultis locis ex margine in textum Athenaei illata esse, ne ipse quidem Dindorfius

ignorabat, cuius vide Praef. p. XX coll. Hermanno Praef. ad Drac. Strat. p. XXIV. — Vs. 21 totus ex Euripidis Hippol. l. l. effictus est, αἴ πῶς ποτ' ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι κτλ. — Vs. 23 Δρακοντείων νόμων. De Draconis legibus in moechos dixit Taylorus Lectt. Lys. p. 303 ed. Rek.

II. III.

Ἐμοὶ γένοιτο σοῦ ζώσης, τέκνον,
ἐλεύθερον πιοῦσαν οἶνον ἀποθανεῖν.
Ὅρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

Athenaeus X p. 440 e: ὅτι δὲ φίλοινον τὸ τῶν γυναικῶν γένος κοινόν. οὐκ ἀχαρίστως δὲ καὶ ὁ Ξέναρχος ἐν τῷ Πεντάθλῳ γυναϊκά τινα εἰσάγει φρικτότατον ὅρκον ὀμνύουσαν τόνδε Ἐμοί κτλ. Ἐλεύθερον οἶνον πίνειν dicit mulier bibacula pro eo quod expectabas ἐλεύθερον ὕδωρ, quae satis frequens dicendi forma est de servis libertate donatis, de qua vide ad Antiph. p. 12 et Casaubonum ad Athen. III p. 123 c. qui tamen Xenarchi verba non recte interpretatur ita: *utinam, priusquam moriar, libertatem possim consequi!* Imo iurat muliercula se vel recuperata libertate mori velle, scilicet nisi hoc vel illud fecerit. Nec vero fidem habitam esse iuranti, indicio est qui de eadem muliere intellegendus videtur Xenarchi versus ab Athenaeo servatus X p. 441 e: Ξέναρχος Πεντάθλῳ,

Ὅρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

Ubi itidem ut bibacitatem mulierculae perstringeret οἶνον substituit pro ὕδωρ. Helladius apud Photium Bibl. 279 p. 530 16: ὁ στίχος ὁ καὶ παροιμιαζόμενος „ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω" ἐστὶ μὲν Σοφοκλέους — οἱ δὲ τὰς γυναῖκας σκώπτοντές φασιν

ὅρκους ἐγὼ γυναικῶν εἰς οἶκτον γράφω,

ubi recte Scaliger γυναικὸς et οἶνον correxit. Idem proverbium respicit Phrynichus Appar. soph. p. 55 17: ὅρκον γυναικὸς εἰς ὕδωρ χρὴ γράφειν: ὅτι ἀπιστεῖν γυναικὶ δεῖ ὀμνυούσῃ. Cfr ad Philonidis Fragm. p. 423. Si verum

Hic proxime post primum fragmentum a poeta illatus est, pro ὅρκον δ' ἐγὼ rectius scripseris ὅρκους ἐγώ, ut legitur apud Photium.

ΠΟΡΦΥΡΑ. *)

1.

Οἱ μὲν ποιηταὶ λῆρός εἰσιν· οὐδὲ ἓν
καινὸν γὰρ εὑρίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει
ἕκαστος αὐτῶν ταὔτ' ἄνω τε καὶ κάτω.
τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος
οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον.
ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἐξουσία
ῥαίνειν (ἀπείρηται δὲ τοῦτο τῷ νόμῳ),
εἷς τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάνυ
ξηραινομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθῦς, μάχην
ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὖ πάνυ·
ἦσαν δὲ πληγαί, καιρίαν δ' εἰληφέναι
δόξας καταπίπτει καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν
ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοᾷ δέ τις,
ὕδωρ ὕδωρ. ὁ δ' εὐθὺς ἐξάρας πρόχουν
τῶν ὁμοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀκαρῆ παντελῶς
κατέχεε, κατὰ τῶν ἰχθύων δ' ἀπαξάπαν.
εἴποις γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἡλωκέναι.

Athenaeus VI p. 225 d. de piscariorum fraudibus disserens: *Ξέναρχος Πορφύρᾳ Οἱ μὲν ποιηταὶ (φησὶ) λῆρος κτλ.* Vs. 3 ταὔτ' Dindorfius pro ταῦτ'. B ταὐτά. — Vs. 8 vulgo εἴ τις. A εἶτ' εἷς. Correxit Hermannus. — Vs. 9 ὡς εἶδε C. Vulgo εἰσεῖδε. Ceteri libri ὡς ἴδε. — Vs. 10 ante Schweighaeuserum ἐποίησεν αὐτοῖς. — Vs. 14 vulgo semel ὕδωρ,

---

*) V. Hist. crit. p. 433.

quod duplicandum esse vidit Iacobsius ad Athen. p. 197. Idem postea ex Porsoni adversariis prolatum est. V. Porsoni Misc. p. 237. Cfr Aristophanes Thesmoph. 241 a Iacobsius allatus: *οἴμοι τάλας, ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γείτονες.* Tum *ἐξάρας* Casaubonus. *ἐξαίρας* A. — Vs. 15 pro *ἀκαρῆ* B *ἀκαρεῖ.* C *ἀκαρεί.* — Vs. 16 ante Dindorfium *κατὰ δὲ τῶν ἰχθύων.* Tum *ἀπαξάπαν* pro *ἅπαξ ἐπάνω* Casaubonus. — Vs. 17 *εἴποις γ'* C. Vulgo *εἴποις τ'.*

II.

Εἶθ' ἁλιεὺς ὢν ἄκρος σοφίαν
ἐν παγούροις μὲν θεοῖς ἐχθροῖσι καὶ
ἰχθυδίοις εὕρηκα παντοδαπὰς τέχνας,
γέροντα βούγλωττον δὲ μὴ ταχέως πάνυ
συναρπάσομαι; καλὸν γ' ἂν εἴη.

Athenaeus VII p. 319 a: *τούτων (παγούρων) μέμνηται Τιμοκλῆς ἢ Ξέναρχος ἐν Π. οὕτως Εἶθ' ἁλιεὺς κτλ.* Vs. 1 et 2 Iacobsius Anim. p. 179, praeeunte Schweighaeusero qui *ἐν* versu secundo delevit, tentabat *εἶθ' ἁλιευτὴς ὢν ἄκρος | σοφίαν παγούροις μὲν κτλ.* Sed ut omittam *ἁλιευτὴς* pro *ἁλιεὺς* non dixisse videri Atticos, non dubito quin recte versu secundo Dobraeus Adv. II p. 176 scripserit *ἐν μὲν παγούροις τοῖς θεοῖς ἐχθροῖσι.* Fortasse igitur reponendum:

Εἶθ' ἁλιεὺς ὢν ἀκρόσοφος
ἐν μὲν παγούροις τοῖς θεοῖς ἐχθροῖσι —

Voce *ἀκρόσοφος* utuntur Pindarus Olymp. X 19: *ἀσκρόσοφος καὶ αἰχμάτας*, et lyricus incertus apud Plutarch. non suav. vivi sec. Epic. p. 1096 A: *χορὸς εὐρύοπα κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνυμένων* (leg. *ἀγνύμενον*) *διὰ στομάτων φθεγγόμενος.* Huiusmodi vocabulum iactabundum piscatorem non dedecet. Pro *εἶθ'* A habet *ἐτ'*, quod indicio est excidisse vocem non aspiratam. Suspicabat *εἶτ' ἀνὴρ ἁλιεὺς ὢν ἀκρόσοφος.* Notum est *ἀνὴρ* apponere Graecos substantivis studium vel artem, quam quis profitetur, indicaturos. Et legitur illud *ἀνὴρ ἁλιεὺς* apud Herodot. III 42. Sed possis

etiam εἶτ' ὢν ἁλιεὺς σοφίαν ἄκρος. — Vs. 4 δὲ Schweighaeuserus pro τό. Piscem βούγλωσσον masculine dixit ut Matron apud Athen. IV p. 136 c: βούγλωσσον (adde θ') ὅς ἔναιεν ἐν ἅλμῃ. Alias neutro genere dicitur. V. Schweighaeuserum ad Athen. VII p. 288 a. et Marcellum Sid. Iatr. vs. 18: καὶ ἐκτάδιον βούγλωσσον, et vs. 57 πλατυνόμενον βούγλωσσον. Ceterum non de pisce, sed de sene quodam fallendo haec intellegenda esse videntur, quem cur βουγλώττῳ pisci compararet hodie sciri non potest. — Vs. 5 verba καλόν γ' ἂν εἴη, nisi ironice dicta sunt, alteri interlocutori tribuerim.

III.

Μὰ τὸν Διόνυσον, ὃν σὺ κάπτεις ἴσον ἴσῳ.

Athenaeus X p. 431 a: Ξέναρχος ἢ Τιμοκλῆς ἐν Πορφύρᾳ Μὰ τὸν κτλ. Ita Schweighaeuserus; vulgo ὃν abest.

ΠΡΙΑΠΟΣ.

Σὺ δὲ μηκέτ' ἔγχει, παιδάριον, εἰς τἀργυροῦν,
εἰς τὸ βαθὺ δὲ πάλιν ἄγωμεν. εἰς τὸν κάνθαρον,
παιδάριον, ἔγχει νὴ Δία, νὴ τὸν κάνθαρον.

Athenaeus XI p. 478 f: Ξέναρχος δ' ἐν Πριάπῳ φησὶ τάδε Σὺ δὲ κτλ. Vs. 1 libri ἀργυροῦν. Correxit Dobraeus Append. ad Aristoph. p. 118. — Vs. 2 Dobraeus delevit δέ. Rectius, opinor, corrigas: εἰς τὸ βαθὺ δ' ἐπανάγωμεν, metaphora sumpta ab iis qui classem contra hostes in altum mare deducunt. Cfr Naekii Choerilea p. 165. — Vs. 3 suspicabar παιδάριον ἔγχει. B. νὴ Δί', εἰς τὸν κάνθαρον. ut postrema unius convivatorum verba sint. Aliter Dobraeus, qui loquentium vices ita descripsit: B. εἰς τὸ βαθὺ πάλιν ἄγωμεν; A. εἰς τὸν — νὴ Δία. Γ. ναί, τὸν κάνθαρον. ut B ministrum, A et Γ convivas significet.

ΣΚΥΘΑΙ.

I.

Τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι κακόν,
τὸ θυγάτριόν τέ μου σεσινάπικε διὰ τῆς ξένης.

Athenaeus IX p. 367 a: σίναπι δὲ ὅτι σίνεται τοὺς ὦπας — Ξέναρχος δὲ ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν Σκύθαις ἔφη Τουτί κτλ. Eustathius ad Iliad. π' p. 1061 5: ἐκ τοῦ σινήπι καὶ ῥῆμά ἐστι κωμικὸν σιναπῶ, οἷον· τὸ θυγάτριόν μου σεσινάπηκε διὰ τῆς ξένης, ἤγουν ἐδριμύξατο. Etiam Athenaeus σεσινάπηκε, quod σεσινάπικε scribendum esse vidit Dalecampius. Pro τε, quod Epit. et Eustathius omittunt, ad sententiam aptius est δέ. Itaque locus ita restitui posse videtur:

Τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι
κακόν· τὸ θυγάτριον δέ μου σεσινάπικεν
διὰ τῆς ξένης.

Sententia videtur haec esse: *malum hoc non amplius malum est; quod autem filiola mea in aegritudine perseverat, hospitae imputandum est.* Locum etiam ad tres dimetros revocari posse vix est quod moneam.

II.

Ἑπτὰ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλυμπίαν.
Β. τί λέγεις; καπάνας; Α. ναί· καπάνας Θετταλοὶ
πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας. Β. μανθάνω.

Athenaeus X p. 418 e: Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας ἔλεγον. Ξέναρχος Σκύθαις Ἑπτὰ δὲ καπάνας κτλ. Versus secundus in libris ita legitur, τί λέγεις; καπάνας Θετταλοί. Correxi Hermannum sequutus apud Erfurdtium Observ. in Athen. p. 465.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ.

Φιλύρας εἶχε γὰρ
ὁ παῖς ἄφυλλον στέφανον ἀμφικείμενον.

Athenaeus XIV p. 679 a. de φιλυρίνῳ στεφάνῳ disserens: *Ξέναρχος Στρατιώτῃ Φιλύρας εἶχε γὰρ κτλ.*

ΥΠΝΟΣ.

Εἶτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες,
ὧν ταῖς γυναιξὶν οὐδ' ὁτιοῦν φωνῆς ἔνι;

Athenaeus XIII p. 559 a: *Ξέναρχος δ' ἐν Ὕπνῳ φησὶν Εἶτ' εἰσὶν κτλ.* **Eustathius ad Odyss. p. 1428 28:** *χρήσιμον δ' ἐνταῦθα καὶ Ξενάρχου τὸ Εἶτ' εἰσὶν — ἔνι; ὡς δηλαδὴ τῶν θηλέων τεττίγων ἀφώνων ὄντων, καθὰ πολλαχοῦ δηλοῦται.* **Sunt mariti verba de uxoris garrulitate conquerentis. De cicadarum foeminis sonum nullum edentibus Schweighaeuserus affert Aelianum HA I 20. Cfr Tzetzes Chil. VIII 72.**

THEOPHILUS.

(Hist. crit. p. 434)

ΑΠΟΔΗΜΟΙ.

Καί τοι τί φημι καὶ τί δρᾶν βουλεύομαι;
προδοὺς ἀπιέναι τὸν ἀγαπητὸν δεσπότην,
τὸν τροφέα, τὸν σωτῆρα, δι᾽ ὃν εἶδον νόμους
Ἕλληνας, ἔμαθον γράμματ᾽, ἐμυήθην θεοῖς;

Scholiasta Dionysii Thracis p. 724 26: *ὁ γοῦν παρὰ Θεοφίλῳ τῷ κωμικῷ θεράπων ἐν τοῖς Ἀποδήμοις λέγει Καί τοι κτλ.* Vs. 1 *βουλεύομαι* Bastius Epist. crit. p. 128. Codex *βούλομαι.* — Vs. 3 *εἶδον* dictum videri potest pro *ἔμαθον*, *cognovi*, cuius tamen usus nullum, credo, exemplum extat. Quae enim Hermannus ad Euripidis Phoen. 36 attulit, diversi generis sunt. Fortasse scribendum *εἶχον.* Recte autem imperfecto uti potuit, *quo auctore graecis utebar legibus.* Iam enim se reliquisse Graeciam fingit homo, totusque versatur in praeteriti temporis memoria. — Vs. 4 *ἐμυήθην θεοῖς.* Igitur etiam peregrini patriis Atheniensium sacris initiari poterant, quod Eumolpum lege vetasse narrat Tzetzes ad Lycophronis Cass. 1328. Cfr Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. p. 367. Attigit locum nostrum Lobeckius Aglaoph. p. 19, servos quoque ad Eleusinia sacra admissos esse inde colligens. Sed dubito num id alio exemplo confirmari possit. Mihi quidem apud Theophilum libertus loqui videtur, sed qui in domo et clientela pristini domini mansisset.

Β Ο Ι Ω Τ Ι Α.

Τετρακότυλον δὲ κύλικα κεραμέαν τινὰ
τῶν Θηρικλείων πῶς δοκεῖς κεραννύει
καλῶς, ἀφρῷ ζέουσαν· οὐδ' ἂν Αὐτοκλῆς
οὕτως μὰ τὴν γῆν εὐρύθμως τῇ δεξιᾷ
ἄρας ἐνώμα.

Athenaeus XI p. 472 d. de thericleis poculis disserens: Θεόφιλος δ' ἐν Βοιωτίᾳ Τετρακότυλον κτλ. Vs. 2 κεραννύει pro κεράννυσι Porsonus ad Euripidis Med. 744. — Vs. 4 μὰ τὴν γῆν Schweighaeuserus et Porsonus pro μάτην τήν. — Vs. 5 ἄρας ἐνώμα Iacobsius Addit. p. 255 et Porsonus. Libri ἄρασαν ὦμον. De atticis hominibus, qui Autoclis nomen gerebant, dixit Hoelscher Vit. Lysiae p. 145. Cfr Th. Bergkius Comment. p. 252.

Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ο Σ.

Ἀτρεστίδας τις Μαντινεὺς λοχαγὸς ἦν,
ἀνδρῶν ἁπάντων πλεῖστα δυνάμενος φαγεῖν.

Athenaeus X p. 417 a. hominum ἀδηφάγων exempla commemorans: Θεόφιλος δ' ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἀτρεστίδας τις κτλ. Fabulae titulum fuisse Ἐπιδαύριος, non Ἐπίδαυρος, monui Hist. crit. p. 485.

Ι Α Τ Ρ Ο Σ.

Πᾶς δὲ φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανίσκων . .
. . . . ἐγχέλειον παρατέθεικε τῷ πατρί.
τευθὶς ἦν χρηστή, πατρίδιον, πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον;
ψυχρός ἐστιν, ἄπαγε, φησί· ῥητόρων οὐ γεύομαι.

Athenaeus VIII p. 340 d: *Θεόφιλος δὲ ἐν Ἰατρῷ ἅμα σκώπτων αὐτοῦ καὶ τὸ ἐν λόγοις ψυχρόν Πᾶς δέ κτλ.* Callimedontem sive Carabum dicit, Agyrrhii patrem. Vs. 1 *πᾶς* BP. *παῖς* VL. Ibid. *πρὸς* ABP. *πατρὸς* VL. Tum *τῶν νεανίσκων* A. *τὸν νεανίσκον* PVL. Dobraeus Adv. II p. 318 tentabat:

παῖς δὲ φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανικῶν πάνυ
ἐγχέλειον παρατέθηκε,

et *παῖς* de ministro interpretatur. Quae omnia quam incerta sint, ipse optime intellexit. — Vs. 2 *ἐγχέλειον* Schweighaeuserus. *ἐγχέλιον* AP. *ἐγχέλυον* VL. — Vs. 3 fortasse *πῶς δ' ἔχεις.* Dobraeus distinxit *τῷ πατρὶ τευθὶς ἦν· χρηστή, πατρίδιον;*

ΚΙΘΑΡΩιΔΟΣ.

Μέγας
θησαυρός ἐστι καὶ βέβαιος μουσικὴ
ἅπασι τοῖς μαθοῦσι παιδευθεῖσί τε.

Athenaeus XIV p. 623 f: *μέγας γάρ, ὦ μακάριοι, κατὰ τὸν τοῦ Θεοφίλου Κιθαρῳδόν, θησαυρός ἐστι κτλ.* Num *Κιθαρῳδὸς* fabulae index habendus esset iniuria dubitavi Hist. crit. p. 435.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

I.

Οὐ συμφέρον νέα 'στὶ πρεσβύτῃ γυνή·
ὥσπερ γὰρ ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται
ἑνὶ πηδαλίῳ, τὸ πεῖσμ' ἀπορρήξασα δὲ
ἐκ νυκτὸς ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' ἐξευρέθη.

Athenaeus XIII p. 560 a: *καὶ Θεόφιλος δὲ ἐν Νεοπτολέμῳ ἔφη Οὐ συμφέρον κτλ.* Theognidis versus, quos manifesta imitatione expressit Theophilus, apposuit iam Athenaeus:

Οὔτοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,
οὐδ' ἄγκυραι ἴσχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμά
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

II.

Πονηρὸν υἱὸν καὶ πατέρα καὶ μητέρα
ἔστι μαγαδίζειν ἐπὶ τροχοῦ καθημένους·
οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ταὐτὸν ᾄσεται μέλος.

Athenaeus XIV p. 635 a: *Θεόφιλος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Νεοπτολέμῳ καὶ τὸ τῇ μαγάδι διαψάλλειν μαγαδίζειν λέγει ἐν τούτοις Πονηρόν κτλ.* **Dobraeus Adv. II p. 348: „verte, *malum hoc est canere filium* etc. Minanti cuidam tormenta respondet servus, *frustra torquebis; nil confitebimur.*" Vs. 1** *πατέρα καὶ* **om. PV. — Vs. 3** *ἡμῶν* **Basil. L.** *ὑμῶν* **PV.**

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ.

I.

Ἑφθῶν μὲν σχεδὸν
τρεῖς μνᾶς. Β. λέγ' ἄλλο. Α. ῥυγχίον, κωλῆν, πόδας
τέτταρας ὑείους. Β. Ἡράκλεις. Α. βοὸς δὲ τρεῖς,
ὄρνιθ'. Β. Ἄπολλον. λέγ' ἕτερον. Α. σύκων δύο
μνᾶς. Β. ἐπέπιες δὲ πόσον; Α. ἀκράτου δώδεκα
κοτύλας. Β. Ἄπολλον Ὧρε καὶ Σαβάζιε.

Athenaeus X p. 417 b: *ἐν Παγκρατιαστῇ παραγαγὼν* **(Theophilus)** *τὸν ἀθλητὴν ὡς πολλὰ ἐσθίοντά φησιν Ἑφθῶν μὲν κτλ.* **Tres priores versus idem III p. 95 a. apposuit. Vs. 5** *ἐπέπιες* **Iacobsius Addit. p. 222 pro** *ἔπιες.* **— Vs. 6 libri** *Ἀπολλόδωρε* **pro** *Ἄπολλον Ὧρε.* **Correxit Valcken. Epist. a Tittmanno editis p. 50 et Lobeckius Aglaoph. p. 628. Atque ita nunc etiam Dobraeus Advers. II p. 325.**

Ceterum hoc ipsum fragmentum argumentum fabulae satis clare indicat. Vix enim dubitari potest, quin poeta insanum athleticae amorem, iam superiore aetate a Solone (Diodor. Sic. Exc. Vat. XVI 28) Xenophane Colophonio (Fragm. XIX p. 60 Karst.) Euripide (Autol. Fragm. I) aliisque gravissime exagitatum, perstringere et in contemptum adducere voluerit.

II.

Εἶτ' ἐν χάρακι μὲν ταῦτα καὶ παρεμβολῇ.

Pollux IX 15: *παίζοντι δὲ τὸ στρατόπεδον ἔξεστι κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι, παρεχόμενόν τινα τῶν νεωτέρων Θεόφιλον ἐν Παγκρατιαστῇ εἰρηκότα Εἶτ' ἐν χάρακι κτλ.* Ex Pollucis verbis coniicias haec figurate dicta fuisse. Initio fortasse *εἶτ' ἐν χάρακι* scribendum. Pro *Θεόφιλος* codices fere *Δίφιλος*.

ΠΡΟΙΤΙΔΕΣ.

*Καὶ κυλίκα * * θηρίκλειον εἰσφέρει*
πλέον ἢ κοτύλας χωροῦσαν ἕπτ' ἀγαθῆς τύχης.

Athenaeus XI p. 472 e. de thericleis poculis disserens: *Θεόφιλος — ἐν δὲ Προιτίσι Καὶ κύλικα κτλ.* Vs. 1 supplere possis *κοίλην*, vel *πλήρη*, vel *μεστήν*. Dindorfius *μεγάλην*.

ΦΙΛΑΥΛΟΣ.

I.

Τίς φησι τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν;
ἤ πού τίς ἐστι τοὺς τρόπους ἀβέλτερος·
εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς,
καταλείπετ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν τεθνηκέναι.

ἐγὼ μὲν οὖν καὐτὸς κιθαριστρίας ἐρῶν,
παιδὸς κόρης, οὐ νοῦν ἔχω πρὸς τῶν θεῶν;
κάλλει καλῆς, μεγέθει μεγάλης, τέχνῃ σοφῆς·
ἣν ἔστ' ἰδεῖν ἥδιον, ἢ τὸ θεωρικὸν
ἔχουσιν ὑμῖν διανέμειν ἑκάστοτε.

Athenaeus XIII p. 563 a: *Θεόφιλος δ' ἐν τῷ Φιλαύλῳ Τίς φησι κτλ.* Quattuor primos versus Antiphani tribuit Stobaeus Floril. LXIII 12. qua de re vide ad Antiphanis Incert. fab. fragm. LI. Vs. 1 „*τίς* ABC. *ὃς* VL. om. P. *εἴ τις* Stobaeus, ubi *τις* omittit codex Parisinus, si fides Brunckio." *Dindorfius.* — Vs. 4 *οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκέναι* Stobaeus. — Vs. 5 *ἐρῶν* pro *ἐρῶ* Casaubonus. Cfr Lennep ad Phal. p. 218. — Vs. 6 *παιδὸς κόρης*. Aristoph. Lys. 595 *παῖδα κόρην γεγάμηκεν.* — Vs. 7 Eustathius ad Od. p. 1558 14: *εἰς τοὺς δὲ ἐνταῦθα γυναικείους Ὁμηρικοὺς* (Odyss. ζ 167) *σημείωσαι παλαιὸν ὕστερον οὐδέν τι ἐοικὸς τοῖς Ὁμήρου τὸ κάλλει καλῆς, μεγέθει μεγάλης, τέχνῃ σοφῆς.* — Vs. 8 libri *ἣν ἰδεῖν ἥδιόν ἐστιν.* Correxit Burneius apud Gaisfordium ad Eurip. Suppl. 1101. Ibidem *θεωρικὸν* scripsit Canterus Nov. Lect. IV 5 pro *θεωρητικόν.* — Vs. 9 *ὑμῖν* pro *ἡμῖν* Grotius Exc. p. 707. Pro *ἔχουσιν* Grotius *αἰτοῦσιν.* Iacobsius Addit. p. 207 *διαμένειν ἑκὰς πόνων.* Neutrum probari potest. Vitium in uno *διανέμειν* latere videtur, quamquam *τὸ θεωρικὸν διανέμειν* per se rectissime dicitur.

II.

Τοῦ μή ποτ' αὐτὸν ἐμπεσεῖν εἰς Λαΐδα
φερόμενον ἢ Μηκωνίδ' ἢ Σισύμβριον
ἢ Βάραθρον ἢ Θάλλουσαν, ἢ τούτων τινὰ
ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς λίνοις αἱ μαστροποί,
ἢ Ναννάριον ἢ Μαλθάκην.

Athenaeus XIII p. 587 f. de meretricibus disserens: *Θεόφιλος Φιλαύλῳ Τοῦ μήποτ' αὐτὸν κτλ.* Videntur pa-

tris verba esse de filio solliciti et ne meretricum amoribus irretiatur verentis. Orationem apparet suspensam esse ab iis quae proxime antecedebant: *Custodem apponam filio ne praeceps feratur in Laidem* etc. Vs. 4 libri λίϑοις. Dalecampius in versione *retibus*, unde λίνοις edidit Schweighaeuserus. — Vs. 5 Νάννιον PVL. ναύσιον AB. Scripsi Ναννάριον. Vide ad Menandrum p. 102. Μαλϑάκην BPVL. μαλαϑάκην A. De Μαλϑάκη nomine meretricio vide Hist. crit. p. 329. Ceterum parum opportune haec verba, ἢ Ναννάριον ἢ Μαλϑάκην, post reliqua inferuntur. Ac fortasse ne scripsit quidem ea Theophilus. Certe in versus initio non posita fuisse videntur, in quo potius accusativum desidero ab ἐμπλέκουσι pendentem, v. c. τὰ μειράκια.

EPIMETRUM

DE PHILOXENI CYTHERII CONVIVIO.

EPIMETRUM

DE PHILOXENI CYTHERII CONVIVIO.

Philoxeni Cytherii carmen in quo lautissimas, ipsius fortasse Dionysii, epulas in amici cuiusdam sui gratiam descripserat, etsi in levi et ludicro versabatur argumento, nec sine iniuria propter audacissimas quasdam verborum compositiones ridetur ab Aristophane *), tamen quae servata sunt eius carminis reliquiae planissime confirmant Antiphanis **) de Philoxeno iudicium, qui ingeniosum poetam hoc ornavit praeconio:

πολύ γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος
ὁ Φιλόξενος· τὰ πρῶτα μὲν γὰρ ὀνόμασιν
ἰδίοισι καὶ καινοῖσι χρῆται πανταχοῦ·
ἔπειτα τὰ μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν
ὡς εὖ κέκραται· θεὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἦν
ἐκεῖνος, εἰδὼς τὴν ἀληθῶς μουσικήν.

Constabat autem Philoxeni carmen duabus potissimum partibus, quarum altera coenae, altera secundarum mensarum descriptionem complectebatur. Ex priore parte quae ab Athenaeo cum aliis locis tum maxime libro IV 146 f. fragmenta servata sunt, partim ab aliis iam ad saniorem formam revocata partim adeo corrupta sunt, ut mihi quidem omnis labor eorum emendationi frustra insumi videatur. Paullo felicius in ceteris fragmentis opera mihi successit, quorum quod apud Athenaeum libro XIV p. 643 legitur, cum passim in

---

*) V. Bergkium Comment. p. 212. **) V. Antiphanis fragm. p. 121.

superioribus ad partes vocaverim, hoc loco paullo emendatius scriptum proponam:

Τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας . . . . λιπαραυγεῖς
πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἴσφερον γεμούσας,
τὰς ἐφημέριοι καλέοντι νῦν τραπέζας,
ἀθάνατοι δέ τ' Ἀμαλθείας κέρας· ταῖς δ' ἐν μέσαις
ἐγκαθιδρύθη μέγα χάρμα βροτοῖς λευκὸς μυελὸς γλυκερός, λεπτοῖς ἀράχνας ἐναλιγκίοισι πέπλοις
συγκαλύπτων ὄψιν αἰσχύνας ὕπο μὴ κατίδῃ τις
μαλογενὲς πῶϋ λιπόντ' ἀνάγκαις,
ξηρὸν ἐν ξηροῖς Ἀρισταίου παλιρρύτοισι παγαῖς·
τῷ δ' ὄνυμ' ἦς ἄμυλος· χερσὶν δ' ἐπίθεντο στόμιον μαλεραῖς τὰς
δεξαμένην ὅτι καὶ διδῷ τις. ἃ Ζανὸς καλέοντι
τρώγματ'· ἔπειτ' ἐπένειμεν ἐγκατακνακομιγὲς πεφρυγμένον
πυρβρομολευκερέβινθον ἀνθεσίκρατον ἀδὺ
βρῶμα τὸ παγκατάμικτον· ἀμπυριχηροιδιστίχας παρεγίνετο τούτοις
σταιτινοκογχομαγὴς ὅ τε ζεσελαιοξανθεπιπαγκαπύρωτος χοιρίνας.
ἀδέα δ' εὖ κυκλώθ' ὁμόφωκτ' ἀνάριθμα,
καὶ μελίπηκτα τετυγμέν' ἄφθονα σασαμόφωκτα.
τυρακίνας τε γάλακτι καὶ μέλι συγκατάφυρτος
ἦς ἄμυλος πλατανίτας, σασαμορυτοπαγῆ δὲ
καὶ ζεσελαιοπαγῆ πλατύνετο σασαμόπαστα
πέμματα, κᾆτ' ἐρέβινθοι κνακοσυμμιγεῖς καλαῖς θάλλοντες ὥραις·
ᾠά τ' ἀμυγδαλίδες τε τῶν μαλακοφλοΐων . . . . . τε τρωκτά τε παισὶν

ἀδυϊδη χάρυ᾽, ἄλλα θ᾽ ὅσσα πρέπει παρὰ θοίναν
ὀλβιόπλουτον [*ἔμεν*]. *πόσις τ᾽ ἐπεραίνετο κοττάβοι τε*
λόγοι τ᾽ ἐπὶ κοινᾶς.
ἔνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρμάτιον καὶ
θαύμασαν αὔτ᾽ ἐπί τ᾽ ᾔνησαν . . . .

Vs. 1 indicavi lacunam: excidit pes choriambicus. — Vs. 2 *πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν.* Navibus onerariis comparat mensas cibis onustas. Similiter Alexis p. 461 *παρέθηκε τὴν τράπεζαν, εἶτα παραφέρων ἀγαθῶν ἁμάξας.* Ibid. libri *εἰσέφερον.* At nusquam tribus dactylis deinceps sese excipientibus in hoc carmine usus est Philoxenus. Itaque *εἰσέφερον* scripsi. — Vs. 3 propter numeros suspectus est; nusquam enim poeta usus est versibus a basi vel anacrusi incipientibus. Itaque scribendum videtur,

τὰς ἐφήμεροι καλεῦντι νῦν τραπέζας.

Trochaicis numeris non in fine tantum et initio versuum dactylicorum, sed etiam ita usus est poeta, ut totos versus ex iis componeret, veluti vs. 8. Atque ita etiam in loco apud Athenaeum IV p. 147 c: *ὀμφαλὸς θοινάας καλεῖται παρά- γεμιν χάπιν σαφύνοιδα.* Quae tenebricosa verba ita scribenda sunt:

ὀμφαλὸς θοίνας καλεῖται παρά γ᾽ ἐμὶν) καὶ τίν, σάφ᾽ οἶδα.*

Eadem aliorum huius aetatis lyricorum ratio, apud quos frequentissimus trochaicorum numerorum, eorumque ad inusitatam saepe longitudinem coniunctorum, usus fuit **). — Vs. 4

---

*) Rectius fortasse *πάρ γ᾽ ἐμίν.* Solutionibus enim constanter Philoxenus in hoc carmine abstinuit.

**) Vide e. c. Melanippidis Melii locum apud Athenaeum XIV p. 651. cuius partem supra emendavi ad fragmenta Mnesimachi p. 575. Trochaicis tetrametris item usus est Telestes apud Athenaeum XIV p. 616 f. cuius verba ita corrigenda videntur:

Ἂν σοφὸν σοφὰν λαβοῦσαν οὐκ ἐπέλπομαι νόῳ
δρυμοῖς ὀρείοις ὄργανον, δίαν Ἀθάναν,
δυσόφθαλμον αἶσχος ἐκπλαγεῖσαν
αὖθις ἐκ χειρῶν βαλεῖν, νυμφαγενεῖ χοροκτύπῳ

Ἀμαλθείας κέρας. Imitatur sermonem Homericum. Cfr Lobeckius Aglaoph. p. 868. Ibid. libri ταῖσι, quod propter metrum correxi. In sequentibus non medulla, ut ex versu quinto conlicere possis, sed ἄμυλος describitur, h. e. edulium ex coacto lacte et melle confectum, quod τυρὸν ἐν μέλιτι vocat Pherecrates Dulodid. I, 7. et in coenae quoque apparatu commemoravit Philoxenus apud Athen. IV p. 147 e: ὁμοσύζυγα δὲ ξανθόν τ' ἐπεισῆλθεν μέλι καὶ γάλα σύμπακτον, τό κε τυρὸν ἅπας τις ἦμεν ἔφασχ' ἁπαλόν, κἠγὼν ἐφάμαν. Itaque μυελὸς non proprio sensu accepiendum, sed de lacte interpretandum, quod condensatum quidem erat, sed tamen mollitudinem medullae referebat (*gallertartig*). Eodem sensu ὄστρεα μυελόεντα dixisse videtur Matron Athenaei IV p. 135 a. et μυελόεντα ποτὸν ὄρνιθος Nicander Alexiph. 59. ubi scholiasta τὸν ὡς μυελὸς γενόμενον ἐκ τῆς ἑψήσεως, prorsus ut in loco Alexidis e Πονηρᾷ (Fragm. I, 7) de salsamento dicentis: εἶθ' ἕψων ποιῶ μυελόν, ἀφεῖλόν τ' ἐπιγανώσας σιλφίῳ. Hanc autem veram esse loci explicationem nescio an Antiphanis testimonio probari possit, qui simillimam placentae circumscriptionem exhibuit Aphrod. I, 7:

εὖ λέγεις· ξουθῆς μελίσσης νάμασιν δὲ συμμιγῆ
μηκάδων αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον, ἐγκαθήμενον
εἰς πλατὺ στέγαστρον ἁγνῆς παρθένου Δηοῦς κόρης,
λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν,
ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράζω σοι;

Sed dicendum de singulis. — Vs. 5 ἀράχνας genitivus ab ἐναλιγκίοισι pendet, quod genitivo non minus recte iungitur

---

φησὶ Μαρσύᾳ κλέος· τί γάρ νιν
εὐηράτοιο κάλλεος ὀξὺς ἔρως ἔτειρεν;
τῷ γὰρ παρθενίαν ἄγαμον καὶ ἄπαιδ' ἐπένειμε Κλωθώ.

In his vs. 1 pro ὃν scripsi ἄν, quod ad Minervam referendum. — Vs. 2 editur δῖαν. At metrum requirit δίαν, cuius formae exempla attulit alicubi Dindorfius. — Vs. 3 ἐκπλαγεῖσαν scripsi pro ἐκφοβηθεῖσαν, quod ex interpretatione irrepsisse videtur. — Vs. 4 χοροκτύπῳ scripsi pro χειροκτύπῳ. Similiter Iacobsius χοροιτύπῳ. — Vs. 5 non satis integer scriptus videtur. — Vs. 7 τῷ scripsi pro ᾧ, et ἐπένειμε pro ἀπένειμε.

quam *ὁμοῖος*, de quo vide Schaeferum Melet. p. 134. Quod autem involucris illis prae pudore faciem obvolvere dicitur, simillimo lusu Alexis in Crateua Fragm. I, 16 de hepatio dixit:

ἡπάτιον ἐγκεκαλυμμένον,
αἰσχύνεται γὰρ πελιτνὸν ὂν τῷ χρώματι.

Cfr Crobylus Pseudohyperb. II 2: *αἰσχυνόμενον ἧπαρ κα-πρίσκου σκατοφάγου.* — Vs. 6 in fine ex B scripsi *μὴ κατίδῃ τις* pro *μὴ κατίδῃς*, quod neque ad metrum nec ad sententiam aptum erat. — Vs. 7 vulgo *μολογενὲς* (B *μηλογενὲς*) *πῶϋ λιπὼν ταῖς ἀνάγκαις*. Quae satis certa coniectura restituisse mihi videor. Verbis *μαλογενὲς πῶϋ* ovem circumscripsit. Eam necessitate coactum reliquisse dicitur lac; quo nihil aliud indicatur quam *γάλα ἀμελχθέν*. Sed praeterea in metro haereo, quod etsi per se spectatum nihil insolentiae habet, huius tamen carminis legi minus accommodatum est. Requiro tales numeros:

μαλογενὲς κραταιαῖσι πῶϋ λιπόντ' ἐν ἀνάγκαις.

Κραταιαῖσι exempli causa proposui, non quod ita poetam scripsisse affirmem. Ac nescio an etiam aptius *μαλακαῖσι* suppleas. Ex eodem genere plerique sunt versus quum in hoc ipso fragmento, tum in eo quod Athenaeus libro quarto servavit *). Constant autem duobus ordinibus logaoedicis,

— ᴗ ᴗ — ᴗ ᴗ — ᴗ | — ᴗ ᴗ — ᴗ ᴗ — ᴗ

atque *enopliorum* versuum nomine frequentabantur teste Eustathio ad Odyss. p. 1899. Eodem metri genere passim Pindarus usus est. Philoxenus autem etiam tres ordines

*) In hoc quae p. 147 b. leguntur vulgo sic scripta: *πάντα παρῆν ἑτόμως (A ἐτύμως) ὕμμιν, παρέπεσσε δὲ θερμὸν σπλάγχνον· ἔπειτα δὲ νῆστις δέλφακος οἰκετικᾶς, καὶ νώτιος εἴληφε καὶ ἰσφῦς καὶ μινυρίγματα θερμά*, haec igitur in hunc fere modum scribenda sunt:

πάντα παρῆς ἐτύμως ἄμμιν· παρέπασσε δὲ θερμὸν
σπλάγχνον, ἔπειτα δὲ νῆστις δέλφακος οἰκετικᾶς καὶ
νῶτος ἐσῆλθε καὶ ὀσφὺς καὶ μινυρίγματα θερμά.

In his *ἐσῆλθε* pro *εἴληφε* Bergkii emendatio est. *Μινυρίγματα* verto *minutal*.

logaoedicos ad unum versum coniunxit, e. s. vs. 13 et 22, et trochaicis numeris utrimque admixtis vs. 5. — Vs. 9 ξηρὸν intellego de lacte condensato, quemadmodum τυρὸν ξηρὸν dixit Antiphanes Cycl. II, 7. et ξηρὸν γάλα prorsus eodem sensu Nicander Ther. 696 στροφάλιγγα περιξήροιο γάλακτος, quod recte interpretatur scholiasta per τροφαλίδα τυροῦ. Cfr Eustathius ad Iliad. p. 1001 51: χλωρὸς τυρὸς ὁ νεοπαγής, ὥσπερ αὖ πάλιν μὴ τοιοῦτος γάλα εἴρηται ξηρόν. Eadem interpretatio adhibenda mihi esse videtur verbis ξηροῖς Ἀρισταίου παγαῖς, quibus mella indicari credo ad densitatem quandam coacta. Pro ξηροῖς autem fortasse ξηραῖς scribendum est. Sed καλίρρυτοι παγαί, refluentes fontes, quid sit non intellego. Fortasse μελιρρύτοισι corrigendum. — Vs. 9 cod. A τὸ δ' ὄνομ' ἧς ἄμυλλος. B τὸ δ' ὄνομης ἄμυλος. Hinc scripsi quod vel metrum requirit τῷ δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος. Quae sequuntur χερσὶν δ' ἐπίθεντο etc. non expedio; nisi quod vs. 10 propter metrum καλεῦντι scribendum videtur. — Vs. 11 libri ἐν κατάκνα κναμιγές. Coniunxi haec ad unum vocabulum. Dindorfius, cui verba ἐν κατὰ delenda videbantur, metri rationem non perspexit. — Vs. 12 codicis A lectio haec est πυροβρομολευκερεβινθοάκανθουμικριτοαδυ, quam ita correxi ut ipse mihi non satisfecerim. Prius tamen aptissimum epitheton est cibi ex fresis ciceribus compositi: πυρ autem cur scribendum putem pro πυρο, ad vs. 3 indicatum est. Βρόμον πυρὸς de ignis strepitu dixit Homerus Iliad. ξ 396. — Vs. 13 ἀμπυρικηροιδιστίχας, pro quo B habet ἀμπυκι κηρος δήστιχας, non expedio; pro κηροι metrum flagitat κηριο. Coniunxi autem hoc nomen cum sequentibus; vix enim dubitari potest quin in eo substantivum lateat, cui quod epitheton addidit poeta verbis sequentibus contineri suspicor ita vulgo editis ταίτιν ὁ κολχομανής (B κογχομανής). Coniunxi haec ad unum vocabulum σταιτινοκογχομαγής, h. e. ex farina et conchide subactus vel compositus. κόγχος enim, quem latine *conchis* dicunt, fabae genus est vel cibus ex fabis confectus. Cfr Antiattic. p. 105 17. Huic quae proxime in-

seruatur, ita vulgo eduntur τοξαισιλαιοξανθεπίπαν καπυρός, pro quo quod ego reposui placentae est epetheton in fervente oleo apparatae, quae flavum colorem duxit et tota obdurata est. ξανθὸν πλακοῦντα habemus apud Matronem Athenaei IV p. 137 b. καπυρωτὸς pro καπυρὸς metrum flagitat. Quod in fine huius versus et initio sequentis legitur χοιρίνας ἁδέα, vulgo χοιρινισάδεα scribitur. Χοιρίναι qui sint docet Athenaeus XIV p. 647 b. Χοιρίναι: τούτων μνημονεύει Ἰατροκλῆς ἐν τῷ περὶ πλακούντων καὶ τοῦ πυραμοῦντος καλουμένου, διαφέρειν λέγων τῆς πυραμίδος καλουμένης. γίνεσθαι γὰρ ταύτην ἐκ πυρῶν πεφωσμένων καὶ μέλιτι δεδευμένων. αὗται δὲ ἆθλα τίθενται ταῖς παννυχίσι τῷ διαγρυπνήσαντι. In his pro αὗται scribendum οὗτοι. Neque enim χοιρίνας a nominativo ἡ χοιρίνη derivandum, sed ab ὁ χοιρίνης sive χοιρίνας, scil. πλακοῦς, quemadmodum vs. 17 legitur τυρακίνας et apud Athenaeum XIV p. 645 d. ὁ γλυκίνας. — Vs. 15 δ' εὖ scripsi pro δέ, et κυκλωτὰ ex P pro edito κυχλωτά. Bellaria orbiculata passim commemorantur. V. Lobeckium Aglaoph. p. 1074 et Matronem Athenaei IV p. 137 b. Tum ὁμόφωκτα scripsi pro ὁμόφλωκτα, quod quid sit nemo adhuc docuit. Cfr ad vs. 16. Sed priorem verbi partem non credo incorruptam esse. Num forte ὀπόφωκτα scribendum, i. e. *adsperso silphii succo tosta*? Non credo tamen versum persanatum esse, siquidem metri ratio docet inter ἁδέα δὲ et κυκλωτὰ plura excidisse. — Vs. 16 libri τετυγμένα ἀφθόνας ἀσομόφλωκτα. Schweighaeuserus ἄφθονα σασαμόφλωκτα. Scripsi σασαμόφωκτα, i. e. *adsperso sesamo tosta*, a verbo φώγειν vel φωγνύναι, de quo vide ad Pherecratis fragm. p. 281. Adiectivo φωκτὸς usus est etiam Nicander apud Athenaeum III p. 126 e. — Vs. 17 τυρακίνας ab obsoleto τῦραξ pro τυρὸς formatum videtur. Cfr ad vs. 14. Ibid. libri καὶ μέλιτι συγκατάφυρτος. Bergkius Comment. p. 203: καὶ μέλι συγκατάφυρτος, ut μέλι indeclinabile sit, allato Hesychio, Μέλι ἔοικε: μέλιτι ὅμοιόν ἐστι. Sed ibi μέλι nominativus esse potest, quocum ἔοικε passim coniungitur, veluti ab Heraclito apud Sextum Emp.

adv. Log. VII 182 p. 398: *ἄπειροι ἐοίκασι πειρώμενοι ἐπέων καὶ ἔργων τοιούτων.* Cfr Schaeferus ad Dionysium de Comp. verb. p. 212. Certius exemplum indeclinabilis nominis *μέλι* ipse Philoxenus suppeditat apud Athen. IV p. 147 b: *τῷ δ' ἔπι πασταὶ τευθίδες, ὦ φίλε, καὶ ξανθαὶ μέλι καρίδες αἱ κυφαὶ παρῆλθον.* Ita enim nunc corrigo vulgatum *ξανθαὶ μελικάριδες*, de quo non recte statui ad Antiphanis fragm. p. 145. Itaque Bergkio obsequutus sum, quamquam non minus recte coniunctim scribi potest *μελισυγκατάφυρτος.* Neque est cur quis offendat in hac syntaxi *γάλακτι καὶ μελισυγκατάφυρτος*, cui haud dissimile est illud Homeri Iliad. XXII 349: *οὐδ' εἴ κεν δεκάκις σε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα*, de quo cfr ad Theocriti Id. XV 129. Nec inepte compares Sophocl. Oed. Tyr. 476: *φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ πετραῖος ὁ ταῦρος.* — Vs. 18 libri *πλατάνισσα σαμορυτοπάγη.* Dindorfius *πλατάνισ σασαμορυτυπάγη.* Pro *πλατανισ* possis *πλαθάναισι.* Sed non dubito quin verum sit quod reposui *πλαθανίτας* *), h. e. placenta in *πλαθάνῳ* apparata. Eiusdem commatis sunt *ἄρτος τηγανίτης, ἄρτος ἰπνίτης*, alia. Tum scripsi *σασαμορυτοπαγῆ* h. e. bellaria ex sesamo et ruta compacta, ut vs. 19 *ζεσελαιοπαγῆ* bellaria fervido oleo confecta, ubi item male editur *ζεσελαιοπάγη.* — Vs. 19 libri *πλάτυντος ἀσαμόπαστα.* Recte Schweighaeuserus *σασαμόπαστα.* Tum certa coniectura restitui *πλατύνετο.* Verbo *πλατύνεσθαι superbire, sich breit machen*, usus est Timon apud Diogenem Laert. IV 42: *τί πλατύνεαι ἠλίθιος ὥς;* Eodem sensu idem usus est substantivo *πλατυσμὸς* apud Athen. XIII. p. 610 c: *ἐν δὲ πλατυσμὸς πουλυμαθημοσύνης, τῆς οὐ κενεώτερον οὐδέν.* — Vs. 20 libri *καὶ τερεβινθοκνακοσυμμιγεῖς.* Schweighaeuserus *καί τ' ἐρεβινθοκνακοσυμμιγεῖς*, partim recte partim secus. Requiritur substantivum; itaque disiunxi *ἐρέβινθοι κνακοσυμμιγεῖς*, et scripsi

*) Operarum errore impressum est *πλατανίτας.* Vitiose item Photius, *Πλάδανον: ᾧ διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους*, pro *πλάθανον.*

πᾶντ'. Tum cod. A — συμμιγεῖσιν παλαῖς. B συμμιγεῖσ' ἁπαλαῖς. Dindorfius συμμιγεῖς ἁπαλαῖς. Sed ἁπαλαὶ parum aptum est ὡρῶν epitheton et metro perniciosum. Itaque καλαῖς scripsi, quo satis commode vernum tempus significatur. Atque ita iam Dalecampius voluit. — Vs. 21 apud Dindorfium ita scriptum est ᾠά τ' ἀμυγδαλίδες τὰν μαλακόφλοια ὤν. In his ᾠά τε addidit ex BPV. Et habet ea haud dubie etiam A. Sunt enim et sententiae apta et ad metrum necessaria. Porro τε inserui post ἀμυγδαλίδες, et τᾶν μαλακοφλοΐων scripsi pro τὰν μαλακόφλοια ὤν, praeeunte Schweighaeusero, nisi quod is inscite coniecit τᾶν μαλακοφλοιᾶν. Tum A τε τετρωκτατε. L τετρώκατε. PV τετράκασι. Scripsi τε τρωκτά τε, indicata lacuna; excidit enim aut substantivum aut adiectivum huius mensurae — — ⏑. Nuces dicit quibus pueri aluntur. Diodorus Sic. XIV 80: τοὺς δὲ παῖδας τῶν πλουσιωτάτων τρέφεσθαι καρύοις ἑφθοῖς. — Vs. 22 in ἀδυΐδη quid lateat fortasse alii videbunt; ἀδυειδῆ quod viri docti reponi voluerunt, non graecum est. Ibid. vulgo κάρυα ἄλλα τε ὅσσα. — Vs. 23 ἔμεν addidi ex coniectura Bergkii. Ibid. τ' ἐπὶ κοινᾶς Schweighaeuserus. A τ' ἐπικοινας. VL τε πυκινάς. Non credo tamen graece dici ἐπὶ κοινᾶς pro εἰς κοινόν, in commune. Itaque nescio an ἐπὶ κλίναις scribendum sit. — Vs. 24 libri κηνόν, quae Boeotica forma est ab huius carminis dialecto aliena. Scripsi igitur καινόν, ut voluit iam Dalecampius. Postrema vulgo ita leguntur: καὶ ἐθαύμασαν αὐτό, ἔπειτ' ᾔνησαν. Quae nunc rectius constitui quam feci nuper ad Cratini fragm. p. 101.

Ab hoc fragmento haud longo intervallo disiitum fuisse videtur aliud ab eodem Athenaeo servatum XI p. 487 a: Φιλόξενος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ μετὰ τὸ ἀπονίψασθαι τὰς χεῖρας προπίνων τινί φησι

Σὺ δὲ τάνδ' ἐκβακχία
εὔδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι·
πραΰ τί τοι Βρόμιος τὸ γάνος τόδε δοὺς
ἐπὶ τέρψιν ἅπαντας ἄγει.

Quamquam quum Athenaeus haec post manuum lavationem ab aliquo convivarum recitata esse dicat, erunt fortasse qui illa ex ea carminis parte desumpta esse suspicentur, quae coenae descriptionem continebat; ea enim finita, secundis mensis nondum illatis, potui convivas indulsisse, atque omnino potationem in luxuriosis conviviis aliquoties esse repetitam quum aliunde constat tum ex Hippolochi descriptione coenae nuptialis Carani Macedonis apud Athen. IX p. 128 c — 130 d. Philoxenus tamen post coenae descriptionem non videtur potationi et convivarum confabulationibus locum concessisse. Vide ad Dromonis fragm. p. 542. Ceterum adscripsi fragmentum illud ut editum est a Dindorfio, qui versu tertio articulum *τὸ* de coniectura addidit; non addendum fuisse haec docet corruptorum verborum correctio et versuum male dispositorum descriptio:

Σὺ δὲ τάνδε βακχίαν
εὔδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι·
πραΰ τί τοι Βρόμιος γάνος τόδε δοὺς ἐπὶ τέρψιν
πάντας ἄγει.

Quorum versuum primus ex eorum genere fuit, quibus in fine secundi ordinis logaoedici adiectus est creticus, ut supra vidimus vs. 11. 14. Atque ita etiam in loco apud Athen. IV p. 147 d:

λευκοφαρινοχρόους, ῥύγχη κεφάλαια πόδες τε χναυμάτιόν
τε σεσιλφιωμένον. *)

Perquam autem memorabile illud fragmentum est iccirco, quoniam ex eo intellegitur, non totum carmen Philoxeni in rerum descriptione consumptum esse, sed fuisse etiam ubi convivas inter se colloquentes induceret.

Ad repetitam potationem etiam hunc locum refero qui legitur apud Athenaeum X p. 476 e: *τοὺς δὲ Παιόνων βασιλεῖς φησι Θεόπομπος — ἐκπώματα ποιεῖν ἐξ αὐτῶν* (ex

---

*) Ita correxit haec Dobraeus Adv. II p. 306. Confirmat codicis Veneti collatio Bekkeriana. Sed ea de re copiosius dicam in editione Athenaei.

bovinis carnibus), *τὰ χείλη περιαργυροῦντας καὶ χρυσοῦντας. καὶ Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησὶν „ἐπίνετο νεκτάρεον πῶμ' ἐν χρυσαῖς προτομαῖς τε ἄλλων κεράτων· ἔβρεχον δὲ κατὰ μικρόν."* Quae ita corrigenda videntur:

Πίνετο νεκτάρεον πῶμ' ἐν χρυσέαις προτομαῖς καλῶν κεράτων· ἐβρέχοντο δ' αὖ κατὰ μικρὸν [ἅπαντες].

H. e. *et denuo omnes paullulum inebriabantur.* De verbo *βρέχεσθαι*, *inebriari*, dixi supra p. 147. *ἅπαντες* propter metrum exempli causa addidi; pro *καλῶν* aliud quid scriptum fuisse probabile est, e. c. *κοίλων* vel *σκαμβῶν*. Quod Casaubonus voluit *μεγάλων* metrum evertit: *χρυσέαις* prima syllaba correpta numerorum lex flagitat. Verbis *προτομαὶ κεράτων* illud poculorum genus indicari videtur, quod *προσωποῦντα* vocabatur. V. ad Cratini fragm. p. 51. Plane ut Philoxenus *ἐκτυπωμάτων πρόσωπα* dixit Menander Piscat. IV 4, iniuria tentatus a Dobraeo Adv. II p. 333.

In epithetis quibus Philoxenus vinum ornaverat fuisse videtur etiam *ἀρκεσίγυιος* de quo ad Antiphanem dixi p. 120, quamquam id etiam ex alio carmine ductum esse potest, quemadmodum etiam hoc apud Athen. II p. 35 d: *εὔρρείτας οἶνος πάμφωνος*, quibus verbis vinum largiter fluens et insanos convivantium clamores ciens significatur. At ne quis ea quae Aristophanes Nub. 338 dithyrambicorum poetarum tumorem ridens affert: *κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν κρέα τ' ὀρνίθεια κιχηλᾶν*, et alia his similia, ea igitur ne quis scholiastae indicium sequutus ad Philoxenum et ad ipsum huius Convivium referat, satis opinor cavi Hist. crit. p. 89.

Finem faciam huic de Philoxeno commentatiunculae, ubi Hermesianactis de nostro poeta locum attigero apud Athenaeum XIII p. 598 e. Is nunc ita scriptus legitur apud Schneidewinum in Delectu poet. p. 155:

Ἄνδρα δέ, τὸν Κυθέρηθεν ἀνεθρέψαντο τιθῆναι,
Βάκχου καὶ λωτοῦ πιστότατον ταμίην,
Μούσαις παιδευθέντα Φιλόξενον, οἷα τιναχθεὶς
ὠρυγῇ ταύτης ἦλθε διὰ πτόλιος.

In horum versuum primo verissime Hermannus scripsit ὅν ἐθρέψαντο, quod nollem sprevisset Schneidewinus. Quasnam autem illas τιθήνας fuisse dicamus, quae Philoxenum ita nutriverunt ut fidissimus et Bacchi et tibiarum custos evaderet? Scribendum puto:

Ἄνδρα δὲ τὸν Κυθέρηθεν, ὅν ἐθρέψαντο τιθῆναι
Βάκχου, τὸν λωτοῦ πιστότατον ταμίην,
Μούσαις παιδευθέντα Φιλόξενον.

Ita igitur Philoxenus a Bacchi nutricibus nutritus et a Musis educatus esse dicitur; παιδευθέντα enim non recte credo Hermannum interpretari *castigatum*. Bacchi τιθήνας habes quum alibi tum apud Sophoclem Oed. Col. 672. ubi vide Musgravium.

VERSIONES
HUGONIS GROTII.

ANTIPHANES.

ΑΓΡΟΙΚΟΣ.

Amica alenti sese gravis est calamitas:
nam pestem domi habens maximam, gaudet tamen.

ΑΙΟΛΟΣ.

Macareus amore saucius sororio
tam foedam calamitatem suppressit diu
et se continuit: imperatorem sibi
donec praefecit vinum, quo solo duce
audacia antecursor est prudentiae.
ita nocte surgens voti potitu'st sui.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

Ille ad res novas
applicuit animum, recolens hanc sententiam:
unum commentum, quamvis calidum, sed recens
saepe esse utilius veteribus multis solet.

ΑΝΤΑΙΟΣ.

Amice, nosti quis qualisque hic sit senex?
B. Graiugenam licet ab ipso adspectu agnoscere;
pulchra atque pulla tunica, candens pallium,
pileolum molle, baculus factus affabre,
non nimia mensa; nil dictu opus est amplius:
namque ipsam videor mihi spectare Academiam.

ΑΡΚΑΣ.

Sobrium, pater, haud decet
ebriace tumultuari, neque se curis dedere
cum bibendi est tempus: morem quisquis supra hominum sapit
fretus infaustae pusillae viribus pecuniae,
in foricas secedens aliis se quoque inveniet parem,
si contempletur quae medici signa ruspari solent,
quomodo sursum deorsum corporis venae meent,
queis gubernis vita sese sustinet mortalium.

ΑΡΧΩΝ.

Si Lacedaemone
degas, Laconum vivas opus est moribus:
eas coenatum publice in phiditiis,
vores ius nigrum, abstineas alere titticem.
ne sperne haec, melius quidquam nec desidera,
sed morem sequere antiquae gravitatis tenens.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ.

I.

A. Ollam cupiens significare, meliusne ollam dixero,
an rotifigulifabrefactum concavicorpore vasculum,
factum ex terra, verum in alia matris percoctum domo,
quod gregis foetus novellos tenerulos lactaltiles
in se claudit irretitos? B. Aedepol plane me enecas,
nisi simpliciter atque aperte dicas ollam carnium.
A. Recte ais. flavaene apiculae latici mugientibus
mixtum de capris fluentum, molliter quod insidet
latis genitae Cerere castae virginis segestribus,
atque innumeris luxuriatur tegumentis subtilibus,
an placentam vis aperte dici? B. Hoc equidem mavelim.
A. Bacchici sudorem fontis? B. Vinum dic compendio.
A. Sordelutricem scatebram? B. Mitte vero, et dic aquam.
A. Casiolentem aetherivolantem fumum? B. Myrrham dicito:

nec mihi quicquam circuitu loquere totque anfractibus.
nam mihi labor videtur stultus, rem non dicere,
interim quae circa rem sunt multa simul convolvere.

II.

Lugere amicos luctu moderato decet:
nec enim perierunt, sed eam quam necessitas
indixit cunctis anteverterunt viam.
et nos citati mox suo quisque ordine
cogemur omnes in idem diversorium,
pariterque cum illis aevum agemus alterum.

ΒΑΚΧΑΙ.

Id quum obtineri nequeat, impense est miser,
qui uxorem ducit, extra quam Scythiae in locis,
qua sola in terra nulla vitis nascitur.

ΒΟΙΩΤΙΟΙ.

Quod pulcrum est, rarum est et ubivis loci
in pretio.

ΔΙΔΥΜΟΙ.

Vide parasitus, recte si consideres,
ut sit utrarumque fortunarum particeps.
nemo parasitus cupit amicis sit male,
sed eos conspicere exoptat florentissimos.
vitam agitat aliquis splendidam? non invidet,
sed amat bonorum compartiri comiter:
amicus simplex, certus, sine periculo,
non pugnax, non malignus, inritabilis,
iram tolerare facilis: arridet iocis,
amabilis, ridiculus, hilaris moribus,
deinde ubi opus est, miles strenuissimus,
modo adsit coena opipara pro stipendio.

ΔΙΠΛΑΣΙΟΙ.

Nemo unquam, here,
moriendi cupidus vitae imposuit terminum:
sed avidos vitae pedibus orcus detrahit
restantes frustra, et epulis a Saliaribus
opibusque opimis ad sacras sedes rapit.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ.

Senectus, quam tu es omnibus mortalibus
amabilis et cupita; sed quum veneris,
infesta, taediosa! benedicit tibi
nemo, qui sapiunt differunt te pipulo.

ΕΥΠΛΟΙΑ.

Tristitia hominibus vitaque aerumnabilis
pictores valde sunt mali: namque hoc agunt
primum, ut colorem delinant e corpore.

ΕΦΕΣΙΑ.

Miseri qui in pelago vitam vivunt: si tamen
quis navigantum vivit; centum stadia
terra proficisci satius, quam iuger mari.
tu npelago credas te tot salvis restibus?

ΗΝΙΟΧΟΣ.

Viro vir illud interest: alter malo
affectus id dum iactat accendit magis,
alter succollans fert minore incommodo.

ΙΑΤΡΟΣ.

Quicquid luctificum est homini, id enim morbus est
quacunque voce dixeris.

ΙΠΠΕΙΣ.

Qui nos vivamus quaeris? primum ephippium
nobis pro strato est, pileus pro poculo.
quid plura? agnoscas ipsum Cornu copiae.

ΚΛΕΟΦΑΝΗΣ.

A. Hoc bonum, regnum, an quid est
aliud? B. Imo operam rebus dare honestis. A. Ain?
B. Inter sophistas in Lyceo. A. Nae macra
gens est, ficulna, famelica. ibi quid dicitur?
B. Res ista non est si fit; quod sic colligo:
id quod fit, cum fit, esse iam nondum potest:
nec, siquid ante fuerit, quod fit nunc, erat:
nam nihil est id, quod non est: et quod nondum erat,
id quod nunc factum est non erat cum nondum erat,
quia factum est ex non esse. at si, unde, non erat,
ex non exstante. qui sit factum? id enim nequit.
sin ex se factum dicas, olim non erit.
hic quaerat aliquis, id quod non est denique
quid fiet? an quod non est? id fieri haud pote.
A. Haec quid significent nec Apollo intellexerit.

ΚΝΑΦΕΥΣ.

Quisquis deum artis primus monstrator fuit,
is maximo mactavit mortales malo:
nam si quis artis expers in inopiam incidit,
semet periclis obiiciens, uno die
aut rem decusque adsequitur, aut mortem invenit.
at nos quibus ars est data pro vitae pignore,
perpetua spe fovemus esuriginem:
cumque esse miseris liceat parvo tempore,
vitam per omnem tales esse malumus.

ΚΝΟΙΘΙΔΕΥΣ Η ΓΑΣΤΡΩΝ.

Ego antehac scirpos qui inter epulas solvere
iubent, putabam nugas nugari meras,
et id loqui quod non est. si quis ordine
fari esset iussus, quid ferat quis nec ferat,
ridebam, quippe credens esse inanias:
nec enim arbitrabar eos quod res est dicere,
sed insidiari. sed nunc verum comperi
dictum illud: nam contulimus ad coenam decem
homines, nec quisquam quod collatum est contulit.
hoc illud ergo est, quod quis fert, nec fert tamen:
perplexiloquii fuerat haec sententia.
verum his profecto est astus condonabilis:
at alii rebus ipsis innectunt dolos,
pecuniam qui nullam numerant: quod solet
Philippus. B. Hominem, pol, sollertem praedicas.

ΛΗΜΝΙΑΙ.

Ecqua est aut esse possit ars venustior
aut quaestus melior quam assentandi industria?
pictor laborat et sibi ipse irascitur,
multis periclis agricola est obnoxius,
circumstant alios moestae sollicitudines:
at nobis vita in risu et deliciis fluit.
haec ergo, summus in qua labor est, ludere,
ridere et irridere et potare affatim,
non suavis? mihi certe a divitiis proxima.

ΛΥΚΩΝ.

Tum rebus aliis aiunt esse Aegyptios
sollertes, tum quod anguillam aequiparant Deis.
quin vero longe est illa Dis pretiosior:
nam solis precibus nobis se indulgent Dei;
at illam, drachmas solidas cum dederis decem,

aut plus aliquanto, olfacere vix tandem licet.
tantam habet in se animal illud sanctitudinem.

ΜΑΛΘΑΚΗ.

Venit,
retro cedit, rursum accedit, non cedit retro,
abiit: fricatur, abstergetur, pectitur,
lavat, spectatur, convestitur, ungitur,
mundatur: si quid displicet, se strangulat.

ΜΕΛΙΤΤΑ.

Divitiis insolescit mercator suis,
in quas dominii ventus ipse plus habet.

ΜΙΣΟΠΟΝΗΡΟΣ.

Nonne ergo praeter caeteros sapiunt Scythae,
qui liberis de matre adhuc rubentibus
immulgent lactis bovilli et equini copiam?
neque illis addunt aut nutricis maleficas,
aut paedagogos, maius quibus haud est malum
reperire, si obstetrices prius exceperis?
namque illae exsuperant malitia ipsos ariolos
et mensurarum adulteros. sceleratius
excogitari posse non credo genus,
nisi quis priorem det locum piscariis:
sed et hos locandos post trapezitas puto,
qua natione nulla est pestilentior.

ΜΟΙΧΟΙ.

Nullum animal usquam pisces infortunio
exsuperat: neque enim satis est captis emori,
ut mox humanis in visceribus conditi
sepulchrum inveniant, sed dati piscariis,

quam nationem pessime Di perduint,
ibi putent miseri, per duos, per tres dies;
et si fors tandem caecum emtorem invenerint,
ei tollendi mortuos fit copia:
at qui foro hos extulerat, mox eliminat
domo, simul atrox perculit nares odor.

Μ Υ Σ Τ Ι Σ.

Frugalitatis studium Dis ipsis placet:
argumento hoc est quod post centenos boves
ad sacra tus adhibetur postremo loco,
quo significatur, illa quae antecesserant
inanes esse sumptus hominum gratia,
exiguum at illud esse quod oblectet Deos.

Ν Ε Α Ν Ι Σ Κ Ο Σ.

I.

Ego ante hac si quis nominaret Gorgonas,
figmentum esse arbitrabar: at postquam in forum
adveni, actutum credidi: piscarios
nam simul inspexi, factus sum ipse saxeus:
adeoque ego illos, ni prius vultum avertero,
affari nequeo: nam si inspiciam quantulum
quanti indicent pisciculum, lapidescam illico.

II.

Divitiae multis sunt integumentum malis,
o mater, at conspicua et despicabilis
res est paupertas.

Ν Ε Ο Τ Τ Ι Σ.

A. Quo pacto cum sorore Athenas Atticas
venisti? B. Duxit nos huc mercator: Syrus
erat ille gente, vitae genere cocio,

in auctione inventos qui nos emerat,
ad malitiae genus omne inexsuperabilis;
praeterea talis, ut earum rerum quoque,
beatus quas Pythagoras indulsit sibi,
praeter thymum nihil in domum intromitteret.

ΠΑΡΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ.

Illum ipsum liquido vobis ego iuro Deum,
cuius quod inebriamur est beneficium,
hanc me electurum vitam, detur si optio,
vel prae Seleuci regis excellentia.
sorbere lentem suave, tantum absit metus:
miserum cubare molliter, si adsit metus.

ΠΛΟΥΣΙΟΙ.

Euthynus nitens,
unguenta redolens cum sandalio atque annulo,
nescio quid secum mussitabat deputans:
at Taureas amicus et Phoenicides,
tanti inde ab antiquo helluones piscium
fragmenta ut ipso deglutirent in foro,
ad hoc spectaclum stabant velut emortui,
graviterque ferentes parcitatem obsonii
implebant hisce circulos rumoribus.
quam vita non vitalis, nec tolerabilis!
sunt ergo ex vobis qui maris sibi vindicant
curam, atque insumunt multum in eam pecuniae,
cum nihil interea piscium huc adnaviget?
quid ergo opus est praesidibus insularibus?
sciscenda lex ut piscium importatio
huc fiat. nam nunc piscatores occupat
Matron: Diogiton quoque persuasit omnibus
ad se ut deferrent piscium omnem copiam,
quam devorando rem non popularem facit.
in nuptiis namque et iuvenum conviviis
mera vastitudo est.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Scilicet tragoedia
felix poëma est. nam principio cognitum
argumentum omne spectatori est, antequam
verbum hiscat aliquis. nomen tantum dicere
poetae satis est. Oedipum praescripsero,
iam reliqua per se norunt; pater est Laïus,
Iocasta mater, tum qui nati et filiae,
quid fecit, quid patietur. si promiserit
Alcmaeona alius, ipsi dicent pueruli:
hic ille est qui interfecit matrem insaniens:
indignabundus veniet Adrastus statim.
tum vero ubi nihil ultra quod dicant habent,
et iam propemodum deplorata est fabula,
tam facile, quam digitulum, tollunt machinam:
atque id satis esse credit spectantum favor.
at nobis ista non licent, sed omnia
sunt invenienda, nomina imprimis nova,
res antegestae, res praesentes, exitus,
initia. ex illis si qua pars defecerit,
exsibilatur Phido, sive ille est Chremes.
illa alia facere Peleo et Teucro licet.

ΠΡΟΓΟΝΟΙ.

Scis mores meos:
fastum omnem a me removeo, amicus unice
amicis: ferri massa, si quis tetigerit:
praestringo ut fulgor alium; ut fulmen verbere;
si quem fero, ventus; laqueus si obstringo gulam;
locusta si quem insulto; si frango fores,
sum terrae motus: musca, si ad coenam est opus
ire invocatum: puteus in non exitu:
ad prendendum aliquem, ad falsa testimonia,
ad occidendum, si opus est, unus sum omnia.
iuventus nomen ob haec Nil dubitantis mihi

imposuit: sed ego nil moror dicteria,
amicus amicis reapse, non dictis modo.

ΣΑΠΦΩ.

Feminea est natura, sinu complexa puellos,
qui muti claram non cessant edere vocem,
trans sola terrarum, trans salsi gurgitis undas
ad quoscunque volunt. datur hos audire remotis,
et tamen haud ullis contingunt pulsibus aures.
A. Natura quam tu dicis, haec est civitas:
ea oratores nutrit tanquam liberos:
hi clamitantes transmarina negotia,
res Thracias et res simul Asiaticas
huc pertrahunt: atque illis interea assidet
pascentibus sese et convitiantibus
plebs misera, nil adspiciens, nil exaudiens.
S. Orator sed enim mutus qui fiat nisi
ter deprehensus? A. Atqui coniexe optime
credebam: sed tu carmen perplexum expedi.
S. Natura, quam femineam dixi, epistola est:
proles, quam secum fert sinu, sunt literae,
quae fabulantur quamvis longe absentibus
quibuslibet: alter vero, quamquam adstans prope,
illas legentis nullos exaudit sonos.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Η ΤΥΧΩΝ.

I.

Quisquis est mortalium
qui in vita aliquid esse credit, quod sit certum et proprium,
fallitur: namque aut tributi grave onus exhaurit domum;
aut lite aliquis involutus rebus suis evolvitur;
aut mulctatur ob praeturam; aut lectus scenae praebitor,
aureas gregi cum vestes dederit, fert centunculum;
aut a servis expilatur dormiens aut ambulans.

nihil est certum, stabile nihil est usquam, nisi quod in diem
quisque genio gratum faciens sibimet ipse impenderit.
sed nec hoc securum satis est: facile namque everterit
aliquis mensam bene paratam. sed cum iam mansas dapes
perque dentium transmissas septa deglutiveris,
id demum tibi putato positum esse extra omnem aleam.

II.

Ex quo par pavonum in urbem nescio quis primum attulit,
rari qui fuerant, magis crebros cernas coturnicibus:
at virum bonum quaerendo si quis unum repererit,
natos ex illo vitiosos quinque cernet filios.

T I M Ω N.

Emi magnifice quae sunt opus ad nuptias:
tus oboli pretio Dis Deabusque omnibus,
semideis vero liba, mellitam dapem,
mortalibus sed nobis emi gobios.

T P A Y M A T I A Σ.

Subinde et dissertatio
prorumpat aliqua, et carmen aut pars de choro
recitetur. rerum praeter unam est omnium
suavis vicissitudo.

T P I T A Γ Ω N I Σ T H Σ.

Multum poetas caeteros Philoxenus
antestat. primum namque nominibus novis
a se repertis passim audacter utitur:
deinde variis vicibus ac coloribus
carmen figurat. inter homines ceu Deus
existabat, artem veram callens musicam.
at nunc poetae floricarpa carmina,
fontana, hederea, miseris pangunt vocibus,
alienaque opera operibus intexunt suis.

ΥΔΡΙΑ.

Is quem coepi dicere,
habitantem eodem mulierem viciniae
simulatque adspexit, venit in amorem illico.
civis erat, proximitatis tutelaeque egens,
sed mores aureos ad virtutem possidens,
amica vere. nam pleraeque mulieres
honestum infamant nomen foedis moribus.

ΦΙΛΟΘΗΒΑΙΟΣ.

Quam non ferendum est, pisces si quis venditat
recentes, hunc reducta fronte in verticem
advorsum nos tueri torvum ac tetricum,
qui putres vendat, hunc ridere ac ludere?
nam plane verum fuerat e contrario,
et hunc plorare et illum ridere affatim.

ΦΥΛΟΠΑΤΩΡ.

A. Uxorem duxit. B. Serione hoc nuntias?
uxorem duxit? atqui modo reliqueram
vivum ambulantem.

EX FABULIS INCERTIS.

I. II.

Polenta coenae nobis erit ipsum caput,
vallata paleis, structa perfrugaliter,
tuber, sed unus: tum pulmenti nonnihil,
boletus aut cucurbita, aliudve id genus,
quae misera miseris nobis largitur locus.
haec vita febre caret et pituita vacat.
Ubi carnes adsunt, nemo contentus thymo est,
nec qui se dicunt Pythagoristas.

IV.

Quid quaeso caussae est, cur quis optet a deis
pecunia florere et rerum copia,
nisi ut possimus amicis opitularier
et serere frugem Gratiae, suavis deae?
namque ea voluptas quae in potu atque esu est sita,
par ferme est cunctis: neque magis lautae dapes
esuriem sedent.

X.

A. Dic quaeso quid est.
vivere quod aiunt? B. Bibere: sic ego censeo.
vides fluenta propter hiberna arbores,
quae noctu humescunt pariter atque interdiu,
qua mole excrescant atque pulcritudine;
at quae obnituntur, aquali atque aritudine,
quasi sitientes, intereunt radicitus.

XII.

Res celare caeteras
utcunque possis, Phidia, haec praeter duo,
si nimium biberis et si in amorem incubueris:
utrumque de se manifestum indicium facit
oratione ac vultu, sic ut qui neget
tamen ipse suo se prodat testimonio.

XIII.

Trudendus haustus haustibus vini, labor labore,
cantus tubae cantu tubae, praecone clamitator,
strepitus strepitu, scortum altero scortillo triobolari,
Callistratus coquo, arrogans factum facto arrogante,
arma armis, sugilla pugil; sic factio factione,
negotium negotio, lis lite, nupta nupta.

XIV.

Epulis saepe mutatis frui
suave est, et illis partibus vulgariis
plenum, novi aliquid quamvis perfunctorie
gustare, duplas id voluptates parit.

XXII.

Musarum studiis adsidet usque et literis,
ubi certamen cernitur sapientiae.

XXIIII.

Vere deorum vita est, alienas dapes
esse nec ad ullos calculos attendere.

XXXIII.

Qui se cottidie implet, is fit marcidus:
at diligentiam acuit qui paullum adhibit.

XXXIX.

Qui nil inique patrat huic lege haud est opus.

XL.

Iniusta lucra gaudium pariunt breve,
at longos contra luctus post tergum trahunt.

XLI.

O miseri quibus ad lucrum respicientibus
honesta sordent, antehabentur turpia:
capiendi aviditas vim sapiendi obnubilat.

XLII a.

Mortalis cum sis, intra mortalem sape.

XLII b.

Nullius esse conscium sceleris sibi
vitam per omnem plena res est gaudii.

XLIII.

Hera, quisquis aspernatur iurantem alterum
quem non compertum noverit periiurii,
deorum hic aspernari sanctitudinem
et ipse peierasse suspectus mihi est.

XLIV.

Furit qui ius iurandum defert improbo.
contra Di faciunt quam solent antiquitus.
nam simulac peieratum est, ictu fulminis
percutitur is qui ius iurandum detulit;
merito mehercule, quoniam temere credidit.

XLV.

Labore assiduo nihil est quod non serviat.

XLVI.

Dici nequit prolixa quae recte suis
accommodata rebus est oratio.

XLVII.

Honesti mores optimum peculium.

XLVIII.

Necessitas nos quando moriendi tenet,
nimium gravis iactura est mortem perdere.

XLIX.

Amice, qui non mortis sit peculium
miles, qui vitae causa se auctorat neci?

L.

Sic mihi videtur: servo qui patria excidit
benignus dominus patriae praestat vicem.

LI.

Quicunque amantes orbos mentis praedicat,
is ipse quantus quantust ingenii caret:
nam vita ab hominum si voluptatem auferas,
mors ipsa vita fiet: praeterea nihil.

LII.

Extrema malorum linea matrimonium est.

LIII.

Nullum esse gravius impedimentum potest
quam mulier dote sarcinata cum advenit.

LIV.

Unum mulieri quod credo hoc est, vivere
semel ubi desierit, non victuram denuo:
ultra usque ad mortem nihil est quod ei creduim.

LV.

Vir qui laborans oculis multa fert mala,
magnum laborum repperit solatium,
uxorem interea temporis quod non videt.

LVI.

Ne corpus ornes arte pigmentaria,
sed cor honestis moribus ac factis probis.

LVII.

Ain? celatum quod velis, id coniugi
tuae propales? id vero, quaeso, quid est
nisi indicinam facere fori praeconibus?

LVIII a. b. c.

Quisquis vereri discit ista aetatula
suos parentes, indolis ille est non malae;
at quisquis ius et aequum non praestat patri,
contemnet idem facile quotquot sunt deos.
nam res pudore digna est patrem vincere:
a patre vinci nobilis victoria.

LIX.

Dilecti nati cum quid facio in gratiam,
ego ipse memet videor munerarier.

LX.

Nugae merae sunt, alia si auro compares,
ut cui stat incorruptus naturae vigor
idemque vultus: cum mores sodalium
fortuna pingat formis discoloribus.
exploratrices ingeniorum sunt opes:
nam qui secundis rebus vivit turpiter,
quid pressum paupertate facturum putas?

LXI a. b.

Nunquam beatum credidi quantum libet
opulentum, qui re parta nesciret frui.
At nos divitiae, mos ut est medicis malis,
caecos efficiunt cum oculatos acceperint.

LXII.

Sis pauper honeste potius quam dives male:
namque hoc fert crimen, illud misericordiam.

LXIII.

Esto animus dives; nam divitiae caeterae
pascendis oculis vitae sunt choragium.

LXIV.

Insaniae tristitiam vicinam arbitror.

LXV.

Me miserum, quam illud iniquum atque intolerabile est,
fortuna cum desciscit et mores manent!

LXVI.

Generosus qui sit, aeque fortunam ferat:
namque esse infortunatum cuiusvis puto:
adversa recte tolerare, id vero viri.

LXVII.

Vini persimilis aetas est mortalium:
utrumque accessit minimo cum superest sui.

LXVIII.

Senectus veluti stabulum est: nam quidquid mali
humana recipit vita, in illam confluit.

LXIX.

Aram malorum iure senectutem voces:
namque ad eam sese recipit quod ubique est mali.

LXX.

Eheu! senectus, qui tibi maledicere
quaerunt, materiam his quam suppeditas uberem!

LXXI.

Nemo res patrias abligurivit senex,
aut res nequitia exhausit, aut meretriculam
redemit, aut in ius iit ob fractas fores,
adeo frugi est senectus, et misera est tamen.

LXXII.

De consciis me terret unum maxime
tempus, quod aeternum latere non queo.

XCVIII.

Gustare carnes qui semel didicit canis
gregem non poterit custodire in posterum.

ANAXANDRIDES.

ΑΓΧΙΣΗΣ.

Nulla uspiam servorum, amice, est civitas:
sed Fortuna hominum varie commutat statum:
multi hodie libertatis expertes agunt,
sed Sunienses cras erunt, perendie
fori participes: sic gubernaclum, ut lubet,
Fortuna cuique versat.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ.

Conscriptor scolii carminis quiqui fuit,
quod bene valere posuit in primo loco,
bene fecit: at pulcrum esse cum facit alterum,
et divitem esse tertium, insanit nimis,
nam foedum est animal pulcher quem vexat fames.

ΚΥΝΗΓΕΤΑΙ.

Praedulce gnatus qui domi capit sibum.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Excipitis alter alterum dicteriis:
sat ego vos novi. qui specioso corpore est,
sacras vocatis nuptias. pusillior
est aliquis? guttam. vultu forte tristior
incedit quisquam? naeniam. alius crassior
fit iuris offa. gaudet aliquis sordibus?
pulvis vocatur. alium sectatur frequens?
huic lembo nomen. incoenatus obambulat?
ieiunus mugil est. spectat curiosius

formosos, est theatri molitor novi.
ioco qui eripuit agnum pastori, est Atreus;
qui vero arietem, Phryxus nuncupabitur;
qui vellus, Iason.

ΠΟΛΕΙΣ.

Ego esse vester non queam commilito,
quando nec leges, nec mores consentiunt,
sed multis inter se intervallis dissident.
bovem tu adoras, ego quem sacrifico Deis.
anguillam numen esse reris optimum,
quae mihi putatur optimum esse obsonium.
non vesceris suilla, mihi nulla est caro
quae sapiat melius. tum tu veneraris canem:
ego eundem, si epulas praegustavit, verbero.
lex nostra solos qui integro sunt corpore,
at vestra mutilos lex sacerdotes probat.
tum si quod felem attigerit infortunium
ploras: ego illam occido et excorio libens.
magnum quid apud vos, mihi nil mus araneus.

ΣΑΜΙΑ.

Namque assentari comitas nunc dicitur.

ΦΑΡΜΑΚΟΜΑΝΤΙΣ.

Quod sum ostentator, vitione id vertis mihi?
atqui longe haec ars alias superat, unicam
attentatricem praeter, quae primas tenet.

FABULAE INCERTAE.

I.

De nuptiis qui consulit, sibi consulit
non bene, quia consulto inconsultam rem facit:

namque id malorum initium in vita maximum est:
nam si dotatam pauper uxorem domum
ducit, non uxor ista, sed domina est viro,
qui servitutem servit. cui nupta est inops,
egens, in vitam ille servilem incidit,
ut cui iam pro uno sustentandi sint duo.
at turpem duxit; vita non vitalis est:
taedet pigetque in propriam ingredi domum.
pulchram exambivit alius: ah demens, suam
hanc si magis putavit quam viciniae.
ita quo te vertas cunque, haud effugere est malum.

II.

Non est senectus ut tu, pater, existimas,
onus adeo difficile; sed qui fert eam
minus decore, ipse impedimentum est sibi;
at contra facilem reddit et tolerabilem,
qui placide illius moribus se accommodat
tristitiam demens atque apponens gaudium.
male qui fert, sibi perpetuam moestitiam parit.

III.

Volupe est, novum
si quis repertum primus exterebraverit,
aperire cunctis: namque hi qui sapiunt sibi
solis, nullum artis iudicem inveniunt suae:
deinde invidentur. tradere in vulgus decet,
novitatis quicquid venere commendabile est.

IV.

Qui commendatum sibi sermonem acceperit,
iniustus est aut impotens si eliminet,
qui lucri causa iniustus: qui aliter, impotens:
et hic et ille pariter ex aequo mali.

V.

Iter hoc molestum est ac difficile, o filia,
domum in paternam de maritali domo

transire, si qua moris matrona est probi.
reciprocum iter hoc nunquam vacet infamia.

VIII.

O cor improbum,
quam tu malignum es solum in toto corpore?
nam subito saltas ubi timentem videris.

IX.

Ne te voluptatis unquam servum feceris:
neque enim viri hoc est, sed subantis foeminae.

X.

Umbratico doctore multo est aptior
amor magister vitae ad humanae viam.

XII.

Ubique finem reperit assiduus labor.

XIII.

Abeamus a puella: amaritiae est penus.

XVI.

Legum contemtrix ita volebat civitas.

XVIII.

Pulcrum est priusquam mortem merearis mori.

EUBULUS.

ΑΝΤΙΟΠΗ.

I.

Multi laboris nos ac mediocris cibi
sumus ac duramus: multum fantur Attici,
edunt non multum; sed Thebani plurimum.

II.

Imperitat Zetho sacra Thebarum loca
habitatum ut abeat: illic namque, ut res docet,

multo minore pretio panes veneunt:
erat autem ille esuritor. at in astu Atticum
Amphionem ire iussit musicissimum,
ubi facile pueri Cecropidum tolerant famem,
vescentes auris, se lactantes spebus.

ΑΣΤΥΤΟΙ.

Ah mulier, ne tu quaeso lactucas mihi
ad mensam appone, aut tu te accusa postea.
namque ad olus illud, vetus ut narrat fabula,
Adonim deposivit exanimem Venus:
cibus inde est mortualis.

ΑΥΓΗ.

Iam propera propera, ne hiatans in morem lupi
ubi his excideris frustra curras postea.

ΓΑΝΥΜΗΔΗΣ.

Victus miseri est: alit illum sopor.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

Contra severos ille est contumacior:
generi assentantum facilis: inirritabilis
etiam cavillos in se iactitantibus.
sint quamvis servi, hos solos ingenuos putat.

ΕΥΡΩΠΗ.

Conde Boeotum oppidum,
ubi sunt viri edere strenui totum diem.

ΙΩΝ.

Ita est supreme moribus Boeoticis,
ut posse eum cum coenat impleri negent.

ΚΑΜΠΥΛΙΩΝ.

I.

Quis ille primus, quis fuit mortalium
qui Amorem pinxit, finxit aut primum, alitem?
quam pingere ille norat nil nisi hirundines,
morum imperitus unice Cupidinis:
neque enim ille levis aut facilis excussu deus,
cum semel in corde insevit aegritudinem,
sed gravis inprimis: quomodo ergo aptus foret
pennis? haec quisquis dixit, nugas dixerit.

II.

Quam coenabat tenuiter!
non itidem ut illae totis quae porri globis
buccas tumentes farciunt et turpiter
arrodunt carnes: modicum sed de singulis
gustabat, instar virginis Milesiae.

III.

O testa: nam te finxit olim Thericles
cavum diffundens latus in amplitudinem,
egregie noscens quippe ingenium mulierum.

ΛΑΚΩΝΕΣ Η ΛΗΔΑ.

Iam pridem medius fidius audire hoc domi
memini: coquus si quippiam peccaverit,
apud vos vapulare eo tibicinem.

ΝΑΝΝΙΟΝ.

Quisquis subsessor iuris alieni toros
furtivos sequitur, nonne homo est miserrimus,
cum detur illi solis inspicere ad iubar
nudas, digestas tanquam in aciei ordinem,
stantes in nebula linea, quales Padus
lavat puellas amnis puri flumine,

et emere parvo pretio noctis gaudium;
non, quae res foeda est, furto Venerem quaerere,
protervitatis, haud amoris gratia?

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

De alieno primus qui coenare repperit,
fuit, ut res monstrat, moribus popularibus.
at quisquis ad coenam aut amicum aut hospitem
vocavit, ac deinde poscit symbolam,
eat in exilium, sed nihil exportans domo.

ΣΕΜΕΛΗ Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

I.

Tres ego crateras solos his queis cor sapit
miscere soleo. sanitati is est sacer
qui primus bibitur: alteram sibi vindicant
amor et voluptas: tertium poscit sopor:
quem postquam ebiberunt qui esse sapientes volunt
domum recedunt: quartus contumeliae,
non ultra noster: quintus vociferantium:
sextus nequitiae: sugillarum septimus:
octavus revocatoris: nonus bilis est:
decimus furoris, tela ut mittantur quoque.
nam Liber multus parvo infusus vasculo
suos potatores facile evertit e gradu.

II.

Primum mihi si faciendum est, sunt qui sacrificant
aut sanguinem aut vesicam: nemo corculum,
omentum nemo. femore namque suavius
nil vescor unquam.

ΣΦΙΓΓΟΚΑΡΙΩΝ.

I.

Eram profecto, bone vir, languidiuscula,
quod esitassem ficus sub meridiem.

II.

Attelabos oculis referens, ore improbus, anceps,
bellator perimens non natae feminae prolis.
Namque ille crocodili ova arripiens, antequam
ferinam in formam informe semen transeat,
frangit comeditque. B. At anceps quare dicitur?
A. Quandoquidem inferne pungit, labiis mordicat.
Novi ego qui iuvenis gravis est: mox serior aevi
avolat impiumis terrarum plana relinquens.
Is prima aetate sedem retinet seminis,
at hac excussa levis huc atque illuc volat,
quoquo puerorum velificatur spiritus.

ΦΟΙΝΙΞ.

Ob raritatem pavus est miraculo.

ΧΑΡΙΤΕΣ.

Ah quanto satiu'st homini, per te oro Deos,
hominem nutrire si facultas suppetat,
quam penniplaudam strepericlangentem anserem,
aut passerem, aut malitiosum animal simiam?

ΧΡΥΣΙΛΛΑ.

I.

Iterum qui uxorem duxit, dispereat male.
qui primam duxit, parcam ei maledicere:
nanque is inexpertus eo cum venia erraverit:
at alter norat esset quid mulier mali.

II.

Pol male discrucier, summe Divum Iuppiter,
si unquam mulierum sexui maledixero,
quo nihil est usquam melius. nam fuerit mala
Medea: quid tum? quanti nam contra preti

Penelope? meruit si Clytaemnestra probum,
Alcestis laudem oppono. forte aliquis mihi
Phaedram accusabit; sed fuit rursum bona,
fuit bona aliqua mulier. heu miser haereo:
nam cito mulieres me destituerunt bonae,
complures enumerare cum possim malas.

EX FABULIS INCERTIS.

I.

Ad coenam nobis invitati sunt duo
homines invicti Philocrates et Philocrates:
namque unus cum sit, esse eum duco duos,
aut tres, et magnos, potius.

II.

Ubi namque Homerus quemquam fecit piscibus
vescentem Achivum? carnem torrebant modo:
namque elixantem fecit eorum neminem.

III.

Absurdum vero est semper quod vinum senex
meretricibus laudatur: at contra virum
quanto est iuvenior quisque praefertur seni.

IX.

Brassicam,
mulier, si attuleris ad vomendum, crapulam,
ni fallor, omnem protinus discusseris.

XI.

Vinum quidem animi nobis mentem obnubilat:
at aqua bibentes ipsam sollertes facit.

XVIII.

Dis ipsis sacrificatis nil praeter femur
penitamque offam tanquam pullipremonibus.

NICOSTRATUS.

ΠΑΝΔΡΟΣΟΣ.

II.

Res hominum sunt fortuna. providentia
quam dicunt, caecum est aliquid, pater, ac turbidum.

ΠΑΤΡΙΩΤΑΙ.

Caupo est hic viciniae
qui siveac etum, sive vinum vendidit,
sive oleum, unimodam tradit rem cunctis, aquam.

EX FABULIS INCERTIS.

I.

Si multa indesinenter et propere eloqui
sapientiae esset signum, certe hirundines
sapientiores hominibus multo forent.

II.

Felix ab omni parte nemo usquam est homo.
Euripides poi noster, amplexus bene es
aevum omne versus unius compendio.

III. IV.

Antiqua rursum tempore existunt nova.
Placere semper est difficile tempori:
non semper eadem nam placent isti deo.

PHILETAERUS.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΣΤΗΣ.

Quam blandos quamque molles obtutus habet!
non frustra Amicae templum passim cernimus,
at templum uxoris nusquam in tota est Graecia.

ΚΥΝΑΓΙΣ.

II.

Hominem mortalem facere quid tandem est opus,
nisi suaviter aevum degere, atque id in diem,
si quis modo habeat unde: praeterea nihil
curandum est, quid agant homines, aut quid non agant,
nec quid futurum cras sit, nostrum est quaerere.
rex anxiorum pridianam intus pati
pecuniam iacere.

ΟΙΝΟΠΙΩΝ.

Mortalium
qui non bene vivunt cum divitiae suppetant,
hos omnium esse praedico miserrimos.
nam mortuus non comedes anguillas, neque
coquuntur in Orco liba nuptialia.

AMPHIS.

ΑΘΑΜΑΣ.

Nonne autem uxore multo benevolentior
amica est? certe. neque vero hercle iniuria:
namque illa lege ferocit et retinet domum.
haec autem novit aut venustis moribus
hominem illigandum, aut alium quaerendum sibi.

ΑΜΦΙΚΡΑΤΗΣ.

Ubi bonum sit illud, cuius tu per hanc
te compotiri speres, here, id aeque scio
atque ubi situm sit quod Plato dicit bonum.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ.

I.

Ad casus tristis vita quos hominum capit,
nullum arte est aliud dulcius solatium.
nam disciplinis sese ingenuis occupans
sua mala mens sine sensu praeternavigat.

II.

Quibus male homines rem gesserunt in locis,
ad ea se rursum non libenter applicant.

ΓΥΝΑΙΚΟΚΡΑΤΙΑ.

Lude ac bibe:
mortalis vita: exigua in terris aevitas:
mors immortalis autem, postquam evenerit
semel moriri. *)

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΣ.

II.

Ain tu, et speras id persuasurus mihi,
amantem esse aliquem qui adulescentis diligens
mores honestos, faciem non consideret?
amens profecto: neque ego aut istud creduim,
aut pauperem ullum qui saepe aditet divitem
non aliquid inde velle impetratum sibi.

ΕΡΙΘΟΙ.

Iucunda solitudo quam res aurea est!
namque ager hominibus verus est vitae pater
qui solus novit paupertatem abscondere;
at urbs theatrum plenum est infortunii.

---

*) Poterant haec iisdem quibus graeca modulis adstringi:
Lude ac bibe: mortalis vita: exigua in terris aevitas.
mors autem immortalis, postquam evenerit semel mori.

ΙΑΛΕΜΟΣ.

Quisquis mortalis natus ad vitam volup
non studet adferre, res omittens caeteras,
ineptit, si quid certum est aut me iudice,
aut his qui sapiunt, et malo fato est miser.

ΚΟΥΡΙΣ.

Ut video, caeca dea Pecunia est,
quae nunquam ad hanc provisit: at vero interim
apud Sinopen et Lycen et Nannium
quasi siderata nunquam egrediens desidet.

ΠΑΝ.

Nam frugi coena immunis a petulantia est.

ΠΛΑΝΟΣ.

V.

Apud imperantes maximis legionibus
facilius infinito sermonem impetres,
quin et responsum accipias, si quid quaerites;
quam apud exsecrandos piscivendulos fori.
nam si quis quaerat quicquam, illorum alius quidem
de mensa tollens aliquid, tanquam Telephus,
stat capite prono tacitus (et merito quidem:
namque uno verbo homicidae sunt omne id genus.)
at alius tanquam surdus aut aliud agens
polypum concussat: alius irascens nihil
eloquitur nisi quod syllaba curtet. tuor
obolis emtum erit hoc: at sudis haec octo bolis.
obsonaturus haec audire cogitur.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ.

I.

Mihi equidem multis partibus laudatior
merobibulorum vita, quam vestrum, quibus
sapientia omnis fronte caperata sedet.
nam digerendis rebus quae prudentia
perpetuo invigilat, quia minutim atque anxie
momenta explorat, aggredi negotia
cunctatur: illa vero quae non deputat
tam pensiculate quid sit consectarium
ad quamque rem, calidius et iuvenilius
molitur aliquid.

II.

Quam res morosa est, summe divum Iuppiter,
homo tristis! et cuncta in malam partem accipit.

EX FABULIS INCERTIS.

II.

Medicina nulla melior est temulentiae
quam de improviso si qua moestitia accidat.
namque ea tam facile vim temeti dissipat
ut brassicam nil dicas nisi ludum et iocum.

III.

Deserere qui audet coenam immunem a symbola,
hunc et fugacem in acie ne dubita fore.

V.

Nimirum et in vino aliqua vis sapientiae est:
hebescit multis animus, cum potant aquam.

VIII.

Quicunque negat habere iuranti fidem
detegitur ipse promptus in periurium.

IX.

Taciturnitate nulla res praestantior.

EPHIPPUS.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ.

A. Adeone ignoras esse me Tirynthium
Argivum, quod genus ebrii cunctas solent
pugnare pugnas? B. Ideo fugiunt perpetim.

ΕΜΠΟΛΗ.

I.

Tum vero intrantem si quem moestitudine
tentatum cernat, eum demulcet molliter,
et osculatur, non os rigidum comprimens
hostilem in morem, sed hians et passerculos
imitata, cantat, invenit solatia,
atque his remediis tristitatis nubilum
dispellens hilarem desubito ac placidum facit.

II.

Plane, adolescens, convenit
vel tibiarum cantus vel testudinis
cum nostris istis ludicris: utrumque enim
eorum qui adsunt ingenio si consonet,
ea demum magnam res voluptatem parit.

ΝΑΥΑΓΟΣ.

Deinde exsurgens iuvenis ingenio valens,
sectator ex Academia Platonis aut
Brysonis infrugiferaudacilucripetae,
subactus artis vi tenuiverbaucupe,
qui praemeditata nosset in coetu loqui,
gerens novaculae acie derasam comam,
recte promittens barbae longitudinem,
bene subter imum tibiae figens pedem

udone vinctum, tum palliolo tumidulo
et tunica aequiplice loricatus approbe,
sustentans baculo maiestatem corporis,
verba haec non credo sua, sed adoptitia
coepit profari: cives o terrae Atticae.

ΠΕΛΤΑΣΤΗΣ.

Haec deblaterans coenat, vivit,
iuvenes inter magnus habetur,
et rationum summam ignorans
gravis ipse sagum graviter fert.

ΣΑΠΦΩ.

Quum quis in florenti aetatula
alienum ingressus didicit edere obsonium,
et admovere dapibus immunem manum,
hunc tu arbitrare noctem tibi condicere.

ΦΙΛΥΡΑ.

III.

Ut rusticus es et stupidus, ut foedum loquens!
nimirum in ore laevam linguam possides.

EX FABULA INCERTA.

IV.

A. Te multa effari cogit vini copia.
B. Aiunt solere vera dici ab ebriis.

ANAXILAS.

ΛΥΡΟΠΟΙΟΣ.

Valesne? quam macer es! B. Peri
rus ipse pasco.

ΝΕΟΤΤΙΣ.

I.

Quisquis unquam quamquam amavit genere de meretricio,
dicet nullum aeque scelestum posse reperiri genus.
nam quae terribilis dracaena, quae Chimaera ignem vomens,
quae Charybdis, quae trivertex Scylla canis Neptunia,
Vipera, excetra, Sphinx, leaena, volucre Harpyiarum genus
exsuperare nationem valeat exsecrabilem?
non pote. illae quod malorum est usquam, superant malitia.
singulas consideremus ordine. primum Plangonem,
more quae trucis Chimaerae vastat igne barbaros:
unus tandem eques est repertus, ipsi qui vitam abstulit:
nam supellectile omni rapta se proripuit de domo.
at quibus res cum Sinope est, nonne res est cum excetra?
ipsa namque anus est; at illi iam Gnathaena agnascitur,
pleraque illam pulchre referens, pestis ut fiat duplex.
Nannium vero quid est quod, oro, a Scylla differat?
nonne duobus strangulatis iam venatur tertium?
sed remorum auxilio navis effugit periculum.
at Charybdim nonne Phryne longe post se postumat,
quae naviculatorem absorpsit totum cum navi sua?
at Theano Siren ipsa est, nisi quod glabro corpore,
cui feminea vox et os est, crura qualia merulae.
Sphinx Thebana, hoc nomen omnes in meretrices convenit,
quae nihil dicunt aperte, sed perplexiloquis modis:
nempe se diligere, amare et una esse libentissime.
tum, quadrupes mihi detur, aiunt, lectus aut sedes puta,
adde bipedem, haec est puella: veniat postremo tripes.
haec qui intelligit, recedit illico tanquam Oedipus,
nil sui dans, atque ita salus damni se immunem facit.
at qui se credunt amari, sursum tolluntur statim
coeli sublimes in auras. breviter quot sunt belluae,
inter has est nulla, scorto quae sit pestilentior.

II.

Si qua ex divitibus colligens mediocria,
pauperibus gratis copiam faceret sui,

amice quod sic ageret eo amicae sibi
accepit nomen. et tu, quantum praedicas,
nunc incidisti in amicae, non meretriculae
amorem. estne ergo vere aperta et fraudium
expers? B. Venusta certe est: ita me Di iuvent.

ΥΑΚΙΝΘΟΣ ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ.

Ars musica edepol pariter ut terra Africa
novum quotannis aliquod portentum parit.

ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ.

Nam coenae hic solus, ut sapientes praedicant,
principium novit, at non novit exitum.

EX FABULA INCERTA.

I.

Adulatores vere adulant divites
ita quasi vermes. namque in hominem simplicem
sese insinuantes, hunc laedentes exedunt,
triticeum ut granum, donec vacuefecerint;
ita hic iam gluma est: ille alios admordicat.

II.

Tu cochlea ipsa multo es diffidentior,
quae adeo est diffidens ut domum circumferat.

ARISTOPHON.

ΒΑΒΙΑΣ.

Venturam apparet tempestatem. B. Scilicet
scaeva ominatur semper lumen pauperum.

ΙΑΤΡΟΣ.

I.

Nunc volo illi enuntiare quo sim ingenio praeditus.
si quis coenam praebet, adsum primus. ideo a iuvenibus
iusculum appellor: quadrupedem si quem sustolli est opus
insolentiae ergo, Argivum me luctatorem putes.
si domus insultanda est, aries: scalas si opus ascendere,
Capaneus sum: plagis ferendis incus: adversus alapas
Telamo: pulcher si vexandus aliquis, fumum dixeris.

II.

Inter sacrata sunt domus meretricium;
nam non solent patere nil habentibus.

ΚΑΛΩΝΙΔΗΣ.

Iterum qui uxorem ducit, pereat pessime:
nam primam si quis duxit, peccavit nihil,
ut qui ignoraret quantum in matrimonio
situm mali esset. at qui duxit alteram,
in notam pestem se irretivit denuo.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ.

Turpe est pauperiem comitans imbecillitas.

ΠΥΘΑΓΟΡΙΣΤΗΣ.

I.

Ad nil vescendum et tolerandam esuriginem
est Tithymalius alter aut Philippides:
ad aquam bibendam, rana: edendis oleribus
porroque, eruca: illuvie strigmentum, scabres:
merula degendam ad hiemem sub Iove frigido:
aestu ferendo et fabulis meridie
fandis, cicada: ad olei inunctam, pulvis est:
ad ambulandum mane, sed sine calceis,
grus: ad ducendam noctem insomnem, noctua.

II.

At nonne iure ac merito de sententia
consentium Deorum damnatu'st Amor?
nam seditiones atque turbelas dabat
vitam illis agitans. ergo eum esset arrogans,
confidens, alas puero praecidi iubent,
nempe ad coelestes ne unquam revolaret domos.
et sic eum ad nos demiserunt exsulem:
alas quas habuit, dederunt has Victoriae
ferendas, spolium ex hoste superato inclitum.

IV. V.

A. Narrabat mortuorum cum intrasset domos
ibi singulos vidisse, at multum a caeteris
differre Pythagoristas. nam Ditem patrem
hos sibi perpetuo coëpulones sumere,
pietatis ergo. B. Facilem commemoras Deum,
qui oblectet sordidorum se commercio.
Edunt
olera: pro potu nil nisi usurpant aquam:
iam vero illuviem, pallium, pediculos
tolerare nemo est iuniorum qui queat.

EX FABULA INCERTA.

Nox ferre malorum pausam pauperibus solet:
nam parte ab omni obumbrat illorum mala.

EPICRATES.

ΑΝΤΙΛΑΙΣ.

Haec illa est Lais, otiosa, merobiba,
nil aliud curans quam quod comedat in diem
bibatque. eique evenit aquilis quod solet:

namque eae dum vernant annis in iuvenilibus,
lepores vescuntur atque montivagas oves
sublime raptas impetu violentiae:
at ubi senecta attritus interiit vigor,
esurie tentae templum insidunt vertices:
quod spectio auguralis portentum vocat.
iure igitur summo Laida portentum putes,
quae cum floreret membris praeviridantibus
ferociebat nimis argenti copia:
vidisses ipsum Pharnabazum facilius.
at postquam extrema aetatis curricula attigit,
et se resolvit corporis compactio,
facile illam aspicias atque aspectam despuas.
quovis locorum ad compotandum cursitat:
nec iam staterem despicit nec triobolum:
iuvenibus non excusat: admittit senes:
atque adeo mansues facta est, o carissime,
argentum ut ipsa capiat e dextrae vola.

ΔΥΣΠΡΑΤΟΣ.

Quid enim miserius quam inter potandum „puer
puer" inclamari ab imberbi adolescentulo,
matulamque ferre et circum aspicere iacentia
semesa liba et avicularum corpora?
namque has reliquias servo tetigisse est nefas,
ut mulieres edicunt. qui calicem bibit,
venter vocatur: qui quid illorum ederit,
aufert gulosi nomen.

ΧΟΡΟΣ.

Postremo advenit lena detestabilis,
quae per Dianae, Liberae, Proserpinae
iurabat numen, integram esse et virginem
ut equulam indomitam, cum cavus esset murium.

EX FABULA INCERTA.

Quid nunc faciunt Plato, Speusippus,
cum Menedemo? quid dissertant,
aut quas curas corde volutant?
quae res illis acri studio
scrutanda data est? horum gnarus
si forte venis, per te oro Deos
memora docto sermone mihi.
B. Certo nobis comperta rogas.
casta novabant sacra quinquatrus,
cum grex iuvenum mihi conspectus
in gymnasiis Hecademe tuis.
ibi sermones audire mihi
valde absurdos datur et quos sit
retulisse nefas, dum naturam
rerum certo limite signant,
atque in partes et membra secant,
nunc animantum secla videntes,
et nunc stirpes olerumque genus:
iamque cucurbita cuius classis
dicenda foret, labor acer erat.
A. Rogo te, si scis, dic cuius eam
dixere gregis? quemve in finem
cecidit labor inquirendi?
B. Primum taciti
et figentes lumine terram
stabant dubii tempore longo:
sed adhuc restans dum turba minor
cernua quaerit, maiorum aliquis
ille rotundum definit olus,
alter generis magis arborei,
tertius herbam. quae dum medicus
quidam e Siculis finibus audit,
nugas ridens pedere coepit.
hinc bile gravi succensa cohors
se ludibrio quaerit haberi:

namque in docto talis coetu
audire nefas: nec tum iuvenes
de quaesito cura tenebat.
Plato sed praesens clemente animo
motusque nihil, dicere iussit,
nempe cucurbita quod genus esset.
tum quaesitam rem discipuli
rite in partes secuere suas.

CRATINUS IUNIOR.

ΟΜΦΑΛΗ.

Potare eum beatus qui vere siet
satiu'st: labores alios et pugnae iuvent.

A L E X I S.

ΑΓΩΝΙΣ Η ΙΠΠΙΣΚΟΣ.

Hic illam in diversorio
peregrinam reperi Aethiope comitatam. statim
inclamo pueros, duo quos tantum adduxeram,
ut tersum argentum promerent potorium.
argentum id omne cyathus erat argenteus,
drachmas pendebat is duas; tum cymbium
prope quattuor: decem obolos frigidarium,
Philippide tenuius.

ΑΙΣΩΠΟΣ.

A. Festive, lepide, pervenuste illud, Solon,
repertum apud nos est Athenis Atticis.
S. Quid illud? A. Ne bibatur in conviviis

merum. nam fieri id ne queat cautum est satis.
in plaustris ipsis iam dilutum venditur:
neque id qui vendunt faciunt causa quaestuis,
emptorum sed capitibus contra crapulam
volunt consultum. pergraecari hoc illud est,
sese irrigare poculis rorantibus,
atque interim aliquid nugarum inter se loqui.
aliter ubi fit, lavacrum, non potatio est:
cupis cadisque bibere, mors ipsissima.

ΑΠΕΓΛΑΥΚΩΜΕΝΟΣ.

Praetores equidem cum supercilium altius
tollentes video, inique facere existimo,
non valde interea miror, aucti honoribus
a civitate si altos sumunt spiritus.
at cum illos video perditos piscarios
superciliosos cum oculis demissitiis
nostro imminere vertici, emorior miser.
si quaeras, istos quanti, dic, mugiles duos?
decem obolis, inquit. ah grave est: octo, arbitror
accipies. sane si duorum emis alterum.
ah quaeso ne me indignum lude. quin abi.
haec nonne superant fellis amaritudinem?

ΑΠΟΚΟΠΤΟΜΕΝΟΣ.

Fertur haec sententia
inter sapientes, non volare Cupidinem,
sed eos qui cupiunt. illum onerari crimine
alieno, perque pictorum ignorantiam
adstare passim cum pennigero corpore.

ΑΣΩΤΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

Quid ista toties repetis ad fastidium,
Academiam, Lyceum et Odei fores,

magistellorum nugas, in queis nil boni est?
bibamus, ebibamus, epulis optimis
gaudentes animam fulciamus, dum licet,
vivamus, Mane. ventre nihil est suavius;
hic solus pater est, solus est mater tibi.
virtus, legationes, ductus bellici,
fastus inanes somnii strepitant vicem.
veniet fatalis hora quae te frigeret:
nil nisi quod biberis et edis, restabat tibi.
reliqua cinis sunt, ut Codrus, Pericles, Cimon.

Α Τ Θ Ι Σ.

I.

Qui primus dixit neminem sapientium
animatis vesci, sapiens ante alios fuit.
ego de foro nunc venio, nec quicquam adfero
animatum. pisces emi, verum mortuos,
ingentes. deinde pinguem agninam: sed nec haec
vivebat. nam qui posset? numquid praeter haec?
aliquid. bene tostum iecinor. esse in rebus his
quod habeat vocem aut animam si quis docuerit,
commisi in legem, nec supplicium deprecor.

II.

Ut nubes cogit Iuppiter, paullum initio,
ex in magis magisque.

Α Χ Α Ι Σ.

Quaesita tandem dabitur seperare omnia,
si non laborem fugias ac te desueras.
nam si homines tantis intervallis dissiti
reperire partem potuerunt caelestium,
ortus, occasus siderum, pulsus duos,
deliquia solis, quidni possint proxima
et sibi cognata quaevis deprehendere?

ΒΡΕΤΤΙΑ.

Ita vita humana est, quasi si ludas tesseris.
non habet eosdem semper iactus alea,
nec vita formam: varias sed patitur vices.

ΓΑΛΑΤΕΙΑ.

Herus meus olim literis operam dedit
adolescens cum esset, et promisit philosophum.
tunc Cyrenaeus forte in his locis fuit,
nomine Aristippus, doctus, ingenio valens,
qui facile primas ferret aetatis suae,
sed idem luxu longe anteiret caeteros.
herus isti sese in disciplinam tradidit
dato talento: atque arte de sapientiae
nil didicit, arte de saporis, plurimum.

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ.

At nonne pestis pessima est mortalibus
ebrietas, atque damnum damnosissimum?

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.

Ex parte vino non male assimulaveris
humanum ingenium. namque uti vinum novum,
ita iuvenis animus opus est ut deferbeat,
et despumando ducat aspritudinem.
at mox ubi illa nimia vis abscesserit,
et quae natabat in sublimi amentia
exhausta fuerit, tempus est considere,
ut sese praebens omnibus potabilem
perpetua placeat lenitate in posterum.

ΕΛΕΝΗ.

Quicunque amator tantum florem corporum
amat, et amoris alias causas non habet,

voluptatis amicus, non amicorum cluit:
iniuriusque Amori est mortalis Deo,
apud alios quem suo immerito suspectum facit.

ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ.

Homo est protervus, quique canitiem nihil
reveretur.

ΕΛΛΗΝΙΣ.

Seu sunt exanimes sive sunt superstites,
infestae nobis sunt animantes pelagiae.
nam nave eversa nantem, si, ut fieri solet,
quem nanciscuntur, hunc continuo devorant.
piscator ipsas aliquis si nanciscitur,
iam sumtu emtores atterunt emortuae.
nam conciliantur toto patrimonio,
et eos mendicos faciunt, qui se praestinant.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ.

Quicunque pauper obsonatur largiter,
et ad hoc abundat indigens ad caetera,
hic nocte, ut quemvis obvium fors obtulit,
despoliat. quare cui detracta vestis est,
eat observatum mane forum ad piscarium,
et quem repererit primum iuvenem ac pauperem
a Micione anguillas licitantem sibi,
obtorto collo ducat hunc in vincula.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ.

Nam multum vinum multum peccari facit.

ΗΣΙΟΝΗ.

Animum ut placavit, statim
calicem poposcit, et alium ex alio trahens

exhausit omnes. vulgò quod dici solet,
homo semper alias saccus est alias uter,
id illi evenit.

ΘΗΒΑΙΟΙ.

Quo genere tandem natus ille est? B. Dives est:
quod nunc genus omnes vocitant nobilissimos.

ΘΗΤΕΥΟΝΤΕΣ.

Quicunque negat habere iuranti fidem
detegitur ipse promptus in periurium.

ΙΠΠΕΥΣ.

Hoc est Xenocrates ergo, hoc est Academia?
Demetrio atque legum conditoribus
bona multa Di dent, quod eos qui se praedicant
tradere iuventae bene dicendi copiam,
iusserunt fine ex Attico ire in rem malam.

ΙΣΟΣΤΑΣΙΟΝ.

Ut sibi quaestum concilient ac despolient alterum,
prae hoc labore reliqua cuncta ducunt perfunctoria.
omnibus struunt insidias. postquam sic rem fecerunt,
alia sibi scortilla adsciscunt artis tirones novas:
has refingunt ac reformant, ut nec mores antea
iam tutentur, nec sit idem vultus qui pridem fuit.
si pusilla est aliqua, suber additur sculponeis.
longa est alia? plantam tenui leviter vestit diabathro,
et capite in humeros reiecto publicam incedit viam:
tantum abit proceritati. si depygis altera est,
fulmentatur assumentis, ut qui euntem conspicant,
bene clunatam exclament omnes. si cui venter prominet,
fasciis, videre quales in comoediis licet,
arrectaria insuper addunt, et sic quod protuberat

sui exterius, id retrorsum redigunt tanquam tradibus.
quae rufum superciliata est, pingitur fuligine.
nigra si qua est, de cerussa falsum candorem trahit.
ad pallorem si qua albescit, haec acantho iaungitur.
nudum habendum ac promercale si quid pulchrum in cor-
pore est.
dentes nacta est elegantes? pernecesse est rideat,
ut conspiciant quotquot adsunt quam sit ore venustulo.
quod si risum non amassit, desidere intra domum
cogitur dies perpetuos, et qualia coquo adiacent
cum caprugna capita vendit, tali myrrhae frustulo
labia transtinere et ori facere intercapedinem,
ut velit nolitve rictum consueat diducere.
talibus sutelis corpus atque vultum interpolant.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ.

A. Parasiti, Nausinice, generum sunt duûm:
prius vulgare hoc rident quod comoediae,
nos homines atri. N. At alterum quaero genus.
A. Ili sunt e plebe eximii, parasiti graves,
vitae histriones, cum superciliis suis
millenitalentis, attrahipatrimoniis.
genus hoc remque omnem nosti? N. Scio quos denotes,
Satrapas parasitos, magnos legionum duces.
A. Utrivis horum generum, ne sis nescius,
idem artis modus ac forma est, assentatio.
sed ut in vita omni, sic horum alios inclitis
fortuna rebus, alios parvis applicat:
hinc partim opulenti, partim mendici sumus.
num, Nausinice, doceo ingeniose satis?
N. Interrogabis me iterum, si laudavero.

ΛΕΒΗΣ.

III.

Nemo unquam melior iuris auctor divite
Aristonico. namque is hanc legem tulit,

si quisquam faciens quaestum e re piscaria
piscem indicasset et minoris traderet
eum indicato, collo obtorto in vincula
abduceretur, ut eius exempli metu
addicere aequo vellent pretio, aut vespere
cunctos referrent pisces putentes domum.
nunc ergo anus, senecio, seu missus puer,
aeque bene omnes quicquid collibitum est emunt.

IV.

Aristonico post Solonis tempora
nemo legum auctor exstitit prudentior;
nam leges multas atque multiplices tulit,
et nunc rogationem scivit auream,
ne desidentes in foro piscarii
opsonia vendant, totum sed stantes diem.
idem ut pendentes faciant anno proximo
scripturus, homines quo a se absolvant celerius,
gerentes rem de machina exemplo Deum.

V.

A. Nefrendem serius, quantum arbitror,
assare furno aggressus est. B. Suavis caro est.
A. Atque ita eam adussit. B. Id te sollicitet nihil;
malum sanabile hoc est. A. Quo tandem modo?
B. Acetum sumes, idque in pelvim frigidam
infundes. capin' hoc? ollam deinde fervidam
aceto impones, quae vim retinens igneam
madorem ducet atque fermentabitur,
et veluti pumex vacuis plena meatibus
humorem innumeris simul acceptabit viis;
et sic eveniet arida ut ne sit caro,
sed quantum satis est succulenta et roscida.
A. O Iuppiter, quam medice? B. Fac ita, Glaucia,
ut imperavi. A. Tum quando appones, puer,
appone (satis intelligisne?) frigidam:
nam sic eveniet naribus ne se vapor

obtrudat, sed longe abeat superos in locos.
quantum videtur pol tu libros scribere
quam coquere multo potior. quod ais, non ais:
artique probro es.

ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΙΖΟΜΕΝΗ.

Fastidiosa nonne res vere est homo,
gaudensque rebus inter se contrariis?
cognatos despicamur, amamus exteros.
egentes ipsi, divites aliis sumus:
conferimus quippe, sed conferimus pessimis.
quotidianum vero quod victum attinet,
optamus panis sit quam candidissimus,
atque interim illi aptamus ius nigerrimum.
bono colori nigrum superinducimus.
nivem potamus frigidam, interea tamen
pisces ni valde caleant, id vitio damus.
vinum quod acessit bibimus cum fastidio:
abyrtacas amamus insane tamen.
nonne ergo verum est, quod sapientes praedicant,
nunquam fuisse natum longe esse optimum,
aut natus si sis quam celerrime emori?

ΜΑΝΤΕΙΣ.

O nos profecto vere miseros coniuges,
qui emancipata libertate ac gaudiis,
ingenui nati, mulierum servi sumus.
et dotem habere dicimus, quae nil nisi
auctoramentum est plenum bile uxoria:
ad quam virilis illa nil nisi mel merum est.
namque illi ignoscunt cum ferunt iniuriam:
hae tunc cum faciunt ultro accusant alterum.
imperitant queis ius non est: queis ius est eos
neglectim habent. periurant: et quamvis bene
habitae aliquam semper simulant aegritudinem.

Μ Ι Λ Ω Ν.

Qui primus docuit cum lucerna incedere
noctu, digitorum egregius curator fuit.

Μ Ι Λ Η Σ Ι Α.

Nescitis evenire id plerisque artibus,
ut in architecti non sit unius sita
manu voluptas, sed ad hanc utentes quoque,
si recte utantur, partem contribuant suam?
B. Quale illud? ut hospes aliquid addiscam, face.
A. Coquere et condire recte id officium est coqui;
nihil praeterea. si qui esurus est, adest
in tempore, artem pro parte adiuvit sua.
quod si hoc articulo citius venit aut serius,
ita ut quod assum est debeat recalescere,
aut quod non assum est consummari celeriter,
spoliavit artem delectandi gloria.

II.

Homo sum; humani si quid alienum arbitrer
a me, nec miseros sublevem: haud sapiam probe.

Μ Ι Λ Κ Ω Ν.

Quod bonum est, Plato
bonum esse ubique dicit; quo tendam vides.
quod suave per se est, suave est hic etiam loci.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΥΦΑΙΝΩΝ.

Longa conversatio
et novae quotidianae compotatiunculae
proferunt cavillam, quae delectat quam mordet minus.
hinc maledicendi principium nascitur: ubi quid dixeris,
audies tantumdem. restant nil nisi convitia,
deinde verbera atque pugnae. namque sese haec mutuo
per naturam consequuntur, vate nec quicquam est opus.

ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣ.

Mortale mihi quod corpus fuit, evanuit.
pars immortalis ivit sursum ad aethera.

ΟΛΥΝΘΙΑ.

I.

Est mihi vir inops: ego pauper anus:
est nata mihi, natusque simul,
et bona virgo haec. sic quinque sumus:
de quinque his tres modo coenant,
qui participes nos exiguae
faciunt mazae. si nihil adsit,
prodit nostro miser ore sonus,
vultusque fames tetra impastos
pallore notat. partes hae sunt,
victus nostri totus hic ordo:
cicer, aesculeis glans de ramis,
faba, bulbus, olus, rapa, cicadae,
pisa, lupinum, silvestre pirum,
dataque a divis mihi maternum
carica votum, Phrygiae ficus
dulce repertum.

II.

Qui sapiunt, hi non hominibus iurantibus,
sed rebus ipsis semper adhibebunt fidem.

ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ.

Sine voce coenat Telephus, rogantibus
leviter annutans, adeo ut rex convivii
Samothracibus Dis saepe concipiat preces,
ut sudum fiat ac tempestas desinat:
namque is adolescens est hyems sodalibus.

ΠΟΛΥΚΛΕΙΑ.

Qui scitamenta reperit, pol scitus fuit:
nam bene protraxit epulas, et fecit simul
ne quae essent unquam maxillares feriae.

ΠΟΝΗΡΑ.

Naribus
unguentum allinitur, sanitatis maxima
quae pars, odore cerebrum perfundi bono.

ΠΥΘΑΓΟΡΙΖΟΥΣΑ.

I.

Cape aquae decoctae cyathum: si crudam bibas
erit insalubre.

III.

Decuit tolerare paulum sordem, inediam,
illuviem, frigus, tristitiam, silentium.

ΠΥΛΑΙΑΙ.

Mihi medius fidius saepe admirari libet
qui fiat ut non omnes piscivenduli
summis praeniteant opibus, cum tam regia
tributa accipiant: nam sedentes publice
non sunt contenti decumae vectigalibus,
sed census totos hauriunt quotidie.

ΣΥΝΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΕΣ.

I.

Videas sat vel hinc mortalibus
pernicies sit quanta venter, quae doceat, ad quae incilet.
unam hanc partem si quis nostro demserit de corpore,
nemo iniuriam feret ultro, nemo contumeliam.
at nunc huius vitio ubique cuncta fiunt turbida.

II.

Qui mare navigio tentat, aut mendicus est,
aut furit, aut mortem quaerit: ex istis tribus
quin unum ei conveniat fieri non pote.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ.

Quam dulce est, quod mediocre est, nec superat modum.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣ.

Ut video, male
facilius tolerat quisquis non obnititur.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΙ.

I.

Pythagorismi et fabulae
acutae et saponatae sollicitudines
illos saginant: praeter haec datur in diem
cuique horum panis assus et aquae poculum;
victus nihil praeterea. B. Vitam carceris
commemoras. A. Atqui sic viri sapientiae
addicti vitam vivunt aerumnabilem.

III.

Nulli datur
causa invidendi nobis, qui in nullum sumus
iniuriosi. nesciusne es, vivere
blandum esse nomen aevi quod nos degimus,
humana quo sors vocis mollitur sono?
ego, alius recte me secusne existimet
sentire, verbum nunquam commutaverim:
sed hoc me longa decuit observatio,
plenas furoris esse res mortalium.
revera peregrinamur quotquot vivimus,
et tanquam ad ludos celebres qui instituunt iter,

ita nos tenebrica mortis egressi plaga
venimus in aevum hoc, atque in hanc quam cernimus
lucem. qui vero Venere, potu, risibus,
tempus, quod sinitur, maxime transegerit,
praesertim in sibi par si sodalitium incidit,
suavissime actis ludis se referet domum.

ΕΙΣΤ Ο ΦΡΕΑΡ.

Panibus
quot tendit laqueos heu misera mortalitas!

Υ Π Ν Ο Σ.

Nec immortalis, at nec mortalis tamen,
sed temperatus ut nec vitam caelitum
nec hominum vivat, sed renascatur recens,
idemque rursum pereat aeterna vice,
tam notus cunctis, quam conspicuus nemini.
B. Tune hic me griphis, mulier, ludificaberis?
A. Quin ego perspicua ac liquida simpliciter loquor.
B. Quis ergo puer est tali ingenio praeditus?
A. Sopor, o puella, humanas qui aerumnas quiet.

Φ Α Ι Δ Ρ Ο Σ.

E Piraeeo dum redeo, perplexus malis
in philosophandi decidi lubidinem:
visique mihi sunt ignorare Cupidinem
qui sit, pictores omnes, et si qui alteri
amoris audent ostentare imagines.
nam mas profecto non est, sed nec femina:
neque vero Deus est, nec homo: non intelligens
rerum, non vecors: sed compactus undique,
species multimodas uno sub vultu gerens.
audacia in illo, si recte advertas, viri est,
pavor mulieris: insania lymphatici,
prudentis ratio: tum ferae violentia,

duritia adamantis, ac dei contentio.
atque ego qui haec dixi, tamen, ita me omnes Di iuvent,
ignoro quid sit: verum est in quo convenit
cum rebus istis, sed nomine disconvenit.

ΦΙΛΟΤΡΑΓΩιΔΟΣ.

Sapientis est consulere fortunam boni.

ΦΙΛΟΥΣΑ.

Ego quod sat est habere contentus mihi
odi quod nimium est. in eo quod superat modum
voluptas nulla, sola est ostentatio.

ΦΡΥΞ.

Sane ebrietatem crapula si anteverteret,
nemo temetum supra qui satis est modum
haurire vellet. sed enim nunc improvidi,
non exspectantes poenam vinolentiae,
promte quae obveniunt exsiccamus pocula.

ΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ.

I.

Assentantum brevis est flos;
nam nemo gaudet parasito tempora cano.

II.

Quod nimium est odi. namque in exsuperantia
impendi multum est, nulla delectatio.

EX FABULA INCERTA.

VII.

Illiberalis esse ingenii existimo
ire incomposite atque indecore per viam,
quando ire placide liceat, nec quisquam exigat

vectigal, sed tu tibimet absque impendio
praestare id possis. recto in incessu sita est
vis magna decoris, voluptas aspectantibus,
vitae ornamentum. tanta quis non praemia
sibi concupiscat mentis sat compos suae?

VIII.

Felices vivere oportet nitide ac splendide,
palamque habere quae data ab immortalibus.
nam qui beneficii est auctor, hunc qui sic agit,
utique novit, gratiae nonnil sibi
habere credit. at qui dissimulant data
et rem mediocrem praeferunt, ut improbos
inficiatores, nomina et fidei malae,
tandem despoliat commodata copia.

XI.

Si hominem otiosum de die non plus semel
cibum capientem, nec modulantem carmina
poetam videas, illi dimidium puta
periisse fortunarum, at huic artis suae
dimidium: at ambos aegre vitam vivere.

XIII.

Quam misera res est ante coenam accumbere!
nam nunquam interea somnus cuiquam obrepserit,
nec siquid dicat alius, quicquam intelligas;
adeo occupatus animus patinis imminet.

XVI.

A. Humanum ingenium vino differt maxime:
namque homo senescens aliis odio ac taedio est,
at vetere vino omnes libenter utimur.
B. Quia vinum nos exhilarat, at mordet senes.

XVI.

Nemo inter omnes vinipotores malu'st:
bimater etenim Liber hunc morem obtinet,
odit malignos et vitae omnem inscitiam.

XXXI.

Sapientis opus est operam deliciis dare,
tres quarum in numero sunt pollentes maxime,
vitae consummant quae beatitudinem,
potare et edere et Veneris fructus carpere:
accessionis alia habenda sunt vicem.

XXXIII a.

Uxorem nec ceritus nec lymphaticus
quis ducat, tanto vixerit cum suavius.
notam subire quanto satius pauperi
quam ferre uxorem? quippe quos censor notat,
hoc aliis imperare leges non sinunt.
at enim maritus ipsius imperium sui
eiurat: atque ei, vita dum incolumis manet,
cottidie supplicia nascuntur nova.

XXXIII b.

Ego non sustinui matrem derelinquere:
sed hanc servavi ante alia: nam quisquis sapit,
nihil praevortet matri, ne superos quidem:
unde ille sapiens, quisquis fuit, antiquitus
matri sacravit templi sanctitudinem,
rem nudam signans non adiecto nomine.

XXXIV.

Quam saginari iuvat
quottidie et nil agere condignum cibo,
sed otiosis circumferri passibus,
illa edopol vitae pestis infestissima est.

XXXV.

Divitias crede bonorum postremissimum:
possessionum nulla est inconstantior:
namque alia utcunque dominis fida mantitant.

XXXVI.

Non est magister ullius adolescentiae
tam fidus atque diligens atque est amor.

XXXVII.

Nunquam muliere est animal impudentius:
hanc ego de me ipsa coniecturam mutuor.

XXXVIII.

Non murus, non vis auri, non quidquid putes,
custoditu difficile est aeque ac foemina.

XXXIX.

Esto animus dives: nam divitiae cetérae
pascendis oculis vitae sunt choragium.

XL.

Nempe ut videtur etiam felicem vices
par est vereri, nec Fortunae credere.

XLI.

Fortunam mente esse orbam iam constat mihi;
aliter vir nunquam talis infelix foret.

XLII.

Noxam trahentes post se delicias fuge.

XLIII a.

Tristitia cum furore habet commercium.

XLIII b.

Terminum si excesserit
mediocritatis luctus, mentem eliminat.

AXIONICUS.

ΦΙΛΙΝΝΑ.

Mulieri crede hoc, aquibibam si se neget.

ΧΑΛΚΙΣ.

Cum parasitandi me adolescentem primulum
cepit cupido cum helluone Philoxeno,

ictus tum ferre didici digitorum, ossuum
et poculorum, tanto impactos impetu
ut octo minimum saepe ferrem vulnera:
atque id erat conducibile. nam sibi subditum
me habet voluptas. maior experientia
monstravit aliud conducibile quod foret.
siquis rixosus mecum amat contendere,
ad eum me verto, quaeque in me profuderat
maledicta vera fateor. ita vito malum.
sceleratus aliquis esse se dicit probum?
hunc ego collaudo et magnam refero gratiam.
glaucum hodie coctum si comesse inceperim,
eius reliquias cras comesse non piget:
tale est ingenium, mores sunt tales mihi.

EX FABULA INCERTA.

Quoties probus vir improbo pecuniam
credit, dolorem recipit usurae loco.

DIODORUS.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ.

Volo manifesto ostendere
quam sit perhonesta res haec et ab auctoribus
profecta Divis: artes etenim ceteras
non Di repererunt, verum sapientes viri.
at parasitationem reperit Iuppiter
praeses amicitiae, qui Deus multo est maximus.
namque ille vulgo sese insinuat in domos,
locupletes, paupertinas, sine discrimine:
atque ubi concinne stratum lectum viderit,
appositam mensam rerum cui desit nihil

quae sunt necesse, tum ille accumbens suaviter
se prandio delectat, manducat, bibit,
domum regreditur, et quidem sine symbola.
idem ego nunc facio: namque ubi lectos videro
stratos et mensas exornatas opipare,
foremque apertam, protinus silentio
ingredior, et me comem facio, id unicè
curans, molestus ne sim compotoribus:
tum postquam appositis memet satiavi bibi,
domum regredior, ut is quem dixi Iuppiter.
iam vero rem fuisse honestam antiquitus
et gloriosam, hoc argumento intelligas.
haec civitas eximio mactans Herculem
honore curiatim sacra illi facit:
atqui ad ea sacra nunquam parasitos Deo
aut urnae sorte aut forte fortuita accipit
qualescunque homines, cura sed magna legit.
vices duodecim civium e primoribus
et de familiis natos optimalibus,
queis sit domi res, quique honeste vixerint.
ex inde factum est Herculem imitantes viri
opulenti parasitos ut deligerent sibi:
at in eo peccatum, quod non festivissimos
legerunt, sed qui nossent assentarier,
laudare cuncta: usque adeo et si quis rancidum
silurum aut raphani ructet graveolentiam,
pransum esse dicunt violas permixtas rosis.
quod si quem iuxta accumbens displodat nates,
opus est admotis alter dicat naribus,
tam dulce suffimentum, quaeso, unde est tibi?
per illos nulla utentes cum verecundia
res bona et honesta coepit infamarier.

DIONYSIUS.

ΟΜΩΝΥΜΟΙ.

Age si quid sapiens, si quid eximium, Dromo,
si quid venustum calles ad negotia,
nunc praeceptori fac tuo id ut appareat.
namque artis specimen nunc ego a te postulo:
in hosticum te duco: procurre acriter.
observant si te et carnes numeratas dannunt,
fac illas flammae dissipet violentia:
ita conturbabis numerum, dixi ut antidhac.
de pisce egregio quicquid est intus, tuum est:
fragmentum si quod surpias, et hoc tuum est,
dum sumus heic intus: verum postilla meum,
exemtilia autem multaque alia eiusmodi,
quorum nec numerus est nec indicatio,
sed ad minutal quae conficiendum valent,
ea te oblectanto meque crastini die.
sed ianitori partem de spoliis dato,
benignior tibi ut sit forium transitus.
quid vero multa moneo memorem ac gnarurem?
meus es discipulus: ego autem praeceptor tuus,
id cogitato, meque sequere intra domum.

ΣΩΖΟΥΣΑ.

Mors est sequestra litium: nam qui prius
odere, eidem morte defunctos amant.

EX FABULA INCERTA.

Nec illud igitur cogitas certissimum,
his qui nihil sunt invidere neminem?
invidia rebus semper egregiis comes,
res invidenda est eminens sapientia.

ERIPHUS.

ΑΙΟΛΟΣ.

Antiquus sermo est ac non aspernabilis,
pater: vinum, aiunt, quamvis invitos senes
salire cogit.

HENIOCHUS.

Iam singularum nomen expromam tibi:
at universim plurimas urbes vides,
quae iam desipiunt inde a multo tempore.
forte interpellet aliquis, et, cur hoc loco
sint pariter omnes, quaerat. ergo a me audiat.
quaecunque circum spatia telluris patent,
Olympia haec sunt. illam iam scenam aspice:
spectacularem eam esse persuade tibi.
esto. quid inibi civitates nunc agunt?
venerunt libertati facturae sacra,
quoniam tributis liberatae sunt modo.
sed postquam a sacro ventum est, illas perdidit
conviviis excipiens de die in diem
per multum tempus hospes imprudentia.
tum geminae ad illas accesserunt mulieres,
quae cuncta conturbarunt. Optimatitas
est nomen alteri, alteri Popularitas,
quarum incitatu pridem externatae fuerunt.

MNESIMACHUS.

ΔΥΣΚΟΛΟΣ.

Ne res iniunge quaero tam varias mihi,
nec quod sit asperum atque argentatum nimis,
sed modica: patruum me memento. B. O patrue,
qui possim modiciora? A. Dic minutius
saltem mihique impone; dic pro piscibus
pisciculos: aliud si quid est obsonii,
dic obsoniolum. sic peribo suavius.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

I.

Nescis quibuscum tibi sit pugnandum viris.
caenamus gladios, sed subactos cotibus:
pro obsonio voramus accensas faces.
bellaria aliquis adfert in postcoenium
puer, sagittas pro ciceribus Creticas,
et confractorum reliquias hostilium.
tum vero nobis haec sunt pulvinaria
loricae et clypei: fundae sub pedibus iacent
et arcus: catapultis coronamur caput.

II.

Num Pharsalius
advenit aliquis, ipsas qui mensas voret?
B. Advenit nemo. A. Recte. namque, ut arbitror,
aliquam, sed assam, comedunt urbem Achaicam.

III.

Tam rarum id est quam lacte gallinaceum,
aut phasianus deplumatus approbe.

EX FABULA INCERTA.

Ad mortem somnus est anteinitiatio.

TIMOCLES.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ.

At quomodo aliquem aut canis aut ibis sospitet?
nam si in confessos qui Deos sunt impii
supplicium extemplo sceleris non pendunt sui,
altare felis quomodo aliquem everterit?

ΔΗΛΟΣ.

A. Talenta quinquaginta habet Demosthenes.
B. Beatus si participat inde neminem.
A. Et auri vim non parvam accepit Metrocles.
B. Felix qui accepit: stultus autem qui dedit.
A. Accepit etiam Demon et Callisthenes.
B. Danda his est venia: nam pauperiores erant.
A. Habet et Hyperides promtus eloquentia.
B. Piscarios ditabit, tantus piscium
comedo, lari ut Syri sint, si ad eum compares.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Adverte sodes num quid ex usu loquar.
miserum suapte natura animal est homo,
et vita quanta quanta est scatet incommodis:
lenimenta ideo curis et solatia
sibi ipsa reperit. namque mens proprii mali
oblita, alienis dum se mulcet miseriis,
doctrinam pariter cum voluptate imbibit.
primum tragoedos, si placet, considera,
quam pulcra dent documenta: nam qui pauper est
ubi pauperiorem se cognovit Telephum,
ibi paupertatem fert suam patientius.
lymphatus aliquis Alcmaeonem conspicit.
oculis laborans caecos Phinidas videt.

natum effert alius: Niobe ingentem levat.
dolet hic se claudum: sed Philoctetem videt.
miser in senecta est: intuetur Oeneum.
ita quisque, dum evenisse maiores suis
olim aliis calamitates secum cogitat,
animo aequiore fert fortunae iniurias.

ΔΡΑΚΟΝΤΙΟΝ.

Egon' parasito quispiam ut dicat male
perpetiar? minime vero. nam nullum est genus
hominum quod plures de se utilitates creet.
si res honesta est consortio sodalium,
praecipuus ille est semper parasito labor.
si amas, amoris socium se adiungit tibi.
res est agenda? partem in se operae suscipit,
deberi hoc credens educatori suo.
laudator amicorum est incomparabilis.
sed, inquis, idem coenat absque impendio.
at quis non hominum dicam, sed superum Deum,
aut Semonum etiam, genus hoc vivendi improbet?
ac ne diem prolixa dicendo teram,
unum argumentum dabo, sed quod sit maximum,
parasitorum unde intelligatur dignitas.
virtutis ergo quae ludorum Olympicum
victores eadem et illi accipiunt praemia.
atque hinc, ubicunque vacua sumtu alimonia est,
ea omnes vulgo Prytanea appellant loca.

ΕΠΙΧΑΙΡΕΚΑΚΟΣ.

Forum videre plenum egregiis piscibus,
diti voluptas, crux est summa pauperi.
nam Corydus, quem nunc nemo, quod videam, vocat,
miser iam tristi vapulat domicoenio.
ridicula res evenit, cum plus quattuor

aereolis non haberet, anguillas videt,
torpedines, locustas, thynnos, dentices
et circumcursans quanti quaeque interrogat,
sed pretio attonitus tandem fugit ad membradas.

Η Ρ Ω Ε Σ.

Sublata ut fuit
vitae educatrix, hostis esuriginis,
praeses amicitiae, medica defectae famis
mensa. B. Ut tibi sumtus hic supervacuo est labor?
nam mensam licuit uno verbo dicere.

Κ Ο Ν Ι Σ Α Λ Ο Σ.

Potans par pari urgebo virum
magnis cululiis verum ut omne enuntiet.

Π Ο Ν Τ Ι Κ Ο Σ.

Nam multos saepe iam paupertas impulit
indigna et praeter indolem committere.

Σ Υ Ν Ε Ρ Ι Θ Ο Ι.

Benigna sequitur mortuos miseratio:
vivos malignum nomen invidentia.

Φ Ι Λ Ο Δ Ι Κ Α Σ Τ Η Σ.

Aperite fores actutum ut ad lucem magis
conspicui simus, si forte hac obambulans
aedilis, facere ex lege quod coepit nova,
inire numerum cupiat convivantium.
mendose vero: factum nam fuerat bonum
incoenium hominum latebras perscrutarier.

EX FABULIS INCERTIS.

I.

Quisquis vereri didicit a puero patrem,
idem praestabit et patriae civem bonum
et magnas clades perduellibus feret.

II.

Pecunia anima et sanguis est mortalibus;
quam qui nec habet nec habendi rationem invenit,
is inter vivos vita cassus ambulat.

XENARCHUS.

ΠΟΡΦΥΡΑ.

Poetae nugae sunt merae; nam dicitur
iam nihil ab illis quod non sit dictum prius,
sed alii quae invenerunt, sumunt mutuo.
at piscium profecto venditoribus
sollertior gens nulla est aut sceleratior.
nam si quis hominum natus iratis Deis
pisces inspexit aridos, piscarius
pugnam continuo de composito conserit,
plagaeque dantur. Ipse quasi letaliter
ictus linquatur animo, sic collabitur,
iacetque pisces propter semimortuus:
aquam aliquis clamat: alius artem intelligens
aquale sumit, ipsum perfunctorie
irrorat, pisces toti ut permadeant facit:
fuisse captos ipsa hac hora diceres.

ΥΠΝΟΣ.

Felices nonne sunt cicadarum mares,
uxores quorum nullum de se edunt sonum?

THEOPHILUS.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ.

Thesaurus manens
felicitatis maximae est res musica
his qui illam edocti imbiberunt penitus sensibus.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

Seni non bene respondet iuvenis femina:
nam quasi navigium est: gubernaclo unico
parere nescit, ruptis sed rudentibus
de nocte in alio portu deprehenditur.

ΦΙΛΑΥΛΟΣ.

Quicunque mentem negat adesse amantibus,
ipse est ingenio stolido et bardis moribus.
nam qui voluptates de vita exemerit,
in vita praeter mortem nil reliquerit.
de me argumentum capio, qui nunc virginem
amo fidicinam (num desipio, per Deos?)
pulcram, proceram, in arte excellentissimam,
quam mihi conspicere suavius, quam est omnibus
vobis in lucar dividere pecuniam.

INDEX RERUM VERBORUM ET SCRIPTORUM.

INDEX RERUM VERBORUM ET SCRIPTORUM.

A.

B.

C. *K*. *X*.

D. Δ.

F.

G. Γ.

H.

I.

L. Λ.

M.

N. *N.*

O. Ω.

P. Π. Φ. Ψ.

Q.

R. *P.*

S. *Σ.*

T. Θ.